

به رخ و باران

عہباس موحہ ممہدی

بہشی پینجہم

ئہم نووسینہ لہ گرتووخانہ یہ کی ولاتی ئینگلیسدا نووسراوہ

به ناوی پهروهردگاری داهینه ر و دلۆقان دهست و دلّ دهکهمهوه بو تهواو کردنی بهشی پینجهمی نووسینهکانی گرتووخانهی ولّاتی ئینگلیس. به ناوی خوای خاوهن و له ژیر گوشار و ههپهشهکانی ئهم باروودۆخه بهشی پینجهمی نووسینهکان بو نهوهکانی کورد دهپازینمهوه. بهشی پینجهم ئهم ناونیشانانه له خوای ئهگریت:

دوو ئهرکی نووسهر

حال و حهی

له ژیر سیبهری داری توو دا

په مبوو و سهری په نجهکان

از خط کوفی تا نستعلیق شکسته

خهنده به نیوهی روومهتهوه

دوو خوشک، یهکیکیان جوان و ئهوهی تریان ناجوان

چهند ورده خال له چهند کورته چیرۆک

مندالی و چیژ له ئاوی سارد

المد و الشد

ناوهکان له نیوان بهرهم و پاشماوه دا

ئغه کردن بو مندال

ئیقره (اقراء) کردن بو مندال

به رخ و باران

دهمی گورگ به سانهوه

مرواری له سهده فدا

claustrophobia

ئەستېرەكان و نېشانەكان

ھەورەكان و تەمەكان

مەپ و مۆل

كالەكى دەيمى و مارى دەيمى

كۆرى شاعيران و گۆرى مەپرەكان

سيخ و سەروپى

كرمى ئەوريشەم لە زايىنى دووانەدا

ھەنگ و تاووس لە نىوان گرتنەوہ و كردنەوہدا

ناوہكان لە گەرانەوہكانياندا

ھەفت پشت و پشتەكان

گەنم لە نىوان دان و ھەفت و دان و سەد دا

نامە و كتيب لە نيرەران و دانەرانەوہ

قور و سرووت

بېشكە لە جواندن و بەستنەوہدا

ھەورينك

چيروككى قوتابخانەى ئامادەبى

ژروو لە تير و تەنياييدا

بزنى شامى لە شاخ و بەردا

شیخ و ههنگوین

پیستی گول و مار

ههلو و پهپوله له جووله و رهنگدا

رومهت و خالی کوتراو

ئەشکەوت و شار له ئەدەبی ناوەکاندا

گەنج و تاج له دەستەکان و سەرەکاندا

چیرۆکی قوتابخانەی سەرەتایی (١)

پیگیراوهکان و وەرگیراوهکان

عەلئەدینی سەجادی و جەودەلی دوورەکان

داخ کردنی ئەسپ و مندال

چیرۆکی ئەو پشیلە که چۆلهکه بالشکاوهکانی دەخوارد

حەرا و کەعبە له شوین و دەرگەدا

قورئان و زەمزەم، دووانەیهکی ئامۆژگاریکەر

ژیانی مندالەکان له کەمپی ئالتاش

مندال و خوشەویستی بو پەنجەکانی دەست

چیرۆکی قوتابخانەی سەرەتایی (٢)

بەرەبەیان و ئیوارە پۆژی جیژن

تەشی له نیوان دەست و زوباندا

ئیبراھیم له نیوان وشکی و تەریدا

رېښه بهران و رېښه گران
دهستی کردنی رسته کان و نه وه کان
دنگ و میل له دهست و کوتاندا
زهنگوله و گولهنگ
هه رگه ی گهنم و جو
هه نار له گه یین و کرانه وه دا
ئه ده بی لکان و پیکان

دو ئەرکی نووسەر

ئەرکی کردنەو و کۆ کردن

ئەرکیک که من له دریزایی سەرجهم ئەم نووسینانە پێی هەلساوم ئەوێه که هەولمداوه نەکراوه کان بکەمەو و کۆی بکەمەو، وەک کەسێک که ئەرکی شوینەوارناسیکی هەیه، ئەو کەسه به هاوکاری شارەزایی له شوینەکان هەولێ ئەوه دەدات که پاشماوهی ژیانی کۆن له بن خاک دەرهپینێت. ئەو پاشماوانه به زۆری شکاوه و پۆشراو و شاراوه و نیژراون.

نووسین بۆ من ئامرازیکه بۆ ئەوهی که پێگه و چوونی هزری و ئەندیشهیی خۆمی پێ پایهدار بکەم. ئەو ئەرکهی که بۆ من وەک مەوقیکی کورد زۆر گرنگ بووه، کۆ کردنەوهی وشەکان و وینەکان و هەستەکانی ئەو ژینگانەیه که تێدا ژیاوم و گەوره بووم، به تایبەتی دەورانی مندالی و پێگەیشنم. بەشکه بۆ کەسێک تیکەیهک له گۆزەیهکی کۆن که به دەستی شوینەوارناسیکی دەدۆزێتەوه هیچ بەهایهکی نەبێت، بەلام بۆ شوینەوارناس که کاری کۆکەری دەکات، شتیکی بەهادره.

رابدوو و ئەوهی که هەریهک له ئیمه پێدا و تێدا گۆزەرمان کردوو، نەمردوو، بەلکو زیندوو. بۆیه من هەول ئەدەم که تەواوی ورده قسه و باس و بەسەرھات و وینەکان و ئەوهی که زۆریش بێمانا دێتە بەرچا، کۆ بکەمەو.

بۆ نموونه لەم نووسینه چەند ناوێشان هاتوو که خوینەری خەلکی شاری هەولێر و سلیمانی نامۆ دێتە بەر چاوی، وەک (سیخ و سەرۆپی) که ئەم ناوێشانە وینەیه که من له لادیکانی کرمانشان هەلمگرتوو و پاراستوو. ئەو وینە وەک ئاوازیکه بۆ گۆرانبێژێک.

کۆ کردنەوه له گەل کردنەوه جیاوازی هەیه. کردنەوه، پلەیهک له سەرەوهی کۆ کردنەوهیه. له هەندیک له باس و بابەتەکان من تەنیا ئەرکی کۆ کردنەوهم هەیه. بەس وینەکان و چیرۆکەکان و وشەکان کۆ دەکەمەو. کردنەوه دوو مانای هەیه، یهکەم وەک کەسێک برینیک له لەشی هەیه، پزیشک هەول دەدات ئەو شوینە بکاتەوه بۆ ئەوهی که ببینێت و بیر له دەرمان بکاتەوه. دووهەم مانای کردنەوه ئەوهیه ئەو کەسهی که کردووێتەوه، توانیویەتی زال بێت بەسەر ناوهرۆکی ئەو شتە کراوەدا، وەک کەسێک که گویزێک دەکاتەوه و ئیتر گەیشتوو به ئەو پەری کاری کردنەوه. هەرۆهە من زۆر هەولمداوه که نەپنی و شاراوه و پۆشراوه و عەبیەکان و ناشیرینەکانی دەروونی دەروون و ژیانم باس بکەم و بیکەمەو. مەبەست له بنەرەتەوه ئەوهیه که بتوانم ورده خال و بابەتەکان بەینمە سەر میز، پاشان هۆ و هۆکاری شوین و بوونی لێک بدەمەو.

هەر ژنیک دەستی نانی تەنووڕی نیه، هەرۆهە هەر نووسەر و بیرکەرێک دەم و دەستی ئەوهی نیه که باس و بابەت بەت بەتەنووڕ و لاپەرەدا.

ئەرکی تۆمار کردن

دووههم ئەرکی پاش کردنهوه و ڤاو و نیچیری وینهکان و ههستهکان و وشهکان، تۆمار کردنیانه به شیوهیهکی تایبهتی له تۆمارگای نووسینهکانم. دهبیئت ئاگاداری ئهوه بین که ئاواز له دهروونی ههركهسیک دروست نابیئت، دهبیئت کهسیکی تایبهتی بیئت تا بتوانیئت دانهری ئاواز بیئت، به تایبهتی ئهوه کهسانهیی که ئاوازی فۆلکلۆر کۆ دهکهنهوه و به دهنگ زیندووی دهکهنهوه. بۆیه کاری تۆمار و ئهرشیف کردن کاریکی ئاسان نیه. تۆمار کردنی شوینهواری کۆن زۆر ئاسانتره له تۆمار کردنی وشهکان، وه تۆمار کردنی وشهکان ئاسانتره له تۆمار کردنی ئاوازهکانی نهتهوهیهک، ههروهها تۆمار کردنی ههستهکان و وینهکانی نهتهوهیهک زۆر سهختتر و دژوارتره له ههموو جۆرهکانی تۆمار کردن.

کاری سههرکی من لهم نووسینانه ئهوه بووه که ههول بدهم بۆ پیگهیانندی دهروونی خۆم و نهوهکانی کورد، بۆ ئهوهی که شایستهیی و شارهزایی ئهوه به دهست بهیئم و به دهست بهیئن که کۆی بکهنهوه و تۆماری بکهن. شارهزایی و پسیپۆڤی له ڤاو کردن و کۆ کردنی ههستهکان و وینهکان دهبیئته ئامراز بۆ ئهوهی که ئهوه کهسه په ره به خواست و ویستهکانی بدات. ئیتر دهتوانیئت له زۆر بواردا بهکاری بیات.

من گهر تیکهیهک له گۆزهیهکی کۆن بدۆزمهوه، وردی دهکهم و دهپیژینم بهسه ر خاکی کوردستاندا. له بهر ئهوهی که ئهوه تیکه چکۆلانه بۆ من بههایهکی فراوانی نیه. ههروهها ئهگهر دهسته وشهیهکی کۆن یان دهسته ههست و مانایهکی کوردهواری له ناوچهی کرماشان تۆمار بکهم، ئهم تۆمارکراوانه ناتوانیئت که ڤینوینیم بکات بۆ ئهوهی بلییم فهرههنگی کورد، فهرههنگیکی ڤر و پتهوه. بۆ نموونه له کۆن و تا ئهم تازهبییهش که منداڵ دههاته دنیا، سه ر و دهست و لهشیان ده بهستایهوه. ئهم بهستانهوه به چڤی تا له چله دهرنهچووايهت هه ر بهردهوام بوو. لیڤه دوو وشه ی گرنگ به های هه یه، یه کهم پیچانهوه، دووههم چله.

ئیسته رهوشی چاودیری کردنی منداڵ گۆڤاوه، پیچانهوه نهماوه و چله و دهورانی چله مانایهکی ئهوتۆی نهماوه. گهر له پیران و کهسانی کۆن پرسیار بکهییت که چله وهک وشهیهکی دامهزراوه له کوپوه سه رچاوهی گرتووه؟ نازان!

چله، مه بهست ژماوهی چله. ئهم ژماره یه زۆر له نیو کوردهواری بیستراوه. وهک چله ی هاوین، چله ی زستان، چله ی مردووه، چله ی زایین، چله ی پاریز، چله بڤ کردنی منداڵ.

له فهرههنگی کوردی پیچانهوه له منداڵی دهست پچ دهکات، پاشان له گه وره یی له ژن و پیاو شیوهی خۆی هه یه و هه رگیز پیاوان و ژنان نه پیچراوه دهرنه که وتوون. گهر سرنجتان دابیئت له ژنانی کۆنی کوردی، کلاو و له چکیکیان هه بووه که به پولی ئاسنی دروست دهکرا. ژنهکان ئهوه کلاو و له چکه یان له سه ر دهکرد. ئهوه کلاو و له چکه تا ڤاده یهک قورس بوو. پرسیارم ئهوه یه که بۆ ئهوه کلاوانه یان به پولی ئاسنی قورس دروست دهکرد!؟ فهرههنگی کورد شوینه وارهکانی تووچاوه،

وه زۆر دنكه و دهگمهن وشه و وینهی كۆن ماوهتهوه. لیره ئیتر بهدواداچون لهوه كه ئایا ئیمه
فه رههنگی هاتوو له كۆنهوه كه زیندوو بئیت هه مانه یان نه؟ پرسیارکی هه لهیه. ده بئیت ئه
پرسیاره بکهین كه ئایا ئیمه تۆمارگهیهکی زیندوو و شهکان و وینهکانمان له فرههنگی کۆنی
کورد ههیه!؟.

که من ئه شتانه ئه زانم، ئیتر وهک نه زانیک نانووسم، به لکو به وانهش که نازانن ئیترم:
ته رمی هیچ فیرعه ونیکی مۆمیایی کراوه، زیندوو نه بووه ته وه و
نابئیته وه!.

لیره ئیتر کاری ئه وه که سانه به هاداره که بتوانن به شیوهیهکی شاره زایانه و جوان، کۆکه ری و
تۆمارکه ری بکه ن. ئه وه که سانه به ره مه تۆمارکراوه کانی خۆیان بو پێگه و پێبازیک که تیدا
ده ژین به کاری ده بن.

حال و حه ی

کاک عه لی موحه ممه د ناسراو به لالۆ دێوانه، خزمیکی خوشه ویست و ده رویش و خوادۆستی
ئیمه یه. لالۆ دێوانه کاتیک که گوپی ده گری و سۆزی ده کات، جار به جار حالی لی دئیت و به
دهنگی بهرز ئه لئیت "حه ی".

له بیرمه ئه و پۆژه ی که باپیرم کۆچی دواپی کرد، لالۆ دێوانه له ناو داره کانی پیش مزگه وته که
وهک که سیکی شهیدا و ههیران، دهستی به بنا گوپی هه ناوو و سۆزی ئه کرد. ههزم کرد که له
کاتی حال لی هاتنه وه کانی نزیک ببه وه و کاتیک که ئه لئیت حه ی، به جوانی ببینم. به
شوینی هه و چووم، لالۆ دێوانه ئاگی له کهس نه بوو، ههستم ئه کرد که ئاگاشی ئه وهنده له خوی
نیه. هه ره له خۆیه وه به چاوی نیوه کراوه له ناو داره کان سۆزی ئه کرد و حالی لیئه هات.

کاتیک که له ناو داره کان به چاوی نیوه کراوه، وهک شیت و شهیدا سۆزی ئه کرد و ده گریا و له
ناکاوه زوو زوو به دهنگی بهرز ئه بیوت "حه ی"، منی به بیرى نه قاشی به ناوبانگی "هاوار"¹ له
کیشانی "ئودارد مونک" خسته وه.

ئودارد مونک به کیشانی ئه و تابلۆیه به شیوهیهک گلهیی و نیگه رانی و ده رنه برپاوه کانی
ده روونی به رانه بر به ههستی ده برپوه. مونک به کیشانی ئه و تابلۆیه به شیوهیهک ئه و لایه ن و
به شانیه ناوه پۆکی ده برپوه که ناتوانی ت ده برپیت یان بو ده برپین نایه ته ده ره وه!.

¹ _ هاوار، The Scream ناوی تابلۆیهکی به ناوبانگه له کیشانی ئودارد مونک Edvard Munch.

هەر دەرۆیشتیک که نابیتته دیوانه، دیوانه پلهیهک له سهروهوی دەرۆیشه. لالۆ دیوانه دوو کهس بوو، بهو مانا که به دوو ناو دهیانناسی. دهستهیهک له کهسه نزیکهکانی که له ناوهپرۆک و دەرۆنی پۆحانی لالۆ دیوانه نزیک بوون، به لالۆ دیوانه بانگیان ئهکرد. کهسانیکی تر که بازاری بایهن و دهست و ده میان لهگهڵ ژیان و پاره تیکهڵ بایته، به لالۆ عهلی موحهممهد بانگیان ئهکرد. سۆزکردن و حال لیهاتن و حهی کردن، لالۆ دیوانه گۆشهگیر و پۆحانی و دهست به تهسبیح کردبوو.

لالۆ دیوانه دهست فرۆشی دهکرد، ههندیک جل و بهرگی پیاوانه و مندالانهی دهنایهسهر گارپییهک و وهدیاریهوه دادهنیشت، جاربهجار پیم دهکوتته ئه و شوینه که ئه و لهوئ دهستفرۆشی دهکرد. ههر له دوورهوه که منی دهبینی، له شوینی خۆی ههلهدهستا و خۆی ئاماده دهکرد بۆ ئهوهی که سلای من بکات. ههر له یهکهم جاروه به منی وت که بۆچی له شوینی خۆی ههلهدهستیت. به منی وت "تۆ دهستت به قورئانهوه داوه!" . لالۆ دیوانه لهبهر ئهوهی که فهقی بووم، خۆشمی ئهویست.

حال لیهاتن، یهکیک له ههلهته دنکه و تاییهتهکانه که له دەرۆنی ههر مرۆفیک پروو نادات و کهم کهس دهگریتهوه. بۆ من پرسیار بوو که چی وادهکات که ئه و کهسه ئاوهها حالی لیبیت؟! چی له دەرۆنی ئهگوزهریت لهو کاتهدا؟! ههست و نهست و هۆشیاری و دیدی لهسهر چیه؟! له راستیدا خۆمیش مابوومهوه لهوه که دهبیت له چ پرسیاریکهوه دهست و دهم بکهمهوه!؟.

کاتییک که ئدوارد مونک تابلۆی هاوار دهکیشت، دهیهویت ئه و نیگهرانی و هاواری خۆی لهگهڵ مرۆقهکانی تر بهش بکات، بهلام لالۆ دیوانه حال لیهاتنهکانی بهس بۆ خۆی بوو.

زۆریک له نووسهران و بیرمهندان باس و قسهیان لهسهر ئه و حال لیهاتنه کردوو. به بیر و پای ئهوان حال لیهاتن چ وهک لالۆ دیوانه وه چ وهک ئدوارد مونک، دهیهویت بگهیهنیت که " ئه و مرۆقه له بووندایه و ئاگای له بوونی خۆی ههیه، لهگهڵ ئه و ئاگاهیهش بهو جوړه خۆدهبرپینه) چ حال لیهاتنی لالۆ دیوانه، وه چ نهقاشی هاواری ئدوارد مونک) دهریدهبپن که دەرۆن و ناوهپرۆکیان ئهوهنده لهم بوون و ههستیه شاد و ئارام نیه". له راستیشدا لالۆ دیوانه خۆی و بنهمالهی له دنیا و ژیان بیگانه بوون، ئه و کار و کهسابهتهش که ئهیکرد، بهس بۆ بزپوی ژیانی بوو. کاری دهست فرۆشی لالۆ دیوانه له گۆشهیهکی شار، دوور و پهرت له مهزات و هات و ههراي خهڵک بوو. جاری وا شت و مهکهکانی، وهک گۆرهوی و شۆرت که بۆ فرۆشتن لهسهر گارپیکهی بوو، ئهوهنده دهمایهوه و خۆر لییدهدا، پهنگی دهگۆرا یان پهنگی کال و زهر دهبوو.

ههر مرۆفیک به شیوهیهک زهمینهی ئهوهی تیدا ههیه که حالی لی بیت و خۆی دهربپیت. کهسیکی وهک ئدوارد مونک به تابلۆیهک حال لیهاتنی خۆی دهربپ. لالۆ دیوانهش به وتنی ناوی خوا " حهی " کۆیهک ههست و فرمیسیکی دهردهکرد.

زۆربەى خەلكى پىشتى شاباسى سەربە ئايىنى يارسانن. منىش زۆر دۆست و ھاوپىم لە يارسانەكان ھەبوو. زۆر بە ئەدەب و چاك بوون.

ھۆكارىك كە منى دەبرد بۆ پىياسەى كەنارى ئەلۆھن، بۆنى دارەكان و گژ و گياكان كاتىك لەگەل بۆنى ئاو تىكەل دەبوو، با دەيدا بە پوومەتى مەوفا. ھەروەھا ھۆيەكى ترى خۆشەويستىم بۆ كەنارى ئەلۆھن، دار و بنچكى توو و توورپك بوو. نەك تەنيا من، بەلكو ھەموو مندالان ھەر كات كە دەرفەتيان ھەبايەت، دەچوون بۆ خواردنى توو و توورپك. خۆشى و سەرگەرمى و خۆ خەرىك كەردنىكى مندالانە بوو.

ئەو پۆژە ويستم لە ناوكەل بۆمە ئەوبەرى كەژەكەو و پىياسەيەكى دەروەشتى پىشتەوھى شارى سەرپىل بكەم. ھەربۆ ئەمەش تۆزىك پىم ھەلگرت و بە خىراتر خۆم گەياندە ئەوبەرى ناوكەلەوھ. زۆر كورپى گەنج و منداالم لى ديار بوو، بۆ مەلى و ماسىگرتن لەسەر گۆمى نزيك بە پروبارەكە خەرىك بوون. لىيان نزيك نەبوومەوھ. حەزم كەرد بە درىژايى ئەلۆھن بەرەو ئاوايىەكانى نزيك بۆم.

لە مەزاتى منداالەكان گوزەرم كەرد. گەيشتمە شوپىنكى وەك دۆل بوو، دارىكى تووم بىنى. زەويەكى گەنمىش لە تەنىشت دارەكە بوو. بەرەو دارەكە چووم، دەنگى چەند كەس ھات. لەوبەرى دارەكە چەند پىاوى پىر لە بن دارەكە دانىشتبوون. سەيرم لىھات. كە لە دارەكە نزيك بوومەوھ، كابرەيەكى شوان و مەرومالاتەكانىم بىنى. كابرەى شوان و مەرومالاتەكان لە بن دارىكى بى مؤلىيان دابوو، دنكە دنكە مەپ و بزنىش بە تەنيا لا كەوتبوون و كاويژيان ئەكەرد. لە پىاوه پىرەكان نزيك بوومەوھ. سلاوم لىيان كەرد. خەلكى شار نەبوون، ديار بوو كە لە خەلكى ئاوايىەكانى ئەو نزيكە بوون. لە يەك چركەدا بريقە و تريفەى گەلاكانى دارى توو، چاو و نىگای منى بۆ خۆى برد. پاشان سەيرى دارى بى و گەلاكانى دار بىەكەم كەرد، وەك يەك نەبوون!

يەككىك لە پىاوه پىرەكان پىرسارى كەرد: منال كورەيت!؟

وتم: ھايەمە سەرپول (سەرپىل)

پىاوهكە: خو ئەپرا ھاتىتە ئەپرا ئىرە!؟

وتم: ھەر ئەى جورە!.

پىاوهكە بىدەنگ بوو و ئىتر ھىچى نەوت. تۆزىك لە دار تووھەكە دوور كەوتەوھ بۆ ئەوھى كە باشتر وىنەى پىاوه پىرەكان لە بن دارى توو بىنىم و لەگەل مەپرەكان لە بن دارى بى بەراوردىان بكەم!.

بۆ من وىنەيەكى سەير و پىر لە پىرسارى بوو. ھەستم كەرد كە شتىك يان شتانىك لەو دوو وىنەيە ھەيە.

دیسان چوومهوه بن داری تووهکه، سهیری سیبه‌ره‌که‌یم کرد. هه‌روهک که‌سیک بۆ سه‌یر کردنی گهنم ده‌چیت و ده‌ستی ده‌خاته ناو خه‌رمانی گهنمه‌که و پپی مشتیک لئ هه‌لده‌گریت، هه‌روه‌ها منیش پپی مشتیک له سیبه‌ری دار تووه‌که‌م هه‌لگرت. سیبه‌ریکی تاریک و فینک بوو، توژیکی هه‌واکه‌ی کپ بوو. له بن داری تووه‌که‌ چووم بۆ بن داری بیه‌که، کابرای شوان چووبوو له‌گه‌ل کابرایه‌ک که ئاوی زه‌وی گهنمی ده‌دا قسه‌ی ده‌کرد. له داره‌که و مه‌ره‌کان نزیک بوومه‌وه، کابرای شوان سه‌یریکی منی کرد و دیسان خه‌ریکی قسه‌ بوو. پیاوه پیره‌کانیش هه‌روه‌ک خویان گه‌رمی قسه و باسی خویان بوون. سه‌یری گه‌لا و جووله‌ی لق و پوکانی دار بیه‌که‌م کرد. تیشکی خور و شنه‌ی با له که‌نار گه‌لا‌ی داره‌که‌ گوزه‌ریان ده‌کرد و ده‌نگیکی لاینه‌ری دروست کردبوو. گه‌لا‌ی داری بی وه‌ک گه‌لا‌ی داری توو، بریقه و تریفه‌ی نه‌ده‌هات، ئه‌وه بۆ من گرنگ بوو: ئایا داری توو زیاتر تیشکی خور له خوی ده‌گریت؟! چوومه بن داری بیه‌که، سیبه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل تیشکی خور که له که‌ناری گه‌لا‌کان گوزه‌ری ده‌کرد، تیکه‌ل ببوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا هه‌وا و فینکیه‌کی خوشتری هه‌بوو.

داری تووه‌که‌ نی‌ر بوو. هه‌ستم کرد که له ده‌ورانی میینه‌یی و مندال په‌روه‌ری گوزه‌ری کردوو. ئه‌م قسه‌یه منی وردتر کرد. له بیرم ده‌هات کاتی خوی له داری توویه‌کی نزیک به‌ مالی خومان تووم خوارد، به‌لام پاش چه‌ند سال ئه‌و دار تووه ئیتر تووی نه‌ده‌دا. هه‌ر ئه‌م بیره‌وه‌ریه‌ی وای کرد هه‌ست به‌وه‌ بکه‌م که داری توو یان ده‌سته‌یه‌ک له داری تووه‌کان له دوو ده‌وره‌ی میینه‌یی و نی‌رینه‌یی گوزه‌ر ئه‌که‌ن!.

به‌م هه‌ست و هزره‌ ده‌روونیانه مه‌ره‌کان و داری بیم به‌جیه‌ه‌شت و بیرم چوو بۆ ئه‌وه که بزانه‌م توو چه‌نده مندال و هو‌رمونه‌کانی مندالی گه‌شه‌ پی ده‌دات؟! هه‌روه‌ها چه‌نده هاوکاری یان پیشگیری ده‌کات له‌وه که مندال له‌وه‌ ده‌وره‌ی مندالی بۆ میینه‌یی و نی‌رینه‌یی گوزه‌ر بکات!؟.

سه‌یریکی ئاسمانم کرد، وه‌ک ئه‌وه که سه‌یری خوی گه‌وره بکه‌م! سه‌یرم کرد بۆ ئه‌وه‌ی داوی زانستی ئه‌و نه‌زانیه‌ی خوم بکه‌م. توژیک وه‌رس ده‌به‌م له شتیک که لئی نه‌زان بم!.

خوا حافیزیم له پیاوه‌کان کرد و رووم له ناوکه‌ل کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که رووم له ناوکه‌ل کرد، وینه‌ی تاووس هاته‌ پیش چاوم. تاووس که خوی ئه‌کاته‌وه، نیگار و نه‌خشه‌یه‌کی جوان ده‌رده‌خات. پرسیارم بۆ دروست بوو: که‌ی تاووس خوی ده‌کاته‌وه؟! ئاخ‌ر تا خوی نه‌کاته‌وه، ئه‌و نیگار و نه‌خشه‌یه که پیه‌وه‌یه ده‌رناکه‌ویت!. ئایا کاتی کردنه‌وه‌ی له روژی خوش و کاتی دولبه‌ری تاووسی نی‌ر له‌گه‌ل تاووسه‌ می‌کانه‌؟!.

سه‌یری ئه‌لوه‌نم کرد، پرسیارم له خوم کرد: ئاخ‌ر تاووس و داری توو چ په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه هه‌یه‌؟! نیگار و جوانی نه‌خشه‌ی تاووس به‌ یه‌ک په‌ر دیار نیه‌، به‌لکو ده‌بیت که هه‌ر هه‌موویان پیکه‌وه بکرینه‌وه. نه‌خشه و جوانی، به‌خشاو و کیشراوه. له کرانه‌وه‌ی هه‌مووی په‌ره‌کانه که نیگار و جوانی ده‌رده‌که‌ویت. ئه‌م قسانه منی برد بۆ ئه‌وه که ناسین و حکمه‌ت ده‌بیت که بکریته‌وه، ده‌بیت له روخ و ده‌روونی مروقیکی شه‌یدا و په‌ریشان خوی بکاته‌وه و پیشانی بدات که هیشتا ئومید به‌ خوشی و شادمانی مروقی ماوه.

ههروههها كهسانىك كاتىك كه تيشكىكى ناسين و پرووناكى لىيان دههات، وهك دارى بى كه گهمه لهگهل تيشكى خور دهكات، ئهوانيش گهمه و شكانهوه و كهمتهرخهمى له ئاستى ئهوتيشكى ناسين و پرووناكيه ئهكهن. ههروههها كهسانىك به چهند پهري جوانى تاووس پازى دهبن و ههلدهواسن به مالى خويان، ئهوانه ناسين و جوانى وهك زينهت به كار دههبن. بهلام من نيگار و جوانى گشت پهپهكانم دهويت، من گهمه لهگهل تيشكى خور ناكهم. من ههر وشه و ويينه و بهسهرهات و ناو و ئهوهى كه ببئته وشه دهپپاريزم و خزمهتى ئهكهم!

ئهم قسه و باسانه سهري منى گهرم كرد، گهيشتمه ناوكهل، خور ورده ورده تيشكه زهردهگهراوهكانيشى له لووتكهى كهزكانى پشت شارى سهرييل ون دهكرد. وتم به خوم: گهلاى دارى توو باشتر كهلك له تيشكى خور وهردهگريت، ههريويه گهلا و سيپهري خوى دهپپاريزيت. خوريش بينيازى دهكات.

ورده ورده دهگهيشتمه مالى خومان، بهلام هيشتا دهروونم نهگهيشت به ههست و هزرى ئارام لهسهر گهمهى گهلاى دارى بى و كهلكى گهلاى دارى توو له تيشكى خور. به خوم وت: زانست هزر دروست ناكات، نهزانى هزر دروست دهكات، نهزانى من له دارى بى و دارى توو وا دهكات كه بير و دهست و ههست و هزر و گريان و خهم و پهروشى خوم تيكهل بكهم بو ئهوهى كه بزنام. بويه، ئهم نهزانيه پيروزه!

دوو خال بوم دهركهوت:

يهكهم ئهوه كه گهلاى دارى بى گهمه به تيشكى خور دهكات و دهگريت و بهريدهات و ئهيشكىنيتهوه. بهلام دارى توو ئهوه كارهى كه گهلاى دارى بى ئهيكات، ئهنجامى نادات.

دووههم ئهويه كه دارى توو وزه و دهرفهتى ئهوهى ههيه كه له ميينهى و بهخشى بهرى توو بو نيينهى بروت. ئهوكاتهى كه بهردهات، مندالان ههلهكهنه قهديدا و تووى لئ ئهخون. كاتيكيش كه نير و پير بوو، پيران له بنى دادهنيشن و به سيپهري و پاريزگارى له سيپهري خوى، مهجال به پيران دهات كه بيرهوهريهكانى دهورانهكانى ژيانيان بو يهكدى بگيرنهوه!

پههبوو و سهري پههجهكان

ميم خاوهر و كهپهكانى له زهوى كشتى پههبوو يان پههنگ كاريان ئهكرد. ئيواران به پرومهتيكى شهكته و وهلهكته، كوژاوه و بيهيژ دههاتنهوه بو مالى خويان. دايمك جاريهجار خواهش و بشى له گهليان ئهكرد و جاريهجاريش ميم خاوهر پيش ئهوهى كه بچيت بو مالى خويان، له لاي دايمك دادهنيشت و چايهكى دهخوارد و ماندوويهتى دهردهكرد.

ئىوارىيەك وەك ھەموو دەمەوئىوارىيەكى تر، مېم خاوەر و كچەكانى ھاتنەو و داىكم خولكى كرد بۆ خواردى چابىيەك. مېم خاوەر بى قسە قىبوولكى كرد و لە سىيەر دارى بى تەنىشت ھەوشەكەى ئىمە دانىشت و سەروئىنى تۆزىك لەسەرى شل كرد و لىوانىك ئاوى خوارد.

مېم خاوەر وەك ھەموو ئىيىكى تر، لە وەرزى كارى كشت و كال بە دەرفەتى ئەزانى و بۆ كو كردنى تۆزىك پارە كارى ئەكرد. ھەندىك لە كارە كشت و كالىيەكان بە ژنەكان ئەكرا، لەبەر چەند ھۆ، يەكەم ئەو ھە پارەى كەمترىان بە ژنەكان ئەدا، دووھەم لەبەر ئەو ھەى كە ژن سەبر و لىبووردنى فرەترى لە پىاو ھەيە، سىيەم لەبەر ورد بوونەو ھەى دەست و چاوى ژنەكان لە كار و خەرىكوونەو ھەكانىانە. ئەم چەند ھۆكارە زىاتر ھانى خاوەن كارەكانى ئەدا كە ژنەكان بۆ كارى كو كردنى بەرھەمە كشت و كالىيەكان بەرن.

ئەو ئىوارە مېم خاوەر فرەتر لە جاران ماندوو بوو، پەنگ و پومەتى زىاتر سووتابوو. ئاھ و نالەى لە كار و سەختى كارى چىنىنى پەمگ كرد. بۆ من پەرسىار بوو كە پەمگ خۆى نەرمە بۆ كارەكەى و چىنەكەى سەختە!؟.

مېم خاوەر دەست و پەنجەكانى ھەموو پىچرابوو. ھەموو ئىوارىيەك بە دەست و پەنجەى پىچراو ھە دەھاتەو بۆ مائەو ھە. وردە وردە بۆ من پەرسىار بوو كە بۆ سەرى پەنجەكانىان ئاو ھە دەبەستن!؟.

ئەو ئىوارە پەرسىارم لە مېم خاوەر كرد: بۆچى سەرى پەنجەكانتان دەپىچنەو ھە!؟

مېم خاوەر: ئۆى پۆلە گىان ئەو خوايە قوربانى بىم ئەم دونىايەى سەير دروست كردوو، پۆلە گىان گىاي پەمبوو جوړىكە كە دەستى بۆ دەبەيت، يەكسەر سەرى پەنجەكان برىندار دەكات و خويىنى لى ئەھىنىت، گەر زۆر وريا نەبى، پەمبوو سىيەكە بە خويىن سوور ئەبىت!.

بۆ من جگە لەو ھەى كە ئاھ و نالەى دەختە دەمى مېم خاوەر ھە، وئىنە و نمونەيەكى جوان بوو. ھەر بۆ ئەمەش برىارمدا كە پۆزىك لەگەلىان بپۆم بۆ كار و بزەم كە بۆ مېم خاوەر ئاو ھە نالەيە!؟.

چەند پۆز دواى ئەو لەگەل مېم خاوەر و كچەكانى چووم بۆ سەر زەوى كار و ھەر لە بەرەبەيانەو مەنىش وەك ئەوان لە نىو زەوى سەوزى پەمگ خۆم خەرىك كرد. ھەر لە يەكەم دەست خستەكانەو ھە، پەنجەكانم بە تىزى دركى گىاي پەمگ برىندار بوو و ئازارى بە من گەياند. زۆرى نەبرد و سەرى پەنجەكانم تۆزىك خويىن لىي ھاتە دەرەو ھە. بۆ من زىاتر لەو ھەى كە ئازار بىت، پەرس و جوانىيەكى تايبەت بوو.

چووم بۆ لای خاوەن كار و پەرسىارم لى كرد: خالۆ گىان بۆ ژنەكان دەھىنىت بۆ ئەم كارە!؟

خاوەنكارەكە كەسىكى پىر بوو، بەلام ژىر و ھۆشى گەنج و وھو ھەبوو بوو.

مرۆف توخمیکه که کەس ناتوانییت و کەس نازانییت تا کوئ دەتوانییت بچیت و بچوینییت و تا کوئ ئەکریتەوه و ئەکاتەوه؟! ئەمە بۆ مرۆف جیگەهێ دڵخۆشی و ئومێدە. هۆی توورپەیی گیای پەمبوو و مانەوه و خەمۆکی گیای گۆلەبەرۆژە لەوهیە که گەیشتوو بە ئەوپەری کردنەوهی تۆ و توخمی خۆی. گەیشتوو بەو رادە و دەورە که بە دەستی کریکاریک بەری دەگرییت و خۆبشی بە دەستی باوه دەبرییت بۆ قەبرستانییک که نازانییت له کوئیە؟! له راستیدا بوون بە کا و پووش، سووکی و بییهایی، ئامادهیی و زەمینەیی ئەوه خۆش ئەکات که ئەو گیا و پووشە ئاگری تییهبرییت. ئەم ئاگر له خۆبەردانە یان زەمینە تیکەوتنە، جوړیک گلەیی و گازندە کردنی دەستی داپێژەری هەستیه.

له قورئانی پیرۆز هاتوووە که: و لله یسجد من فی السموات و الارض طوعا و کرها و ظللهم بالغدو و الاصال(الرعد ۱۵) هەروەها هاتوووە: ثم استوی الی السماء و هی دخان فقال لها و للارض ائتیا طوعا او کرها قالتا اتینا طائعیین(فصلت ۱)

خوای گەوره لهو ئایەتانه ئەوه دەگەیهنییت که سەرجهم تۆ و توخمەکان بە خۆشی یان ناخۆشی، سەربەرزیان سەرشۆر، ئاگاهانە یان نائاگاهانە، بەند و بەندن. گیای پەمگیش وەک هەریهک له توخمەکان بە وینە و ناو و ناوهپۆکی هاوکاری کردنەوهی شیوهیەکی تری پەرورده و پیگەیشن ئەکات. پەمگ لەبەر ئەوهی که ناوهپۆکی له بەستنهوه دەکریتەوه و بە بەستنهوه ئەرکی سروشتی خۆی ئەگەیهنییت، له کرانەوه و کردنەوهی دەمی گیای پەمگ تووشی قەیران ئەبیت، وەک گەنمەشامی. گەنمەشامی لەبەر ئەوهی که له پیکخراوه و ریز و بەسترانەوه گەوره دەبیت، هەر که هاتە دەرەوه و تۆزیک پۆن و گەرمای پیکهوت، بە شیوهیەکی سەیر ئەتەقییت و دەبیتە جوړە خواردنیکی تر. گەنمەشامی تەقاو له ناو پۆن، له شوینە گشتیهکان وەک سینەما و پارک و سەرگەرمیهکان بەکار دەبرییت. ئەمە ئەوه دەگەیهنییت که گەنمەشامی بە خواست و مەبەست و بە پێچەوانەیی ریز و پیکخراوهی یهکەم و سەرەتای، خۆی دەخاتە بێمانایی و بێمانا کردنی توخمی. دیاره زۆر گوشاری پیکهوتوو!

نموونهی گیای پەمگ یان پەمبوو و پەمگی سپی وەک کابرایهکه ژنیکی زۆر جوانی هەیه. ئەم کابرا لەبەر جوانی ژنەکهی و سەیر و نیگای خەلک، له هەموو توورە ئەبیت و خۆی و ژنی له خەلک دوور ئەکاتەوه. گرژی و نیگەرانی کابرا هاتوو له جوانی ژنەکهیه. هەروەها تیری و درک و تیر و تیزی گیای پەمگ هاتوو له نەرمی و خاوینی پەمگ یان پەمبووی سپیه.

له راستیدا وینە و باسی پەمگ وەک شیرە، نابیت له کرانەوه بمینییت. شیر هەردەم له بەستراوهیی و بەستنهوه، له بەخشش و گرتنەوه دییت و دەچییت، هەروەها پەمگ له بەستنهوه دییت و له کرانەوهیەک و دەمکردنەوهیەک بۆی هەیه با لیبی هەلکات و هەلیگرییت، وەک کچییک که هەر حەزی لی بیت کەسیک هەلیگرییت و مال و بنەمالەیی خۆی عەیبەدار بکات!.

دەستیهک له توخم و تۆکان له کرانەوهی بەرەلا و بیسنوو یان بە پێچەوانەوه له بەستنهوه و گوشان، پەریشان و ون و نەخۆش دەبن و تیک دەچن، بۆیه دەبیت دەست و مەبەست و خواستییک

لهسهریان بیټ. گیای پهمگ پښخوښه پهمگی سپی با بیبات، له جیاتی ئهوهی که مرؤف بیکاته پالشت و له بن سهر بخریت. ههربویه گیای پهمگ وهک داری گويز نایهویټ بهری خوئی به ئاسانی به دهستی مرؤفهوه بدات.

از خط کوفی تا نستعلیق شکسته

یهکیک له تایبتهمندیهدکانی فهرهنگ و ئهدهب و پهروهدهی فارسی، ئهدهبی خوښووسی و خوښبهیان کردنه. له دهورانی قوتابخانهی ناوهندی ئیبراهیمی کورپی خالم ههردهم منی لومه ئهکرد که دهست و پښووست جوان نیه و خوښووس نیت. ئیبراهیم به پښچهوانهی من، دهست و پلی زور بهکار دهبرد بو خوښووسین و جوان کردنی نووسینهکانی.

ئهو کاته له پهروهدهی کوماری ئیسلامی ئیران وانه و بابهټیکیان به ناوی هونهری خوښووسین ههبوو. هانی قوتابیهکانیان ددها که فیږ بن خوش بنووسن. ههر لهو کاتهوه ئیتر ئیبراهیم کهیف و حزی له خوښووسین هات. به پښچهوانهی ئیبراهیم، من زور کهیف و مهیلم لهسهر ئهوه نهبوو که فیږی خوښووسین بجم، لهبهر ئهوهی که بوم پرسیاریکی گهوره بوو که دهبیټ چی " خوش بنووسم!؟".

" خط نستعلیق شکسته " شیویهکی نووسینی دیار و باوی نیو ئیرانیهدکانه. ئهم شیویه تایبته به فارسهکان و ئهدهبی فارسیه. هونهری نهستهعلیقی شکاو له زوریک له بوارهکان بهکار دهچیت و بهکار براوه، به تایبته له هونهری معماری ئیرانی دهوریکی دیاری به خوویه بینیوه.

نهستهعلیقی شکاو دژ یان پښچهوانهی " خطی کوفی " یه. خهتی کوفی بهو خهته دهوتریت که له کوفهی عیراقهوه دهستی پی کردووه. ههروهها قورئان له سهرهتاوه به خهتی کوفی نووسراوه. خهتی کوفی به پښچهوانهی خهتی نهستهعلیقی شکاو، پیچ و پهنا و خواری و لاری و قهوس و شکانهوه و بادانهوهی تیډا نیه. خهتی کوفی زور لهسهر راستی و خهتی راست پښاگری ئهکات.

نوقتهکان له خهتی نهستهعلیق هاوشانی خهتهکانه، بهو مانا که خوینهر بهو نوقتهکانهوه خهتهکان ئهخوینیتهوه، بهلام له خهتی کوفی به خهت نوقته ئهخوینیتهوه.

نهستهعلیقی شکاو، زیاتر لهوهی که پښاویستیهدکی سهرهکی زمانی و فهرهنگی بیټ، هونهریکه له هونهرهکانی ئیرانی. ئنجا لیږه پرسیار ئهوهیه که بو فارسهکان و ئیرانیهدکان کهلک له " نسخ و تعلیق و کسر " وهردهگرن؟.

دهمراستی و خهتراستی له ئهدهب و فهرهنگی ئیرانی کهم بهدی ئهکریت. فارسهکان عشق و خوښهویستیان شکانهوه و قهوس و خواری و لار کردنه. شکانهوه و شکاندنهوهی به مهبهست له ئهدهب و فهرهنگی فارسی رهنگ و بهری گرتووتهوه.

فارسه‌کان نهک تهنیا شیعر و په‌خشانى فارسى ده‌شکیننه‌وه، به‌لکو پرسته و وشه‌کانى قورئانیش به شکاوهى هونه‌رى دهنوسن و له‌سه‌رده‌رى شویننه گشتیه‌کان بلاوى ده‌که‌نه‌وه. فارسه‌کان هه‌ز نه‌که‌ن بيشکیننه‌وه بۆ ئه‌وه‌ى دیر پييان بخوینریته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ى له خویندن و راست کردنى پرسته‌کان تیدا بمیننه‌وه. فارسه‌کان هه‌زیان له مانه‌وه‌یه له ده‌سکه‌وتنى راستى و حه‌قیقه‌ت. فارسه‌کان چیر و تام له مانه‌وه له شکانه‌وه‌کان و خواری و لاریه‌کان و هه‌رده‌گرن. فارسه‌کان له‌سه‌ر خه‌تى راست زور نامینین، به‌لکو له‌سه‌ر خاله‌کان و نوقات و ورده‌کاریه‌کان خویان خه‌ریک ده‌که‌ن.

فارسه‌کان هه‌روهک خه‌تى نه‌سته‌هه‌لیقى شکاوه، هه‌زیان لیه که ژيانان شکاوه تیکه‌ل بمینیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى که تام و چیرى مانه‌وه له شکانه‌وه و تیکه‌لى له‌لایان فره‌تره له پوومه‌ت و ده‌مى راست. پييان خوشه به ده‌م شیعر و په‌خشانى شکاوه بخوینن و هوشى خویننه‌ر بۆ خه‌ت و خالى تیکه‌ل ده‌رگیر بکه‌ن.

فارسه‌کان هه‌زیان له قه‌رائه‌تى جوراوجوره. فارسه‌کان هه‌زیان له یهک قه‌رائه‌ت نیه. وشه‌ى قه‌رائه‌ت، له ئه‌ده‌بى قورئانه‌وه هاته‌نیو ئه‌ده‌بى فارسیه‌وه، به‌و مانا و مه‌به‌سته که قورئان به چه‌ند قه‌رائه‌تى جیاواز ده‌خوینریت، وهک قه‌رائه‌تى ته‌رتیل و ته‌حقیق. به‌لام فارسه‌کان وشه‌ى قه‌رائه‌تیاں له ئه‌ده‌بى قورئانى برده نیو ئه‌ده‌بى ئیسلامى به گشتى، وه هه‌روه‌ها ئه‌ده‌بى ئینسانى و کومه‌لایه‌تى. له ئه‌ده‌بى کوردی وشه‌ى به‌رانبه‌ر به قه‌رائه‌ت "خویندنه‌وه‌یه". به‌لام له بنه‌چه‌قه‌وه فارسه‌کان دیسان لی‌ره مانا و وشه و پیگه‌ى وشه‌یان شیواندوه. به‌و مانا که نهک تهنیا وشه‌ى قه‌رائه‌تیاں له شوینى خو‌ى نه‌هیشت، به‌لکو قه‌رائه‌تیاں برده ئه‌ده‌بى تره‌وه به مانای تره‌وه، بۆ نمونه قه‌رائه‌ته‌کانى جیاوازی قورئان وهک ته‌رتیل و ته‌حقیق له به‌یانی ده‌م و خویندنه‌وه به ده‌م جیاوازیان هه‌یه، نه‌گه‌رنه له ده‌ق و کتیب هه‌ریهک شته. به پیچه‌وانه‌وه قه‌رائه‌ت له ئه‌ده‌بى فارسى خویندنه‌وه‌ى جیاوازه‌ى مانا و به‌های پرسته‌کانه، به‌و مانا که جیاوازی له مانای پرسته، نهک له به‌یان و (تلفظ) ى وشه و پرسته.

فارسه‌کان به هوى ئه‌وه‌ى که کونتر و قه‌دیمی ترن، زور پسپو‌رى و شاره‌زایان هه‌یه له هونه‌رى شکاندن و تیکه‌ل کردن و شاردنه‌وه و بادانه‌وه و شیواند، بۆ نمونه وشه‌ى "ادار" له ئه‌ده‌بى فارسى به میز ده‌لین. که‌سیک که میز بکات ده‌لین "ادار می‌کند" به‌لام له قورئان ئاوه‌ها هاتوه: يرسل السماء عليكم مدرارا (نوح ۱۱) به‌و مانا که ئاسمان باران به به‌رده‌وامى ده‌بارانیت. فارسه‌کان "ادار و مدرار" له یه‌کدی نزیک ده‌بینن. به بیر و پای من نه‌ده‌بوو که وشه‌ى "ادار" بۆ میز کردن له ئه‌ده‌بى فارسى دابنن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى که خواى گه‌وره وشه‌ى "مدرار و ادار" بۆ بارانى په‌حمه‌ت به‌کار ده‌بات. هه‌روه‌ها یه‌کیک له وشه‌کانى تر که که‌وتوه سه‌ر ده‌م و ئه‌ده‌بى خه‌لک، وشه‌ى "جان" له ئه‌ده‌بى فارسى وه "گیان" له ئه‌ده‌بى کوردیه. په‌گ و پریشه‌ى ئه‌و دوو وشه‌یه له زمانى کوردی و فارسى، عه‌ره‌بیه. پرسیار ئه‌وه‌یه که مانا و پیگه‌ى ئه‌و وشه‌یه له زمانى عه‌ره‌بى چیه؟! جان چه‌ند مانای هه‌یه، یه‌که‌م بۆ جنۆکه به‌کار ده‌چیت، دووه‌م بۆ مار به‌کار ده‌بریت. ئه‌و دوو مانایه له ئه‌ده‌بى ئیسلامى به‌کار براوه. ئه‌ده‌بى فارسى له په‌گ و

پیشهوه وشهیهکیان نیه به ناوی جان، بۆیه وشه‌ی جان و گیان دوو وشه‌ن که به بی ئه‌وه‌ی فارس و کورد ئاگای له دهم و ئه‌ده‌بی خۆ بیئت، نراوته نیو دهم و ئه‌ده‌بیانه‌وه. جاری وا وشه‌کان وه‌ک چۆن دایک و باوک وشه‌ ده‌نینه نیو دهمی مندال‌ه‌وه، هه‌روه‌ها لایه‌نیک به شیوه‌یه‌کی نه‌ینی و شاره‌زیانه به خواست و مه‌به‌سته‌وه وشه و هه‌ست ده‌نینه سینگ و دهمی خه‌لکه‌وه. هه‌روه‌ها ده‌سته‌یه‌ک له وشه‌کان نراوته دهمی خه‌لکه‌وه. وشه‌ی جان و گیان یه‌کێک له‌و وشانه‌یه. ئه‌م کارانه زۆر به نه‌ینی و ژیری ده‌کریت. خواست و مه‌به‌ستی گرنگ و گه‌وره‌ی له پشته‌وه‌یه و له داها‌توو کاریگه‌ری فره له‌سه‌ر هه‌ست و هزر و می‌شکی مرۆقه‌وه ده‌نیت.

هاوشانی وشه‌ی قه‌ائت له ئه‌ده‌بی فارسی " دکلمه " یه. دکلمه به‌و شیوه ده‌وتریت که ئه‌حمه‌دی شاملوو یان شێرکوۆ بیکه‌س شیعره‌کانی خۆیان ئه‌خوینن. دکلمه خۆخویندنه‌وه‌یه که جیاوازی ته‌واوی له خواخویندنه‌وه هه‌یه. دکلمه خویندنی خودی مرۆف یان که‌سیکی نزیکه که لێی تیده‌گه‌یت، به‌لام قه‌رائه‌تی قورئان، خویندنه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌یه، که ئه‌م جوړه له دهم و ئه‌ده‌بی فارسی که‌متر خۆشوسیتراوه.

خۆشه‌ویستی خۆخویندنه‌وه و گرنگیدان به‌ خۆ و ناوه‌رۆکی خۆ و ده‌رپرینی ئاه و ناله و شکست و شکاوه‌کانی ده‌روون به شیوه‌ی دکلمه له لای فارسه‌کان زۆر خا‌زاروتر و جوانتر بووه تا ئه‌وه‌ی که به دهم و پلی فارسی عه‌ین و غه‌ینی قورئانی عه‌ره‌بی بخوینریت. فارسه‌کان هه‌ز ئه‌که‌ن شتیک بخوینن که خۆیان هه‌زیان لێیه، نه‌ک شتیکیان پێی بخوینریت که خوا ده‌یه‌ویت. فارسه‌کان شکانه‌وه و مانه‌وه و تیکه‌لیه‌کانی خۆیان پێی خۆشته‌ره تا راستیه‌کانی خوا و قورئان. ته‌نیا که‌سانی وه‌ک شاملوو و فروغ نه‌بوون که عه‌شقیان به شکانه‌وه و مانه‌وه‌ی دل و ده‌روون کرد، به‌لکو شیعه‌کان و ئاخونده‌کان وشه‌ی قه‌رائه‌تی جیاوازیان له خویندنی قورئان هینایه نیو ئه‌ده‌بی ئیسلامیه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که له راستی و راستیخوازی خه‌تی کوفی و یه‌کتایی مانا و ده‌قی قورئان پرگاریان بیئت. فارسه‌کان قه‌وس و شکاوه و شکسته‌کانی ژیان و زمان و ئه‌ده‌بی خۆیان پێی باشته‌ره تا خه‌تی کوفی و پسته‌ کورت و پسته راسته‌کانی قورئان.

خه‌نده به نیوه‌ی روومه‌ته‌وه

ئیواران له‌گه‌ل ده‌سته مندال‌یکی کۆلانه‌که‌مان ده‌چووین بۆ زه‌وی یاری و گه‌مه و هه‌تا دره‌نگانی شه‌و تاو تاو گه‌مه‌مان ئه‌کرد و تاو تاویش له بن دارێک و دیوارێک داده‌نیشترین و خۆمان به قسه و باسه‌وه خه‌ریک ئه‌کرد. ئیمه ده‌سته دۆستیک بووین که له قوتابخانه و زه‌وی گه‌مه و هات و چۆکانمان یه‌کدیمان ده‌ناسی و له‌گه‌ل یه‌کدی ده‌هاتین و ده‌چووین. ئه‌م نزیک و ناسین و تیکه‌لیه‌ زۆرجار ده‌بووه هۆی ئه‌وه که که‌سانیکمان له یه‌کدی دۆستتر و نزیک، وه که‌سانیکمان له یه‌کدی دژ و دۆژمن ده‌رکه‌یت. چه‌ند که‌سیکیشمان به بی ئه‌وه‌ی که پال بداته یه‌کیکه‌وه، له‌گه‌ل هه‌مووان دۆستی و نزیک یه‌که‌وه‌نگی دروست ده‌کرد.

سهره‌تای هەر دوستی و دوژمنیهک له نیگا و دیدیکه‌وه به‌ده‌رده‌که‌وێت. نزیکترین شت له دید و نیگاوه، خه‌نده و پیکه‌نینی مرۆقه. به‌کیک له هاورپیکانم له به‌ره‌تاوه به دید و پروانینیکی پر له گومان و نابه‌دلی سه‌یریم ئه‌کرد. هەر ئه‌مه وای کرد که‌متر لێی نزیک ببه‌وه و خۆمی لێ دوور بگرم. هەر ئه‌م دووری و گومان و نابه‌دلیه‌ چه‌نده‌ها جار شه‌ر و کیشه‌ی خسته نیوانمانه‌وه.

سهره‌تای ئه‌و کیشه و نیگه‌رانی و نابه‌دلیه‌ی من له جووری خه‌نده‌ی ئه‌و هاورپیه‌مه‌وه ده‌ستی پێ کرد. ئه‌و کوپه‌ زۆر به زه‌حمه‌ت له‌گه‌ڵ ئیمه‌ پێده‌که‌نی، کاتیکیش پێده‌که‌نی، به‌ نیوه‌ی پرومه‌تی پێده‌که‌نی. من زۆر که‌یفم به‌و که‌سانه‌ نه‌ده‌هات که به‌ نیوه‌ی پرومه‌ت پێده‌که‌نین. هه‌روه‌ها عاده‌تیکی تری ئه‌و کوپه‌ ئه‌وه بوو که زۆر که‌یفی به‌و منداڵانه‌ نه‌ده‌هات که له‌سه‌ر خاک و خۆل دانه‌نیشن. ئه‌و کوپه‌ زۆر خۆی له‌ خاک و خۆل ئه‌پاراست، هه‌رکات که توژیکی خۆل به‌ جله‌کانیه‌وه بنیشتایه‌ت، هه‌ستی به‌ پیسی ئه‌کرد!

هۆ و بۆی ئه‌و جووره‌ نابه‌دلی و نیگه‌رانیه‌ی من، له‌ هه‌ست و نه‌سته‌کانی پشت ئه‌و جووره‌ پیکه‌نینه‌ بوو. هه‌ستم ئه‌کرد که‌سیک که به‌ نیوه‌ی پرومه‌تی پێده‌که‌نیت، زۆر په‌زا گران و خوین تال و له‌ خۆی بایی و خه‌لک به‌ که‌مزانه‌. به‌ کوردی ئه‌و جووره‌ که‌سانه‌ نه‌ده‌چوونه‌ دل‌مه‌وه. هەر ئه‌مه وای کرد من و ئه‌و کوپه‌ هه‌رگیز نه‌بین به‌ دوستی گیانی به‌ گیانی.

به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌و کوپه‌ که به‌ نیوه‌ی پرومه‌تی پێده‌که‌نی، هاورپیه‌کی ترمان هه‌بوو که نیوانی من و ئه‌و زۆر خۆش بوو. ئه‌و کوپه‌ هه‌رده‌م و له‌ هه‌رکوێ بایه‌ت له‌سه‌ر خاک داده‌نیشن و سه‌روده‌می به‌ قسه و باسه‌وه گه‌رم ده‌کرد. به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌و دوسته‌مان که له‌ لای ئیمه‌ به‌ نیوه‌ی پرومه‌تی خه‌نده‌ی ده‌کرد، ئه‌م کوپه‌ی تر کاتیکی که پێده‌که‌نی، سکی ده‌جوولایه‌وه و سکی ده‌له‌ریه‌وه. ئه‌مه‌ بۆ ئیمه‌ بووه‌ شتیکی خۆش، ئیتر زۆر جار داوامان لێده‌کرد که پێکه‌نیت بۆ ئه‌وه‌ی که سکی به‌ریته‌وه. ئه‌و جووره‌ خه‌نده و سه‌که‌له‌رزه‌ بۆ من زۆر خۆش و به‌ تام بوو، هه‌یج کیشه‌ و گه‌رفتییم له‌گه‌ڵ ئه‌و کوپه‌ نه‌بوو. که‌س کیشه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و کوپه‌ نه‌بوو. کوپیکی خاکی و بیازار و پۆح سووک بوو، هه‌روه‌ها فرت و فیڵ و شت شاردنه‌وه‌ی نه‌بوو. له‌هه‌ر کاتیکی پێیت بوتایه‌ت با برۆین بۆ فلان شوین، نه‌یه‌وت نه‌! هەر ئه‌مه‌ نیوانی ئیمه‌ی خۆش کرد.

خه‌نده به‌ نیوه‌ی پرومه‌ت و خه‌نده به‌ سه‌که‌له‌رزه‌ دوو جووری دژ و جیاوازی خه‌نده بوو.

دوای ئه‌وه‌ی که چه‌ند هاوکۆلانی و دوستی نویمان بۆ په‌یدا بوو، کوپیکی تر بووه‌ هاورپیمان که ئه‌ویش به‌ شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت پێده‌که‌نی. ئه‌و کوپه‌ کاتیکی که پێده‌که‌نی، خه‌نده‌ی به‌ شان ئه‌کرد. ئه‌مه‌ بۆ من زۆر خۆش بوو. هەر ئه‌مه‌ منی برد بۆ ئه‌وه که پرسیار له‌ خۆم بکه‌م، هۆی ئه‌وه‌ چیه‌ که خه‌نده و شیوه‌ی خه‌نده له‌ مرۆقه‌کان جیاوازه‌!؟

ئه‌و کوپه‌ی که به‌ شان پێده‌که‌نی، کوپیکی چالاک و وه‌رزاو و گه‌پال و گه‌شتۆل بوو، زۆر کراوه و ژیر و وریا بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا زۆر قسه‌ی ده‌کرد و هەر له‌ خۆیه‌وه قسه و گۆله‌به‌په‌رژه له‌ ده‌می

تیگه‌ل ده‌بوو. هەر ئه‌مه وای کرد که خه‌نده به شان‌ه‌وه له ناوه‌نده‌ی دوو جووری تری خه‌نده به نیوه‌ی پرومه‌ت و خه‌نده به سک، دابنیم.

ئهو کوپه‌ی که کاتی پیکه‌نین شانیشی ده‌جوو‌لا و له‌گه‌ل ده‌می پیده‌که‌نی، زور که‌یفی به سکه‌خه‌نده‌ی ئهو کوپه‌که‌ی تر ده‌هات. پوژیک دانیش‌ت‌بووین و هەر له‌به‌ر خویه‌وه به تووله‌ داریک وهک ئه‌وه‌ی که لاسایی هه‌ری پوتر بکاته‌وه ده‌یوت: حه‌جی مه‌جی لا ته‌ره‌جی، یه‌لا پیکه‌نه‌!

ئهو قسه‌یه‌ی ده‌کرد بو ئه‌وه‌ی که دوسته‌که‌ی ترمان پیکه‌نی‌ت و سکی به جووله‌ بکه‌وی‌ت.

وشه و پسته‌ی (حه‌جی مه‌جی لا ته‌ره‌جی) له ده‌م و ده‌ستی منداله‌کان زور به کار ده‌برا. له ته‌له‌فیزیۆن و به‌رنامه‌ مندالیه‌کان ئهو قسه‌یه‌ هاته‌ ناو ده‌م و بی‌ری ئیمه‌وه. ئهو کاته ئه‌وه‌نده بو من به‌های نه‌بوو که وشه‌کانی ئهو پسته‌یه له کوپه‌ هاتوون؟ به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که ده‌ورانی مندالی و کو‌لانم تیپه‌پران‌د، ئهو وشه و پسته‌یه بو من بووه جیگه‌ی سرنج. مانا و به‌های ئهو وشه و پسته‌یه چیه‌!؟

به‌ره‌تای هاتنی ئهو پسته‌یه بو ناو ده‌م و ده‌ستی منداله‌کان، له ئه‌ده‌بی په‌روه‌ده‌یی و میدیای فارس و ئیرانی بوو. به‌لام فارسه‌کان سهر و سه‌رچاوه‌ی ئهو پسته‌یه نازانن و بو‌یان پروون نیه. هەر ئه‌مه وای کرد که به خودی پسته‌که هه‌ولی کردنه‌وه‌ی بده‌م.

حه‌جی هەر حاجیه، مه‌جی کورت کراوی مه‌جیده، لا ته‌ره‌جی له زمانی عه‌ره‌بی مانای ئه‌وه‌یه که په‌جا بو یارمه‌تی مه‌که.

ئهم پسته‌یه له ده‌می منداله‌کان که نازانن مانا و به‌های چیه، من ده‌بات بو ئه‌وه که باسی قسه به ده‌می منداله‌وه‌نان بکه‌م. مرو‌ف وهک مندال، به ده‌ست و ده‌میوه‌ ده‌نری‌ت.

مندال هەر له مندالیه‌وه قسه ده‌نری‌ته ده‌میوه و هەر به‌و شیوه‌یه ورده ورده ده‌م و پلی بو ده‌ورووبه‌ری ئه‌کریته‌وه. هه‌ریه‌ک له ئیمه له مندالی قسه له ده‌مان نراو و خو‌مانیش مانا و به‌هامان نه‌زانیه. زورجار دایکان و باوکان یان که‌س و کار قسه و وشه ده‌نی‌نه‌وه ده‌می مندال بو ئه‌وه‌ی که هه‌ست و نه‌ستی ئهو منداله بجوو‌لی‌نی‌ت. وشه‌کانی جوو‌لی‌نه‌ر بو کرانه‌وه‌ی هه‌سته‌کانی سه‌ره‌تای مندال، ئهو منداله به شوینی خو‌ی ئه‌خات. هی‌لکه‌ی مریشک که له ژیر قه‌ل هه‌له‌ات، به شوینی قه‌ل ئه‌که‌وی‌ت. توخم هه‌رچی بی‌ت، به شوینی ئهو دایک و هی‌لاننه ئه‌که‌وی‌ت که کردوو‌یه‌تی‌ه‌وه.

هه‌ست له هه‌ناسه‌وه نزیکه، هه‌ناسه له باوه نزیکه، با له باوه‌ر دووره، بایش ئه‌بی‌ته هوی ئه‌وه که مرو‌قه‌کان و ماشینه‌کان جوو‌له‌ بکه‌ن. با ره‌نگ و شیوه‌ی نیه، هه‌روه‌ها دیار نیه و له لایه‌که‌وه ئه‌دری‌ت. با کویره. هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی گه‌ردشان به مندال، هه‌ست و هه‌ناسه‌یه‌که که به ده‌سته وشه‌یه‌کی کویر له لایه‌ن ده‌ورووبه‌ره‌وه ئه‌دری‌ت، زورجاریش ئهو منداله مانای ئهو وشانه نازانی‌ت. که‌وایه و تنه‌وه به شیوه‌ی دووباره کردن، به ده‌نگ وتن، نه‌ینی وتن، به ده‌نگی

که م وتن، توند وتن، به نه زانینی مانا وتن، ده ور و کارایی کوپرکه ری و ئاوه دانکه ری هه یه. ئایا ئیوه سرنجتان له وه داوه که موسولمانه کان زۆربه یان باوه پریان به قورئان هه یه و قورئان ناخوینن، که سانیکیش که ئه یخوینن زۆربه یان مانا و به های نازانن، هتا زۆربه ی مه لا و زاناکانیش سه روبه ری قورئان لیک ناده نه وه. هتا ئه گهر که سیکیش که بیه ویت ده ور و مانای سه رجه م وشه کان و پیته کان بزانییت، خوی گه وره به شیوه ی دارشتنی قورئان ناهیلانییت که سه رجه م رسته و لاپه ره کان بو ئه و که سه بکریته وه. زکر و دوعا کان که هه لده واسرین به مل و ده ستی خه لکه وه، زۆربه یان به شیوه ی سیگوشه یه. بوچی دوعا سیگوشه ئه کریت و ئه پیچریته وه و هه لده واسریت! خوی گه وره له گه ل موسا قسه ی کرد، له کاتی که موسای نه یده توانی یان نه یده زانی قسه بکات. خوی گه وره له گه ل موحه ممد که له وه سفی ئه فه رمیت: و ما ینطق عن الهوی (النجم ۳) قسه ی نه کرد!. بوچی خوا قسه ی له گه ل موسایه ک کرد که دم و پلی قسه ی نه بوو!؟.

بویه ئه و مندالانه ی که دیر دینه قسه کردن یان ناتوانن که به باشی یان له جیی خوی وشه کان بلین یان پیته کان له ده میان گیر ئه کات و چه ندجاره ئه بیته وه، زه مینه و وزه ی ئه وه یان تیدا هه یه ده ستیان وزه و هیزی تیکه ویت. بو نمونه مه لا عه لی که له ک مرفیکه که ناتوانیت به باشی و دروستی قسه بکات، به کوردی ده می قسه ی نیه، به لام ده ستی وزه ی زوری تیدایه. هه ره وک هه زره تی موسا که ده می قسه ی نه بوو، به لام خوی گه وره ده ست و گوچانه که ی بو ی به هیز کرد.

حه جی مه جی لا ته ره جی ده یه ویت که بگه یه نییت بو ئه وه ی که خواستت بیته دی، مه پارپوه و به دوو ده ستی پان و دوعا که ره وه داوای به رجا و فرمیسک مه که. ئه مه دژایه تی راسته و خوی ئه ده بی قورئان و داواکه ری له خوی گه وره یه.

خوت خوایت، خوتی خاوه نی خوت، خومانین و خوینی خومان. پیتی خ و دنوکی هه لو لیکچوونیان هه یه. ئیمه و سه رجه م ئه و زمانانه ی که پیتی خ و شیوه ی دنوکی پیتی خ تیدا دیاره و به کاربراوه، وه ک هه لو ده توانیت که هاوکاری بکات مروث به که ش و بو کرانه وه یه کی پان و فراوان بچیت، به لام سه رجه م ئاسو و کرانه وه کان و قه وسه کانیا ن بو ناکریته وه. ئه و مروثانه وه ک هه لو ی به رزه فر، به رومه تیکی گرژ و نیگه ران له که شیک ئه به سترینه وه. هه لو به ستراره ته وه، ئه وه ئیمه نازانین!.

من له کۆلان و له نیوان چه ند که س بووم که هه ریبه که یان له کاتی پیکه نین شوینیکی له شیان جووله ی ئه کرد، من له وه خه ندانه وه گه بیستم به پیتی خ!.

دوو خوشک، یه کیکیان جوان و ئه وه ی تریان ناجوان

گرژی و گپی دهر وونم هه رده منی نازار ددها، بیزار و وهرس له وه که دل و دهر وونم بههر مهلا و ماموستا و نووسهر و بیرمه ندیک ئارام نابیت. بیزار له دهست و دهمی شاعیرانی په ریشان و ئه و مه لایانه که به شالی شله وه بهرنویژی ئیمانداران ئه کهن. زورجار له خومم پرسیار ئه کرد به چی پازی ئه بی؟! چی یان کئ ههست و هه لسانه دهر وونیه کانی من داده مرکینیت و ئارامی ئه کات؟!.

سوتفه پوژیک که نیشکیکی جوانم بینی، ئه و که نیشکه زور به جوانی خوی شانازی ده کرد. منیش شانازیم به وه ده کرد که خوی گهوره چاوی منی بینا کردوه که ئه و که نیشکه جوانه ئه بینم. له دل وه هه ردهم ستایشی خوا ئه کهم بو ئه وهی که دید و دیدهی منی کویره وه نه کردوه.

پاش ماوه یه که له سوتفه یه کی تر ئه و که نیشکه له گه ل که نیشکیکی تر بینی، له خوی گهوره تر دیار بوو، پری کردن و پرومهت و شیوه یان جوړیک له یه کدی ده چوو، ئه م بینینه منی برد بو ئه وه که ههست به وه بکه م که ئه و دووانه خوشکی یه کدین. ئه و ههسته هه ندیک منی نائارام و وهرس کرد. خومیش له راستیدا نه مزانی که هوی ئه و ناخوشیهی دهر وونم له چیه وه یه؟.

ماوه یه که به سهر ئه و دوو سوتفه دا گوزهری کرد تا ئه وه که دلنیا بووم ئه و دوو که نیشکه خوشکی یه کدین. ورده ورده زیاتر له ژبانی ئه و دوو خوشکه ئاگادار بوومه وه. ههستم ئه کرد که خوشکه چکوله که جوړیک به زهیی به خوشکه گهوره کهیدا دیت، ههستم کرد که خوشکه چکوله که نیگه رانه له وه که خوشکه گهوره کهی داواکاری بو نایهت. هه ر ئه م به زهیی و خه مه دهر وونیه جوړیک خوشکه چکوله کهی په ریشان و نارحهت کرد بوو. من ههستم به و جوړه نیگا و به زه بیانه کرد که له نیوان ئه و دوو خوشکه هه یه. هه ر ئه م جوړه دید و نیگایه ی من کاریکی کرد که ههست و دهر وونم به رانه بر به و دوو خوشکه گوپانی به سهر دا بیت، خومیش باش نه مزانی که هوکاری ئه و نابه دلی و ههست گوپانه چیه؟!.

ماوه یه کی زور له گه ل ئه و پرسیار و هه ستانه وه به رانه بر به و که نیشکه و خوشکه کهی مامه وه، تا ئه وهی که له شار و ولاتیکی تر، که نیشکیکی جوان و قه شهنگی ترم بینی. ئه و که نیشکه ش ههروهک که نیشکه کهی تر خوشکیکی له خوی گهوره تر هه بوو که له خوی جوانتر و قه شهنگتر نه بوو. ئه مه منی زیاتر به خوی وه خه ریک کرد. له خومم پرسیار کرد که هوکاری ئه وه چیه که من پاش ئه وهی که ئه زانم خوشکیکی تری هه یه و خوشکه کهی تری ئه بینم نابه دل و وهرس ئه بم؟!.

سال و پوژگار به سهر یه کدیدا ده هات و ده چوو تا ئه وهی که که نیشکیکم بینی که زور جوان و خانم و خانه دان بوو، ههروهک که نیشکه کانی پیشتتر خاوهن پرومهتی تایبهت و گیرا بوو. به لام ئه م که نیشکه وهک که نیشکه کانی تر خوشکیکی تری نه بوو، به لکو تاقانه و تهک بوو. ئه م تاقانهیی و یه کتاییه منی به خوی وه گرت و وهک که نیشکه کانی پیشتتر ههستم به وهرسی و نابه دلی به رانه بری نه کرد.

دوور و نزيكهوه دهبيسرا. له ناكاهه دهنگي تهلهفون هات. له مالهوه بوو. ههلمگرت و وهلام دايهوه. دايكم بوو. ههر وهك ههموو جار تهلهفوني كردبوو كه بزانييت حال و نهحوالم چونه؟

دايكم له دريژي سالههاي سال ههوال پرسى و خواهش و بش كردن، ههميشه داواى يهك شتى له من كردووه: خواردن به باشى بخو!

له بهرتهتاهه نهوهنده گويم لهوه نهدهدا كه بو دايكم گرنگي به خواردنى من دهوات. سالههاي سال ههر كات له من پرسىارى دهكرد. من به شيويهكي زور سارد و نائاگاهانه وهلامى نهو پهروش و داوايهي دايكم دهدايهوه.

دايكان به ئاگاهي و خهم و پهروش و وريابيهوه مندالانى خويمان له دهوراني كورپهيي گهوره دهكهن. نهو دهورانه كه مندال گهوره دهبيت، دهست و دهم و چاوديري دايك لهسهر مندالهكويه. دايك نهزانييت كه مندال به خواردن و چاوديري و پاراستن و لاواندن گهشه دهكات.

خواردن و خواردنهوه سهراچاوهي سهركيه له گهشه لهش و هوشي مروف.

دايكان لهبهر نهوهي كه به چاوي خويمان بينويانه كه مندال له كورپهيي به خواردن و پاراستن گهوره دهبيت، ههردهم و ههميشه له قسه و ههوالپرسيدا يهك دهسته پرس و ترس دووباره دهكهنهوه.

نيوهرويهك بو خواردن چووم بو مالى باپيرم. تازه له روانسهروهه بو سهردانىكي كه م و كورت چووبوومهوه بو مالى خويمان. منيش له لايهن مالى باوام خوشهويست بووم. ههموو جاريك ئاگايان له من بوو. منيان زور دهلاواندهوه. نهو نيوهروانه پاش نهوهي نويزي نيوهرويمان له مزگهوت خويند، له مزگهوتتهوه لهگهله مام چووم بو مالى باپيرم.

گهيشينه مال و به خوشي و ماچ و دهست له ملان له ژووري دانيشتن دانيشتم. ميمكم نهختيك دووى به قهزوانهوه بو من هينا: ها بخو قوروانت بم... نهزانم هزت له دوويه!

دوكه م خوارد و لهگهله مام و ميمك و داپير و باپير خهريك به قسه و باسى حوجره بووم. باپيرم پياوي چاك بوو. خوا رهحمى پي بكات، ئيسته نهماوه و كوچي داويي كردووه. باسى مهلا و فهقيكاني كوني بو من كرد. باپيرم وتي: كاتي خوي ههر لهم ئاوايهه مهلا نهحمهديك ههبوو. مهلاي باش و ئاگاه، قسهي وهك ههنجير كراوه و شيرين بوو. ماويهك چهند فهقي هاتن بو لاي بخوينن، فهقيكان خهلكي ئاوايههكاني دهورووبهر بوون، مندالي داماو و ههزار بوون. فهقيكان بو خواردن و بريوي ژيانيان دههاتن داوايان له خهلك نهكرد. نهو كاتهش خهلك ميوانداری فهقيكاني دهكرد، ههر ئيوارهيهك كهسيك دهياني برد بو مال يان خواردنيان پييان دهبهخشي.

باوام دسپری گیرفانی دهرهینا و به خندهیه که وه وتی: رپۆله گیان ئیوه مهلا و مامۆستای باستان ههیه، خوا بیانپاریزیت، شوینی خه و خواردن و هه موو داواکاریهکی ئیوه وهلام ئهدهنه وه... ئیتر له وه باشتر چی ئه بییت؟!.

قسه و باس ههروهها بهردهوام بوو تا ئه وهی که خواردنیان هینا و منیش به دلی خوم خواردنم خوارد. له بهر ئه وهی که خواردنی مالی باپیرم هه میسه له لای من خوش بوو. خواردنیک که خنده و خوشه ویستی و قسه و باسی خوشی له گه لدا بوو.

پاش ئه وهی که خواردنمان خوارد. میمکم بانگی منی کرد و وتی: ها بی بو ئیره تۆزیک کارم پیته وه قوروانت بم!.

منیش چوومه ژوره کهی ئه و دیو و میمکم ده رگی داخست و دهستی کرده گیرفانی که واکه ی به ریدا و وتی: ئه م پارهیهم کردوو به خیر، بیده به یه کی که له وه فه قیانه که خیری پی ئه وریت!.

منیش به دهست خوشیه که وه وتم: ئاخر میمکه گیان تو خوت نیازت به و پارهی ههیه، ئیتر بو ئه یبه خشیت به که سیکی تر!؟

میمکم به ئه و ناله یه که وه بو ئه وهی من رازی بکات وتی: تو ئه و قورئانه کردوو به خیر... بووم به قوروانت، بیده به یه کی که له وه فه قیانه به شکه خوی گه وره شه پت لی دوور بکاته وه!.

پاره کهم لی وه رگرت، به لام له گه ل پاره که پرس و ترسیک منی گرته وه. ئه و پارهی و خیر کردنه وهی میمکم یه که مجار نه بوو، خیر و خیراتی میمکم و دایکم و داپیرم و ژنه کانی تر یه کهم جار نه بوو، به لکو هه ر ماوه یه که جاریک ده ستیان ده برد و به پاره و خواردن، خیر و به خششیان به که سانیک ئه کرد. بو من بووه پرس و ترس که هوی ئه و ترسه چیه که له پشتی به خششی ژنه کانه وه یه؟! ههروهها پرسیری من ئه وه بوو که بوچی خیراتی ژنان له پیاوان زیاتره!؟

رپۆزیک له داپیرم پرسیارم کرد: بوچی ژنهکان ئه وهنده فره خیرات ئه کهن!؟

داپیرم بزگه یه که گرتی: بو ئه وهی که خوا شه ریان لی دووره وه بکات!.

خیرات بو دوور کردنی شه ر، وه لامیکی سه ره تایی و ئاسان و جوانه، به لام ئه و وه لامه جوانه منی به خویه وه ده گوشی. ئه وهنده ی تر منی له و پرس و ترسه چه قاند، په یوهندی خیر و شه ر و به خشش و ژن له چیدایه!؟.

دوانیوه روانیکی هاوینی له مال خالم بووم. خالم و باوکم و کوره خاله کهم خه وتبوون. من و کوره چکوله کهی خالم پیکه وه به ئه سپایی له نزیک به موبه ریدکه گهرمی قسه و باس بووین. دهره وه گهرم و زور پووناک بوو. خور له زهوی زور نزیک بوو. پووناکیه کهی زور زور بوو. چه ند جاریک سهیری دهره وه م کرد. گهرما شه پۆلی ئه دا.

خالم چهند جار خوئی ئەملا و ئەولا کرد و له ناکاوه پەردەکەى لەسەر خوئی لادا و خەندەییەکی خوئی کرد. ئەمە عادەتی خالمە که هەرکات له خەو هەلسییت، خەندەییەک بوو ئەو کەسانە ئەکات که له دەوری دانیشتون. ئەو خەندەییە منی دلخۆش کرد، هەستم کرد که خالم سەلامەت و سەرحالە. بانگی ژنەکەى کرد: ها ژنەکە توۆزیک دۆی مانگا زەردم بوو بێره!

من و کورەکەى خالم بەو قسەییە پیکەنین.

ژنەکەى خالم بە پارچیک دۆی بە قەزوانەوه هات. باوکم و کورەکەى تری خالم له خەو هەلسان. کورەکەى خالم که هیشتا خەوی دەهات: ئەرئ باوکە ئیژیت له سەربازین، ئەمە چیه ئەمە؟! هەر کات که توو خەوتی ئیمەش دەبییت بخەوین، هەر کات توو هەلسای دەبییت ئیمەش هەلسین... ئەو خەو خۆشەت لەسەرم زپاند!

کورە چکۆلانەکەى خالم خەندەییەکی خوئی کرد، پرووی له برا گەورەکەى کرد: هەلسە دەى.. بارت له بیارەوه بە شان هاوردووہ؟!

باوکم پالشتەکەى خستە ژیر شانی: ئەم موبەریدە نەبایەت ئەم خەلکە چی بکردبایەت؟!

کورە چکۆلەکەى خالم: وهک مەردمی قەدیم!

خالم له شوینی خوئی هەلسا و بە خەندەوه بە کورە چکۆلەکەى خوئی وت: توو جەدیدى، چووژانیت قەدیم چیان کردووہ؟!

خالم بە دەم قسەوه: بجۆ شووتی ناو یەخچالەکە بێره با ساردمان بکاتەوه!.

خالم قسەى تەواو نەکردبوو، خالۆژنم شووتیەکەى لەسەر سینییەک دانابوو و هاوردی. خالم پرووی له کورە چکۆلەکەى کرد و وتی: توو جارئ بئى و ئەم شووتیە بخۆ ئەوجا باسى قەدیمم بوو بکە؟!

هەموومان له دەوری سینى شووتیەکە کۆ بووینەوه. کورە چکۆلەکەى خالم هەلسا. خالم سەیری کرد: ئەو بوو کوئ؟!

کورە چکۆلەکەى خالم: ئەچم نان تیرم... برسیمه!.

تەشتی نانەکەى هاورد و نان و شووتی ساردمان پیکەوه خوارد. تامی نانی کوردی و شووتی سارد و شیرین له هەواى گەرمی دەشتی زەهاو، وهک خواردنی سەرپوچى بوو له رۆژیکى ساردی زستانی!.

دەمەوئیارەییەک له بن دار بیەکەى کەناری مالى خوومان دانیشتبووم. ئیوارە بوو، گەرما و تیشکی خۆر شکابوو. هەوايەکی خۆش بوو. مندالەکان وردە وردە بە پاسکیل و تۆپ و کەرەستەکانی گەمەیان له کۆلانەکانی ئاوايى دەنگیان لێوه دەهات.

دایکم جل و بهرگی شوروی له تهنافی نیو حهوشه هه‌ده‌واسی. براكانی ترم له مال خه‌ریکی سه‌یری ته‌له‌فیزیۆن بوون. کتیبیکم به ده‌سته‌وه بوو، ئه‌وه‌نده تاقه‌تم له‌سه‌ر خویندن نه‌بوو. چاوم ئه‌دا پیاویکی ئاوی بیته ناو دار زه‌یتوونه‌کانی حه‌وشی مزگه‌وته‌که‌وه و منیش برۆم له‌گه‌لی هه‌ندیک قسه و باس بکه‌م.

ده‌نگی ده‌رگه هات.

دایکم ده‌رگه‌ی کرده‌وه. ژنه‌که‌ی دراوسیمان بوو. له دووره‌وه حال و ئه‌حوالی وه‌ته‌ک من کرد و له‌سه‌ر به‌ردیکی نزیک به ده‌رگای مال‌ه‌وه دانیشت. تۆزیکی پیچوو و له شوینی خۆم هه‌لسام و نزیکیان بوومه‌وه. باسی مریشکیان ده‌کرد. دایکم: ئه‌وه بزانه له کوئی هیلکه ئه‌کات؟!

منیش حه‌زم کرد بزانه باسی چی ئه‌که‌ن: چی بووه؟!

ژنه‌که‌ی دراوسیمان به خه‌نده‌وه سه‌ری له خوار کرد. دایکم ده‌ستی به چناکه‌یه‌وه گرت و وتی: کوره دوو سی جوولکی هه‌س هیشتا نه‌هاتوونه هیلکه، له وه‌ختی خۆی ده‌رچوووه و هیلکه ناکه‌ن!.

منیش بۆم گرنگ بوو: ئه‌ی ئیوه چووزانن که مامر هاتوووه هیلکه یان نه؟!

دایکم وتی: مریشک بیته هیلکه خاوه‌نی خۆی ئاگادار ئه‌کات!.

منیش: چۆن؟!

دایکم: ئه‌ی خاوه‌ن خۆی ئه‌زانیت، مامر کره کره و ده‌نگه ده‌نگیک هه‌ر ئه‌کات!.

من: ئه‌ی ئه‌گه‌ر هه‌ر هیلکه‌ی نه‌کرد؟!

دایکم: هه‌موو مامریک خۆ له یه‌ک کات نایاته هیلکه... هه‌ندیک مامر زووتر دیته هیلکه.

ژنه‌که‌ی دراوسیمان: خۆ هه‌موو مریشکیک هیلکه له کوولانه ناکات... هه‌ندیک له مامره‌کان ئه‌یکه‌ن، دوور له پرووی ئیوه ئه‌گه‌ر سه‌گی خویری له‌وناوه بیته ئه‌وه بۆی هه‌یه که ئه‌وه سه‌گه بیدۆزیته‌وه بیخوات!.

ژنه‌که‌ی دراوسیمان ئه‌یکه‌ی هه‌لکیشا: کوره قه‌دیم ژن تا مندالیکی به سه‌لامه‌ت ئه‌بوو، چه‌ند مندالی له‌بار ئه‌چوو، ئیسته ژنه‌کان خه‌می هیلکه‌کانیانه... توخوا واز بی‌ره!!.

خۆیانیش مابوونه‌وه که سه‌روبه‌ری کیشه‌که‌یان له کوپه‌یه؟ ده‌رگه‌ی حه‌وشه‌م کرده‌وه: ئیوه بنیش و خیر، من ئه‌چم بۆ ناو داره‌کانی مزگه‌وته‌که.

ئه‌وه باسه تۆزیک سه‌ری منی به خۆیه‌وه خه‌ریک کرد. سه‌ره‌تاکانی هاتنه هیلکه‌ی مریشک و ژن و مندالی کۆن و سه‌گه زۆله‌کان و ئه‌وه قسانه سه‌ری منی له بن دار زه‌یتوونه‌کان گه‌رم کرد.

شەوئىكى زستانى باران دەبارى، ھەورەگرمە و تەوەرگ و تەرزە لەسەربانى ژوورە قورپنەكان دەنگى دەھات. من لە مالى مامم بووم، لەگەڵ منداڵەكانى مامم و چەند منداڵى ميمكەكانم و چەند منداڵ و پياو و ژنى تر لە ژوورى زستانەى خانووەكەى مامم دانىشتبووين. ژوورى مالىكان لە ئاوايى ئيمە ھاوین و زستانى ھەبوو. ژوورەكانى زستانان گەرم و داپۆشراو و پەر لە ھەست و نەستى خو داپۆشین و گەرما بوو.

ئەو شەو لە ئىوارەيەكى خو شەو دەستى پى کرد، ئەو ئىوارە من ميان بووم، مال و منداڵ و ژنى پير و ميان و دراوسى لە مالى مامم كۆ بوونەو. ئەو ئىوارە بە گرمەى ھەور و تريشقى ئاسمان زياتر لە يەكدى نزيك دەبووینەو. من بۆ ميانى چووبووم بۆ مالى مامم. ئەو كاتە من لە قوناعى سەرھتاي بووم، ھەموو ھەفتەيەك پۆژانى پينجشەمە و جومعە دەچووم بۆ ئاوايى. ئاوايى و شەونشينيەكانى ئاوايى بە تايبەت لە زستانان بۆ من زۆر خو ش بوو. لەو كاتەو من ھەستم كرد كە زۆر كەيفخوشم لەو كە مروم و لەگەڵ مرف دادەنیشم. ھەر ئەم خو شى و ھەزە زۆتر منى ژير و پير ئەكرد. لەگەڵ ئەو شەو ئەو نەندەى تر منى لە قوتابخانە ياخى دەكردەو.

ئەو ئىوارە خو ش بوو، ميمكم و داپيرم باسى منداڵى خو يان دەكرد، باسى ئەو كاتە كە شوويان نەكردبوو. ئەوان زۆر بە زەحمەت باسى ئەو كاتەيان دەكرد، مەگەر ئەو كە من لەوانم پرسیار بكردبايەت. لە راستيدا ئەو بۆ من زۆر سەير و پەر لە پرسیار بوو كە بۆ منداڵەكانى ئەم سەردەمە پرسیارى منداڵى لە پيران ناكەن!؟.

ئەو ئىوارە من زەفتيكم (ظبط ، تسجيل) بردبوو بۆ ئەو ھەى كە بە ھاوكارى ئەو زەفتە دەنگى داپيرم ھەلگرم. خەلكى ئاوايى و بە گشتى دەشتى زەھاو ھەر ئەو ھەيان نەدەزانى كە دەنگى كەسيك بە زەفتيكم ھەلگرن. ئەو كاتە داپيرم نەخوش بوو. منيش لە ترسى لە دەستدانى داپيرم ھۆلى ئەو ھەم لى نيشت كە چى بكەم!؟ ئەو ئىوارە زەفتەكەم بردبوو بۆ ئەو ھەموو بى دەنگ بن و دەنگى داپيرم ھەلگرم.

پرووم لە داپيرم كرد: داپيره (داگا) گيان باسى كۆن و نوپى خو ت بكە، كەس قسە ناكات، بەس تۆ قسە بكە، ھەرچى كە ھات بە بير و دەروونت باسى بكە!.

ھەمووان سەيريان لى ئەھات كە دەنگى داپيرم ھەلگرم، ھەمووان بیدەنگ بوون. تەسجیلەكەم خستە كار. داپيرم لە كاتيكم كە دەستى بە تەسبيحەو بوو، دەمى كردهو: پۆلە گيان باسى چيتان بۆ بكەم!؟ ئەو خوا ئەزانيت كە چەندە ئاوارەيى و دەربەدەريمان كيشا... ئەو خوا ئەزانيت لەو ئيران و عيراقە چى وەسەر خو مان و منالمان ھات... دونيا شيوا و عەسكەر و سەرباز ھاتنە دەشتى زەھاو... ھۆل گرتىم.. لە منداڵەكانم ئەترسام....

لە ناكاوە كاك عەلى و كاك ھەدايەت دايان لە دەرگە و ھاتنە ژوورەو. منداڵەكان دەنگيان بەرز كردهو و مامم و ژنەكان لە شوپى خو يان ھەلسان. خەلكى ئاوايى شەوان بە بى ئەو ھەى كە

یهکدی ئاگادار بکهنهوه دهچوون بۆ مائی یهکدی. ئەمه شتیکی ئاسایی بوو. منداڵهکان پێیان خۆش بوو، لهبهر ئهوهی که دهیاننوانی بیکه نه زلهزل و هات و ههرا!

دایپیرم دهستی دا به ئەژنۆی و له شوینی خۆی ههلسا و به ههسره تیکه وه وتی: پۆله گیان با بیبهم به گۆرا ئهوهی ئیمه و ئەم کورده نهگبهته کیشای... بهو خوا ئەترسیم ئه و خاکهش ئیمه له خۆی نهگریت!؟

ههتا درهنگانی شهو من له مائی مامم بووم، ههر قسه و باسیکیان ئەکرد. ههمه پرهنگ باس و قسه و تهویر و خهنده و چیرۆک و بهسه رهاتیان ئەگپرایه وه. ئەو کاته تهله فیزیۆن نه بوو، ئیتر خه لک بۆ گوزهراندنی شهویان ههر شهویک له مائی یهکیکیان کۆ ده بوونه وه. هه موو خه لکی ئاواپی له یهک مأل کۆ نه ده بوونه وه. به لکو ههر دهسته پیاو و منداڵ و ژنیک که له گه ل یهکدی دۆستی و هاوئیشینی فره تریان هه بایهت، ئەوه ههر شهویک له مائی یهکیکیان کۆ ده بوونه وه. ههر ئەم خۆشی و دانیشتن و قسه و باسانه ی شهوانی زستان ئەو پرسیاره ی له لای من دروست کرد: به راستی بۆچی من ئەوهنده رق و نه فره تم له قوتابخانه هه یه و ئەوهنده که یفخۆشم به شهوان و ژیاپی ئاواپی!؟

پاش ئهوهی که پۆژی شه مه هات، ئیتر کاتی ئەوه بوو من له گه ل مامم له به ره به یانه وه برۆم بۆ شار. له بهر ئهوهی که ده بوو نیوه رۆ برۆم بۆ قوتابخانه. له مائی باپیرم هاته مه دره وه و به نابه دلای که وشه کانم له پێ کرد و چوومه به رده رگی هه وشی ماله وه. چه ند مندا لی ئاواپی خه ریک بوون ده چوون بۆ قوتابخانه که ی ئاواپی. وینه و بۆنی قوتابخانه که ی شار ده هاته سه رمدا، ئەوهنده ی تر منی نیگه ران کرد. مامم له ده رگه هاته دره وه، به ده نگیک ی نه رم و له ترسدا وتم: نابێ ئەم پۆژیش لیره بم، به خوا به یانی ئەچه مه وه!؟

مامم ههستی به نیگه رانی و حا لی ناخۆشی من کرد، بزگه یه کی کرد و وتی: یه لا بۆ شار، چه ند کاتژمی ری تر ده بی ت بچیت بۆ قوتابخانه!

ئهو پۆژه من دل و ده روونم پر له رق و کینه بوو. له وه که ده بی ت برۆم بۆ شوینی ک که که یفم پێ نایهت. رق و کینه له وه که کهس تینا گات له ده روونی من. پیمخۆش بوو له گه ل ئەو خه لکه و ژیاپی ئەو خه لکه بزیم و ههر له نیو ئەوان شهو و پۆژم بگوزه رینم. به لام ئه وه ی من ویستم سه ری نه گرت و مامم منی برده وه بۆ شار و رق له ده روونم هیلانه و هیلکه ی کرد!

پاش ئه وه ی که چه ند سا لی تر له شاری سه ری پی لی زه هاو خویندم، ده وه ی ئاواره ی بۆ شاران و ولاتان دهستی پێ کرد و ئیتر له ئاواپی و ئەو هیلانه گه رمه ی ژیاپی ئاواپی بیه ش بووم.

لیکدانه وه ی من پاش ئەم هه موو سا له ئەوه یه که له بهر ئه وه ی نه یانه یشت له ئاواپی به دلای خۆم دانیشم، ئیتر ههر ئەو نابه دلای و دلشکاندنه، بووه هۆی ئەوه که من نه له سه ری پی ل وه نه له هیه چ شاریکی تر ئارام نه گرم. هه رچۆن له کۆرپه یی و له که مپی ئالتاش له باوه شی دایکم تی رشی ر و تی رخه و نه بووم، ئیتر هه ره وه ها هیه چ شوینی ک نه بووه هیلانه ی ئارامکه ری من. ئەم

هه موو ئاواره بیه به ره می ئه وهیه که نه یانه یشت له ئاوی به دلی خوم شهوان و پوژان بگوزهرینم!

له بیرمه مامه ناوه نده کهم، بو سهر بازی ناو نووسی کرد. پاش ئه وهی که سی مانگی به کهم و ئاماده یی گوزهراند، ناردیان بو شاریک له سهر سنووری ئیران و پاکستان. بو گه یشتن به ئه وی ده بوو مام سی شه و سی پوژ له ئوتوبوس بایهت. ههر له بهر ئه م دووریه مام سالی جاریک ده هاته وه. ئه و دوور خستنه کاریگه ری زوری له ده روونی مام کرد. پاش ئه وهی که له سهر بازی ته و او بوو و هاته وه بو مالی خوین، ته و او بیمه یل بوو که سه فهر بکات بو شارانی دوور له سه ریپلی زه هاو. ههر ئه و ئه زموونه ی سهر بازی ئه وی بو هه میشه له سه ریپلی و زه هاو مانده گار کرد.

به و دوو وینه یه مروقی ئاگاه زور دهرهات و قسه ی لیده گریته وه.

نیوه شه ویکی هاوینی له ته نیشت بیسکه که ی خوشکه تازه بووه کهم خهریک به خویندی کتیب بوو. خوشکه تازه بووه کهم له بیسکه به سترابووه وه، به لام ئه ویش وهک من خهوی نه بوو. تاو تاو سهیری منی ده کرد و تاو تاو سهیر و دهستی بو گولهنگی بیسکه که ده برد. من له خه م و خه یالی ئه و کتیبانه بووم که ده بوو له چه ند پوژ ته و او ی بکه م، ههر ئه مه منی توژیک شله ژاو و نیگه ران کرد بوو. خوشکه چکوله کهم هزی لی بوو که به چاو گه مه ی له گه ل بکه م. ئه و شه وانه هه ول و هه ول ئه وه بوو که دهسته کتیب و نووسراوه یه ک بخوینم و به ئه نجامی ئه و کتیبانه بکه م. ههر ئه مه دید و دهستی منی له بیسکه ی خوشکه چکوله کهم دوور ده گرت.

ئه و کاته باوه پرم به وه بوو " که خویندن و خیرایی له خویندن ته وانی ئه وهی هه یه که ده روون و ناوه پوکی من بگوریت". له راستیدا په له و په روشی زانا بیم بوو، له بهر ئه وهی که نه زانی وهک ترس و هه ارسیک منی هه رده م ئازار ده دا. ئه و هه ست و نه ستانه ی منیش زور چر و در بوو. ههر له بهرته ی خویندن و بیر و هه ست و هه زمه وه باوه پرم به وه بوو که من ده بیت سقه و سه قامی خوم له سهر ده رئه نجامه هزی و هه ستیه کانی خوم بگرم. ئه و کاته ش باوه پرم به وه هه بوو که ده بیت زور و زوو زوو کتیبه کان و نووسینه کان و ناوه کان بخوینم. ههر بو ئه مه ش ده ست و دم و هزر و ههستم به ناوه کانه وه خهریک ده کرد. ئه و کاته ته مه نی من بیست سالم بوو. نیگه رانی ئه وه بووم که نه توانم سه رجه م کتیبه کان بخوینم. ئاخر هه ندیک قسه یان باو کرد بوو که گوایه فلان زانا له سه رده می خوی هه رچی کتیب و نووسراوه ی پیشینیانی خوی خویندوه و ئیتر ئه گه ر کتیب و نووسراوه یه کی تازه به اتبایهت، ئه وه ئه و کتیبه ی ده خوینده وه. ئیتر منیش له سهر ئه و قسه باوه ده مه وت که ده بیت هه رچی کتیب هه یه بیخوینم. خالیکی تر ئه وه بوو که باوه پرم وابوو که مروف هه رچی زیاتر بخوینیت، گوران و گه شه ی به رفراوانتر له گیان و ژیانی دروست ده بیت.

پاش ئه وهی که چند سال به سهر ئه و نیوه شه وه گوزهری کرد، بیر و هزرم له سهر چه ندیه تی و چۆنیه تی کتیب و کتیب خویندن گۆرا. له بیرمه که ژووری دانیشتنه که ی مالی باپیرم یهک تاقی هه بوو و یهک کتیبی تیدا بوو!.

قورئان وهک کتیبیک، شیوه یه کی خویندنی تایبه تی خوی هه یه. له م گرتوو خانیه گه ییشتم به و هزره که ههر کتیب و نووسراوه یه ک شیوه ی تایبه تی خویندنی خوی هه یه. من ئه م نووسینه م له تهنگانه و ته نیایی و به ستراره یی و ترس و لیدانیکی گه وره نووسیوه. کۆیهک هه ست و نهستی دهروونی له پشتیه که ده بیته هوی ئه وه خویندنی ئه م نووسینه تایبه تی بیت. ههروه ها ههر نووسین و نووسراوه یه ک چ کتیبی ئاسمانی وه چ کتیبی مروقی، کۆیهک هه ست و نهستی تایبه تی له پشته وه یه. (قواعد التجوید) مانای خویندنی ئه و کتیبه یه به و شیوه که دانهر و خاوه ن ده یه ویت که کتیبی بخوینریت. ههروه ها خویندنی کتیبی من، شیوه و شیوازی تایبه تی بو خویندن هه یه.

له سه رخۆ خویندن و دان و ددان نیان به وشه کان و ئارامش خویندن له خاله گرنه گه کانه که ده بیت خوینهر ره چاوی بکات. هه ربویه من ئیتر ئه زانم کتیب و نووسراوه ی کی بخوینم؟! ئه زانم کی له پشت وشه کان و رسته کانی کۆیهک هه ست و نهستی مانادار و تامداری ده لاندووه و دامه زران دووه؟! ئه زانم کی خاوه ن سینگ و هه ناسه و هه ست و کان و کوانی هه سته کان و هزره کانه!؟.

له راستیدا باش خویندن یان وهک ئه وه که دانهر ده یه ویت که کتیب و نووسراوه ی بخوینریت، گرنه گتره له خودی ده قی نووسینه که.

فیربووم که کتیب و نووسین وهک یاسادانه ران و پاریزه ران بنووسم و وهک ئه حمه دی شاملوو بیخوینمه وه. ههر ئه م جوړه لیکدانانه ی من وای کرد که بوم ده رکه ویت زوری نووسینه کان که به په له و شیرزه و شیواو ده نووسریت یان نووسراوه، کۆیهک هه ست و نهستی بوش و پووچ و بلقن و خه ساوی تیدا یه.

به راستی له ئیوه پرسیار ئه که م، ئایا کتیبیک هه یه له قورئان شایسته تر بیت بو ئه وهی که به دوو ده ست بیگریت و به دوو لیو وشه و رسته کانی بلایت هه؟!.

مندالی و چیژ له ئاوی سارد

رۆژیکی گهرمی به هاری له نیو شار بو خوم له خه یال و خودا ده سوورامه وه و ورده ورده له بهر گهرما و عاره ق، پیاسه و هه ناسه نه رم نه رم لیم ده شیوا. زور په رۆشی ئه وه م بوو که برومه مال و به ئاویکی سارد ده ست و پرومه تم بشورم. هه ستم به هه ناسه تهنگی و ماندوو یه تی زور ده کرد.

گه‌یشتمه ماله‌وه و ده‌ست و پوومه‌تم به ئاوی سارد شوورد. هه‌ستم به خو‌شی کرد، هات به سه‌رمدا که بو چی خو‌م به ئاوی سارد نه‌شووم؟! هه‌ر ئه‌م پرسیاره منی برده بیر و خه‌یالی زوره‌وه. جله‌کانم ده‌ره‌ینا و ئاوی ساردم به‌سه‌ر خو‌مدا به‌ردا. هه‌ست و هه‌ناسه‌م ده‌گیرا و ده‌کرایه‌وه، خه‌نده و خو‌شیه‌ک منی گرته‌وه. که‌وتمه بی‌ری مندالی، ئه‌و کاته که مندا‌ل له ژیر ئاوی سارد هه‌ست و هه‌ناسه‌ی ده‌گیریت و هات و هاوار ده‌کات. یه‌کیک له گه‌مه و خو‌شیه‌کانی مندالی خو‌ شو‌ردن به ئاوی سارده. ئه‌و کاته‌ی که ئاوم به خو‌مدا ده‌کرد و هه‌ناسه‌م ده‌گیرا و ده‌ستم پاده‌وه‌شان، سه‌یری خو‌م کرد، سه‌یری نیگا و خه‌نده و خو‌شی خو‌م کرد. له دلی خو‌مدا وتم " ئیتر کاتی ئه‌وه به‌سه‌ر چوو‌ه که من له ژیر ئاوی ساردا وه‌ک مندا‌ل هه‌لقونم و خو‌شی بکه‌م!".

هه‌رئه‌مه وایکرد که زور بی‌ره‌وه‌ری و یاده‌وه‌ری له سه‌رم زیندوو بی‌ته‌وه. بی‌ری پوژیکم هاته‌وه که با‌پیرم قبوولی کرد به مه‌کینه‌ی سه‌رتاشین سه‌ری بتاشم. ئه‌و روژه به جوانی دیته‌ بیرم، پوژیکی گه‌رمی هاوینی بوو. با‌پیرم له هه‌یوانی مالی ئی‌مه دانیشتبوو، موی سه‌ری هاتبوو، داوام لی کرد که به‌ی‌لیت سه‌ری بتاشم. قبوولی کرد و کراسه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. زور زوو به مه‌کینه‌که سه‌رم جوان تاشی. با‌پیرم خه‌نده‌ی ده‌کرد و خو‌شحال بوو. وتی: ئه‌و شلنگی ئاوه‌ش بی‌نه و بی‌گره به‌سه‌ر سه‌ر و ملما‌ا!.

وتم: سارده‌ا!

وتی: قه‌ی ناکات.

شلنگی ئاوه‌که‌م گرته سه‌ر سه‌روم‌لی. ئاوه‌که نه‌ختیک سارد بوو، هه‌ستی به خو‌شی ئه‌کرد، وه‌ک مندا‌ل که ئاوی ساردی تی‌ب‌گریت، ئاوه‌ها با‌پیرم وه‌ک مندا‌ل هه‌ناسه‌ی ده‌برا و له خو‌شیدا ده‌ستی پاده‌وه‌شان.

له خه‌یالی ئه‌و پوژه و با‌پیرم ده‌ره‌اتم، بی‌ری پوژیکی تر که‌وتم، پوژیک له مه‌یدانی پارکی‌کدا ئاویکی سارد ده‌پژرا و بو مندا‌له‌کان وه‌ک گه‌مه بوو. مندا‌له‌کان خو‌یان ده‌خسته بن ئاوه سارده‌که و بو چه‌ند چرکه خو‌یان پاده‌گرت. له ده‌وری مه‌یدانه‌که خه‌لکی زور سه‌یری گه‌مه و خو‌شی مندا‌له‌کانی ده‌کرد. منیش جگه له‌وه‌ی که سه‌یری خو‌شی پوومه‌تی مندا‌له‌کانم ده‌کرد، سه‌یری پوومه‌تی به ئاه و هه‌سه‌رتی ئه‌و خه‌لکه‌م ده‌کرد.

هه‌سه‌رتی نیگای خه‌لک به منی ده‌وت که مرو‌ف له نیوان ده‌وره‌کانی ته‌مه‌ندا، به‌ستراو و له به‌ند و ده‌رده.

له خه‌یالی ئه‌و پوژه و ئه‌و پارکه‌ش ده‌ره‌اتم. بی‌ری پوژیکی ترم کرده‌وه که من و مامم له‌سه‌ر بو‌یسانی کشت و کالی زه‌ویه‌کان خه‌ریکی ئاودان بووین. له نزیکی ئی‌مه‌وه ده‌سته‌یه‌ک مندا‌ل له‌سه‌ر هه‌وزی چالی ئاوی بو‌یسانه‌که له ژیر ئاوی ساردی بو‌ریه‌کان که ئاوی ده‌کرده ناو هه‌وزه‌که مه‌لییان ده‌کرد. مامم بی‌له‌که‌ی دابوو بن بالی و به هه‌سه‌رت و خو‌زگه‌وه سه‌یری ئه‌و

داپیرم دەستی بە دەمیەوه گرت و بە بزگەییەکی خۆش وتی: کورپەکەیی کاک عەلی کە باوکی دەستی یەکەمی هەییە بۆ قوربانی کردن، ئیستە دوو پینووسی بە لاشانی کراسەکەیی خۆییەوه هەلۆاسیوه!

داپیرم تانەیی لە مندالی ئەم پۆژە دەدا کە هەموو کەسیک دوو و سێ پینووس بە خۆیدا هەلۆواسییت.

لە ناکاوه مەلا عەبدوڵای دراوسیی مالی باوام هاتە حەوش و وتی: کورپەکە بە چەقۆی میوهخۆری سەری نەبریت، دەبییت چەقۆییەکی تیژ بییت، گوناھە، با خوا غەزەبمان لێ نەگریت!

میوانەکەیی مالی باپیرم لە ژوور هاتە دەرەوه و وتی: من سەری ئەبەرم... ها ئەو کەلەشیرم بەدەنی!

براکەم کەلەشیرەکەیی دا بە میوانەکەیی مالی باپیرم. کەلەشیر کە لە بن دەست وەک مامری کپی لێ هاتبوو، لە ناکاوه بە دەستی میوانەکەیی مالی باپیرم بەرەو ئاسمان بەرەلا کرا. میوانەکەیی مالی باپیرم بە خۆشیەکەوه وتی: لەبەر خاتری من لێی گەڕین!

کەلەشیر چەند جارێک پەپ و بالی راوہشان و وەک کەسیک لە بن دەستی زالمیک بەخشا بییت، ئاوهە خۆی لە ئیمەوه دوور گرت و لە حەوشەکەیی مالی باپیرم چوو دەرەوه.

میوان و باپیرم و کاک عەبدوڵا و براکەم چوونە ژوورەوه. داپیرم لە کاتیک کە بەرەو هوماری دانەویڵەکانەوه دەچوو، لەبەر خۆییەوه بە جوریک کە منیش گویم لێ بییت: بینیت بەم پۆژە پۆشنە چۆن حەيامان چوو!؟

المد و الشد

خۆر لە پۆژانی بەھاردا

کان و گوانی سەرچەم جوانیەکان و ورد بوونەوهکان لە دەورانی مندالیە. هەرەهە مندالی کان و خوانی بیرەوهریەکان و هەستەکان و خێ گرتنەکانی ژيانی مرۆقە. مندالی پەرە لە وشە و وینە جوانەکانی ژيان.

من کاتیک کە باس و بابەتی سەرم بە خۆییەوه خەریک دەکات، ئیتز بەردەوام بۆ ئەوه دەگەریم کە ئەو باس و بابەتە زیاتر و فرەتر بکەمەوه و زیاتر قسە و وشە و وینەکانی لێ کۆ بکەمەوه. بۆ ئەمەش سەرەتا کەلک لە وینە و وشەکانی ژيانی خۆم وەرئەگرم. ئەم خالەم زۆر بۆ گرنگە کە کەلک لە بیرەوهری و وینەکان و وشەکانی ژيانی خۆم وەرئەگرم، ئەگەریش تۆزیک لاواز و لە ماناپیڈەری دووریش بییت. مرۆف پینە و پەپۆی خۆی بە جل و بەرگی ماوهی خۆی بکات باشترە.

پینه و پهړۆکان ئه‌گه‌رچی نیشانه‌ی هه‌ژاری و داماویه، به‌لام پاراستنی سه‌ربه‌خوویی و که‌لک وه‌رگرتن له‌خو‌گرنگی زۆرتی هه‌یه.

من باوه‌رم به‌وه هه‌یه که سه‌ر و چاو و گوویی مرۆف وه‌ک سه‌روگوویی مه‌ر نیه. مرۆف له‌ به‌ستراوه‌یی سکی دایکی ده‌ردییت و تا کۆتایی ژیا‌نی پ‌ر ده‌بییت له‌ کرانه‌وه و به‌ستنه‌وه و به‌دوادا‌چوون بۆ‌کردنه‌وه‌ی فراوانتر.

خۆر ده‌وری یه‌که‌می هه‌یه له‌ کردنه‌وه‌ی دانه‌کان. خۆر ده‌وری یه‌که‌می هه‌یه له‌ به‌ستنه‌وه‌ی دانه‌کان. خۆر گیا سه‌وز ده‌کات و هه‌ر خۆریش هه‌ر دی ده‌کات.

له‌ بیرمه‌ له‌ ده‌ورانی مندالی و له‌ ئاوا‌ییدا، یه‌کێک له‌ خۆشترین هه‌سته‌کان و چێژه‌کانی مندالی له‌ پ‌رژانی خۆش و خۆره‌تاوی به‌هار بوو. له‌ پ‌رژانی به‌هار ده‌چووم بۆ سه‌ر که‌ژه‌که‌ی نزی‌ک به‌ ئاوا‌یی روو له‌ ده‌شتی زه‌هاو پ‌الم ده‌دایه‌وه و سه‌یرم ده‌کرد. خۆشترین کات ئه‌و کاته‌ بوو که‌ رووم له‌ خۆر ده‌کرد و چاوانم ده‌به‌ست. بۆ زیاتر له‌ خوله‌کی‌ک چاوانم روو له‌ خۆر ده‌به‌ست. هه‌ستم به‌ پ‌رووناکی و گه‌رمایه‌کی خۆش ئه‌کرد. تین و گ‌ری خۆر منی ده‌لاوانده‌وه. ورده و به‌ ئه‌سپایی چاوم ده‌کرده‌وه، هه‌ست و نه‌ستیکی به‌ من ده‌دا، که‌ له‌ هه‌یج شتێک ئاوه‌ها هه‌ست و نه‌ستیکم وه‌رنه‌گرتبوو. کاتیک که‌ چاوم ده‌کرده‌وه، دونیا سه‌وزی و شینه‌که‌ی فره‌تر بوو. هه‌زم ده‌کرد هه‌ست و تامی ئه‌و کاته‌ بکه‌م به‌ بۆنی‌ک و هه‌رکات که‌ هه‌زم بکه‌ردایه‌ت له‌ خۆم ب‌دایه‌ت. نه‌ک بۆ جا‌ریک، به‌لکو بۆ چه‌نده‌ها جا‌ر ئاوه‌ها چاوانم روو له‌ تیشکی خۆر ده‌به‌ست و پ‌اش چه‌ند خوله‌ک ده‌مکرده‌وه. ئیتر وای لیه‌ات بۆ ئه‌وه‌ی که‌ تام و چێژی زۆرتی وه‌رگرم، فره‌تر له‌ چه‌ند خوله‌ک له‌ به‌رانبه‌ر به‌ تیشکی خۆر چاوانم ده‌به‌ست و ده‌مکرده‌وه.

ئیتر تام و خۆشی ئه‌و به‌ستراوه‌وه و کرانه‌وه بووه شتێکی خۆش له‌ لاما و هه‌ر کات که‌ خۆری خۆش با‌یه‌ت، رووم له‌ خۆر ده‌کرد و چاوانم له‌ به‌رانبه‌ر به‌ خۆر ده‌به‌ست بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پ‌اش ئه‌و به‌ستنه‌وه، جوا‌نتر و خۆشتر و په‌نگینه‌تر ببینم.

ژیا‌نم هه‌رده‌م هه‌ول بوو بۆ کۆ‌کردن و کردنه‌وه، له‌ به‌ستراوه‌وه بۆ کرانه‌وه. هه‌ربۆیه‌ چاوی خۆ به‌ستنه‌وه له‌ به‌رانبه‌ر به‌ خۆر بۆ من بووه وینه‌یه‌کی جوا‌ن و په‌رسیا‌ریکی گه‌وره. په‌رسیا‌ری تر بۆ من ئه‌وه بوو که‌ بۆچی به‌یا‌نان که‌ چاو ئه‌که‌ینه‌وه، هه‌ست به‌ خۆشی نا‌که‌ین که‌ ده‌رفه‌تی کرانه‌وه و بینیمان هه‌یه!؟

کتیبه‌خانه‌کان، وه‌رزه‌کان، خۆشی و ناخۆشیه‌کان و سه‌رجه‌م هات و نه‌هاته‌کان، وه‌ک ئه‌و چه‌ند خوله‌که‌ی به‌رانبه‌ر به‌ خۆر، هه‌ست و تامی خۆش به‌ من نه‌داوه و نادا‌ت. ئه‌مه بۆ من بووه په‌رسیا‌ریکی گه‌وره، بۆچی و چۆن لێکی بده‌مه‌وه!؟

پ‌اش ئه‌وه‌ی که‌ زۆر ئه‌و په‌رسیا‌ر و وینه و هه‌سته‌م لێک دایه‌وه، ئه‌وه‌م بۆ ده‌رکه‌وت که‌ " مرۆقیکی وه‌ک من، یا‌ن دانیکی وه‌ک من، یا‌ن پ‌و‌حیکی وه‌ک من " ته‌نیا به‌ تیشک و په‌رسی پ‌استه‌وخۆی خۆر و

خوا دهکریمهوه. دانهکان پراستهوخوا به ئاو دهکرینهوه، بهلام ئهو ژینگه‌ی که دان تیدا دهکریتهوه، له ژیر چاودیری و بهخشندهیی خوره.

بۆیه به دلنیاپی ئیژم که " نه ئاو منی هه‌لگرتووه، وه نه ئاو منی کردووتهوه".

مه‌به‌ستم پروونتر ئه‌وه‌یه که دهسته کهسانیک له بوون و ههستی هه‌ن که ئارامش و ئاسایش و گه‌شه و گه‌رایان به هه‌ر ئاو و ناویک نیه.

المد و الشد

له تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی کتییی قورئان، مه‌د و شه‌دی پیته‌کانه. ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیه له زمانی کوردی و فارسی بوونی نیه. مه‌د و شه‌د له قورئان سه‌رچاوه‌ی گرتوو و به شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت داوا له خوینهر ده‌کات که مه‌د و شه‌د ره‌چاو بکه‌ن و پپی پابه‌ند بن. ئه‌ده‌بی قورئان ئه‌ده‌بی مه‌د و شه‌ده. ئه‌ده‌بی‌که که هه‌ر خوینهریک ته‌وانی ئه‌وه‌ی نیه ده‌می له‌گه‌لی رابیت. مه‌د و شه‌د هانده‌ری سه‌ره‌کی خوینهر و باوه‌رداره که له‌سه‌ر پیته‌کان و پرسته‌کان و ماناکان پیداکری بکه‌ن و ئاگادار بن. دینی ئیسلام به مه‌د و شه‌ده‌وه ليناگه‌ریت که مروقی موسولمان به ده‌م و پلیمان پیته‌کان و ماناکان لاواز بکه‌ن و بیشکیننه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که مروق هه‌ر له مندالیه‌وه ده‌می به‌ره‌و شکاندن و شکاندنه‌وه‌ی پیته‌کان و وشه‌کان ده‌چیت و به خواست و ویستی خوی لاواز و چکوله و سووکیان ئه‌کات.

زمانی کوردی وه‌ک هه‌ر زمانیکی تر تایبه‌تمه‌ندی خوی هه‌یه، ریزه و پاده‌ی ئاسانگیری و شکاندنه‌وه و لاواز کردن له ده‌م و پلی خه‌لکی کورد به تایبه‌ت زمانه‌سه‌کانی ئه‌م‌پوژی کوردستان زور دیار و ئاشکرایه. به قسه و باسی زمانه‌سه‌کان، زمانی کوردی پیتی وه‌ک (حاء و عین و غین) ی نیه و ئه‌م پیتانه له زمانی عه‌ره‌بیه‌وه هاتووته ناو زمانی کوردیه‌وه. هه‌روه‌ها له زمانی کوردی مه‌د و شه‌د هه‌یچ به‌ها و ده‌وریکی نیه. زمانه‌سه‌کان پیمانویه که ئه‌م پیتانه و شیوه‌ی ده‌ربرینی پیته‌کان له زمانی عه‌ره‌بی و ئه‌ده‌بی قورئانه‌وه هاتوو ناو زمان و ئه‌ده‌بی کوردیه‌وه. هه‌ر‌بۆیه زمانه‌سه‌کان و خاوه‌ن قسه‌کانی بواری زمانی کوردی هه‌ولی ئه‌وه ده‌دن که مه‌د و شه‌د و پیته عه‌ره‌بیه‌کان له زمانی کوردی لابه‌رن. هه‌روه‌ها بگه‌یه‌نن که زمانی کوردی زمانی سووک و ئاسان کردنی پیته‌کان و شیوه‌ی وتنی پیته‌کانه له‌سه‌ر ده‌م و به‌یانی مروقی کوردی. ناوی من (عباس) ه ئه‌م ناوه ناویکی عه‌رییه. هه‌م پیتی عه‌ینی تیدایه وه خاوه‌ن شه‌ده‌یه له‌سه‌ر پیتی باء. کوردانی شاره‌کانی سه‌رووی کوردستان، ناوی من به هه‌باس ده‌به‌ن و ده‌م و پلیمان له‌سه‌ر وتنی عه‌ین و شه‌ده رانه‌هاتوو و پراهاتنی سه‌خت و دووره.

قورئان و ناوی من زور کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌بووه که ناوناوی من که ده‌بیته ده‌روونی من، له‌سه‌ر ریزه و ناسین، شه‌د و مه‌دم هه‌بیت.

تیشکی خۆری بههار که راستهوخۆ دهادته ناوچاوانم و من پهپۆش ئەکات بۆ ئەوهی که زیاتر خۆمی لئ دابخهم بۆ ئەوهی که وینه و نیگاری ههستیم بۆ جوانتر بکات، له راستیدا مانای ئەوهیه که من لهسهر تام و مانا و بههای ههستی و هۆی زایین و پیگهی مرۆف و نالهباریهکانی میژووی مرۆف و ئەمرۆژی مرۆفایهتی زۆر پهله و پهروۆش و پهڕیشانی و شهیداییم تێدایه. ئەم شهه و مهدهی که له گیان و ژیانی من بۆ ماناکان و تامهکان و قورئان و جوانی و دهرد و دهرمان ههیه، ههر له خۆیهوه نههاتوو و بێمانا نیه.

پهروهرده و فیڕ کردن و خاوهنداریهتی نهوهکان، دهور و پیگهیهکی گرنگی ههیه بۆ ئەوهی که نهوهیهک به مهه و شهه و پهله و پهروۆش و بهرپرسیاریهتی و شهیدایی گهوره بیټ، یان به پیچهوانهوه، ههچ مهه و شهه و بهها و سرنجیک له ههستی و بوون تێیاندا نهبیټ.

له راستیدا من له دوو ئەدهبی دژ و پیچهوانه گهوره بووم، ئەدهبیکی کامۆ و سارتر و سادق و دۆستانی ئەوان بوو، ئەدهبیکی تر ئەدهبی قورئان و شهه و مهدی پیتهکان و ماناکانه. ئەدهب و پهروهدهی فارسی وهرگیڤدرای ئەدهبی پۆژئاواییهکان به تاییهت فهرهنسیهکانه. ئەدهب و پهروهدهی فارسی، زمان و دهروون شل و شیرین دهکات، له شهه و مهه دووری دهکات و ئاسانخوینی و ئاسان وهرگرتن فیڕی نهوهکان دهکات. ئەمه منی تووشی تیکهڵ کردن و ئازاوهیهکی دهروونی کرد. له لایهک شلی و شیرینی ئەدهبی فارسی و پۆژئاوایی منی بۆ خۆی دهبرد، له لایهکی تر قورئان ههردهم منی له شالی سهر بهندوخوینی شهروالی کوردی ئاگادار دهکردهوه!

دهم و پل و ئەدهب و ئادابی مرۆف لهههر تهمهنیکی بیټ، جوانی و پهنگی تاییهتی خۆی ههیه. له مندالی و قسه خوڤهکانی مندال و وشهشکاندنهوهکانی مندال بگره تا بگات به ژنیک که له رڤ و دوژمنیهوه وشه و ناوهکان دهشکینیت. جوانی و تاییهتمهندی له ههموو دهورهکان و کهسهکان ههیه، بهلام سهر و سرنجی من چوووه سهر دهم و پل و ئەدهب و ئادابی پیاوان. له ئیسلام دهم و پلی پیاو بۆ ههلگرتن و پاراستن و پێدهری پیتهکان و وشهکان و ماناکان وردتر و وریاتره. قورئان زۆر گوشار و ئامادهباشی دهخاته دهمی خوینهران به تاییهت دهمی ژنان وه زۆر به بههاوه ئامۆژگاری بۆ چاک خویندن دهکات.

مهه و شهه هاوکاری دهکات که مرۆف پێداگری لهسهر پیت و وشه و مانا و بهها بکات. ههروهها بهرگری له چوون و گهرای نارپیک و شکاو و شیواو دهکات. بۆ نمونه من لهم نووسیانه زۆر کهلکم له ههست و نهستی مندالان و ژنان وهرگرتوووه. ئەم چوون و کهلک وهرگرتنه له ئەدهبی نوپی پۆژئاوا به ناوی جوانی و شیواو و رپبازه نوپکان ئەناسریت. ههست و نهستی مندالان و ژنان بووه سهراچاوهی گهمه و جوانی. بهلام من به هاوکاری ئەدهبی مهه و شهه ئاگاداری ئەوهم که ههستی و زایین و بهها و ماناکان نابیت بکریته قوربانی ههست و نهستی مندالان و ژنان. بۆیه به مهه و شههوه پێداگری لهسهر ئەدهبی مهه و شهه ئەکهم و به گرنگی ئەزانم که مندالان له سههرهتای فیڕ بوونی پیتهکان و وشهکان، له رڤ و شوینی مهه و شهه کهلک وهربگرن. ئەم ئەدهب و

پهروهده كرده له داهاتووی كهسایه تی و گهشه ی ئه و منداله کاریگه ری دهكات. ئه و منداله پیداغری لهسه ر ناسین و راستی ئهكات.

ناوهكان له نیوان بهرهم و پاشماوهدا

پووباری ئه لوه ن له نیو شاری سه ریپلی زه هاو گوزه ر ئهكات. ئه و كاته خه لكانیک كه مالهكانیان لهسه ر پووباره كه بوو، هه ولیان ئه دا كه سهوزه و پیاز و توور و ئه و جوړه گیایانه بکیلن. پووباری ئه لوه ن پووباریکی خاوین نه بوو، به لكو هه ر مال و دوكان و خه لکیک پیسی و زبل و پاشماوه ی خوی ده كرده نیو پووباره كه. ئه مه بووه هوی ئه وه كه ناشیرینی و پیسیه کی زور له وینه و ناوه پووی پووباری ئه لوه ن دروست بییت.

له گه ل ئه وه ی كه پاشماوه و زبلی تییدا دیار بوو، ئه وه ی كه زور فره تر بوو، پیسی ئاودهستی مالهكان بوو. پیسی ئاودهستهكان ده كه وته نیو پووباری ئه لوه ن و هه ر ئه مه وای ده كرد كه خه لک له ئاوی ئه لوه ن له نیو شار بو خاوین كردنی له ش كه لک وه رنه گرن. به لام كه لک و به هره ی ئه و پیسیه بو خاوه ن سهوزه کیلراوهكان بوو. پیسی ئاودهستهكان ده بووه هوی ئه وه كه سهوزه و گیاکان به شیوه یه کی خیرا و به هیز گه و ره بن.

ئه و مالانه ی كه سهوزهكانیان ده کیلا، بو فروشتنیان نه بوو، به لكو بو خواردنی خویان به کاریان ده برد. هه ر ئه مه ئه و قسه یه له نیو خه لک بلاو كرده وه كه سهوزه كانی تر كه له نیو شار ده فروشرین، به پیسی و پاشماوه ی مروف و ئازهل گه شه یان پی ده دریت. ئیتر خه لک ده ترسا و زور ئاگاداری سهوزه ده بوون و هه ولیان ده دا له پیش خواردن باش بیشورن.

پاش ئه وه ی كه مالی باپیرم گه رایه وه بو ده شتی زه هاو، شوینیکیان دیاری كرد بو ئه وه ی كه پاشماوه ی ئازلهكان و په له وه رهكان له وئ برژن. ئه و شوینه نزیك به مالی باپیرم بوو. هه ر چه ند مالیک شوینیکی ئاوه هایان بو پاشماوه ی ئازهل و په له وه رهكانیان دیار و دابین ده كرد.

له و شوینانه ی كه پاشماوه ی پیسی ئازله ی تییدا ده كرا، گیاکان به شیوه یه کی زور خیرا و به هیز گه و ره ده بوون. بو من سهیر بوو كه هوی ئه وه چیه توله كه له وئ زور فره و فراوان گه شه دهكات و گه و ره ده بییت؟! توله كه له ده روده شت په ل و پوی زور دریز نابیت و گه لاکه ی زور پان نابیت، به لام له و شوینانه ی كه پاشماوه ی ئازهل و په له وه رهكانیان ده كرد، توله كه پان و دریز ده بوو. ئه مه بو من بووه پرسیار و سرنج.

چه ند سال به سه ر ئه وه دا گوزه ری كرد و خه لکی ده شتی زه هاو ده ستیان برد بو خه یارکالی و به ره مه كانی تر وه ك ته ماته و شووتی و كاله ت و گه نمه شامی. هه ر بو ئه مه ش زور پاره یان داده نیا. یه کیك له كاره سه ره تایی و گرنگه كان بو کیلانی خه یار ئه وه بوو كه ده بییت پیش ئه وه ی خه یار بکیلریت، پیقنه ی مریشك له زه ویه كه به زوری بیژینن. خه لک پیقنه ی مریشکی بو

کشت و کال له پیکراویکی حکومه تی ده کړی. ئیتر حکومه تیش زور غل و غه شی ده کړد. ده چوون ورده داری نه جاره کانیان له گهل پیقنه ی مریشک تیکهل ده کړد و به نرخی پیقنه به خه لکی دامو ده یانفرؤشت. پیقنه زور گران و به که لک بوو. هر ئه مه وای کرد که خه لکی ئاواپی ئیتر پیقنه ی کوولانه ی مریشکه کانیان نه پزینن و فرپی نه دهن، به لکو له شوینیکی دیاریکراو کوی بکه نه وه. ئیتر پاش ئه و ئه زمونانه خه لک پاشماوه ی ئاژهل و په له وهری فری نه دده دا، به لکو هه لیانده گرت. هه روه ها که سانیک تایبته هه ولیان دده که پشقل و پاشماوه ی مه رومالات بکرن و له زهویه کانیان بیپزینن.

ئهم چیروک و به سه رهاتانه وای کرد له خو م پرسیار بکه م که پیسی و پاشماوه چند کاریگری که کرانه وه و گه شه ی دان هه یه؟ پرسیری تر ئه وه بوو که من چه نده له پیسیدا گه شه م کردووه؟! هه لبت ئه وه پروون بکه مه وه که پیسی له ئه دهبی خه لک به پاشماوه ی مرو ف و ئاژهل ده لئین، ئه گهر نه پیسی جوړیکی نه خو شیه. خه لک پاشماوه ی مرو ف و ئاژهل به پیس و گلاو سه یر ده کات.

له راستیدا ده بیت دان به وه بنیم که توخم و دانی من ئه وه نده له پیسی گه شه ده کات، له پاکی ناکریتته وه. ئه مه منی برد بو ئه وه پرسیار بکه م که ئایا هه موو منداله کان له ده وره کانی گه شه یان له ژینگه ی پاک ده کړینه وه؟! گهنم له رو حانی ترین دانه کانه که وزه ی ئه وه ی تیدایه به بی خاک و له ئاودا بکریتته وه. به لام هه موو دانیک وه ک گهنم نیه، وه هه موو دانیک بهری له وشکی نیه، به لکو بهری له ته ری و سه وزیدایه. هر بو یه بو م ده رکهوت پیسی ده وری گرنگی هه یه که کرانه وه ی دان و توخم. لیره پرسیار ئه وه یه که مه به ست له پیسی چیه؟!

من به نزیکي له ناوی سادقی هیدایهت و سه ید قوتب و فردریک نیچه و ناسری سوبحانی، وه به که لک وه رگرتن له " پاشماوه ی " ئه وان توانیم که خو م به هیز بکه م. پیسی مه ر و مریشک، ده بیتته پاشماوه ی ئه و ئاژهلانه. ئه و پاشماوه و پیسیه، پیقنه و پشقل، به شیوه یه ک له ده روونی مه ر و مریشک هه ر دراوه. ئه و هه ر دراوه، له دانه ویله کانه!.

لیره مه به ستم له پاشماوه ی ناوه کان، سه رجه م ده رهات و لیکهوت و ده رکهوت و به جیماوه کانی ناوه کانه جگه له به ره مه ده ستیه کانیان که مه به ستم کتیبه کانیانه. نووسه ران و ناوه کان، کتیبه کان بو خه لک و خوینه ر به ئاماده باشی و هو شیری ئه نووسن.

پوژئاواپییه کان سه روپی مه ر ناخون، له بهر ئه وه ی که قیز و بیزی لیده کهن و لیی ده ترسین. به لام یه کی که له با شترین به شه کانی له شی مه ر که کم که س به به های ئه زانیت، چاوی مه ره. که سیک که چاوی مه ر بخوات، کاریگری باش له سه روچاوی ده کات. سه روپی مه ر پاشماوه یه کی که م به های مه ر ده ناسریت، به لام له گهل ئه و که م به هاییه، کاریگری و به های زوری بو له شی مرو ف هه یه. هه روه ها ناوه کان و ژیانی که سایه تیه کان پیک هاتووه له به ره مه ده ستیه کانیان وه ک کتیبه کانیان، وه پاشماوه کانیان که ده بیتته سه رجه م ده رهات و لیکهوت و ده رکهوت و به جیماوه کانی ژیانان.

هەرچی من ئازاد بهیله، من خۆم سفت و سهخت ده به ستمه وه. هەرچی بمبهسته وه، من بۆ کردنه وه ئه چم. ئه مه جوړه ولامدانه وه یه کی ده روونیه له من. ئه وه ولامدانه وه له زۆریک له مرۆقه کان هه یه.

جوړی توخم و شوین و شیوهی کردنه وه و به ستمه وهی و گه شه و هه ره سه یانی، هه ره له سه ره تا وه نه خشه ی بۆ کی شراوه. ئیتر دایک و باوکی نه وه کان نابیت زۆر ده ست تیوه ربه دن له کردنه وه یان به ستمه وهی رۆله و منداله کانیا ن. دایک و باوکی من زۆر له وه ده ترسان که من له باشووری کوردستان و ئینگلیس ئاکارم شل و شیرزه بیت و خۆم له ده ست بده م. به لام وا ده رنه چوو، هه رچه ند که تووشی لادان و کرده ی ناشیاو بووم، به لام به یارمه تی خوا، نه مه یشت ئاکار و ده روونم بشیویت و بدۆریت. ئه م ئازادی و پلت و پیسیانه ی که من تیدا و پیدا گو زه رم کرد، سه روچاو و سرنجی منی ورد و تیژ و ئاگادار کرده وه. دان که له پیسی زوو و به هیژ ئه کریته وه، هۆی ئه وه یه که ده یه ویت به پیچه وانیه ی ئه وه پیسیه بیت. دان له پیسی خۆی ئه گریته وه و خۆی ئه کاته وه و به هیژ و وزه یه کی فره تر له دانه کانی تر که گوشار و پیسی له ده روون و ده وریان نیه، گه شه و گه را ئه سه نیت.

به لام خه لکی نه زان ده ست و ده می خۆیان ده پاریزن له و دانانه که له پیسی گه شه ی کردوه، پییان وایه که پیسه و نه خووشی بلاو ده کاته وه. ئه وه توخم و دانانه که له پیسیدا گه شه و گه رایان سه ندوه، پاکن و وزه و به ری باشیان تی دایه.

سه ید قوتب گه ر سه فه ری ئه مریکای نه کردبایه ت، بۆ ئیسلام نه ده کرایه وه. هه ره ها سادقی هی دایه ت گه ر له ده ورانی قاجار که به پاشماوه یه کی میژوویی سه یری ده کرد، گو زه ری نه کردبایه ت، ئه وه نده به ده م و ده روونه وه هه سته ی بۆ ژیا ن و دین و دنیا دروست نه ده بوو. نیچه گه ر له سالۆمه و نیگا و نه فره تی سالۆمه گو زه ری نه کردبایه ت، ئه وه نده له سه ر ژن، ژان و پسته ی پی نه ده گه یشت.

من هه رده م هه ولمداو ه که خۆم له به ره مه ی ناوه کان دوور بگرم و خۆم تیکه لی پاشماوه ی ناوه کان بکه م. ئه وه نده ی که پاشماوه ی نیچه و سادق یارمه تی منیدا، ئه وه نده به ره مه کانیا ن منی یارمه تی نه دا. پاشماوه کان وزه و زه مینه یه کی تایبه تی تی دایه که تو و توخمه کان بکری نه وه.

به ره مه ی ناویک، ئاماژه و نیشانه ی ئه وه یه که ئه و ناوه خۆی به ده سته ی خۆی به ره مه میکی دیاری کردوه. به لام پاشماوه ده ره اتیکه که فره فراوانتره له به ره مه ی ئه و ناوه. ئه م پوونکردنه وه ده توانیت که هاوکاری زۆریک له نه وه کان بکات بۆ ئه وه ی که جیاوازی به ره مه و پاشماوه بزانن و ئاگاداری شوین و شیوه ی گه شه ی خۆیا ن بن.

نغه کردن بۆ مندال

هەر زایینیکی و زایراویکی له بهرەتاوه چەند بەخششی پایەداری پیکراوه. کاتیکی که مندالی پەحمی دایکی خۆی دەدرییت و دیتە دەرەوه، یەکەم ساتەکانی کرانەوهیە. خۆی گەرە وینە ی پوومەت و ژیانێ کیشاوه، مندالییش بەسەر ئەو وینە و چیرۆکە که بۆی کیشراوه گوزەر دەکات. یەکیکی لەو بەخششانهی که له بهرەتاوه به مندالی دەکرییت، ئەگەر کردن بۆ مندالی. گەر به بییری خۆمان بهینین، هەر مندالیکی کۆرپە که له دایک دەبیت، له نیو دوست و قەوم و ئاشنا دەست به دەستی پێ دەکرییت. لەو کاتە یە که کەسانیکی به پەنجە ی خۆیان ئەگەر بۆ مندالی دەکەن، پەنجە ی خۆیان دەدەنە ژیر لیوی خۆاری مندالیوه!

ئەگەر کردن بۆ مندالی، له پووالەت بۆ پیکەناندنی مندالی، بۆ ئەوهی که فییری پیکەنین و تام بیت. بەلام له بنەرەتەوه ئەوه بۆ کردنەوهی پوومەتی ئەو مندالیە، بۆیە زۆر بیستوومانە و بووه به قسە و پرسیک که جاربه جار خەلک له یەکدی دەپرسن: کێ ئەگەر بۆت کردوو!؟ یان جار به جار کەسیکی له کەسیکی توورە دەبیت و جنیوی پێ دەدات و دەلیت: له گۆری بابی ئەوه بم که ئەگەر بۆت کردوو! ئەگەر بۆ مندالی کردن، ئاوهزان پیدان و عیاریپیدەر یان عیاریلیدەر. وهک زیڕ، زیڕ عیاری خۆی هەیه، ئەو عیاریه مرۆف لیی دەدات، بهو مانا که مرۆفە عیاری زیڕ دادەنییت. هەر وهه له سەرەتاوه ئەوه دەورووبەرە که عیاری مندالی دروست دەکات و پێی دەبەخشیت.

کەس سەر و سرنج لەوه نادات که ئەگەر کردن بۆ مندالی چەندە گرنگە، هەر بۆیە مندالی خۆیان له بهرەتاوه دەدەن به دەستی هەر کەسیکی و بۆیان ئاساییە که هەر کەسیکی پەنجە به بن لیوی مندالیەکیان بهینیت. هەریەک له ئیمە عیاریکی هەیه که دەورووبەر بۆمانی دروست کردوو. دەستەیهک له مندالیەکان، ژنەکانن که عیاری و ناز و خەندە و مەکیان پێ دەبەخشن. دەستەیهکی تر له مندالیەکان به باشی ئەگیان بۆ نەکراوه و کەس ئاوهزان و عیاری بۆیان دانەناوه. دەستەیهک له مندالیەکان له دەست و باوهشی پیاوهکان، به تاییهت پیاوه خاوهن تام و سامەکان ئەگەر و عیاریان بۆ دیاری دەکرییت.

مندالی که دیتە دونیا وهک کچیکی به شوو دەدرییت، ئەو کەسە ی که دەم و پوومەتی ئەو مندالیە به ئەگەر و وشە کردوو، ئەوه پادە ی شەرم و پەردە ی دراندوو و عیاری بۆ دیاری کردوو. کەسانیکی له مندالیەکان زۆر دەست هاتوو به بن لیویان، وهک کەسانیکی یەک دەست یان چەند دەستی دیاریکراوه هاتوو به بن لیویاندا. ئەو دەستانە ی یەکەم که له پێش چاوی دایک و باوکی ئەو مندالی ئەگەر بۆ مندالی دەکات و پەردە دەدرییت و عیاری دیاری دەکات، شوینی دەست و وینە ی پوومەتی خۆی بهو مندالی دەبەخشیت. هەر ئەو دەست و پوومەتی که عیاری دروست دەکات، قورسی و بهها و گر و تین و ئەوین و خۆشەویستی یان به پێچەوانەوه سووکی و ساردی و نەفرەت و رق بهو مندالی دەبەخشیت. ئیستە من له ئیوه دەپرسم: کێ له کاتی مندالیتان ئەگەر بۆتان کردوو و عیاری ئیوه ی دیاری کردوو!؟ دەزانم که نازانن، وه دەزانم که ئەگەر بۆ مندالی کردن و عیاری تاشینی ئەو مندالی بەخشیکە!

ئىقرا (اقراء) كردن بۇ منداڭ

پۇرۇنچىك كە كۆي دەستە منداڭىك بووم كە مەلا دەيەويست قورئانيان پىي بخوئىنئىتەو. منداڭەكان قورئانيان كردبووئەو و ئامادە بوون. مەلا دەستى بە خوئىندى سوورەتى ناس كرد. يەككىك لە منداڭەكان ھەرچى كرد نەيزانى مەلا لە كوئوئە ئەخوئىنئىتەو. منداڭەكە وتى مامۇستا ئەو لە كوئوئە ئەخوئىنئىتەو!؟ مەلا سەيرى قورئانەكەي دەستى كرد و وتى: تۆ بەقەرەت كردووتەو، چوويتە ئەوئى قورئانەو!

مەلا سوورەتى ناسى بۇ دۆزىئەو و كئىيەكەي لە بەردەستى دانا.

وتم مامۇستا بۇ دەچىتە كۆتايى قورئانەو بۇ ئەوئى منداڭەكان فېرى خوئىندن بكەيت!؟

مەلا بە بزگەيەكى خۇشەو وتى: باوكەكەم ئىقرا بە بەقەرە ناكريئ، ئىقرا بە خودى خەلكەو (الناس) بكرىئ باشتره!.

لە دەورانى قوتابخانە ھەر كات كە باوكم كاغەزىكى بە من دەدا و من نەمدەزانى كە مەبەست و خواستى ئەو كاغەزە چىئە؟ باوكم دەيوت: قەبرى بابى ئەو ئىقراي بۆت كردووتەو!.

جنىودان و قسەي ناخۇش كردن بەو كەسە كە ئىقراي بۇ منداڭ كردووتەو، بوو بە قسەيەكى باوى نىو خەلك. ئىتر ئەمەش وەك ئغە كردن بۇ منداڭ، لەسەر دەم و دەستى خەلك وەك پىوئەرىك بۇ لىكدانەوئى منداڭ بە كارىان دەبرد.

لە ئەدەبى دىن و خەلكانى كۆن، يەكەم دەمەكان و دەستەكان زۆر گرنگە و كارىگەرى رىشەيى لەسە منداڭ و مرؤف دەكات. ئەم گرنگى و بەھايە لە نىو مرؤفانى ئەمرؤزى بە تايپەتى پەروەردەي ئەمرؤزى بەدى ناكريئ.

لە ئەدەبى كۆندا، كە مەبەستم ئەدەبى ئىسلامىيە، كەسىك كە دەم و دەستى منداڭ بۇ پىت و كئىب دەكاتەو، بەھايەكى فرە و فراوانى ھەيە. ھەريۇيە مزگەوتەكان و حوجرەكان كەسى تايپەتى تىدا دائەنرا بۇ ئەوئى كە دەم و دەستى منداڭ بۇ كئىب و پىتەكان بكەنەو. ئەو مامۇستا كە دەمى منداڭ ئەكاتەو، وزە و ھىز بە دەم و پلى منداڭ ئەبەخشىئ. ھەروەك ئەو كەسەي كە ئغە بۇ منداڭ ئەكات و عەيار و ئاوەزان بۇ منداڭ ديارى ئەكات.

ئەو مامۇستا و مرؤفەي كە يەكەمجار دەمى منداڭ ئەكاتەو، قسە و وشە لە دەم و پلى منداڭ دەخات و بۇ ھەمىشە جىگىرى دەكات. پرس و باس تەنيا پىتەكان و چۆنيەتى دەست پىكردن بە پىتەكان نىئ، بەلكو تام و چامى ھاونشىنى و ھاودەمى مامۇستا، دەروون و خوئىن و گۆشتى ئەو منداڭ بە خۇيەو خى دەدات. لە بىرمە لەگەل ئامۇزايەكى باوكم دانىشتبووم، باسى چىرۆكىكى خۇي بۆم كرد، وتى: كاتى خۇي لە سەردەمى شاي ئىران، لە قوتابخانە مامۇستايەكمان ھەبوو دەيەوت: دونيا تەبىئەيە!.

ئامۇزاکەى باوكم زۆر كەيفى بەو قسەيە دەھات. پەگ و پيشەى دەرھاتنى ئەو وشەيە لە دەمى ئەو مامۇستايە دەگەرپتەوہ بۆ ئەو چين و توپژەى مامۇستايانەى ئەو کاتەى ئىران كە لە ژيەر پەرورەدەى فرۆيدى و داروينى ئەو کاتەى ئىران گەشەيان کردبوو. ھەربۆيە ئەو مامۇستايەش ئەو قسەيە لە سەر دەمى خۆى خستە دەمى مندالەکانى قوتابخانە و ھەک ديارىەكى ئەو کاتە لە دەمى ئامۇزاکەى باوكم مايەوہ. ئامۇزاکەى باوكميش بە خۆشى و کەيف و خەندە ئەو قسەيە ئەکرد. ھەرچەند كە نوپژى ئەکرد و موسولمانە، بەلام بەو قسەيە دەرخت كە زۆر ھەزى بەو دونيا و ژيانەيە كە داروين و فرۆيد و تەبيەتگەراکان باوہريان پيى ھەيە. ئيتەر ھەر کات بە من دەگەيشت، بە خۆشى و خەندەيەكەوہ دەيوت: دونيا تەبيەيە!

مروث لە زمانى عەرەبى (انسان) كە لە (انس) ھوہ ھاتووہ، بە ماناى ھاودەمى و ھاوشينىيە. مروث بوونەوہريکە كە زۆر گوشتى مەرپ و مريشك ئەخوات. ئەو دوو ئازەلە، دوو ئازەلى دەرمالى و بەرمالى مروثن و خى دەگرن. گەر چەند جار مەرپ و مريشك بەكەيتە كوولانەيەك، ئىواران ئيتەر بۆ خويان دینەوہ بۆ ئەو كوولانەيە. ھەرۋەھا مروث ھەك مەرپ و مريشك، پۆخ و دەرۋونى زۆر و زوو خى دەگريت بەو دەست و كوولانە و ھيلانە كە يەكەم جار خيى پى ئەدەن.

يەكەم مامۇستايەك كە لە قوتابخانەى سەرەتايى پەرورەدەى كۆمارى ئيسلامى ئىران منى بە پيتەكان ئاشنا کرد، خاوەنى ئەدەبى فير كەردن و بەخشش نەبوو. ئەو کاتە لە بن دەستى ئەو مامۇستايە من تازە بە تازە دەستم بە پينووسەوہ دابوو، خەريك بووم بە دەستى چەپ بنووسم، باوكم ئەو کاتە منى راستەوہ کرد و پينووسى لە دەستى چەپى من گوپى بۆ دەستى راستم نەك ئەو مامۇستا. ناويم لە بىرە، ناوى ئاغاي يوسفى بوو. ھەر ئەو مامۇستايە كاريكى کرد كە من بۆ ماوہيەكى زۆر لە وانەكان و خويندنى خۆم دوا بەكوم و سەرکەوتوو نەبم. ھەردەم لۆمەى منى ئەکرد و ئەيەوت: تۆ بپۆ ساليكى تر وەرەوہ بۆ قوتابخانە، تۆ سەرناكەويت!

ئەو مامۇستايە زۆر كاريگەرى لە من ھەبوو بۆ پوانگە و ديدم بەرانبەر بە پەرورەدەى كۆمارى ئيسلامى ئىران.

پاش ئەوہى كە چەند سال گوزەرى کرد و خۆشى و ناخۆشى لە ژيانم دەھات و دەچوو، پياويكى تر لە ژيانم بەدەرکەوت كە ناوى مامۇستا ھەببى كەرەمى بوو. ئەم مامۇستا بەرپزە، مامۇستاي قوتابخانە يان شوپنيكى فەرمى نەبوو. بەلكو مروثيكي موسولمان بوو كە ھەر دەيەويست لەبەر خۆشەويستى خوا و پەيامھينەرى ئيسلام مندالەكان فيرى قورئان بکات. مامۇستا ھەبب دەھات بۆ مالى ئيمە، وە ھەرگيز پارەى لە ئيمە وەر نەگرت. ھەميشە بە دەمى بە خەندە و دەستى كراوہوہ دەھات بۆ لای ئيمە. ھەميشە ھيو و ئوميدى بە ئيمە دەدا و دلمانى خۆش ئەکرد بۆ گەشە و گەراى زانستى لە داھاتوو.

مامۇستا ھەبب يەكەم رستەيەك كە بە ئيمەى وت و فيرمانى کرد بسم الله الرحمن الرحيم بوو. ئەو دەستپى کردنەوہ زۆر مانا و بەھا لە خۆى ئەگريت. پيت لە وشە دەوتريت، وشە بە ناوى خوا ئەوتريت، ناوى خوا بۆ سەرەتا دەوتريت، وە ئەم ھەمووہ بۆ کردنەوہى دەرۋون و پۆخى مروثيکە!

مامۆستا حەبیب خاوەن ئەدەبی دەست پێ کردن و کردنەوه و چوونە ژوورەوه بوو. خاوەن کتێب و بەرنامە بوو. ئەمەیه که جیاوازی ئەکاتەوه لەگەڵ ئاڭای یوسفی!

مامۆستا حەبیب خاوەن دەم و دەست و خەندە و کتێب و هاوئشینى و نزیکى و مانەوه بوو. هەربۆیە لە دەروون و پێگەى ژیان و دینی من کاریگەرى فرە و فراوانى کرد. هەربۆیە دەست و دەم لە پستەکانى قورئانى پیرۆز بەرنادەم.

خائێکی تری گرنگ ئەوهیه که قوتابخانەى پەرەردەى مرۆڤى پێى وایە که هەموو مرۆڤێک لیاقەت و شایستەیی ئەوهى تێدا هەیه که ئیقرەى بۆ بکریت و پیتی پێ فێر بکریت. بەلام لە ئەدەبى دینی ئەوهى که سرنجى منى بۆ خۆى پراکیشا ئەوه بوو که دین ئیقرە بە هەموو کەس ناکات. دین، قورئان و ئیقرە و بەقەرەى خۆى بۆ هەموو کەس ناکاتەوه. وشەى ئیقرە کردن بۆ کەسێک لە دەمى خەلکدا لە چیرۆکی پەيامهینەرى ئیسلامەوه هاتوو. کاتێک که جیبەرئیلی ئەمین ئیقرەى بۆ دەکات. موخەمەد مرۆڤ ئیقرەى بۆ نەکردوو. ئەو سام و تام و ترس و پرس و گەورەبیهى که جیبەرئیلی ئەمین بە موخەمەدى بەخشى، کەسانى وهک ئاڭای یوسفى که خەریکی سیگار کێشان و گۆلەبەرۆژە خواردن بوو، بە قوتابى خۆى نایبەخشیت!

رۆح و دەروونى ئەو مامۆستایە یان مرۆڤەى که ئیقرە بۆ کەسێک و مندالێک دەکات، هەر ئەو کاتانەى یەكەم دیارى ئەکات که دەبیت تا کوئ بچیت و چى لى دەویت؟

ئەدەبى دینی هەموو کەس بە کەسى شایستەیی وشە و پیت نازانیت. هەربۆیە لە کۆندا لە هەر خەلکێک کەسێک یان چەند کەس خەریکی کتێب و زانست بوو. بەلام پەرەردەى مرۆڤى هیشتا نەگەیشتوو بەو پادە که بزانیت کى بۆ پینووس باشە و کى بۆ گۆچان؟! کى بۆ دەست و کى بۆ دەم!؟

کەوايه لەم باسە لەسەر ئەوه ورد بووین که یەكەم کەسەکان که ئیقرە بە مندال دەکەن، دەتوانن که شوپى دەم و دەستى خۆیان لەسەر دەروون و ژيانى ئەو مندالە بەجیبهیلن.

بەرخ و باران

جوانى و ناشیرینی پێراوه.

یەکیک لە تاییبەتمەندیەکانى دەشتى زەهاو، وینەکان و وشەکان و ناوەکانى ئەو ناوچەیه. گەر لە وینەکان و وشەکان و ناوەکانى دەشتى زەهاو ورد دەبیتەوه، پێرە لە جوانى و مانا و تاییبەتمەندى. بەلام ناوەکان و وشەکان لە نیوان دەم و میشکی خەلکی زەهاو بە پادەیهکی زۆر دوور و پەرتە. کەس لە وشەکان و ناوەکانى ئەو دەشته ورد نەبووئەوه. وشە و وینە جوانەکان لەسەر و بەسەر ئەو ناوچەدا پێراوه.

داری به پرو

یه کیکی له جوانیه کانی ئه دهشته ئه وهیه که هه ئاواپیه که بۆ خۆی داریکی به پروی هه بووه. ئاواپی ئیمه که ده بیته بیویانی، داریکی به پرو له سه ره که ژه که ی ئاواپی وهک هیما دیار بوو. ئه وه داره تاق و ته نیا له سه ره لووتکه ی که ژه که دیار بوو، به شیوه یه که که ئه وه ی به بینه ره ده گه یاند که ئه وه داره به ده ست و مه به ستیک ئاوه ها تاق و ته نیا دانراوه. هه ره داریک که له سه ره که ژه کانی نزیک به ئاواپیه کانی ده شتی زه هاو دانراوه، وینه و شیوه ی تایبه تی به خۆی هه بوو. داره که ی نزیک به ئاواپی ئیمه، وینه ی وهک که له شیر بوو. دار به پروه که ی ئاواپی کلاشی وهک تاووس بوو. بینه ره که سه یری ئه وه دارانه ی ده کرد، ده بیینی که وهک که له شیر و تاووسه. ئه مه بۆ من له پرسیار ده رچوو بوو، سه یرم لی ده هات و ئه وه نده بۆم سه یر بوو، زوو زوو منی هیلاک ده کرد. ته نیا که سیکی بووم که ئاوه ها ئه وه دارانه میشکی خه ریک کرد بوو!

له زۆریک له خه لکی ده شتی زه هاو پرسیارم کرد که کی میژووی ئه وه داره به دروستی ئه زانییت؟! کهس وه لآمی بۆ ئه وه پرسیار نه بوو.

ئاواپیه که ی ئیمه له ده شتی زه هاو به داره که ناسراوه. داره که ئاماژه به داریکی به پروه که له سه ره لووتی که ژی ئاواپی وهک نیشانه و دیاری چه قینراوه. چه یرۆکی سالی چه قاندنی ئه وه دار به پروه کهس نایزانییت.

پۆژیکی له باپیرم پرسیارم کرد که چی ئه زانی سه به ره ت به وه دار به پروه. باپیرم چه ند قسه یه کی کرد له وه ئه چوو که ئه وه ییش ئاگاهی له هۆ و بۆی دامه زراندنی ئه وه دار به پروه نیه. وتی: کاتیکی که ئیمه له م ئاواپیه بووین، ئه م دار به پروه هه ره هه بووه. ئه وه کاته که گه نج بووم سینییه کی زیرم له بن ئه وه دار به پروه ده ره ینا و فرۆشتم. به پیی قسه کان، خه لکی کۆن له بن ئه وه دار به پروه، شته به هاداره کانی خۆیان چال کردوو تا گه یشتوو به ده وره ی ئیمه.

ده شتی زه هاو پیک هاتوو له کۆمه لیک ئاواپی که هه ره ئاواپیه که له سه ره کانیه ک و له پال یال و گرد و که ژیک دروست کراوه، وه ئه وه که ژانه به تایبه تی داریکی به پروی له سه ره دامه زراوه. ئه وه کاته ی که باوک و باپیری من له وئ ژیانیا ن دامه زراندوو، ئه وه دار به پروه هه ره هه بووه. ئه مه ئه وه ده گه یه نییت که ئه وه داره به ده ستی که سانی تر له وه ناوچه دامه زراوه. پرسیاریک که ئیسته ش له دلی خه لکدا وهک ئا و په نگی خوار دووه ته وه و وه لآمی بۆ نه دۆزراوه ته وه، ئه وه بوو که بۆ ئه وه دار به پروانه به ته نیا له سه ره که ژی ته نیشت ئاواپی دانراوه؟! ئه وه دارانه به ده ستی کی له وئ چه قینراوه!؟

خه لک ده لێن که ئه وه دار به پروانه وهک نیشانه له سه ره که ژه کانی نزیک ئاواپی دامه زراوه، ئیتر هیچ له میژووی ئه وه نیشانه نازان.

به هاری سالیکی خویندن بۆ سەردان پووم له ئاوايي کرد و له گه‌ڵ منداڵه‌کان دەرودەشتم دەکرد. پۆژانه دەچووینه بن داری به‌پرووه‌که و گوربیسکیمان له داره‌که به‌ند دەکرد و تاوتاوهمان دەکرد. پۆژیک له ناوقه‌دی داره‌که نزیک بوومه‌وه، سه‌یرم کرد که چه‌ند فیشه‌کیک به داره‌که‌وه نراوه و چوو به ناوی داره‌که‌وه. به لای منه‌وه سه‌یر بوو که بۆ ئه‌و فیشه‌کانه به داره‌که‌وه نراوه. پۆژیک له‌گه‌ڵ باپیرم له‌بن داره‌که دانیشتبووین، پرسیارم لێ کرد که کێ ئاوه‌ها فیشه‌کی به‌و داره‌وه ناوه؟ باپیرم وتی: پۆله گیان ئیمه و ئه‌م خه‌لکه خاوه‌نه‌کانی ئه‌م ناوچه نه‌بووین، ئیمه هاتینه ملی ئه‌م ناوچه‌دا. کاتیکی که ئیمه هاتین ئه‌م داره هه‌ر هه‌بوو. ئه‌و کاته خه‌لک بنی داره‌که‌یان درێ و کۆمه‌لێک شتی به به‌هایان له بنی ئه‌م داره دۆزیه‌وه و له‌به‌ر نه‌داری و برسیه‌تی فرۆشتیان، یه‌کیک له‌وانه خۆم بووم که سینه‌کی زێرم دۆزیه‌وه و به پاره‌یه‌کی کهم فرۆشتم. پاش ئیمه کورپه‌کانی ئیمه هاتن به‌سه‌ردا و بوونه چه‌کداره‌کان و پیاوه‌کان (باپیرم ده‌ستی بۆ شوینی فیشه‌که‌کان درێژ کرد) که ئاوه‌ها بێ ریزی به خاک و داری خۆیان ده‌که‌ن و فیشه‌ک به ئه‌م داره‌وه ده‌نێن. ئاخ‌ر بۆ فیشه‌ک به داری به‌پرووه‌وه ده‌نێن، من نازانم!

به پێی قسه‌کانی باپیرم خه‌لک له‌به‌ر خۆشی فیشه‌کیان به‌و داره‌وه ناوه و نائاگاهن له‌وه که ئه‌و داره وه‌ک نیشانه‌یه‌ک له کۆنه‌وه بۆ ئه‌و خه‌لکه ماوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که دیاری بکری‌ن.

ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌و فیشه‌که‌دا چوو و من دیسان سەردانی ئاوايیم کرد و چوومه بناری دار به‌پرووه‌که و سه‌یرم کرد. ئه‌مجاره ئه‌و خه‌لکه ئاگریان به داره‌که‌وه نابوو بۆ ئه‌وه‌ی که بیسووتی‌ن. نیوه‌ی داره‌که ئاگری گرتبوو و نیوه‌که‌ی تری هیشتا سه‌وز بوو.

وتم به مامم که کێ ئاوه‌های له‌و داره کردووه و بۆ وایان لێ کردووه؟ مامم وتی: منداڵی بێ خاوه‌ن ئاگری تێ به‌رداوه!

زۆر سه‌یرم لێ ده‌هات که بۆ ئه‌م چه‌ند نه‌وه که هاتوونه‌ته ئه‌م ناوچه‌یه ئاوه‌ها تالانی شوینه‌وار و نیشانه‌کانی ئه‌م ناوچه‌یه ده‌که‌ن؟! جگه له من نه‌بی‌ت، کهس هه‌ستی به دل و رێخوڵی ئه‌م پرسیاره نه‌ده‌کرد. نه‌وه‌یه‌ک بنی دار ده‌درن و نه‌وه‌یه‌ک قه‌دی دار ده‌سووتی‌ن و کهس بۆی گرنگ نیه که ئه‌و داره چیه و به‌های له چیه که ئاوه‌ها جوان و ته‌نیا وه‌ک نیشانه‌یه‌ک دامه‌زراوه؟!

ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا چوو و له زستانیک سەردانی ئاوايیم کرد. ئه‌و پۆژه که چووم باران بوو و هه‌وره ره‌شه‌کان پان ببوونه‌وه و دونیا‌یان له ته‌م و لیلی بردبوو. خۆم کرد به مالی باپیرم و له‌به‌ر سو‌به‌که دانیشتم و خۆم گه‌رم کرده‌وه و چایه‌کم خوارد. مامم وتی: داره‌که‌ی ئاوايي پماوه!

له جینگه‌ی خۆم هه‌لسام و له‌به‌ر هه‌یوانی مالی باپیرم سه‌یری که‌ژه‌که‌م کرد، داره‌که دیار نه‌بوو. که‌ژه‌که وه‌ک ئه‌وه بوو که که‌چه‌ل بووبی‌ت، پووج و بیمانا بووبی‌ت، که سه‌یری که‌ژه‌که‌م ده‌کرد، هه‌سه‌رت و ئاخیک دلی منی گرت. هه‌ستم کرد که ئه‌وه کۆتاییه‌کی تاله، وه ئه‌م خه‌لکه‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تر بێ مانا کردووه.

پاش ئه وهى كه به هارى پاش ئه و زستانه هات، دهسته يهك له ئه و كه سانهى كه ته مه نيكيان كردبوو، باسى ئه وه يان كرد كه دارىكى ترى به پروو له سهر ئه و كه ژهى ته نيشته ئاوايى بچه قينن بو ئه وهى كه شوينى ئه و داره كهى تر پر بكه نه وه. ههر بو ئه مهش جوانه دارىكى به پروويان هينا و چاليان بو كند و دهورى داره كه يان به بهرد و تهل و دارى تر پو شانده بو ئه وهى كه ده مى په زو پو ل پيى نه گات و ده ستى مندا لان له بن ده رى نه هينيت. پيا وه كانى ئاوايى سقه و ئوميد يان به وه نه بوو كه جوانه داره كه بپاريزي ت و له ده م و ده ست رزگارى بيت، ههر بو ئه مهش چاليكى تريان كند و جوانه دارىكى ترى به پروويان چه قاند و سوور بوون له سهر ئه وه كه دارىكى ترى وهك داره كو نه كه له سهر ئه و كه ژه گه و ره بكه ن. خه لكى ئاوايى له نه مانى دار به پرووه كه هه ستيان به بيمانايى و پووچى و نا ئارامى ده كرد.

له به ره تا كانه وه ههر رۆژ كه سيك به ده به يهك ئاوه وه سه ردانى جوانه داره كانى ده كرد و ئاويانى ده دا. خه مى هه موو كه س ئه وه بوو كه ده بيت ئه و دارانه گه و ره ببن و شوينى داره كهى پيشتر بگر نه وه.

بو من بووه جيگهى سرنج و پرسيار و به دوا دا چوون كه ئايا ئه و خه لكه ده توانن كه دارىك وهك نيشانه يهك گه و ره بكه ن؟ ئايا ئه و خه لكه ده توانن كه ببن به به ره تا يهك كه به ده ستى خو يان ميژوويهك دروست بكه ن؟ بو من گرنگ بوو كه ئايا ئه و خه لكه ده توانن كه نيشانه دروست بكه ن؟ بو من گرنگ بوو كه ئايا ههر وهك ده ستى يه كه م، خه لك ده توانيت كه ببه تته ده ستى دو وه م بو دامه زراندنى دارىكى نو ئ، وهك نيشانه و دياريهك؟.

رۆژيک له گه ل مامه كانم چووين بو كي وه كانى دا لا هو بو ئه وهى كه دارى به پروو بو سووته مه نى بپرين و بيه ينينه وه. ههر هه مووى كي وه كانى دا لا هو دارى به پروو بوو. ههر به وه وه زانيم كه دارى به پروو له كه ژه كان ده رو يت، وه كي و كه ژه كانى كوردستان ههر هه مووى به دارى به پروو په نگی هه رده م سه وز و شينه. ئه و رۆژه چه ند دارى كمان بو دروست كردنى كو له كه هه لگرت و چه ند كو يهك دارمان بو سووته مه نى به گوريس پيچايه وه و به ره و ماله وه به رى كه وتين.

له مامم پرسيارم كرد كه با شترين چيو چ چيو يكه؟ مامم وتى: چيو دارى به پروو بو كو له كه و بيشكه و گوچان به كه لك و خو را گره.

ههروه ها له قسه ي خه لكه وه زانيم كه گه لای به پروو، ئه وه نده به لای بز نه وه خو شه، واده كات كه بز ن بو ئه و گه لا له سهر دوو پيوه را وه ستيت. ههروه ها زانيم كه دارى به پروو بو سووته مه نى به كه لكه و ئه گه ر ئاگرى بهر كه وي ت دي ر ده سووتيت و سووتانه كهى دوو كه لى كه مه و كو انگ له ژنى كورد ره ش و پيس ناكات. به پروو له شه وانى زستاندا بو شه ونشيني و خو ش كردنى شه وان له سهر سو به داده نريت و ده بر زيت و ده خور يت. دارى به پروو ئاوى خو ي له خا كه وه ده خوات و پيو يستى به وه نيه كه ئاودانى بكر يت. دارى به پروو با شترين يار مه تى زه وى ده كات بو ئه وهى كه تو وشى ليژى و ليكترازان و شهق و كه رت بوون نه بيت. دارى به پروو به ده سته وه گه و ره نا بيت. دارى به پروو به خوا ستى خاك گه و ره ده بيت.

پاش ئه‌وه‌ی که خه‌لکی ئاواپی بو ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی ئاودانی داری به‌پرووه‌کان بوون، داره‌کان ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌چوونه ژیر چاو و پرسیاره‌وه. خه‌لکی ئاواپی پپیان وابوو که " داری به‌پروو ئه‌و کاته که بزن ده‌ستی به‌قه‌دی داره‌که‌وه ناو و داره‌که نه‌پروخا " ئه‌وه ئیتر ده‌توانریت که دلّی پیخ خوش بکریت!

ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌و چیرۆکه‌دا چوو و من سه‌ردانی ئاواپییم کرد و چوومه سه‌ردانی دوو جوانه داره‌که. سه‌یرم کرد که نه‌ماون و کوچکه‌کانی ده‌وریان پرووخاون و خاکه‌که‌ی بنیان وشکی کردووه و شه‌قی بردووه. له مامم پرسیارم کرد. مامم وتی: ئه‌وه‌نده ده‌ست و ده‌می له‌سه‌ر بوو، گه‌وره نه‌ده‌بوو، برپوا ناکه‌م که ئیتر له‌سه‌ر ئه‌و که‌ژه داریکی به‌پروو سه‌وز بییت!

قسه‌یه‌کیان بلاو کربووه‌وه که گه‌لای داری به‌پروو، بانگی بزن ده‌کات. ئه‌و خه‌لکه به‌ ئه‌و هه‌موو باس و هه‌ول و ته‌قلا که دایان نه‌یانته‌وانی داریکی به‌پروو له سه‌ر ئه‌و که‌ژه برپوینن. ئیتر بو کس به‌های نه‌بوو که که‌ژ داریکی هه‌یه یان نه، هه‌روه‌ها وه‌ک خوی به‌ بی دار مایه‌وه و خه‌لک ئیتر هه‌ولای ئه‌وه‌ی نه‌دا که داریکی نوێ دامه‌زرینیت.

خاکی کوردستان به‌ داری به‌پروو راگیراوه، هه‌ر ناوچه‌یه‌کی کوردستان له‌سه‌ر که‌ژه‌کان هه‌زاران داری به‌پروو به‌ بی ئه‌وه‌ی چاوه‌پروانی یارمه‌رتی و هاوکاریه‌ک بکه‌ن، خاک و که‌ژ رانه‌گرن و ده‌پیارینن. داری به‌پروو بو به‌ر و بومی زور به‌کار ده‌چیت و هاوکاری سه‌ختیه‌کانی کورد و کوردستان ده‌کات.

له ئه‌و به‌سه‌ره‌ته‌ی سه‌ره‌وه ده‌توانم باسی ده‌ستی یه‌که‌م ده‌ربه‌ینم و به‌ها به‌ باسی ده‌ستی یه‌که‌م بده‌م. ده‌ستی یه‌که‌م مه‌به‌ستم ئه‌و ده‌سته‌یه که دامه‌زرینه‌ری نیشانه‌کان و ناوه‌کانه له به‌رزی و دیاریه‌ک که خه‌لک خویان دان به‌وه ده‌نین که نیشانه‌یه و دیاریه، به‌لام هه‌یج له میژووی ئه‌و دیاریه نازانن. ده‌ستی یه‌که‌م ئه‌و ده‌سته‌یه که نیشانه‌یه‌ک له خاک و ئاوی خودی ئه‌و خه‌لکه هه‌لده‌بژیریت و بو ساله‌های سال ده‌میینه‌وه، له ناکاوه چه‌ند نه‌وه به‌سه‌ر یه‌که‌دا ده‌رده‌که‌ون و له ناکاوه نیشانه‌که ده‌سووتینن و له ناوی ده‌به‌ن، وه‌ک ئه‌وه که ئه‌و چه‌ند نه‌وه‌یه تایبه‌ت به‌وه هاتوون که ئه‌و نیشانه له ناو به‌رن. هه‌ر ئه‌و نه‌وه که نیشانه ده‌سووتینن، له پاش ئه‌وه‌ی که سووتاندیان و ئاگریان پپوه‌نا و که‌ژ و ئاواپی خویان پپوچ و پپوچه‌ل و بی مانا بینی، ئه‌و کاته خویان وه‌ک ده‌ستی دووه‌م، ده‌ستیان به‌ کار ده‌به‌ن بو ئه‌وه‌ی که نیشانه‌یه‌کی نوێ و میژوویه‌کی نوێ دامه‌زرینن و خویان ئاگاهیان به‌سه‌ریه‌وه بییت. له راستیدا مروّف ئاگر له‌و نیشانه‌ به‌ر ده‌دات که به‌ ده‌ستی خوی دروستی نه‌کردووه، بو ئه‌وه‌ی که خوی به‌ ده‌ستی خوی نیشانه دامه‌زرینیت و خاوه‌نداری بکات. ئه‌و مروّفانه هه‌رچی هه‌ولای ئه‌وه ده‌ده‌ن که نیشانه و هه‌یمایه‌ک دروست بکه‌ن، ناتوانن و تیدا ده‌میینه‌وه.

ده‌ستی یه‌که‌م، ده‌ستی خاویه که نیشانه‌کانی وه‌ک نیشانه و دیاری دامه‌زراندووه، بو ئه‌وه‌ی که مروّف هه‌ست به‌وه نه‌کات که مانا و به‌هایه‌کی نیه.

خه لکی ئاواپی ئیمه ههستیان بهوه دهکرد که کهسانیکی تاییهت له کۆنهوه ئهو دارانهیان دهمهزراندوووه بۆ ئهوهی که بگهیهنن کهسانیک له ناوچهی دهشتی زههاو خاوهنداریان کردوووه وه ئهوهنده ژیر و هۆشیار بوون، داریکیان له سهر کهژیک دامهزراندوووه. ئهم دامهزراندنه نیشانهی ژیری و هۆشیاری زۆر دهگهیهنیت. خه لکی ئاواپی ئیمه لهوه دلنیا که مرۆقی ئاگاه ئهو کارهی کردوووه.

نیشانهکان و دیاریهکان له خودی خاک و ئاوی مرۆف ههلهبژریت، بۆ ئهوهی که خه لکی ئاواپی ئیمه و خه لکی کوردستان بۆیان پروون بیت که دهستی یهکهم داری بهرووی به ئاواپی ئیمه و خاکی کوردستان دیاری کردوووه.

سهیرترین بهشی ئهو بهسهرهاتهی سهروهوه ئهوه بوو که داریک به تهنیا له سهر لووتی کهژیک سهوز بووه که خه لک دلنیا لهوه که ئهو داره به دهست و به مهبهست چهقینراوه. لهوه بهروهوه له کهژهکانی دالاهۆ ههزاران داری بهروو سهوز بووه، که خه لک دلنیا که ئهو دارانه به دهستی مرۆف به مهبهست نهچهقینراوه. ئایا ئیوه ئهزانن که ئهو وینهیه چی ده لیت؟!.

ئهو دار بهرووهی ئاواپی ئیمه وهک نیشانه و دیاری، ئاماژه به شوینی ئاوهدانی دهکات، شوینی که شته به هادارهکان لهوئ و له بنی چال کراوه. ئهو دار بهرووه بۆ ئهوه به کار نهچوووه که بهرووی لئ ههلبگیریت یان لقیکی لئ بپریت بۆ ئهوهی که کۆلهکهی لئ دروست بکریت. بهس بۆ نیشانه و دیاری بووه. ئهو داری ئاواپی ئیمه وینهی وهک که له شیر بوو. وینهی دار بهرووهکهی ئاواپی کلاشی وهک تاووس بوو. ههردووکیان له سهردهمی که و به دهستی نهوهیهک پرووخان.

به پیچهوانهی دار بهرووهکهی ئاواپیهوه، دار بهرووهکانی دالاهۆ بۆ بهر و پاریزگاری بهکار دهبران، پاریزگاری خاکی کوردستان و پیستی پهزهکان!.

ههر ههمووی ئهو قسانهی من نیشانهی تیدایه، وه نیشانه ئاماژه به پڕ دهکات، وهک ئهستیرهکان که پڕ و پومته یارمهتی دهکن بۆ ئهوهی که بزانی پڕو له کوئ بکریت؟ ئهو ناو و دهستهی که نیشانهکان دانهمزرینیت، ئهزانیت که له کوئ به تاک دایینیت وه له کوئ به کۆ پهرگ و ریشهی بچهقینیت!.

شهویک خهریکی شوانی بووم، مانگه شهو بوو و ههساره و ئهستیرهکان له ئاسمان پرووناک بوون و جریوهیان دههات. به گۆچانیکهوه له سهر تهتهیهک دانیشتبوم، سهیری ههسارهکانم دهکرد و بیرم دهکرد که ئایا ههر ههمووی ههسارهکان نیشانهن، یان دهستهیهک له ههسارهکان نیشانهن و ئهوانی تر پزاون به دهوریانهوه!؟

له سهر تهتهکه ههلسام و سهیری زهویم کرد. سهیرم کرد که ئهو پشقلانهی که له دواوهی پهزهکانهوه ماون، تهپن و وهک ههسارهکان بریقه و تریفهیان دیت. سهیری ئاسمانم کرد و پئ کهنین منی گرت و وتم چ پهیوهندیهک له گه ل ئهستیرهکانی ئاسمان و پشقلهکانی زهوی ههیه؟! وهلامهکهی بۆ من زوو گهیشته: مرۆف نیشانهکانی وهک پشقلی پهزهکان له دواوهی دهکهوینت و

خۆی ئاگای لئ نیه، بهسەر یهکدا دهپرژیت و بۆ تاویک تهپه و دیاره، پاش تۆزه کاتیگ تۆز دهیگریت و مانایان بۆ نامینیت و ئهوهنده بی بنهن که به ئاسانی جوولهیان پئی دهکریت. بهلام ئهوهی که خوی مهزن له ئاسمانهکان دایمهزراندوه، ئاماده و دیار و بهردهوام و پروناکن، وه بۆ نهوهکان و سهدهکان جریوهیان دیت، وه ئهوهنده جوان و پیک دامهزاون، لهیهک نادهن و شوین و پیگهی خویان شارهزان.

بهرخ و باران

ئهوهی که له دهشتی زههاو منی بۆ خۆی برد و سهرکهن و بن گوانی جوانیهکانی دهردهخت، ناوی بهرخ و باران بوو. بۆچی میشکی منی خهریک دهکرد!؟

ناوهکان نراوه و پیدراوه. کئ ناوی بهرخ و بارانی دانا؟! بهرخ و باران ناوی یهکیک له ئاوییهکانی دهشتی زههاوه. خهکی دهروهی ئهواچهیه به تایبته کهسانی سهربه حکومهت دانیان به بهرخ و باران نهدهنا و وهک ئاوی نهیاندناسی. کاتیکیش ناویان دهبرد، نهیاندوت بهرخ و باران، دهیاندوت بهرق و باران! بهرق و باران و بهرخ و باران دوو ناو و دوو وینهی زۆر لهیهکدی جیاوازه.

له بیرمه له کۆتاییهکانی وهزی زستان که بۆ بههار دهچووین، کاتی زایینی مهپهکان بوو. مهپهکان دانه به دانه، له گهلهخان یان له لهوهپ دهزان و دلئ شوانیان خۆش دهکرد. ههر مالیک شوینیکی تایبتهی ههبوو بۆ پاراستنی بهرخهکان و زایراوهکان، ئهوا شوینه پیمان دهوت، ئافر. ئافر شوینی بهرخ و گیسکهکان بوو. شهوان داپیرم به چرایهکی نهوتی دهچوو بۆ سهردانی بهرخه کۆرپهکان. منیش لهگهلی دهچووم و زۆر پیم خۆش بوو، لهبهر ئهوا بۆنهی که ئافرکهی گرتبوو.

پاش ئهوهی که ماوهیهکی کورت بهسهر زایینی بهرخهکان دهچوو و دهیانتوانی لهسهر پپی خویان برۆن، کاتی ئهوه بوو که ببری بۆ دهرودهشت بۆ فیربوونی لهوهپ. یهکهم رۆژی لهوهپی بهرخهکان لهگهلیان چووم، شادمانی و خۆشی وای لیبیان دهکرد که ههلهپهپن. ههلهپهپین و جار به جار له ناکاوه سهرهشهپهیهکی خۆشیشیان دهکرد.

رۆژهکانی کۆتایی زستان و هاتنی بههار، بهرخهکانم برد بۆ دهرودهشت، ههم بۆ لهوهپ وه ههم بۆ کرانهوهیان بۆ دنیا. رۆژیک دایانمه بهر و نزیک به ئاوی لهسهر ملهیهک رایانمگرت. زۆری نهخایاند ههور ئاسمانی داپۆشی و نهرمه تاریکیهک دهشتی زههاوی لهخۆی گرت. بهرخهکان ملیان دهسووراندوه و سهیریان لئ دههات. باران نهرمه نهرمه باری. ههور به بی گرمه بارانی دهباراند، باران ورد ورد و نهرم نهرم دهنگیکی به گویدا دهدا. سهیری بهرخهکانم کرد، باران بۆ یهکهم جار دهیدا له لهشیان. بۆ بهرخهکان سهرخۆشی و چیریکتی تیدا بوو. ههستم کرد کاتیگ که ئهوا بارانه دهدات له پیستی ئهوا بهرخانه، خۆشی و چیریکیان پیده دات که هیچ کهس ئهوا

چېژ و خوښه له بارینې باران وهرناگریت! چېژ بهرخ له باران، ئهوهنده که جوانی تیدا بوو، مانای تیدا نهبوو! له دلې خوډا وتم: له کویتانه... هاوین و گه نه و زهردگی و چه قو!

پاش ئهوهی که چوومه حوجره و زانکوم تهواو کرد، نؤستالژیا و بیرهوه ریهکانی مندالی و ههلاتنی من و ئیبراهیم و خواستی ناسین و چېژ و سهرخوش بوون له شיעر و ئهدهب و چیروک بووه جوړیک خیگرتن به وشهکانهوه. ئه مه منی نازار ددها. بیرى ئه و پوژهم کهوتهوه که باران له بهرخهکانی ددها، ئه و تامه ی که بو ماوهیهکی کهم و کورته. ههروهها به تهواوی دل و دهرورونهوه بهوه گهیشتم که چېژی من له وشهکان له بهرتهاوه وهک چېژی بهرخ له باران بوو. چهنده بهرخ نائاگاهه لهوهی که چی له پیشه! ههروهها ئهوهندهش من نائاگاهه بووم لهوهی که چ داهاتوویهکی پر له ههپهشه و گورهشه له ریگه مه.

یهکیک له تایبهتمه ندیهکانی مه پ ئهوهیه که ئه گهر باران توندی کرد، مه پ دهرسینیت و دهبهستینیت. ئه م وینه و سرنجانه له مه پ و بهرخ منی دهخت و هیلاکمی ده کرد. ههستم ده کرد که وینهکان و دهروروبه ر چهنده پهروشی ئهوهیان ههیه که من ژیر و دانا بکه ن!

وینهی ئهوه بهینه پش چاوتان کاتیک که خو ر به دیارهوهیه و باران له بهرخ ددهات، خوښی دهکاته سهرخوښی!

چهرمگسوار

له دهشتی زههاو دهسته ناویک بهکار براوه بو که ژهکان و شوینهکان، پرسپاری بو من دروست ده کرد. دهشتی زههاو چووار دهوری که ژه، هه ر که ژیک ناوی خو ی ههیه، شای توتیا، بهمو، چهرمگسوار، بیشکان، وه زنجیره کیوهکانی دالاهو که هه ر که ژ و یال و کهمه ریک ناوی تایبهتی خو ی ههیه. ئه م ناوانه زور به دهمی خه لکدا دههات، بهلام هه رگیز بیر و هزریان لهوه نه ده کردهوه که مانا و میژووی ئه و ناوانه بو کی و کوئ ده گه پیته وه! خه لک له دریزایی میژوو ناوی بو شوینهکان داناوه، بهلام دانهری وینهی شتهکان و شوینهکان خه لک نیه. یهکیک له جوانی و نهینهکانی دهشتی زههاو، وینهی که ژی چهرمگسواره.

هه ر ئاواویهک له گوشه و شوینیکی دهشتی زههاوه. هه ر ئاواویهک به شیوهیهک و دیمه ن و وینهیهک دهور و دهرهوهی خو ی ئه بینیت. گه ژی چهرمگسوار له نیوان مله ی بیشکان و که ژی بهمویه. له دیدی هه ر سهیرکه ریکه وه له ئاواپی بیویانیه وه، هه ر له که ژی بهمو تا مله ی بیشکان، وینهیهکی جوانی تیدایه. ئه و وینهیه، وینهی ژنیکه که پشتی له زهوی داناوه و سهیری ئاسمان ئهکات. سه ر و پرچ و مه مکی ئه و ژنه زور جوان و دیاره. ئه م وینه بهس له ئاواپی ئیمه و سه ر ئاوزههاوه دیاره، گه ر که سیک بجیته ئاواپی قه له مه، ئه و وینهیه له و که ژه نابینیت.

پوژیک خزمیکمان که خه لک به مه لا عه ودلا بانگی ئه که ن، له سه ر جاده ی ئاواپی له گه ل چه ند که سیکی تر دانیشتبوون و خه ریکی قسه و باس بوون. لیان نزیک بوومه وه و دانیشتم. باسی ژن و

جلی ژنیان دهکرد. مهلا عهدولا دهیهوت دهبیت ژن خوی داپوشیت و سهروپچی به دهرهوه نهبیت!.

منیش به خووشی و پیکه‌نینه‌وه دهستم بو که‌ژه‌که‌ی لای ئاوییی دریژ کرد و وتم: مهلا عهدولا ئهم که‌ژه کی دروستی کردووه!؟

مهلا عهدولا بزه که‌وته سه‌رلیوی: ها چیه؟ ده‌لیت خوا ناناسی!؟

وتم: بهس وه‌لامم بدهوه!.

ئهو که‌سه‌کانی تر سه‌یریان دهکرد و چاوه‌رئ بوون که بزائن مه‌به‌ستی من لهو پرسیاره چیه!؟.

مهلا عهدولا دهستی بو ئاسمان دریژ کرد و وتی: ئهو که‌ژه و که‌ژه‌کانی تر و من و تو خوی گه‌وره دروستمانی کردووه.

له شوینی خوم هه‌لسام و وتم: سه‌یری چه‌رمگسوار بکه‌ن، سه‌یر بکه‌ن، ئهو که‌ژه وینه‌ی چیه!؟

مهلا عهدولا و که‌سه‌کانی تر سه‌یری چه‌رمگسواریان کرد و به ده‌می سه‌یر کردنه‌وه: له چی ئه‌چیت!؟ له که‌ژ ئه‌چیت!.

کورپکی خزیمان که له‌وئ بوو ده‌می نزیکی گوپی مه‌لا کرد و وتی: ئهی ئهو دوو مه‌مکه!؟

مه‌لا وینه‌که‌ی پیگه‌یشت، به ده‌ستی بن ملی کوره‌که‌ی خزیمان گرت و به گالته و پیکه‌نینه‌وه: ئهو له ژن ناچیت، ئهو چاوی تو ئاوه‌های ئه‌بینیت!.

هه‌موو که‌سه‌کان وینه‌که‌یان پیگه‌یشت و لپی ورد بوونه‌وه و بویان کرایه‌وه. یه‌کیکیان وتی: به خوا ئه‌مه یه‌که‌م جارمه که ئهو وینه‌یه ئه‌بینم!.

سه‌یری مه‌لام کرد: مه‌لا ئهو که‌ژه له سه‌ر و سینگ ژنیک ئه‌چیت و ئه‌وه‌نده جوان دروست کراوه، سرنج و بیر و دیدی مروّف بو خوی رائه‌کیشت.

مه‌لا تووره‌بیه‌کی خووش ناوچاوانی گرت و له جیی خوی هه‌لسا: برا به‌خوا ئیوه ژنتان نیه، هه‌رچی ئه‌بینن ده‌بیته ژن له به‌رچاوتان، خوا په‌حمتان پیبکات!.

هه‌موومان کردمانه پیکه‌نین و مه‌ج‌سه‌که‌مان تووچاند و هه‌رکس چوووه بو مالی خوی.

خه‌لکی ده‌شتی زه‌هاو خه‌لکی لادیی و هه‌ژار و داماو و موسولمانن و ژنه‌کان لهو ده‌شته داپوشراون، به‌لام سوتفه که‌ژیک به وینه‌ی سه‌ر و مل و سینگ ژنیک دیاره. ئه‌مه‌یه که پرس و ترس له وینه‌کان و ناوه‌کان و وشه‌کان له گیان و ده‌روونی من دروست ده‌کات.

دهمی گورگ بهسانهوه

ئيوارهيهكى زستانى خهليفه مارف و دوو له كورپهكانى به پهله و پهروشهوه خوځيان كرده مالى مهلا عهبدو لادا. ئهو ئيواره باو و باران بوو، سه رما و سۆله و تاريكى بوو. منيش بۆ ده مه ته قه و گوزه راندنى كات چووم بۆ مالى كاك عهبدو لا. كاك عهبدو لا پييان ئهوت مهلا عهودلا.

مهلا عهودلا، مهلاى تهواو نه بوو، بهس خهلك له بهر ئهوهى كه كه سيكى چاك و خيړخواز و قورئانخوين بوو، پييان ئهوت مهلا. راستيه كه شى ئهوه بوو كه كابرايهكى زور باش و بيوهى و سه رسه لامهت بوو. ئيتر ئهو خهلكه به كه سيك كه دوو جار به رنويزى خهلك بكات، ئيژن مهلا. چيروكى كاك عهبدو لاش ههروهها بوو. چه ند جاريك به رنويزى خهلكى كردبوو، ئيتر هه ر به مهلا بانگيان ده كرد. خهلكى ئاواييش خوځيان ئهويست.

ئهو ئيواره، ئيوارهيهكى سارد و تاريك و بارانى زستان بوو. خهلكى لاديش له زستان ده ستيان ئهوه نده گير نه بوو و زور بهى كات له مالان له بهر سۆبه و عهلايه دين داده نيشتن و قسه و باسيان ده گيړايه وه. ئهو ئيواره چووم بۆ مالى مهلا عهودلا. دراوسى مالى باپيرم بوو. ماله كه شى به قور و دار دروست كرابوو. له گه ل ئهوهى كه ئهوه نده زهرق و بهرقى نه بوو، به لام خوځه ويستى و ئارامشيكى فرهى تيدا بوو. منيش هه ر له بهر ئهو ئارامشه، چووم بۆ مالى مهلا. هه ر كاتيش كه ده چووم، زور به من خوځ ئه گوزه را و تا درهنگانى شه و قسه و قهند و چايى و چاومان تيكه ل ئه كرد.

سوتفه ئهو ئيواره مهلا مندالهكانى فيرى نووسين ئه كرد. ئهو كاته ئاوايى قوتابخانهيهكى سه ره تايى هه بوو. ئهو قوتابخانه دوو ژوورى قورپن و ماموستايهكى هه بوو. ئيتر مندالهكان بۆ ئهوهى كه وانه و دهرسه كانيان باش فير بن، ده چوون بۆ مالى مهلا پييان بنووسيت و پاشان پييان بخوينتته وه. ئهو كاته ش مهلا له گه ل ئهوهى كه كتىبهكانى قوتابخانهى به مندالهكان فير ئه كرد، له گه ل ئهوه شدا، جوزئى عه مى قورئانيشى به مندالهكان فير ئه كرد. ئيتر مالى مهلا بووه شوينيكى خوځ بۆ مندالهكان. شهوانى زستان له بهر ئهوهى كه دوور و دريژ بوو، مندالهكان له مالى مهلا كو ده بوونه وه و به خويندن و چا خواردن و گه مه خوځيان خهريك ده كرد. جاريه جاريش مندالهكان يهك و دووانيان له مالى مهلا خهويان لى ده كهوت و له وئ ده مانه وه.

ئهو ئيواره منيش كتىبيكى كتىبخانهى شارم به دهسته وه بوو. ئيتر له گه ل مهلا ده ست و ده ممان به قسه و باس خهريك كرد و مه لاش ورده ورده مندالهكانى فيرى جوزئى عه م ده كرد. له ناكاهه خهليفه مارف و دوو له كورپهكانى به رهنگ په رپوى و رهنگ برپيسكاويه وه خوځيان كرده مالى مهلا و هه ر به سه رى پيوه خهليفه مارف وتى: مهلا سى له ميكانم وه تهكى ران نيهن و هاتوو بن پيش ئهوهى كه برؤين بۆ گه ران به دوايان، ده مى گورگمان بۆ بيه ستيه وه!

منيش سهيرم ليها ت له مه به ستى له به سانى ده مى گورگ چيه!؟

خهلیفه و دوو کورپه‌که‌ی دانیشتن و ژنه‌که‌ی مه‌لا سه‌روچایی هی‌نا و ئه‌وانیش به‌دهستی پ‌چاوه‌وه چایه‌کانیان خوارد. خهلیفه مارف چه‌قۆیه‌کی ده‌ره‌ی‌نا. مه‌لاش به‌منداله‌کانی وت که برۆنه ژوره‌که‌ی تر و بیده‌نگ بن. منداله‌کان چوون و مه‌لا ده‌ست‌نو‌یژیکی گرت و له‌شوینی خۆی دانیشت، چه‌قۆکه‌ی له‌خهلیفه مارف وه‌رگرت. چه‌قۆکه‌ چه‌قۆیه‌کی (مشتگ گه‌ه‌زن) بوو. چه‌قۆی مشتگ گه‌ه‌زن به‌چه‌قۆیه‌ک ئه‌لین له‌مشته‌که‌ی له‌شاخی ئاسک دروست بکریت و ده‌می چه‌قۆکه زۆر تیژ و برنده‌ بی‌ت. مه‌لا سووره‌تی (شرح) ی قورئانی خویند و له‌کاتی خویندنی سووره‌ته‌که ده‌می چه‌قۆکه‌ی به‌ست.

ه‌هر که مه‌لا ده‌می چه‌قۆی به‌ست، خهلیفه مارف و کورپه‌کانی هه‌لسان. خهلیفه: مه‌لا عه‌ودلا مالت ئاوه‌دان بی‌ت... خوا ئیمان‌ت پی‌ بدات، ئیتر ئی‌مه ده‌بی‌ت برۆین بو‌ گه‌ریان.

مه‌لا تو‌زی‌ک په‌شو‌کا: ئه‌ی من له‌گه‌لتان نه‌یه‌م!؟

خهلیفه به‌ده‌می پی‌که‌نینه‌وه: ه‌هر که ده‌می گورگت به‌سا، ئه‌وه بو‌ ئی‌مه به‌سه‌!

خهلیفه و کورپه‌کانی چوون و مه‌لا و منداله‌کان بیده‌نگ دانیشتن. ئی‌مه‌ش ما‌بووینه‌وه که برۆین یان نه‌!؟ ئاخ‌ر له‌ئاوایی له‌کاتی ئاوه‌ها خه‌لک هاوکاری یه‌کدی ئه‌کات.

به‌خه‌نده‌یه‌که‌وه به‌مه‌لام وت: مه‌لا ده‌می گورگ به‌سان ئیتر چیه‌!؟

مه‌لا بزگه‌یه‌ک گرتی: ئه‌و مه‌رانه که له‌شه‌وانی ته‌م و تاریک ون ببن، بو‌ی هه‌یه ببنه نیچیری گورگ، ه‌هر له‌به‌ر ئه‌وه به‌و سووره‌ته‌ی قورئان ده‌می گورگ له‌هه‌نای ئه‌و مه‌رانه ئه‌به‌ستم، ئیتر گورگ ناتوانی‌ت بیان‌خوات!.

به‌سه‌یر لی‌هاتن: ئه‌ی ئه‌مه راسته‌!؟.

مه‌لا: ئیتر ئه‌مه په‌سمی کۆنه... خو له‌خۆمه‌وه سووره‌تی شه‌رح ناخوینمه‌وه!.

ئه‌و شه‌وه زووتر له‌مالی مه‌لا هه‌لسام، ویستم هه‌ندی‌ک له‌کاتی شه‌و به‌خویندنی کتیبه‌وه خه‌ریک ب‌بم. مه‌لاش ه‌هر کات که ده‌چووم بو‌مالی ئه‌یوت ئیلا ده‌بی‌ت تا سی‌ی شه‌و دانیشین، بانگی کورپه‌که‌ی کاک حوسه‌ینی ئه‌کرد و به‌قسه‌ی خۆش شه‌وی له‌گه‌ل ئی‌مه ده‌برده‌سه‌ر. ژنه‌که‌ی مه‌لاش ژنی باش بوو، زوو زوو چای ئه‌هی‌نا و ه‌هر جاری‌ک که به‌سینی چاییه‌وه ئه‌هات قسه‌یه‌ک و باسی‌کی ئه‌کرد.

ئه‌و شه‌وه نیوه‌ی فکر و ه‌زرم له‌گه‌ل کتیبی‌ک که ده‌مه‌ویست ته‌واوی ب‌که‌م، تی‌که‌ل ببوو. ه‌هر ئه‌مه وای کرد که زووتر له‌مالی مه‌لا هه‌لسم.

ه‌هر که له‌ته‌نیش‌ت گه‌له‌خانی هه‌وشی مال‌ه‌که‌ی کاک عه‌لی تی‌په‌ریم، ده‌رویش ئه‌مینم بینی که به‌مه‌سینه‌یه‌ک ئاوه‌وه بو‌ئاوده‌ستی مزگه‌وت ئه‌چیت. چه‌ند رۆژی‌ک بوو که ده‌رویش ئه‌مینم نه‌بینی بوو، له‌دوره‌وه بانگم تی‌به‌ردا: ده‌رویش حالت چۆنه‌!؟

به ئەسپایی سەری با دایه‌وه و سەیری منی کرد و له شوپینی خۆی پراوه‌ستا: خوا ئیمانێ پێ بدات... تۆ کۆرەکه‌ی کاک عەزیزی؟!

دەرویش ئەمین که ئیسته له ژیان نەماوه، پیاویکی داماوی بەسته‌زوبان بوو. دەرویش ئەمین هەر له گەنجیه‌وه هامشووی شیخه‌کانی ئەکرد و وهک دەرویش سەروینیکی سپی له دەوری سەری ئەبه‌ست و شالیکی سەوزی له دەوری ملی دەپێچاند. دەرویش ئەمین به هۆی ئەوهی که ژیانی هەموو خزمه‌تکاری شیخ و دۆستی دەرویشه‌کان بوو، هیچ کار و باریکی تاییه‌تی نەبوو. ئەو داماوه ژنیشی نەخواست و هەر به داماوی ژیان و پۆژگاری گۆزه‌راند. به هۆی ئەوهی که فییری کار و ژیانی شیخه‌کان ببوو، ئەویش ده‌چوو بۆ لادێ و دیهاته‌کانی دوور به شیوه‌یه‌ک که کەس نەیناسیایه‌ت. له‌و ئاوايي و دیهاتانه دۆعای بۆ ژنه‌کان ئەکرد و ئەهيو ت شیخم و چاره‌سه‌ری نەخۆشی ئەکه‌م. ئەهيو ت له شه‌جه‌ره‌ی سه‌یده‌کانم و خوا پێداوین. ئیتر یان پارهی له خه‌لک وەرده‌گرت یان به‌روبۆمی کشت و کالی له خه‌لک له جیاتی پارە قبوول ئەکرد. هەر له‌م پێگانه‌وه ژیان و گۆزه‌رانی خۆی ده‌گۆزه‌راند. تاکه دەرویشیک بوو که لاسایی شیخه‌کانی ئەکرده‌وه.

دەرویش ئەمین دوو تاییه‌تمه‌ندی هەبوو، یه‌کیک ئەوه بوو که سەروومه‌تی خۆی هەمیشه به جوانی راده‌گرت. ریشی جوان کورت ئەکرد و به‌رسمیڵی به جوانی و ریکی ده‌گرت. شال و سه‌روینه سپیه‌که‌ی هەمیشه خاوین و پاک بوو. تاییه‌تمه‌ندی دووه‌می خواردنی گوشت بوو. هیوايه‌ت و خۆشی دەرویش ئەمین ئەوه بوو که گوشتی برژاو و که‌باب بخوات!.

له ده‌رگه‌ی مزگه‌وته‌که‌ چوومه ناوه‌وه و دەرویش ئەمین به ده‌می به پارانه‌وه وتی: ها بیژه باوکت به‌یانی به ماشینه‌که‌ی بمبات بۆ شار، کارم هه‌یه، خوا خیرت بنووسی‌ت.

منیش پیموت باشه به‌یانی ئیژم به باوکم وه‌ته‌کی خۆی بتبات بۆ شار. زۆر هه‌زم ئەکرد بیه‌ینمه قسه و باس. له‌به‌ر ئەوه‌ی که ده‌م و ده‌ست و هه‌ناسه‌ی بۆ قسه‌کردن زۆر به لامه‌وه بیئازار و هه‌ژار و شیرین بوو.

وتم: دەرویش ئاگات لێ نیه... ئەمشه‌و سی له میکانی خه‌لیفه نه‌هاتوونه‌ته‌وه بۆ مال، بۆی هه‌یه دز یان گورگ په‌لاماری دابی‌ت!.

دەرویش مه‌سینه‌که‌ی دنیا و ده‌ستی به ده‌میوه‌هه‌ گرت و وتی: هه‌ی مال‌م برمی‌ت، سی؟!

من: ئەه‌ی به خوا سی مێ!.

دەرویش: هه‌ی باوکه گیان ئەوه چه‌ند کیلۆ گوشتی پێوه بی‌ت؟! به خوا کۆرەکه‌ی کاک عەزیز... هه‌ی باوکه گیان... سی مێ!.

دەرویش جوړیک قسه‌ی وه‌ته‌کی من ئەکرد، وه‌ک ئەوه که له‌به‌ر خۆیه‌وه قسه بکات.

دەرویش: خوا ھەلناگریت... ئەی تۆ بۆ لیڤرە ئەم کتیبەت داوھ بە بن دەستت، ھاومالی بۆ وەختی ئاوھە باشە، تۆش بچۆ بگەرئ!

من: خەلیفە و کورپەکانی و چەند کەسیکی تر بە چرا و چەکەوھ چوون.

دەرویش مەسینەکە ی ھەلگرت و سەری گرتە زەوی و بە خەمەوھ: ئاخر خوا ھەلئەگریت گۆشتی سی مەر بکەوئتە دەمی گورگەوھ!؟

من: ئەی تۆش دۆعایەکی بۆ بکە، مەلا عەودلا دەمی گورگی بەستەوھ، تۆش دۆعایەکیان بۆ بکە... تۆ ئیژییت لە بنەمالە ی سەیدەکانی، خیرت دەگات!

دەرویش سەرومیشتکی خەریک بوو، دەستی کردە گیرفانی و تەسیبەکە ی دەرھینا و لە ھەییوانی مزگەوتەکە دانیشت و ئاودەست چوونی لە بیر چوو. ھەر دوو دەستی ناوھ پوومەتیوھ و ھەندیک وشە و پستە ی خویندەوھ، وەک ئەوھ کە دۆعا بکات.

دەرویش: دۆعا، دۆعای سألحانە... ئیشەلا بەیانی میکان خویان بە دەمی بە قارپوھ دینەوھ!

ھەستم کرد کە دەرویش ماندووھ، ئیتر زۆر لەسەر ئەو باسە نەچووم، لەبەر خۆیوھ لیوی بە ئەسپایی دەجوولانندەوھ. منیش خوا حافیزیم لی کرد و لە تەنیشت مزگەوتەوھ چوومە خواروھ. لە ناکاوھ دەنگی دەرویش ھات: باوکت بەیانی من لە بیر نەکات کورپەکە ی کاک عەزیز.

دەرویش ھەرگیز ناوی منی نەدەورد، ھەر دەبیوت کورپەکە ی کاک عەزیز.

منیش دەنگم بەرز کرد: باشە دەرویش، ھەر ئیستە ئیژم بە باوکت.

لە نیوان داری بی و زەیتوونەکان چوومە خواروھ و لە دەرگە ی خواروھ ی مزگەوتەکە چوومە دەرەوھ.

مرواری لە سەدەفدا

بەشکە بۆ ئیوھ نادیار و دوور بییت کە لەم ئینگلیسە چ ھەرەشە و گوشاریکی گەورەم لەسەرە، چەندە سووکایەتی و بیپیزی بە من و دەستنووسەکانی من کراوھ. خەم و دەردی من تەنیا خۆم نەبووم، کورد و کوردستانم بوو. پابردوویەک کە منی بە جیھیشت، بەلام من ئەوم لەگەل خۆم ھینا. فەرامۆش کرام، بەلام ھەرگیز فەرامۆشم نەکرد.

پۆژیکی ساردی زستانی لە ژوورەکەم لە خۆم پرسیار کرد: تۆ لەم زیندانە لە چی ئەچیت!؟

وتم: من مرواریم لە سەدەفدا!

پەنابەرى پۈزىمى بەس ھاتمە دونيا، ھەتا ئىستە لە ئىنگلىس ھىچ دەسلاتىك پۈزى لە من نەگرتوۋە. ھەردەم و بەردەوام سووكايەتى و بېرپۈزى و پەراۋىز خستىن بوۋە.

سەدەف مروارى ھەك ھىلكە دروست ناكات، بەلكو وردە بەردى وپل و بەرەلای نزيك بە خۇى ھەلدەگرپت و لە ناوۋە دەورى بە مادەيەكى دەروونى خۇى دەگرپت. سەدەف كارى گرتنەوۋەى مروارىيە. ھەر ئەو خۇخەرىك كوردنەوۋە لە ناوۋە و ھەول و ھۆلى چوونە دەروۋە وادەكات كە ئىتر سەدەف ھىچ بنكە و پىگەيەك لە دەريا بۇ خۇى دروست نەكات و بىئازار و ناوخۇش و گرانبەھا بىتە دەروۋە. سەدەف ناوى كەنىشكە، ھەروھا مروارى بۇ كچان بەكار دەچپت، وە بۇ جوانكارى سەر و گەردنى ژنان بە كار دەبرپت. بەلام بە داخەوا ژنەكان نازانن كە ئەو مروارىيە كە ھەك زىنەت و بۇ جوانى لە پۈژىكى خۇش بە گەردنپان ئەبەستن و خۇيانى پى ئەنوینن، پىش ئەوۋەى كە بىھوئى مىلى ژن جوان و بەھادار بكات، پەيام و ھەوال و ئاگادارىيەكى گرنكى پىيە!

" لە راستیدا دەبوو ۋە دەبیت كە پىاوانى بىرمەند و ژىر مروارى بىبەستن بە دەورى ملیانەوۋە نەك ژنەكان! "

ئەم باسە دەتوانپت پەيام و گلەيەكى توند لە كورد و ماكورد بپت، لەوۋە كە زۆربەى نەوۋەكانى مرۇف ھەر لە ئادەمەوۋە بگرە تا ناوۋەكان و نەوۋەكانى كورد، ئەوۋەندە لىاقەتپان نەبوو لەگەلپان دراوسپىيەتى و دوستى بكەم، لەوۋە كە ئەوۋەندە ھەژار و چكۆلە و بىيەھا بوون، واىكرد كە من بىر لەوۋە بكەم بپۆم بۇ ئاسمانىكى دوورتر لەوان. لەوۋە كە كورد جگە لە چەند ناویك لە مپژوۋى كۆنى، ھىچ پىاویكى خاۋەن ئەدەبى تپنەكەوتوۋە و لپنەكەوتوۋە!

زۆرىك لە ناوۋەكان و نەوۋەكان لە كۆن و نوئ ھەروەك سەدەف و دەريا، ژيانى زەوى و مرۇفپان پى بىيەھا بوۋە، بۇيە دەچنە ناوۋەوۋەى خۇيان و ئىتر لە نەرمى دەروونپان خۇيان دەگرنەوۋە بۇ ئەوۋەى كە لىاقەتى ئەوۋە بە دەست بەپنن كە بپۆنە دەروۋە. موخەممەدى كورى عەبدوللا گەر خەلكى عەرەبى پى لایق بايەت، كەژى نەدەبوۋەوۋە بۇ ئەشكەت. ھەروھا گەر نپچە زانكۆ و پۈژئاۋای پى تەواۋ بايەت، ياخى نەدەبوۋەوۋە بۇ كەژەكانى ئالپ.

Claustrophobia

پشتەكان و ھەناسەكان

ئەو كەسانەى كە ھەراسپان لە تەنگانە و تارىكپەكان ھەيە، ھەردەم ھەول دەدەن كە بەرەو كرانەوۋە بپۆن. بەم رپستە دەمەوئپت كە زەمىنەى ئەوۋە خۇش بكەم كە دوو وپنەى دژبەيەكى تر دەربخەم بۇ ئەوۋەى كە لە نەپنى دووانە دوور و نزيكەكان و دوست و دوژمنەكان نزيك بىمەوۋە.

خه لکی دهشتی زه‌هاو بو ئه‌وهی که زه‌وی و زاره‌کانیان ئاوه‌دان بکه‌ن و ئاوی باش به کشتوکاله‌کانیان ببه‌خشن، دهستیان برد بو که‌ندنی چالی ئاو. خه لکی دهشتی زه‌هاو له خه لکی نه‌هاوه‌نده‌وه² فی‌ر بوون که چالی ئاو له زه‌ویه‌کانیان بکه‌نن و به یارمه‌تی مه‌کینه‌ی ئاوه‌ره‌هینان ئاوی سی‌ چووار ئینچی له قوولایی پانزده بیست مه‌تری ده‌ره‌هینن. یه‌که‌م که‌سه‌کان که ناوبانگیان به چالکه‌نه‌کان په‌یدا کرد، خه لکی نه‌هاوه‌ند بوون. نه‌هاوه‌ندیه‌کان که سه‌ر به ناوچه‌ی نه‌هاوه‌ند له پارێزگای هه‌مه‌دان، که‌ندنی چالی ئاوی خه لکیان له ئه‌ستوی خوین وه‌رگرت و یارمه‌تی خه لکیاندا که له زه‌ویه‌کانیان چالی ئاو بکه‌نن. مامه‌کانم وه‌ک خه لکی تر پاره‌یان دا به نه‌هاوه‌ندیه‌کان بو ئه‌وه‌ی که چالیکی ئاویان بو بکه‌نن.

پاش چه‌ند مانگ نو‌ره‌ی مامه‌کانم هات و نه‌هاوه‌ندیه‌کان چه‌رخ و گوریس و دۆل و قولابیان هینا و خه‌ریکی که‌ندن بوون. منیش له بی‌کاری و ته‌نیا‌یی ده‌چووم بو ئه‌وه که بزانه‌م کاریان چۆنه و خه‌ریک به چی ده‌بن؟ نه‌هاوه‌ندیه‌کان خه لکیکی زۆر ئارام و له‌سه‌ر خۆن، به‌لام کی‌شه‌ی گه‌وره‌یان ئه‌وه‌بوو که بو کاره‌کانیان له‌سه‌ر که‌ندنی چالی ئاو تریاکیان ده‌کی‌شا و خوین به‌و تریاکه‌ پاده‌گرت.

چه‌ند پو‌ژتیکی نه‌خایاند که له هه‌فت مه‌تری، خاک که‌وته ئاو و ئه‌مه‌ بووه هۆی ئه‌وه که جی‌گه‌ی دل‌خۆشی بی‌ت بو که‌ندنی زیاتر.

ئهو پو‌ژه به خۆشیه‌وه چوومه‌وه بو مالی باپیرم، به خۆشی و خه‌نده‌وه وتم به باپیرم: چاله‌که که‌وتوو ئاو!

باوام وتی: ئه‌ی له خوا بی‌ته زیاد.

به‌رده‌وام بووم: له یه‌کیک له نه‌هاوه‌ندیه‌کانم پرسی که چه‌نده ئاوی هه‌یه؟ ئه‌ویش وتی بو‌ی هه‌یه گه‌ر ته‌واو بی‌ت، سی و چووار تا پی‌نج ئینچ ئاو بدات!

باوام وتی: ئینچی چی؟! ئینچ و مینچ چیه!؟

وتم: ئه‌و کابرا وای وت، من چووزانم مه‌به‌ستی چی بوو!.

پو‌ژی دوا‌ی ئه‌وه باپیرم له‌گه‌لم هات بو‌سه‌ر چالی ئاوه‌که. له‌گه‌ل نه‌هاوه‌ندیه‌کان قسه‌ی کرد و به بزگه‌یه‌کی خۆشه‌وه‌ رووی له من کرد و وتی: تو دو‌یکه وتت ئینچ، ئاخ‌ر من چووزانم ئینچ چیه!؟ ئیسته ئه‌زانم گه‌ر ته‌واو بی‌ت چه‌نده ئاوی ده‌بی‌ت!

منیش وتم: یانی چه‌نده!؟

² نه‌هاوه‌ند یه‌کیکه له شاره‌کانی پارێزگای هه‌مه‌دان. خه لکی نه‌هاوه‌ند به نه‌ته‌وه کورد و جل و به‌رگی کوردی له‌به‌ر ده‌که‌ن و به زاراوه‌ی له‌کی و که‌له‌پوری قسه‌ ده‌که‌ن.

باپيرم وتى: پۆلە گيان قسه زوبانى خۆت به زمانى خۆت بکه، چووار ئىنچ يانى به قهد دەمى دوو گا ئاوى ھەيە!

منيش لهو قسه يه پيکه نيم: دەمى دوو گا! ئەمى باوا گيان تۆ چووزانى چووار ئىنچ دەبیتە ئەندازەى دەمى دوو گا!.

باوام پيکه نى و له سه ھەرى که پىرى چالئاوه که دانىشت: پۆلە زۆر له سەر شت ئەچیت!

له خۆشى ئاو و چالئاو پۆژانه خواردن و پيداويستيه كانيانم بۆيان دەبرد و خزمه تيانم ئەکرد. ورده ورده پاش ئەوهى که کاريان کهوتە خواره وهى ده مەتر، ئیتر من ترسم ھەبوو که سەر بگره سەر چالئى ئاوه که. له بهرە تاوه زۆر سرنجم لهو ترسه نەدا که ريشه ي له کويوه يه! له بن که پريک که بۆ ھەوانه وه دروستيان کردبوو دادە نيشتم و خۆم به چا خواردن و قسه کردن له گەل ئەو کابرا خەريک دەکرد که له سەر چالئى ئاوه که دۆلى قور و ئاوى ھەلدە کيشا.

کاتیک که گەيشتنه پانزده مەترى دەستيان له چوون بهرەو خواره وه ھەنگرت و وتيان که ئیسته نۆره ي پشتە يه. پشتە به وه دەلین که له دوو لاوه به پانايى بيست مەتر دەچن بۆ ئەوهى که بگەن به رەگى ئاوه کان و ئەو ئاوه بئته ناو ئەو چالئى که به دريژايى که ندوويانە. سەير ئەوه بوو که کاتیک ئەوان خەريکى که ندنى پشتە دەبووين، من ترس دەميگرت و ھەراس له دلئى دەدا. پرسياریک له دلئى بوو و شەرم دەکرد که بيدرکينم. چ دلئیک و سينگيکيان ھەيه که لهو تەنگى و تاريکيه ئاوه ها دەچن! ھەست و ھەناسەى ئەوانە چۆنە و چ دەروونيکيان ھەيه که له تەنگى و تاريکى له ئاو و قوردا، پوو له تاريکى دەچن و دەکەن! پرسيار کردن له دەروونى ئەوانه يه که له تەنگانە ھەناسەيان پي دەدریت.

ماوه يه کى پيچوو و نەھاوه نديه کان له دوو لاوه تا بيست مەترى چوون و کارى چالئاوه که يان تەواو کرد و پارەى خۆيان وەرگرت و چوون بۆ که سيکى تر کار بکەن. من به تەنيا مامه وه له سەر پرسياریک که دەروونى من داگير کردبوو. چەند سالیک به سەر کار و ئاوى ئەو چالئاوه گوزەرى کرد و له ناکاوه ئاوى چالئاو کەمى کرد و بۆ ئەوهى که ئاوى زياد بکات، دەبوو که چەند مەتریکى تر بپۆنە خواره وه و له دوو لای تره وه بيست مەترى تر بکەن، بۆ ئەوهى که رەگى تری ئاو بدۆزنه وه. ھەروە هاشيان کرد و ئەمجاره ئیتر نەھاوه نديه کان نەبوون که پشتە يان دەکەند، بەلکو خەلکانیک له دەشتى زەھاو لەبەر دەستى نەھاوه نديه کان فير ببوون که چالئاو بکەن، ھەر ئەوانە کارى که ندنى پشتە ي نوپيان له ئەستۆگرت. چالئاو کەنە نوپکان خەلکى زەھاو بوون و ھەک نەھاوه نديه کان دەست و سينگيان تەوان و ھەناسەى کارکردن له تەنگانە ي ھەبوو. جارى وا ھەبوو ئەو کەسانە ي که پشتە يان دەکەند، بيست مەتر دەچوون و نەدە گەيشتن به رەگيکى ئاو. ئەوان نەيان دەزانى که رەگى ئاوه کان له کويوه يه؟ بەس ھەولئى ئەوه يان دەدا که بيکەن بۆ ئەوهى که بيدۆزنه وه. له بيرمه که جاريک کابراى پشتە کەن دەنگيکى لئى بەرز بووه وه و ھەوليدا که بئته دەر وه، که ھاتە سەر زهوى وتى: بەردیکى گەوره له پيشه وه مانە، ھى ئەوه نيه که دەرى بهينين، من دلنيام که له پشت ئەو بەر دە رەگيکى ئاوى فراوانى لئى گوزەر دەکات.

سرنجم لهو قسه‌دا و وتم: چۆن ئه‌زانی که ئه‌و به‌رده ره‌گی ئاوی له پشته‌وه‌یه؟

پیکه‌نی، پیکه‌نینیک که بگه‌یه‌نیت به من که من ناتوانم هه‌راس بخره‌م قسه‌کانی ده‌می ئه‌و: زۆربه‌ی به‌رده‌گه‌وره‌کان ئاویان له پشته‌وه‌یه!

پاش ماوه‌یه‌ک هه‌والیک له ده‌شتی زه‌هاو بلاو بووه‌وه که خاکی پشته‌ی چالی ئاویک پیزشی کردووه و خاک که‌وتوووه سه‌ری ئه‌و کابرا که له پشته‌دا کاری که‌ندنی کردووه. ئه‌م هه‌واله ئه‌وه‌نده‌ی تر منی ده‌جه‌راند و من له ناوه‌وه‌ی خۆم ده‌خواردووه. پرسیارم ده‌کرد، ئاخر چ مرۆڤیکی ژیر له بن خاک بیست مه‌تر ده‌چیت و ترسی نیه‌!

ئه‌وان کاری که‌ندیان ده‌کرد و باسی که‌ندیان ده‌کرد و بۆ یه‌کدیان ده‌گپرایه‌وه و من سینگ و هه‌ناوم یه‌کی ده‌خوارد و ته‌نگ ده‌بوو و هه‌ناسه‌م پێ نه‌ده‌درا. ئه‌و پرسیارم له خۆم ده‌کرد که بۆ ده‌روونی من ئه‌وه‌نده هه‌راسی هه‌یه له ته‌نگانه وه هه‌رده‌م هه‌ولێ ئه‌وه ده‌دم که به‌ره‌و کرانه‌وه برۆم؟ من که شه‌وان به‌تانی ده‌دریته سه‌ر ده‌م و لووتم هه‌راسم لێ ده‌نیشیت، ئیسته چ بگاته ئه‌وه که له پشته‌ی چالئاویکی بیست مه‌تری له ناو قور و ئاودا بکه‌نم و ده‌ست و هه‌ناسه‌م تیکه‌ل بکه‌م!

یه‌کیک له مامه‌کانم که تۆزیک هه‌نا و هه‌ستی وه‌ک منه، بۆ تا‌قی کردنه‌وه و تبه‌ووی که بمبه‌نه خواره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که بزانه کاری ئه‌و چالئاوکه‌نانه چ جو‌ریه‌!؟ که به‌ په‌ت و گوریسه‌وه ده‌بیه‌سن و چه‌ند مه‌تر ده‌بیه‌نه خواره‌وه، ده‌یکاته هات و هاوار و ده‌لیت که ده‌رم به‌ین و که دیته سه‌رزهی هه‌ناسه‌یه‌کی ئارام هه‌لده‌کیشیت و له دلێه‌وه ئۆخه‌ی ده‌کات!

له پاش سالی دووه‌زار به‌م لاره‌ی ئاوی چالئاوه‌کان دیسان که‌می کرد و خه‌لک که‌وته خۆیه‌وه که رپگه‌یه‌کی چاره‌ی باش بدۆزیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که چاره‌سه‌ری یه‌کجاری ئاوی چالئاوه‌کان بکه‌ن. هه‌رچی ئه‌وان ده‌چوونه خواره‌وه، ئاوی چالئاوه‌کانیش ده‌چوووه خواره‌وه. مالی خالم یه‌که‌م که‌سه‌کان بوون که ده‌ستیان برد بۆ ئه‌وه‌ی که پوخسه‌تی که‌ندنی چالی عمیق له حکومه‌تی ئێران وه‌ربگرن. چالی عمیق به‌و چالئاوانه ده‌لێن که له سه‌د مه‌تر زیاتر ده‌چیته خواره‌وه، ئیتر پپووست ناکات که به‌ ده‌ست و هه‌ناسه‌ی که‌سیک بکه‌نریت، به‌لکه‌و به‌ مه‌کینه‌یه‌کی تایبه‌تی که خۆی ده‌چیته خواره‌وه، چالی ئاویک ده‌که‌نیت که زیاتر له هه‌فت و هه‌شت ئینچ ئاوه‌دات. پاش ئه‌وه‌ی که مالی خالم که‌ندیان، که‌سانی زۆر هه‌ولێ ئه‌وه‌یاندا که پوخسه‌تی ئه‌و چالئاوانه وه‌ربگرن و له قوولایی سه‌د مه‌تر به‌ ئاوه‌ بگه‌ن.

من و سه‌رچاوه و چیرۆکی ته‌نگانه‌هه‌راسی

وینه‌ی ئه‌وه که‌سانه که چالئاوه‌که‌ن وه ئه‌وه که‌سانه‌ی که هه‌ر ماوه‌یه‌ک جاریک چالی ئاوه‌کانیان که‌م ده‌کات، یه‌کیک له باشتیرن نمونه‌کانه بۆ ئه‌وه که‌سانه‌ی که بیر و ژیریان به‌کار بیه‌ن.

ئەوھەمدا كە بۇ ناسىن و راستى بىكرىمەوھ و سەدان لاپەرھ لە نووسىنەكانم لەم چەند مانگە بنووسم، ھەر نەمزانى كە لە گرتووخانەيەك بەند كراوم!

لە دەورانى حوجرەدا باسى بەھای نوپۆزى شەويان دەکرد و بۆ فەقەيكان بەرزىان دەنرخاند. لە قورئان ئاماژە بەوھ دەكات كە ئەگەر " مقام محمود" تان لە پۆژ دەويت، شەوان لە تاريكى و قوولايى شەودا يادى خوا بكنەوھ. ھەر بۆ ئەمەش منيش چەند شەويك لە تەنيايى دەستنويزم دەگرت و پروم لە خواى مەزن دەکرد، بۆ ئەوھى كە خۆم پاك بكنەوھ و شايستەى " مقام محمود" لە پۆژدا بم.

چۆن دەتوانرئت لە پىگەى چالى ئاوەكان بگەيت بە لووتكەى كيۆهكانى زاگروس؟! شەونوپۆز لە حوجرەدا ھەرۆك نوپۆز لە بىابانىك بوو كە ھىچ تام و ئارامىەكم پيوھ نەبوو و نەدەگرت، وەك ئەو چالئاوكەنە بووم كە لەپشتەدا خەرىك بە كەندنم و ھەراسى ئەوھم ھەيە كە خاك لە دواوھ بەسەر پشتمدا پىزش بكات و لەو تاريكى و تەنيايىە بخنكىم!

من لە كاتى ئەوھى كە ھەناسە و ھەناوم تەنگ بئت و تەنگانە بمگرئت، ھەول دەدەم كە بە تەواوى ئەو ژىنگە تىك بەدەم. يەكيك لە شايستەترين كارەكانم ئەوھ بوو كە حوجرەى موھەممەد ئىقبالى لاھورى بە جى بهيلىم و واز لەو تەنگانە بهيىم. ئەوان بە دەم و ھوش و زانستى خويان بەرى چوون و گەشەيان لە من گرتبوو. يەكيك لە گەورەترين بەرەستەكان كە نەيدەھيشت من بچم و برۆم و بكنەم، ئەو بەردە سەختانە بوون كە لە سىنگ و ھەناو و دەمى مامۇستا و مەلاكان بە من دەگەيشت. چالئاوكەن كە بگات بە بەردىك كە زۆر گەورە بئت، يەكسەر دەكشيتەوھ، لەبەر ئەوھى كە دەرھيئانى ئەو بەردە خاك و قور بەسەريدا دەپمئيت. منيش لە دەم و قسەكانى ناو سىنگى مەلاكان و مامۇستاكان دەگەيشت بە دەستەيەك بەرد كە نەياندەھيشت وھ نەدەبوو كە لەوھ زياتر بەردەوامى ئەو چوون و پويشتنە بەدەم. ھەربۆيە پىگەى خۆم گۆرى بۆ ئەوھى كە پەگى ئاويكى تر بە بى كيشە بدۆزمەوھ.

لە دەورانى زانكۆى سەلاھەدين ديسان ھەر ئەو بەزم و ويىنە بوو، دەستەيەك مامۇستا كە دەم و دەست و سىنگ و بوونيان ھەر بەردى گەورە و پەق و قور بوو. ئەو بەردەش كە لە خاكى تەردا بئت، بە دەستىك بەدەرنايەت. ئەو ھەموو بەرد و وشە و نەزانىە كە لە دەم و سىنگى مامۇستاكان دەھاتە دەرەوھ، ئەوھندەى تر منى بريندار و زامدار دەکرد. ھەرۆك حوجرە بپيارمدا كە بۆ ئەوھى بەرەو كرانەوھ بچم، دەبئت پرو لە ئەدەبى پۆژئاوا بگەم، بەشكە لە پىگەى وشەكان و پستەكانى زانكانى ئەوانەوھ بە كرانەوھى ھەميشەيى بگەم، كە ھاتم بۆ ئەوروپا و پيش ئەوھى كە كويخا ببينم، سەگەكانى بەردەرگى كويخا ئەوھندە لە من وەپين و دەم و گازيان لە گيانم گرت، دەم و دەستم لە پۆژئاواش شۆرد.

حافز و سەعدى شيرازى، من و ئىبراھىميان بە ژيانى خويان شيواو و شپرزە و ئاوارەى شارەكانى ئيران كرد. شعيرى كلاسيك بە غەزەل و قەسىدە و روباعيات دەلئين كە قافىە و نەزمىكى تايبەتەى

ههیه، له کاتیک که خاوهن ئه و نهزم و قافیانه ئیمه یان خسته سه فه ریک بهس نهزم و قافییه نه بوو.

هه راسی من له تهنگانه ی چالی ئاو نیشانه ی ئه وه بوو که من کرانه وه یه کم ده ویت که ره ها و ئازاد بییت. ئیتر له هه ر شوینیک بییت، هه تا ئه گه ریش له گرتوو خانه یه کی ئینگلیسدا بو ئه و ره هایه ی و کرانه وه بچم!

له وه نیگه ران بووم که ئایا: چوونی من بو کرانه وه، له هه راسی من له تهنگانه یه!؟

پرسیاری تر ئه وه یه که ئایا: دووانه کان له ژیان یه ک ده گرن بو ئه وه ی که یه کدی ته واو بکه ن!؟

ئاسۆ

سه رده می مندالی یه کیک له خوشتزین و دل به رترین سه رگه رمی و پیاسه کان که بمکر دایه ت، گه ران له سه ر که ژه کان بوو. ئیواران به ته نیا یان له گه ل چه ند دۆستیک ده چووین بو سه ر که ژه کانی دالا هۆ و شای تۆتیا و چه رمگسوار، بو ئه وه ی که به بینینی ئاسۆی ئیواران، دید و هه ناسه ی خو مان فراوان و قوول بکه ین.

نه ک ته نیا له ده شتی زه هاو به لکو هه ر شار و ولاتیک که چووم، به رده وام هه ولمداره که هات و چۆی ئه و شوینانه بکه م که کراوه و فراوان بووه. له بیرمه که له شاری پروانسه ر به یانان یان ئیواران ده چووین بو ده روده شته کانی نزیک به شاریان ده چووین بو که ژه کانی شاهۆ.

ئهم ویست و خو شیه ی من بو ئاسۆ و کرانه وه و فراوانی، منی دروست کرد. ئیتر که له شوینیکی ته نگ و تاریک و به ستر او و لی ل گیرم بکر دایه ت، هه ناسه و هه ره سه م ته نگ ده بوو. ئهم شیوه گه وره بوونه وای کرد که ترسم هه بییت له شوینانی ته نگانه و لی ل و تاریک. هه ربۆیه نه متوانی که فی ری مه لی بچم، چوونکه گو شاری زۆری ده خسته سه ر سینگم.

یه کیک له گرنگترین به شه کانی فراوان بوونی ده روونی مندال ئه وه یه که له مندالی له چ ژینگه یه ک وه به چ ئاسۆیه ک گه وره بووه؟ ده سته یه ک له شیوه کان بو گه وره بوون له نیو خه لک به های هه یه، بو نمونه ده ئین که کی ناوی ئه و مندالی ناوه؟ یان کی ناوکی بریوه؟ یان کی ئغه ی بو کردووه؟ هه ره ها و له گه ل ئه مانه دا، ئه و منداله له چ ئاسۆیه ک گه وره بووه؟

ئاسۆ مه به ست چیه!؟

ئاسۆ له زمانی کوردی مه به ست ئه و که وانیه که خو ر تی دا ئیواران دنیشیته وه. که وایه مه به ست که شیکی فراوانه که مرو ف به هاوکاری ئه و که شه ده توانی ت هه ناسه و دیدی بچینی ت و بچوینی ت. به دوو شیوه ئاسۆ یان ئه و که شه ویستراوه ی ده روونی من وینه ی گرتووه. یه که م ده روده شته کانی ده شتی زه هاو و کرانه وه کانی کوردستان بووه. ئه مه وای کرد که من به رده وام بو کرانه وه بچم و له تهنگانه دووری بکه م. شیوه ی دووه م قور ئان وینه ی دروست کردووه. که وایه مه به ست ئه و

کتیبانهیه که مندال پییهوه گهوره دهبیت. ئەو سروشت و کتیبانهی که مندال تیدا و پییهوه گهوره دهبیت، کەش و ئاسۆی دەرروونی ئەو مندالە دروست دەکات.

کلاسترۆفۆبیا

له ولاتی ئینگلیس لهبەر ئەوهی که هەردەم و بەردەوام وه بو ماوهی شەش ساڵ له دەر بەدەری و نیگه‌رانی و باروودۆخیکی خراپ بووم، منی نه‌خۆش کرد. مه‌به‌ستم نه‌خۆشی دەرروونی و له‌ش پیکه‌وه.

کەش و هه‌وای ولاتی ئینگلیس زۆربه‌ی کات بو په‌نابه‌ریکی بیپه‌نا به‌ستراو و له‌ ته‌م و لیلیه‌. ئینگلیس که‌ژ و کیوی نیه‌، ئاسۆی نیه‌. کۆلان و شار و ژووره‌کانی زۆر چکۆله‌ و داخراو و به‌ستراوه‌. هه‌رئهمه‌ هه‌ناسه‌ و هه‌ره‌سه‌ی منی ته‌نگ ده‌کرد. پاش ئەوه‌ی که تووشی سه‌کته‌ی می‌شک بووم، ورده‌ ورده‌ خه‌مۆکی توند و لاوازی و هه‌راس له‌ ته‌نگانه‌ منی ده‌گرته‌وه‌. ئەمه‌ بووه‌ نیگه‌رانیه‌کی گه‌وره‌ بو من. له‌ ئاوه‌ها باروودۆخیکی ته‌نیا دکتۆره‌کان بوون که هه‌ستیان به‌ ته‌نگانه‌هه‌راسی من کرد. رۆژیک چووم بو لای دکتۆر، به‌ منی وت که تو " کلاسترۆفۆبیاکی " مه‌به‌ستی ئەوه‌ بوو که که‌سیکی ته‌نگانه‌هه‌راسی!

ئهم دیاری کردنی نه‌خۆشیه‌ به‌س ده‌ستنیشان کردنی نه‌خۆشیه‌که‌ بوو، ئەگه‌رنه‌ دکتۆره‌کان هه‌یچیان بو من نه‌کرد و هه‌روه‌ها وه‌ک خۆی هه‌شتیانه‌وه‌. به‌لام ئەمه‌ بو من گرنگی هه‌بوو که هه‌ست و ده‌ست و ده‌م گه‌یشتووه‌ به‌ یه‌کیک له‌ حاله‌ته‌ دەررونیه‌کانی خۆم. ئەمه‌ هاوکاری ده‌کرد که خۆم و کورد و ئاسۆ و خاک و ولاتان باشتربناسم.

دید و چاو له‌ که‌سیکی کلاسترۆفۆبیاکه‌دا ئەو کاته‌ دیته‌ هه‌راس که ئەو وینه‌ یان لاپه‌ره‌ یان ئەوه‌ی له‌ پێشیه‌تی نا‌ئارامی ده‌کات و ده‌یخانه‌ ته‌نگانه‌وه‌، له‌بەر ئەوه‌ی که هه‌یچ کرانه‌وه‌ و پرووگه‌یه‌کی تیدا نیه‌ بو ئەوه‌ی که تیدا بچیت. زۆربه‌ی مرۆقه‌کان که ده‌بینم، زۆربه‌ی کات پرومه‌تیا و وه‌ک ته‌خته‌ به‌ردیک ده‌بینم و هه‌یچی تر نیه‌! هه‌ر ئەمه‌ من تووشی ته‌نگانه‌ ده‌کات. هه‌روه‌ها که سه‌یری کتیبیک ده‌که‌م، وه‌ک ئەوه‌وایه‌ که سه‌ر بکه‌مه‌ نیو چالیک که نیومه‌تر که‌نرا بیت و هه‌یچی تر، تاریک و په‌ش و چامدار، تووشی ته‌نگانه‌ و هه‌راسم ده‌کات.

یه‌کیک له‌ باشیه‌کانی که‌ون و خه‌لقه‌ت ئەوه‌یه‌ که سه‌ر و بنی دیار نیه‌ و که‌س نازانیت که چه‌نده‌ فراوانه‌. ئەمه‌ جیگه‌ی دلخۆشی و دلکرانه‌وه‌یه‌. خۆی گه‌وره‌ له‌بەر که‌سانی وه‌ک من ئەم که‌ونه‌ی ئاوه‌ها فراوان دروست کردوه‌. بو ئەوه‌ی که هه‌ست و هه‌ناو و هه‌ره‌سه‌مان ته‌نگ نه‌بیت. هه‌روه‌ها هه‌یچ شتیک بنی دیاری نه‌کراوه‌، هه‌یچ سنووریک بو ناسین و دەربرین و ئاسۆ و کرانه‌وه‌ بوونی نیه‌.

سه‌ده‌ف چوونکه‌ ئومید له‌ ته‌نگانه‌ و لیلی و به‌ستراوه‌یی و زولم و بخۆبخۆی ده‌ریا نابینیت، خۆی ده‌به‌ستیت و ده‌چیته‌ ناوه‌وه‌ و خه‌ریک به‌ دروست کردنی مرواری ده‌بیت. لی‌ره‌ ئەوه‌مان بو

دەردەكەوئیت كە لە نائومئیدی دەرەو، دەتوانین كە بچینە ناوێو و پێگەیهك بۆ كرانهو لە ناوێو بەدۆزینەو. هەر ئێو كارەم كرد كە سەدەف كردي، بە هاوكاری نووسین و سینگ و هەناوی خۆم، ویستم بە ناوی خۆی مەزن پێگەیی كرانهو لە دەرروونی خۆم بەدۆزەو. ئیتر دیواری سارد و سپی زیندان بەرچاو و دەرروونی من تووشی تەنگانە ناكات، چوونكە لە دەرروونەو خەریك بە كردنەو. ئەمەش خواستی خۆی گەورە بوو كە كەلك لە نووسین وەربگرم بۆ كردنەو و كرانهوێ دەرروونی خۆم.

مرۆڤئێكی سەختگیر و هەستیاری ورد و بەرزخوێو و جواندۆست و ئاسۆویستم، بۆیە ئیتر كەسێكی وەك من زۆر بە دنكە و دەگمەن دەتوانی سقە و سەقام بە دەررووبەری خۆی بگریت. بۆ نموونە بۆ چارەسەری پرس و كێشەیی كورد لە پۆژەهەلاتی كوردستان هیچ دڵ و پوومەتم بە حیزبی كۆمەڵە و دیموكرات خۆش نیە. لەبەری ئێو كە هەناسە و سینگم تووشی تەنگانە دەكەن، چوونكە هیچ ئاسۆیەك لێیان دەرناكەوئیت. هەر ئێم سەختیگری و بەرزى ویستیه، من دەكاتە كەسێك كە وەك دادەوەر لەسە پوومەت و هەست و هەناسەیی كەسانی تر دادەوەری بكەم. ئیتر هیچ كتیپ و نووسەر و بیرمەند و هونەریك نیە كە من ئارام بكات. چوونكە لە ئاسۆ و كەشێك دەخولینەو كە بۆ من دووبارە و بێمانایە. كەسانێك خۆیان وەك خاوەنی ئاسۆ و زەردەیی ئیواران دەبینن و خۆیان ئاوهەا پیشان دەدەن، بەلام ئێوانە لە لای من زەردەیی هێكلەیهكن. ئێو زەردە لە بەستراوێیهكی دیار و پوونە!

كێشە و پرسى تەنگانەهەراسی من كێشەیهكی دەرروونیه. ئێم كێشە و نەخۆشیە منی تووشی خەمۆكی و مانەو لە خۆمدا كرد. دەررووبەریهكانی من هەر لە بنەمالە و ئیبراھیمی كۆری خالم كە هاوڕێی كۆنی منە بگرە تا بگاتە دۆستانی تر و نووسەران و ناوهكانی كورد، هیچ كامەیان ئێو ئاسۆ و كرانهوێانە تێدا نابینم كە لەگەڵیان دانیشم و هەست بە خۆشی لە دەرودەشتیكی فراوان بكەم، بەلكو بە پێچەوانەو هەموویان لە خۆیاندا ماونەتەو و ئێوئەندە نائومئیدم لێیان، بینین و نەبینینیان بۆ من سوود و خۆشیەكی تێدا نیە. زۆربەیی نەوهكان و ناوهكانی كورد، لەوانە كە ئێوانناسم و ئێوانەیی كە نایانناسم، ئێوئەندە خەمۆك و نائومئید بوون لە مانا و بەها و ئاسۆ لە كەون و هەستی، كەسانی ئانارشی و پووجەگەرایان لێ كەوتووتەو. ئیتر هەر حەز بە تێكدان و تێكچوون و شلەژاوی و بێمانا كردن و پەخنە گرتن و بێپێزی و شكاندنی پێرۆزی دەكەن.

ئاسۆ و كرانهوێ چۆن دەوئیت؟! یان چی من ئارام دەكات!؟

پۆژێك لە پاركێك پێم دەكرد، هەوا خۆش بوو و ئاسمان شین و دەنگی پەلەوەرەكان منی گەرمی خەیاڵ كردبوو. دەستەیهك پەلەوهرم لە ئاسمان بینی كە پێكەو بە شیوێ ژمارەیی هەفت بال لێدەدەن. زۆرێك لە ئێمە پەلەوهرەكانمان بینیو كە بە شیوێ هەفت بە كۆ پەرواز دەكەن. لەخۆم پرسیارم كرد كە بۆچی ئاوهەا دەرپۆن؟! چ مانا و بەهایەكی هەیه؟! ئایا كەس وەلامیكی هەیه بۆ ئێم پرسیاره؟! وەلامەكەیی یەكسەر هات!. ئێو پەلەوهرانە لە ئاسمان بۆ مرۆڤ دەنووسن كە هەفت ئاسمان هەیه!. بە خۆم وت كە چ وەلامیكی جوان بوو!. یەكسەر وتم: من كرانهوێ

ئاوھام دەوئیت، بەشیوھیکە کہ ئوھەندە جوان و سەیر و مەزن بئیت، ببئیتە ھۆی ئوھە کہ چۆکی من بدات لە زەوی! وتم: بە دنیایی کہ پەلەوھەرەکان بە شیوھە ژمارەیی ھەفت دەرۆن بۆ ئوھەیی کہ بە مرۆف بگەھەنن کہ ئاسمان ھەفت دانەھە و ئەمەیی کہ ئیمە تئیداین ئاسمانی دونیا یان (أدنی) یە. بە خۆم وت: ئایا کەس باوەر بەم وئینە پەلەوھەرەکان و ژمارەیی ھەفتە دەکات؟! وتم: ئوھەندە وئینەکەیی جوانە، بئیمنەتم لەوھەیی کەس باوەر بکات! ئو وئینە تەنیا بۆ من کراوھتەوھ. ئەمە بۆ من شانازیە! ئەمە بۆ منی دەرخت کہ کئیشەیی تەنگانەھەرەسی من پەبوھند بەوھەیی کہ من کردنەوھ و کرانەوھە فرە و فراوانی ئەم ھەستیم دەوئیت.

ئەمە یەکیک لەو شیوانەھەیی کہ من بۆ کرانەوھم دەوئیت. بە دنیایی کہ ژیانە سەرزەوی زۆر وئینە و مانای بەھاداری تئیدایە کہ بۆ مرۆف زۆر نامۆ و شاراوھەییە. مرۆفە بیرمەندەکان لەبەر ئوھەیی کہ زوو توورھەیی لە بئیمانایی دەیانگرت، دەست و دەمیان بە رەخنە و بئیمان کردن خەریک دەبئیت. زۆریک لە نووسەرەکان بۆ نمونە کەسانی وەک سادقی ھیدایەت و فەردریک نیچە زوو تووشی توورھەیی بوون و دەست و دەمیان ھەموو رەخنە و شکاندنی پیرۆزی کەون و ھەستی بوو، ھەر ئەمە وای کرد کہ وئینەکان و نەھینی و شاراوھەکانی ھەستی، خۆیان لە کردنەوھ بۆ ئو جۆرە کەسانە دوور بکەن و نەکرینەوھ. ئەمە بۆ من بووھ وانە و پەند کہ ئەگەر مرۆف دەھەوئیت ئاسۆ و دەرگە و کەل و کەلۆریکی بۆ بکریتەوھ، نابئیت زوو لە دارپژرەیی ھەستی توورە بئیت و دەست و دەم بۆ بئیمان کردنی بکاتەوھ، وەک مار کہ مەپری بۆ ناخوریت، پئییەوھ دەدات!.

پاش ئوھەیی کہ زانیم ھەستی و وئینەکانی ھەستی ھەمووی مانا و بەھای ھەییە و بۆ کەسانی بە ئەدەب و بە سەبر دەکریتەوھ، ئیتز بە خۆم وت کہ دەبئیت پرسیار و داوای خۆم فرە بکەم و لەوھە ئاگادار بم کہ نابئیت بە ناحەق پرسیار لە ھەموو شت بکەم. لەبەر ئوھەیی کہ لە بەرەتاوھ زۆر پەلەم ئەکرد بۆ وەلامی پرسیارەکانم، بەلام پاش چەند سال ئوھەم بۆ بەدەرکەوت کہ ھەر پرسیاریک وەلامی راستەوخۆی نیە، بەلکو مرۆف دەبئیت ئەدەبی ئوھە بە دەست بەئینئیت کہ پرسیاری خۆی بناسئیت و بە جوانی خزمەتی بکات و ئاگاداری بئیت. ھەندیک پرسیار ھەییە لە ژیان زۆر خیر و بەرەکەتی ھەییە و کۆن دەبئیت و لە پاش سالیھا وەلام دەکاتەوھ.

ئوھەم بۆ کرایەوھ کہ ئەدەبی کرانەوھ ھەمووی پەبوھند بە ژمارەکان و پئیتەکانە. بۆیە خوای گەورە ئامۆژگاری بەوھ دەکات کہ کاتیک قورئان ئەخوئین بە جوانی بیخوئین. لە ئەدەبی ئیسلامی وانەھیک ھەییە بە ناوی (تجوید) کہ فییری مرۆف دەکات چۆن وشەکان و پئیتەکان بە جوانی و ریک و پئیکی بخوئین. بۆیە ئو کەسانەیی کہ کاریان رەخنە و شکاندنەوھ و لار و خوار کردنی وشەکان و وئینەکانە، ھیچ جیگەیی سقە و سەقام نین و دەبئیت خۆمیان لئ دوور بگرم.

خائیکی تر کہ لە کرانەوھە ئاسۆکان بۆ من کرایەوھ ئوھە بوو کہ ئو کەسانەیی سەبر دەگرن و پئیداگری دەکەن و بە جوانی ھەست و ھەناسەیی ئارام و نەرم و قوول ھەلدەکئیشن، ئوھوانە زۆر لە کرانەوھ و ئاسۆی نوئ نزیکن. بۆیە ئو کەسانەیی کہ وەک گولی گولەبەرپۆژە سەر و ملیان بۆ

ئەملاوئەولا با دەدەن و نائارام و سەرگەردان دەسوورپ، ئەوانە پەشیمان و سەرشۆر و مل خوار دەبن.

ئەستیرەکان و نیشانەکان

" نیشانەکان وەك ئەستیرەكانە، پووناك و بیدەنگ، بەلام چكۆلە و زۆرن."

ھەر دیمەن و وینەییەك تەوانی ئەوھی ھەییە كە دەست و دەوری ھەبیت لە نەخشە و پیکھاتەیی ئەدەبی پوومەتی مرۆف. مرۆف پپی وایە ئەو دیمەن و وشە و وینانەیی كە لە ژيانی پوو دەدات، بەس گوزەریکی كاتیە و بەھایەکی نیە، بەلام ھەر ئەو دیمەن و وینانە تەوانی ئەوھیان ھەییە كە وەك نیشانە و ھەوال بن لە ژيانی مرۆفدا. كەسانیک تەوانی ئەھیان ھەییە كە ئەو نیشانە و ھەوالانە كۆ بكەنەو و بیکەنەو.

زۆریك لە مرۆفەكان خەوكان و لیكدانی خەوكان كە لە شەودا بینویانە وەك ھەوال و پپیشینی دەیناسنەو. زۆریك لە مرۆفەكان لە ریگەیی خەوكانەو دەیانەوویت كە داھاتوو بزائن. لە راستیدا خەون دیمەنیکی دونیاییە. لەو گەورەتر ئەو دیمەن و وینانە كە لە ژيانی پوژانەیی مرۆفدا پوو دەدەن، تەوانی ئەوھیان ھەییە كە بە ئامادەیی فراوان و لە پووناكیدا یارمەتی مرۆف بەدەن بۆ ئەوھی كە بزانیٹ ریگەیی بەرەو كویوھیە؟ ھەر ھەمووی دیمەنەكان و وینەكان كە لە ژيانی مرۆفدا پوو دەدات، لە نیو یەكدیدا بەرەو یەكدی دەچن وە لە یەكدی جی دەدۆزنەو.

گەر مرۆف سەیری ئاسمان بكات، دەبینیت كە ئەستیرەكان لە شوینی خویان درەوشاوە، دانراون. ئەو ئەستیرانە دانراون و بویان نیە كە جوولە بكەن. وینەیی ئەو بەھینە بەر چاوان كە ئەو ئەستیرانە لە نیو یەكدی بە خیرایی ھات و چۆ بكەن. ھەر وھا وینەكان و دیمەنەكانی ژيانی مرۆف وەك ئەستیرەكانی ئاسمان دانراون و وەك نیشانە و ھەوال تەوانی ئەوھیان ھەییە كە زەمینەیی كرانەو و چوون بۆ مرۆف خۆش بكەن.

ھەر مرۆفیک بۆ ئەوھی كە پئ و شوینی چوونی بزانیٹ، پپویست دەكات كە لە چەند دیمەن و ئەستیرەیی دانراوی ژيانی ئاگادار بپتەو. ئیتر گرنگ نیە كە ھەمووی دیمەنەكانی ژيانی لیک بداتەو. بۆ ئەوھی كە مرۆف لەو دیمەن و ئەستیرانە ئاگادار بپت، دەبیت خوی گەورە بەخشندەیی بە مرۆف بكات. گەر سەر و سرنج لە دەروودەشتی قسەكانی من بەدەن كە لەم نووسینە دركاندوومە و دركاندوومە، چەند دیمەن و وینە لە بەرەتاو وەك نیشانەكان بوون. من ئامازە بە چەند دانە لەو نیشانانە لە ژيانم دەكەم بۆ ئەوھی كە خوینەر بە وردی و وریایی ژيانی خوی لیک و پپك بداتەو، بۆ ئەوھی كە نیشانەكان بدۆزیتەو.

ئەستیرەیی یەكەم

پاش ئهوهى كه من سهر و گويم ئيسكى سهخت و نهرمى گرت و پروم له مروف كرد و قسه له گهل مروف كردهوه، يهكك لهو ديمه نانه ئهوه بوو كه دايمك هه رجار ناوه ختيك باسيكى بو من ده گيرايه وه. ئه يوت: روله گيان كاتيک كه من تازه پيگه يشتبووم، له گهل پووره شه مسهت چوو بووين بو لاي كابرايه كى يارسانى كه وهك شيخ بوو. خه لك بو ئه وهى كه چاره سهرى دهردى بي دهرمانى خو يانى له لا بدوزنه وه، سهردانىان ده كرد. منيش بي دهنك و بي قسه چووم و له گوشه يهك دانيشتم. پاش ئه وهى كه قسه و باسيان ته واو بوو، كابراى شيخ وتى ئه رى كچه بي دهنك كه بو قسه ناكه يت؟! كابراى شيخ به بي ئه وهى كه قسه ي بپرئ وتى: تو كورپك چاو سه وزت ده بيت و ده گه رينه وه بو ولاتى خوتان و كورپه كهت خه ريكي خو يندن ده بيت!.

شيخ ئامازه ي به خاليكى تر كر دووه، به لام له بهر ئه وهى كه نه قه وماوه ده ستم له وتن و كرده وهى راده گرم.

دايمك بو منى ده گيرايه وه كه پاش ئه وهى تو هاتيه دنيا، كچه كانى دهرودراسى به خوشيه وه ده يانده وت كه ئه وه قسه ي يه كه مى شيخ هاته دى و ده بيت كه موژده گانى به ئيمه بده يت.

پاش ئه وهى كه جارها و باره ها دايمك ئه و قسانه ي بو م ده گيرايه وه، هه ستم كرد كه دايمك دلى به قسه ي يه كه مى شيخ خوش بووه كه ئامازه ي به وه كر دووه كه من داليكى چاو سه وزت ده بيت. ئيتر دايمك به هايه كى به خالى كوتايى قسه كانى شيخ نه ده دا، به لام ئه و خاله كوتاييه ي جه نابى شيخ بو من به هايه كى زورى هه يه، هه ر ئه وه يه كه بووه هو ي ئه وهى كه ئه و به سه ره اته وهك ئه ستيه يهك بناسمه وه كه هه ر دم دره وشاويه.

ئاسمانيك كه يهك ئه ستيه ره و نيشانه ي تي كه وت، دنيا بن كه نيشانه و ئه ستيه ره كانى تريش تي دا دره ده كه ون.

ئه ستيه ره ي دو وه م

پاش ئه وهى كه گه رايه وه بو روزه لاتى كوردستان و خه ريكي خو يندن بووم، له سالى هه زار و سي سه د و هه فتا و هه شتى هه تاوى له روزه ي پانزده ي مانگى يه كه مى به هاردا، من و ئيبرا هيم به ده رچوونيك، دو وه م ئه ستيه ره وهك ئه ستيه ره ي خا وه ن هه وال له ژيانم دامه زرا.

له پانزده ي مانگى يه كه مى به هارى سالى هه زار و سي سه د و هه فتا و هه شتى هه تاوى من و ئيبرا هيم بو ئه وهى كه دنيا بناسين له ماله وه، له شارى سه ري پلى زه هاو به ره و شوينه نه ناسرا وه كانه وه به رى كه وتين. ئه و هه لاتنه وهك هه له اتنيك بوو كه له سالانى پاش ئه وه وهك ئه ستيه يه كى دانراوى به هي زي دره وشاوه ناسيو مه ته وه.

له پاش ئه وهى كه من و ئيبرا هيم گه رايه وه بو كر ماشان و به شي وهى ئاسايى كه وتينه نيو خه لك، ئه و باس و ته وي ره ئه وه نده به هاى هه بوو، واي كرد كه من و ئيبرا هيم به ن بو ئيداره ي پوليس و به چه ند پرسيار هو ي ئه وه يان بو باس بكه ين كه بو هالاتووين و شارمان به بي پرس به

جئ ھيشتووه؟! بەلام پاش ئهوه ورده ورده كوشتن و زيندوو به چال كردنى ئهو باسه سهره تا له ئيبراهيمهوه دهستى پي كرد. له بيرمه كه من و ئيبراهيم له شارى بهندهرعهباس پيكهوه لهسهر جادهيهك بهرهو دوكانيك دهچووين بؤ ئهوهى كه تهلهفون بؤ مالهوه بكهين. ئيبراهيم به پوومهتيكى كوژراوه و سارد وتى: ئهم بهسهرهاته بؤ كهس باس مهكه!.

سهيرم لئ هات، وتم: بؤ باسى نهكهين!؟

به نهرمه توورهبهيهك كه دهستيشى لهگهئ پوومهتى توورهبهيهى خوئ دهردهبرى وتى: ههر ئهوهنده كه باسى هيجى ئهم سهفهره بؤ كهس مهكه، تهواو!.

پاش ئهوهى كه من و ئيبراهيم به خوشيهوه گهراينهوه بؤ شارى سهريپلئ زههاو، له بهرهتاوه خوم دهپاراست لهوهى كه باسى ئهم سهفهره بؤ كهس بكهم. بهلام له پاش ماويهك ههستم بهوه كرد كه هيج مانايهكى نيه كه ئاوهها شانازيهك له شاراوهيهى بمينيتهوه. ئيتر داواكاريهكهى ئيبراهيم بؤ من هيج بههايهكى نهبوو. لهگهئ خهلك باس و بهسهرهاتى خوم و ئيبراهيم دهگيرايهوه. له راستيدا من وهك وتهبيژئ ئهوهلاتنه گهورهيه دهمم كردهوه. ئيتر پاشان له ههر دهورهيهكى ژيانم به جوړيك باسى ئهوهلاتنه گهورهيهم دهكرد و نهمههيشت ورده رووداوهكانى فهراموش بكرئت. له راستيدا ئهوهندهى كه بؤ من بههاى ههبوو، ئهوهنده بؤ ئيبراهيم بههاى نهبوو. ههر من خوم وهك خاوهندارى ئهوهلاتنه ناسيهوه، ههستم كرد كه ئهوهلاتنه له ژيانى ئيبراهيم وهك ئهستيرهيهكى لئ نههاتووه. هيلكesh به هيلكهيهى خوئ نابيت زورى رابگرئت، دهبيت يان بيزيئنى يان بيشكيئيت!.

له راستيدا ئيبراهيم ههولئ ئهوهى نهدا كه دهست و دم بؤ گرتنهوهى ئهوه چيروك و بهسهرهاته بكاتهوه. به پيچهوانهوه من ههر له لهگهئ ئهوهى كه گهيشينه مالهوه، پاش ئاسايشيك دهستم كرد به نووسينى ئهوه بهسهرهاته، وه به خوئى و پيژهوه ههردهم باسى ئهوه بهسهرهاته له خومدا گيراوتهوه. به ناوى خواى مهزن ئهوهم بؤ بهدهركهوت كه ئهگهري وينهكان و چيروكهكان به بهردهوامى وهك شانازيهك ياد بكرئتهوه، به ناوى خواى مهزن بهخشندهيهى به مروف دهكات و كرانهوهى ههيه. ههنديك له چيروكهكان وهك ههنگوينه، دهواى ههر دهرديكه. ههروهها ئهوه چيروكه وهك ههنگوين له ههر دهورهيهك كه من تووشى دهرد و گرفتئيك دهبووم، ئهوه چيروكه لهگهئ ئيبراهيم ياد دهكردهوه و به ناوى خواى مهزن دهرمانى دهرد و گرفتئى منى دهكرد.

چهنده من كهلكم له رووناكى ئهوه ئهستيره وهرگرت، ئيبراهيم له دم و دهستى ههركيز ئاماژهى به ئهوه چيروكه نهكرد، له كاتيئك كه ئهوه چيروكه وهك چيروكئيكى پيروژ دناسمهوه. به ناوى خواى مهزن ئهوه چيروكه وهك يهكيئكى تر له ئهستيره به هيزهكانى ژيانم بوو كه ههوالئى داهاتوو و باسى پيگهى منى له داهاتوو دهكرد.

ئهستيرهى سيههم

سالی دووهزار و ههشت که پیم لهسه‌ر خاکی ته‌ری ئینگلیس دانی، خوین و ئیسکی من شله‌ژاو و نائارام بوو. عاره‌ق و قورسی و دهر‌دیک له‌گه‌ل مندا دهستی پئی کرد. ئه‌و دهرده کاری له‌خه‌وی من کرد و شه‌وانی منی تال کرد و تیکیدا. له‌پاش ده‌مانگ، سه‌کته‌ی می‌شک په‌لاماری سه‌ری منیدا و له‌سه‌رشه‌قامدا که‌وتم. ئیتر ئاگام له‌خوم نه‌بوو تا ئه‌وه‌ی که‌ پوژی دوا‌ی ئه‌وه‌ سه‌ر و چاوم به‌ ناوی خوا‌ی مه‌زن کرایه‌وه. حه‌تا سالی‌ک نه‌مه‌دزانی که‌ سه‌کته‌ی می‌شک چیه‌!؟. بو‌ دکتوره‌کان سه‌یر بوو، به‌زه‌بیان به‌ مندا ده‌هاته‌وه. له‌ کاتی‌ک که‌ بو‌ من گ‌رنگ نه‌بوو که‌ بو‌ دکتوره‌کان ئاوه‌ها به‌زه‌بیان به‌ مندا دیته‌وه!.

پاش ئه‌وه‌ی که‌ سالی‌ک به‌سه‌ر سه‌کته‌ی می‌شک چوو، ورده‌ ورده‌ هه‌ستم کرد که‌ به‌سه‌ر سه‌ری من رووداویکی گه‌وره‌ روویداوه، له‌ کاتی‌ک که‌ خوم ئاگام لی‌ نیه‌.

یه‌کی‌ک له‌و شتانه‌ی وای کرد که‌ من هه‌ست به‌وه‌ بکه‌م، پرس‌ی خویندن و کتیب‌ بوو. پپش ئه‌وه‌ی که‌ تووشی سه‌کته‌ی می‌شک بيم، من به‌ شیوه‌یه‌کی‌ چپ و پپ و دپ و له‌ گ‌ردا خه‌ریکی‌ فی‌ر بوونی وشه‌کان و رسته‌کانی ئینگلیزی بووم. هه‌روه‌ها خواستی ئه‌وه‌ له‌ مندا هه‌بوو که‌ له‌ داهاتوو له‌ ریگه‌ی بنکه‌کانی ئینگلیزه‌کانه‌وه‌ په‌ره‌ به‌ گه‌ران به‌ دوا‌ی راستیدا بده‌م!.

له‌ سالی دووه‌زار و ده‌وه‌ ئیتر ده‌ستم به‌ کتیب‌ه‌وه‌ نه‌ده‌دا، نه‌ک ته‌نیا کتیب‌ به‌لکو ئه‌وه‌ی که‌ به‌ره‌می مروقی‌ بایه‌ت، وه‌ک پوژنامه‌ و گو‌فار. هه‌روه‌ها هه‌سته‌کانی من ئامازه‌یه‌کی‌ به‌رزی ده‌روونی منیان به‌ دهرده‌خست، هه‌ستم به‌وه‌ ده‌کرد که‌ من له‌وه‌ گه‌وره‌ترم که‌ ده‌ستم به‌ به‌ره‌مه‌کانی ئه‌و مروقانه‌وه‌ بده‌م که‌ ری و ژیانیان له‌ من تیکداوه. ئیتر به‌ره‌مه‌کانی مروقم زور سووک و چکو‌له‌ و بی‌ به‌ها ده‌زانی.

ئیتر زانیم که‌ سه‌کته‌ی می‌شک لی‌دانیک بوو که‌ وه‌ک ئه‌ستیره‌یه‌ک له‌ ژیان‌ی من به‌ ده‌رکه‌وت. هه‌روه‌ها زانیم که‌ ئه‌و سه‌کته‌ به‌ره‌تای ده‌ستپیکی ئه‌ده‌بیکی به‌هاداره‌ که‌ له‌ ژیانم ده‌می کردووه‌ته‌وه‌.

له‌ دوا‌ی سه‌کته‌ی می‌شکه‌وه‌ بو‌ من ده‌رکه‌وت که‌ بو‌ ئه‌وه‌ی راستی بو‌ مروق به‌ده‌رکه‌ویت، ته‌نیا خوا‌ی گه‌وره‌ ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که‌ ئاوه‌ها سه‌کته‌یه‌ک که‌ می‌شک بدات و پاشان بو‌ی بکریته‌وه‌. بو‌یه‌ ژینگه‌ و زه‌مینه‌ خو‌ش کردن بو‌ پیدان و کرانه‌وه‌ هه‌رده‌م به‌ ده‌ستی مروق نیه‌. هه‌روه‌ها مروق که‌ کاری گه‌یشت به‌وه‌ که‌ به‌ سه‌کته‌ی می‌شک بو‌ی بکریته‌وه‌، ئه‌وه‌ دهرده‌خات که‌ وشه‌به‌خشی هه‌موو کات به‌ زوبان نیه‌، وه‌ به‌ ده‌ست و ده‌میکی دهره‌وه‌ نیه‌ که‌ فه‌قی‌ یان قوتابی له‌به‌ر ده‌ستی که‌سی‌ک فی‌ر بی‌ت!.

له‌ بیرمه‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌ له‌ خه‌سته‌خانه‌ هاتمه‌وه‌ و دیسان له‌سه‌ر می‌زی نووسینه‌کان دانیشتم و سه‌یری لاپه‌ره‌ نووسراوه‌کانی پپش سه‌کته‌م ده‌کرد. یه‌که‌م رسته‌یه‌ک که‌ نووسیم ئه‌وه‌ بوو: خوا و سروشت، منه‌تیان به‌ من نه‌بوو!.

ئەو پىستە ئامازەى بەو دەکرد كە من بۇ خۇاى گەورە بەھايەكم نەبوو و ھەر لەبەر ئەو
ئاوھە پەلامارى منيان داوہ. ھەر ئەو پىستە بوو جىگە و پىگەيەك كە سەر و سرنجى منى بۇ لاي
خۇى پاكىشا، وە بە سەير لى ھاتن پىسىارم لە خۇم كرد كە بۇ من ئاوھە پىستەيەكم نووسيوہ؟
ئايا ئەو پىستە تەوانى زايىنى پىستەى تىرى ھەيە!؟

پاش سى سال بەسەر سەكتەدا ئەو پىستە گۇرا بۇ: خوا و سروشت خواستيان لەسەر من ھەبووہ!

من خۇم بە بوونەوھرىكى داماوہ دەزانى كە لە ئىنگلىس لە داىك و باوكم نەبىت كەس خەمى من
ناخوات، ھەر ئەمە بوو ھۆى ئەو كە سەرشكستە و ناومىد بىم لەوھى كە گەورەيەك
خاوەندارى زەوى بكات. ھەرەھا ھۆى نووسىنى ئەو پىستە ئەو بوو كە من ھەموو كاتەكان و
ساتەكانى ژيانم بە دواى ناوہ بەرزەكان چووم و ھەولى ئەوھەمداوہ كە لەش و ھۆشى خۇم خاوين
بكەمەوہ. خواستى ئەوھەم ھەبوو كە بە پىستە پووناكەكان بگەم. من زۇر بۇ ئەو ناسىن و پىستىە
گىراوم و فرمىسكم پىشتووہ، بۇ دەبىت ئاوھە بە توندى پەلامارى سەرم بدىت!؟.

بە ناوى خۇاى مەزن جگە لە خۇم نەبىت كە ئاگادارى ھەموو ئەو نىشانە و ئەستىرانە بووم،
كەسىك ئاگاہى لى نەبوو. باوك و داىكى من كە لە نزىكەوہ باس و بەسەرھاتەكانى منيان
دەزانى، لە داھاتووى ئەو بەسەرھاتانە نەزان بوون. ئەوان پىيان وايە كە ھەر ھەمووى ئەو
پووداو و بەسەرھاتانە وەك بەسەرھاتەكانى پۇژانەيە كە لە دەورەكان پوو دەدەن و پاش
ماوہيەك بۇ ھەمىشە لە بىر دەچن. ھەرەھا پاش ئەوھى كە بە ناوى خۇاى مەزن ئەو نىشانانەم
بۇ كرايەوہ و بۇ دەورەبەريەكانى خۇم باسەم كرد، كەس بەھايەكى بەو نىشانە و ھەوالانە
نەدەدا. ئەوان تەوانى ئەوھيان نەبوو كە لە نمونەكانى تىرى دەورەبەريان كەلك وەربگرن بۇ
ئەوھى كە نمونەكانى تر بكنەوہ. بەلام ھەر ئەو خەلكە گويز بە گويزەوہ دەنن بۇ ئەوھى كە
بىكەنەوہ!.

" پەندەكان و ئامۇژگارىەكان لە لايەن دۇستان و دراوسىكانى مرۇقەوہ، لە مرۇف نزىك
دەبىتەوہ."

مامەكانم لە وەرزى ھاوين و پايىزدا كشت و كالى خەيار و تەماتەيان دەكرد. خەيار و تەماتە بۇ
ئەوھى كە بە باشى بەر بدات، دەبىت كە خاوەن بەردەوام دەست و چاوى لەسەرى بىت. لە كارە
بەرەتايىەكان ئەوھيە كە خاكى زەوى نەرم و ورد بكن و ژىنگە بۇ خەيار خۇش بكن. پاشان لە
دواى ئەوھى كە كەرتى خەيار برا، دەبىت كە پىقنەى پەلەوہر لە خاك بخرىت و پاشان خەيار
بچىنرىت و پاش ئەوہ نايلون بەسەر كەرتەكاندا بدىت. ئەوانە چەند دەورەيە كە ھەر
خەياركالىك لەو ناوچە ئاگاہى لىي ھەيە. ھەرەھا پاش ئەوھى كە نايلون لابرا و خەيار گەورە
بوو، ئىتر خاوەندار بەس ئاو و سامى خەيار دەوھىنىت. ئىتر خەيار دنك بە دنك دەردەكەوئىت،
خەيارى بەرەتا دانە بە دانە دىتە دەروہ و بۇ خواردنى تاكەكەسى بە كار دەبرىت.

باوک و دایکی من تهوانی ئهوهیان نهبوو که به هاوکاری بهسهراهاتهکانی خهیارکالهکان وهک نموونهیهک که دراوسییانه، ئهوهیان بۆ بهدهرکهوئیت که ههندیک بهر له کۆتایی دهبهخشرییت، وه ههندیک له دانهکان دهبییت که دهستی خاوهندار به بهردهوامی بهسهریدا بییت. ئهگهرنه ههر له سهرهتاوه تۆی ههرهس دههینیییت. ئهوان ههر له نیشانهکانی یهکهمهوه ئاگاه نهبوون، ئهوان له نیشانهکانی دواپیش وریا نهبوونهوه. باوک و دایکی من ئاگاهیان له پپیازی دهروونی من نهبوو.

من باسی نیشانهکان و ئهستییرهکانم کرد بۆ ئهوهی که ههر مروؤئیک ئاگاه بییت که له پابردووی نیشانهکان ههیه. دوو جۆر نیشانه ههیه که له ژیانی مندال دهردهکهوئیت، یهکهم قسهکان و ههست و نهستی دایکه سهبارت به ئه و منداله. من زۆر سرنجم لهوه داوه که دایکان مندالی خویان به پرستهیهک پیناسه دهکن. بۆیه قسهکانی دایک لهسهردهمی مندالی سهبارت به مندالهکهی گرنگی زۆری ههیه. دووههم نیشانه ئه و کرده و رووداوانهیه که ئه و منداله له دهورانی مندالی دهیخولقیینییت. دهبییت ئهوه بزانی که خال و نیشانه سهرهکیهکانی مندال چ له ژیانی وه چ لهسهر پیستی، له دهورانی مندالی لئی بهدهر دهکهون.

بژاردن و گپپانهوهی خهون و نهینیهکان

قال یا بنی لا تقصص روءیاک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا ان الشیطان للانسان
عدو مبین (یوسف ۵)

یهکیک له کیشه و گرفته گهورهکانی من ئهوه بووه که " دهست و دهمی خۆم " له دوژمن و نهیاره گهورهکانی من بووه.

چهند جاریک چهند کهس به منیان وتوووه که " تۆ دهمت دوژمنی خۆته ".

من گهیشتم بهو بنهما که دهبییت باس و قسهکان و ناوهکان و سهرجهم وشهکان به دم و دهست بوترییت و بگپپدریتهوه، بهلام دم و دهستی خۆم نهدهپاراست له باس نهکردنی نهینیی و خهون و نهکراوهکان.

ژنهکان لهگهڵ ئهوهی که زۆر له گپپانهوهی باسی خۆ و ئه و ئه و زۆر چالاکن و ده میان کراوهیه، لهگهڵ ئهوهدا ده میان له پاراستنی نهینیهکان و خهونهکان دهپاریزن. ژنهکان، خهون له لای خهوندان یان کهسی شارهزا له بژاردنی خهونهکان دهکهنهوه. ژنهکان زۆر بهها به خهونهکان دهدهن.

من له نیوان دوو پیگه گیرم کرد و سهرم لییشیوا:

رېگه ی بیه کم، ژيانی مودرنیت و کاری کردنه وه و شکاندنی نهکراوه کان و پیرۆزیه کان بوو. من به خویندن و تیکه ل بوون له گه ل ژیان و ژیری رۆژئاوا بهو رېگه چووم که ده بیت سه رجه م نهینی و حالته دهروونیه کان باس بکریت و له دهم بیته دهره وه. ههروه هاشم کرد و له سه رجه م باس و نووسین و گپرانه وه کانم، نهینی و نهکراوه کان و خه ونه کانی خۆم ده گپرايه وه و نهینی و پیرۆزیه کانیشم ده شکاند.

فه رهنگ و ژيانی مودرنیت ده یکاته وه و ده یشکی نیت و وردی ده کات و له نوپوه دهور و پېگه ی پئ ده دات. منیش له سه رجه م نووسینه کانم، چ خۆنووسینه کان وه چ خویننه رووسینه کان، هه رچی هه ست و نه ست له ده روونم بووه، دهرمه یناوه و کردوومه ته وه و له پئش چاو و ده ستی خویننه رم داناوه. پیمو ابوو که به م شیوه له راستی یان رېگه ی راست بو گه یشتن به کانی ناسین نزیک ده بمه وه!

رېگه ی دووه هم، قورئان و ئیسلام کاریان پاراستن و پیرۆز کردنه. ئیسلام به پېچه وانه ی مودرنیت، مرو ف پیرۆز و گه و ره پیشان ده دات و رینوینی ده کات. من به رینوینییه کانی ئیسلام خۆم و جل و ده روونم داده پۆشی و هه ولئ پیرۆز کردنی خۆم ده دا. گرنگیم به به شه رۆحانییه کان و ده روونیه کان و رئ و شوینی غه یب ده دا. بویه من خۆم و له ش و دهم و ده ستم ده پاراست. ههروه ها ئه وه م ئه زانی که ژيانی مودرنیت نه ک ته نیا بروای به غه یب و شاراو هیی و پیرۆزی و پاراستن نیه، به پېچه وانه وه به دوا ی عه یبه ی مرو ف ده گه ریت و نهکراوه کانی ده کاته وه و خواردنه کانی (فست فوود) له بازاره کانی فره ده کات، که به پېچه وانه ی پاریز و پاراستنه!

ئهم دوو شیوه له نووسینه کان و که سایه تی من هه یه. ئهم دوو شیوه له بنه چه قه وه له گه ل یه کدی شه ر و کیشه یان هه بووه و هه یه. بویه من ناچار بووم که ژیان و فه رهنگی مودرنیت بکه م به قوربانی سووره تی فاتحه . له وه ش د ل نیا بووم که خوا ی گه و ره و قورئان باشترین رېگه یان بو کردنه وه و به ستنه وه ی مرو ف و وشه کان هه یه.

باوکی یوسف به کوره که ی ئه لیت که باسی خه وه که ت مه که له بهر ئه وه ی که پیلانت بو ده گپرن و نه خشه ت بو ده کیشن. یوسف خه ونه که ی بو که سی تر نه گپرايه وه.

ئه وانه ی که کار و نه خشه ی گه و ره یان له بن ده ست هه یه و بو یان گرنگه، میز و نه خشه ی سه ر میزی خویان به که س پیشان ناده ن. گه ره ات و ئه و نه خشه و پلان و پیلانه روو بوو، ئه وه ده بیت که نه خشه و پیلان و پلانی تر دابنریت. کاری نه خشه گپر سه خت و دژوار ئه بیت.

چیرۆک و باس و به سه ره اتی ناوه کانی خوا و چیرۆکه کانی قورئان ئه وه نده سه یر و نامویه، ئه وه ی به من ده گه یاند که خوا له نه خشه و مه کره کانی زور شاره زا و شاراو ه و نهکراوه کاری خۆی ئه کات. خوا ی گه و ره باشترین نه خشه گپر و پیلاندانه ره.

من بهم نووسینانه سەرجهم ڕۆ و شوینەکانی بێر و ژیر و هەست و نەستی خۆم بۆ خوینەر کردووەتەو. خوینەر و کەسێک کە ناسینی منی بۆ گرنگ بیّت، بە هاوکاری ئەم نووسینانه بە سەرجهم ڕۆ و شوینەکانی دەروونی من ئاگاهی پەیدا دەکات. پرسیار ئەوەیە کە ئایا ئەم کارە من کارێکی دروست بوو؟!.

من دەست و دەمی خۆم ڕوو کرد!

لە راستیدا کاری من وەک کەسێکە کە خێزانیکی هەیه و ئەم خێزانه زۆر هەژارە. ئەم کەسە کتێب و نووسینیکی بەهاداری هەیه و پارەیی زۆر دەکات. ئەم کەسە لەبەر هەژاری ئەیفروشیّت. منیش هەروەها سەرجهم ڕۆ و شوینەکانی هەست و هزری خۆم بۆ گرنگە، بەلام لەبەر هەژاری و لاوازی کورد و ئەدەبی کوردی، دەبێخشم و پێشکەشی ئەکەم.

لە دواي ئەم بەخششە هەولێ ئەو دەدەم کە بونیاد و نەخشەیهکی نوێ لە هەستەکان و هزرەکان دامەزرێنم. لەگەڵ ئەو دامەزراندنە، هەولێ پارێز و پاراستنیشی ئەدەم.

هه‌وره‌کان و ته‌مه‌کان

ئەستێرەکان و هەوره‌کان بەشێک لە سروشتن، هەروەها نیشانه‌کان و ته‌مه‌کان بەشێک لە وشەکانن. ئەستێرەکان و نیشانه‌کان لە ئاسمانی خوا دانراون، و هەوره‌کان و ته‌مه‌کان لە ئاسمانی مەرۆڤدا جیگیر کراوه.

پاش ئەوەی کە نیشانه‌کان و ئەستێرەکانم چکۆله و بێدەنگ لە ژیانی خۆم ناسیوه. بۆم بەدەرکەوت کە هەوره‌کان و ته‌م و لێلێه‌کان لە نزیک بە زه‌وی، بەشێکە کە هەردەم ناهێلێت نیشانه‌کان و ئەستێرەکانی ژیان و ئاسمان بەدەرکەوێت. ئیتر هەولێ ئەو‌مدا کە چۆنیەتی ته‌م و لێلێ و ته‌وه‌ه‌ومەکان لە ڕێگەی ژیانی خۆم بدۆزمه‌وه و بیناسمه‌وه. هەر بۆ ئەمەش کەلکم لە ناوی هەور وەرگرت، کە ته‌وانی ئەوەی هەیه وینەیی وشەیی ته‌م و ته‌وه‌ه‌وم بیّت. ته‌م پلەیه‌ک لە هەور لە خوارتره، بەلام لەگەڵ ئەو‌شدا من وشەیی ته‌م بەرانبەر بە وشەیی ته‌وه‌ه‌وم لە وشەیی عەرەبی هەلبژاردووه.

ئەوانەیی کە چاو و دیدەیی سه‌لامه‌تیان هەبیّت، هەوریان بینیه. هەوره‌کان بە پێچه‌وانەیی ئەستێرەکان، لە ژینگه و دەسلاتی مەرۆڤدا هات و چۆ دەکەن. هەوره‌کان بەریان پانه و ڕه‌نگیان جیاوازه و لە شوینێک ڕاناوه‌ستن. هەور باشتترین ناوه بۆ ئەوەی کە لەگەڵ ئەستێرەکان باسی نیشانه‌کان و ته‌م و لێلێ و ته‌وه‌ه‌ومەکان لە هۆش و دەروونی مەرۆڤ بکات. بۆ ئەوی کە خوینەر ئاشنای مه‌به‌ستم بیّت، من چەند دەوره‌یی ته‌م و لێلێ لە ژیانم بەدەرده‌خەم بۆ ئەوەی پێگه‌یی نزیکیی هەوره‌کان و ته‌م و لێلێ و ته‌وه‌ه‌ومەکان بناسیّت.

"ههورهکان و تهوهومهکان تهوانی ئهوهی ههیه که کپوهکان بشاریتهوه و دابیووشیت، ئیتر زۆر ئاسان دهتوانییت که ژیان بۆ مرۆف تهنگ و تاریک بکات."

دهورانی تههم و تاریکی و لیلی له ژیانی من وهک ههورهکان ههر کاتیک که پرویان لیم کردووه، بهریان و بلاو و پرهش و تاریک دهروونی منیان گرتووتهوه. ئهوه دهورانانه وهک پرهشه ههوری ترسینهری تاریکههر، بهلاچه و گرمه و لهزرهتای له وشهکانی گیانی من بهرداوه.

یهکههم دهورهیهک که تههم و تاریکی وهک هههر، بهری ئاسمانی به ئهستییرهی له من گرت و نهیهیشت که نیشانهکان ببینم و له تهنگانه و تاریکی به پێدا برۆم، له دهورهی حوجرهدا دهستی پێ کرد. حوجره و ناوی سادقی هیدایهت و دهسته مامۆستایهک که پرستهیهک لهسه زوبانیان نهبوو، کاریکی کرد که من له تهنگانه و تاریکیدا ههرچی وشه و پرسته ههیه پیکهوه بهند و بهست بکهمهوه.

له ریگهی دهستنووسهکان تهوانی ئهوهم ههیه که باسی چۆنیهتی گوزهری وشهکان له دهروونی خۆم بکههم. لهو دهورانه که من له حوجره بووم، دوو دهستنووسم نووسی که یهکهمیان کتییی ئاوارهگان به زمانی فارسی بوو. ئهوه کتییی چیرۆکیک بوو که ههست و خوین لهسه پرستهکانی دین کار دهکات، باسی کورپکی قارهمان و پالنهوانه که له ریگهی پرستهکانی قورئانهوه دهیهوویت که بونیادیکی تر له موسولمانهکان دروست بکات. ئهوه کورپه به ناوی خوا دهست پێ دهکات و له کۆتاییدا شههید دهکریت. ئهوه کورپه له پیناو پرستهکانی ئیسلامهوه ئهوه شارهی که مرۆقهکانی تر دروستیان کردووه، به جیدههیلت و بهرهو دامهزراویهکی تر دهچیت که لهسه پرستهکانی ئیسلام دادهمهزریت. ناوهپۆکی ئهوه نووسینه لهسه پرستهکانی ئیسلامه وه ههر ههمووی کهسایهتیهکان به ناوه دینیهکانهوه ناسراون.

پاش ماوهیهک که بهسههر ئهوه کتییی تپپههری، دهورهیهکی تر دهستی پێ کرد که تهواو به پپچهوانهی یهکههم نووسین بوو. ناوهکان له نووسینی دووههم ههمووی کوردیه و لهو نووسینه باسی شهراب و جگهره و سهرخۆشی دهکریت. ئهوه نووسینه له دهورهیهک بوو که من له حوجرهی موحهمهده ئیقبالی لاهوری خهریکی خویندنی قورئان و حهدیسی پهیامهینهری ئیسلام بووم.

دهورهیهکی دوو سألله من خهریک به ناوهکانی نووسههکانی فارسی بووم که ههر ههموویان له دهسته نووسههراویکی دژهدین و پروو له پۆژئاوا بوون. به تایبهت ناوی سادقی هیدایهت که وهک گهورهی ههر ههموویان بوو.

ههر نووسهریک که دهیهوویت دهفتهریک و نووسینیک له پرستهکان و وشهکان پیکهوه گری بدات یان بیدوورینیت، دهبییت کاتی بۆ دابین بکات. کاتی تهنیایی له نووسیندا دهویریکی فراوانی ههیه که نووسههراویکی نووسینیک ئاماده بکات. لهوکاته که نووسههراویکی تهنیایه، دهسته دهسته وشه و پرسته له دهوری سههر و گوئی و چاوی هات و چۆ دهکهن. دهتوانییت که وینهی وهک خانووی ههنگ بییت که ههنگهکان له دهوری دین و دهرون بۆ ئهوهی که ههنگوین دروست بکهن، که یهک ناو

هات و چۆ دهکات، ئهوهش ههنگه. ههروهها بۆ ههیه که وینهی سههر و چاوی نووسهر وهک پیسی ئازهلێک بێت که مێشولهکان و گیانلهبههره وردهکانی تر دهوری ئهوه پیسیه بگرن. ئهوه ئازهلێ و ورد و چکۆلانانه وهک ههنگ یهک ناو و پیکهاته و خواست نیهن، بهلکو له دهوری پیسیهک چهند ئازهلێ وردی جیاواز رزقی خۆی دهخوات!.

مهبهستم ئهوهیه که سههر و گوپی نووسهر و خوینهر دهتوانیت که وهک خانووی ههنگ یان پیسی ئازهلێک بێت که ههر جورهیهک له گیانلهبههرهکان و مێشولهکان دهوریان لیداوه. ئهوه دهور لیدانه له هۆشی مرۆف وهک ههوری رهش و تاریک بهری پووناکی خۆر دهگریت و دل و ههناوی مرۆف تهنگ دهکات. ههروهها دهتوانیت که به پپچهوانهوه پووناکی و ئاوهدانی بۆ دهروون بهیئیت. ئهوه دهور لیدانه کات و ساتی زۆر بۆ خۆی تهرخان دهکات. تاییهتهدندی تههم و لیلیهکان ئهوهیه که به تیشکی خۆر به بی ئهوهی که کیشه دروست بکات ناپهیدا دهبیت. ههورهکان به پپچهوانهی ئهستیرهکانه، زۆر له مرۆف نزیکه وه شوینی زۆر داگیر دهکات. بهلام ئهستیرهکان شوینی زۆر له بهرچاوی مرۆف داگیر ناکات و له شوینی خۆی ماندهگاره و جووله ناکات.

له دهورانی حوجره له یهک کاتدا من دوو نووسینم ههبوو که به تهواو دژ بهیهک له یهک گیانهوه هاتنه دهرهوه. نووسینیک باسی خوا و شههادت دهکات، نووسینهکهی تر باسی شهراب و جگهره و ژن دهکات. هههرچهند که ناوهکان دژ به یهکن، بهلام پهیوهندی ئاکاریان پیکهوه ههیه. ئهوه دوو نووسینه له دهورهی حوجرهدا له بن سههری ههورهکان بوو. من ههرگیز ههولێ ئهوهم نهدا که نووسینی یهکهمی خۆم که بهلام کردهوه وهک یهکیک له ئهستیرهکان و نیشانهکانی داهاتووی خۆم ناوبهرم، لهبههر ئهوهی که نووسینی دواي ئهوه دهریخست که من له دهورهیهکدام که ههوره رهشهکان بهری نیشانهکان و ئهستیرهکانی لیم گرتووه. ههورهکانی دهورانی حوجره ئهوهنده رهش و ترسناک بوو، خۆی نزیک پیشان دهدا و ترسی له دل دهخست.

له دهورهی پاش حوجره، له زانکۆی سهلاحهدين من لهسههر دهورهیهکدا چووم که ههورهکان ههوری رهش نهبوو، بهلکو ههوری سپی بوو که دوور له من و بی ئازار لهسههر سههرم گوزهریان دهکرد. له درێژی چووار سالددا من یهک نووسینم نووسی، ئهوه نووسینه له سالی چووارهمی زانکۆ بوو، که ئامازهی به دهروونی مرۆفیکی کوردی دهکرد که نالهباره، وه لهگهڵ ئهوه نالهباریه خواستی ئهوهی ههیه که دهسلاتی به دهستهوه بێت. به پپچهوانهی نووسینهکانی پپشتر باسی شهراب و شههادتم نهکردووه، بهلکو باسی ئاکار و ههولێ یارمهتی تیدا ههیه. له راستیدا ئهوه کاته و له کوردستان له کتیهکانی فارسهکان دوور کهوتم و له کهش و ههوایهک دهژیام که کهمتر باسی کتیب و خویندنی تیدا ههبوو.

له پاش دهورهی زانکۆی سهلاحهدين که هاتم بۆ ولاتی ئینگلیس و داوای پهنابههریم کرد، بۆ ماوهی نزیک به چووار ساله به بی ئهوهی دیاری بکریت که چی بهسههری من دههینن، له باروودۆخیکی سههرسنووریدا دهژیام و خوای مهزن خاوهنداری ههر ههموومانه و ئهوه که چارهسههری من به باشی دهزانیت.

له يهكهم رۆژهكان كه گهيشتمه ئینگلیس ههولئ ئهوه مدا كه دهفته ریک بکرم و دهست به نووسین بکهم. ههر له يهكهم دهفته رهوه له كه مپي شاری لیفرپول من ههستم بهوه کرد كه له باروودۆخیکی زۆر خراپدا دهژیم. به نووسینهکانی ئهوه کاته ئهوه م بۆ به ده رکهوت. له دهفته ریکي شیندا ئاوه هام نووسیوه:

مانگی ئوکتۆبری سالی دووهزار و ههشت:

له رۆژانی نارههتی ژیان دهست پي کردن، له پۆژانیکی پر له ناخۆشی و مهترسی.... ئیستهش له ئینگلیس پاش بیست و سی سالی ژیان، ههموو گیانم بۆ رابردوو کزهی دیت، بۆ ئهوه ساتانهی که چوو و قهت ناگه پیتهوه.

بیری ئهوه که چه ئهکهم که له زانکۆ له دوورهوه خوشمویست، بهلام هه رگیز له نزیکهوه چاییه کمان پیکهوه نه خوارد!

نازانم چی بنوسم.....

هه راسم ههیه لهوه که چی ئه بیت....

دهرهوه با و بارانه، مامۆستا موحه ممدی ماملئ کهویار و کهویار دهخوینیت...

پهنگ زهردی خهزان خهتای پاییزه، پهنگه زهرده کهی من دووری ئازیزه.

بیرم له لای کهویار و کهویاره کهی حهسن زیره که، ئاخ شه مامه و شلپیره، شلپیره، شه مام شلکی.... ئاخ شه مام له بهر نانی.....

بیره وه ریهکانی من له پۆخی مردوویه که دهچیت که پرۆای به پۆح و مردنی نیه، پرۆای به رابردووی نیه...! ئاخ شه مام دلئ ئیشا، ئیشا.....

بیری شهوانی ژیانم له حوجره دهکهم. لهوئ خهریکی دهرسی فهقیایهتی بووم. بیری ئهوه به ره به یانانه که له پاش نوێژی بهیانی لهگه ل دۆستان دهچووینه دهرهوه. له تاریک و لیلی به یانان، زهوی ههر هه مووی گهنم بوو، له ریگهیه که به ره و کیله چه رمگ³ دهچوو، به رییدا دهچووین. ههوا سارد بوو، دهنگی چۆله که و بۆق دههات. شنه ی با له گهنم و گیاکانی ده دا، با پرۆناکی لهگه ل خۆی ده هیئا. یان ئهوه کاتهی که له حوجره خهریکی خویندنی تهفسیری نووری مامۆستا خوره مدل بووم. تهفسیره کهم به دهسته وه دهگرت و نه مده زانی که چۆن لهو قورئانه تی بگه م؟! قورئانیک که حالئ خویندنی نه بوو. ئهوه کاتانه زۆر سهیر بوو، مندال بووم، تازه سه ر و که له م لهگه ل کتیب لیک ده دا، ژیر نه بووم. به راستی ههر لهو حوجره حالهت و کاتی قۆرم زۆر

³ _ کیله چه رمگ ناوی یه کیک له ئاوا ییهکانی نزیک به شاری پوانسه ره.

هه‌بوو. کاتی ئاوه‌ها که نه‌مه‌زانی چیه؟! ته‌نیا ئه‌وه‌ی که... هه‌موو کتیب و غورفه‌کانی خویندن و قالیه‌کانی حوجره له‌به‌ر چاوم ره‌شی ده‌کردا!

نازانم له‌ سالی داها‌توو چی ده‌بیت، خه‌م و ده‌ردی ئه‌وه له‌ گیانمه که نه‌توانم له‌ داها‌توو ئه‌و زانستانه‌ی که ده‌مه‌ویت بیخوینم.....

له‌ شه‌وی پانزده‌ی سیپته‌مبری دووه‌زار و نو‌دا:

من به‌ راستی به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ها‌توومه‌ته‌ پێشه‌وه... ژیا‌نی من به‌ راستی به‌ره‌و حاله‌تی شی‌تی ده‌چوات، شی‌تیه‌ک که هه‌ر کات و سات قه‌ومان تیدا بو‌ی هه‌یه که روو بدات.

من ماومه‌ته‌وه، هه‌ست به‌وه ده‌که‌م وزه و هیز له‌ ده‌روونم نه‌ماوه... هه‌ندیک جار له‌به‌ر خۆمه‌وه پیده‌که‌نم، جاریک به‌ به‌ره‌به‌یانیکی خۆم پیده‌که‌نیم، هه‌ر له‌ خۆوه بی‌ری به‌یانیه‌ک که‌وتم که له‌سه‌ر جی‌گه‌ی خه‌و زۆر هیلاک و ماندوو بووم... می‌زم ده‌هات و هه‌ر له‌ جی‌گه‌ی خه‌و خۆم پل ئه‌دا و می‌زم له‌ بی‌ری خۆم ئه‌برد، ئه‌و به‌یانیه‌ ئه‌وه‌نده‌ بیهیز و هیلاک و له‌خۆوه‌ره‌س بووم، به‌ خۆم وت: ئاگاهانه له‌سه‌ر جی‌گه‌ی خه‌وت می‌ز بکه‌!

به‌ خۆم وت چه‌نده په‌رت و پرووکاو و په‌ریشان بووم!. زۆر به‌ خۆم ده‌وت که له‌سه‌ر جی‌گه‌ی خه‌و هه‌لسه، به‌ خۆم ده‌وت که زۆربه‌ی کیشه و گرفته‌کانی مرۆف له‌سه‌ر جی‌گه‌ی خه‌وی به‌یانی دروست ده‌بیت و زۆربه‌ی نه‌خشه و گه‌وره‌یه‌کانی داها‌تووش له‌سه‌ر جی‌گه‌ی خه‌وی شه‌وان پێش خه‌و ده‌کیشریت!. هه‌میشه له‌سه‌ر جی‌گه‌ی خه‌وی شه‌وان به‌ شکۆ و شه‌وکه‌ته‌وه خه‌و من ده‌بات، به‌لام به‌یانیان زۆر شل و شپ‌زه ده‌کریمه‌وه، به‌رگری زۆر که‌مه. ئایا من چه‌ند ده‌روون و ناوه‌پۆکم له‌ ناو له‌شی‌کدا؟! نازانم!

مرۆفیش وه‌ک پرته‌قال جۆری هه‌یه، که‌سانیک وه‌ک نالنگی نه‌رم و تامخۆش (که ناوی نراوه خوش‌دایکه‌نه) هه‌ر که ده‌ستت داپیانیانه‌وه، خۆیان و پێست و په‌رده لاده‌ده‌ن. هه‌روه‌ها که‌سانیکیش وه‌ک پرته‌قالی ناوسوور، به‌ ره‌نگی سووری ناوه‌وه‌ی خۆیان واده‌که‌ن که مرۆف بترسینن یان به‌ مرۆف بگه‌یه‌نن خراپ بوون یان به‌ که‌لک نایه‌ن. ئه‌و پرته‌قاله‌ پێست و تویکل به‌ خۆیه‌وه ئه‌به‌ستیته‌وه، به‌ پیچه‌وانه‌ی نالنگی!

هه‌ست و نه‌سته‌کانم سه‌باره‌ت به‌ خۆم راستن، هه‌فته‌ی رابردوو دکتۆر به‌ منی وت که تووشی تیکه‌لی و ئالۆزی و که‌مکاری هۆرمۆنه‌کان بووم. ئه‌مه ئاماژه و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که من ئاگام لی‌ نیه که له‌ ده‌روونم چ شه‌ر و کیشه‌یه‌که؟! ئه‌زانم... باش ئه‌زانم که خیر و شه‌ر له‌ ناو خوین و ژیر پێستی من له‌ شه‌ر و کیشه‌دان. به‌ خۆم ده‌وت که نه‌ ته‌وانی ئه‌وه‌م هه‌یه سه‌وزه‌لی سه‌وزه گیان بخوینم، وه نه‌ زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌م تیدا ماوه که ئایه‌ت ئه‌لکورسی بخوینم به‌سه‌ر سه‌روسینگمدا!. بو‌ ئاوه‌ها شی‌واوم! باران ئه‌باریت، با له‌ باران هه‌لیکردوو، با سه‌ری له‌ باران شی‌واندوو، خۆزگه‌ منیش ره‌شه‌بایه‌ک لی‌م هه‌لبکردبایه‌ت و بمی‌بردايه‌ت و بو‌ هه‌میشه له‌ ده‌فته‌ر

و کیتابی خوا و ئینسان پەش و ونمی بکردایەت.... هیچم بۆ درکاندن نەماوە... ئەوەندە هیلاکم، نالەش لە دەمم نایەتە دەرەو، لەبەر ئەوەی که ئاە و نالەش وزە و هیزی دەوێت!

ئەو کۆمەڵە پستە که لە سەرەو هات هەندیک پستە بوو که من لە دوو دەفتەری شینی چکۆلە نووسی بووم. لە ریگای ئەو دەفتەرانەو دەتوانریت که بزانییت من لە تەم و لیلیهکی سەیر و نامۆدا بووم. کاتییک که باسی قالیهکانی حوجره دەکەم که چاوم بە رهشیان دەبینیت، ئەو بەشترین ئامازەیه بۆ ئەو که ههوره رهشهکان و لیلیهکان ئەو سەردهمانه‌ی ژیا‌نی منیان گرتبووه.

ئەو کاتە که لە زیندان دەستم بە نووسینی دەفتەرەکان کرد، هەولێ ئەو مەدا که بە ناوی خوا‌ی مەزن دەست پێ بکەم. هەولێ ئەو مەدا که بە ناوی خاوه‌نییک که ژینگه‌ی ئەستیره‌کان و نیشانه‌کانی بە دەسته‌وه‌یه نووسینه‌کانی خۆم دەست پێیکەم. لەبەر ئەوەی که دنیابووم ئەگەر بە ناوی مروّف بنووسم، ئەو ژینگه‌ی خاوه‌نداری مروّف ئاسمانیکه که ههوره‌کان تیدا گوزەر ئەکات.

ناودارانی فارس و کورد هەر هه‌موویان بە شیعەر ناوبانگیان دەرکرد. لە کاتییک که لە قورئاندا هاتوو: و ما علمناه الشعر و ما ینبغی له (یاسین ٦٩) شیعەر له زاری مروّفی راستگۆ نایاته دەرەو. ئیتر وازم هینا که بە هاوکاری سەعدی و مه‌وله‌وی و مامۆستا قانع و سادقی هیدایه‌ت و ناوه‌کانی تر راستی و پوو‌ناکیم بۆ بکریته‌وه. ئیتر بە ناوی خوا‌ی مەزن داوام لە خوا‌ی مەزن کرد که دەم و دەستم له‌و ناوانه‌ بپاریزییت که خه‌ریک بە شیعەر و دەسته‌ پسته‌یه‌ک بوون که تەم و لیلی و هه‌وری تیدا گوزەر ده‌کات.

ته‌واوی ئەو دهرد و گرفتانه‌ی که من له‌ ری و پریازی خۆمدا کیشام هەر هه‌مووی له‌ بن سەر و ده‌ستی مروّفه‌وه‌ بۆم هات، مروّفه‌کان بوونه‌ هۆی ئەو که بۆ سألها له‌ تەم و لیلی و تاریکی و نه‌زانی بمینمه‌وه. بە ناوی خوا‌ی مەزن دەستم له‌ هەر هه‌موو کتیبه‌کان و به‌ره‌مه‌کانی مروّفی شۆرد و به‌ سه‌کته‌یه‌ک که لیدانیکی گه‌وره‌ بوو بۆ من، ئەوهم پێگه‌یشت منیش به‌ قسه‌ی خۆش عاقل نابم!

باش وایه‌ ئاگادار بین که خوا‌ی مەزن خاوه‌نداری زه‌وی و ئاسمانه‌کانه، خاوه‌ن ئاسمانی هه‌وره‌کانه و خاوه‌ن ئاسمانی ئەستیره‌کانه، ئەو که به‌ ناو و ده‌ستی گەر بیه‌وێت په‌لاماری هەر ناویک ده‌دات. خوا‌ی مەزن تاکه و تاقه‌ ناویکه که گەر بیه‌وێت ئاسمان له‌ که‌سانییک ته‌نگ و تاریک و لیلی ده‌کات، وه‌ ئەگەر بیه‌وێت له‌ که‌سانییک پوو‌ناک و پاک و کراوه‌ی ده‌کاته‌وه، بۆیه‌ ئامۆزگاریم بۆ ئەو که‌سانه‌ی که ده‌یانه‌وێت له‌ ئاسمانی هه‌وری مروّف دهرباز بن بۆ ئاسمانی ئەستیره‌کانی خوا‌ی گه‌وره‌ ئەوه‌یه که په‌نا ببه‌ن به‌ ناوی خوا‌ی مەزن، وه‌ به‌ ناوی بڵند و پایه‌داری خوا ده‌ست و گیان و وشه‌کان جوولە پێ بدەن.

مەر و مۆل

له بههاریکی جواندا له ئاوی بووم. مندا له کان خهریکی گهमे چکولهکانی خویان بوون. گهه کانی له زهوی ته نیشته زهوی توپان، خهریکی قول قولان⁴ بوون. پیاوه کانی له خۆشی بههار له دهر و دهشت خهریکی گورزان⁵ بوون.

له دهورو بهری ماله کان و کوانه گه کان و تهرواله کان، مریشک و جوولک و پهله وه ره کانی تر به پهنگی جوراوجوره وه دیار بوون. جاروباریش له ناکاوه که له شیریک به دوا مریشکیک ده کهوت و ههتا به سهری نه فسیهت له کۆلی نه ده بووه. گیسک و بهرخه کانی نیو ههوشه گی له خانیش به دهنگه جوانه کانیان دهیانقاراند و هه لده فپین. له وه به ره وه له دهوری ئاوی، دهسته یهک له مه په کان ده له وه پان و دهسته یهکی تر کاویژیان ده کرد. بزنه کانی هه ره مله قوته و ئه مسه رو ئه وسه ریان ده کرد. سه گه کانی ئاویش یهک یهک و دووان دووان ده ره کهوتن و نا پهیدا ده بوون. جار به جاریش بۆنی قوونی یه کدیان ده کرد و له سه ر گیای تۆله که گه مه و میزی خویان ده کرد.

له سه ر جاده ی ئاوی تاوتاو ئۆتۆمۆبیل ده هات و پاده وه ستا و نه فه ریکی سوار ده کرد و نه فه ریکی داده به زاند و چه ند که سیکیش له گه ل ئه وه نه فه ره که ده یه ویست بروات بۆ شار پاده وه ستان بۆ ئه وه ی که به پیی بکه ن.

چه ند ژن و پیره ژن له بهر هه تاوی به هاری به ته شی خه ریکی پرسیانی خوری بوون، چه ند کچه ورده ش له دهوری ئه و ژن و پیره ژنانه بۆ خویان هه لقون و دا قونیان بوو.

هه وشێ چه ند مایک دیار بوو، مامۆژنم له گه ل کچه که ی خه ریکی نان کردن بوو، چه ند ژنیش له بن سیبه ریک خه ریکی قسه و ته ویر بوون. دوو ژنیش له سه ر ئاوی کانی خه ریکی شور دن بوون. هه وا خاوین و خۆش بوو، شینی ئاسمان و سه وزی زهوی چاوی مروقی ده لا وانده وه.

له ده ره وه ی ئه و ژیا نه ی که خه لکی ئاوی ده یان کرد، من له سه ر کیویکی ته نیشته ئاوی وه ک ئاگاداریک چاوم له هه ره هه موویان بوو. چیژ و خۆشی بۆ من ئه وه بوو که له ش و هۆشم خه ریکی ئه و به زمه ی ئه وان نه بوو، به لکو له سه ر کیویک وه ک بی نه ریک ئاگاداری ئه وان بووم.

⁴ _ قول قولان، له هه ندیک له ناوچه کانی کرماشان به پێ ئیژن قول. قول قولان به گه مه یه کی کۆنی کوردی ئیژن، ئه و گه مه ئاوه هایه که کۆمه لیک پیاو و کوری گه نج ده بنه دوو ده ست وه. هه ردوو ده سته که له به رانه ر یه کدی ده وه ستن و قول یان پییه کیان له دوا وه هه لده برن و به ده ست ده یگرن. به و شیوه هه ردوو ده سته که له یه ک ده ئالین و هه ولئ ئه وه ده دن که ده ستی به رانه ر له قول یان پیی بکه نه وه و له گه مه بی که نه ده ره وه. ئه م گه مه یه زۆر به زۆری شان و ده ست ده کریت. ئه و گه مه یه هیژیکی زۆری ده ویت.

⁵ _ گورزان گه مه یه کی کۆنه که زۆتر پیاوان ئه یان کرد. پیاوان له بهر ئه وه ی که وه رزی زستان و به هار کاری تاییه تیان نه بوو، شه وان له مای یه کیک کۆ ده بوونه وه و گه مه ی شه وان ه یان ئه کرد، وه پۆژان له زهوی و زا ره کانی نزیک به لادئ کۆ ده بوونه وه و خویان سه رگه رم ده کرد. گورزان یه کیک له و گه مه و سه رگه رمیانه بووه.

له سهر كپوهه كه گه پرامه وه بۆ نيو ئاوايي و چووم بۆ ماله وه و داوام له ميمكم كرد كه خواردنم پي بدات. ميمكم خواردني بۆ من هينا و خواردم و ديسان گه پرامه وه بۆ دهره وه ئاوايي. ئه وه ههست و هزره مني ده گرته وه كه دهرووني من نايه وييت وهك هاوته مه نه كاني خوم خه ريكي گه مه ي پي و توپين بيت. هه ر بويه پووم له ئه وه به ري ئاوايي كرد، شوپنيك كه په زوپوله كان خه ريكي له وه ر پوون. هه وا ورده ورده گه رمي ده كرد و مانه وه له بن تيشكي خور پيستي ده سووتان و په شي ده كرد. خه ريكي هه سته كاني خوم بووم كه له نيگايه كي ناكاوه مؤلي مه رپه كانم بيني!

شواني مه رپه كان كورپيكي خزيمان بوو كه به ته نيا و له بيرا كلاويكي له سهر سهر ي دانابوو، سهر ي له خوار گرتبوو، ده ستي به گوچانه كه يه وه خه يك بوو. هه ستي به من كرد، سهر ي به رز كرد و له شوپني خوي هه لسا و به ره وه مه رپه كانه وه چوو. مه رپه كان هه ر هه موويان سهر يان له بن له شي خويان گرتبوو. بۆ من سهر ي بوو كه بۆ مه رپه كان له به ر تيشكي هه تاو ئاوه ها سهر ي خويان له بن له شي خويان ده كه ن!؟.

كوپه شوانه كه هه ولي ئه وه ي ده دا له مه رپه كان له مؤله كه يان هه لتووچينييت، هه ر بۆ ئه مه ش دانه به دانه گوچاني له بن مليان ده خست و دهر ياني ده هينا. مه رپه كان نه يانده ويست كه بينه دهره وه. كوپه شوانه كه به ده ستي مه رپه كانه وه هيلاك ببوو. من نزيك بوومه وه و له دووره وه وتم ئه وه بۆ جيا نابنه وه؟ به پوومه تيگ كه عاره قي كردبوو وتي: نازانم، كه خور گر ده بيت ئاوه ها سهر به بن له شي يه كدي ده گرن و مؤل ئه دن!

منيش به تووله داريك ده ما به سهر پشتي مه رپه كانه وه بۆ ئه وه ي كه بينه دهره وه. كوپه شوانه كه وتي: به تووله دار و له پشته وه دهر نايه ن، ده بيت كه به گوچان مليان بگري و به زور بيانهي نيته دهره وه.

كوپه شوانه كه چه ند دانه يه كي له مه رپه كان دهر هينا و له مؤله كه جيا ياني كرده وه، به لام مه رپه كان به په له ديسان سهر يان دهره وه بۆ بن له شي يه كدي.

له به ر ئه وه ي كه ئيمه ده ستمان ته نيا و زور و بازووي فراوانمان نه بوو، بۆ ئيمه كاريكي زور قورس بوو كه مه رپه كان له يه كدي جيا بكه ينه وه. ئه وه نده مه رپه كان پيدا گريان له مؤله كه ده كرد، وايان كرد كه كوپه شوانه كه فرميسك و عاره ق له ناوچاواني كو بيته وه. ئيتر بۆ خوي هاواري ده كرد و ئه وه نده هيلاك و ماندوو ببوو، به گوچانه كه ي به توندي به سهر له شي مه رپه كاني ده دا. منيش له به ر دلي ئه وه به ئه ژنو و تووله داره كه هاتم به سهر له شي مه رپه كانه وه. مه رپه كان جووله يان ده كرد، به لام جووله كه يان به كومهل بوو. ئه وه يان بۆ گرنگ بوو كه سهر يان له بن يه كدي دهر نه هينن. هه ر ئه مه واي كرد كه من بكه ومه وه بيري سهر ي مه ر له زستاناندا. له زستانان كاتيگ كه مه ر تاريكي و سه رما و باران له كه له ي كه له كه له ده كات، ده بيته هوي ئه وه ي كه له شوپني خوي جووله نه كات و راوه ستيت. باران و تيشكي خور كاريگه ري به هيزي له سهر سهر و چاوي مه ر هه يه.

سەر و کەلەى مەر تەواو بە پېچەوانەى بزى، بزى لە باران و لە بن تيشكى خۆردا، ھەرگيز پوو لەيەكدى ناکەن و ھەرگيز سەر لە بن لەشى يەكدى ناکەن، بەلکو خواستى ئەوھيان ھەيە كە بتووچين و لە بن بەرد و كەمەر و ديواردا لە باران و خۆرەتاودا شوينى خويان بە تەنيا بگرنەوھ. سەرى بزى بۆ ئەوھ نىە كە ھەك سەرى مەر لە بن لەشدا شوينى بئتەوھ.

كۆرە شوانەكە سەرى مەرپىكى دەرھينا و بە پى چووھ شوينى سەرى مەرپەكە و لەو شوينەوھ ھەولئى ئەوھيدا كە مەرپەكان لە يەكدى بتووچينئيت. ھەربەم شيوھ سەرکەوتنى بە دەست ھينا.

ھەر ئەوھى كە مەرپەكان سەريان لە مۆلەكە تووچينرا، بە خيراىى بە دواى يەكدى كەوتن و ديسان لە پىگەى چوونيان بەرەو ئاواييەوھ سەريان لەبن دووگى يەكدى گرتەوھ.

كۆرە شوانەكە ھەر ئەوھى بۆ گرنگ بوو كە سەرى مەرپەكان دەرېھينئيت و بەرەو مائەوھ بەرپيان بكات، بەلام بۆ من مۆلى مەرپەكان و مەر لە مۆلدا ھەك و يئەيەك بوو كە تەوانايى زۆرى ھەبوو كە ھەك نمونەيەكى سەرکەوتوو، باسى ناوھەكان لە تۆرەكان و شەجەرەكان بە جوانيەكى تر بكاتەوھ.

فەرھەنگ و ئەدەب و نەخشەى زمانىك بۆى ھەيە كە بە سەر و دەستى چەند ناويك ببئتە مۆلگەيەك كە لە سەر و كەلەى خويان نەبئت، سەر و كەلەى كەس نەبينن. كەسانىكى زۆر سەريان لە بن مۆلىك دەگرن و دەميينەوھ. مۆلدا تايبەتمەنديەكى ديار و پوونى زۆرينەى مەرپەكان و نووسەرەكانە!

ئەدەبى مۆلدا تەنيا ئەدەبى مەر نىە، بەلکو تەوانى ئەوھى ھەيە كە بۆ ئەو كەسانەش ببئت كە خەرىك بە ناوھەكان و وشەكانن. كەسانىك لە ئەدەبى كورديدا كاريان لەگەل وشەكان ئەوھيە كە مۆل بە وشەكان بدەن، ھەر بەو ئەدەبە خويئەرى خويان دەستى دەكەن و مۆليان پى دەدەن. مۆلدا مەر پيش ئەوھى كە پشت كردن لە خۆر و خاوەن ببئت، سروشتيە!

شاعيران و چيرۆكنووسەكان، ھە بە گشتى نووسەرانى كورد كە لە ميژووى كۆن و نوي ناويان بەرز كراوھتەوھ، وشەكانى كورد لە نەخشەيەك بە كار دەبەن كە دەبئتە ھوى ئەوھ مۆل بە وشەكان بدەن. ئەو كەسانە خويان لە مۆلىكى ترى ناوھەكان فيرى ئەدەبى مۆلدا بوون. بەرھەمى ئەوانە ئەوھ دەبئت كە دەستە دەستە مۆل بە نەوھەكانى كورد دەدەن، بە جۆرىك كە زۆر زەحمەت ئەبئت سەريان لە ناو مۆل دەرېبئت. جارىبەجار كەسانىك ھات و ھاواريك دەكەن بۆ سەرېبەخويى و ئەدەبى شاخشكاندن و شاخبەزانندن كە ئەدەبى دژى مۆلدا، بەلام ئەوھەندە پايەدار و پتەو نابئت.

مەرپەدارى و بزىدارى و كەردارى لە كوردستان زۆرە بۆ ئەوھى كە كورد بە ناوى خواى مەزن لە ناوى ئەو ئازەلانەوھ فيرى ئەدەب ببئت. مەر ئازەلئيكە كە سەر و لووتى بەرز نىە و ئيسكى ديار نىە و دەررونخوازە. لە كوردستان ژنەكانى كورد لە تەنيايى خەرىكى تەشى ريسانن، خالۆ حوسەين(فەرھادى دووھەم) لە تەنيايى خانوويەكى لە نيو كيوا دروست كردووھ، نالى شاعيرى

ناوداری کورد له تهنیایی بۆ مه‌حبوونه وشه‌کانی له په‌یکه‌ریک مۆلداوه. ئه‌وه من له تهنیایی زیندان هه‌ولێ ئه‌وه ده‌دهم که ناوه‌کان و وشه‌کان له مۆلگه و مۆل‌دان بپاریزم.

هه‌ر مروۆقیک که ده‌ست به کتیب ده‌گریت و ده‌یه‌وێت که شاره‌زایی و شانازی به ده‌ست به‌ینیت، به ده‌سته‌یه‌ک له ناوه‌کان ئاشنا ده‌بی‌ت که ئه‌و ناوانه له مۆلی ده‌خه‌ن یان هه‌ولێ ئه‌وه ده‌ده‌ن که وه‌ک ماری ده‌یمی لێ بکه‌ن.

کاله‌کی ده‌یمی و ماری ده‌یمی

مار به نازناوی ده‌یمی له ناوچه‌ی کرماشان به ده‌سته‌یه‌ک له ماره‌کان ده‌لێن که له ناوچه‌کانی گه‌رمه‌سێر و گه‌رمیان ده‌رده‌که‌ون. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که له وشکایی و ناوچه‌یه‌ک ده‌ژی که ئاو و ئاوه‌دانی تیدا نیه، هه‌ر بۆیه ژه‌هری ماری ده‌یمی زۆر پیس و کوشنده‌یه. ئه‌و مارانه وه‌ک نازناو بۆ مروۆقیش به کار ده‌چیت. به که‌سیک بلێن وه‌ک ماری ده‌یمیه، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه که ترسناک و ژه‌هرین و سامناکه.

هه‌روه‌ها کاله‌کی ده‌یمی به‌و جووره کاله‌کانه ده‌وتریت که به بێ ئه‌وه‌ی مروۆف ئاوی بدات، به ئاوی باران گه‌وره بووه و زۆرجار له زه‌وی و زاره‌کان ده‌دۆزیته‌وه. که‌سانیک له جووتیاره‌کان بۆ هه‌یه که له زه‌ویه‌کانیان بیوه‌شێنن به‌لام ئاوی ناده‌ن. کاله‌کی ده‌یمی تام و بۆنیکی خو‌ش ده‌به‌خشیت.

ماری ده‌یمی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له په‌قانه و وشکایی ژیان ده‌کات، له ژینگه‌یه‌که که کاریگه‌ری له‌سه‌ر پیستی ده‌کات، چیر و لوسی ده‌کات، هه‌روه‌ها ژه‌هری کوشنده ده‌گریته‌وه. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ماری ده‌یمی ترسناک و سامناکه.

مار، بۆق و مه‌ر و مشک و له‌و جووره ئازه‌لانه نزیک ده‌بیته‌وه که سه‌ر و چاو و بویری ته‌واویان نیه. ماری ده‌یمی هه‌رگیز مۆل نادات، وه له ئاوه‌دانی و ئه‌وه‌ی که ژه‌هری شیرین بکات دوور ده‌بیته‌وه.

له نێو زنجیره و تۆری ناوه‌کان که‌سانیک هه‌بوون که هه‌رده‌م له مۆل و ئاوه‌دانی هه‌لاتوون و دوور که‌وتوونه‌ته‌وه. که‌سیکی وه‌ک سادقی هیدایه‌ت و فردریک نیچه، وشه‌کانیان له تهنیایی خو‌یان وه‌ک ژه‌هری ماریک کوشنده کرد. ئه‌وان به‌و تهنیایی و نامورادییه‌ی که تووشی بوون، وشه‌کانیان وه‌ک ژه‌هر گرته‌وه و هه‌زاران مروۆف به‌رسته‌کانی ئه‌وان ناویان توایه‌وه.

کاله‌کی ده‌یمی بۆنی خو‌ی ده‌وه‌شینی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی که رپیواریک هه‌لیکه‌نی‌ت و بۆ جاریک تام و چیژیک بدات. ئه‌و کاله‌که ئه‌وه‌نده خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوو له بن و تامی خو‌ی خو‌ش بکات، له بیرێ ئه‌وه نه‌بوو که نه‌وه‌یه‌ک له کاله‌که بۆن خو‌شه‌کان په‌روه‌ده بکات. هه‌روه‌ها ده‌سته‌یه‌ک له

ناوهکان له میژوودا هاتن و بهر و بۆنیکى خویشیان بهخشی، ئهوانه ئهوهنده پهروشی ناو و ناوهوهی خویمان بوون، به بهر و بۆمی خویمان، له خویمان باشتریان دروست نهکرد و لییان نهکتهوه.

ماری دهیمی ترس و وشکی و ههراس گهشه پێ دهوات، خوێ به خاوهنداریکی ئهوا ناوچه دهناسیتهوه که تیدا دهژی، له بیابان سهرگردان بۆ نیچیرهکانی دهسووپیتهوه، وه ئاوههای پێ خوشه که هیچ ناویک به دواى ناویهوه نهپیت. ههروهها دهستهیهک له ناوهکان که تووره بوون له ناوهکانی میژوو، به تایبهتی ئهدهبی عیسا و شوانی و مهرداری و مۆلدهری، پێیان خوشه که به دواى کهس نهکهون و کهسیش به دوايان نهکتهویت. ئهواوانه بهس به دواى نیچیری خویمان دهگهڕین!

کاریگهری و کارتیکهری وشهکان جوړیکه که دهستهیهک وهک مهپهکان لیدهکات که له ناوی یهکدیدا مۆل دهدهن و سهریان بهدهرناهیین. دهستهیهکیش وهک ماری دهیمی لیدهکات که بهس دهیانتهویت نیچیری خویمان له ناوچهکهیان ژیان بکات!

ههر ناویک که لهسهر سهرچاوهیهک زايرا، ئهوه به وشهکان و پرستهکانی ئهوا سهرچاوه دهتوانریت که ئهوا ناوه لیک بدریتهوه. فردریک نیچه و سهید قوتب، دوو ناوان که وهک ماری دهیمی نه دان به پێشینهی خویمان دهنن، وه نه سهردهمیانی خویمان به ناو دهزانن. سهید قوتب به توندی ناوهکانی میژووی موسولمانهکان دهواته بهر پرووی گرژی خوێ وه ناوهکان به سهرکوتکه و سهرلیشیوین باس لیه دهکات. ههروهها سهید قوتب نهوهیهک گهشه پێ دهوات که لهسهر باوباپیرانیان حیساب و کیتاب نهکتهوه و به پڕ و پێی ئهواندا ههنگاو نهنیهوه.

فردریک نیچه ههروهک سهید قوتب، ههپهشه و گوپهشهی خوێ له ناوهکانی رابردوو دهکات و به جوړیک میژووی ناوهکان شهن دهکات، وهک کابرایهک که له سهر خهرمان شهن دهکات و دان و کا زۆر له زهوی بهرزی دهکاتهوه، لهبهر ئهوهی ئهوهنده بهلایهوه بێ بههایه بۆ گرنگ نیه که دانهکش به کاکهوه بچیت. ههروهها نیچه به لایهوه بههای نهبوو که ناوهکان و نهوهکانی ناوهکان و بهرههههکانی ئهوانه بداته بهر شقهی باوه!

فردریک نیچه نهوهیهکی دروست نهکرد که له خوێ بهرتر و شکۆدارتر بێت، بهلکو ئهوهنده به ههپهشه و گوپهشه و سام و ژههرهوه نووسی که میشل فوکۆی فهرهنسهوی لیکهوتهوه. بۆیه وریا بن که زۆر بههای هیه که چ کهسیک پینووس به دهستهوه دهگریت؟ وه چهنده به هزر و ههست و ههناسهی له سهر پرستهیهک کاتی دادهنیت؟ دلنیا بن که ئهوا کاته و ئهوا ههستانه که سهید قوتب له زیندان بۆ نووسین تهرخانی کرد، وه ئهوا کاتانهی که نیچه له کیوهکانی ئالپ و له ئاوارهیی بۆ نووسین گوزهراندی به ئاسانی وهک ئاوه له گیانی خوینهر نابیته میز!

به ناوی خوای مهزن دان و ددان لهسه ر ئهوه ده نيم که نهوهکان له پيگه ی مه پ و مؤل و ماری دهيمي خويان بپاريزن، پاراستنی ههستهکان و هزرهکان. ههستهکانی مروف له خويی مروقهوه نزیکه، خويی مروف گهر ناوی خوای تیدا بوو یان نه بوو، گرفت و کيشه دروست دهکات.

من به ناوی خوای مهزن ناوهکان سووک و بيپيز ناکهم. له قورئاندا هاتووه که ئه ی موسا گوچانه کهت فری بده زهوی. موسا فرپی ده دات، گوچان ده بیته ماریک. خوای مهزن ده فهرمیته ئهوه یه کیکه له ئایه تهکانی من، بهو ئایه ته برؤ به شکه فیرعه ون بترسیته. گوچان ده بیته مار، ههروه ها پرستهکان ده بیته مار. خوای مهزن له قورئان ده فهرمیته که ئایه تهکانمان بو ترساندن ناردووه. بویه قورئان که دهسته پرسته یه که، ده توانیته که به خواستی خوای مهزن بو که سانیک به دهستی سهید قوتبه وه بیته مار. ههروه ها له بیر مه کهن که پرستهکان ده توانیته که وهک ههنگوین له دهستی مه لا عه لی که له ک بیته شیفا. ئه مه خواستی خوای مهزنه که پرستهکان له دهست و ده می هه ر که سیک بکات به چ ناویک، بترسینیته یان شادمان بکات؟! بویه خوای مهزن له قورئان ده فهرمیته که ئیمه پاسه وانی قورئانین.

به ناوی خوای مهزن ده بیته که مروف به هاوکاری ئه ده بی چوک و فرمیسک زه مینه ی ئه وه خویش بکات که پرستهکان له ناویک ببه خشیته. بویه پاریزهر بن له وه ی که فیری ئه ده ب بن و ئه وه ئه ده به وهک نالی به مه حبووبه ی خوئان ببه خشن. ههروه ها پاریزهر بن له وه که وهک مه لا کریکار پرستهکان له دهوری ناوی دوژمنان ببه ستنه وه. ئه ده ب ئه وه یه که پرستهکان له دهوری ناوی خوای مهزن ببه ستریته وه، بو ئه وه ی که ناوی مروف شایسته ی ببه خشنده یی بیته. نووسراوه ی قورئان به په نا بردن به ناوی خوا و به ناوی خوای مهزن دهست پی ده کات، وه به رده وام باس له شکو و شه وکه تی خوای مهزن ده کات، له گه ل ئه وه شدا چهن د چیرۆکیک به رده وام باس ده کات و ناویان ده هیئته وه. که وایه قورئان هه موو ناوهکانی به ناوی خوای مهزن به ستووه ته وه. هه ربویه دوژمنانی مه لا کریکار باپی ئه وه نده نین که به رده وام دهسته پرسته یه ک بیته سه ر ده مه وه که گهرمای وشهکان، پیش مانای وشهکان به گوینگر بگات. کریکار ئه ده بی خو ی به ئه ده بی ئه وانه وه به سته وه. ئه ویش وهک ماری ده می به س نیچیرهکانی خو ی ده ویت!

کوړی شاعیران و گوړی مه‌ره‌کان

و ان لکم فی الانعام لعبرة نسفیکم مما فی بطونها و لکم فیها منافع کثیرة و منها تاکلون (المؤمنون ۲۱)

له قورئانی پیرۆز زۆر به ساده یی و ئه سپایی دهسته وشه و پرسته یه ک به کار ده بات که ئه بیته هو ی ئه وه خوینه ریکی وهک من پر له ههستی وه ره سی و بیزاری بیته و پرسى به دواداچوون بیگریته. شیوه ی به یان و وتن و دارشتنی وشهکان له پرستهکاندا، زۆر ساده و ئاسان و دیاره. ئه وه کاته ی که قورئانم ده خوینده وه، له هه مانکاتدا دهسته کتیبیکی ترم وهک فه لسه فه و بنه ماکانی

فەلسەفە و دەروونناسی و کۆمەڵناسی ئەخوێندەوه. شیوهی دارپشتن و ڕادەیی تیگەبێشتن لەو کتێبانە زۆر سەخت و دژوار بوو، بە پێچەوانەی قورئان کە زۆر بە نەرمی و ئاسانی دەستە وشە و پستەییەکی سادەیی بە کار بردوو. ئەمە بۆ من پرسیار بوو کە بۆچی خۆیەکی (خلاق) و (حکیم) هەکتێبێکی ئەوەندە سادە و ساکاری بۆ بەندەییەکی خۆی ناردوو؟! ئەمە بۆ من بەس پرسیار و سەیرلێهاتن بوو، بەلام هەر ئەم سادەیی و ساکاریە بۆ کەسانیکی تر ئامازە و نیشانەیی ئەوه بوو کە قورئان عەرەبی پێپەتی و نەزان نووسیویە. کەسانیکی تریش قورئانیان بە کتێبێکی بازاری دەناسی و دەناساند.

من هەستم بەوه کرد کە ئەگەر مەرۆف لیبووردن (تواضع) ی هەبێت، ئەوه خوا لەسەر زهوی بۆی دادەنێت. ئەگەریش لیبووردنی نەبێت، ئەوه لە بن زهوی بۆی دەشارێتەوه، بۆ ئەوهی کە دەست و هەناسەیی تێکەڵی خۆل بکات و فییری خاکی بوون ببێت!.

لە نیوان چاو و پستەکان، شتیکی تر هەیه کە پێی ئیژن، دید. هەر مەرۆفیک دیدەیی تایبەت بە خۆی هەیه، بەلام هەر مەرۆفیک دیدی سەربەخۆی نیه.

منیش لیبووردن و سەبرم گرت بە وشەکان و پستەکانەوه. زانیم کە ئەو وشە و پستە سادانە کە لە قورئان هاتوو، بە هاوکاری دید و گۆڕانی دید، بەرەمی تری لێ بەدەر دەکەوێت. لە ئایەتی ۲۱ سوورەتی موئنون زۆر بە ئاسانی ئامازە بە چوارپێ دەکات و ئەفەرمییت کە پەندی تێدایە و شیرتان پێ دەدات و سوودی زۆری هەیه و لێشی ئەخۆن. من ئەو کاتە بیرم لەوه دەکرد کە مەبەست شیر و بەچکە و گوشت و خوری و ئەو شتانەیه، بەلام پاشان هەست و هزرمنی برد بۆ ئەوه کە (سوودی زۆر) شتانێکی تره کە من و خۆینەر هەستی پێ ناکهین، مەگەر لە گوزەری کات خۆی گەوره دیدی دیدەیی خۆینەر بگۆرپیت یان بیکاتەوه. چونکە بەم ئایەتەیی خوارەوه لە قورئانی پیرۆز گەبێشم بەوه و بۆم کرایهوه کە نیشانەکان و ئایەتەکان ئیتر بە شیوهی رێکخراو و دیار دانابەزیت، بەلکو لە ئافاق و ئەنفس دەردەکەوێت، بەو مانا کە لە پڕووالەت لکاوه و شیواو و شپرزە دیاره، بەلام لە ناوه‌پۆک بە جوانی پیکایهتی.

سنریهم آیاتنا فی الآفاق و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه الحق او لم یکف بربک انه علی کل شیء شهید (فصلت ۵۳)

خودای گەوره پێش موخەمەد زۆر زانست و ژیر و حیکمەتی بە پەيامهینەران بەخشی، بە تایبەتی ئیسرائیل خۆی و باوکان و کورەکانی، بەلام بەو جۆرهی کە شایستە و لایق بوو ریزیان لێ نەگرت.

لە دەورانی یههود، چ باوکان و چ نەوه‌کان، دەورانی بەخششە زۆر و فراوانەکان بووه. هەرچی چیرۆک و باس و بەسەرەت هەیه کە باس لە کارە سەیر و گەوره‌کان دەکات، پۆژگاریک هەمووی قەوماوه. بەلام بە هۆی بێریزی مەرۆف و نەوه‌کانی ئادەم، بە تایبەت یههودەوه، ئەو هەموو بەهره و توانایانە لە مەرۆف سەنراوتەوه. خۆی گەوره ئەفەرمییت: و ان من شیء الا عندنا

خزائنه و ما ننزله الا بقدر معلوم (الحجر ۲۱) ئەم ئايەتە بە من ئەگەيەنئیت که ئیتر خوی گەورە بەری بەخششە مەزن و فراوانەکانی گرتوو. ئەمە بە من ئەگەيەنئیت که باوک و باپیرانی من چەندە بی لیاقت بوون.

هەندیك شەو هەست بە هەناسە تەنگی ئەكەم، تۆپەلەیهك هەست و هەناسە سەر سەروسینگم ئەگریت و دونیام لی تاریك و تەنگ ئەكات. پرسیاریکی ریشەیی هەمیشە لە دەروونم خوی بۆم دەردەخات و ئیژیت که: ئایا ئەم نەزانی و نەزانیە شایستەیی منە؟! وەك ئەووە که وەلامەکە " نە " بیّت!

ئەو هەموو هەست و هەناسە پەر جۆش و خرۆشانەیی که بۆ ناسین هەمبوو، وەك پەری مریشکیک و ابوو که بایهکی توند دەبیاتە هەواوە، سەری لیدەشەوینئیت، بەلام لە ناکاوە هەواکە لی گوزەر دەكات و پەرەکە بە ئەسپاییهوە دەنیشیتەو زەویهوە. منیش ئاوەها سەرمیان لی شیواند و سەرگەردانمیان کرد. بەلام پاش دەورەیهکی سەرگەردانی و هەست و هەناسەیی بە جۆش و خرۆشی شپرزە و شیواوەوە، بە ئارامی و ئەسپایی نیشتمەو. ئیتر منیش کەلکم لەو سادەیی و ساکاریهیی قورئان وەرگرت، زانیم و ئەزانم که وشەیی سادە و ئاسان بەشی گرنگی لە سینگ و هەستەکانی ئەو کەسەیه که ئیژیتی یان ئەینوسیّت. لە بیرمە که لە زانکۆ و حوجرە فەقیکان و قوتابیهکان دەم و دەستیان پەر لە وشە و باس و بابەت دەکرد. خۆیان پێ زۆر گرنگ و ژیر بوو، بۆیه زۆرتر هەولیان ئەدا که وشە و ناوە نامۆ و پۆژئاواییهکان بە کار بەرن. من ئەمزانی که ئەو وشە و باس و بابەتانە که لە نیوان دەم و دەستیانە، لە گەروویان نە چوووتە سەرەووە بۆ میشکیان، وە نە چوووتە خوارەووە بۆ سینگیان.

لە کۆتایی گەیشتم بەووە که:

" زاناکان، نموونە و وینەیی تاییبەت بە خۆیان هەیه. " ئەو زانایانە بەو نموونە و وینانە که دروستی ئەکەن یان وەریدەگرن، کەشی کراوەی دەروونی خۆیان پیشان ئەدەن و ئاسۆکان بۆ نەووەکان ئەکەنەووە و بە خواستی خۆیان گەردش بە ژیر و هۆشی خۆینەری خۆیان ئەکەن و کاریگەری لە نەووەکان و نەووەکانی نەووەکان ئەکەن. ئیتر منیش گەیشتم بەووە که دەبیّت نموونە و وینەیی خۆم هەبیّت و هیچ باک و ترسم لە خۆینەر یان وەرگر نەبیّت و بە خواست و مەبەستی خۆم نموونەکان باس بکەم. نووسەر یان پیدەری وشەکان هەرچی بیمنەت و بینیاز و ژیر و زانا بیّت، ئارامش و ئاسایشیک بە نووسین و پرستەکانیەووە دیارە. چونکە هەستم بەووە کرد که وشەکان و پرستەکانی قورئان، ئارامش و ئاسایشیکی سەیر و مەزنی تیدایە!

شوانەکان و مەرەکان

لە زستانیکی رەش و سارد لەگەل مامم چووم بۆ ئەووی که لە لەوهری پەزوپۆلەکان یارمەتی بەدەم و وەك بەردەستیك بم. ئەو پۆژە خۆم بە جلەووە هەلپێچابوو و گۆچانیکی خۆش دەستم بە

دەست گرتبوو. ھەورە پەشەکان و زەوی سەوز دوو پەنگی تیکەلی ترسناک بوون. دلم بەو ھەو خۆش بوو کە ئەگەر شتیک قەوما ئەو مام لە من گەورەترە و چاوی لە من دەبیت.

لە سەر کۆپکی بەرزى سەر بە کۆپەکانى دالاهۆ پەزەکان خەریکی لەوەر بوون. مام لە سەر تەتەیهکی پان روو لە دەشتى زەھاو لاتیری دابوو. منیش لە تەنیشتیەو پووم لە زنجیرە کۆپەکانى دالاهۆ کردبوو. شوینیکی پر لە ترس و سامناک بوو، لەگەڵ ئەو شدا گیا و بنچکەکانى سەر کۆپەکانى دالاهۆ، بۆن و بەھایەکی تەوانای بۆ پەزەکان ھەبوو. بزەکان سەر پەویان دەکرد و پێیان خۆش بوو کە شاخەکانیان لەسەر لووتکەى یالە بەرزەکان دەر بخەن و دیار بێت. ھەر بۆ ئەمەش من و مام کاتى ئەومان نەبوو کە بە ئارامش لە شوینیکی دانیشین. بز لە بەرى ئەوہى کە گیای بن بەرد و شوینی سەختى پى خۆشە، سەر پەوی و ئارامى دروست دەکات. بزەکان تەرا دروست دەکەن و بەلاو دەبنەو و دەتووچین و دەیانەویت کە دەسلاتی شوان و گوچان تیک بدن.

بە پێچەوانەو مەرەکان لە دەورى شوان دەسوورپنەو. مەرەکان بە کۆمەل لە دەورى شوان دەسوورپنەو، مەرەکان بۆ ئەوہى کە ئارامشى لەوەر بە دەست بەینن و گوشتى خویان شیرین بکەن، لە شوان دوور ناکەونەو، بۆ ئەوہى کە ون نەبن و ھەراس نەیانگریت و ھەرس نەھینن.

مەر کە بروات بە دەمى لەوەر پەو دەچیت، لەبەر گیا دەچیت، ھەر بۆیە بە کۆ دەچوون و دوور نەدەبوونەو. مامى منیش ھەر تاویک جاریک لە شوینیکی ھەلدەستا و بەرى مەرەکانى دەشکانەو و ھەر لەو شوینە کە بەریانى دەشکاندەو دادەنیشت. ئیتر لەوەر لەو شوینە دەبوو کە شوان دەیەویست. خواستى شوان زۆر گرنگە بۆ ئەوہى کە دیارى بگریت پەزەکان روو لە کوئ بکەن و شوینی لەوەر پان لە کوئ بیت؟ ھەندیک جار مام بۆ ئەوہى کە خۆى ئاسایشى ھەبیت، بەھای نەدەدا کە مەرەکان بۆ لەوەر گای باش ببات.

ئەو شوانانەى کە دەیانەویت مەرەکانیان باش بلەوەرین، دەیانبەن بۆ کوستانەکان و لە پەچە و گەلەخان دووریان دەکەنەو و دەر فەتى مۆلیان پى نادەن.

پاش چەند ھەفتە دیسان من بۆ ئەوہى کە یارمەتى مام بەدەم، خۆم بە دەزمال و شال پێچایەو و کەوتە دوای پەزەکانەو. مام بە پێچەوانەى جارى پێشتر ئەم جارە پەزەکانى کردە تەنیشت زەویەک کە زەویەکەى تەنیشتى گەنمى کێلراو بوو. ئەو پۆزە مام ئەوئەندە تاقت و ھەوسەلەى نەبوو، ھەربۆیە لە لادیوہ دووریانى نەکردەو.

بەرەبەیانیکى تر من و مام رانمان دایەبەر و لە گۆرى تەنیشت ئاویە چووین بۆ کەژەکانى پشت ئاویەو. ئەو بەرەبەیانە مام زۆر کەیفخۆش دەھاتە بەرچا، ھۆى ئەو کەیفخۆشیەم نەدەزانى!

مام وتى: ئیمپۆژ مەرەکان ئەبەین بۆ نزیک ئایینەوئەو!

ئاوایی ئایینه‌وهن هه‌ندیك له ئاوایی ئی‌مه‌وه دوور بوو. بۆم پرسیار بوو كه بۆچی مامم ئه‌م‌پۆژ پانه‌كه ئه‌بات بۆ ئایینه‌وه‌ن؟ به ده‌میکی شه‌كه‌ته‌وه وتم: جا بۆ ئه‌وه‌نده دووریان بکه‌ینه‌وه!؟

مامم: پانه‌كه ئه‌كه‌ینه ناو ئه‌و دۆل و ده‌راوانه‌وه و خۆمان له‌سه‌ر یال و گرده‌كان به ئیسراحت دانه‌نشین.

مامم له بیکاری ببوو به شوان، ئه‌گه‌رنه شوانی نه‌ده‌کرد و شوانی نه‌ده‌زانی. هه‌ربۆیه ده‌یانیب‌رد بۆ شوینانی بی کیشه. له بیرمه چه‌ند جاریک به به‌رد ده‌ست و پپی بزنه‌کانی شکاند. مامم زۆر زوو له بزنه‌كان توورپه ده‌بوو. هه‌ر كه بزنیك تۆزیک دوور بچووبایه‌ت، مامم به‌ردیکی تی ئه‌گرت. جاری واش هه‌بوو مامم ئه‌وه‌نده توورپه ده‌بوو، ده‌یه‌ویست كه شاخی بزنه‌كان بشکینیت.

له راستیدا مامم شوانی پپی کرده بوو نه‌ك زانین. شوانی ئه‌کرد، به‌لام شوانی نه‌ده‌زانی.

کابرایه‌کی خزممان هه‌بوو كه هه‌ر له مندالیه‌وه شوان بوو، کات و ساتی له‌وه‌ر و ده‌رکردنی مه‌پومال‌ته‌کانی له هاوین و زستان ئه‌زانی. زۆر وه‌خۆوه‌بوو و وه‌رزاو بوو. هه‌رده‌م گۆچانی به ده‌سته‌وه بوو. ئه‌و کاته‌ش كه ده‌هات بۆ مزگه‌وت، گۆچانه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌رگی مزگه‌وت داده‌نیا. ئه‌م کابرایه‌ی خزممان ئه‌وه‌نده ئه‌زموون و بیره‌وه‌ری شوانی هه‌بوو، نه‌یده‌هیشته‌ مه‌ر مۆل بگرت و نه‌یده‌هیشته‌ش بزن ته‌را بسه‌نیت. ئه‌و خزمه‌مان شوانی به‌لایه‌وه هونه‌ر و ئه‌رکیکی گه‌وره بوو.

مه‌رپه‌کان له نیوان مۆل و په‌چه‌دا

مه‌رپه‌کان له پۆژ و له به‌ر تیشکی خۆردا، مۆل ئه‌ده‌ن و سه‌ر ئه‌که‌نه‌ناو یه‌کدیدا. له مۆلدا مه‌رپه‌کان به چری له ناو یه‌کدیدا کۆ ده‌بنه‌وه. به‌لام مه‌ر له په‌چه پله‌یه‌ک له سه‌ره‌وه‌ی مۆله، به شیوه‌یه‌ک كه مه‌رپه‌کان له زه‌ویه‌کی به‌ستراوی به په‌رژینه‌وه پال ده‌ده‌نه‌وه و له‌و په‌چه‌دا له ناو یه‌کدی ده‌مینن و زۆربه‌ی کات ده‌میان به کاویژه‌وه‌یه. مه‌رپه‌کان له کاتی ئیواران به تابه‌ت له شه‌ودا له په‌چه ده‌کرین.

مه‌رپه‌کان له نیوان په‌چه و گۆردا

هه‌رچۆن وتم، په‌چه شوینیکی کراوه‌تر و فراوانتری به په‌رژینه‌وه‌یه، به‌لام گۆر پله‌یه‌ک فراوانتر له په‌چه‌یه. په‌چه شوینیکی کراوه‌یه كه ده‌ست و چاوی شوان و خاوه‌ن له‌سه‌ریه و زۆربه‌ی کات گۆرپه‌کان له نزیک به لادئ و ئاویین.

مه‌رپه‌کان له به‌هاران و ئیواران له گۆرپه‌کان به‌رده‌درین و ده‌میننه‌وه. گۆر بۆ مه‌ر شوینیکی ناسیاو و ئارام و بیکیشه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه ده‌ست و چاوی زۆر پاسه‌وانی ئه‌کات. گۆرپه‌کان نه‌ك ته‌نیا شوینی مه‌رپه‌کانه و ئازله‌کانی تره، هه‌روه‌ها شوینیکه بۆ خه‌لکی ئاوایی بۆ ئه‌وه كه تیدا ده‌مه‌وئیارانی خویان بگوزه‌رینن.

مەرپ له نښوان مۆل و پهچه و گۆرډا دهژى و دهمنيټهوه و ههرگيز لهو سى پله و پيگه ناچيټه
سه رهوه.

ناوهكان و نهوهكان

ههروهها ناههكان به خواستى خويان نهوهكان دهبن، به خواستى خويان پله و پيگه و ژينگه و
نهخشه و شهكان و پرستهكان و ناههكان ديارى دهكهن. له ههر دهوره و ژينگه يهك ناويك يان
چهند ناو ژينگه و نهخشه و شهكان و پرستهكان ديارى دهكهن، نهو چهند ناوه وهك خاوهندار،
پله و پيگه و ژينگه و زهمينه و زهويهكى وهك مۆل و پهچه و گۆرډا دروست دهكهن كه بۆ ههميشه
كاريگهري له نهوهكان دهكات. دهسته يهك له ناههكان به بهر و بهرهمهكانيانهوه به شيويه يهكى
كاريگهري و فراوان نهو پيگانه ديارى نهكهن، بهلام ههنديك له ناههكان له بى ناوى و بيكهسى
دهبن به ناو و كهس، وهك مامم كه له بيكاري ببوو به شوان!.

ناههكان ههست و دهروون بۆ نهوهكان دروست نهكهن، بهلام دهبيټ ئاگادار بين كه دهسته يهك
سيفهت و ههست له دهروونى مرۆقهوه دروست دهبيټ. بويه دهسته ي زور له نهوهكان وهك مەرپ
ههميشه دهبيټ شوان و مۆل و پهچه و گۆرډا ههبيټ. دهسته يهكى تر به پيچه وانهوه، بهسهري
ماموستاكانى خويان به حهق يان ناحهق زال نهبن، وهك بزن كه ههر ههول دهوات دهريټ و
مۆل و پهچه و گۆرډا و گۆچان بشكيټ و بشهويټ.

من لهوانه بووم كه دهروون و ناههروم وهك مەرپ نهبوو، رقم له مۆلدان و پهچه و گۆرډا بوو،
ههردهميش وهك بزن سه رهپهوه و مله بپ و تاكره بووم و ههزم له بهرزى و شاخشكاندن بووه.
دهسته ي زور له نهوهكان ههر وهك مەرپ پييان خۆشه كه له بن دم و دهستى ماموستا يهك بمينيټ
و مۆل بدن. له بهر نهوه ي كه سروشتيان ئاوههاى دهويټ. ههنديك لهو نهوانه نهگهري زور گوشار
له ژير و بيري خويان بكهن و بيانهويټ كه پله يهك برۆنه سه رهوه، بۆ پله ي پهچه يان گۆرډا
نهكهن.

ناههكانى خاوهن بير و دهروون كه دهست و دهسلاتيان بهسهري نهدهب و فه رههنگى نهتهوه و
نهويهك ههيه، به ههست و هزرهكانى ناو نووسين و بهرهمهكانيان، كهوان و كهش و ئاسۆ و
مۆل و پهچه و گۆرډا بۆ نهوهكان ديارى نهكهن، بۆ نموونه له حوجرهكان و زانكۆكان ناويك يان
چهند ناويك، ناويان زيندوو و بهرز دهكريټهوه وه دهبنه خاوهندارى ههر ههمووى نهو كهسانه كه
به شهكان و پرستهكانهوه خهريكن. له دهورانى حوجرهدا ناوى دكتور يوسفى قهرزوى وهك
ناويك كه دهبيټ وهك ئيمام و نموونه يهكى زيندوو كهلكى لى وهريگيرن، ناوى بهرز كرايهوه.

ناوى يوسفى قهرزوى به دهستى ماموستا عهبدولعهزى سلهيمى كه وهريگيرى نووسينهكانى
قهرزوى بوو، بهرز كرايهوه. ماموستا سلهيمى وهريگيرى زوريك له نووسينهكانى دكتور قهرزوى
بۆ فارسى بوو. ههر نهو ماموستا بووه هوى نهوه كه نووسينهكانى قهرزوى و ناوى قهرزوى وهك
نموونه يهكى ئيسلامى له نيو كورده موسولمانهكانى رۆژههلاتى كوردستان گهشه بكات.

وهرگيرانه‌كاني مامۆستا سه‌ليمي له عه‌ره‌بي بۆ فارسي كاريگه‌ري هه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ي كه ناويكي ئيسلامي له نيو كورده‌كان بكره‌ته‌وه. ئه‌م مامۆستا يه‌ك‌ي‌ك بوو له دۆستاني مامۆستاكاني حوجره‌ي موحه‌مه‌د ئيقبالي لاهوري كه جار به جار بۆ وتاريك و ئامۆزگاريه‌ك سه‌رداني حوجره‌كه‌ي ئيمه‌ي ده‌كرد. نه‌ك ته‌نيا مامۆستا سه‌ليمي، به‌لكو مامۆستاياني حوجره له‌سه‌ر ئه‌وه كۆك بوون كه ناوي يوسف قه‌رزاي وه‌ك نموونه‌يه‌كي سه‌ركه‌وتووي ئيسلامي به‌ فه‌قي كورده‌كان بناسه‌ريت. هه‌ر بۆ ئه‌م كاره‌ش به‌ره‌مه‌ وينه‌يي و نووسراوه‌يه‌يه‌كاني مامۆستا قه‌رزاي بۆ فه‌قيكان ئاماده ده‌كرا بۆ ئه‌وه‌ي كه له‌سه‌ر ناوي ئه‌و مامۆستا ناوه‌پۆكي خويان بگره‌وه. له‌ بيه‌رمه‌ جاريك مامۆستا سه‌ليمي هات بۆ حوجره بۆ ئه‌وه‌ي كه قسه بۆ فه‌قيكان بكات، فه‌قيكه‌ك كه له ته‌نيشت من دانيشتوو به ئه‌سپايي ده‌مي هينايه بن گويم و وتي: سه‌يري شانه‌كاني مامۆستا بكه، يه‌كيكان له خوارتره‌!

ئهو فه‌قييه ده‌يه‌ويست به من بله‌يت كه مامۆستا سه‌ليمي ئه‌وه‌نده ده‌ست به پينووس له‌سه‌ر كتبه‌ب و كاغه‌ز دانيشتوو، شانكي هاتوو ته‌ خواره‌وه. له راستيشدا مامۆستا قه‌رزاي نه‌ك ته‌نيا شاني مامۆستا سه‌ليمي هينايه خواره‌وه و داينيشاند، به‌لكو سه‌رجه‌م نه‌وه‌كان و فه‌قيكاني به‌ له‌ش و هۆشه‌وه دانيشاند و مۆلي به‌ هه‌مووياندا.

ناوي يوسف قه‌رزاي نه‌ك ته‌نيا له نيو كورد، به‌لكو له نيو نه‌وه‌كاني نه‌ته‌وه‌كاني تر به وينه و نووسراوه وه‌رگيردا و بووه نموونه‌يه‌ك بۆ ئه‌وه‌ي كه نه‌وه‌كاني نوئي موسولمانان له‌سه‌ر ناوي يوسف قه‌رزاي ناوي خويان دامه‌زرينن.

به‌هاي ناوي قه‌رزاي له‌وه بووه كه ده‌وري به ده‌سته‌يه‌ك له باس و بابته‌كان داوه كه هه‌ولي "لكاني" له‌گه‌ل بابته‌كاني سه‌رده‌م ته‌دايه، وه‌ك مافه‌كان و ئابووري و هونه‌ر و سياسه‌ت و مه‌عريفه‌ت و كۆمه‌لناسي. كار كردني قه‌رزاي له‌م بواره بووه هۆي ئه‌وه‌ي كه وه‌ك ناويكي سه‌رده‌م هه‌لبه‌زيردريت بۆ ئه‌وه‌ي كه نه‌وه‌كان به ته‌راز و هاوشاني ناوي ئه‌و دروست ببن.

گه‌شه و بانگه‌شه بۆ ناوي قه‌رزاي، كاريگه‌ري ته‌واوي له نيو نه‌وه‌كاني كورد و فارس و عه‌ره‌ب كرد. ئيتز به ناوي ئه‌وه‌وه نه‌وه‌كان گه‌وره ده‌بوون. ئيتز نه‌وه‌كان به نووسراوه‌كاني قه‌رزاي باش ئاشنا بوون، وه له پيگه‌ي ليكدان و ته‌ويه‌كاني ئه‌و مامۆستايه‌وه فيري ئه‌وه ده‌بوون كه به دانيشتنه‌وه به‌رگري له ناوي ئيسلام و دين بكن. هه‌روه‌ها له پيگه‌ي ئه‌و ژينگه‌ي كه قه‌رزاي بۆ بييري ئيسلامي نوئ دروستي كردوو، نه‌وه‌كان بيير و هه‌سته‌كاني خويان ده‌زينن و گه‌شه‌ي پي ده‌دن.

ئه‌م باس و ته‌ويه‌ ته‌نيا له حوجره‌دا نه‌بووه، به‌لكو له زانكۆي سه‌لاحه‌دين ئاوه‌ها كيشه‌يه‌ك يه‌خه‌ي قوتابيان گرتوو. مامۆستاكاني به‌شي كۆمه‌لناسي ته‌واني ئه‌وه‌يان نه‌بوو كه گه‌شه به ناويكي تاييه‌تي به‌دن. ته‌واوي كاري ئه‌وان له‌سه‌ر ناوه‌كاني پۆژئاوا بوو له دووره‌وه.

تهنیا ناویک که لهسه زاری هر هه مووی مامۆستاکان بوو، ناوی عهلی وهردی بوو. عهلی وهردی مامۆستایهکی عهربه که له بواری کۆمه‌لناسی خاوهن قسه و کتێبه. ئیتر مامۆستاکانی بهشی کۆمه‌لناسی له ناوی عهلی وهردی وهک نموونهیهکی سه‌رکه‌وتوو که‌لکیان وه‌رده‌گرت. دووه‌م ناویک که مامۆستاکان ناویان یاد ده‌کرده‌وه، ناوی " ئیبنی خه‌لدون" بوو که ناوی ئه‌ویان له کۆمه‌لناسی عێراقیه‌وه بۆ نیو کۆمه‌لناسی زانکۆی سه‌لاحه‌دین هاوردبوو. ناوی ئیبنی خه‌لدون له پێگه‌ی عهلی وه‌ردیه‌وه گه‌شه کردووه‌ته نیو کۆمه‌لناسی زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

کۆلیژی ئادابی زانکۆی سه‌لاحه‌دین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خاوه‌ندار و ده‌ربه‌گی ته‌وانای نه‌بوو، هر مامۆستا و قوتابیه‌ک پووی له ناویک ده‌کرد. ده‌سته‌یه‌ک له قوتابیه‌کان و مامۆستاکان به هاوکاری ناوه‌کانی فارسیه‌وه خه‌ریک ده‌بوون. ده‌سته‌یه‌کی تر له قوتابیه‌کان به هاوکاری ناوه‌هه‌بیه‌کانی تر وهک موحه‌مه‌دی ئاره‌گۆن و موحه‌مه‌دی حه‌رب خۆیان خه‌ریک ده‌کرد.

ئهو قوتابیه‌ی که له پۆژه‌ه‌لاتی کوردستانه‌وه له زانکۆی سه‌لاحه‌دین ده‌یانخویند، به خواستی خۆیان که ئهو خواسته‌ش له لایه‌ن فارسه‌کانه‌وه دروست ببوو، خه‌ریک به ناوه‌کانی وه‌رگێردراو بۆ ئه‌ده‌بی فارسی، وهک ئالبر کامۆ و میشل فۆکۆ و ژاک دریدا... بوون. ئهو ناوانه‌ش هر هه‌موویان فه‌ره‌نسه‌وی بوون.

تهنیا مامۆستایه‌ک که ئاشنا به تۆپی ناوه‌کان بوو، دکتۆر حه‌مید عه‌زیز بوو که ئه‌وه‌نده گالته‌ی به باروودۆخی زانکۆ و کورد ده‌هات، باسی هه‌یج یه‌ک له ناوه‌کانی نه‌ده‌کرد. تهنیا له گۆفاری پامان بۆ خاوازیارانی فه‌لسه‌فه باسی له ناوه‌کانی ئالمانه‌وه ده‌کرد، به تایبه‌ت له‌وانه بوو که باسی ناوی مارتین هایدگری ده‌کرد و ناوی هایدگری بۆ نه‌وه‌کانی کورد وه‌رده‌گێرد.

ده‌سته‌یه‌ک له مامۆستاکانی به‌شی کۆمه‌لناسی وهک مامۆستا پێبوار سیوه‌یلی و موصلح ئیروانی و مو‌راد حه‌کیم پوویان له ئهو ناوانه بوو که فارسه‌کان وهک خاوه‌ن مه‌عریفه‌ت باسیان لێ ده‌کرد. فارسه‌کانیش ناوی ئانتۆنی گیدنزیان وهک کۆمه‌لناس بۆ نه‌وه‌کانی فارس هه‌لبژاردبوو. مامۆستا کورده‌کانیش به هاوکاری ئهو ناوانه‌ی که فارسه‌کان گه‌شه‌یان پێداوه، تۆپی ناوه‌کانیان بۆ نه‌وه‌کانی کورد ده‌کرده‌وه.

" له ده‌هۆڵ ده‌پرسن، کێ دۆسته‌؟ ده‌هۆڵ ده‌لێت: دوزه‌له! "

ناوه‌کان گه‌ر بۆ نه‌وه‌یه‌ک کرانه‌وه کاریگه‌ری له خوین ده‌که‌ن. که‌سیکی وهک قه‌رزای که بۆ کورد کرایه‌وه، گه‌شه‌ی به‌وه‌دا که کورده‌کان هه‌رده‌م خه‌ریک به پینووس بن. ناوی مه‌لا کریکار که بۆ کوردی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان کرایه‌وه، گه‌شه‌ی به‌وه‌دا که چه‌ک هه‌لبگیردری‌ت. هه‌روه‌ها شیخ سه‌عیدی نه‌قشه‌بندی له مزگه‌وتی فاروقیه‌ی شاری روانسه‌ر، ته‌زوپی به ده‌ستی ده‌رویشه‌کانی ده‌دا!.

خاله‌ حه‌یده‌ر که له کورده ئاواره‌کانی ئێران بوو، باسی ئهو کاته‌ی بۆ من کرد که به ناوی نیچه ئاشنایه‌تی په‌یدا کردبوو. وتی پاش ئه‌وه‌ی که به ناوی نیچه‌ی ئالمانی ئاشنا بووم، ئاگری له

کتیبخانه‌که‌ی من به‌ردا. وتی هر که نیچم خوینده‌وه، کتیبه‌کانی تری نووسه‌ره‌کانی ترم
حه‌راج کرد. ناوی لودویگ ویتگنشتاینی هیئا و وتی: به خوا خاله گیان کتیبی ویتگنشتاینم دا به
که‌سانی تر، باسی له ماتماتیک ده‌کرد، گالتهم به‌وه ده‌هات که راستی له کتیبه‌کانی ویتگنشتاین
بیٚت، هه‌راجم کرد!

حه‌یدهر پاش ئه‌وه‌ی که ناوی نیچه‌ی بو ده‌کریته‌وه، وشه‌کان و پسته‌کانی نیچه کاریگه‌ری له
خوینی ده‌کات و ئیتر وهک ئاواره‌یه‌ک له زه‌وی بو خوئی ده‌سوورپٚته‌وه و ده‌خولیته‌وه. ئه‌و
کاریگه‌ریه وایکرد که حه‌یدهر له مال و بنه‌ماله‌ی دوور بکه‌ویٚت و هه‌رگیز له کوی که‌سانی تردا
مؤل نه‌دات. حه‌یدهر و ئه‌و گه‌ران و نائارامی و نامورادیه‌ی که له گیان و ژیانی نیشتبوو،
وایکردبوو که نه‌فه‌ره‌ت و ژه‌هر له دم و ده‌روونی دروست بیٚت. حه‌یدهر خوئی ده‌یوت که نیچه
له‌و که‌سانه‌یه که کاریگه‌ری له خوینی زور له قوتابیه‌کان و نه‌وه‌کانی فارس کردوو.

فارسه‌کان ناوی نیچه‌یان به حه‌یدهر ئاشنا کرد. ئیتر هر له ریگه‌ی ئه‌و ناوه‌وه ژیانی حه‌یدهر
کوٚله‌که و که‌پری هه‌میشه‌یی خوئی دامه‌زراند.

ناوه‌کان و ئه‌و ده‌سته‌ی که ناوه‌کان به نه‌وه‌کان ئاشنا ده‌کن، ته‌وانی ئه‌وه‌یان هه‌یه که به
خواستی خویان گه‌شه به ئه‌ده‌بی مروٚقی بدن. خاوه‌ندارانی کورد ده‌بیٚت له‌وه وریا بن که
نه‌وه‌کانی کورد به دم و ده‌ستی هر وه‌رگیٚر و ماموستایه‌ک نه‌که‌نه‌وه. ئه‌و ناوانه‌ی که له ناوی
خوا نزیک ده‌بنه‌وه و هه‌ولئ ئه‌وه ده‌دن که له ریگه‌ی ناوه پله به‌رزکراوه‌کانه‌وه و
چیروٚکه‌کانیانه‌وه ده‌رگایان بو بکریته‌وه، له پروناکی نزیک ده‌بنه‌وه.

هه‌روه‌ها به ئه‌و وینه‌یه که له خوم و مام و شوان و مؤل و په‌چه و گوٚر گیٚرامه‌وه، خواستی
ئه‌وه‌م هه‌یه که نه‌وه‌کانی کورد به ده‌ست و گوٚچانیٚک و پینووسیٚک نه‌شکینه‌وه، یان به ناویٚک و
چیروٚکیٚک نه‌به‌ستریٚنه‌وه و پرومه‌تیاٚن داگیر نه‌کریت و پروویان له قبیله‌یه‌ک نه‌کریت و به
ده‌رگایه‌ک و مؤل و په‌چه و گوٚرٚیک نه‌به‌ستریٚنه‌وه. خواستی ئه‌وه‌م هه‌یه که دیار و پروون بیٚت که
نه‌وه‌کان دوو سیفه‌تی مه‌ر و مؤلداٚن یان بزٚن و شاخ و گوٚچان شکاندن له سروشتیاٚن هه‌یه. له
گوزه‌ری ده‌وره‌کانی په‌روه‌رده بوون ده‌رده‌که‌ویٚت که کام له نه‌وه‌کان مؤلده‌ر و کام له‌وانه
شاخشکینن؟! ئه‌و دوو جوٚره دژ به یه‌که‌یه، له‌گه‌ل یه‌کدایه.

جاریٚک کورٚیکی کورد وتی: هه‌شتا‌کان ده‌وری ئیبراهیم تاتلیس بوو!

ده‌یه‌یه‌ک و ده‌وره‌یه‌ک، ناویٚک یان چهند ناو، خه‌لک و نه‌وه‌کان به خوٚیانه‌وه خه‌ریک ئه‌که‌ن و
نه‌وه‌کان به خوٚشه‌ویستان و مه‌عشوقه‌کانی خوٚیان ئاشنا ئه‌که‌ن، هه‌روه‌ک ئیبراهیم که مافی و
گوٚرانی مافی ناساند، هه‌روه‌ک نالی که خه‌رمان خه‌رمان شیعی‌ری به ناوی حه‌بیه‌وه نووسی.
سه‌رجه‌م هه‌ستی بن شیعی‌ر و ئاوازه‌کانی ناوه‌کان که به هوی خوٚشه‌ویستیٚکه‌وه دروست ده‌بیٚت،
سنوور و په‌چه و که‌شیکی ده‌روونی بو نه‌وه‌کان و خه‌لک دروست ده‌کات.

له بیرمدایه که پوژیک کورپیکى فارس باسی له وزهکانى مروّف و تهواناکانى مروّف دهکرد و پپى خوّش بوو که لهسهر ئه و باسه قسه بکات. چهند دۆستیک بوون که به قسهى خوّیان خویندهوار و شارهزارى کتیب و زانستی دهرووناسى بوون، لهگهلیان دانیشتبووم که پیکهوه چایهک بخوینهوه.

لهگهّل ئه و چهند فارسه ئهوهى که بو من بههای ههبوو، ئهوه بوو که سهراچاوهى باسهکانى ئهوانه له کوپهیه!؟ ئهه پرسیاره باشتیرین ریگه بوو که له باروودوخى دهروونى ئه و چهند دۆسته ئاگاه بم و لهسهر ئه و سهراچاوه قسهکانى خوّم بکهه.

پرسیارم له یهکیکیان کرد: بهریز، دهتوانى به من بلّیت که قسهکانت له چ قهمیگ ئاوى خواردوه؟

وتی: من کتیبهکانى زور له دهرووناسه پوژئاواییهکانم خویندوه، بهلام فرهتر ئانتونی رابینز و دیل کارنگیم خویندوهتهوه.

که ناوى ئه و دوو ناوهى هیئا زانیم که ئهوانه له چ ئاست و باروودوخیکى دهروونیدا دهژین. رابینز و کارنگى ئه و دوو ناوهن که له ههژاریدا خولقاون. ئه و دوو ناوه به وانه وتنهوهى دیدارى و کتیب ههولّی ئه وهیانداوه که رّ و شوین بو سهرکهوتنى تاکانه به گوگیرانیاں بگهیهنن. سهرکهوتنیک که له ناکاوه مروّف بگهیهنیت به گهنجى له ناکاو و شاراوهوه. وهرگیپه فارسهکان ئه و دهسته وانانهیاں بو نهوهیهک وهرگیپاوهتهوه که نهزان بوون پهنا به چ ناویک بهرن بو ئهوهى که ببن به خاوهن گهنج و سهرمایه؟! فارسهکان له و مروّفانهن که دهیانهویت به زووی به سهرمایه و گهنجهکان بگهن، ههه بوّیه ئه و دهسته ناوانه که گهشهى ئه و جوّره ریگانه دههه، له نیو فارسهکان خوینهر و وهرگرى ههیه.

که فارس بیّت و به ناوى رابینز و کارنگى گهشهى کردبیّت، له دلّی خوّمدا وتم: ئیوه زور دوور و پهرتن له پووناکی و راستى، ههه ئهوه باشه که واز بهینم و چاییهکهه به قهندهوه بخوّم!

وینهى ئهوه بهینه پپش چاو که له بن توپارانهاکان لهسهه خاکی کوردستان، شاعیریگ کورپیکى شاعر بگیپیت و به دهست و دهمی پهريشان شاعر بلّیتهوه. کورد، جگه له دووانهى کهه و ههلو، دووانهى بزى و مهپى تیدایه. له نووسینهکانى پپشتر باسى ئهوهه کرد که کهه به پپ ریگه و سنورهکان ئهناست و پپیدا گوژهه ئهکات و تیدا دهمینیتتهوه، وه ههلو به بالّ ریگه و سنورهکان بوّی مانای نیه، بهلکو به عهشقى بالّ و فرینى خوّی ئهچپیت. هههچوّن کورد مروّفى شاخشکینى به دنکه تیدا بووه، بهپپچهوانهوه دهسته دهسته مروّفى مؤلدهه و پهچهخواز و شارنشینى تیدا بووه و ئیستهه ههه بهردهوامه، بو نمونه شاعیرهکان ئه و کهسانهه که له شار کوپ دروست ئهکهه.

من له حوجره و زانکو و ههه دهورهیهکی ژیانم، ههولمداوه که کوپ و مؤل بشهوینم و تیکى بدهم. یوسفى قههراوى فهقیکانى به خویندن، وه عههبدولباست موسولمانهکانى به قههراوهت دادهنیشانده. من بیزارم لهوانه که نهوهکان دادهنیشین. کهیفم بهوانه هاتوهه که شاخدهشکینن و شاخدهبهزینن.

شوانهکان و ناوهکان دهبیت شوانی و خاوهنداری بزنان، بهو مانا که ئەگەر بزنیکی چوو و سەرپرەوی کرد، یان ئەگەر فەقی یان قوتابیهک قسهی زلی کرد و لووتبەرز بوو، بەردی بۆ نەخەن و بە گۆچان سەرلووتی نەشکێنن، بەلکو دەبیت زەمینە و پێگەیی چوونی بۆ خۆش بکریت. شوانهکان و ناوهکان دەبیت بزنان که دەستەیهک لە نەوهکان مۆلدهرن و دەستەیهکی تر شاخەزینن. شوان دەبیت هونەرماند بێت. دەبیت ئەوه بزانییەت که زۆربەیی نەوهکان مۆلدهر و پەچەخوازن، بۆیە گەر فەقی یان خۆیندەوانیک پەیدا بوو که ویستی مەلا و مامۆستای خۆی بە هەست و پرستە ببەزینییەت، ئەوه دەبیت جیژن بگرن و شادمانی بکەن که مرۆفیکیی بەزینەر و پرەواندە هەلھاتووە یان هەلکەوتووە!

سیخ و سەرۆپی

جیاوازی ناسین و ناسینەوه

یەکیکی لە تاییەتمەندیەکانی من ئەوهیە که بە شیوهی سروشتی "هەول" ئەدەم که پرەوشی تاییەتی خۆم بۆ ناسین هەبیت و خۆم لە پێرەو و شیوازهکانی ناسینی ئەوانی تر دوور بگرم. لەوه دنیای بن لە دیدی هەر مرۆفیک و ناسینی هەر مرۆفیک دەتوانییەت که جیا و خاوهن و جیاواز و خۆجوان⁶ بێت.

کەسانیک بۆ ئەوهی خۆیان جیا بکەن و خۆیان جیاواز بنویینن، شیوه و پرەوشی دەستکرد بۆ ناسینی شتەکان دادەنێن یان دەیدۆزنەوه، بەس لەبەر ئەوهی که پێی لەسەر پێ و پێبازی ئەوانی تر نەنێن. بە پێچەوانەوه کەسانیک دنگە و دەگمەن بە شیوهیەکی سروشتی و تاییەت پرەوش و شیوهی تاییەتی بە خۆیان هەیه.

لە بیرمە که جاریک لەگەڵ کورپیک لە سەرشەقام پێم دەکرد. ئەو کورپە وتی: من بۆ ئەوهی که کەسەکان بناسم، بە پێلاوهکانی ئەوانەوه دەیانناسمەوه!

منیش هیچم نەوت و وتم بەشکه ئەوه شیوهی تاییەتی بە خۆی بێت. ماوهیەک بەسەر ئەو پرۆژە چوو تا ئەوهی که شەویک لە تەلەفیزیۆن باسی ئەوهی کرد که کەسانیک لە ئالمانەکان بۆ ئەوهی که کەسیک بناسن، بە پێلاوهکانیان لێکیان ئەدەنەوه.

ئەم هەوال و باسە منی برد بۆ ئەوه که بۆی هەیه ئەو کورپە کورد ئەو شیوهی لێکدانەیی بۆ ناسین لە ئالمانەکان وەرگرتبیت. هۆکاری سەرەکی لەوه که دنیای بووم ئەو کورپە کوردە لە ئالمانەکان

⁶ _ خۆجوان وشەیی هاوشانی جوان و قەشەنگە که لە ناوچەکانی گەرمیانی کوردستان بە کار دەچیت.

وهریگرتووه، ئهوه بوو که ئهوکورپه له ناخ و ناوهپوکیهوه کهسیکی بهخشنده و بهرهینه نهبوو، بهلکو کهسیکی وهرگر و وهرگیپر بوو.

سروشت و ناشیرینی و جوانیهکانی، لهگهڵ یهکدی تیکهڵ بووه. مه بهستم ئهوهیه که جیا کردنی شیوهکانی سههرکی ناسین و ورده شیوهکانی ناسینهکان و جوانی و ناجوانیهکان لهگهڵ یهکدی تیکهڵ و پیکهڵ بووه. دهم و دهروونی شارهزای دهویتی بو ئهوهی که ئهوکورپه و پیکهڵیه به بی شکاندن و ورد کردنی ناراست بو کهسانی نهزان و نادان جیا و جیاواز دهربخات.

نمونهیهکی ورد و جیاواز:

من بو ئهوهی که مروقیک لیک بدهمهوه، یهکک له پیپهرو و شیوهکان، شیوه و وینهی ئهژنوی ئهوکورپه. به شکل و شیوهی ئهژنوی جووری، ئهوکورپه و دهروون و نهکراوهکانی ئهوکورپه لیک بدهمهوه. بهلام بهو مهرجه که ئهژنوی ئهوکورپه ببینم!

گلهیی و پهخنهی خۆم ئهوه بوو که من ناتوانم ئهژنوی ههموو کهس ببینم! ههروهها ناتوانم که بو ناسین پیدایگری لهسهه پیپهرو و پهوشیکی بکهه که بهشیکی تاییهتی لهشی مروقهکان بیت!

له راستیدا من زور له بهشه نهکراوهکان و شارواوهکانی مروق نزیك بدهمهوه. ئههه کیشه نیه، بهلکو تاییهت به دید و بینین و شیوه و پهوشی سروشتی تاییهتی منه. بویه لومهی خۆم ناکهه و ئههه شیوهیه جوان و جیاواز بدهبینم.

گرنگیدان به شیوهی ئهژنوی، پهوشیکی تاییهته به ناسینهوهی کهسیک. بویه دهبیت لیره ناسین و ناسینهوه له یهکدی جیا بکهینهوه. ناسین وشهیهکی پتهوتر و گههرهتر و فراوانتره له ناسینهوه. ناسین دهبیته زانست، ناسین هاوتای وشه (حیکمهت و مهعریفهت) له زمانی ئیسلامیه. ناسین زور له ژیر و عهقلهوه نزیکه تا کتیب و پرستهکان. به شیوهیهکی تر، ناسین زور له پهحمی ژنهوه نزیکه تا ئهوکورپه مندالهی که هاتووته دونیا و دهروهه. بهلام ناسینهوه نیشانه و ئامارهیهکی کهه و کورته. ناسینهوه زورتر لایهنی جوانی و کردنهوهی ههیه، بو نمونه بزماریک له داریک کوتراوه، کهسیک دهریدههینیت و له شوینیکی تر به کاری دهبات. بهو مانا و مه بهسته که کاری کهه بهو ناسینهوه و بزماره دهکریت. بو نمونه کهسیک که مهپی بو قوربانی کردن بویت، دهست له گوشتی پشتی ئهکات، وه کهسیک که مهپی بو بهر و مانهوه بویت، سهیری دهم و ددانی ئهکات.

ئهژنۆناسی و شیوهی ئهژنۆ زیاتر باسی له ناسینهوهی مروقهکانه تا (ناسین) ی مروقهکان. ههروهها و لهگهڵ ئهوهدا دهتوانیت که ئاماره بهوه بیت که ئهوکورپه که خاوهن ناسینهوهی تاییهتی به خۆیهتی، زهمینهی ئهوهی تیدا ههیه که پهوش و پیپهروی بو (ناسین) ههبیت.

سیخ و سهروپی

زانست و ناسین به دهست نیه، زانست به پروومه‌ته. له حوجره‌ی موحه‌ممه‌د ئیقبال‌ی لاهوری و زانکۆ‌ی سه‌لاحه‌دین زۆر کتیبی فارسی و عه‌ره‌بیم به دهسته‌وه ده‌گرت و ئه‌مه‌سه‌روه‌ئه‌وسه‌رم پێیان ده‌کرد و له‌گه‌ڵ خۆم باریانم ده‌کرد. خۆی مه‌زن ئاگاهه که جگه له ماندوویه‌تی شتیکم له بارکردنی ئه‌و کتیبانه بو نه‌ده‌مایه‌وه.

له زانکۆ‌ی سه‌لاحه‌دین به وانه‌ی تیۆره‌کان بۆم ده‌رکه‌وت که من له پێگه‌ی ناوه‌کانه‌وه ده‌مه‌وێت که به ناسین بگه‌م. ناسین و زانست له پروومه‌تی‌که‌وه ده‌ست پێ ده‌کات. هه‌روه‌ها زانست له‌سه‌ر به‌خشنده‌یی به‌خوایاری زانست ده‌دری‌ت.

ئه‌و ده‌مه که زانیم من له پێگه‌ی ناوه‌کانه‌وه ده‌مه‌وێت به ناسین بگه‌م، ئه‌وه‌م بو به‌ده‌رکه‌وت که من له به‌ره‌تاوه به‌هام به ناوه‌کان داوه، وه هه‌رگیز خواستی ئه‌وه‌م تێدا نه‌بووه که به کتیب، ناسین به من ببه‌خشری‌ت. له حوجره‌دا به‌هام به ناوی سه‌ید قوتب و ناسری سو‌بحانی‌دا، به‌لام هه‌رگیز هه‌ول‌ی ئه‌وه‌م نه‌دا که له پێگه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ئه‌وانه‌وه له‌گه‌ڵ ناوی ئه‌وانه‌وه ئاشنایه‌تی به ده‌ست به‌ی‌نم. هه‌روه‌ها له ده‌ورانی زانکۆ و پاش زانکۆ که له‌گه‌ڵ ده‌سته ناویکی تر ئاشنا بووم، هه‌ول‌ی ئه‌وه‌م نه‌دا که له پێگه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ناوه‌کانه‌وه به ناسینی ناوه‌کان بگه‌م.

ناوی دانه‌رانی تیۆره‌کان و ته‌فسیره‌کان بۆ من به‌های هه‌بوو، وه ده‌مزانی که له پێگه‌ی تو‌ر و شه‌جه‌ره‌ی ناوه‌کانه‌وه ر‌ئ بۆ چوون هه‌یه. به‌های ناوی دانه‌رم له پروومه‌تی دانه‌ر ئه‌بینی تا ئه‌وه‌ی که به‌های له به‌ره‌مه‌کانی ببینم. من به هینان و بردنی ناوی دانه‌ران و پروومه‌تیان و بیر کردن و هه‌ناسه‌ کێشان به ناویانه‌وه، هه‌ول‌ی ئه‌وه‌مدا که به‌ناوی خۆی مه‌زن له پێگه‌یه‌کی تایبه‌ت به خۆم به ناسینی ناوه‌کان بگه‌م.

پرسیار ئه‌وه‌یه که بۆ من له جیاتی ئه‌وه‌ی که به‌ها به به‌ره‌می ناوه‌کان بده‌م، به‌هام به پروومه‌تی ناوه‌کان داوه؟!

ناو و پروومه‌ت پێگه‌یان له یه‌کدی نزیکه. کاتی‌ک که خواستی‌ک و دل‌یک هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی یادی ناوی‌ک بکری‌ته‌وه، باشترین ر‌ئ ئه‌وه‌یه که به پروومه‌ت له به‌ران‌به‌ر پروومه‌تی ئاماده‌ بیت.

سه‌رچاوه‌ی ئه‌م جو‌ره ئه‌ده‌به بۆ ناسین له ر‌سته‌کانی دینه‌وه بۆ مرۆف له می‌ژه که دانه‌راوه و نێردراوه. که‌سانیک له می‌ژوودا به هاوکاری ئه‌و پێگه به ناسین و زانست گه‌یشتن. خۆی مه‌زن به خواستی به‌رز و پیروزی ناسینی به ناوه‌کان به‌خشیوه. خۆی مه‌زن به خواستی پیروزی ر‌سته‌کان به ناوه‌کان و پروومه‌ته‌کان ده‌به‌خشی‌ت.

چۆنیه‌تی هه‌ول‌ی من بۆ ناسین یان کرانه‌وه‌ی ناوه‌کان

له کاتی مندالی که به‌رده‌وام ده‌چووم بۆ مزگه‌وت، هه‌میشه پیاوانی پیرم ده‌بینی که له ریزی پێشه‌وه داده‌نیشتن. پیاوه پیره‌کان شوینی خۆیان له مزگه‌وت ده‌ناسی. هه‌ربۆیه کهس نه‌یده‌وێرا شوینی ئه‌و پیاوه پیرانه بگری‌ت. پیاوه پیره‌کان به هۆی ئه‌وه که کاروباری تایبه‌تیان نه‌بوو،

زووتر له خه لک ده هاتن و خوځيان به ياد و زکری خوداوه خه ریک ئه کرد، ههروه ها ده يانه وت که پریزی پيشه وه خیر و بهر که ته زورتی بۆ نوو پڅوځوځین هه يه.

منیش له بهر ئه وهی که پیاوه پیره کان هه ست و هه ناسه ی خوځیان هه بوو، وه له بهر ئه وهی که به ئه سپایی و ئارامی هه لده سان و داده نیشن، هه زم ده کرد بچه پریزی ئه وان هه. له راستیدا زور که یفم به پریزی منداله کان و گه نجه کان و هاوشانی ئه وان هه نه ده هات، له بهر ئه وهی که زور جموځولیان ده کرد. زور جار له که ناری پیاوه پیره کان داده نیشنم و سرنجم له دم و ده ست و ته سبیحیان ده دا. پیاوه پیره کان به ده ست و دم و ته سبیحه وه به رده وام خه ریکی زکر و یادی خوا بوون، بۆ ئه وهی که له خوا نزیک ببنه وه. پاش ئه وهی که ئه و وینه یه م له پیاوه پیره کان له ده روونم هه لگرت، پاش چه ند سال ئه و چیرۆک و ئه و به رده وام و تنه وهی ناو خوی گه وره، منی برد بۆ ئه و بنه ما و رسته یه که " به رده وام و تنی ناو له سه ر دم و ده ست، مرؤف له و ناوه وه نزیک ئه کاته وه".

ئه و چیرۆک و به سه ره ات و ده رئه نجه مه که له پیرانی مزگه وت گپرامه وه، بووه هوی ئه وه که من بۆ ئه وهی ناوه کان بناسمه وه، رپگه ی تایبه تی به خۆم هه بیته. من به یادی به رده وامی ناوه کان و و تنه وهی به رده وامی ناویان له دم و ده ست و نووسینه کانم، خواستی ئه وم هه بووه که بۆم بکرینه وه و له من نزیک ببنه وه.

له قورئانه وه ئه وه فیربووم که " یاد کردن " مرؤف له ناسین نزیک ئه کاته وه. ئیتر زور به ئسانی و ساده یی مانای ئه وه یه که ئه گه ر مرؤف زور ناویک له دم و ده روونی یاد بکاته وه، ئه وه ئه و ناوه لپی نزیک ده بیته و خوی بۆ ئه کاته وه و به شیوه یه کی تایبه ت یارمه تی ئه دات.

له بیرمه که رۆژیک له گه ل هاوړپیه ک چوو بووین بۆ زانکووی لوبنانی فه ره نسی له شاری هه ولیر، بۆ ئه وهی که بزانی چۆن نه وه کانی کورد فیری ناسین و زانست ده که ن؟ ئه و که سه ی که وه لامي پرسیری ئیمه ی ده دایه وه، له وه لاما ئه وهی که زور باسی لیوه ده کرد، ئه وه بوو که به ئه وه نده پاره ده توانی خویندن ده ست پئ بکه یته و به ئه وه نده خویندن ته واو بکه یته!

له دلی خۆمدا وتم: خوايه گیان مرؤف رووناکي و ناسین به یه کدی ده فرۆشیت، په نا ده به م به ناوت له ناسینی ئه و ده سته که رسته کان به نه وه کان ده فرۆشیت.

ئه و قرانه ی که ناوه کان له نه وه کانی کوردیان خستبوو، وای کرد که ناو و روومه تی ئه وان هه له کوانگه ی تایبه تی خۆمدا سیخیان بۆ داخ بکه م و بینیم به سه ر و چاویانه وه و بیانکزیتم، بۆ ئه وهی که به سیخی داخ وه لامي ئه و لیدانه یان به ده مه وه که له ئاستی نه وه کان کردوو یانه!

له راستیدا کوانگه و سیخ و سه روپی باشترین وینه یه بۆ ئه وهی که شیوه ی هه لسوکه وتی خۆم له گه ل ناوه کان ده ربیرم. مرؤفه کان کاتیک که به ره مه ی ناویک به ده سته وه ده گرن و ده یانه ویت که لپی تی بگه ن، وه ک له شی مه پیکی قوربانیکراو به چه قۆ ده وه شکین به گوشته که یه وه و قنجه قنجه ی ده که ن. من سه روپی ناوه کان هه لده گرم و ده یبه مه سه ر کوانگه ی خۆم و دوور له ده ست و

چاوی ئهوانی تر به سیخهوه دهوشکیم پییانهوه، بۆ ئهوهی که به سیخی داخ سهر و چاویان جوان له ههر ناپاکیهک، پاک بکهمهوه، بۆ ئهوهی که ورده خال و پیسیهکانی سهروپی به داخکردن دیار بکهم، داخ و دیاری دهکهم بۆ ئهوهی که بیناسم و پاکی بکهم!

له بهرتهای ئهم نووسینه باسی بهرهم و پاشماوهی ناوهکانم کرد، لهو باسه باسی گرنگی پاشماوهی ناوهکانم کرد. سهروپی پاشماوهیهکی گرنگی ناوهکانه. ههرچی وزه و تهوانا و گهورهیی و نهینیه، له سهروپییه. بهلام به داخهوا " نووسهر و نووسین " وهک ئهدهبیک که رهوت و شهپۆل و هاتیکی پۆژئاوایی ژیاانی مودرنیته، سهروپی بییهها کرد. شهپۆلی مودرنیت، گرنگی خسته بهرهمی دهستی ناوهکانهوه، که دهبیته نووسراوه یان تاشراره یان ژهنراوه یان کیشراوه دهستیهکان.

ئهوهی به دهستی منهوهیه و له پینوس دهچیت، ئهرکی سیخیکی سوور و داخی له ئهستویه که بۆ روومهتی ناوهکان هلمبژاردوه. ئهوهی که من لهگهڵ مرۆف بینیم و سالهها لهگهڵ ناوهکان ههلسوکهوتم کرد، کوانگهیهکی دامهزراند که سیخی بۆ ناوهکان گهرم دهکرد. ئهوه شیوهی تاییهتی من بوو که به تاییهتی بۆ ناسین و خویندنهوهی روومهتهکان گرتبوومههر، بۆ ئهوهی که دانهران و دههینهران گهر ئاگاهدار نهبن، سهر و کهلهیان وهک سهروپی له بهرهمهکانیان جیا دهکهمهوه و له کوانگهی خۆم ئهوهنده سیخ به سهر و چاویان دههینم تا ئهوهی که جوان بۆ من بکرینهوه و پاک بینهوه.

ژنهکان و سهروپی

له بیرمه که پۆژیکی بههاری باپیرم به هاوکاری مامهکانم مهپیکیان ئاماده کردبوو بۆ ئهوهی که بیکهن به قوربانی. پاش ئهوهی که ئاویان به پهزهکهدا، مامهکانم دهست و پییان گرت و باپیرم ناوی خوای لی هیئا و سهری بری. پاش ئهوهی که پیستهکهیان گرتهوه، به چهقۆ کهوتنه سهر گۆشتهکهی و بهش بهشیان دهکرد.

ژنهکان باش له سهروپی ورد دهبنهوه. ههریویه کاری پاک کردنی سهروپی له کوردهواری له ئهستوی ژنهکان بووه. ههریویه میمکم که له تهنیشته مامهکانم دانیشتبوو و سیگاری دهکیشا، ههلسا و چووه نیو کوانگهی نان کردن و ئاگری له کوانگ بهردا. پاشان هاتهوه و سهروپیکی هه لگرت و شوردی و لهگهڵ چهند سیخ و تهشتیک ئاو بردیه نیو کوانگهکهوه. منیش بۆ ئهوهی که بزانه چی لی دهکات، چووم بۆ کوانگهکهوه. لهبهر درگای کوانگهکهوه میمکم خهریک بوو که سیخی داخ دهکرد و دههینا به سهروپیکهدا، وتم: میمی بۆ ئهم سهروپییهت هیئاوه بۆ ئیره لهم کوانگه پاکی ئهکهیت!؟

میمکم وتی: بۆ ئهوهی که ئاماده و پاکی بکهمهوه، سهروپی به ئاسان پاک نابیت، ئاو و ئاگری دهویت!

سەرۆپى ئاۋ و ئاگرىكى فرەترى دەۋىت بۇ ئەۋەى كە پاك بىرىت و ئامادە بىت. ھەرۋەھا سەرۆپى ناۋەكان لە چوون و گەردش و سووران، وزە و ھىزى فرەيان ھەيە بۇ ئەۋەى كە لىدەن يان پىدەن. قسە و باسى من لەسەر ئەۋەيە كە ناۋكان بە تايبەت ناۋەكانى دىنى و پۇحانى، سەرجم وزە و توانى خۇيان دەخەنە نىۋ سەرۆپىيان، ئەزانن كە كارىگەرى دەم و پوومەتىكى پاك، زۇر لە كىتەبىك فرەترە كە نووسەرىك نووسىويە كە خۇينەر نازانىت چ پوومەتىك و چ جۇرە ھەستىك لە پوومەتى نووسەر گوزەرى كر دوۋە!؟.

لە پەرۋەردەى حوجرەدا يەكەم ئامۇزگار يەكان پاراستنى سەرۆپى فەقىيە. ھەردەم ھەۋلى ئەۋەيان دەدا كە وتە و ئامۇزگار يە دىنيەكان سەبارەت بە پاراستنى سەرۆپى بخوینن و ھەك ۋەبىرھىانەۋە لە شوپنەكانى ھەك دەستنويزخانە و ئاۋدەست و مزگەوت بىنوسن و ھەلىواسن. بۇن و سىۋاك و دەستنويز و شىۋەى وتن و قسە كردن، چوۋار تايبەتمەندى دەۋرانى حوجرە بوو بۇ پاراستنى سەرۆپى فەقى. سىۋاك بۇ دەم و ددان، بۇن بۇ كردنەۋە و خۇش كردنى پوومەت و ھاۋنشىنى، دەستنويز بۇ پاكى پوومەت بە تايبەت پىكان، وشە و قسە كردن بۇ ئاشتى و ژيانى كۆمەلایەتى. ئەو چوۋار نىشانە تايبەت دانراۋە بۇ ئەۋەى سەرۆپى فەقى بپارىزىت. بەلام لە ئەدەبى پۇژئاۋا يان زانكۆ و خۇيندنگەكانى ئىران و عىراق و كوردستان، ھەك حوجرە بە تايبەت ئىسلام، ھەۋل بۇ پاراستنى سەرۆپى نەدراۋە. سىمبولى زانست و پىشكەوتنى مرقى، زانستى پزىشكىە. ئەم زانستە زانست لە دەستەۋە بۇ دەست دەنیرىت، بەلام لە ئەدەبى دىنى زانست لە پىگەى دەم و پوومەتەۋە گوزەر دكات. كەسىك كە سەرۆپى خۇى پاراست، بە دۇنيابىەۋە دل و دەروونى خۇيشى ئەپارىزىت.

ئەۋەى كە سەرۆپى منى پىس كرد، لە دەۋرانى كىتەبەكانى سادقى ھىدايەت و زانكۆى سەلاھەدىن، بە گشتى پەرۋەردەى فارس و پۇژئاۋا بوو. سەرۆپى بە جگەرە و خواردنەۋەى ئەلكول، لەگەل خەمۆكى و نەخۇشى دەروونى، مرقۇف توۋشى تىكەلى و لىكترازان و شىۋان دەكات. جگەرە و خواردنەۋە و خەمۆكى كە سەرۆپى تىك دەدات، ھەموۋى بەرھەم و بەرەكەتى دۇستى و تىكەلى لەگەل ۋەرگىرەكانى فارس و نووسەرانى پۇژئاۋا بوو.

زانست و پۇح و ناسىن و بەخشش و ئارامش لە سەرۆپىيە. بەلام بەداخەۋا شتەكان مانا و پىگەيان جىبەجى بوو. لە كۇندا شال و پىشتوین بۇ پاراستن و قايم كردنى توخى ناۋ پشت بوو، بەلام ئىستە بۇ جوانى و داپۇشىنى ۋرگىكە كە بەرۋەتەۋە!.

كرمى ئەۋرىشەم لە زايىنى دوۋانەدا

كەسانىك پىرسىار دەكەن، ئەى ئەگەر تۆ كىتەبىكى ھىچ لە دانەرانت نەخویندوۋە، چۇن مافى ئەۋە بە خۇت دەدەبىت لەسەر سەرۆپى و ناۋ و بەرھەمىيان قسە بكەيت!؟

من باوهږم بهوه ههيه كه مروڦ بوى ههيه كه ناو و بونيادى بگوردرېت بو ناويك و بونياديكي ترهوه .

من ئەموت ئەهى ئەگەر بېت و زانست به كتيب خویندنهوه بېت، كتيبهكان و كتيبخانهكان زور فراوانن. وینهى خوم وهك ميروولهيهك هاته بهرچاو كه ئەو ميرووله بيهويت به دست و پيى خوى مله و دهراويكى گهوره بېرېت.

لهگه ل ئەوهى كه وینهى ميروولهه هينايهوه بهرچاوم، بينيم هه لويهك بهسەر دهراوهكه به بال و هه ناسهيهك فرى و گوزهرى كرد. به خوم و ت: دهراويك بو ميروولهيهك زوره كه پيدا گوزهر بكات، به لام بو هه لويهك هه ناسهيهك و بال به يه كدادانيكه!

ههروهه باوهږم بهوه ههيه كه مروڦ تهوانى ئەوهى ههيه به ناوى خوى مهزن ناوى له پيگهى ميرووله بو هه لو بگوردرېت. به ناوى خوى مهزن، مروڦ تهوانى ئەوهى ههيه كه به هه ناسهيهك و ده ميك بهسەر دستهى زور له ناوهكان زال بېت.

ناوهكان بو من بوون به نمونه كه چون و له كوئ وه له چ دهورهيهك بونياد و ناويان دهگوردرېت؟ ههروهه ناوهكان پى و شوپنى خولقان و زاييني نوپيان به من گهياند.

به هاوكارى ناوى سهيد قوتب و ئەبو حامدى موحه ممدى غه زالى تووسى وهك دوو ناوى دينى، وه ناوى سادقى هيدايهت و فردريك نيچه وهك دوو ناوى دزه دينى باس له پى و شوپنى زاييني ناوهكان له سەر ناوهكان دهكه م.

له قورئان خوى دلوفان دهفرميت: **إن يشأ يذهبكم و يأت بخلق جديد (فاطر ۱۶)**

خوى مهزن به خواستى پيرووزى دايدهمه زرينيت كه ناوهكان چون لهسەر ناوهكان بزوينيت.

سهيد قوتب چيروكنووس و ئەديبيك بو كه ناوى سهيد قوتبى له سەر چيروكى خوى دانيا و بهوه گهياندى كه ئەويش چيروكنووسيكه وهك ناوهكانى ترى ميسر كه خهريكى چيروكنووسين بوون. ميسريهكان له بهرى ئەوهى كه ئاشنايه تيان به فرههنگى فرههنگهوى هه بووه، به هاوكارى ناوهكانى فرههنگهوى گهشهيان به ناوهكانى خويان داوه، ئيتير چيروك و فيلم و شيعر و موسيqa له ناويان گهشهى كردوه.

سهيد قوتب له سالى ههزار و نوسه د و چل و ههشت له ريگهى حكهومهتى ميسرهوه دهچيت بو ئەمريكا و له وئ لهسەر پهروهدهى ئەمريكى ليكولينهوه دهكات. قوتب له نووسينهكانى سهبارت بهو سهفهره ئاماره بهوه دهكات كه له ريگهى سهفهرى ئەمريكا گورانى بهسهردا هاتوه.

سهيد قوتب له چوونى بو ئەمريكا چيروكنووس و ئەديبيكه كه دهيهويت ليكولينهوه لهسەر پهروهدهى ئەمريكا بكات، له گه پارهوهدا سهيد قوتب وهك ئيمام و مواهيديك ديتتهوه بو ميسر كه باس له ئيسلام و قورئان دهكات!

ئەبو حامدی موحەممەدی غەزالی ناویکی بەرزى میژووی موسولمانەکان، پاش ئەوەی که سەفەری بەغدا و شام و فەلەستین دەکات و پاش ئەوەی که لەگەڵ نووسینەکانی مرۆفی بە تاییەت فەلسەفە ئاشنا دەبێت، بەرەو ئیسلامەوه دەگەرێتەوه و خۆی بە پرگاریبوویەک دەناسیت که لە کتیبی (المنقذ من الضلال) که سەبارەت بە ژيانى دەینوووسیت، ئاماژە بەوه دەکات.

غەزالی خەلکی شاری تووسی سەر بە شاری گەورەى خۆراسانە که دەکەوێتە پوژتئاوای ئێران. ئیمامی غەزالی بە سەفەر کردن و تەنیاى و مانەوه لە خۆدا، لە کوتایى (بە قسەى خۆى) بە پرگاری دەروونی خۆى دەگات.

ئەو کەسانەى که خاوەن سەرمایە و دارایی زۆر بن، ئەو کەسانە لیاقەتى ئەوهیان هەیه که بونیادهکانیان پێ دروست بکریت. هەروهها ئەو ناوانەى که خاوەن میژوویەکی قورس و قایمى لە ژيانیان بوو خویندن و ئاشنایەتى لەگەڵ ناوهکان، ئەو کەسانە لیاقەتى ئەوهیان تێدا هەیه که نەخشە و پەیکەرەکانى زمانى و ئەدەبى بە ناویان بکریتەوه و دامەزریت.

سەید قوتب لە مندالی قورئان لەبەر دەکات و خەریک بە وشەکان و پرستەکان دەبێت. لە تەنیاى هەستەکان و هزرەکانى خۆى بەگەر دەخات، وه هەلسووکەوت لەگەڵ ناوهکان دەکات. کەسێک که لە مندالیهوه قورئانى لەبەر بێت و لە ناوەندى فەرھەنگى عەرەبى بێت و سروشتى پێر لە هەست بێت، زەمینە و شایستەى ئەوهى تێدا هەیه که وەرچەرخان و وەرگەرپان و زابین و خولقانى دووبارە لە ژيانى پوو بدات.

ئەبو حامدی غەزالی هەر لە مندالیهوه لە بن دەستى ناودارانى سەردەمى خۆى لە بەردەستى ئەوانەدا کتیب بە دەستەوه دەگریت. غەزالی لەبەر ئەوهى که خاوەن میژوویەک خویندن و بەردەستى و سەفەر و تەنیاى و بیر کردن بووه، لیاقەتى ئەوهى بەدەست هیناوه که لە ناوهکانى شەجەرەکان بێت. غەزالی هەر وهک سەید قوتب چەند سالیک بە خۆیهوه تەنیا دەمیئیت و خەریک بە بیر کردن و لیکدانى ئەو بەرھەمانە دەبێت که لە ژيانى خۆیندووویەتى.

فردریک نیچە ئەو ناوهیه که بەرەتاکانى خویندنى بە ئینجیل دەستى پێ کرد. کتیبى ئنجیل یەکەم ناویک بووه که فرمیسکی لەسەر پزاندوووه. ئیتر تەواوى ژيانى بە ناوى عیساوه خەریک دەبێت. نیچە لەو ناوانە بوو لە خاوەن هەستى فراوان بوو، گریان و تەنیاى و پینووس دەروونی خاوەندارى کردبوو.

لەوه دُنیا بن که ئەو کەسانەى بە تیکەى گەورەوه دەست پێ دەکەن و دەمیان بە جاوین زۆر ماندوو دەکەن، لە تیکەکانى کوتایى ماندوو دەبن. ئیتر دەم گوێ لە سک نادات، چ تیر بێت چ برسى، که وهستا، دەوهستیت!

نیچە لەوانە بوو که تیکەى بە تەنیاى و بە وشکی دەخوارد. هەر ئەمە بووه هۆى ئەوه که لە بیر و میسکی گرفت و کیشە دروست بێت. لە کوتایى بە سەکتەى میسک گیانى لە دەستدا.

سادی هیدایهت ههروهها لهو کهسانه بوو که بهرتهای به ته نیایی دهستی پی کردوو. گرتی گهوهی نیچه و سادی هیدایهت ئهوهبوو که ئهوان و زوریک له ناوهکانی تر، کتیبی بی خاوه نیان به دهستهوه گرتوو، هه رهک سهگیگ که بیدۆزیتهوه، به سهختی دهستی و ئاشنا ده بی. کتیبی بی خاوهن به دست گرتن وهک ئه سهگهیه که به بی ئهوهی رهچه لهک و خاوهنی بنه پرتی بناسی، بهتویت که دهستی بکهیت. ئه سهگ و کتیبه بو هیه که له جیاتی ئهوهی که دهستی بی، به سهختی گاز له دست بگریت.

سادی هیدایهت ماوهی دوو سال له هیندوستان ده بی و لهوی پومانی بهناوبانگی خو (بوف کور) دهنوسی. دهگه پیتهوه بو ئیران و بهو پومانه ناوبانگی ده دهکات و ئیر بهو پومانه دهناسریتهوه، وه هه ره بهو پومانه ناوی به بزماری ده کورتیت. هیدایهت له ژیان ماموستایهکی تاییهتی نه بووه، وه به بی خاوهن، فرههنگی فرههنسهوی به خو دهناسینیت، به بی ئهوهی که ناویک و ماموستایهکی هه بی.

فردریک نیچه به سهفهری بو کیوهکانی ئالپ له ئیتالیا به ناوی زه دهشت دهگات و جیگری ناوی عیسی کوری مریم ده بیتهوه. کتیبی عیسا و شوپنهاور له ته نیایی خویدا به دست دهگریت و به بی ئهوهی که له ماموستایهک وهریگریت، به ناوی ئهوانهوه ئاشنا ده بی.

سهفه و ته نیایی ئه ناوانه بههه ره بهست و خواست و دهستی بو بی، ناوی ئهوانی بونیاد نا، وه وه چه و زاینیکی تری وه به ره نیاهوه. نمونهی ئه ناوانه وهک کرمی ئه وریشمه که له ته نیایی خویدا به ره میکی گرانبهها ده خولقی نی. کرمی ئه وریشمه باشترین نمونهیه بو ئهوهی که ناوهکان له ته نیاییدا باش بناسینهوه.

کرمی ئه وریشمه ئهو کرمهیه که بو وه به ره نیانی ئه وریشمه که لکی لی وه ده گیری ت. قوناغهکانی بهر و به ره می ئه وریشمه ئه وهنده ههستیار و ناسک و جوانه که لیاقهتی ئهوهی تیدا هیه که بیته نمونهیهکی سهرکهوتوو.

کرمی ئه وریشمه ده بیته دهستی خاوهنداری بکات، ده بیته که خاوهندارهکی ژینگه بو خوش بکات و له برسیهتی ده ربازی بکات. کرمی ئه وریشمه کرمیکی زور برسیه و ده بیته که بهر دهوام گه لای داری له بهر بگریت، بو ئهوهی که تیر بی.

کرمی ئه وریشمه ده بیته که ژینگه بو خوش بگریت، بو ئهوهی که له دهورهی برسیهتی بو دهورهی دروست کردنی خانوو که له ته نیایی گزه ر بکات، بو ئه مهش ده بیته که خاوهنداریک زه مینهی ئهو ژینگه خوش بکات. ئه گه ر ژیان و ژینگه کی کرمی ئه وریشمه به جوانی و دروستی نه پاریزریت، ئه وه ئه وریشمه به ره م نادات و ئاز لهکانی تر قوربانی دهکن.

کرمی ئه وریشمه ده ورهیهک که له ناوهوهی خویدا خهریکه ئه وریشمه دروست بکات و بهری پر بههای خو بونیاد بنیت، ئاگای له دنیای دهروهی خو نیه. لهو کاته ئیر بو هیه بیته قوربانی، یان وهک په پولهیهک بال ده ره نییت و بفریت.

کرمی ئهوریشهم پيش ئهوهی که دیواری بهری خوئی کون بکات و بیته دهرهوه، به دهستی خاوهنهکهی دهکوژریت، بو ئهوهی که بهرکهی بهها و تایبتهندی خوئی له دست نه دات.

بهری کرمی ئهوریشهم بو بهرهمی گرانبهها به کار دهچیت و له لای مروفا به بههاوه ناوی لیده بریت. ههروهها ژینگه و دهرهکانی ژیانی کرمی ئهوریشهم و دهستی خاوهنیکی ئاگاه، بههای زوری ههیه بو ئهوهی که وهک نمونهیهکی شایسته بو پهروهده کردنی نهوهکان و ناوهکان به کار بجیت.

بهلام مروفا تهوانی زوری نیه، مروفا بوونهوهریکی ههژار و دهستکورتته که زانست و تهوانی ئهوهی نیه که نهوهکان به جوانی و سهرکهوتویی ببپاریژیت و داهاتووی نهوهکان شکودار بکات. پهروهدهی مروفا چهند سهه قوتابی له بونیادیک راگیر دهکات، له دهرهیهک خاوهنداریهکی سنوورداریان دهکات.

یهکهه قوتابخانهیهک که به سههتایی من ناسرا، سههوهی چووارسهه قوتابی بوو که زورپهیان له خیزانی کهمدهرئامهد و ههژار بوون. ههرویه له بازارهکان و کولانهکان خهریکی ئیش و کار بوون. له زانکوئی سهلاحه دین که وهک دوا ناوهندی خویندنی من بوو، سههوهی چهند سهه قوتابی خهریکی خویندن بوون که خاوهنیک خاوهنداری ئهوانهی نه ده کرد. ئهوه من له زیندان له خوا نه بیته کهس ئاگاهی لیم نیه. مروفا ئهوهندهی کرمی ئهوریشهم بههای نیه!

رستهیهکم له قورئانی پیرۆز هینا که خوای مهزن دهههرمیت: **إن یشأ یدهبکم و یأت بخلق جدید (فاطر ۱۶)**

له ئایهتی پيش ئهوهدا خوای مهزن دهههرمیت که ئهی خهک، ئیوه له لای خوادا ههژارن و ئهوه خوای مهزنه له بینیازه. مهبهست زور پوونه، خوای مهزن ئامازه بهوه دهکات که با به ناوی بهرزی خووم له ههژاری و نه داری و نه زانی دهربازتان بکهه!

ئهو ئایهته ئامازهیهکی پوونه که به خواستی خوای گهورهیه که مروفایک ببات و ته نیای بکات و ژینگهیی بو خووش بکات و لهو ژینگهه زهمینهی زابینیکی تری بو خووش بکات. خوای مهزن زهمینه بو ناوهکان خووش دهکات بو ئهوهی که یان بگههههوه، یان له ته نیاییدا وهک سادقی هیدایهت گور به گوری ببن، یان وهک نیچه له شیتخانه بکههون، یان وهک سههید قوتب له سیداره بدرین.

هیچ ناویک به بی خواستی خوای مهزن بهرز نابیتهوه، وه به بی خواستی خوای دلوفان ناکریتهوه. ئهوه خوای مهزنه که ناوهکان له ژینگهیی سههتایی دوور دهخاتهوه و له ئهدهبهکانی تر و زهویهکانی تر زهمینهی زابینیان بو خووش دهکات.

له باسی کرمی ئهوریشهم ئهوهی که سرنج راکیشه سی شته، یهکهه دهستیکه که ده بیته خاوهنداری کرمی ئهوریشهم بکات. دووههه، برسیهتی کرمی ئهوریشهمه، که ده بیته به

بەردەوامى گەلای پىي بدريت. سيهەم، تەنيايى و بەسترانەوويە لە دۇنيا، بۇ ئەوھى كە بەرى خۆى دروست بكات.

ھەرۋەھا نەوھەكان دەبيت كە دەستىك خاوەندارىان بكات و ژينگەيان بۇ خۆش بكات. كەسانىك لە نيو نەوھەكان بە ناوى خاوى مەزن وەك كرمى ئەوريشەم برسى ناسين و زانستن، ئەوانە دەبيت كە بە دەستى خاوەندار بە شايستەيى تير بكرين. پاشان ئەو نەوھە برسيە، لە دەورەيەك دەكەويت كە پيوستى بە تەنيايى و لە خۆ بووندايە، دەبيت كە خاوەندار زەمىنەى ئەو تەنيايىەى بۇ خۆش بكات. دەورەى گورانى ناو و بونىاد لە كرم بۇ پەروانە لە خانوويەك دەكرىت كە جگە لە خوا نەبيت كەس ئاگاھى لى نىە. بۇيە بەسترانەوھە و خۆ و تەنيايى و شاراوھى تايبەتمەندى ئەو دەورەيە.

ھەنگ و تاووس لە نيوان گرتنەوھە و كردنەوھەدا

شيخ و دەرويشەكان لە دەف و دايرەدا

لە سەردەمى پيش ئەوھى كە شەر و ئاوارەيىھەكان دروست بيت، پياوان و ژنانى دەشتى زەھاو دوو تايبەتمەنديان ھەبوو، يەكەم ئەوھە كە ھەر پياويك سوار و چەكدارى بەگ و خانىك بوو. دووھەم ئەوھە كە زوربەى ژن و پياوھەكان دەرويش يان شوينكەتووى شيخىك بوون. ئەمە دوو تايبەتمەنديە كە ئيسته دەور و باوى نەماوھ.

دەورانىك كە شاي ئيران دەستى دا بە ھەندىك چاكسازى سياسى، خان و بەگەكانى لە زورىك لە ناوچەكانى ئيران كو كردهوھە و ئيتىر باوى چەكدارى بۇ بەگ و خانىك نەما. تەنيا بىرەوھەرى و باس و چيرۆكەكانى لە نيو خەلك مايەوھە. ھەرۋەھا ھەرچون كە دەرويش و شيخايەتى لە پيش شەر رەنگ و بۇنى ديارى لە ژيانى خەلك ھەبوو، لە پاش شەر و ئاوارەيىھەكان، ئەو رەنگ و بۇنى نەما. نەمانى رەنگ و بۇنى ئەو دەرويشايەتتە، لە نيو نەوھەكان ديار بوو، ئەگەرنە، باوكان ھەر كەم و كوت و ھەر ماوھەك جاريك سەردانى شيخى خويان دەكرد.

ژنىكى خزممان دەرويشى شيخ ئيسماعيل بوو. ئەم ژنە زور ژنى داماو و چاك و بەستەزوبان بوو. زور دەھات بۇ مالى ئيمە، ھۆكارەكەشى ئەوھە بوو كە وینەيەكى شيخ ئيسماعيل كە مالى ئيمە بوو. ئەم ژنەش دەھات و باوھشى بە وینەى شيخ دەكرد و لەسەر وینەى شيخ دەگريا و سەرمورى دەھينا و ئيتىر ھەتا تير تير نەگريابايەت وازى لەو وینەيە نەدەھينا.

رۆژىك پاش ئەوھى كە تير و تەسەل لەسەر وینەى شيخ گريا، لەگەل داىك و باوكم بۇ خواردنى چايەك ھاتە ھەيوانەكە. ھەمووجار باوكم زور قسەى خۆشى لەگەل ئەكرد، جاريك باوكم بە

گه مەو و تى ميم زينهت ئەمە بۆ واز لەم شىخە ناھىيىت؟ ئەگەر دەتەوئىت، با وئىنەكەى شىخت پيشكەش بكەم و ببىه بۆ خۆت!؟.

ميم زينهت زۆر جار بئىدەنگ دەمايەو و قسەى نەدەكرد. وئىنەكەشى نەدەبرد بۆ مالى خۆى. ئەبوت دوورى لە شىخ و هاتن بۆ ئيرە و گريان لەسەر وئىنەكەى، تام و مانايەكى ترى هەيە. ئەم جۆرە لىكدانەوانەى قسەكانى ميم زينهت منى زياتر لە خۆى ورد كردهو.

هەر جار يىكيش كە شىخ دەهات بۆ سەرپيلى زەها و دەشتى زەهاو، ميم زينهت بە دواى شىخ مال بە مال و لادى بە لادى دەكرد.

بۆ من سەير بوو كە چ عەشق و خۆشەويستىەك لە نىوان ئەو دوو مروڤە هەيە!؟ چ شتىك هەيە كە من هەستى پى ناكەم!؟

ئەم باس و چيروكە بەسەرچوو و من بە هوى خوئىدن و حوجرە و زانكوو، لە مال و ولات دوو كەوتەو. پاش ئەوەى كە ژيانم هاتە شارى لەندەن و جار بە جار لە شارى لەندەن پياسەم دەكرد، وئىنە و حالەت يىكى ترى وەك ميم زينهتەم بينى. چيروكى ئەو وئىنەيە ئاوەها بوو:

رۆژيىك بۆ سەردانى دۆستىك دەچووم. ئەو دۆستە لە ناوچەيەكى خۆشى لەندەن بوو. لەو بەشەى لەندەن زۆر كۆبوونەو و كۆنسرت و بەزم و مەزات دروست دەبوو. سوتفە ئەو رۆژەى كە من چووم، كۆنسرت يىكى مۆسىقى بوو. پاش ئەوەى كە لە قىتارى بن زەوى هاتە دەرەو، لە بەردەم ويستگەى قىتارەكە راوہستام. ئەو دۆستەى منيش، تەلەفونى كرد و وتى ئەو بەرپووم. منيش تا گەيشتنى ئەو دۆست و هەقالە لە سالۆنى كۆنسرتەكە چوومە ناوہو. پىر بوو لە كور و كچى گەنج. بۆ من سەير بوو، نەمزانى كە چ گۆرانىيىژيەك، بەلام ئەوەى كە سرنجى منى بۆ خۆى برد، كچ و كورى زۆر بوو. هەر ئەوەم زانى پياويك كە گوايە گۆرانىيىژ بوو، لە دەرگەيەك هاتە دەرەو و كور و كچەكان هەموويان كرديانە هات و هاوار. لە كچەكان و هات و هاوارەكە نزيك بوومەو. يەكيك لە كچەكان لەوەى كە ئەوەندە نزيك بە ئەو گۆرانىيىژەيە دەگريا و بە دەستى روومەتى دەگوشى. چەند كچىكى تر لە گريان و خۆشيدا هەر كەوتنە سەرزەوى و هاواريان دەكرد. بۆ من سەير بوو!!.

ئەم وئىنەيە منى زياتر خستە ئيو بىرەو. زۆر وئىنە و هەوالى ئاوہام دەبينا كە دەستەيەك لايەنگرى كەسايەت يەك چەندە تووشى حالەتى سەير دەبن كاتىك دەگەن بە ئەو كەسەى كە دەيانەوئىت. هاوار دەكەن و هەلدەفەرن و دەگرين و هەر وەك ئەو كە بيانەوئىت بە هات و هاوار خۆيان لە ئارامى و بزگەى نەرمى خۆشەويستەكەيان جيا بكەنەو! هەستم كرد كە ئەو جۆرە كەسانە لە رووى دەرروونى و رۆحىەو شتانىكى تايبەتيان تيدا هەيە.

دنيا بووم كە ئەو كچانەى كە بۆ ئەو گۆرانىيىژە دەگرين و لە زەوى دەكەوتن، هەر وك ميم زينهت كە بۆ شىخى خۆى دەگريا وەك يەكن. ئنجا ئەمە منى دەبرد بۆ ئەوەى كە زياتر ئەو جۆرە كەسانە بناسمەو و لىكيان بدەمەو.

له دهورانیک که له زانکوۆ سه لآحه دین خه ریک به خویندن بووم، له گه ل چه ند ناویکی کورد ئاشنا بووم. له وانه ناوی عه بدولپه حمانی قاسملوو و عه بدولا ئوجه لان. ئه و دوو ناوه له ده ست و ده می قوتابیانی کوردی پارچه کانی تر باس و یاد ده کرایه وه.

ناوی عه بدولپه حمانی قاسملوو ناویکی ئاشنای ده ورانی مندالی من بوو. له ده وره ی ژیانم له که مپی ئالناشدا ئه و رۆژه م له بیر ماوه ته وه که له بهر شه هید کردنی دکتور قاسملوو وه ک شه هیدی گه ل، هه ر هه مووی خه لک پارچه و په رده ی ره شیان هه لکرد و به ده ر و دیواری ماله کانه وه هه لیانواسی. ئه وه م له بیره که شه هید بوونی قاسملوو بو خه لک وه ک کاره ساتیکی گه وه بوو.

له پاش ئه وه ی که گه راپینه وه بو کرماشان، ناوی ناوداره کوردیه کان به ده مدا نه ده هات، ئه وه ش له بهر ئه و ترس و هه ره شه بوو که له لایه ن کو ماری ئیسلامی له خه لک ده کرا. ئیتر ناو و باسی له لای مندا کو ژرایه وه تا ئه و کاته که بو په رده ان به خویندن رووم له باشووری کوردستان کرد. به خواستی خوای مه زن له گه ل چه ند قوتابیه ک له مالیک دامه زرام و خه ریک به خویندن بووم. ئه و قوتابیانه زۆربه یان سه ربه حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران بوون.

له دریزی چه ند سا ل دراوسییه تی و هامشوویی له گه ل ئه و قوتابیانه ته نیا به ره مه یک که بینیم، کتیبی (کورد و کوردستان) ی عه بدولپه حمانی قاسملوو بوو. وه ک کتیبیک به ده سته وه ده گیرا که زیاتر له سه ره وه ی کتیبیکی ئاسایی بوو. کتیبیکی خو شو یسترا و بوو که نه ده خوینرایه وه، به س له بهر ناوی قاسملوو و له بهر ناوی خاوه ن کتیب به ده سته وه ده گیرا. کیشه ی من له گه ل روومه تی ئه و که سه بوو که ئه و کتیبیه ی به ده سته وه ده گرت. ئه و قوتابیانیه ی که ناوی دکتور قاسملوو یان ده هیئا، ئه وه نده ی تر بوونه هۆی ئه وه که من سلیان لی بکه م و له ریگه ی ئه وانه وه به ناوی عه بدولپه حمانی قاسملوو وه ئاشنا نه یم.

ئه مه من ده خاته بیری ئه و کتیبیه ی که باوکم له بهر خو شه ویستی خاوه ن کتیب به ده سته وه ده گرت. له بیرمدا ماوه که سا لی هه زار و سیسه د و هه فتا و پینجی کوچی هه تاوی هه و آل و ده نگ و هه را بلا و بووه وه که ماموستا موحه ممه دی ره بیعی کو ژراوه و خه لک له شاره کانی کرماشان دژی ئه و کوشتنه له کو ماری ئیسلامی هه لساون. هه ر ئه م هه و آل نا ره حه تی و ده ردی نه مای ئه و ماموستایه له لای خه لک دروست کرد.

هه ر له و رۆژانه بوو که نیوه پروانیک باوکم له گه ل چه ند ها ورپییه کی هاته وه بو ماله وه و کتیبیکی به ده سته وه بوو. وتم به باوکم که ئه وه چ کتیبیکه به ده سته وه؟ کتیبیه که ی به مندا و وتی ئه وه کتیبی (باقیات و صالحات) ی ماموستا ره بیعیه. کتیبیه که م کرده وه و سه یری پیره وه که یم کرد. سه باره ت به فه هی ئیسلامی بوو. زانیم که له بهر خو شه ویستی ماموستا ره بیعی ئه و کتیبیه ی کرپیه.

باوكم كتيبه‌كه‌ى له‌سه‌ر تاقه‌كه‌ دانيا. ئەو كاته له ماله‌وه كتيبخانه‌مان نه‌بوو، جگه له كتيبي ديوانى شيعرى ماموستا قانيع و كتيبي باقيات و سالحاتى ماموستا موحه‌ممه‌دى رهبيعى نه‌بیت. ئەو كتيبه‌ى ماموستا رهبيعى بۆ فه‌قى و ئەو كه‌سانه باش بوو كه پيويستيان به شەرع و حەلال و حەرام هه‌يه، به كه‌لكى ئەوه نايه‌ت كه هەر كه‌س به ده‌ستيه‌وه بگري‌ت و بيخويني‌ت. سه‌رچاوه‌يه‌كه‌ى فه‌قى و مه‌زه‌به‌ى شافعيه‌.

ئەو كتيبه له سه‌ر تاقه‌كه به تهنيا مايه‌وه و بووه شويني‌ك بۆ ئەوه‌ى كه ده‌سته كاغه‌ز و به‌لگه‌يه‌كه‌ى تي‌دا دابنين كه پاريزراو بميني‌ت. كاغه‌زى وه‌ك كوپن و به‌لگه‌يه‌كه‌ى قوتابخانه و وي‌نه‌يه‌كه‌ى كو‌ن، يان ژماره ته‌له‌فون يان بيره‌وه‌ريه‌ك و نامه‌يه‌ك. ئەو كتيبه بووه شويني ئەو جو‌ره كاغه‌زانه، هه‌ريه‌م شي‌وه‌يه شەق و شر ببوو. كه‌س ئەو كتيبه‌ى نه‌ده‌خوينده‌وه، له‌به‌ر ناوى ماموستا موحه‌ممه‌دى رهبيعى له ماله‌وه‌مان مانده‌گار ببوو.

هه‌روه‌ها كتيبه‌كه‌ى دكتور قاسملوو له نيو ژووره‌كانى ئەو قوتابيانه ئەو به‌سه‌رهاته‌ى وه‌بيري من هينايه‌وه.

ئەو دهر د و نيگه‌رانيه‌ى كه له مه‌رگى دكتور قاسملوو و موحه‌ممه‌دى رهبيعى له نيو خه‌لكدا دروست بوو، بووه هوى ئەوه كه پيگه‌ى ئەو دوو ناوه له نيو خه‌لكدا نزيك ببينم، وه به كار و به‌ره‌مه‌كانيان ئەو دوو ناوه له‌يه‌ك پيگه‌دا له لاي مندا له‌يه‌كدى نزيك بوونه‌وه.

ماموستا رهبيعى له تايبه‌تمه‌نديه‌كانى ئەوه بوو كه له نيو ولا‌ته‌كانى موسولمانه‌كان به قارى قورئان ده‌ناسرا. له نيو خه‌لكدا به كه‌سيكى خه‌لكدوست و خه‌لكى ده‌ناسرا. ماموستا رهبيعى شعيري ده‌وت و چيروكى ده‌نووسى و به‌رگري له فه‌ره‌نگى كوردى و ئيسلامى ده‌کرد.

دكتور قاسملوو كه‌سيكى خه‌لكدوست بوو وه خه‌لكيش خوشيان ده‌ويست. به خوينده‌وارى بوارى ئابوورى ده‌ناسرا. هه‌ر ئەم خوينده‌واريه وای كرد كه من له ناوى دوور ببمه‌وه. دكتور قاسملوو له پراگ و فه‌ره‌نسه‌گه‌شه‌ى به ناوى خو‌ى دابوو. له‌به‌ر و بن ده‌ستى ناوه‌كانى فه‌ره‌نسيه‌كان و سو‌فقيه‌ته‌كان ناوى خو‌ى دروست كردبوو، وه به ئەو ئەده‌به‌ى كه‌له روژئاوا فيرى ببوو، نه‌وه‌كانى كوردى په‌روه‌رده كردوو. ئەو ئەده‌به‌ى كه ئەو سه‌رده‌مه له فه‌ره‌نسه و روژئاوا و سو‌فقيه‌ت بلاو بوو، ئەده‌به‌ى سو‌سياليزم و كاپيتاليزم بووه.

ئەده‌به‌ى سو‌سياليزم و ماركسيزم له‌وه سه‌رده‌مه وه‌ك هه‌وريكى رەش بووه كه هاتوو به‌سه‌ر زه‌ويه‌كانى تر‌دا و به ئەو هه‌وره‌گره‌مه كه دروستى كردوو، نه‌وه‌كانى وه‌ك قارچك له زه‌وى ده‌ره‌ينا. ناوه‌كان كه وه‌ك قارچك به گر‌مه ده‌ره‌اتن، وه‌ك قارچك چه‌تر و كه‌پريكيان بۆ ده‌سته‌يه‌ك له بزووتنه‌وه‌كان و نه‌وه‌كان دروست كرد.

كه‌سانيكى وه‌ك مه‌نسوورى حيكه‌ت له نيو فارسه‌كان و عه‌بدو‌لا ئوجه‌لان له نيو كورده‌كانى باكوور له‌وه ناوانه‌ن كه له سه‌رده‌مى گر‌مه‌ى سو‌سياليزم ده‌ره‌اتوون. ئەو ناوانه له پيگه‌ى ئەو جاده‌يه كه ده‌سلاتدارانى ئەو سه‌رده‌مه كيشاويانه، به‌ريان گرتوووه و ناويان له به‌ر و بن ده‌ستى

پۆژئاوا زایراوه. ئەوان بوون که ناوهکانی کورد و فارس و عەرەببیا زایاند و ھەر پۆژئاوا بیاھەکان بوون که ناویان بۆ حیزبەکانی ئەو ناوانە دروست کرد!

ئەو پێگاو بانانە ی که ناوهکان بۆ نەوهکان دروستی دەکەن، کاریگەری لە خاک و خۆینی نەوهکان دەکات. دکتۆر قاسملوو لە پراگ بوو مامۆستای ئابووری و مەنسووری حیکمەت لە ئینگلیس بوو مامۆستا، ھەر ئەمە وای کرد که نەوهکانی کورد و فارس بە دەستی ئەو ناوانەو جادەبەکیان بۆ بکەنرێت و لە پێگای ئەو جادەو نەوهکان بە ناوی خۆیان بگەییەن. مەنسووری حیکمەت و دکتۆر قاسملوو باش مارکسیان دەناسی، بەلام مارکس نەوهکانی خۆی نەناسی!

کەسانی وەک عەلی شەریعەتی و عەبدولکەریمی سروش پێگەوبانیان بەرەو ئینگلیس کیشا. قوتابییە فارسەکان لەبەر ئەوەی که ئەوانە دەرچووی بواری زانستە مرۆقیەکانی پۆژئاوا بوون، حیسابیان بۆ دەکەن. لەبەر ئەوەی که باسی فەلسەفە و زانستی فەلسەفە بۆ نەوهکانی فارس دەکەن.

"نەوهکان، بە ئەدەبی ناوهکان قسە دەکەن."

نەوهکان لە ناوەندەکان لەبەر دەستی ناوهکان فییری قسە و پستە دەبن. کەسانی وەک غەزالی تووسی و عەبدولکەریمی مودەرس لە بەغدا خەریک بە مامۆستایەتی بوون، ھەر ئەوانە لەو ناوەندە وانەیان بە نەوهکانی داھاتوو وتەو. بۆیە ئیتر جادە بەغدا بەھای نەما و ئیتر کەس بۆ ناسین و زانست پوو لە بەغدا ناکات!

ناوهکان لە کوئ کۆ ببنەو، نەوهکان بە شوینی ئەو ناوانەو دەچن. ناوهکان جادە بۆ کوئ بکیشن، نەوهکان بەسەر ئەو جادە مەیل و خواستیان ھەبە.

چیرۆکنووسەکانی کورد و فارس که خەریک بە چیرۆکنووسین بوون، لە خۆیندی چیرۆکەو دەستیان بە نووسینی چیرۆک کردوو. کاتیگ که لەگەل ناوهکانی نیو چیرۆک و دیمەن و پوداوهکانی چیرۆک ئاشنا دەبن، ھەر ئەو ئاشناوەتیە بە دواي خۆی دەیانبات، ئیتر یان سەفەری ئەو ولاتانە ئەکەن که چیرۆکەکان تیدا سەرچاوەی گرتوو، یان کاتیگ که دەستیان کرد بە چیرۆکنووسین، کەلک لە ئەو ناو و دیمەنانە وردەگرن که لە ئەو چیرۆکانە خۆیندویانە. نمونە ی زۆر ھەبە که کەلک لە ناوهکانی بیانی وەر دەگرن، باسی قیتار دەکەن، لە کاتیگ که لە شەرەکە ی خۆیان قیتاریان نیە. باسی شەراب و دەرمان دەکەن، لە کاتیگ که خۆیان دەمیان بە شەراب و دەرمانەو نەداو، باسی کەسایەتیەکی چیرۆکەکی خۆیان دەکەن که خەریک بە قوما دەبیت، باسی کچیکی لە شفرۆس دەکەن، لە کاتیگی ژنی لە شفرۆشیان لە ژیا نی خۆیان نەبیینو. بە گشتی جگە لەوەی که شیو و پەوشی نووسین لەوانی تر وەرگیراوه، ناوهکان و دیمەنەکانیش لەوانی تر وەر دەگیردیت.

" کورد وەک منداڵ دەبیت ناوی پێو بنریت، ھەر منداڵ و چکۆلە ی بەر دەستی ئەوانی تر بوو، وادیارە که ھەر منداڵ دەمینیت و قەت گەورە نابیت! "

ئىنجا باش وايه ئاماژە بەو بەكەم كە من بۆ لەم نووسىنە باسى ناوەكانى كورد لەپىگەى پىرۆز ناكەم؟ ئەم پىرسىارە وەلامى بە وشە ناوئىت، بەلكو پروو لەوانە ھەلەگەپرېنم كە ئەو پىرسىارە لە من دەكەن. ناوەكانى كورد ھەر ھەمويان لەسەر جادە و رېگە و بانى ئەوانى تر ھات و چۆيان كىردوو. ئەوان لەسەر رېگە و جادەيەك پىيان نىاوە كە بە دەستى خۆيان دروستيان نەكردوو، ئەوان بەس قارى و ھەرگىپى بەرھەمەكانى ئەوانى تر بوون.

ھەنگ و تاووس لە نىوان گرتنەو و كىردنەو دا

ھەنگ دەگرىتەو و تاووس دەكاتەو. ھەنگ ھىماى نەھان و ناوەو و نەكردنەو ھى نەپنى ھەستى، بەلام تاووس بە پىچەوانەو ھىماى كىردنەو و دەرختى چۆنىەتى نەقش و نىگارى ھەستى.

ئەدەب و زانستى مرۆفى دەيەوئىت كە نەھان و نەپنى ھەستى بكاتەو و بەسەرىدا زال بئىت، بەلام ئەدەبى دىنى دەگرىتەو و بۆ كەسانىكى تايبەت دەيكاتەو، بە بى ئەو ھى كە نەھان و نەپنى ھەستى بۆ ھەر مرۆفئىك بكاتەو. لە بنەچەق و بنەپتەو ھى خاى گەورە سەرچاوى ناسىن و ھىكەت بۆ كەس ناكاتەو.

مرۆف بە دىدى چا و ھىزى كىشانى دەست دەيەوئىت كە پەردە لەسەر نەقش و نىگارى ھەستى لادەت و دەرپىخات. زۆربەى نووسەران و بىرمەندان و ناوەكانى ئەدەب و زانستى مرۆفى ھەولئى ئەو ھىاندەو كە بە دىدە و دەستەو، وردە وردە خال و چالەكان كۆ بكەنەو و بىكەنەو.

پەپىكى تاووس نىگارىكى تىدايە كە لە ھەموو پەپەكانى تر دووبارە دەبئىتەو. ئەو نىگارە بە چاوىش دەناسرئىت. سەرجەم چاوەكانى سەر پەپەكان بە لەشى يەك تاووسەو لكاو و بەند بوو.

لئىرە ئەو ھى كە بەھى ھەيە ئەو ھىە كە كەسانى بىرمەند دەبنە دوو دەستەى سەرەكەو، دەستەيەك كە نەك بە دىد و دەستىكى كەم و كورتەو، بەلكو ھەك تاووس بە كۆيەك دىد و دىدەو دەيانەوئىت كە خۆيان و ھەستى بكەنەو و پىشانى بەدەن. دەستەيەكى تر ھەك ھەنگ بە بى ئەو ھى كە بىانەوئىت نەھان و نەپنى خۆيان و ھەستى بكەنەو، ھەول ئەدەن ئەو ھى كە پىيان فرمان كراو، بىگرنەو.

كەسىكى ھەك نىچە وىستى ھەك تاووس بە چەندەھا چا و دىدەو، نىگا بكات و بىكاتەو و بەسەر وئىنەكان و وشەكان و ماناكان زال بئىت. بە پىچەوانەو كەسىكى ھەك موھەمەد دروودى لئىبئىت، نەيھىشت كە فەرموودەكانى بنووسرئىت، لەبەر ئەو ھى كە ئەو ھى كە ھەنگ نەيھىشت نەپنى و نەھانى ناوەو ھى بكرئىتەو.

سەرچاوهی ناسین و راستی ده‌بیت که وهک وه‌حی بۆ موحه‌مه‌د و هه‌نگ، به نه‌ینی بمینیت‌هوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر سەرچاوه‌ی راستی و ناسین بکریته‌وه، که‌لکی خراپ و خۆویستانه‌ی لئ ئه‌گیریت و ئه‌نجامی خراپی لئ ئه‌که‌ویته‌وه.

لیره نه‌وه‌کانی کورد ده‌بیت به که‌لک وه‌رگرتن له وینه و ناوی هه‌نگ و تاووس خۆیان بگرنه‌وه، یان بکه‌نه‌وه. که‌سانیک سروشتیان بۆ ناو و وینه‌ی هه‌نگ ده‌چیت و که‌سانیک سروشتیان بۆ ناو و وینه‌ی تاووس ده‌چیت. به دلنیا‌یی‌هوه که خۆی گه‌وره داوا و ویست و خواستی که‌س به بی وه‌لام ناهیلیت و هه‌رکه‌س به لیاقه‌تی‌هوه پپی ئه‌به‌خشیت.

جاریک کورپکی کوردم بینی که باسی له به‌ختیار عه‌لی ده‌کرد و ده‌یوت که مه‌چه‌کی به‌ختیار عه‌لیان گرتوو که له‌وانی تره‌وه وینه‌ی هه‌لگرتوو. له دلئ خۆمدا وتم: ئه‌و دزه‌ی که سه‌گ بیگریت، ئه‌وه دز نیه، ئه‌وه نیازمه‌نده. سه‌گ بۆ ئاگادار کردنی خاوه‌ن ماله‌!

کاک شیرزاد هه‌سه‌نم له نزیکه‌وه بینی که باسی ئه‌و نه‌وه‌ی ده‌کرد که به‌رده‌وام په‌نجه‌کانیان به مۆبایله‌وه خه‌ریکه، ناوی ئه‌وانه‌ی به ئه‌سپیکۆزه‌کان ناو ده‌برد. جاریکی تر له دووره‌وه بینیم که باسی فرۆیدی ده‌کرد. فرۆید ناوی ته‌نیا له‌سه‌ر زوبانی شیرزاد هه‌سه‌ن نه‌بووه، به‌لکو زۆریک له مروفه‌کان باس له ناوی فرۆید ده‌که‌ن. نه‌وه‌کانی سه‌ده‌ی بیست هه‌ر هه‌موویان ئاشنایه‌تیان به ناوی فرۆید هه‌یه وه هه‌ر ئه‌مه ره‌نگ دانه‌وه‌ی لئ ده‌که‌ویته‌وه. ناوه‌کان که به‌رده‌وام به‌سه‌ر زوباندا هات و چۆیان کرد، ئه‌وه پرسته‌کان به دواي خۆیان ده‌هینن، وه پرسته‌کانیش وهک خوری ره‌نگیکی خۆی هه‌یه، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که ئاماده‌ی ده‌کات، ره‌نگیکی تایبه‌تی خۆی لئ ده‌دات. هه‌روه‌ها پرسته‌کانی مارکس له لای دکتۆر قاسملوو، وه پرسته‌کانی نیچه له لای خاله‌ هه‌یده‌ر، وه پرسته‌کانی فرۆید له لای شیرزاد هه‌سه‌ن، کاریگه‌ری خۆی له‌سه‌ر ئه‌وان کرد. نیچه کاریگه‌ری له خۆی هه‌یده‌ر کرد و فرۆید کاریگه‌ری له به‌ره‌مه‌کانی شیرزاد هه‌سه‌ن کرد.

مامۆستا ریپوار سیوه‌یلیم له به‌شی فه‌لسه‌فه‌ی کۆلیژی ئاداب بینی. وتی: به ئیمه ده‌لین، جاشه‌قه‌له‌م! وتم: کئ؟ وتی: که‌سانیک له ده‌سلاتی کوردی!

مامۆستا ریپوار باسی کاری هزر و پینووسی خۆی کرد، وتی: من باسی شته چکۆله‌کان ده‌که‌م، وهک ئه‌وه که ده‌ست و ده‌ستدانی سیاسیه‌کان له سیاسه‌ت چه‌ند به‌ها و ده‌وری هه‌یه!؟.

چاوی ورد بوون و په‌رخه‌ کردن و په‌رخه‌ گرتن له تایبه‌تمه‌ندی‌ه‌کانی بیرمه‌ندان و نووسه‌رانی کوردیه. وهک ئه‌سپیی و په‌نجه و مۆبایل، ده‌ست و سیاسه‌ت. ورد بوونه‌وه ئاماره به وردبوون و وردکراوی ناوه‌کان ده‌کات. به‌و مانا که ناتوانن بابه‌ته‌کان یان وینه‌کان وهک دانه‌کانی هه‌نار له بن پپستییک بخه‌ن و له کۆیه‌ک بیبه‌خشن به خۆینه‌ر. له وینه‌یه‌کی تر ئه‌و نووسه‌رانه په‌رپکی تاووس پیشان ده‌ده‌ن. ئه‌و نووسه‌رانه وزه و ته‌وانی ئه‌وه‌یان تییدا نیه که وینه‌ گشته‌که‌ی تاووس پیشان ده‌ن. بۆیه دانه به دانه له درپژی ژیانیان هزر و هه‌ستیان بۆ دروست ده‌بیت و له کۆتایی و ئه‌نجامدا ده‌یکه‌ن به کتیبیک. من له‌سه‌رجه‌م ئه‌و نووسیانه وهک سواکه‌ر و گه‌دا نه‌منووسیوه و

دانه به دانه کۆم نه کردووته وه، به لکو ههولمداوه که وهک ههنگ له دهروونه وه لیاقهتی ئه وه به دهست و دهروون بهینم که شانیک ههنگوین دروست بکه م.

له حوجره ی موحه ممه د ئیقبا لی لاهوری ئیمه یان فییری هات و چۆی تاران کرد. هه موو سالیکی فهقیکان و مامۆستا کان بو پيشانگای کتیب به ره و شاری تاران هه به پری ده که وتن. ئه وه ته نیا چوونیکى ئاسایی نه بوو، به لکو ریگه ی تاران یان به ئیمه فییر ده کرد، به و فییرکردنه ئه وه ده گه یه نن که تاران شوینیکی شایانه بو ئه وه ی که کتیبه خاوینه کان له وئ به دهست که ویت. ئیتر هه ر سال مامۆستا و فهقیکان سه ردانی پيشانگای کتیبی نیوده و له تی تاران یان ده کرد و له وئ له گه ل فارسه کان و به لوچه کان و عه ره به کان و ئه وانه ی که له بواری دین کاریان کردبایه ت ئاشنا ده بوون. چوون بو تاران خه تیک بوو که مامۆستاکانی حوجره بو ئیمه یان کیشا بوو.

له ده وره یه ک که له ریگای تاران و مامۆستا کان وه ره س و هیلاک ببووم، پرووم له باشووری کوردستان کرد بو ئه وه ی که له و قه بیران و ناله باریه ی ده روونم که مروّف به منی به خشی بوو، ده رباز بيم. زانکۆی سه لاهه دین و ئه و ژینگه یه که له کوردستان بوو، ئه وه نده ی تر منی هیلاکتر کرد. پاشان پرووم له پوژئاوا کرد بو ئه وه ی که ئاسایش و ئارامش ببینم، به خواستی خوی مه زن له ئینگلیس سه کته ی میشکم کرد، وه له پاش ئه و سه کته بوو که له ناوی مروّف و ری و جاده کانی مروّف دووریم گرت. هه ر له م ده وره که من بی ده نگ خه ریک به نووسینم، ده سته ده سته کورد بو خویندن په وانه ی پوژئاوا ده کرین، وه ئه مریکی و ئینگلیسه کان به خواستی خویان مه جلسی ده ف و دايره ی خویان بر دووه ته کوردستان و وه ک شیخ نه وه کانی کوردیان کردوو به ده رویشی به زمی باره گاکانی مه عریفی و سه بازی و ئاسایشی خویان.

تایبه تمه ندی باشی من ئه وه یه که خۆم ده خمه ریگه کانه وه، باش هاوړپیه تیان ده که م، له گه ل ئه وه شدا ناسیاریان ده بم و ئه گه ر بزنام که وه رگیژ و به رده ست و بن ده سته ئه وانی ترن، به دلنیا یی وازیان لی ده هیتم. هه ر ئه مه وای کرد که هیچ دلخو شیم بو ناوه کوردیه کان نه بییت، ئه وانه هه ر هه موویان له بهر و بن ده سته ناوه کانی تر گه شه یان کردوو وه وه ک ده رویشه کانی شیخیک، به کو له بهر پیی شیخ هه لده ستن و به دانه له ری ئاوده ست مه سینه ی ئا و بو شیخ ئاماده ده که ن!.

پری و په سمی شیخه کانی ناوچه ی کرمانشان ئه وه یه که ده رویش هه تا ئه و پوژهی که هه یه، ده رویش ده مینیته وه وه هه رگیژ له په ی ده رویشی بو شیخی گوزه ر ناکات. شیخ و ده روونی شیخ هه رگیژ بو که س ناکریته وه، ئه وه نده ده میان قورس و ئارام ده جوولیت که سه خته قسه یه ک له ده میان را و بکریت. به پیچه وانه وه ده رویشه کان ده م و ده ستیان هه رده م ئاماده یه بو کرانه وه. چیروکه خو شه کانی شیخ له نیو ده رویشه کانیه تی.

شیخه کان له هه ژاری و نه داری هات و چۆی شوینان ناکه ن، به لکو له بی نیازی و شکوی ناوی خویان سه ردانی شوینه کان ده که ن. بو ئه وه ی که ده رویشه کانی خویان له ده وری خویان کو بدن و به ناویه وه ده ف و دايره ببه ستریت. ده رویشه کان له دايره ده بن و ده فه کان به ده ستیانه وه یه.

شیخ له ناوهندی ئەو دایره ناوهکانی تر له دەوری خۆی کۆ دەکاتەو. ئەمە ئەدەبیکە که له کۆنەو دامەزراوه، ئەدەبیکە که پیرۆزکراوه، ئەدەبیکە که له سروشت هەیه، وهک کچهکان که بۆ کابرای گۆرانیبیژ دەکەوتن یان وهک میم زینەت که بۆ شیخی خۆی دەگریا.

پیم خۆشه که دهف بشکینم و دایرهی دەرویشەکان بتووچینم.

دەرویشەکان، نەوہکان، مەرہکان، سەگەکان، ھەر ھەموویان له دەورانی سەرەتایانەو دەتوانن که خێ بە دەرمال و مۆلگە و پەچەییەک بگرن، گەر له یەکەم مۆلگە و دەرمال زیاتر بوو، ئەوہ ئیتر زۆل و بیوہفا و سووک ئەبن.

کیشە و پرسی سەرەکی خێگرتن و مۆلدان و مانەوہییەکە که له دەروونی مرۆف و مەر و سەگ ھەیه. کاتیکی که شیرزاد ھەسەن بە ناوی فرۆید دەیگریت و ھەیدەر بە ناوی نیچەوہ ئەبەستریتەوہ، نیشانەی مۆلدان و خێ گرتنی ئەو کەسانەیه.

بزن که زۆر ھەزی له خۆیە، بۆ ئەوہیە که پێست و گۆشتی بۆ مانەوہ و چوون زیاتر خۆشه بکات. بزن کەمتر له مەر خێ دەگریت و له شوینیکی دەمیئیتەوہ. مەر بە بزن ژیر نابیت، ئەگەر سەدان سالیئیش پیکەوہ بن، مەر له مۆلدان و خۆشەویستی پەچە دەرنایەت!

ئەم باس و قسانە من دەبات بۆ ئەوہ که بگەییەنم دەستەییەک له مرۆفەکان ھەر له سروشتیانەوہ شیخمەنش و گەرە خولقاون، ئیتر له بەردەوامی ژیانیان دەبنە خاوەن دایره و تەکیەن، وه بە پیچەوانەوہ دەستەییەکی تر سروشتیان ئەوہیە که له دایره بن و بە دەفەوہ له دەوری شیخی خۆیان بسووړین.

کەسانیکی له بیرمەند و فەیلەسوف و پەيامهینەرەکان له دەروون و ناوہوی خۆیانەوہ بەزەبیان بەوہ ھات که خەلک له دەوری خۆیان کۆ بدن و بیانکەن بە قوربانی خۆیان، ھەربۆیە بە خەلکیان وت که خۆتان بن و خاوەن پرومەت و گەرەیی خۆتان بن و چۆک مەدەن بۆ ھیچ شیخیکی، بەلام بەم قسە و باسەش خەلک ھەر له دایره و تەکیە مانەوہ. ئەگەرچی ناو و شیوہ و وینەیی تەکیە و دایرهکان گۆراوہ، بەلام ناوہرۆک ھەر یەک شتە. مرۆف و مەر رادەییەکی فرەیی له خێ گرتن و مۆلدان بۆ پەچە و تەکیە تیدا ھەیه!

دەف و بیژنگ له دەست و ژەندندا

نەوہکانی کورد وهک بیژنگ بە دەستی ئەوانی ترەوہ ژەندراون، وه ناوہکانی کورد وهک دەف له دانیشتنی شیخەکانی ئەوانی تر ژەندراون.

رۆژیک له بازاری شاری سەرپێلی زەھاو لەگەڵ ناسیاویکی پیم دەکرد. ناسیاوہکە بە منی وت: ئەو کورپە دەبینی لەوبەری جادەکەوہ؟

دەستی بۆ کورپەکە راکیشا و منیش وتم: بەئێ، بۆ!

ناسیاوه که وتی: ئهوه سهیری مه که که ئاوه ها پڕ دهکات و سهلامهته، ناوهوهی دراوه!

که وتی ناوهوهی دراوه سهیرم لی هات، به پهله سهیرم کرد و وتم: مه به سنت چیه که ناوهوهی دراوه؟!

ناسیاوه که وتی: ئهوه له شهیری عیراقدادا دژی ئهمریکا شهیری کردووه، زور فیشهک و په لاشهیی بهرکه وتووه، کون کون بووه!

چیرۆکی کورپکی تر

له شاری له ندهن کورپکی کوردم بینی که چه ند کتیبکی ئینگلیزی به دهستهوه بوو و خهریکی ئهوه بوو که به هاوکاری زانکو و زانستگاکانی ئینگلیس فییری سیاست بییت و له پێگهیی ئهوه زانستانهوه که له ئینگلیس فییری ده بییت، کورد و کوردستان ده رباز و پزگار بکات.

وتم: وشهکان و پرستهکان وهک چه که، که سیک که ئهوه چه که دروست دهکات دهستی کراوهیه که بییات به هر کهس که بیهوویت. ئهوه زانستهی که تو له له ندهن فییری ده بییت، فارسهکان و عه ره بهکان و تورکهکانیش فییری ده بن. ئهوانه ئاگاهن له وهی که تو به چه شیوهیه که قسه ده که بیت و چه جو ره به لگه و قسانیک بو بهرگری له مافی کورد به گر ده خهیت.

له بهردهوامی قسهکان: نه وهکانی کورد به دهستی ناوهکانی کورد وهک بیژنگ کون کون کراون و به دهستی ئهوانی ترهوه دراون، ناوهکانی کورد خو یان وهک ده فی بی کون به بو نی خو شه وه به دهستی ئهوانی ترهوه ده ژهنرین، بو بو نهکان و خواستهکانی ئهوانی تر ده ژهنرین. له بهر ئه وهی که ئهوانی تر بونیادی ناوهکانی کوردیان کرد به ده فی بی کون، له گه ل ئه وه شدا نه وهکان له یه کدی بیگانه و نه ناسیاو وهک کونهکانی بیژنگ، کون کون و به ستر او، به ده ستیک ژهنراون و ده ژهنرین و خاکی ئهوانی تر پاک ده که نه وه. قازی موحه ممه د و ئوجه لان و قاسملوو و موفتی زاده و سوبحانی و په بیعی و حوجره ی ئیقبا لی لاهوری وهک ده ف بو ئهوانی تر وه به دهستی ئهوانی تر ژهنیاون. ئیتر ئه وه نه وانیهی که له بن ده ست و ناوی ئهوانه بوون، قوربانی و وهک بیژنگ بو ئهوانی تر ژهنیاون. سه له فییهکانی کوردستان وهک بیژنگ بو ئهوانی تر وه به دهستی ئهوانی تر کون کون و له ته پ و توژدا قپ و ون بوون.

ئه وه کورپه کورده به های به قسهکانی من نه دا و هر له کاری خویندنی خو ی بهردهوام بوو. منیش وازم له برادهری ئه وه کورپه هی نا و دام به دهستی خاوی مه زنه وه که به ناوی گه وره ی خو ی بریاردهر بییت.

دهستهیهک له پیاوانی دهستی زه هاو سوار و چه کداری په زا خانی نیژری بوون، دهستهیهکی تریش ده رویشی بنه ماله ی شیخ سه فایه دین بوون. هه موویشیان پیکه وه و له ناو یه کدی ده ژیان و هاومالیان ده کرد. هه روه ها له ده وره ی دوا یی و نویدا خه لکی کوردنشینی شاری کرماشان

خۆشه‌ويستی و پېژى خۇيان بۇ مامۇستا موحه‌ممەدى رەببىعى و مامۇستا عەبدولپەرحمانى قاسملوو دەردەبېرى. ئىستەش ئۇو دوو ناوہ وەك دووى ناوى كوردى و بەرپېز دەناسن.

بۇ من بووہ پرسیار كە ئۇو خەلكە بۇ يەك پېز و خۆشه‌ويستیان بۇ دوو كەس بە دوو بېر و باوہ پى جياواز ھەيە!؟

پاش ماوہ يەك بۇم دەرکەوت كە ئۇو خەلكە ناوماللى كوردى و ھەست و نەستى خۇبوون لە دەروونى زياترە لە ئىسلامى مامۇستا موحه‌ممەدى رەببىعى و سۇسپاليزمى مامۇستا قاسملوو. ئاوارەيى و ژېردەستى و تەنپايى كورد، وای كرددوہ كە كورد دەستە ھەستىكى ھاوبەشى بۇ يەكدى ھەبېت.

نەوہ يەك كە ھېچ بنەوايەكى لەسەر و لەبن نەبوو، بۇى ھەيە كە مرۇقى سەررەپووى و سەررەرى و سەرشتى سەررەووى ھزر و ئەندىشە و خەياللى لى بکەوېتەوہ.

مرۇف بوونەوہرېكە بۇ ناسين و لە ناسيندا بى سەبر و شېواوہ. ھەرئەمە وادەكات كە بۇ پېياز و ئەنجامى جۇراوجۇر بچېت. بۇ نمونە پراگماتىسم لە ئەدەبى ئىنگلىسەكان، رئاليسم لە ئەدەبى بالزاک، ئىدەئاليسم لە ئەدەبى ئالمانەكان وە شېوہكانى ترى چوون بۇ ناسين وای كورد كە سەررەگويى مرۇف كپ و كپ بېت. ئەمە كارى سروشتە كە ئۇو سەر و سىنگەى كە زۇر بەرزى و نزمى بكات، گوشان و كپ بوون و گوشار و کرانەوہ و بەسترانەوہ دەپگرېت.

بۇ سېنەوہى ناوہكان كە لە ئەدەبىك ھات و چۆ دەكەن، پېويست بە لېدانىكى بەھيز دەكات كە لە پەيكەرى ئۇو نەخشە و ئەدەبە بدرېت. سەلەفەكانى شارى کرماشان ھاتن بۇ ئەوہى كە ناوى مامۇستا رەببىعى و مامۇستا قاسملوو، وە سەررەم ھەست و نەستەكانى خەلك بۇ ئۇو دوو ناوہ و ناوہكانى تر تېك بەدن و ناو و ھەست و خۆشه‌ويستى تر باو و بلاو بکەنەوہ. ئۇو سەلەفیانە دەست و دەمى خۇيان لە خەلك وەشاندا، بۇ ئەمەش لە گەنجانەوہ دەستيان پى كورد. دايكم قسەيەكى ھەبوو، ئەبوت: ژندارى و خوادارى لە گەنجى و جوانى خۆشە!. ئۇو سەلەفیانە لە كاتى خوى و شوپنى خوى يەخەى نەوہكانيان دەگرت!.

لە شارى سەرپېللى زەھاو دەستەيەك موسولمان بە ناوى رەوتى سەلەفى دەرکەوتن كە دروشمەكانيان لە شمشېرەكانەوہ نزيك دەكردەوہ. ئۇو كۆمەلە سەلەفىە پېداگرېان لەسەر سەلەفى سالىح دەكرد كە مەبەستيان رېيازى پەيامھېنەرى ئىسلام و يارانى ئۇو پەيامھېنەرە بوو. ژيانى كۆمەلەيەتى ئۇو سەلەفیانە ھەر لە بنەرەتەوہ پەپرەوى لە بنەوايەك دەكرد كە نەك تەنيا شار و پېكھاتەى جادەكان، بەلكو خەلكەكەشيان بە دوور لە ئىسلام پېناسە دەكرد. رۇژىكى جەمە بۇ نوپىژى نپوہرۇ چووم بۇ مزگەوتەكەيان. كۆمەلەك گەنج بوون كە بە ھەست و خواستەوہ كۆ بوونەوہ.

ئۇو كۆمەلە دەستە باسېكى دەورژاند و دەبرژاند كە دەيەويست خاوەندارى بەسەر مرۇفدا بكات، خاوەندارىەك كە رستەكانى ديار بوو. يەكېك لەو باسانە خوېندن لە قوتابخانەكانى فارسى بوو،

که ئەوان بە توندی دژی ئەو پراوەستا بوون که منداڵان لە قوتابخانەکانی دەسلاتی کۆماری ئیسلامی ئێران پەرە بە خویندن بدەن. هەر ئەو قسە و باسانە ئەوەندە تر پرق و قینی لە قوتابخانەکانی فارسی گەشە پێدا و زۆریک وازیان لەو هینا که بخوینن. ئیتر ئەوان بە پێچەوانەیی حوجرەیی ئیقباڵی لاھوری، هات و چۆی تارانیاں نەدەکرد. ئەوان بە پێچەوانەیی حوجرە که گەشەیی بە پینووس دەدا، پەرەیان بە نەوہیەک دەدا که دروشمەکان بکەن بە شمشیر و بیدەن بە دەستی بەچکە موسولمانەکانەو و بیانہەنیرن بو ئەو ولاتانەیی که شەری کافر و موسولمان ھەییە. ئەو کۆمەلە ئیسلامیە تەوانی زۆریان ھەبوو کہ پستەکان بکەن بە دروشمەکان و بە ئاسانی ئەو دروشمانە بکەن بە شمشیر و بیدەن بە دەستی نەوہکانەو. ئەو کۆمەلە و سەرجم کۆمەلە ئیسلامیەکان بە پادەییەک کانی پستەکانیاں لەبەر دەستە، پێویستیاں بە بیرمەند نیە، بەلکو پیاویکیان دەوێت کہ لەشی لیاقەتی ئەوہی ھەبێت کہ پستەکان بە ئاسانی بکات بە شمشیر.

ئەو کۆمەلە سەلەفیە بە ھاوکاری نەخشەیی پستەکانی قورئان، بەھا بو ھیچ نەخشە و ئەدەبیکی تر نادەن، نەک تەنیا بی لایەن نین لەگەڵ ئەو ئەدەبانە، بەلکو بە ھاوکاری نەزانی و گیلی و ستەم دەیناسنەو.

لە راستیدا ھەناسە کێشان لەگەڵ کۆمەلەیک بیر و پستە زۆر زەحمەت و پڕ لە دەرد و ئازارە.

ناسین لە زەوی لەسەر بنەییەکی ئاکاری بەند و بەست کراو. ھاوکاری ئەوہی کہ ئەو کۆمەلە سەلەفیە نەیانتوانی لەسەر ئەو پێگە بەردەوام بن، گرفتیی ناسین و مەعریفەت نەبوو، بەلکو گرفتیی ئاکاری ئەوانە بوو. ئەو کۆمەلە لە خاڵ و چالیکیاں دەدا کہ شەرەکان ھەر ھەموویان لەسەر ئەوہیە. ئەو کۆمەلە بە راشکاوی ئەوہیان دەگەیان کہ شەر، شەری ناوہکانە.

ئەو کۆمەلە سەلەفیە، باسیان لە ناوی ئیماندار و کافر و موسولمان و موشرک دەکرد. ئەوان ئەو ناوانەیاں بو ناساندن ھەلەبژارد و بە توندی دژایەتی ئەو ناوہ نوێیانەیان دەکرد کہ لە کۆمەلگا بەرە و پەرەیی دەسەند، وەک رۆشنبیر و فەرھەنگی و ئەو جۆرە ناوانە.

مروّف گەر دەستی لەگەڵ بەدەیت ناچاری لەگەڵی دابنیشیت، کہ دانیشتی ناچاری قسەیی لەگەڵ بکەیت، کہ قسەت کرد، ئاشنایەتی و نزیکیی دروست دەبێت. باش وایە بو کرانەوہی ئەم باسە ئەم بەسەرھاتە بگێرمەوہ:

رۆژیکی بەھاری خەلکی ئاوییی لە پەقانی لای ئاوییی کو بوونەو و خەریکی قسە و دەمەتەقە و پێ کہ نین بوون. ھەوا خۆش بوو و خەلکی ئاوییی لەسەر کەیف و شادمانی بوون. لە ناکاوہ چەند ئۆتۆمۆبیل خۆیان کردە نیو ئاوییدا و کەسەکان دابەزین و بە چەکەوہ ھاتن بەرەو خەلکەوہ. بە سەر و جل و بەرگیان دیار بوو کہ یارسانن. خەلکیش کو خۆیان شیواند و بەرەو ئەو کەسانەوہ چوون. جۆریک سەیر لێھاتن خەلکی گرتەوہ.

یەکیک لە یارسانهکان لە دوورەوه دەستی بەرهو کەژەکانی دالاهۆ بەرز کردەوه و وتی: داوگەکه⁷ ئاسک پراو کردیمه، هاتنه ئه پرا ئی کەژانه، ئویشن ئیوهش بان و بچیمن؟! (یا حەزرەتی داود، ئاسکمان پراو کردوو، هاتوون بۆ ئەم کەژانه، گەر ئیژن ئیوهش بین با برۆین)

خەلکی ئاوابی تی گەیشتن کە ئەوانه گەلهیهک ئاسکیان پراو کردوو و ئاسکەکان هاتوون بەرهو کەژەکانی پشت ئاوابیهکە ئیمهوه. خەلک کار و باریکی نەبوو، هەربۆیه هەرکەسه کە لە مالهوه چەکی هەبایهت، هیئای و بەرپۆ کەوتن بەرهو کەژەکانی پشت ئاوابی ئیمهوه، کە بە دەم کەژەکانی دالاهۆوه بوو.

پیاوان و مندالان بۆ پراوی ئاسک بەرهو کەژەکانهوه بلآو بوونهوه. کاترمیریکی لە یالەکان و بالەکانی کەژەکان ئەمسەرۆئەوسەریان دەکرد و بە دووربین چاویان دەدا. هەر ئەوهمان زانی کە تەقەیهک هات و هەموو بەرهو تەقەکەوه بەرپۆ کەوتین. کاتیکی کە گەیشتین سەیرمان کرد بەرازیکیان کوشتوو. خزمیکمان بە توورەیی وتی: ئەم سەگبابانە درۆیان لەگەڵ ئیمه کردوو، ئەمە کە ئاسکە!؟

خەلکی ئاوابی بە دەم و قسه یەخە یارسانهکانیان گرت و بە توورەیی وتیان: بۆ درۆتان لەگەڵ ئیمه کردوو کە گەله ئاسک هاتوو بەرهو کەژەکانهوه؟ ئیوه دەتانزانی کە ئیمه بەراز ناخۆین بۆیه و تنان ئاسکە!.

یارسانهکانیش کردیان بە فشه و تیان: ئەی ئیوه بەراز نیهخوهین، چووی باریمەتان ئە پرا پراوه بەراز؟! وەتیم با بوویشیم ئاسکە، کە ئیوهش کومهکمان بکەن!. (ئەی ئیوه بەراز ناخۆن، چۆن بتانهیین بۆ پراوی بەراز؟! و تمان با بیژین ئاسکە بۆ ئەوهی کە ئیوهش یارمەتیمان بدەن)

یارسانهکان زیرەک بوون، ئەوان خەلکیان بینی کە بیکار و بیبار بۆ خۆی دانیشتوو، بە بیانیوی ئاسک چەکیان بە خەلک هەلگرت و خەلکیان برده سەر کیوهکان و پراوی خۆیان کرد و خەلکەکەشیان بەجیهیشت. هەروها دەستهیهک لە مرۆڤەکان، دەستهکانی تر بە شوینی پراوی خۆیان دەخەن.

لە ناکاوه دەستهیهک بە چەک دەکەونه نیو خەلکەوه و بۆ پراوی خۆیان و بۆ خواستی خۆیان خەلکانی تر بە کار دەبەن. لەوه هەردەم نیگەرەن بووم کە بە ناحەق بجم بە قوربانی ناویک و خواستی کەسانیک، بە بی ئەوهی کە ئاگاداری خۆم بیمهوه.

سەلهفیهکانی شاری سەرپێلی زههاو وهک ئەو دەسته یارسانه کە خەلکی موسولمانیان بە دواي بەراز خست، هەروهاش ئەوان نەوهکانی کوردیان بە دواي پراویک خست کە کەسیکی تر گۆشتهکە دەخوات!.

⁷ داوگەکه مەبەستیان ناوی داوده. داود ناویکی پیروزی یارسانهکانه. شیوهی وتنی داوگەکه وهک کەسیک بلایت ئیمامهکە.

خه‌لک "ئه‌ژه‌نریت" بۆ ئه‌وه‌ی که "بگیریتته‌وه". له‌ گرتنه‌وه‌دا راستی و حه‌قیقه‌ت ئه‌وه‌نده به‌های نیه، به‌لکو ده‌ستیک گرنه‌که که بتوانیت به‌ باشی بگریته‌وه و خاوه‌نداری بکات.

ناوه‌کان له‌ گه‌رانه‌وه‌کانیاندا

له‌ منداڵی خۆشه‌ویستی نیو کۆلان پره‌ له‌ هه‌ست و بیره‌وه‌ری تال و شیرین. ساڵی هه‌زار و سیسه‌د و هه‌فتاد و سیی هه‌تاوی له‌ کۆلانی‌ک ده‌ژيام که نزیک به‌ پینج دۆستی باشم هه‌بوو. هه‌موومان له‌ گه‌مه و قوتابخانه و گه‌ران و شه‌ر و ئاشتی‌دا گیانمان پیکه‌وه بوو. پاش خواردنی نانی نیوه‌رۆ له‌ کۆلان کۆ ده‌بووینه‌وه و گه‌مه‌مان ده‌کرد. ئه‌وه‌نده پیکه‌وه به‌سترابووینه‌وه که دنیا و مانای دنیا له‌و کۆلانه‌ بوو. شه‌رمان ده‌کرد و زووش پیکه‌وه ئاشتمان ده‌بووه‌وه. جار به‌ جار پیکه‌وه و جار به‌ جار له‌سه‌ریه‌کدی شه‌رمان ده‌کرد، هه‌میشه‌ش پیکه‌وه خه‌ندان بووین، هه‌روه‌ها بی‌خه‌م و بی‌هۆ و بی‌هۆده له‌سه‌رجاده و کۆلانه‌کان ده‌سووپاينه‌وه.

پاش ساڵیک ژيانی گیان به‌ گیانی کاتی ئه‌وه هات که ما‌ئمان له‌و کۆلانه‌ بار بکات. بار کردن بۆ من ده‌ردیک بوو که جه‌رگ و هه‌ناوی منی ده‌سووتاند. ئیواره‌یه‌ک له‌گه‌ل دۆستانی شیرینم پیکه‌وه له‌ بن تیری به‌رقیک، له‌ نزیک دیواریکی نزم له‌ گوشه‌ی کۆلان دانیشتبووین. ئاسمان لیل ببوو، که‌س به‌ کۆلاندای هات و چۆی نه‌ده‌کرد. ئه‌و خۆشی و گه‌شیه‌ی جارانی لیمان ته‌رای سه‌ندبوو. خه‌می له‌ ده‌ستدانی یه‌کدیمان پێ قبوول نه‌دکرا. پیکه‌وه گریاین و ده‌م و گۆنمان، له‌و فرمیسه‌که خۆی دوور ده‌خسته‌وه و ده‌چووه خواره‌وه‌!

ئیتز له‌ خه‌م و خوسه‌ی ئه‌و جیا بوونه‌وه، رۆژ و شه‌و نانم پێ نه‌ده‌خورا و له‌ خه‌یاڵ و خه‌مدا دلم ده‌کولایه‌وه. تا ئه‌وه‌ی که پاش چه‌ند رۆژ باوكم ماشینیکی باره‌لگری هیئا و خه‌ریک به‌ بار کردن بوو. دۆستانی وه‌فادار و عه‌زیزم هاتن و له‌ که‌نارمدا له‌ گوشه‌ی حه‌وشه‌وه راوه‌ستابوون، هیچ قسه‌یان پێ نه‌ده‌کرا، بی‌ده‌نگ و مه‌لول پێیان خۆش بوو که شت و مه‌کی بار کردن هه‌رگیز ته‌واو نه‌بیت!

ئیتز سه‌رنوشتی ئیمه‌ ئه‌وه‌بوو که له‌و کۆلانه‌ برۆین. کاتی‌ک که باره‌که ئاماده‌ بوو، باوكم منی له‌ دواوه له‌ سه‌ر باره‌که دنیا و به‌ چاوی پر له‌ فرمیسه‌که سه‌یری دۆستانم ده‌کرد. نه‌ ده‌ستم له‌گه‌لیاندا و نه‌ ماچیانم کرد. له‌ دواوه‌ی باره‌که من له‌ چووندا بووم و ئه‌وان کپ و په‌ریشان له‌ شوینی خۆیان بوون. ماشینه‌ باریه‌که له‌ سه‌رکۆلانه‌که بایدایه‌وه و ئیتز بۆ هه‌میشه له‌و کۆلانه‌ چووینه‌ ده‌ره‌وه‌!

قورسایي و خه‌م و بی‌تاقه‌تی و ته‌نیایی وای کرد که هه‌ر رۆژ له‌ گوشه‌ی شاره‌وه برۆم بۆ بینینی دۆستانی خۆشه‌ویستم. رۆژان که ده‌مامه‌وه له‌وئ، له‌به‌ر ماندوویه‌تی هه‌ستی بی‌ شوینی لیمی ده‌دا. ئیتز ئه‌و بی‌ شوینییه‌ ورده وای کرد که بیر له‌وه نه‌که‌مه‌وه جاریکی تر برۆم بۆ ئه‌وئ!

لهگه لئو هوى كه تهواوى كون و شوپنه وارهكانى ژيانم ليك و پيک ددایه وه. دهر وونم له دهسكه و تهكانى خوم ئاسایشى نه ده گرت. من گه پامه وه بۆ پابردووى خوم، وه له و گه پانه وه شدا زور له وشه و وینه و به سه رهاته كانم هه لته كاند، به لام هيچم به دهست نه كهوت!

گه پانه وه بۆ شوپن و جيگه يهك كه وهك بنه يهك و نه خشه يهك كه سه رچاوه ي پرسته كان بيټ،
له ژيانى نه وه كان و ناوه كان هه بووه.

زوريك له مروقه كان كه ته مه نيك نه كه ن يان له خاكى خويان دوور نه كه ونه وه، نوستالژيه كى سه ير ده يانگريټ. نه و مروقانه به گه پانه بۆ پابردووى خويان، ده يانه ويټ كه ئاسایشيك به دهست به يئن.

تهواوى وینه و به سه رهاته كانى من له سه ر پابردوويهك بووه كه پيدا و تيڊا گوزه رم كردووه. نه و گوزه ره وهك سه رچاوه يهك بوو كه من ناسين و راستى تيڊا بدؤزمه وه. له راستيدا من به گه پانه وه بۆ پابردووى خوم، هه ولئى سه ربه خوييم داوه. له دريژى ژيانى هه ست و هزه كانم، سه روچاوم له سه ر پابردوو و گه پانه وه كانى كه سانى تر زور ورد بووه. من بۆ پابردووى كه س نه گه پاره مه ته وه، هه رچه ند گه پانه وه كانى نه وانى ترم پاره كردووه. له ده ورانى كه مپى ئالتاش خيژانى من ئاويان له جام ده خوارد، هه مووان ده ميان به يهك جام و ئاوه وه ده نا. له به ر نه وه ي كه سه ربه خو نه بووين. ئيسته ش من گه ر ده م و ده ست به وشه و ناو و به سه ره ات و وانه و وي نه كانى په رت و شيواوى خوم و ده وروبه رم بگرم، له راستى و پووناكى نزيكه و نزيكترم نه كاته وه. من له وه دلنيا م و ئيوه ش دلنيا ده كه م كه هه ر مروقيكى خوازيارى ناسين ده بيټ له ئاستى سه رچاوه ي پووناكى و روشنايى، له گوشه و پاده يه كى ديار و دياريكراو بيټ. دوورى و نزيكى له پاده به ده ر، ديد و بيگا تووشى كي شه نه كات.

" ناسين پرسيكه كه په يوه ند به ديد و وشه وه يه، ناسين پرسيكه كه له ده ره وه ي له ش به مروق ده به خشريټ."

له ژيانى ناوه كان به باشى نه وه مان بۆ به ده رده كه ويټ كه گه پانه وه چ ده ور و پيگه يه كى له ژيانى نه وانه هه بووه.

سادقى هيدا يه ت بۆ ژيان و پابردووى خوئى نه گه پاره يه وه، نهك ته نيا نه گه پاره ته وه، به لكو بي مانا و پووچيشى زانيوه. ئيتر كاتيک كه قين و رقى له ئيسلام بلئزه ده گريټ، به ره و ئيرانى كون ده گه پريته وه وه ده يه ويټ كه له ريگه ي ئيرانى كونه وه ئاسایش به ناوى خوئى بدات. كه لك له عومه رى خه يام وه رده گريټ وهك ناويك كه ده هريه و مالى ديندارانى له نيو فارسه كان كاو ل كردووه. هه روه ها كه لك له گياخوه رى وه رده گريټ، وهك هه ولئيك بۆ كوژانده وه ي درنده يى باسه كانى سه ربازه كانى سپاى موسولمانه كان له نه ده بى فارسيدا. هه روه ها هيدا يه ت ده گه پريته وه بۆ به كار بردنى وشه كانى فارسى وه زيندوو كردنى ناوه كانى كوئى ئيران.

ئەو نووسراوانەى كە لە سادقى هيدايەت ماونەتەوہ ئامازە بەوہ دەكەن كە گەپرانەوہى ھەبووہ بۆ فەرھەنگى كۆنى ئيرانى پيش ئيسلام.

سادقى هيدايەت لە گەپرانەوہى بۆ كۆن، ھىچى بۆ نەما كە ئارامى و ئاسايشى پى بدات، ھەر لەبەر ئەمە لەو خاكەى كە باسى ناوہكانى دەكرد و شانازى پيوہ دەكرد، دوور كەوتەوہ و لە پاريس خۆى كوشت!

فردريك نيچە كە بە فەرھەنگناس و دينناس ناوى لى دەبەن، دەگەرپتەوہ بۆ خواكانى كۆنى يونان و لە ريگەى ئەفسانە و ھونراوہ و نووسراوہ و ناوہكانى يونانەوہ ھەولى ئەوہ دەدات كە ئارامش بە دەروونى خۆى بدات. باسى بوتەكان و خواكان و ناوہكان و ئەدەبەكانى كۆن، باسى ئاپولون و زەردەشت و ئەفلاتون و عيسا دەكات. ھەر ھەمووى رەگ و رەچەلەكى ھزرى و ئەدەبى نيچە لە كۆنەوہ، دوژمنى ھەستەكان و ھزرەكانى عيساى كورپى مريەمە، وە دۆستى بلند و بالاي ئەدەبى ناوى زەردەشتە. نيچە بە گەپرانەوہ بۆ نەخشەكان و ئەدەبەكانى كۆن، خواستى ئەوہى ھەبوو كە بە ئاسايش بگات.

نيچە بە ئاسايش نەگەيشت، بەلكو بە چەند سەكتەى ميشك ژيانى بە دەرد و نارەحەتى تەواو كرد. ئەوہ ئامازە بەوہ دەكات كە ئەو گەپرانەوہ، ليدان و کوتان و قران دروست دەكات.

سەيد قوتب لە سەفەرى بۆ ئەمريكا دەگەرپتەوہ بۆ دەقەكانى قورئان و لە گەپرانەوہى بۆ ميسر، گەپراوہيەك بۆ ئيسلام دەچپتەوہ بۆ ميسر. پاش تەمەنيك لە كارى ئەدەبى و خویندن و نووسين، سەيد قوتب بۆ ئەوہى كە ئاسايش بە گيان و دللى ببەخشيت، باس لە قورئان دەكات. پاش ئەوہ كە دەگەرپتەوہ بۆ ميسر و دەردەكەويت كە گەپراوہتەوہ بۆ ئيسلام، كەسانى تر نەيارى دەبن و دوژمنى دەكەن و كيشەى بۆ دروست دەكەن و رەوانەى زيندانى دەكەن. لە زيندان تا ئەو كاتەى كە لە سیداره دەدریت بە وشەى شەھادەت خۆشحال دەبیت، وە ئامازە بەوہ دەكات كە ماوہيەكى زۆرە چاوہپوانى ئەو پيگەيە. سەيد قوتب بە دەرد و نەخۆشى لەشيەوہ لە زيندان لە سیداره دەدریت.

سەيد قوتب ئارام دەمریت، بە مەرگيک گەيشت كە سألەھا چاوہپوانى بوو. بە پيچەوانەى نيچە كە ھەرەشەى لەشى خۆى ژيانى لى تەواو كرد.

لە راستيدا لە دەروونى ئەو ناوانە بوونيكى رەوہندەى ناارام ھەيە كە خواستى ئەوہى ھەيە كە لە زەويدا بە پووناكى بگات و لە ئاسايش سەر بنيتەوہ. گەر خوینەر لە ژيانى ناوہكان ئاگادار بپت، ئاگادارى ئەوہ دەبیت كە ناوہكان لە زەوى بەدواى ئاسايشى دەروونى خويان بوون، ھەر ئەو بەدواداچوونە چيروكى سەيرى لى كەوتووہتەوہ.

گەپرانەوہ يەك چوونى نيە، بەلكو سەرچاوہى گەپراوہكان زۆرن، بۆ نمونە گەپرانەوہ بۆ ئيسلام يان يونانى كۆن يان بۆ ميسوپوتوميا يان ئايينەكانى ھىندى يان شارستانىەتى كۆن لە ئەمريكاى لاتين. ئەو ناوانەى كە كاريگەريان لە ئەدەب و فەرھەنگى مروقى كردووہ، گەپرانەوہيان بۆ

ئەدەبى ئىسلام يان يۇنانى كۆن يان ميسۆپۆتۇميا كردووه. له پىگه گهپانهوه بۆ ئهوه
ئەدەبانهوه دلى خويان خوش كردووه.

ناوهكان به تهواوى له پىگه گهپانهوه ههولئى ئهوه دهن ئاسايش به دهست بهينن. بهشكه
خوينهريكى وريا پرسيار بكات، ناوهكان تا كوئى چوون كه دهگهپانهوه بۆ دواوه؟! ئهمه
پرسيارىكى دروست و شايستهيه.

كاتىك كه ناوى رهوهنده يان ئهوه كهسهى كه خوازياره تهوانى ئهوهى نيه كه به دهستى خوى ئاو
له چالئاو دهرهينئيت، پهنا بۆ دهستى ئهوانى تر دهبات كه يارمهتى بدن. ئهوه كهسه نهك
تهنيا چالى ئاوى نيه، تهوان و هيزى دهستيشى نيه.

سههتا و كوئايى ناوهكان دهتوانئيت كه دوو جور بيت: وهك دار كه پيشهى له خاكه و بنهواى
ههيه و له شوينئيكهوه چينراوه. لق و پوكانى له ئاسمانهوهيه، لقى دار له كوئايى تهنيايه و
لاوازه و به هر بايهك دهشهكئتهوه و بوى ههيه كه به بايهكى توندتر بشكئتهوه.

له وينهيهكى تردا سههتا و كوئايى ناوهكان دهتوانئيت كه وهك گوريس بيت كه سههتا و كوئايى
گوريس ديار نيه وه له ههر دوو لاوه به كار دهبرئيت وه له ههر دوو لاوه بههاى ههيه كه سهلامهت
و بهستراو بيت. گوريس له هر لايهكهوه كه بيگرئيت، دهتوانئيت كه وهك سههتا بيت.

له ئەدەبى ناوهكاندا سههتا و كوئايى مانايهكى ترى ههيه، ئهوهش ئهوهيه كه سههتا هر
كوئاييه، كوئاييش هر سههتايه. دهرهاتنى ئهه مانايه له ئەدەبى قورئانهوه بوو. له قورئاندا
كهلك له وشهى (خلق و رجوع و مصير) وهردهگيردريئ. له خواوه هاتوووين و بۆ خواش دهگهپانهوه.
گهپانهوه مهبهست ئهوه نيه كه له شارى سلئمانيهوه بۆ ههولئير برؤيت و له نيوهى پىگه له
كهركوك بگهپئتهوه بۆ سلئمانى و نهچيت بۆ ههولئير. گهپانهوه بۆ ناوهكان وهك گهپانهوه بۆ
شوئنيك نيه كه له سهه جادهيهك بيت. گهپانهوه له ئەدەبى ناوهكان وهك خور و مانگ و زهوى،
سههتا و كوئاييان نيه، بهلكو ههركام لهو ناوانه خاوهن پىگهيهكن كه له چهرخان و گهپاندان.

" مرؤف پيى خوشه كه ئيتر بۆ دواوه نهگهپئتهوه."

ههفت پشت و پشتهكان

كهسانئيك گهپانهوه بۆ رابردوى خويان دهكن، وه كهسانئيك گهپانهوه بۆ ناوه چكوله يان شوينه
چكولهكان دهكن. كهس بۆ خواردنى ئاو روو له دهريا ناكات. كهس كهس بۆ راپو روو له دهريا
دهكات. دهريا شوئني هر كهسيك نيه.

شيوه گهپان و گهپانهوهى ناوهكان چ وينهى و چوونئيكى ههيه!؟

شیوهی چوون و گه‌پان و گه‌پانهوهی ناوه‌کان ده‌توانیٲ که وهک چوونی کوله و بۆق و کانگروٲ بیٲ که به هه‌لقونین ده‌پۆن. ده‌توانیٲ که وهک هه‌لۆ به یه‌کجار کرانه‌وهی بالی به‌ره‌یه‌کی فراوان بپوات، یان وهک کرمان لئ دٲٲ که له‌به‌ر ئه‌وهی له ژینگه‌ی گل و قورپینه، بونیادی له‌شی له مه‌ترسی ده‌که‌ویٲ، یان وهک کیسه‌لیان لئ دٲٲ که له ئاو به شیوه‌یه‌ک ده‌چٲٲ وه له وشکی به شیوه‌یه‌کی تر ده‌چٲٲ. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که چوون، ده‌توانیٲ که وهک چوونی ئازه‌له‌کان بیٲ یان وهک موحه‌مه‌د بیٲ که ئه‌سرا و میعراج به شه‌ویک ده‌کات!

لٲره‌دایه که باس له یه‌کیک له گرنگترین وشه‌کان به ناوی پشته‌کان ده‌که‌م.

له بیرمه که ده‌یانوت منداٲ ده‌بیٲ هه‌فت پشتی خوٲ بزانیٲ. مه‌به‌ست ئه‌وه بوو که منداٲ ده‌بیٲ ناوی هه‌فت له باوکه‌کانی بزانیٲ، باوک و باوکی باوک و باوکی باوک و هه‌تاوه‌کو ناوی هه‌فته‌م. به‌وه ده‌لٲن هه‌فت پشته.

له باسی شه‌رجه‌ره‌کان ئه‌وهی که به‌های هه‌یه ئه‌وه‌یه که ناوی باوکه‌کان له فه‌رامۆشی بپاریزریٲ. ناوه‌کان پشت به پشت جوولٲی کردوو به ئه‌وهی که نه‌وه‌کان ناوی باوکه‌کان بزانی بۆ ئه‌وهی که بزانی له کوٲوه هاتوون و له چ بنه‌یه‌کی ناوه‌کان گه‌شه‌یان کردوو؟

ناوه‌کان له پشته‌کان به‌هایه‌کی زۆری هه‌یه بۆ ئه‌وهی که نه‌وه‌کان ئاگاداری شیوه‌ی گه‌شه‌ی چوونی ناوه‌کان بن.

ناوه‌ ناوداره‌کانی میژوو به زۆری و جاخیان کوٲر ده‌بیٲ و بی نه‌وه ده‌میینه‌وه. که‌سیکی وهک موحه‌مه‌دی موسته‌فا کچیکی لئ مایه‌وه که نه‌وه‌کانی له‌و کچه، بنه‌ماله‌ی موسولمانه‌کانی تووشی قه‌یران کرد. که‌سیکی وهک عیسا له باوکیکه‌وه نه‌هاتوو و نه‌وه‌یه‌کی به جئ نه‌هیشتوو. هه‌روه‌ها فردریک نیچه نه‌وه‌یه‌کی نه‌خستووته‌وه. سادقی هیدایه‌ت ژنی نه‌هینا و نه‌وه‌ی نه‌خسته‌وه. سه‌ید قوتب ژنی نه‌هینا و نه‌وه‌یه‌کی بۆ نه‌مایه‌وه.

ناوه‌کان چوونیکی ئاساییان نه‌بووه. ناوه‌کان جوولٲیه‌کی ئاساییان نه‌بووه. ناوه‌کان به هۆی ئه‌وهی که نه‌وه‌یه‌کی شایسته یان یاوه‌رانی شایانیان نه‌بووه، و جاخیان کوٲره‌وه بووه.

له قورئاندا به جوانی ئاماژه به‌وه ده‌کات ناوه‌کان له باوکه‌کانه‌وه به‌ره‌و نه‌وه‌کانه‌وه گوزه‌ری کردوو. له ئاده‌م و نوح تا ئیبراهیم و ئیسماعیل تا ده‌گاته ناوی عیسا کوٲری مریه‌م و موحه‌مه‌دی موسته‌فا. ناوه‌کان له زنجیره‌یه‌ک و شه‌جه‌ره‌یه‌کی پوون هاتوون.

پیگه‌ی په‌یامه‌ینه‌ری و زانیی له باوکه‌کانه‌وه به نه‌وه‌کان دراوه. باوکه‌کان له خوای مه‌زن پاراونه‌ته‌وه که کوٲره‌کانیان و نه‌وه‌کانیان پاک و خاوهن پیگه‌ بکات. له ئیبراهیم بۆ ئیسماعیل و له یه‌عقوب بۆ یوسف.

له پاش ئه‌وانه‌وه ئیتر پیگه‌ی ناوه‌کان توٲری بووه. بۆ ئه‌وی باسی توٲری بوونی ناوه‌کان بکه‌م، باسی شیوه‌ی گه‌شه‌ی چهند له ناوه‌کان ده‌که‌م.

سادی هیدایهت له سی له ناوهکان نزیک بووه که بهرهمهکانی ئەوانی بۆ ئەدهبی فارسی وەرگیراوتەوه، ئانتوان چخۆفی پووسی، ژان پۆل سارتزی فەرهنسهوی و فرانتس کافکای ئالمانی.

سهید قوتب ناوی له سی ناو که کاریگهریان تی کردوووه نزیک بووتهوه، ئیبنی تهیمیهی کوردی، ئەبولئهعلا مهودودی هیندی و عهباس مهحمود عقادی میسری.

فردریک نیچه به فراوانی ههستهکانی لهسه ناوی عیسی کورپی مریهم گهشهی کردوووه و خوینهری بهرهمی شوپنهاوهی ئالمانی بووه وه دۆست و دوژمنی واگنهری پیکنهر و دانهری مۆسیقی بووه.

گهر ورد بیهتوه له سهرحهم ئەو ناوانهی سهروهوه، شیوهی چوون و جوولهی ناوهکان بهدهر دهکهوێت.

سادی هیدایهت بهرهمی پووس و فەرهنسی و ئالمانی بۆ زمانی فارسی وەرگیراوه. کهلکی له ناوهکانی پووس و فەرهنسهوی و ئالمانی وەرگرتوووه. کهلکی له بهرهمهکانی نووسهرانی چیرۆکنووسی ئەوان وەرگرتوووه. سادی هیدایهت که خاوهن شهجهرهیهک له ناوهکانی باوک و باپیرانیهتی، بۆ گهشهی پیگهی ناوی وهک نووسهریک، بههای به دهستهیهک له ناوهکان داوه که هیچ پهیوهندیان به شهجهرهی ناوی باو و باپیری ئەوهوه نهبوو. ههروهها به شیوهی بلاو کهلکی له ناوهکان وەرگرتوووه.

سهید قوتب به هاوکاری چهند ناویک گهشهی به ناوی خۆی داوه که له دهرهوهی ناوی باوک و باپیری خۆی بووه. ئیبنی تهیمیه له ناودارانی بواری زانستهکانی ئیسلامی سهردهمیکی دوور له سهردهمی سهید قوتب بووه، وه عهباس مهحمود عقاد ئهدیبیکی میسریه، وه مهودودی ناویکی موسولمانی هیندی. سهید قوتب به هاوکاری چهند ناویک گهشهی به ناوی خۆیدا که له ناوی باوک و باپیریوه دوور بوون.

فردریک نیچه نووسهری ئالمانی کاتیک که باس لهو ناوانه دهکریت که کاریگهریان لێ بووه، ناوی عیسی کورپی مریهم و ئارتور شاوپنهاوه و ژنه خۆشهویستهکهی به ناوی سالومه، یاد دهکرینهوه. ئەو ناوانه زۆر دوور بوون له ناوی باوک و باپیرانی که دهبنه پشتهکانی فردریک نیچه.

"پشتی من، ناوی خاویه."

من که ناوی سادی هیدایهت و فردریک نیچه و سهید قوتب دهینم، بۆ ئەویه که لییان خۆم دوور بگرم و لییان خۆم خاوین بکهمهوه.

مرۆف بوونهوهریکه که نهبهستراوتهوه به ناویکهوه یان شهجهرهیهکهوه یان تۆریک له ناوهکانهوه. شیوهکانی چوون جیاواز و ئالۆزه وه دهتوانیت که وهک پهلهوهریک بیت که بالیکی شکا بیت و ناچار بیت که به پێی به زهیدا بروت، یان وهک پهپولهیهک که بالی له ئاو گیری

کردبیت و ئاو ئهسیر و یهخسیری خوئی کردبیت، یان وهک مردوویهک که کهسیک نهبیت بینزیت و بوئی پیسی بلاو بکاتهوه، یان وهک زابینیک که ناتهواو و نارپک بیت، یان وهک مروئی چینی که دهست و پرومتهتی بو کریکاری دروست کرابیت!

به ناوی خوای مهزن من دان و ددانم لهسهه ئهوه دهنییم که چون به خواست و دهستی خوای مهزن بیت، خوای مهزن ناوهکان ببات و ئهوه بیهینیتهوه. ههروهها بهها به پشتهکانی مروئی نادهم وه دهربازبوون لهوه دهزانم که ناوهکان، ناوی خوای مهزن به پشتی خوئیان بزنان. به راشکاوی بلیم که موهممهدی نیردراوهی خوای مهزن به پشتی خوم ناناسمهوه وه دهست به ناویهوه ناگرم. به ناوی خوای مهزن بهوه قسه فته و گیز کردن و لیل کردن دروست ناکه، بهوه قسه مهبهستم پروون دهکهه که خوای گهوره پشت و دهستی بالایه.

خوینهرهکان پییان وایه که خویندن و بهدواداچوون و زور کتیبی جیاواز به دهست گرتن مروئی بهره و پرووناکی دهبات، به پیچهوانهوه، ئهوهندهی تر لیوارهی ریگا دهساویت و ریگه ون دهکات.

من مهبهستم لهوه که خوای مهزن پشته، ئهوهیه که ناوهکان جگه له ناوی خوای مهزن تهوانی ئهوهیان نیه که مروئی و نهوهکان به پیگهی شایسته بگهیهنن. شیوهی ئاسایی بو فیروون و زانا بوون له نیو مروئدا بهوه ناسراوه که قوتابی یان فهقی سالههای سال کتیب به دهستهوه بگریت و بخوینیت و له قوتابخانه و حوجرهکان بیت و بروات و به وشه فیرو بیت، بهلام خوای مهزن گهر بیهویت که مروئیک و نهوهیهک زانا و بینا بکات، به چرکهیهک و فرمانیک ئهوه دهکات، وه کاتیک که کردی، زانستی بهرزی پی دههات و دل و میشک و دهروونی پیکهوه پرووناک دهکات. خوای مهزن گهر بیهویت که ببهخشیت، زوری لهبهه دهسته که به مروئی ببهخشیت.

گهنم له نیوان دان و ههفت و دان و سهه دا

گهنم کاتیک که بهریکی کهمی بهخشی و بیانیهویت که ناوی بنین، دهلین که دان و ههفتی کردووه، وه هر کاتیش که گهنم بهریکی باشیدا، دهلین که گهنم دان و سهه دی کردووه.

ناوهکان وهک گهنم بهریان له نیوان ههفت و سهه دایه. ههروهها ناوهکان زور به دهگهنن دان و سهه دههیننهبهه. دانهکان و ناوهکان له شهس و ههفت زور نزیکن.

هر ناویک که کاریگهری له مروئکهکانی تر کردووه، به ئهدهبیک خوئی له نیو مروئکهکانی تر دهرخستووه. هر ههمووی ئهوه ئهدهبانه خاوهن رستهکان بوون. باشتترین ناوهکان، نهخشهیهکیان له رستهکان له نووسینیک به مروئی بهخشیوه. سهرکهوتووترین نووسینهکان له نووسینیک یان چهند نووسینی کورت بووه. پهیامهینهری ئیسلام به یهک کتیب ئهدهبی خوئی له نیو مروئدا گهشه پیدا. سهید قوتب هر ههموو کتیبهکانی له دهوری ئهوه یهک کتیبه بوو که موهممهدی

پهيامهينهر بهخشيويهتي. ناسرى سوبحاني ههروهها تهواوى قسه و پرستهكاني له دهورى ئهو كتيبه بوو كه موحهممهدى پهيامهينهرى دايمهزاندوو.

كئ بوون ئهوانهى كه دان و سهديان كرد، وه كئ بوون ئهوانهى كه دانهكeshيان وهك تو بيه خاوهنى خوئيان نهدايهوه؟!

" ههر مروفتيك وهك ژن تهوانى ئهوهى ههيه كه چهند زايين و زانست له دهروونى خوئى بهر بهينيت."

باس له ناوهكان دهكهم كه چهند بهريان هيناوه وه چهند بههائى ههبووه وه ئهو بهرهيان له كوئى كردوووه؟ زورپك له ناوهكان كه بهريكى ئهدهبى دهدهن، وهك مريشكيكن كه هيلكهى ديت و ئيتر له ههر شوپنيك بوو، هيلكهكه دهكات، چ خاوهن بزانييت چ خاوهن نهزانييت. لهوهش دنيا بن كه مريشك هيلكه له نيو دهستى خاوهنى خوئى ناكات!.

ناوى فردريك نيچه لهو ناوانهيه كه به بهرههمهكانيهوه ئامازه بهوه دهكات كه به گورييسيك خوئى گرتوووتهوه. ئهوه بو خوئنه دهردهكات كه بهرهكاني پهيوهنديان پيكهوه ههيه. له نووسينهكاني بهرهتاي، كتيبي زاييني تراژدى، باس لهوه دهكات پرسى بوون بو ئهو وهك كارساتيكي گهورهيه. ئيتر له ژيانيدا وهتهكى ئهو كارساته ئهژى و بهو كارساته شيت دهبيت و سهكته دهكات. دوا دهوراني ژيانى پر كارساتى به كتيبي (ئاوههاييه مروفت) كه ئامازه به ناوى خوئى دهكات، ئهدهبى خوئى تهواو دهكات. نيچه ههچهند كه به ناوى عيسا و شوپنهاوهر و زهردهشتهوه ئهدهبى خوئى پازاند، لهگهله ئهوهدا بهريكى بههيزى به مروفت بهخشي كه زورپك له نهوهكان به ناويهوه خهريكن.

شوئنى نووسيني نووسينهكاني نيچه بههائى ههيه بو ئهوهى كه دهركهويت له كوئى بوو كه پرستهكان زايرون؟ له كهژهكان، هوتيلهكان و سهفهرهكان كه ههر ههمووى له تهنياييهكدا ژياوه، كات و شوپنانيك كه ههستهكاني شلهژاو و نائارام و نيگهران بووه.

نيچه ئهو كاتهى له تهنيايي و پهشوكاوى بوو، دوست و ئهدهبيك نهبووه كه ئاسايشى پئى بهخشييت. بوئيه دهروونى ههناسه و ههستى سارد و قورسى خولقاند. ئيتر لهو تهنياييه كه تهنيا خوئى و ناوى زهردهشتى بو مائهوه، كار و بهرى سهرى نهگرت و ژيانى به داماوئى تهواو كرد.

سادقى هيدايت ئهديبي خوكوژى ئيرانى به ئهو بهر و بهرههمانهى كه بهخشي، دهرى برى كه كهسيكى لاواز و بيكس بووه. نووسينهكاني هيدايت پهيوهنديان تهنيا به چهند وشهيهك ههيه، لهو وشانه وشهئى مهرگ و تهنياييه. له نووسينيك به ناوى (نهينى ئافهرينش) باس له بهسهرهاتى چيروكى دروستبوون له لاي ئيسلام دهكات، دهيكات به گهमे و لاقرتى و كهلك لهو ناوانه وهردهگريت كه له ئيسلامدا هاتوون وهك ئادهم و ههواو و ئيبليس و... ئاوهها نووسينيك ئامازه بهوهيه كه خاوهن ئهو نووسينه كهسيكه كه بهو چيروكه بهند و بهست بووه، نه تهوانئى

ههیه که فهرامۆشی بکات وه نه تهوانی ههیه که قبوولی بکات. ئهو نووسینه له نووسینهکانی بهرهتایی هیدایهت بووه.

سادقی هیدایهت سهفهری زۆر کردبوو، ههموو سهفهرهکانی له دهرد و پهژارهیی بوو، ههر بۆیه تهنیایی، لهشی لاواز و سارد کردبووه. نووسینهکانی هیدایهت که به نووسینی (نهینی ئافهرینش) دهست پێ بکات، کۆتایی ئهوهنده پێک و پێکی نابێت. نووسینی (توپ مرواری) که له نووسینهکانی کۆتایی هیدایهته، ئاماژه بهوه دهکات که ئیتر تهواوی کردووه. تۆی کۆتایی مرووف گرفت و کێشهی تێدایه. بهو نووسینه دوستهکانی هیدایهت بۆیان دهردهکهوێت که هیدایهت سهر و بهری لێ شیواوه، وه به خۆکوشتنی سادق، قسهی دوستهکانی راست دهردهچێت. هیدایهت بهریکی نهبهخشی که وهک بهریک بێت که خاوهنهکهی وهک بهریک بۆ تۆ لێ ههلبگرێت. ئهو گهنمه که بهری باش دهکات و تۆی پری ههیه، وهک گهنمی تۆ ناوی دهنین و لێی ههلبگرێت و به کهسانی تریش دهیفرۆشن.

سهید قوتب ناسراو به بیرمندی ئیسلامی، چهند بهریکی بهخشی که بۆ موسولمانهکان وهک بهری بههیز و پیر ناویان لێ بردووه. وهرگێره فارسهکان و کوردهکان ناوی سهید قوتبیان به نهوهکانی فارس و کورد ناساند بۆ ئهوهی که له بهری ئهو ناوه تۆ ههلبگرێت. قوتب به چیرۆکیک به ناوی (أشواک) دهست به بهری خۆی دهکات، وه ئهو نووسینه وهک یهکهم بهری ئهدهبی قوتب ناوی لێ دهبرێت.

"چی ئهوهشینی، ئهوه ههلبگریت. ههروهها چی ئهخوینیتهوه، ئهوه ئهنوسیتهوه."

تۆ له وهشینراوهکان ههلبگریدریت، ههروهها نهوهکان و تۆکان له ناوهکان ههلبگریدریت. گهوره پیاوانی ئهدهبی ئیسلامی له نیو فارسهکان و کوردهکان بۆ ئهوهی که له قورئان ناسیار بن، پووین له کتێبهکانی سهید قوتب کرد. من که پێتان دهلیم تۆ بۆ وهشاندن لهو گهنمه ههلبگریت که پیر و جوانه، ئهوه بۆ ئیوه بهدهردهخات که تۆکان و نهوهکان له ئهو بهرهههمانهوه که ناوهکان دهیبهخشن، دهزینین. سهید قوتب خۆی تۆی ناوهکانی پیش له خۆیهتی، ئیتر ههروهها نهوهکان له تۆی ناوکانی پیشتریان گیراونهتهوه.

تهنیایی له گرتووخانه توانی که بهر بخولقینیت. ئهوه به خواستی خوی مهزنه که ناوهکان له کوئ بهر بخولقینن. سهید ژیرخانی ئهدهبی مروفی لهگهڵ ئهدهبی قورئان تیکهڵ کرد. ئیتر سهید ئهدهبی برده نیو تهفسیری قورئانهوه، ههر ئهمه وای کرد که من له ناوی قوتب دووریهکی تایبهتیم ههبیت. له قورئانی پیروژ سوورهتیک به ناوی (الشعراء) ههیه که به ناوهکهیهوه دیاره که باس له شاعیرهکان دهکات. خوی مهزن بهو سوورهته موحهمهد ئاگادار دهکاتهوه که تۆ شاعیر نیت، وه شایستهی ناوی تۆش نیه که شاعیر بیت. خوی مهزن باس له کاری شاعیرهکان دهکات لهگهڵ وشهکان، ئاماژه بهوه دهکات که خویان و کاری ئهوانه لهگهڵ وشهکان وهک ئهوه وایه که خۆل له بیابانیک سهرگهردان بێت. ئهو سوورهته له سوورهته گهورهکانی قورئانه وه ئاماژه بهوه دهکات که ئهو کهسانهی که نێردراوهی خوی مهزن بن، له شاعیریوه دوورن.

ههروهه ها ئهوه دهربرې ئهوهيه که ئه و ناوانه ی که له ئهدهبی خوادا کار دهکن، وشهکان له شاعر نابهستنهوه، وه ئاگاداری دهبهخشیت که وریا بن لهوهی که به چ شیوهیهک وشهکان به کار دهبن.

سهید قوتب لهگه ل ئهوهی که تهفسیری سوورتهی (الشعراء) دنووسیت که من نازانم چی نووسیوه؟! وشه له شاعر دادهرژیت و به سهید قوتبی شاعیریش دناسریتتهوه. قوتب که شاعر دنووسیت و چیروک دهخولقییت و تهفسیر دنووسیت، به کتیبی (معالم فی الطریق) پیرهویک دنووسیت بو ئهوهی بلیت که ریگه بهرهو کوپوهیه. مهبهستی من ئهوهیه که قوتب له درژی تهمنیدا چهنه پیکه و ناو پیکهوه به ناوی خوی دهبهستیتتهوه که وهک ورده خالی سهر پومتهی کهسیکه که بهو ورده خالانه باستر دهبنریت و دناسریتتهوه!.

ئهو سځ ناوهی سهرهوه که له درژی ئهم نووسینه ناوم لییان هیناوه، به ناوهکانی فرههنگهکان دناسرینهوه، وه له توی ئهوانهیه که فرههنگهکانی تر تویان گرتووتهوه، وه به هاوکاری ناسینی ئهوانه بووه که فرههنگهکان نهوهکانی خویان کردووه به ناوکان، وه به یارمهتی بهرهکانی ئهوانه بووه که بهر و بهرههههکانی تر له فرههنگهکانی ترده خولقاوه. ئهو سځ ناوه وهک گهرهکانی فرههنگهکان دناسرین و یادیان لی دهکریتتهوه.

پیتان وایه که ئهوانه وهک گهنم له نیوان ههفت و سهدهدا چ بهریکیان داوه!؟

پاشاکان یهک کورپان دهویت که ببیتته میراتبهری شایستهی پاشا. ئهو پاشایانه که چهنه کورپان ههبووه، شهر و کیشه که نیو کورهکانی کهوتووه. ههروهه میراتبهری ناوهکان و کتیبهکان کیشه و گرفت دهکهویتته نیوانیانهوه. فردریک نیچه که خوی ئاوهها تهنیا و نهخوش و گرفتار دونیای بهجیهیشت، چاوهپوانی دهکریت که چ تویهک له نیو نهوهکانی مرؤف بخاتهوه؟! سادقی هیدایهت که خوی ئاوهها نهزان و تهنیا لهگه ل وشه میهرگدا ژیاوه، چ ئومیدهواریهک لهو ناوانه دهکهیت کهله پاش ناوی ئهوهوه دین؟! سهید قوتب که له چیروکنووسین دهستی پی کردووه و گهیشتووه به ریبهری، ئاماره به بهند و بهستی بوونی ئهو بوو به ئهدهبهکان و ناوهکان و فرههنگهکانهوه، به شیوهیهک که سهری لیشیوابوو چی بکات و چی بنووسیت؟! بویه نیتر ئهو پرسیاره دیتته کایهوه که چ نهوهیهک له ئاوهها سهرکردهیهک بخولقییت که نووسینهکانی سهرکردهیهتی له بهند و بهستدا نووسیوه!؟

چون نهوهکان لهوه وریا دهبنهوه که نههیلن شیری تازه و پشقلی تهپ تیکهلی یهکدی ببنهوه!؟

له بیرمه که داپیرم کاتیک شیری دهدوشی، لهگه ل ئهوهی که شیرهکهی دهدوشی، بزنهکان پشقلیان دهکرده نیو ئهو مهجهله که له بن گوانی بوو. داپیرم به پهله پشقلهکانی دهردههینا و نهیدههیشت که بهری مهپ و بز و پشقلی مهپ و بز تیکهلی یهکدی ببیتتهوه. بزنیش بو ئهوهی که شیر له داپیرم پیس بکات، پشقلی تی دهکرد. مهپ و بز پییان وایه که ئهگر پشقل بکهنه

نیو مهنجه‌لی شیردۆشینه‌وه، شیره‌که پیس ده‌کهن. له داپیرم پرسیار کرد: ئه‌ی ئه‌و شیره پیس نیه که پشقلی تی بکه‌ویت؟!

داپیرم وتی: رۆله گیان پشقلیک که له شیر ده‌رهینیت، ئه‌و پشقله شیر ده‌گریته خۆی. شیر، پشقل له خۆی ناگریت، بۆیه شیر به پشقل پیس نابیت!.

دهسته‌یه‌ک له ناوه‌کان به‌ریان ئه‌وه‌نده لاواز و کهم و سووکه که نه بۆ ئه‌وه ده‌بیت که بیکه‌یت به تۆ و هه‌لبگریت، وه نه مه‌ر تیری لی ده‌خوات، وه نه به که‌لکی ئه‌وه ده‌بیت که بیکه‌یت به ئارد. هه‌روه‌ها ده‌سته‌ی زۆر له ناوه‌کان به‌ره‌کانیان وه‌ک ئه‌و به‌ره‌یه که به که‌لکی هیچ شت نایه‌ت. ئه‌و ناوانه که به‌ره‌کانیان لاوازه، له تۆی ناوه نه‌خۆش و خۆکوژ و بریندار و ته‌نیاکان دروست ده‌بن. به‌لام ئه‌و ناوانه‌ی که له ناوه‌کانی به‌ره‌تا و پر و قه‌له‌وه به‌ری خۆیان ده‌ده‌ن، ئه‌وه ده‌توانریت که به‌ها به ناویان بدریت. بۆ نموونه ناوی موحه‌مه‌دی کوری عه‌بدو‌لا به‌ریکی تاقانه چووه نیو خه‌لکه‌وه، ئه‌و به‌ره‌یه‌ک کتیب بوو، چه‌ند کتیبی جیاواز نه‌بوو که له ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه ده‌ریبخت، وه‌ک فردریک نیچه که له ته‌مه‌نیکی گه‌نجی به‌کاره‌سات ده‌ستی به نووسین کرد و له کۆتاییدا به‌شیتی و سه‌کته ته‌واوی کرد. موحه‌مه‌د هه‌زاران ناوی له پاش خۆی دروست کرد، هه‌زاران قوتابخانه و حوچه‌ و مزگه‌وتی له سه‌رتاسه‌ری دونیا خسته‌وه، ئه‌وه‌یه دان و ناو!.

دان و تۆی پرسته‌کانی موحه‌مه‌د له ناوه‌کانی تره‌وه نه‌هاتووه، گه‌ر هاتبایه‌ت به‌ریکی ئاوه‌ها به‌هیزی به‌ مرۆف نه‌ده‌به‌خشیه‌وه. موحه‌مه‌د ناویک بوو که به‌رده‌ستی هیچ مامۆستایه‌کی مرۆفی نه‌کرد وه پرسته‌کانی له شاعیره‌کانی سه‌رده‌می خۆی وه‌رنه‌گرتبوو. ئه‌و شاعیرانه زۆر دوور بوون له پیگه‌ی موحه‌مه‌ده‌وه.

هه‌ر هه‌مووی مرۆقه‌کان دانیان له نیوان هه‌فت و سه‌ددایه، هه‌ر هه‌مووی مرۆقه‌کان له‌به‌ر ده‌ستی ناوه‌کانی تره‌وه گه‌شه و گه‌رایان سه‌ندوو. بۆیه وریا ببنه‌وه له‌وه‌ی که تۆ و به‌ر له‌ کۆ وه‌رده‌گرن وه به‌ ده‌ستی کۆ تۆتان ده‌وه‌شینی‌ت؟ ئه‌مه‌ گرنگه که نه‌وه‌کانی کورد به‌ری ئه‌و ناوانه وه‌رنه‌گرن که لاواز و نه‌خۆش و خۆکوژ و نه‌که‌به‌ت بوون، به‌لکو تۆ له‌وانه وه‌ریگرن که زۆر ده‌ست به‌ ده‌ست نه‌که‌رابیت، له تۆیه‌ک به‌ر نه‌خه‌نه‌وه که خاوه‌نی نه‌ناسرابیت.

نامه و کتیب له نیره‌ران و دانه‌رانه‌وه

ناوه‌کان له پیگه‌ی جیاوازا بوون. وه‌ک نیردراوان و نووسه‌ران و شاعیران و ربه‌ران و لیکۆله‌ران و تا ده‌گاته پیگه‌ی مامۆستایی که پیگه‌یه‌کی هاوبه‌شه له نیو مرۆقه‌کاندا.

ئەو ناوہی کہ من لە بەرہتای ژیانمەوہ لەگەڵی ئاشنا بووم، پێگەیی مامۆستایی بوو. مامۆستاکان لە قوتابخانەکان باشترین کەسەکانن بۆ ئەوہی کہ باسی ناوہکان و کتیبەکان بکەن. لە دەورانی قوتابخانەدا مامۆستاکان منیان بە پێگە و ناوی نووسەرانی و شاعیرانی و لیکۆلەرانی ئاشنا کرد.

لە دەورہیەک کہ ہات و چۆی مزگەوتم کرد، بە ناوی نێردراوہکان ئاشنا بووم و کتیبیی قورئانیان بە دەستی منەوہدا. مزگەوت قورئانی وەک کتیبیک بۆ ئاگادار بوونەوہ بە دەستی منەوہدا و بە ناوی موحمەدی نێردراوہی خوا ئاشنا بووم.

لە دەورانی حوجرەدا مامۆستا و مەلاکان منیان بە ئەدەبی ئیسلامەوہ ئاشنا دەکرد. ئەو ئاشناہتہیە لە پێگەیی ناوہکانی نێردراوہکان و نووسەرہکان بوو. ہەر دوو پێگەکہ لە کاری ئەواندا تیکەڵ ببوو. لە حوجرہ فەقیکانیان بە ناوہکانی نێردراوہکان و نووسەرہکان و شاعیرہکان ئاشنا دەکرد، ئەم ئاشناہتہیە ئەوہندە تر فەقیکانی لە قورپی نەزانی دەچەقاند. نامە کاتیک کہ دەخوینریت، دەبیت کہ بۆ دەست دیاری بکات کہ چی بکات و پوومەتی مرۆف پوو لە چ شوینیک بکات؟! بەلام ئیمە لە حوجرہ دەمانہوہ بۆ ئەوہی کہ بزانی سقہ بە ناو و قسەیی کئی بکەین؟! ئیمە نەزان و ہەتیو و ہەژار دەمانہوہ. فەقیش کہ لە حوجرہ زۆر بمینیتہوہ گوشتی شیرین دەبیت، وەک ئەو مەرہ وایہ کہ لە زہویہک بە بئی ترس سەر لە خوار بگریت و بلەوہریت. ہەرچۆن کہ لەوہری بئی ترس، گوشت شیرین دەکات، ہەرہوہا خویندن لە حوجرہ فەقی خاو و شل و نەرم دەکات. ئەوانہی کہ نامہیان بە دەستہوہیہ لە حوجرہ نامینہوہ!

کەسانیک پرسیار دەکەن، چ مەترسییہکی ہەہیہ کہ فەقی یان قوتابی بە ہەر جۆرہیہک لە ناوہکان و بەرہمەکان ئاشنا و ئاگاہ بیت؟! ئەوانہی کہ ئەو پرسیارہ دەکەن، بۆ ئەوہ نیہ کہ بزانی، بەلکو ئاماژہ بە ترسی ناوہوہی خویان دەکەن، ترسیک کہ کەوتووہتہ ئەژنۆیانہوہ.

ئەوانہی کہ بە کتیبیی نووسەرانی دەست پئی دەکەن، مەترسی ئەوہیان لەسەرہ کہ نەگبەتی و نەزانی بە توندی پەلاماریان بداتہوہ. کەسانیک کہ دەستیان بە دەستہ کتیب و نووسینیکہوہ دەگرن، پێیان خۆشہ کہ لە پێگای ئەو بەرہمانہوہ پەرہ و بەرہ بە ناسینی خۆی بدات.

مرۆف بە وشەیی ناسین ئاشنا بوو وە کہیفی بەوہ ہات کہ بە ناسینہوہ خەریک بیت. بەلام نێردراوہکان کہ نووسینیان بۆ مرۆف ہینا، بە وشەہیہک لەسەرہوہی ناسین دەستیان پئی کرد، کہ ئەویش "وہبیرہینانہوہیہ".

لە قورئان باس لەوہ دەکات کہ خوای مەزن مرۆفی خولقاندووہ وە زۆری بە مرۆف بەخشیوہ. تەواوی ئەو بەر و بەرہمە مرۆفیانہ کہ باس لە ہیزہ نااساییہکانی مرۆف دەکات، پۆزگاریک خوای مەزن ئەوانہی بە کەسانیک بەخشیوو. لە قورئان باسی ئەوہ دەکات کہ بۆ ئەو پۆزانہی باوک و باپیرانتان لە بیر چووہ؟! باسی ئەوہ دەکات لە (منطق الطیر) ی بە سولہیمان بەخشیوہ، کہ لەگەڵ گیانلہبەرہکانی تر کہ یەکیک لەوانہ پەلەوہرہکان بووہ، قسەیی کردووہ!.

قورئان به پوونی ئاماژه بهوه دهکات که ئهوانه‌ی ستایشی خوی مه‌زن بکه‌ن، هیز و ته‌وانا و ده‌سلا‌تیا‌ن پی‌ دده‌هین. خوی مه‌زن که ئاوه‌ها ده‌لئیت، حساب بو که‌س ناکات!

یه‌کئیک له‌و که‌سانه‌ی که خوی مه‌زن ته‌وانای پی داوه له کوردستانه و ناوی مه‌لا عه‌لی که‌له‌که، که خه‌لک ده‌توانی‌ت به زیندوویی بی‌بینی‌ت و کاری خوی مه‌زن بی‌بینی‌ت. به‌و کاره‌ی که مه‌لا عه‌لی له کوردستان ده‌یکات، ئه‌وه‌نده‌ی تر هیزه‌کانی شه‌ر ده‌به‌سترینه‌وه و سینگ و هه‌ناویان ته‌نگ ده‌بی‌ت. خوی مه‌زن به خواستی خوی ئاوه‌ها نمونه‌هیک له ئه‌و به‌شه‌ی کوردستان ده‌خات بو ئه‌وه‌ی که دوژمنا‌نی پووناکی سینگیا‌ن ته‌نگ بی‌ت و ده‌ستیا‌ن گولمۆچه کراو بمی‌نی‌ت. مه‌لا عه‌لی نمونه‌یه‌که بو سه‌رلئیشی‌واندنی خه‌لک.

له قورئان هاتووه که سوله‌یما‌ن سه‌ربازی زوری له‌به‌ر ده‌ست هه‌بووه، له جنۆکه‌کان و په‌له‌وه‌ره‌کان و ناوه‌کانی تری سروشت. که باسی سه‌رباز ده‌کات مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که شه‌ریا‌ن پی ده‌کات و به کوشتی‌شیا‌ن ده‌دات و خوی به گۆچانه‌که‌یه‌وه به بی ئه‌وه‌ی که برین له له‌شی بکه‌وی‌ت گیا‌نی ده‌به‌خشیت. وریا بن له‌وه که شه‌ر به سه‌ربازه‌کان ده‌کات و به کوشتی‌شیا‌ن ده‌دات.

خوی مه‌زن به کتیبیک که به موحه‌مه‌دی نیردراوه ده‌یبه‌خشیت، به‌س وه‌بیره‌ی‌نا‌نه‌وه‌یه و هه‌چی تر نیه. لیره ده‌بی‌ت که وریا بن که کتیب و نامه له یه‌کدی جیا ده‌که‌ینه‌وه. نووسه‌ر و نیره له یه‌ک جیا ده‌که‌ینه‌وه بو ئه‌وه‌ی که بزانی‌ن، بزانی‌ن که نامه کورته و به چه‌ند پرسته‌یه‌ک هه‌وال یا‌ن په‌یامیک ده‌نیریت.

که‌سانی کهم له نیو مروّقه‌کان ته‌وانی ئه‌وه‌یا‌ن هه‌بووه که کتیب وه‌ک نامه بو مروّف بنیرن. نیچه هه‌ولئیه ئه‌وه‌یدا که ئه‌ده‌بی وه‌ک ئه‌ده‌بی نیردراوه‌کان بی‌ت، وه‌ک ئه‌وان بنووسی‌ت وه نه‌خشه‌ی ئه‌ده‌به‌که‌شی وه‌ک ئه‌وان دا‌پیریت. نیچه به به‌ره‌مه‌کانی و ئه‌و دژایه‌تیه‌ی که دژی ته‌واوی ناوه‌کان کردی، وه‌ک په‌یامه‌ینه‌را‌ن نووسی. هه‌روه‌ها په‌یامه‌ینه‌را‌ن دژایه‌تی زوریک له ناوه‌کانیا‌ن کردووه وه به گزیاندا چوونه‌ته‌وه.

سه‌ید قوتب پاش ئه‌وه‌ی که واز له چیرۆکنووسین ده‌هینی‌ت، له کتیبی (معالم فی الطریق) وه‌ک نیره‌ریک و په‌یامده‌ریک بو نه‌وه‌کان قسه ده‌کات. که‌سانیک هه‌بوون له نیو مروّقه‌کان که به کتیبیک که دایانیاوه، وه‌ک نیره‌ر ده‌وریا‌ن بینیوه. کارل مارکس و براده‌ره‌که‌ی له کتیبی (مانیفستی کۆمۆنیست) وه‌ک نیره‌ر بو مروّقه‌کان قسه ده‌که‌ن. ئه‌و کتیبانه‌ی که وه‌ک نیره‌ر بلاو ده‌بی‌ته‌وه، ده‌ره‌اتی نا‌اساییا‌ن لی ده‌که‌وی‌ته‌وه.

ئه‌و کتیب و نامانه‌ی که له دووره‌وه و له شوینیکی نه‌ناسراو بی‌نه‌ده‌وه‌وه، ئه‌وه بو مروّف نه‌ناسراوه وه کهم که‌س خوی به‌و ئه‌ده‌به‌وه خه‌ریک ده‌کات. مروّف کاتیک که ته‌وانی ئه‌وه‌ی نیه مروّفیک یا‌ن ئارژه‌لیک بنده‌ست یا‌ن به‌رده‌ستی خوی بکات (مه‌به‌ستم ده‌ستی بوونه یا‌ن ده‌ستی کردنه) ئه‌وه وه‌ک سه‌گ به‌ردی تی ده‌گری‌ت. ئه‌مه‌ کیشه‌یه‌ک بوو که ناوه‌کان بو مروّفیا‌ن دروست

کرد، وه به خواستی خوی مهزن مروّقه‌کان له‌بهر ئه‌وهی که ترسنۆکن، ده‌بن به خه‌لک، خه‌لکیش کۆیه‌کی به‌ربلاوی مروّقه‌کانن که زوو دهستی و به‌ردهستی مانیفست‌نووسه‌کان ده‌بن!

نێره‌ه‌کان باس له‌ پێگه‌یه‌ک ده‌که‌ن که خوێنه‌ریان ناوێت، به‌لکو بکه‌ر و ده‌ستیان ده‌وێت. له‌بهر ئه‌وه‌ی که نێره‌ه‌کان ئه‌و نامه و نووسراوه که ده‌یینه‌رن، به‌ فرمانه‌وه ده‌ست پێ ده‌که‌ن.

له‌ چیرۆکنووسین تا مانیفست‌نووسین

که‌سایه‌تیه‌ به‌ناوبانگه‌کانی میژووی ئه‌ده‌ب و کتێب کاتێک که له‌ به‌ره‌تای ژیا‌نیان خه‌ریک به‌ نووسین و ئه‌ده‌ب و وشه و پێته‌کان ده‌بن، ئه‌وانیش وه‌ک هه‌ر نووسه‌ر و بیرمه‌ندی‌ک خواستی ئه‌وه‌یان هه‌یه که به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی و ساده بۆ خه‌لک و نه‌وه‌کان بنووسن، وه‌ک سه‌ید قوتب و سادقی هیدایه‌ت که به‌ چیرۆک ده‌ستیان به‌ نووسین کرد. به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌و که‌سانه له‌ ده‌وره‌کانی ژیا‌نیان گوزهر ئه‌که‌ن و ئه‌بینه‌ن و ئه‌خوینن و بیر ئه‌که‌نه‌وه و ده‌مینه‌وه، هه‌ست به‌وه ده‌که‌ن که کار و باری ئه‌وان ئیتر چیرۆکنووسین و گێرانه‌وه‌یه‌ک نیه که ببێته‌ فیلم و له‌ سینه‌ماکان خه‌لک به‌ ده‌ست و ده‌می به‌ گه‌مه‌شامیه‌وه سه‌یری بکه‌ن، به‌لکو هه‌ست و ترس و پرسه‌کانیان ده‌یانگه‌یه‌نیه‌ ئه‌نجامی قورس له‌ میژووی مروّقیه‌تی به‌ گشتی، وه‌ک ده‌رئه‌نجامه‌کانی فردریک نیچه و کارل مارکس.

پاش ئه‌وه‌ی که ناوه‌کان له‌ شیعر و چیرۆک و خه‌یالی خاوی باخی شیرازی گوزهر ده‌که‌ن، ده‌گه‌ن به‌ قوناخی مانیفست‌نووسی و نامه‌نووسی بۆ مروّقه‌کان و ئاگادارکردنیان له‌ مانا و به‌ها و پرس و ترسه‌کانی میژووی مروّق و هه‌ستی به‌ گشتی. ئه‌م مانیفست‌نووسیه‌ ئه‌نجامی گه‌وره و گرانی لی ئه‌که‌وه‌یته‌وه. نووسینه‌کانی نیچه که وه‌ک نامه بۆ مروّق نووسی، هیتله‌ری لی که‌وته‌وه. نووسینه‌کانی مارکس که بۆ مروّق نووسی، به‌ره‌ی کۆمۆنیزم و شه‌ر و هه‌رای دووبه‌ره‌یی جیهانی لی که‌وته‌وه. نووسینه‌کانی سه‌ید قوتب که وه‌ک نامه نووسی، بزووتنه‌وه چه‌کداریه‌کانی ئیسلامی لیکه‌وته‌وه!

مانیفست‌نووسه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی ده‌ستکرد و ساخته‌یی دروست نابن، به‌لکو گوشار و گوشانی میژوو و ئه‌ده‌ب و کۆمه‌لگا، ئه‌وانه دروست ده‌کات. ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌ قوناخی چیرۆکنووسین و شیعرۆتن بۆ قوناخی مانیفست‌نووسین گوزهر ئه‌که‌ن، که‌سانیکن که تاییه‌ت خوی گه‌وره ده‌روده‌رگه‌یان بۆ ده‌کاته‌وه. ئه‌و جوّره که‌سانه دنکه و ده‌گمه‌ن له‌ نیو مروّقه‌کان دروست ده‌بن.

" پێش ئه‌وه‌ی که کتێبه‌ ده‌ست‌نووه‌کانی مروّق بخوینیت، باش وایه که جاریک نامه‌کان بخوینیت."

وشه‌کان و پرسته‌کان که به‌ مروّق درا و به‌خشا، وه‌ک دانیکه که له‌ خاک ده‌کریت. ئه‌و دانه ماوه‌یه‌ک خوی له‌ خاک بۆ ئاو ئاماده ده‌کات، گه‌ر وه‌رزی به‌سه‌ردا چوو و ئاوی پێ نه‌گه‌یشت، ئه‌وه ئیتر بۆ وه‌رزیکی تر به‌ر نادات. هه‌روه‌ها هه‌ر پرسته و وشه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی که به‌ر بدات،

دهورهیهک له گیانی مرؤفدا زهمینهی کارئامه دی و کارایی و بهری تیدا ههیه، گهر خزمهت نهکرا، ئهوه له گیاندا ورد و وهریو ده بئیت.

قور و سرووت

سرووت له دهورهیهک که دره و کراوه، نائومید به دم باوه ئه مسهروئهوسه ری پئی ده کریت و بی خاوهن و بی به ههیه. له ناکاوه ده ستیک هه لیده گریت و ده بیات بو برینه وهی خشت و بو بونیادیکی نوئ به کار ده چیت.

سالی ههزار و ههفتا و سیی ههتاوی که خزم و که سوکارم گه پانه وه بو دهشتی زه هاو، ده یانه ویست که خشت بپر نه وه و بهو خشتانه خانوو دروست بکه ن. هه ر بو ئه مهش خاکیان ده که ند و کو یان ده کرده وه و ئاویان تیبه رده دا و ده یانگرت ه وه.

ئه و کاته من بهرپرسی بردنی نانی چاشته گه و نیوه پو بووم. نان و دو و چا و هه رچییهک که پیو یستیان بایهت. به ره به یانی روژیک که رویشتم بو سه ر کاری مامه کانم، چه ند گونییهی سرووتم بینی. سه یرم لی هات که ئه و سرووته یان بو چیه!؟

مامم گونییهکی سرووتی هه لگرت و له گه ل ئه وهی که ئاوی له خاکه که به رده دا. سرووته که ی ده پزانه نیو خاک و ئاوه که دا. وتم: بو سرووت له سه ری ده که یهت!؟ مامم وتی: ئه م خاک و ئاوه یه کدی ده گرن و زوری پی ناچیت که یه کدی بهر ده دن.

وتم: ئه ی جا سرووت بو چیه!؟

مامم له کاتیک که قوره که ی ده شیا وتی: ئیمه خانوو به کوچک دروست ناکه ین، خانوو به خشت دروست ده که ین. ئه و خانوو هه ش که دروستی ده که ین بو روژیک نیه، بو شوینیکه که ده مانه ویت تیدا ژیان بکه ین. کاتیک که خاک و ئاومان بو ماوه ی زور یه کدی ناگریت، ناچارین که سرووتی تیکه ل بکه ین، سرووت قور به خو یه وه ئه وه ستینیت.

سرووت به و پوشه ده وتریت که له پاش دره وی گهنم و جو ده مینیت ه وه. سرووت ده توانریت که بکریته کا یان بو بانه ناوی خانوو به کار ببری ت یان بو قور گرتنه وه به کار بچیت.

ئاو و خاکی دهشتی زه هاو که بکریته خشت، ماوه یه کی زور پیکه وه نامینیت و ده وه ریت. ئیتر ئه و خاکه ی جاریک بو وه ته خشت، به که لکی ئه وه نایهت که جاریکی تر بیگریته وه.

به پیوه ره کان و نمونه کان، ده توانریت که زور نه کراوه و نه زانراو بکریته وه و کو بکریت. بو نمونه ئه و کاته ی که مالی باپیرم و خاله کانم بو یه که مجار چوونه وه بو دهشتی زه هاو، هه ردوولایان ده ستیان برد بو دروست کردنی خانوو. باپیرم کوره کانی راسپارد که به خاک و ئاوی

دهشتی زه‌هاو خشت بېرڼه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که خانوو دروست بکه‌ن. به پېچه‌وانه‌وه مائی خالم بۆ دروست کردنی خانوو که لکیان له به‌رد و کوچکه‌کانی دهشتی زه‌هاو وه‌رگرت. ئه‌مه بۆ من پرسیار بوو که بۆچی باپیرم خانووی به خشت دروست کرد و خاله‌کانم خانوویان به به‌رد و کوچک بونیاد نا!؟

به‌رد و خاک بۆ دروست کردنی خانوو فراوان بوو. که‌وايه وه‌لامی سه‌ره‌تایی ئه‌و بوو که خاک و به‌رد بۆ خانوو فراوان بووه. هاوینی دهشتی زه‌هاو گه‌رمه و زستانه‌که‌شی به پېچه‌وانه‌وه زۆر سارده. ئه‌و خانووه‌ی که باپیرم به خشتی خاکی زه‌هاو دروستی کرد، بۆ مائی هاوینه و ژيانی هاوینه‌ی دهشتی زه‌هاو باشتر له خانوویه‌که که به به‌رد دروست کراوه. به‌لام به پېچه‌وانه‌وه خانووه به‌ردینه‌کانی مائی خاله‌کانم، بۆ ژيانی زستانی تاییه‌ت و ته‌واو بوو.

له لایه‌کی تره‌وه هۆی ئه‌وه که خاله‌کانم خانوویان به به‌رد دروست کرد، ده‌گه‌رايه‌وه بۆ دید و نیگی ئه‌وان بۆ ژيان. خاله‌کانم دید و نیگیان بۆ ژيان و مانه‌وه فره‌تر و فراوانتر بوو، به‌و مانا که ئه‌یانزانی خاک و ئاوی دهشتی زه‌هاو به باشی یه‌ک ناگریت و ئه‌گه‌ریش یه‌ک بگریت ماوه‌یه‌کی دیاریکراوه، هه‌ربۆیه به به‌رد دروستیان کرد. باپیرم هه‌موو ژيانی ده‌وره‌یی و کوچی ژیاوه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که دید و نیگی بۆ دوو یان سی ده‌یه چووه، نه‌ک بۆ په‌نجا و سه‌د سال.

قور و به‌رد بۆ خانووی هاوینه و زستانه، چه‌ند دووانه‌ی دوور و نزیکه. ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که بۆ پاستی و دروستی، دووانه‌کان له شوینه‌کان به دروستی دامه‌زراوه. ئه‌گه‌ریش کیشه یان ناراستی هه‌بوو، ئه‌وه ناراستیه‌کی جوانه، به‌و مانا که چاره‌سه‌ری نزیکه. بۆ نمونه خاک و ئاوی دهشتی زه‌هاو بۆ خشتی خانوو، ئه‌وه‌نده یه‌ک ناگریت. بۆیه پېویست به‌وه‌یه که سرووت به‌کار ببری‌ت (سرووت جوانیه‌که‌یه). سرووتیش له خودی خاک و ئاوه‌وه‌یه. لیره باش وایه که ئاماژه به‌وه بکه‌م که ده‌رمانه‌کان دوو جوړه: "گیراوه‌ی مروچی و گیراوه‌ی سروشتی". بۆ نمونه که‌سیک که مایه‌سیری هه‌یه، به هاوکاری هه‌نجیر چاک ئه‌بیتته‌وه. ئه‌مه ده‌رمانیکی گیراوه‌ی سروشتیه.

هه‌ندیک له توخم و بونیاده‌کان به گیراوه و هه‌ردراوه‌وه ده‌گیرینه‌وه. خاک و ئاوی دهشتی زه‌هاو به گیراوه‌ی سرووت ئه‌بیتته خشت.

له سوورته‌ی نه‌مل له قورئانی پیرۆز ئاماژه به‌وه ده‌کات: قل عسی ان یكون ردف لکم بعض الذی تستعجلون (النمل ۷۲) له‌م ئایه‌ته پېوه‌ریک ده‌رده‌هینم، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که " دووانه‌کان به شیوه‌یه‌ک یه‌ک ده‌گرنه‌وه"، ئیتر ئه‌گه‌ر دوور و دوژمنیش بن له‌گه‌ل یه‌کدیدا.

پاستی و ناسین " به وشه" له سروشت و زمان، وه‌ک دانه‌کانی هه‌نار یان دانه‌کانی ته‌سبیحیک، ته‌کاوه یان تووچاوه. که‌سانیک بۆ ئه‌وه‌ی چاره‌ی ده‌ردی نه‌زانی خۆیان بکه‌ن، هه‌ول ئه‌ده‌ن که دانه‌کانی هه‌نار یان دانه‌کانی ته‌سبیح بگه‌رپینه‌وه بۆ شوینی خۆی، که ئه‌مه بۆ زۆر که‌س کاریکی سه‌خت و گرانه. ده‌سته‌یه‌کی تر هه‌ول ئه‌ده‌ن که گیراوه‌یه‌کی تر له دانه‌کانی هه‌نار و

دانه‌کانی ته‌سبیح دروست بکه‌ن. مرۆف و زانستی مرۆفی نایه‌وئیت بگه‌پئته‌وه بۆ سه‌ره‌تا و وئینه‌ی هه‌ناری یه‌که‌م، به‌لکو هه‌رده‌م هه‌وڵ بۆ گرتنه‌وه‌ی ده‌رمانه‌کان ده‌دات.

که‌سانیک زۆر ئه‌زموون ئه‌نجام ئه‌ده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که ده‌رمان و پڕیگه‌ی چاره‌سه‌ر بگرنه‌وه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که سه‌رجه‌م هه‌وڵ و ته‌قالای ئه‌و که‌سانه ئه‌وه‌یه که دووانه‌کان بدۆزنه‌وه و ده‌ریبخه‌ن و دیاری بکه‌ن. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که هه‌وڵی مرۆقه‌کان بۆ گه‌یشتن به ناسین و راستی جیاوازه، که‌سانیک به زانست و ناسینیکی گه‌وره و تایبه‌ت باس له دووانه‌کان و کرانه‌وه‌کان ده‌که‌ن.

من زۆر هه‌وڵ ئه‌ده‌م سقه و سه‌قام له‌سه‌ر ئه‌و وشه و وئینه‌ دروست بکه‌م که له ده‌روونم ده‌رده‌که‌وئیت. کاتیکی که وشه‌یه‌کی وه‌ک سرووت هات به سه‌ر و ده‌روونمدا، یه‌که‌م وشه و وئینه‌یه‌ک که پاش ئه‌وه ده‌روونی منی گرتنه‌وه، ناوی کاک ئه‌حمه‌دی موفتی زاده بوو. بۆ من پرسیار بوو که هۆی ئه‌وه چیه که ئه‌و دوو ناوه له ده‌ره‌وه له‌یه‌کدی بیگانه و دوورن، له ده‌روونی من به دوا‌ی یه‌کدا هاتن!؟.

که‌وايه ئه‌و دوو خاله ره‌چاو بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که سه‌روبه‌ری ئه‌م باسه‌تان لی تیک نه‌چئیت:

یه‌که‌م ئه‌وه که به پپی ئایه‌تی ۷۲ ی سووره‌تی نه‌مل، هه‌ندیکی له‌و شتانه‌ی که مرۆف په‌له‌ی بۆ ده‌کات، له مرۆقه‌وه نزیکه. هه‌ندیکی دووانه‌یی و نزیکی زۆر تایبه‌ت و جوانن، وه‌ک هه‌نجیر و گوئیز، مه‌ر و بز. هه‌ندیکی له دووانه‌کان له یه‌کدی دوورن، وه‌ک هه‌نجیر و مایه‌سیری، هه‌نجیر و قۆخ. که‌وايه دووانه‌کان له ده‌روون و ده‌ره‌وه، گه‌ر دوور و نزیکی بن، یه‌ک ده‌گرنه‌وه. ئه‌وه له‌م خاله گرنگه ده‌رده‌که‌وئیت که من به دوا‌ی پڕ و شوئینی غه‌یب و کرانه‌وه‌کانی خوی گه‌وره ئه‌گه‌رپم.

دووهم ئه‌وه که من وه‌ک کوردیک هه‌وڵ ئه‌ده‌م وشه و وئینه‌کانی کوردی بۆ په‌روه‌ده‌ی کوردی به‌کار به‌رم. چوونکه خوی مه‌زن له سووره‌تی نه‌مل ئاماژه به‌وه ده‌کات که هه‌ندیکی له شته‌کان که پیتان وایه دووره و په‌له‌ی بۆ ده‌که‌ن، له نزیکتانه.

که‌سانیک به بی ئه‌وی که بزنان بوونی ئه‌وان ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که بونیادیکی له وشه‌کان دروست بکات، هه‌ر له خۆیانه‌وه خۆیان به وشه‌کانه‌وه خه‌ریک ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وئیت که له خاک و ئاوئیکی ناسازگار، بونیادیکی مانده‌گار دروست بکه‌ن. ئه‌و که‌سانه وه‌ک باپیری من، دید و نیگیان بۆ دوو سی ده‌یه‌یه.

وشه‌کان و پسته‌کان له ده‌روونی مرۆف بونیاد دروست ده‌که‌ن و له‌سه‌ر یه‌ک کار ده‌که‌ن و له‌گه‌ڵ یه‌کدی به بی ئه‌وه‌ی که مرۆف بزانی‌ت، دۆستی و دوژمنی ده‌که‌ن و هات و چۆی یه‌کدی ده‌که‌ن. که‌سیکی وه‌ک کاک ئه‌حمه‌دی موفتی زاده، له‌و که‌سانه بوو که له هه‌ر ده‌وره‌یه‌ک که رووی له که‌سانیک ده‌کرد، قسه و پسته‌کانی ده‌روونی، وه‌ک خاک و ئاوئیک که ناسازگاریان له‌گه‌ڵ یه‌کدی هه‌بئیت، ده‌هه‌را و ده‌بووه که‌لاوه. خوی مه‌زن له‌گه‌ڵ هه‌ر مرۆفیک به خواستی خۆی ده‌جوولئیته‌وه.

کاک ئەحمەد دەورەبەک لە دەستی پاشای ئێران کەوتە گرتوووخانە و لە دەورانی گرتوووخانە لە تەنیاپی بوو کە چوووە سەر پستەکانی ئیسلام و وازی لەو باس و بەرنامە هیئا کە پێشتر لە سەری بوو. ئەوەندە لە من ئاگادار بۆ، کاک ئەحمەد پەییوەندی بە حیزبی دیموکراتی کوردستانەووە هەبوو و هەر بە هۆی ئەو پەییوەندیەووە پەوانە لە گرتوووخانە کراوە. دیارە کە کەسیک ئەندامی حیزبی دیموکرات بێت، بۆی هەیه کە پستەکانی ئیسلام بە دەستەووە بگرێت، بەلام بە پێی پێپەوی ئەو پستانە ناکات!

پاش ئەوەی کە بە ناوی ئیسلام گەشە بە دڵ و دەروونی خۆی و خەلکی دەورووبەری خۆی دەدات، بە توندی پێچەوانە لە یارانی ئیسلام پائەووستی و هاوکاری لەگەڵ شورشێ گەلانی ئێران بە تاییەت ئاخوندەکان دەکات بۆ ئەوەی کە ئیسلام لە ئێران دەسلالت بە دەستەووە بگرێت.

پاش ئەوەی کە ئاخوندەکان نابەدلی کاک ئەحمەد دەکەن و بە خواستی خۆیان دەجووڵێنەووە، کاک ئەحمەد سەر پێگەیان لێ دەگرێت و بەتوندی یەخەیان دەگرێتەووە. ئاخوندەکانیش دەیگرن و لە بەندی دەکەن و بۆ ماوەی دە ساڵ لە بەند دەبێت و لە پاش ئەو ماوە بە دەرد و ئازار و نەخۆشی لە بەند بەری دەدەن.

پاش ئەوەی کە کاک ئەحمەد لە بەند بەر دەبێت، دیسان دەگەرێتەووە بۆ سەر ئەو شیوە قسە کردنە کە لە پاش گرتوووخانە یەکەمی هاتبوووە دەرەووە. دیسان باس لە گوپانی هزر و ئەندیشه و قسە و باسەکانی دەکات. تەنیاپی تەوانی گرتنەووی بۆ ئەو هەبوو. کاک ئەحمەد لەگەڵ ئاو و خاکی خۆیدا بۆ ماوەیەکی کەم یەکانگیر بوو. لەبەر ئەوەی کە دوو جار دەری بپووە کە هەلە لە گەورە کردوووە و خەلک بوونەتە قوربانی بۆچوونەکانی.

کاک ئەحمەد نەک تەنیا قسەکانی خۆی و خەلک، بەلکو خۆی و پستەکان نەیاننوانیوە کە بە شایستەیی یەکدی بگرنەووە. لێرەووەیە کە سرووت دەوری بەدەرەدەکەوویت، دەبێت کە ناویکی سیهەم پێکەووە بیانگرێتەووە.

بونیادی ئەدەب وەک بونیادی خانوو نیە کە لە بەرچاو بێت و بزانی کە ئاو و خاک یەک ناگرێتەووە. کاتیکی کە کاک ئەحمەد دوو جار لەبەر بیرەکانی پەوانە لە گرتوووخانە دەبێت و خۆی دان بەو دەنێت کە هەلە کردوووە، ئەمە ئاماژە بەو دەکات کە ئەو بونیادی ئەدەبێە کە کاک ئەحمەد گرتووویەتیووە تەوانی ئەوەی نیە کە لەگەڵ ناوێکانی تر یەک بگرێتەووە. ئەو ئەدەب و قورپە کە ئەو بۆ نەوێکانی کورد گرتیەووە، خشتیکی لێ دروست بوو کە ماوەیەکی نەخایاند بە سەر خۆی و یارانی پماییەووە.

من لە باسی قورپ و سرووت خواستی ئەووم هەیه کە خۆینەر ورد و وریا بێت کە لێکدان و تێکدان و پێکدان و پێکدانی ناوێکان و ئەدبەکان بە هەر کەس و ناویکی ناکرێت. سرووت ئەو پووشە بێ بەهایە کاتیکی کە با لێیەلەدەکات، بە منەتەووە هەلیدەگرێت، لەبەر ئەوەی کە نە بە کەلکی ئاو دێت و نە بە کەلکی خاک، هەر ئەو پووشە بێ بەهایە دوو ناو پێکەووە بۆ خواستیکی گرنگ

دەبەستىتەوہ. بۆيە وريا بن کہ ئەو ناوانەى کہ ناوہکان پیکەوہ بەند دەکات و گریبان دەدات، لە ئاو و خاکەوہ ھاتوون و زۆر لیبەوہ نزیکن و زۆر بە بى بەھا سەیر کراون!.

ھەر کہسێک کہ دەیەوئیت خشتى بونیادی ئەدەببیک دروست بکات، دەببیت کہ شارەزایی ئەوہى ھەببیت کہ ناوہکان بە باشى پیکەوہ بگریتەوہ. کہسانیک خشتیان دەوئیت کہ کوولانەى سەگ و مریشكى پى دروست بکەن، ئەوانە بۆیان گرنگ نىہ کہ خشتەکەیان سفت و سەخت ببیت یان نە؟ ھەر وھا کہسانیک لە ئەدەبى کوردیدا ھەر نەزانن لەوہى کہ چیان لە وشەکانى کورد دەوئیت؟! ھەر تاویک وشەکان بۆ بونیاد و ئەدەببیک خەریک دەکەن و وەک کۆیلە پەفتار لەگەل وشەکاندا دەکەن. ئەوانە بۆ خۆخافلاندىن و خۆخەفاندىن کەلک لە وشەکان وەردەگرن. ھەستەکانیان وەک خاک و خۆلى بیابان، تاویک خاک و خۆلە وشک و سووکەکان دەبات، وە تاویک خاک و خۆلەکان، ھەستەکان ھەلەدەگریت.

گەر خاک و ئاوى دەشتى زەھاو یەک ناگرنەوہ، ئەوہ سرووتەکەى زەویەکانى دەشتى زەھاو کەلەو خاک و ئاوەوہ ھاتووە، ئەو دوو ناوہ پیکەوہ بۆ بونیادیکی گرنگ دەبەستىتەوہ. ھەر وھا گەر لە ھەر ناوچەيەكى مرۆقەکان و لە دەروون و دەرەوہى مرقەکان ناسازگارى ھەبوو بۆ ئەوہى کہ ناوہکان یەکدى بگرنەوہ، ئەوہ لە نزیك ئەوانە وە دەرھاتوو لەوانەوہ ناویک ھەيە کہ ئەو ناسازگاریە چارەسەر بکات و پیکەوہ ناوہکان بەند بکات. ھەربۆیە ھەندیک جار بۆ چارەسەر بۆ دوور مەروانن!.

لە راستیدا ئەوہ بلیم کہ خاک و ئاوى کورد کۆنە و کۆن بووہ، ھەربۆیە کارى ئیمە گەیشتووہ بە پینە و پەرۆ!.

بیشکە لە جواندن و بەستنەوہدا

چەند وشە لەم باسە گرنگە، جواندن و جوولاندىن، گرتنەوہ، بەستنەوہ.

ئەو بیشکە کہ من تیدا لاوینراومەتەوہ باس و بەسەرھاتیکی دوور و درێژى ھەيە کہ شایستەى ئەوہيە باس بکریت. بیشکە لە کوردەوارى ناویکی جوان و بە کەلک بووہ بۆ ئەو دایکانەى کہ لە تەنگانە و ئاوارەيى مندالیان زایراوہ.

بە قسە و باسى دایک و داپیرم ئەو بیشکەى کہ من لە کەمپى ئالتاش تیدا گەورە بووم، بیشکەيەک بووہ کہ چەند نەوہ و چەند دەيە و چەند مەنزەلگەى بە خۆيەوہ بینيوہ. ئەو بیشکە پيش ئەوہى کہ شەرى ئیران و عیراق دەست پى بکات، لە ئاوايیدا چەند مندالی تیدا گەورە کراوہ و کاتییک کہ شەرى دەست پى دەکات و بەرەو عیراقەوہ دەیانبەن، ئەو بیشکەش وەک پيوستىەک لەگەل خویان بار دەکەن.

بیشکه له دار دروست ده کریت و سووکه و به ئاسانی هه لده گیریت و له کاتی شه پ و ئاواره یی به شاندا ده دریت وه بار ده کریت. بیشکه ی کوردی باشتترین شوینه بو مندال که بجوینریت.

بیشکه ی کوردی به جوواندن ناسراوه ته وه وه بینراوه. بیشکه جوړیک دروست کراوه که به ئاسانی مندال تیدا بجوینریت. مندالانی کورد له جووان و جوولان خه ویان لی ده که ویت. منداله کانی کورد به ده می دهستی به جووان و جووله وه خه ویان لی ده که ویت.

جگه له جووان و جوولان، به ستنه وه یه کیکی تر له و کارانه یه که پیش ئه وه ی مندال له بیشکه بخه وینریت، ئه نجام ده دریت. جووان و جوولان له به ستنه وه ی مندال تا خه و، ته وانی ئه وه ی هه یه که باس له نه وه کانی مروث بکات.

کوړپه پاش ئه وه ی که نو مانگ له ئارامش له دایک ده بیت و دیته دونیا وه، ئه و ئاسایش و ئارامشه ی لی تیک ده چیت که تیدا وه چه ی سه ندووه. جوواندن بو مندال نائارامیه که که ده توانیت تیدا خه وی لی بکه ویت.

له مندالی من دوو وینه ی ترم له بیره که سه ر و گیانم ده جوینرا:

یه که م، کاتیک که ددانم ئازار و ژانی هه بوو، سه رم ده نیا وه سه ر چوکی دایکم و ئه و سه ری منی ده جوواند. سه ری منی ده جوواند بو ئه وه ی که له جووله و جووان ده رد و ئازار له خویدا ون بکات.

دووه م، له مندالی فیری ئه وه بووین که گوریس به داره وه ببه ستین و سواری گوریسه که بین و تاوتاهه دروست بکه یین. ئه وه وه ک گه مه یه ک بوو که ئیسته ش مندالان وه ک گه مه یه کی خو ش ده یکن. ئه و گه مه له ش له دوو لاهه به رز ده کاته وه و له زه وی دووری ده کاته وه.

جووانی مندال له بیشکه، له جووانی سه ر له ئازاری ددان زور نزیکه. جووان و جووله ی بیشکه، مندال به ده می گریان و نائارامیه ک که دایک ههستی پی ده کات، ده خه وینیت. ده ردیکه که به جووان و جوولان له جووان و جوولان ون ده بیت و مندال به روومه تی به فرمیسه که وه خه وی لی ده که ویت.

جوړی ئه و ده رد و گریانه که مندال هه یه تی، له پاش ئه وه ی که دیته دونیا وه، ده ردیکه که په یوه ندی به ده وه ی ره می دایک و ناو سکی دایک هه یه. ده ردی ده ره اتن و زایینه، هاتن له به ستراوه ییه ک بو کرانه وه یه ک، له ته نگانه یه ک بو ژینگه یه ک که ده بیت روومه تی بکریته وه. ئه مه بو مندال ده ردیکه گه وره یه که روومه تی بکریته وه.

مندال له مانگی یه که می زایینی هیچ قسه یه ک له وه ناکریت که روومه تی چونه؟ نه له په نگی چاوی وه نه چو نیه تی رووخساری. له پاش ئه وه ی که چل روژ به سه ر روومه تی گوزه ری کرد، ئه وه قسه له سه ر ئه وه ده کریت که چ تایبه تمه ندی و جوانیه کی هه یه؟.

جووان و جوولە جوۆره ده‌رمانیکی ئارامش به‌خشه که مندالی کورد پیوه خهوی لی ده‌که‌ویت. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که جوواندن له نیو فارسه‌کانیش هه‌یه، به‌لام ئه‌و جوواندنه‌ی که له نیو فارسه‌کان ده‌کریت، به نهرمی و ئه‌سپایی و به چووار په‌نجه ده‌کریت بۆ ئه‌وه‌ی که کۆرپه‌که‌یان خهوی لی بکه‌ویت. به‌لام کۆرپه‌ی کورد به چووار په‌نجه خهوی لی ناکه‌ویت، به‌لکو به پینچ په‌نجه‌کان بێشکه ده‌گرن و به توندی بێشکه لابه‌لا ده‌که‌ن. مندالی کورد له بێشکه که‌سیکی ده‌ویت که به قایمی بیجوینیت!

هه‌روه‌ها مندالی کورد زۆر به قنگه‌وه دانانیشیت. مندالی کورد زۆر به قنگه‌وه ناروات. مندالی کورد زۆر به قنگ و ده‌سته‌وه ناروات.

جووان و جوولە له بێشکه ئه‌و کاته ده‌کریت که کۆرپه به ریک و پیک به‌سترابیت. پرسى به‌ستنه‌وه گرن‌گترین خاله که به‌رده‌وامی به‌ستنه‌وه‌یه له ده‌ورانی سکی دایکدا. مندال له ده‌وره‌ی بێشکه ده‌به‌ستریته‌وه، وه به‌و به‌سترانه‌وه ئاسوده‌یه‌ک به گیانی مندال ده‌گات. پاش ماوه‌یه‌ک مندال ورده ورده له‌لای راستیه‌وه ده‌کریته‌وه و ده‌ستی راستی کراوه ده‌مینیت. هه‌روه‌ها له ئه‌ده‌بی ئیسلامیدا مردوو به لای راستیه‌وه ده‌نیژریت. له‌و لاره که ده‌کریته‌وه، هه‌ر له‌و لاره‌ش ده‌به‌ستریته‌وه!

"به‌ستنه‌وه، گرتنه‌وه دروست ده‌کات. هه‌روه‌ها به‌ستنه‌وه چیژکی خوشی تیدایه"

مندال که له سکی دایک دیته ده‌روه، ده‌بیت به‌ستریته‌وه و بپچریته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که مندال له به‌ستراوه‌یی سکی دایک هاتوو و ده‌بیت کاری کرانه‌وه‌ی به ئه‌سپایی و قوناخ به قوناخ بیت.

کاتی که مندال ده‌ست و پپی هه‌لده‌برئ و ئه‌زریکینیت و ئه‌گری و ئارام نابیت، هۆکاره‌که‌ی ئه‌و کرانه‌وه‌یه که ئازاری ئه‌دات. که‌وايه کرانه‌وه قوناخ به قوناخ ده‌کریت. ئه‌گه‌ر مندالی کۆرپه ئه‌رکی به‌ستنه‌وه و پچانه‌وه‌ی دروست نه‌بوو، ئه‌وه له داها‌توودا کاریگه‌ری فره له‌سه‌ر که‌سایه‌تی ئه‌و منداله داده‌نیت.

به‌ستنه‌وه ته‌نیا بۆ مندال و مردوو نه‌یه، به‌لکو بۆ سه‌ربازه‌کان و قوتابه‌کان و فه‌قیکان و ئه‌وانه‌ی که ده‌ست پچ ده‌که‌ن و کۆتایی پچ ده‌هینن، پپو‌یسته‌که. له ده‌ورانی حوجره به‌ستنه‌وه‌ی سه‌ر به کلاوی سپی، بووه فه‌رمانیکی په‌روه‌رده‌یی. هه‌روه‌ها ئاوه‌ها شایسته بوو که فه‌قیکان به چۆخه و رانه‌کی کوردی له‌شی خۆیان به‌ستنه‌وه. له جلی کورده‌واری نه‌ک ته‌نیا پپاوه‌کان، به‌لکو ژنه‌کان به جل و پۆشینی کوردی له‌شی خۆیان فره‌تر و فراوانتر له پپاوه‌یه‌ ده‌به‌سته‌وه. جل و پپلاوی کوردی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که به‌ستراوه، کرانه‌وه‌یه‌کیشی له‌گه‌ڵدایه. به‌ستنه‌وه وشه‌ی وه‌ک هه‌لجه‌راندن و ئاماده کردن له خۆی نزیک ده‌کاته‌وه. هه‌روه‌ها به‌ستنه‌وه ئامازه به ده‌ستی خاوه‌نداریک ده‌کات که خواستی ئه‌وه‌ی هه‌یه که بگریته‌وه و ئاماده بکات و به کار بهینیت.

پېچانه‌وه و به‌ستنه‌وه بۆ گرتنه‌وه و گيرانه‌وه ئه‌دهب و ئادابى تاييه‌تى خۆى هه‌يه. گهر مندالېك بۆ به‌ستنه‌وه زۆر گوشارى كه‌وته‌سه‌ر، ئه‌وه بۆى هه‌يه به پېچه‌وانه‌وه ده‌ربجېت، يان ئه‌گه‌ر مندال به بئى به‌ستنه‌وه و پېچانه‌وه گه‌شه و گه‌راى سه‌ند، بۆى هه‌يه ئيتر جگه له خۆى نه‌بېت، خۆى بۆ كه‌س نه‌به‌ستېت و نه‌پېچېته‌وه. به‌ستنه‌وه و پېچرانه‌وه بۆ ژيان، ئه‌دهب و ئادابى هه‌يه.

يه‌كېك له ره‌گ و رېشه‌كانى ده‌روونى من كه كرانه‌وى فرهم ده‌وېت و نائارامم له‌م نه‌زانى و به‌ستنه‌وه‌يه كه تېدام، ئه‌وه‌يه كه بۆى هه‌يه من له مندالى باش نه‌پېچرابېتمه‌وه!

هه‌رچۆن كه له‌ش له سه‌ره‌تاوه ئاوه‌ها ده‌به‌ستري‌ت، هه‌روه‌ها هۆش و ده‌روونى مروّف به رسته‌كان ده‌به‌ستري‌ته‌وه.

باسى وشه‌ى به‌ستنه‌وه و جووان و جوولان، دل و هه‌ناوى زۆر كه‌سى ئازار داوه. له سه‌رده‌مى نويدا ئاوه‌ها باو كراوه كه ئيتر مندال نه‌به‌ستري‌ت و له بېشكه‌ى كوردى نه‌زري‌ت و به پېنج په‌نجه نه‌جوينري‌ت. به‌لكو به ده‌رپېيه‌كى ته‌نك و كورت مندال داده‌پۆشري‌ت، وه له لاوينگه‌يه‌كى ئاسنى يان دارى ده‌نري‌ت و به چووار په‌نجه ده‌خه‌ويينري‌ت و ئيتر به‌ستنه‌وه مانا و به‌هاى نه‌ماوه. هه‌روه‌ها واى لئى هاتوو كه ئه‌م نه‌وه كه له‌م ده‌وران هه‌وره ده‌بن، ده‌لئىن كه پيمان خۆشه كاتي‌ك كه مردين بسووتينري‌ن و ئه‌وه‌ى كه ليمان ده‌مييني‌ت له ده‌رياكان و ده‌شته‌كان بكرى‌ت!

ئه‌وه‌ى كه زياتر و زۆتر به‌هاى هه‌يه ئه‌وه‌يه كه جوواندن و جوولاندن بۆ گرتنه‌وه، له به‌ستنه‌وه ده‌كرى‌ت.

هه‌رچۆن له حوجره كلالوى سپى و چۆخه و پانه‌كى كورديم له‌به‌ر ده‌كرد، له زانكۆى سه‌لاحه‌دين كلالوه‌كه‌م له‌سه‌رم لابرده و به بۆين باخ مى خۆم پۆژانه به ده‌ستى خۆم ده‌به‌سته‌وه و ده‌چووم بۆ كۆليژى ئاداب. ئه‌وه ته‌نيا به‌ستنه‌وه‌ى جل نيه، به‌لكو نيشانه و ئاماژه به‌وه‌يه كه قوتابى يان فه‌قى، دۆستى ده‌سته‌يه‌ك له وشه‌كان و رسته‌كان ده‌كات. له هه‌ر ده‌وره‌يه‌ك قوتابى و فه‌قى به ده‌سته‌يه‌ك له وشه‌كان و رسته‌كان دۆستى دروست ده‌كات، ئه‌و وشه و رستانه پاشه‌پۆژ ده‌بنه ئه‌ده‌بى‌ك كه خاوه‌ندارى هۆش ده‌كهن. گه‌ر خاوه‌ندارىه‌كه زۆر سته‌مگه‌رانه بى‌ت، وه‌ك سادقى هيدايه‌ت و ژان پۆل سارتر، نه‌ك ته‌نيا پېنوس به‌لكو جگه‌ره‌ش به ده‌ستى يه‌كدى ده‌ده‌ن.

جووان و جووله ده‌ستى‌كى ده‌وېت كه له به‌ستنه‌وه‌دا كۆرپه بجوولينى‌ت. ئه‌مه ده‌بى‌ت بۆ نه‌وه‌كانى كورد وانه بى‌ت كه بۆ جوولان و جووان ده‌بى‌ت كه به باشى به‌ستراوه بن. سه‌رجه‌م جوولانه‌وه‌كان له به‌ستنه‌وه‌دا دروست ده‌بن، له به‌ستنه‌وه‌يه كه له‌ش و هۆش به جل و رسته‌كان هه‌لپېچراو ده‌بن و به سه‌رکه‌وتووتى ده‌گيرينه‌وه.

فه‌قى و قوتابى له به‌ستراوه‌بيدا ده‌گيري‌ته‌وه، له گيرانه‌وه‌شدا گه‌شه ده‌كات.

له هه‌ر ده‌وره‌يه‌ك و ژينگه‌يه‌ك و زه‌وينه و زه‌مينه‌يه‌ك فه‌قى يان قوتابى به ده‌سته‌يه‌ك له ناوه‌كان و رسته‌كان به‌ستراوه ده‌بى‌ت كه كارى به‌ستنه‌وه و گرتنه‌وه‌يان ده‌كهن، وه له پاشه‌پۆژدا

كۆرپهكان جوولانهوهى خۇيان بۇ ئەو ناوانه دهكهن كه له سه ره تاوه ئەوانيان جوولاندووه و بهستووه و گرتووه ته وه.

كار و بارى زهوى له بهسترانه وه دهچپت. ئەو كه سانهى كه چپروك دهنوسن له بهستنه وهى ناوه كانى چپروكه كه، چپروكى خۇيان دهنوسن. توى پپاو و ژن له بهستراوه يبه كه ده بپته كۆرپه. كرمى ئەوريشه م له بهستراوه يبه ئەوريشه م دروست دهكات و خوى دهكات هه پپوله. ههر زايبين و ژيان و گۆرانىك له بهستراوه يبه دروست ده بپت.

مرؤفيش له وپنه يبه كه وهك دار ده بپت نيوهى له خاك بهستراو بپت و نيوهى ترى له هه وا ره ها بپت. مرؤف وهك توى دارىك له بهستراوه يبه ده كرپته وه و ههر له بهستراوه يبه كه چوكهر ده دات و ده كرپته وه.

بۇ ئەوهى كه خوينه ر له باسى بپشكه له بهستنه وه و جوواندندا بگات به دهرهاتىك، باش وا به كه هه ولى بهستنه وه و گرتنه وه و جوولاندنى خوى بدات. هه ولى ئەوه بدن كه له دهستىكى مرؤفى كه بتانه بستىت و بتانجوولپنىت و بتانگريته وه پاريز بكن، له بهر ئەوهى كه ئەو دهسته تا مه رگ دهستى له گرتنه وهى دهرهون و بونىادى ئەنديشه م مرؤفدا هه به. دوو جووره دهست هه به بۇ جوواندن و بهستنه وه و گرتنه وه: دهستىك كه باوك و داىك تايبه ت رايئه سپپرن بۇ ئەوهى كه ئەو منداله بگريته وه. له كوژن و نويدا كه سانىك له باوكه كان و داىكه كان، مندالانى خۇيان ده بدن به دهستى كه سايه تيه كى تايبه ت بۇ ئەوهى كه ئەو منداله يان بۇ گه و ره بكات. ئەمه خواستىكى مرؤفبه.

جوړىكى ترى دهسته كان ئەو دهستانه به كه سروشت يان خوى گه و ره بۇ مرؤفى خوش ئەكات. كه سانىك به شپوه يبه كى سروشتى له ژيانى مندال پهدا دهن و ئەركى بهستنه وه و جوواندن و گرتنه وهى به عشق و ههسته وه له ئەستو و هه رده گرن. به سه رهاتى ژنىكتان بۇ ده گريمه وه:

ژنىكى كورد كه مال و ميژدى خوى له دهستدابوو، كه وتوو بووه لاي براكانى خوى و براكانى ميژده كهى. ئەم ژنه داماو له پاش ئەوهى كه ژيانى لى تووچا، تووشى نه خوشى و دهردى زور بووه وه. تاقه كورپىكى هه بوو، كورپه كه شى له بن دهستى برايه كى شووه كهى ده ژيا. خوئيشى ههر ماوه يبه كه له گهل يه كىك له كهس و كارى ده ژيا.

پاش ماوه يبه كه هه ريه كه له براكان و براكانى ميژده كهى ده بوونه خاوه ن مندال، ئەم ژنه ش بۇ ئەوهى كه له به رانبه ر به خزمه تى ئەو برا يان براى ميژده كهى وه لامى چا كه يان بداته وه، خهريك به خزمه ت كردنى مندال يان ده بوو. ئيتر ههر له رۆژ تا شه و ئەو مندالانه به سه ر كوژ و شانى ئەو ژنه وه ده مانه وه. ئيتر داىكى خودى منداله كه ژيان و كارى ئاسان بوو.

نهك ته نيا يه كه مندال به لكو سه رجه م منداله كانى ئەو بنه مال ه به له سه ر شان و كوژى ئەو ژنه گه و ره بوون. ههر ئەم نزىكى و پپكه وه بوونهى ئەو ژنه له گهل ئەو مندالانه واى كرد كه سه رجه م ههست و نهسته كانى ئەو ژنه بچپته دهرهون و ناوه روكى ئەو مندالانه وه.

ھۆكاری سەرھكى ئەو كە ئەو ژنە بەردەوام لەگەڵ ئەو مندالانە دەبوو و دەیانیاواندەو و خزمەتیانی ئەكرد، ئەو بو كە وەلامى چاكەى براكان و براكانى مېردەكەى بداتەو، ئەگەرنە ئەوئندە كەيف و خۆشى لەسەر مندال نەبوو. ھەرئەمە بوو ھۆى ئەو كە لە چاوى من ديار بېت كە ئەو ژنە لە عەشق و خۆشەوسىتى دەروونى نىيە كە ئەو مندالانە گەورە دەكات، بەلكو لەسەر ناچارىيە. ئەم ناچارىيە شاراوھىيە بە شىوھىيەكى ناديار و گەورە كاريگەرى لە دەروون و ناوھپۆكى ئەو مندالانە كرد. زۆرجار دەمبىنى كە ئەو ژنە بە شىوھىيەكى بەپەلە و خېرا ئەو مندالانەى لە بېشكە دەجوواند، جاربەجارىش لە بېشكە دەريانىدەھىنا و لەسەر چۆكى لالا و لۆلۆى بۆيان دەخویند. ھەر لەو كاتەو ئەو ژنە دلەپراوكى و پەريشانى و پەشوكاوى خۆى بەو مندالانە گەياند. ئەو مندالانە ھالەت و دەروونى زۆر جياو و جياوازيان بۆ پەيدا بوو، يەككىيان بېدەنگ و يەككى تريان ھاروھاج، يەككى تريان كە ھەر لە مندالەوھە لە بن دەستى ئەو ژنە بەسترا و گىرايەو، خەمۆكى و شىواويەك ژيانى گرتبووھە. ئىتر ھەر كامەيان جورىكيان ليدەھات.

پاش ئەوھى كە ئەو مندالانە گەورە بوون، وردە وردە لە دەروى ئەو ژنە دووركەوتن و ئەوئندە ئەو ژنەيان بۆ گرنگ نەما. ژنەكەش ھەرچى گەورەتر و پىرتەر دەبوو، توورپىي و نەخۆشى و دەردى زۆرتەر دەيگرتەوھ.

ھەورېنك

دەورەيەك كە من ژيانم لەگەڵ مالى باپىرم دەكرد، لە ھاويانندا من بەرگەلەوانىم بۆ بەرخ و گىسكەكانى ئەوان دەكرد. بەو كەسەى كە شوانى بەرخ و گىسكەكانى دەكرد، دەيانوت كە بەرگەلەوانى بەرخەكانە.

ھاويىنى دەشتى زەھاو بە پېچەوانەى خۆشى بەھارى دەشتى زەھاو، گەرم و ناخۆشە. لەو گەرما و وشكى و زەردىيەدا، شوانى بۆ شوانەكان سەخت و نارەھەت دەكرد، بە تايبەت بۆ مندالەكان كە شوانى بەرخەكانىان دەكرد.

بەيانان زوو بەرخەكانم دەبرد بۆ لەوھپ و ھەر كە گەرما دابھاتبايەت، دەيانمدايەبەر و دەگەرپامەو بۆ مالىھە. ھەمىشەش كە دەگەرپامەو باپىرم لە سىبەرى بەرھەيوان روو لە چەرمگسوار خەرىكى چاى خواردن و جگەرە كىشان بوو. منىش گۆچانەكەم لە ديوارى ھەيوانەكە ھەلەدەواسى و تا دەمەوئىوارە لە مال دەمامەوھ.

پاش ئەوھى كە گەرماى نىوھپۆ تۆزىك بشكابايەت، بەرخەكانم دەدايەبەر و دەيانمبەرد بەرھە دەروئەشتەوھ. لەو گەرمادا دوو شتم بۆ پاراستنى خۆم ھەلەدەگرت. يەككىيان گوم گومەى ئاو بوو، ئەوھى تر دەزمالىك بوو كە ھەم سىبەرى دروست دەكرد و ھەم وەك تۆزىك بەكار دەھات بۆ ئەوھى كە بەرگرى لە ئازارى مېشووھەكان بكات.

ئاۋەكەمان لەگەڵ خۆمان دەبرد بۆ ئەوەی كە سەون نەمانبات. كەسى "سەون بردوو" بە كەسە دەلێن كە گەرما بە با خۆی لە لەشى ئەو كەسە داوہ و بووہتە ھۆی نەخۆشى. سەون بايەكى گەرم و نەخۆشكەرە. لە دەشتى زەھاو وە ناوچەكانى گەرمەسىر لە ھاویندا گەرما بە باوہ خۆى دەكات بە لەشدا، ھەر وەك سەرما كە لە زستان بە باوہ خۆى دەكات بە لەشى مرقۇدا. سەون تەويكى گەرمايىيە كە لە گەرماى ھاویندا دروست دەبێت. بەو گوم گومە ئاۋە خۆم لەبەرانبەر گەرما رادەگرت و خۆم فینك دەكردەوہ، وە دەزمالەكەم بە دەورى سەر و ملىدا دەدا و دەمكردە فینكى.

سەون وەك كیشەيەكى گەرە نەبوو بۆ من، بەلكو مېش مردارەكان ترس و ھەراسيان بۆ من دروست كردبوو. ئەو مېش مردارانە وایان دەكرد كە كاتيك دەممان دەكردەوہ ئاگامان لەوہ بێت كە نەچیتە نيو دەممان و تۆى خۆى نەپزیت. لەبەر ئەوەى كە تۆ پشتنى مېش مردار لە گەرودا كۆكە و ناخۆشى و ئازار و خوران بە دواى خۆيدا دەھینیت.

مېش مردار ئەو ئازەلەيە كە وەك مېشولە بەلام گەرەتر و پېستر لە مېشولەيە. مېش مردار لە دەورى بەرگەل و مەروما لاتەكان ھات و چۆ دەكات، وە لە دەرفەتیک كە بۆى بكریتەوہ ھەولى ئەوہ دەدات كە بچیتە نيو دەمەوہ، كە چووہ ناوہوہ تۆى خۆى دەخات و ئیتەر كۆكە و خوران بە دواى خۆى دەھینیت. من دلنیا نيم لەوہ كە تۆ پزیتە نيو گەرودەوہ، بەلام خەلكى لادى وایان دەوت. بۆيە منیش دەلیم تۆ دەخاتە نيو دەمەوہ.

پۆزیک چووم بۆ لای بەرگەل و خۆم بە دەزمال و تۆر پېچابووەوہ. ئەوہندە لە بېرى ئەوہدا نەبووم لە مېش مردار خۆى بۆ من ئامادە كردبیت. دانیشتبووم لەبەر بەرگەلەكان كە لە ناکاوہ مېشیک خۆى كرد بە دەمدا و دەرھات و چوو. منى ترساند و لە جیگەى خۆم ھەلسام كە تۆزیک ئاۋ بە دەمى خۆمدا بدەمەوہ. ھەرچى تەم كرد ھیچ بە دەمەوہ نەھاتەوہ دەرەوہ.

كاتز مېرىكى پې نەچوو كە كۆكە دەستى پې كرد. زانیم كە مېش مردار بوو. ئەوہندە لە ئازارى ئەو كۆكە ھەراسم ھەبوو، پېش ئەوەى كە خۆر ئاۋا بێت بە كۆكەوہ چووم بۆ مالى باپیرم و بە مامیکم وت كە مېش مردار ھیلکەى لە گەرودى من كردووە. مامم وتى ھیچ دەرمان و شتیک نیه كە چارەى بكات، دەبیت ماوہیەك بكۆكى، دواى ئەو ماوہ خۆى نامینیت. بە نارەھەتى وتم: چەندە دەبیت بكۆكم؟

مامم بە پې كەنن وتى: ئەى من كرمم لە گەرودتا، چووزانم كە چەندە دەبیت بكۆكى!.

شەو لەسەر سەكۆى بەرمالى باپیرم دانیشتبووم و ھەر بۆ خۆم كۆكەم دەكرد و وەرەس بووم لەوہ كە ئیتەر بچم بۆ لای بەرگەل و شوانى بكەم. مامم گویى لە گۆرانى لیلیم لیلی ناسر رەزازی دەگرت و دەستى بۆ تەكان دەدا. روى لە من كرد و وتى: برۆ دەرمانى سركەرى ددانەكە بەینە با چەند فشیک بە لولەكەى بكەمە نيو دەم و گەرودتەوہ، ئى.. بەشكە چارەى بكات!.

له جيگه‌ي خوم هه‌لسام و به په‌له چووم ده‌رمانه‌که‌م هينا. مامم سه‌ري لوله‌که‌ي کرده نيو ده‌مدا و چهند فشیکي کرده نيو گه‌روومه‌وه.

تام و توندي نه‌و ده‌رمانه له گه‌روو و ده‌مم مایه‌وه. ئیتر چاوه‌پروانی نه‌وهم ده‌کرد که کۆکه‌که‌م نه‌مینیټ. شه‌و چوومه سه‌ر جيگه‌ي خه‌و و پالم دایه‌وه، دلم خوش بوو ده‌رمانه‌که کرمه‌کان بکوژیټ. به‌لام له به‌ختی من ده‌رمانی سرکه‌ر سوودیکی نه‌بوو. ئیتر بو ماوه‌یه‌ک شه‌و و پوژ کۆکه‌م ده‌کرد و تفي گه‌رووم پائه‌کیشا و روو و په‌گای خه‌لکیشم نه‌ما‌بوو.

پاش نه‌وه‌ي که وه‌زی پاییز و زستان به‌سه‌ر نه‌و هاوینه تاله‌دا چوو، به‌هاریکی تازه هات و دیسان من به‌رگه‌لم ده‌ورد بو ده‌روده‌شت بو نه‌وه‌ي که به‌وه‌پین. له کۆتاییه‌کانی به‌هار بوو که مامه‌کانم بپاریاندا په‌زه‌کان بپرنه‌وه. هه‌ر ماوه‌یه‌ک که په‌زه‌کان خوریان زیاد بایه‌ت، پیش گه‌رمای هاوین به‌هه‌ورینک⁸ ده‌یانبرییه‌وه. پیش نه‌وه‌ي که په‌زه‌کان بپرنه‌وه له گۆمی ئاویک چاک هه‌ر هه‌موویان ده‌شورد و ئاماده‌یان ده‌کرد بو بپرنه‌وه.

ئيواره‌یه‌ک چهند که‌س ئاماده بوون بو نه‌وه‌ي که په‌زه‌کان بپرنه‌وه. چهند هه‌ورینکیان به‌هه‌سان چه‌ور کرد و که‌وتنه بپرنه‌وه‌ي په‌زه‌کان. منیش وه‌ک سه‌یرکه‌ریک سه‌رم نزیک ده‌کرده‌وه و سرنجی نه‌وه‌مده‌دا که بزانه‌م بپرنه‌وه چیه و چونه؟! کاتیکی که مه‌ریک یان بزنیکی بپرنه‌وه‌ي ته‌واو ده‌بوو و قاچ و ده‌ستیان به‌ره‌لا ده‌کرد، زوو له جيگه هه‌له‌ده‌په‌ری و به له‌شیکه‌وه ده‌چوو که من پیکه‌نیم پیی ده‌هات. ئیتر رووتی رووت ده‌بوو، به تاییه‌ت نه‌و بز و مه‌رانه‌ي که گوانیان شو‌ربایه‌ت، ئیتر جيگه‌ي پیکه‌نین بوو. بز و مه‌ره‌کان خویانیش سه‌یری له‌شی براوه‌ي خویان ده‌کرد و پریان ده‌کرد!

گه‌وره‌ترین کیشه‌ي په‌زه‌کان له بپرنه‌وه‌دا که‌میله و گه‌نه بوو. که‌میله به‌پاشماوه‌ي پیسی په‌زه‌کان ده‌وتریت که له‌گه‌له خوری پیستیانه‌وه به‌گوزه‌ری کات ده‌مینیټ و پته‌و ده‌بیټ. نه‌و که‌میله جاری و نه‌وه‌نده قورس و وشکه، واده‌کات له کاتی چوونی مه‌ر ده‌نگی لیوه بیټ و ته‌قه ته‌ق بکات. له بپرنه‌وه‌ي که‌میله‌دا جاری و هه‌ورینک به‌ری پیست ده‌که‌ویټ و پیستی مه‌ر بریندار ده‌کات.

کیشه‌ي تری مه‌ر له بپرنه‌وه‌دا گه‌نه‌یه‌که که له گوزه‌ری کات به له‌شی مه‌ر ده‌نووستیټ و له بن خوریدا خوینی مه‌ر ده‌مژیټ و بو خوی له خوی مژیدا ده‌مینیټه‌وه. مه‌ر ده‌ستی نه‌وه‌ي نیه که گه‌نه‌کان له له‌شی خوی بکاته‌وه، ئیتر نه‌وه خاوه‌نیه‌تی که ده‌بیټ ئاگاداری له‌شی مه‌ره‌کان بیټ. خاوه‌نیش که مامه‌کانی من بن، نه‌وه‌نده کیشه و گرفت و ناله‌یان هه‌بوو که نه‌یانده‌په‌رژا خویان خاوین بکه‌نه‌وه چ بگات به‌وه که مه‌ره‌کانیان خاوین بکه‌نه‌وه!

⁸ هه‌ورینک به‌وه که‌ره‌سته ئیژن که خوری په‌زوپه‌له‌کانی پیی ده‌بپرنه‌وه.

کاتی برپینهوهی مه‌په‌کان هه‌ندی‌ک له‌گه‌نه‌کان به‌ده‌می ده‌سته‌وه هه‌لده‌که‌نران و له‌خوینمژی ده‌برانه‌وه، ده‌سته‌یه‌کی تر که نه‌ده‌بینران هه‌ر بۆ خو‌یان به‌له‌شی مه‌په‌کانه‌وه ده‌مانه‌وه و ده‌ژیان.

پۆژیک مامم له‌شوانی هاته‌وه و جله‌کانی خو‌ی دانیای و بانگی منی کرد و وتی: ها وهره‌سه‌یری پشتم بکه، له‌شم له‌خو‌یه‌وه ئه‌خوریت!

چووم و سه‌یرم کرد که گه‌نه‌یه‌ک به‌پشتیه‌وه‌یه، به‌په‌له‌گه‌نه‌که‌م هه‌لکه‌ند و فریما و به‌ده‌نگی به‌رز وتم "گه‌نه" مامم هه‌ر له‌خو‌یه‌وه به‌لا‌چه‌یه‌ک هات به‌له‌شیدا و له‌ترسدا ده‌ستی برد بۆ پشتی و سه‌یری گه‌نه‌که‌ی کرد و به‌پێ تلیقاندی. به‌نا‌په‌حه‌تی وتی: خواجه‌ئوه‌چهنده بی‌ت که خو‌ینی من ده‌خوات و من ئاگام لێی نیه‌!

ئهو دوو به‌سه‌ره‌اته‌ منی له‌بیر و ئه‌ندیشه‌خست. بیر و ئه‌ندیشه‌یه‌ک که هه‌مووی پرس و ترس بوو، به‌خۆم وت: چهنده مه‌ر و مرو‌ف له‌یه‌کدی نزیکن!

که‌سانیک هه‌ن که داری گو‌یز به‌وه‌به‌خیلی خو‌یه که گو‌یز به‌ئاسان ناخاته سه‌رزه‌وی، گو‌یزیان پێ ده‌دات، که‌چی ئه‌وان گو‌یزه‌که ده‌دنه ده‌ستی مندا‌له‌وه و ئه‌وانیش به‌وه‌گو‌یزه له‌سه‌رخاک گه‌مه ده‌که‌ن!

جیرجیره

من هه‌ولمدا که بونیادی دید و جیهانبینی خۆم بگۆرم، بۆ ئه‌مه‌ش له‌شانی زۆر ئاسایی ژیا‌نی خۆمه‌وه ئه‌وه‌هولم ده‌دا. گه‌نه که وه‌ک ورده ئازه‌لێکی پيس و مو‌فته‌خۆری خو‌ینخۆر ئه‌یانناسی و دوژمنیان ئه‌کرد، له‌مندا بیر و هه‌رم سه‌بارت به‌وه‌ورده ئازه‌له‌گۆرا. له‌لای مندا گه‌نه هه‌ر ئه‌و کاره بۆ مه‌ر ئه‌کات که حجامه‌ت بۆ مرو‌ف ئه‌یکات!

لێکۆلینه‌وه‌کانی مرو‌ف زۆر زۆر که‌متره له‌داهینانی خوی گه‌وره. بۆیه بۆ من پرسیار بوو که بۆچی ده‌بی‌ت کانی زالوی تیدا بی‌ت و مه‌ر گه‌نه‌ی هه‌بی‌ت!؟ ئه‌مانه هه‌ندی‌ک پرسیار بوون که به‌ئاسانی بۆ من ده‌هات و منی به‌سه‌ختی به‌خو‌یه‌وه خه‌ریک ئه‌کرد.

دوو رسته‌م وه‌ک وه‌لام بۆ ئه‌و دوو پرسیار دانا: "گه‌نه مه‌ری خو‌ش ئه‌وی‌ت". "زالو ئاو پاک ئه‌کاته‌وه و به‌های پیده‌دات".

پرسیاره‌که ئه‌وه‌یه که ئایا گه‌نه، خو‌ین و گوشتی مه‌ر و ئازه‌له‌کانی تر پاک و خاوین ئه‌کات یان سه‌رچاوه‌ی نه‌خۆشی و ناخۆش کردنی ژیا‌نی ئه‌و ئازه‌لانه‌یه!؟ ئایا ئیوه بینیوتانه که ده‌سته‌یه‌ک له‌ئازه‌له‌کان مه‌ل و په‌له‌وه‌ره‌کان له‌سه‌ر سه‌ر و مل و پشتیان ئه‌نیشنه‌وه و مه‌ل و مۆره ورده‌کان ئه‌خۆن!؟ به‌دلنیا‌یی که ئه‌و جو‌ره وینه، وینه‌یه‌کی سروشتی و جوان و به‌سووده.

ئُنجا من لیره پرسیاریکی تر و باسیکی تر ئەهینمهوه کایهوه. ئایا ئیوه نهرمه دهنگی جیرجیرهتان له دهرودهشتی هاوینانی کوردستان بیستوه؟! جیرجیره جۆره ورده ئازهلکی ورد و چکۆله وهک کولهیه و له شهوانی هاوین دهنگیکی ورد و نهرم و باریک دروست ئەکات. به دلنیاپی که ههر یهک له ئیمه شهویک یان شهوانی زۆرمان به تهنیاپی له شهوانی هاوینی دهرودهشتی کوردستان بهرپیکردوه. ئەو دهنگه که جیرجیره دروستی ئەکات، چ دهور و کاراییهکی بۆ شهو و شهوگار و ئازهلکان و بیسهرانی تر ههیه!؟.

ئهو کاتهی که من له ئاواپی بووم نهمببست که باسی ئەوه بکن که گهنه سهراچاوهی نهخۆشیه بۆ مهپ و مالاتهکان. خهکی ئاواپی گهنهیان تهنیا وهک ورده ئازهلکی خوینمژ دهناسی. له کاتی برینهوهی مهرومالاتهکان ئەگهر گهنه بهاتبایهته بهردهستیان ئەوه لایاندهبرد، ئەگهر دیار نهبایهت ههر به لهشی مهپ و مالاتهوه دهمایهوه. مهبهستم ئەوهیه که شوانهکان تاییهت گرنگیان به گهنهکان نهدهدا.

له ئەدهبی پزیشکی کۆنهوه به تاییهتی له ئەدهبی ئیسلامی باس له سوودهکانی حجامهت ئەکهن. حجامهت دهرهینانی ههندیك خوینه له لهشی مرۆف. ههروهها گهنه به شیوهیهکی سروشتی خوین له لهشی مهپ و ئازهلکان دهرئههینیت.

هیچ لیکۆلینهوهیهکی زانستی نیه که باس لهوه بکات که گهنه بۆ مهپ باشه. ئەمه منی دهخسته دوودلی و دلپرواکێ که ئایا ئەم قسهیه باس بکهمن یان نه!؟.

جیرجیره بهو دهنگه که له شهوانی هاوینی دروستی ئەکات، کۆلهکه یان ستوونیکی دهنگیه که هاوکاری له ریکخستنی شهپۆلهکانی تر دهکات. من زۆرچار له شهوانی هاوینی بیرم له دهوری دهنگی جیرجیره کردوهتهوه، ههست و هزرمن منی برد بۆ ئەوه که جگه لهوه دهنگی جیرجیره جوانی له شهوانی هاوینی ههیه و خهیاڵ خاوه دهکات و خهوه ئەهینیت و خهه ئەپرمینیت، دهوری له ههماههنگی و ریکخستنی دهنگ و شهپۆلهکانی تری دهنگی ههیه. به شیوهیهکی پرونتر بهو کۆلهکه و ناوهندهی که به دهنگی دروستی ئەکات، کهشیک و سنوور و بازنهیهک دروست ئەکات، که ئەو کهش و بازنه و سنووره پهپوهندی نیوان گوئ و شهپۆلهکان ریکدهخات.

له بهرهتاوه من وا ههستم کرد که جیرجیره له ماندوویهتی و تهنیاپی ئەو دهنگه دروست دهکات. ورده ورده ئەو ورده ئازهل به خۆی و دهنگی منیان برد بۆ ئەوه که هاوکاری زۆری شهوان و شهپۆلهکان دهکات. ئەم دهرهات و پیگهیشتنه منی دهبرد بۆ ئەوه که دید و جیهانبینیم بهرانبهر به سهرحهم بوونهوهرهکان و ناوهکان بگۆردریت.

له راستیدا کاری من وهک کهسیکه له گهنم دهکیلپیت و جوتیاری ئەزانیت، ههروهها وهک نانهوایهکه و گرتهوهی ئارد و نان ئەزانیت، ههروهها وهک برسیهکه که نان ئەخوات. من که له زهوی ئەژیم و له شهوان و پۆزانی زهوی گوزهر ئەکههم، چهند ئەرکم ههیه. به کورتی و کوردی به

شتیکهوه ناوهستم، بهلکو پرس و سرنجهکان له ههستی دهگهیهنم به ئه‌نجام و ده‌رهاتیکی تایبهتی.

قورئان هاوکاری منی زۆر کرد بۆ ئه‌وهی که شیوه و په‌وشی نووسین و ههست و هزر له لامدا دروست بێت. بۆ نموونه له قورئانی پیرۆز هاتوه: قل عسی ان یکون ردف لکم بعض الذی تستعجلون (النمل ۷۲) ئه‌م ئایه‌ته ئه‌و بنه‌مایه‌ی دروست کرد که: دووانه‌کان ده‌ور و مانا و به‌های ناسیاو و نه‌ناسیاو و دیار و نادیار و دوور و نزیکیان له‌گه‌ڵ یه‌کدی هه‌یه.

جاری وا هه‌یه پرسیار وه‌ک شه‌رواله له پێی وه‌لامدا. هه‌ر پرس و ترسیک، هه‌ر دووانه‌یه‌کی دیار و نادیار، پێویستی به‌ پروناکیه‌که که له دید و بینینی مرۆف هه‌یه. بۆیه تاوه‌کو مه‌حره‌می پرسیار نه‌بیت، وه‌لامت بۆ ده‌رناکه‌وێت!

چیرۆکی قوتابخانه‌ی ئاماده‌یی

روومه‌ته ئاگرینه‌کان

" وینه‌ی سته‌م کردن له هۆش وه‌ک ئه‌وه‌یه که ئاوێک له گۆمیک ببه‌ستیه‌وه به‌ بێ ئه‌وه‌ی که ده‌رفه‌ت و پێی بده‌یت که بروت."

" هه‌یج وینه و چیرۆک و به‌سه‌ره‌تیک له‌ بووندا ناس‌دریته‌وه، دله‌یا بن له‌وه!"

به‌ هاوکاری دوو به‌سه‌ره‌ت هه‌ولێ ئه‌وه ده‌ده‌م که باس له‌و روومه‌تانه‌وه بکه‌م که هه‌ر له به‌ره‌تای کرانه‌وه‌یان، ئاسووده‌بیان له‌گه‌ڵ زۆریک له‌ روومه‌ته‌کان نیه.

من له هه‌ر ده‌وره‌یه‌ک به‌ قسه‌یه‌ک و بپاریک چوونی خۆم دژوار و سه‌خت و پوون کردووه. له بیرمه که له ده‌وره‌ی حوجره‌دا به‌شیک خویندنی ئیمه له قوتابخانه‌ی (ملا صدرا) که خویندنی فه‌رمی و حکومی بوو ده‌کرا. ئه‌و کاته که من چوومه حوجره، دووی ئاماده‌یی بووم. یه‌که‌می ئاماده‌یی یان ده‌بیرستانم له شاری سه‌رپێلی زه‌هاو ته‌واو کردبوو.

زۆربه‌ی فه‌قیکان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که وانه‌کانی حوجره‌یان له‌به‌رده‌ستی مامۆستاکانی حوجره وه‌رده‌گرت، هه‌ولێ ئه‌وه‌شیاں ده‌دا که وانه‌کانی زانسته ئیسلامیه‌کان بخوینن. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ناچار بوون که نیوه‌ی پۆژ له قوتابخانه‌ی خویندنی فارسی بن وه نیوه‌که‌ی تریش له به‌رده‌ستی مامۆستاکان زانسته ئیسلامیه‌کان بخوینن. ئه‌و تیکه‌ڵ کردنه گۆشار و گوشانی له‌ش و هۆشی ده‌دا، زۆر گرفت و کیشه‌ی بۆ ئیمه دروست کرد که بووه هۆی ده‌رد و برین و لیکۆلینه‌وه. مامۆستاکانی حوجره‌ش هه‌ستیان به‌وه نه‌ده‌کرد که چ گرفتیکه‌ی گه‌وره‌ی دروست کردووه، تا

ئەوئى كە ئەوئەندە كېشە و لېپرسىنەو و تەلەفۇن بۇ حوجرە زۆر بوو، وەك ئا و لە دىوارى ئىدارەى حوجرە چامى دايەوئە!

كېشەكە لەوئە دروست بوو كە فەقئىكان لەبەر ئەوئى كە كاتى خەو و ئارامشىان لى تىك چووبوو، ئىتر خۇيان لە چوون بۇ قوتابخانە دەشاردەوئە. ھەر پۇژىك دەستەيەك لە فەقئىكان نەدەچوون بۇ قوتابخانە، ئەمەش دەنگى بەرپرسانى قوتابخانەى دەرھىئا و ئەوانىش پەيوئەندىان بە مامۇستاكانى حوجرەوئە كرد كە ئاگادارىان بكنەوئە فەقئىكان لەسەر وانەكانى خويئندىان ئامادە نابن.

مامۇستاكان كە ئاوئە كېشەيەكىان پى گەيشت، يەكراست يەخەى فەقئىكانىان گرتەوئە و داوايان لە فەقئىكان كرد كە بەردەوام بە رىك و پىكى بپۇنە سەر وانەكانىان لە قوتابخانەى مەلا سەدرا، وئە ئىتر دەنگى ئەو كېشە دەرئەيەت.

لە راستىدا مامۇستاكان ئەو كېشەيانە بە قسەى دەم كوژاندەوئە. ئاگرىك كە بە باى دەم بكوژىتەوئە، دەتوانرىت كە دىسان ھەلئبگىرسىتەوئە، بەلام ئەو ئاگرەى كە بە ئا بكوژىتەوئە، زۆر دوورە كە دىسان گرى تى بەرىت. مامۇستاكانى حوجرە و قوتابخانە ھىچ جوئە رويەكىان بەوئە نەدا كە وەك كېشەيەكى گەورە سەيرى بكن. ھەر ئەم كېشە زۆرىك لە فەقئىكانى خەودۇست كرددوو، وئە مەيل و دلى خۇشىان بە خويئندن نەدەدا. ئەو گرتە تەشەنەى كرده رەگ و دەمارەكانى فەقئىكان كە لە داويىدا لەگەل كېشەكانى تر بەسەر مامۇستاكاندا تەقىەوئە.

من لەو دەورەدا لەوانە بووم كە بەدواى چارەسەرى ئەو كېشە دەگەرپام. لەو گرتەدا من تەنيا نەبووم، بەلكو كاك ئىبراھىمى كورە خالم ھاورپىى من بوو. دەمەويست كە بە جوړىك چارەسەرى بكنم كە ئەو فەقئىكانى تر پى تى نەخەن. لەبەر ئەوئى كە باروودۇخەكە ئەوئەندە سازگار نەبوو كە من سقە بەھەر فەقئىكە بكنم. پۇژىك چووم بۇ قوتابخانە و چوومە ژوورى بەرپوبەرايەتى قوتابخانە و لەگەل بەرپرسى قوتابخانە دانىشتم. بەرپرسى قوتابخانە ئاغى موخەممەدى بوو، بە راستى پياوى لايقى بەرپوبەرايەتى بوو. دانىشتم و وتم: من ئىتر نامەويت كە زىندوو وانەكانى دووھەمى دەبىرستان بخويئم، دەمەويت كە بە (متفرقە) تەواوى بكنم. موئەفەرىقە بەو خويئندنە دەوترىت كە قوتابى بەس بۇ ئەزمونەكانى كوئايى دەچىت بۇ قوتابخانە.

بەرپرسى قوتابخانە و مامۇستاكانى قوتابخانە لەبەر ئەوئى كە مامۇستاكانى حوجرەيان دەناسى و ئاشنايەتىان لەگەلىان ھەبوو و رىزىان لىيان دەگرت، بە قسەى تال و توند لەگەل ئىمەدا نەدەجوولانەوئە. ئەو مامۇستايانە ھەر ھەموويان كورد و كوردپەرور بوون و بە جلى كوردى دەھاتن بۇ قوتابخانە و ھەولى ئەوئەيان دەدا كە بكرىنەوئە بۇ قوتابىەكان و دۇستيان لەگەل دروست بكن.

به‌پرسي قوتابخانه به نهرمي به مني وت كه ههر جورېك كه خواست و مه‌به‌ستت له‌سهرپه‌تي بۆ خۆت بكه. ئەگه‌رېش ده‌ته‌وېت كه به موه‌فه‌رېقه بخوښت ئەوه كېشه‌يهك نيه.

گه‌پامه‌وه بۆ حوجره و باسي ئەوه‌م له‌گه‌ل كاك ئيبراهيم كرد و ئەويش به خۆشپه‌وه قبوولي كرد. پاش چهند رۆژ مامۆستا هه‌بببي كه‌ريمي بانگي مني كرد و باسي خواستي من و ئيبراهيمي كرد كه ده‌مانه‌وېت به ره‌وشي موه‌فه‌رېقه بخوښن. مامۆستا هه‌ببب به زوبانيكي وريا وتي: ئيوه ئەم رېگه تاقى بكه‌نه‌وه، گه‌ر سه‌رى گرت، ئەوه له سالانى داهاوو كارېك ده‌كه‌ين كه فه‌قيكان به موه‌فه‌رېقه وانه‌كانيان بخوښن!

به خۆشپه‌وه وتم باشه و ئيتر من و ئيبراهيم به شيوه‌ي موه‌فه‌رېقه ده‌رسمان ده‌خوښد. پي كه‌نين له‌وه بوو كه ئيمه ههر به قسه‌ي خۆمان ئاوه‌هامان ده‌كرد، له‌به‌ر ئەوه‌ي كه له قوتابخانه ناوى ئيمه ههر وهك قوتابي رۆژانه به‌رده‌وام ده‌خوښرايه‌وه. ماوه‌يهك ئاوه‌ها سه‌رى خۆمان و مامۆستاكانمان گه‌رم كردبوو، تا ئەوه كه رۆژيكي بۆ سه‌ردان چووم بۆ قوتابخانه و يه‌كيك له موعاوينه‌كان به جلي كورديه‌وه بانگي مني كرد و وتي: ئيوه زۆر غه‌يابتان هه‌يه له قوتابخانه، ئەمه‌ش كېشه دروست ده‌كات، وامان لى ده‌كات كه داوا له مامۆستاكانتان بكه‌ين بۆ ئەوه‌ي كه هۆي نه‌هاتنى ئيوه‌مان بۆ ده‌رکه‌وېت و ئيوه به توندى سزا بدرين.

قسه و لپرسينه‌وه‌ي ئەو موعاوينه و گوشار و گوشانى باروودۆخى ژيان و خوښدن و ئەو هه‌موو هيلاكه‌تى و ماندوويه‌تبه مني تووره كرد و وتم: ده‌بېت كه ئەوه به ئيوه تېيگه‌يه‌نم كه ئيمه له ژير سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌دا ئارام ناگرين!

موعاوينه‌كه ئاگر له گياني به‌ر بوو و به تووره‌ي وتي: ده‌ته‌وېت كه من تى بگه‌يه‌نيت!؟.

پاش ئەو قسه بوو كه ئيتر من ناوى خۆم به ته‌واوى له قوتابخانه ره‌ش كرد و مامۆستاكان به چاوى قوتابيه‌كي تووره و نيگه‌ران منيان سه‌ير ده‌كرد. نهك ته‌نيا له قوتابخانه‌ي فارسي به‌لكو له حوجره‌ش ديسان كه‌وتينه لپرسينه‌وه و ئيتر به ده‌ردى خۆمانه‌وه ناله‌مان ده‌كرد.

خالېك كه من لهو به‌سه‌ره‌اته بۆم مايه‌وه كه به‌هايه‌كي زۆرى هه‌بوو، ئەوه بوو كه من لهو كاته و لهو ته‌مه‌نه‌دا وشه‌ي " تېيگه‌يه‌نم " بۆ مامۆستايه‌ك به كار بردوو، كه جيگه‌ي سرنج و مانه‌ويه‌يه. ئاوه‌ها قسه‌يه‌ك به مامۆستايه‌ك نيشانه‌ي ده‌روونيكه كه سته‌م قبوول ناكات وه ئاماژه‌يه به داهاووويه‌ك كه قسه‌ي ترى ئاوه‌هاى پييه بۆ وتن، هه‌روه‌ها ده‌يه‌وېت كه به رومه‌تى گرزه‌وه مامۆستاي خۆي تى بگه‌يه‌نيت!

گرفت و كېشه ئەوه بوو كه دوو ده‌سته مامۆستا به جلي كورديه‌وه زانستيان به ئيمه فير ده‌كرد، ده‌سته‌يه‌ك باسي شاعيرانى فارسىيان بۆ ئيمه ده‌كرد و ده‌سته‌يه‌ك باسي شاعيرانى عه‌ره‌ب، ئەمه بووه هۆي ئەوه كه دلّم گه‌رم و خوښم له خرۆش و ده‌مم تال و رومه‌تم گرژ و ده‌ستم هه‌لبراو بېت بۆ تېيگه‌ياندن!

له كۆتايى چىرۆكى تالى من و شارى پوانسەردا، جنك و جەوالى خۆم پىچايەوہ بۆ ئاوايىكەى خۆمان بۆ ئەوہى كە بە دەرد و نالەوہ بەجىيان بەيلىم. منيش گەر ئەدەب و پەيكەرېك بە دەم و دەستم لا نەچىت، ئەوہ من بە جىي دەهيلىم بۆ خاوەنەكەى.

چىرۆكى حاجى ئەحمەدى بىويانى

هەندىك لە ويىنەكان هەم وەك رۆنى زەيتوونە كە لە دەرەوہ لە پىست دەدرىت، وە هەم دەخورىت بۆ ئەوہى كە لە بن پىست كاريگەرى دروست بكات. مەبەستم ئەوہى كە لە دوو لاوہ!

بەسەرھاتىكى تر كە وەك رۆنى زەيتوون لە ناوہوى من و دەرەوہى من كاريگەرى كرد، بەسەرھاتى حاجى ئەحمەدى بىويانى بوو. حاجى ئەحمەد براى باپىرم بوو كە لە سەردەمى موحمەدپەرەزاشا كوئىخاى ئاوايى و پياويكى بە دل و دەست بوو. حاجى ئەحمەد پاش ئەوہى كە بە ھوى شەرى ئىران و عىراقەوہ مالبەدەر دەبىت، لەگەل خەلكى تردا رەوانەى شارەكانى عىراق دەكرىت و بۆ سالىھا لەوئ جىگىر دەبىت. پاش ئەوہى كە بۆ ماوہى سىز دە سال دوورى لە خاك دەگەرپىنەوہ، لە لايەن ھىزەكانى كۆمارى ئىسلامى دەگىرىت. حاجى ئەحمەد بە تۆمەتى ئەوہ كە چەكى دژى شورشى ئىسلامى ھەنگرتووہ، دادگاھى دەكەن و حوكمى پانزدە سال زىندانى بەسەردا دەبىنەوہ.

حاجى ئەحمەد رەوانەى گرتووخانەى دىزل ئابادى كرماشان دەبىت و حوكمى دەست پى دەكات، ئەمە لە كاتىكدابوو كە تەمەنى سەرەوہى ھەفتا سال بوو. بەو پىرى و دەرد و مەينەتە لە گرتووخانە دەمىنىت و وردە وردە نەخۆشى روى تى دەكات و دەكەويىت و لە بەنددا گىرۆدە دەبىت. لە گرتووخانە رەوانەى خەستەخانەى دەكەن و پاش دەورەيەكى كورت ديسان رەوانەى بەندى دەكەنەوہ.

پاش ماوہىكە كە ئىتر بە تەواوى نەخۆش دەبىت و ھىلاك دەكەويىت، رپووخسەتى پى دەدەن كە سەردانى مالىەوہى خويان بكات، لەوہ دەترسىن كە لە گرتووخانە بمرىت. زۆر بەسەر ئەو رپووخسەتانە ناچىت كە حاجى ئەحمەد وەفات دەكات و ئەو مەرگە لە دلى زۆر كەس دەبىتە دەرد و دەمىنىتەوہ. من ئەو كاتە مندا ل بووم، رۆژى نىشتنى تەرمەكەى لەگەل خەلك بەرئ كەوتم بۆ ئەوہى كە شايەتى ئەو نىشتنە بم. لە بىرمە لەسەر لىوارەى قەبرەكەى دوو بەردم بە دەستەوہ بوو و پىكەوہ دەمساواند و سەيرى ئەو خاكە نەرمەم دەكرد كە دەكرايە سەر تەرمى ئەو پياوہ دل گەورەيە. خواى گەورە بەزەيى بە رۆحى حاجى ئەحمەددا بىتەوہ و شادمانى بكات.

حاجى ئەحمەد چوو و چەند كور و نەوہ و وەچەيەك بۆى مايەوہ، كە بە تەواوى دل و دەروونيان پىچەوانەى باپىريان دەرچوو. ئەمە بۆ من بووہ گرفتىك كە بۆ پياويك ئاوہا ژيانى سام و تامى ھەبوو و باسى دەكرا و شىخ و ئاغا دۆستى بوون و حەجى كردبوو و بۆ خاكى خوى شەرى كردووہ، ئاوہا كورانيك و نەوہگەلىك و وەچانىك دواى ناوى كەوتوون؟! بۆ لەبەرانبەر ئەو ستەمە كە لە حاجى ئەحمەد كرا ئاوہا بى دەنگ مانەوہ؟! بۆ ھەر باسى ئەو كارەساتە ناكەن!؟

بۆ ئهوهى كه مندالهكانيان بئنه خوئاندا، چهند جارېك يهخهى نهوهكانى حاجى ئهحمهدم گرتوه كه بۆچى ناو و بهسهرهاتى باواتان فهرامۆش كردوه؟ ئهوان وهلاميان بۆ ئهوه پرسىاره نهبوو!.

من تهنيا كهسيك كه به نووسراوهيى يادى دهكهمهوه وه تهنيا كهسيك كه يادى ئهوه پياوهم ئهوهنده بۆ گرنگ و پپر بههايه. نهوهكانى حاجى ئهحمهد زوبان و زمانيان لهسهر ناوى باپيريان بهستراوه. من وهك وهبيريئهر و وهبيريئهرى ئهوان باس له ناوى باوايان دهكهم، وه ئهوه منم كه ئهوهنده له ستمى بهردهوام كه له نهوهكان دهكريت، توورپه و له خهدام. ههروهك ستمى دهورهى حوجره كه كهس ئيستتهش لهسهر ئهوه دهرد و نيگهرانيه قسهيهكى نهكردوه كه دهنگى بهرز بيتهوه، ئهوه من له سهدان لاپهردا هاوار دهكهم كه پهنا بيهنه ناوى خواى مهزن لهوه ههموو ستم و جهوره كه له نهوهكان دهكريت.

لهوه دئنيا بن كه بهوه ستمى كه له نهوهكان دهكريت، من شادمان نيم كه ناويك له قوتابخانهكانى فارسى يا حوجرهكان يان زانكۆكان ههلسيت و به گزى ئهوه ههموو ستمههه دا بچيتهوه!.

ئهو دوو نمونهى سهروهه ههوال و پهخاويكى هاوبهشيان ههيه: نهوهكان له دهروهى ستمى كه بهردهوام به مرؤف دهكريت، دئنه قسه و ليپرسينهوهوه.

هاتنه قسهى ناوهكان به دهستى خودى مرؤفهكان نيه. بهلكو خواى گهوره ناوهكان، راستهوخو و ناراستهوخو رائهسپيرييت بۆ ئهوهى كه لهسهر ناوهكان بئنه قسه. ئنجا من پرسىار دهكهم كه خواى دلؤقان چ پهپهوه و دارشتنيكى ههيه بۆ ئهوهى كه ناويك بنيرييت يان ناويك (وهك ناوهكانى دانراوهكان) دامهزريئيت؟ كيئ ئهوانهى كه له تهنيشت دهسته دهسته خهلك و نهوهى خامۆش هاوار دهكهن و وهبيريئهرههيننهوه!؟

خال و چاليكى تر كه لهوه دوو نمونهى سهروهه پراكيشين ئهوهيه كه ئهوانهى له منداليهوه ئاوهها به دژ و گزى ناوهندهكان و مامؤستاكان رائهوهستن وه له بهرانبهر نهوه گهمرهكاندا پوومهتى خوئان گرژ دهكهن، ئهوه كهسانه پوومهته ئاگرينهكانن. ئهوهى كه له داهاتووى ههر نهوهيهك بقموميت، له ناوى ئهوان و نزيكانى ئهوه جوړه كهسانهوه نزيكه!.

ژزوو له تير و تهنيايدا

پوژيک کابرایهک بووه میوانى مالى ئيمه و باسى يهكيك له كورهكانى دهکرد كه تاقت و تهوانى خویندنى نهماوه. ئهوه کابرا پووى له من کرد و به پوومهتيكى ئاموزگاريكهرايه به منى وت: پوله گيان تو وهك كورهكهى من مهكه كه وازى له خویندن هیناوه، دهرسهكانى خوت به باشى بخوینه تا وهك ئيمه نهخویندهوار نهبيت!.

کابرا به پیڅ کهنن بهردهوام بوو: به خوا پوژنیک چووم بو ناو شاری کرماشان و کارم کهوته ئیدارهیهک نه‌مه‌زانی له کوپیه!؟ من که ناتوانم تابلۆ و سهردهری شوپنه‌کان بخوینم، دهمه‌ویست که خۆم بیدۆزمه‌وه، عه‌ییم لی ده‌هات که خه‌لک بزانیته‌وه‌وارم. له ئاخریه‌که‌یدا ناچار بووم که پرسیار له که‌سیک بکه‌م، ئیژن که پیاو له عه‌ییه‌ پوو له ژن ده‌کات، منیش پیم له ژنیک گرت و پرسیار له شوپنه‌م لی کرد.

کابرا سه‌ری بو هه‌ر هه‌موومان سووران و وتی: له‌م سهرده‌مه‌دا به‌نی ئاده‌میک که نه‌خوینده‌وار بیته، له شاره‌که‌ی خۆی ون ده‌بیته!

ئهو دهمه‌ خویندنه‌وه‌ی تابلۆ نمونه‌یه‌ک بوو بو ئهو خه‌لکه‌ که خوینده‌واری نه‌بوو. خه‌لک به‌و جوړه قسانه‌وه هانی نه‌وه‌کانی خۆیان ده‌دا بو ئه‌وه‌ی که خوینده‌واری فیڕ ببن. دایکان به‌ منداڵانی خۆیان ئه‌وت که برۆ فیڕی خویندن ببه‌ با سبه‌ی بزانی نووسراوه‌ی سه‌ر تابلۆیه‌ک بخوینیه‌وه.

پیته‌کان وه‌ک ئاردی گهنم، هه‌ر که‌سیک بو جوړه نان و به‌ره‌میک ئه‌یگریته‌وه. هه‌ر ئه‌ده‌ب و ناو و په‌روه‌رده‌یه‌ک ناویکی بو پیتی ئه‌لف هه‌لبژاردوه. له ئه‌ده‌بی فارسی ئه‌لف به‌ (آب) ده‌ستی پی ده‌کرد. له ئه‌ده‌بی ئیسلامی ئه‌لف به‌ الله. له نیو خه‌لک خویندن بو خویندنه‌وه‌ی تابلۆکانه، وه‌ له ئه‌ده‌بی قورئان خویندن (اقراء) به‌ (اقراء باسم ربک الذی خلق) ده‌ست پی ده‌کات. خویندن به‌ ناوی خوی گه‌وره. پاشانیش قورئان دیاری ئه‌کات که چی بخوینیت؟ به‌لام کاری ئهو خه‌لکه‌ به‌ خویندنی تابلۆکان ده‌ست پیده‌کات.

ئه‌ده‌ب و کتیب و ناویک که وشه‌کان و پرسته‌کان و وینه‌کان و شیوه‌ی چوونی دیاری کرد، ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌ست به‌ییت.

من له شاری سه‌رپیلی زه‌هاو له قوتابخانه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی به‌ ناوی نه‌سر(نصر) خه‌ریکی خویندن بووم. پیته‌کانم به‌ فارسی له ئهو قوتابخانه‌یه‌ وه‌رگرت. له قوناخ‌ی سه‌ره‌تاییدا هه‌ولێ ئه‌وه‌ ده‌دریت که پیته‌کان به‌ قوتابی بناسریته، وه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وشه‌کان و چیرۆکه‌کان ده‌وتریته‌وه.

له په‌روه‌رده‌ی کۆماری ئیسلامی ئیژان له وشه‌ی عه‌ره‌بی (محصل و تحصیلات) بو ئه‌وانه‌ که خه‌ریک به‌ خویندن بوون که‌لک وه‌رده‌گیرا. وشه‌ی مه‌حسول له چه‌ند پیتی (ح ص ل) دروست ده‌بیته‌ که به‌ هه‌لگرتنی به‌ره‌م ده‌وتریت، هه‌روه‌ها به‌ هه‌لگرتنی به‌ره‌مه‌کانی کشت و کالی (محصولات) ده‌وتریت.

له ده‌ورانی حوژه‌دا له وشه‌ی ته‌له‌به‌ و فه‌قی که‌لکیان وه‌رده‌گرت. ئهو دوو وشه‌ له ئه‌ده‌بی ئیسلامی و عه‌ره‌بیدا به‌ کار براوه. وشه‌ی فه‌قی تابه‌ت له حوژه‌کان به‌ کار هاتوه.

له ده‌وره‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین له وشه‌ی قوتابی و خویندکار که‌لک وه‌رده‌گیرا. گه‌شه‌ی ئهو دوو وشه‌ له ناوچه‌کانی سلیمانی و هه‌ولیر بۆنی حیزبی و سیاسی لی ده‌هات و ئیسته‌ش هه‌ر ئهو

بۆنەى لىدەيت. وشەى قوتابى له كتابىيەوه هاتوو، كەسانىك كه دەست و دەمیان خەرىك به كتیبەكانە. وشەى خویندكارىش له خویندن و كارەوه تىكەل كراوه كه ئاماژە بەوهیه خویندن كارىكە. ئەمە من دەبات بۆ ئەوه كه شىوعىەكان لەبەر ئەوهى خەرىك به ناوى كرێكار و كارکردن، ئەو وشەیانە به وشەى خویندەوه لكاندوو.

كاتىك كه هەر خاوەنىكى پەروەردەى و سیاسى له نىو مىللەت و نەتەوهیهك، ناویكى جیاواز بۆ نەوهكانى خۆى دادەنیت، ئیتر چ چاوەروانى لهو نەوانە دەكەیت كه ناوئراو و دەروون و جوولانەوهى هاوبەش و هاوشیوهیان لى بكەوێتەوه.

ناوهكان له نىو كورد و فارس و عەرەبدا به خواستى جوړاوجۆر تىكەل كراوه. كەسىك كه بزمار دەفرۆشیت، ناپرسیت كه چى پى ئەكوتیت؟! بەلام ئەو كەسەى كه وشەكان دەبەخشیت به پىك و پىكى دەلێت كه دەبیت به وشەكان كوئ بكوتیت!.

وشە به پیدان و بەخشندەى به مرۆف گەشتوو. وشەكان و پستەكان وەك دیاریهك به بى ئەوهى كه مرۆف پەشووكای بىت، له سەرەتاوه له لایەن خاوى مەزنەوه بەخشاوه.

وشە كه بەخشندەى، ئیتر نابیت كه خوازیار به دواى خویدا هیلاك بكات. زۆرىك به شوینی ئەو قەسەیه كەوتن كه زانست و ناسین دەبیت كه سألەهاى سأل كتیب به دەستەوه بگریت و حوجره و مەلاكان بساویت بۆ ئەوهى كه فەقى پرووخسەتى وتنى پى دەدریت. هەویر تا باش بۆ ئاگر پان نەبیتەوه، ئاگر نایكات به نانىكى بۆنخۆشى تامخۆش. مەبەستى من ئەوه نیه كه فەقى دەبیت باش له حوجرهكان پان بیتەوه. لەبەر ئەوهى كه فەقىكان بۆ دەورەیهك ژيانى خەلك تیر دەكەن و پرايدەگرن. پىداگرى بۆ ناسین كاتى ناویت، بەلكو هەست و گرى دەویت. كەسانىك دەیان سأل خەرىكى كتیب بوون، دەمى ئەوانە قسەى تى كەوت، بەلام ناو و پرومەتى شایستەیان لى بەدەر نەكەوت. ئەو دەیان سألە وەك زەویهكى لى هات كه ئەوهندە ئاو دراوه، خاكى پىكەوه نووساوه و بووئە كەسەل، كه ئیتر چاوەروانى ئەوهى لى ناكريت بەر بدات.

كەسانىكى زۆر له خویندنگەكان و ناوهندەكانى وشەكان و پستەكان پىیان وایه كه مرۆف خۆى بۆ خۆى به بى ناوى خوا دەتوانیت كه ببیتە خاوەن پستە. ئەوانە نەزان و ونن. خاوى مەزن له قورئان باسى ئەوه دەكات كه ئىمەین تۆكان و دانەكان دەكەینهوه. وشەكانىش هەر وەك دانەكان تا خواستى خاوى مەزنى لەسەر نەبیت، ناكريتەوه و بەرەمى خویان نابەخشن.

ناسین و زانست بەخشندەى به خاوى مەزن دەيكات. گەر قوتابىهك هەزاران كتیب بخوینیت و هەول و تەقالا بدات و خەرىك به ناوهكان بىت بۆ ئەوهى كه ببیتە خاوەن ناسین، به بى ناوى خاوى مەزن بۆى ناكريتەوه و به دەم و دەستى ناگات. ئەوانە پستەكان دەكەن به تیر و هەركەس لىیان نزیك بیتەوه بۆى دەوشینن، وەك ژروویان لى دیت، هەر هەموو گیانیان دەبیتە تیر و له تەنیاى و له خۆدا دەپۆن.

گەر ئاگادارى ناوى فردرىك نىچە و سادقى هيدايەت بن، بۇتان دەرەكەوئىت كە زۆرىك لەو ناوانە كە مروّف بە گەورەيانى ناسى، وەك ژروو لە تەنباييدا بە پشتىك لە تىر و تىژى پۆيىن. ژروو ئەوئەندەى كە تىرى لە دەورى خۆى كۆ كر دووئەتەو، ئىتر پىگەيەك بۆ ئەوئە نەماوە كە پوومەتى بەدەر كەوئىت. ئەوئەش بزەنن كە تىر وەشانن، پوومەت تىژ و گرژ دەكات.

لە ئەدەبى قورئاندا خواى مەزن بە دەمى ناوەكانەو دەنئىت كە داوايان كر دووە يان دەئىت كە لە خوا داوا بكەن كە زانستتان پى بەخشىت. بەخشىنى زانست بەوئەو بەند كراوە كە داواكەر لە خواى مەزن داوا بكات، پوو لە خواى مەزن بكات و داواى ناسىن و زانست بكات.

ناسىن لە مالى باوك بە دەست نايەت. دەروونى مروّف دەبئىت كە خاوەن دەستەيەك هەست و هزر بئىت كە ژىنگە زىنەت بدات و زەمىنە خوﺶ بكات كە ناسىن بۆ مروّف بكرىتەو. ناسىنى خواى مەزن وەك كانىەكە كە لە ناكاوە لە كەمەرى كىوئىك دەتەقئىت.

مروّف زانستىكى دەوئىت كە لە زەوى بە دەستى خۆى هەلىگريئ. مروّف دەستى كوﻻ و كورته و زۆرى پى هەلناگريئ. دەستى مروّف بۆ ئەوئە كراوە كە كئىبى بەخشراوە بە دەستەو بەگريئ!

مروّف دەيەوئىت كە بە بى ناوى خواى مەزن بە ئەنجام و كوﻛراوەى زانست بگات، لە كاتىك كە دەم و دەستى مروّف تەوانى ئەوئە نىە كە ئەنجام بەگريئ. ئەنجام بۆ كەسانىك ئەوئەيە كە گەنم لە زەوى بەر بدات، بۆ كەسانىك ئەوئەيە كە وەك گەنم لە دەستى جووتيار بئىت، بۆ كەسانىك وەك ئارده، كە لە دەستى نەنەوا دەكەوئىت، وە بۆ كەسانىكى برسى وەك نانىكە كە بە دەستيان سكيان تىر دەكات. گەنم بە دەستى جياواز و ناوى جياواز دەكەوئىت. هەروەها كەسانىك لە هەژارى و برسىەتى و نەزانى و نەزانى دەست و دەم بۆ پىتەكان دەكەنەو و كەسانىك لە تىرى و خوﺷيدا بۆ كردنەوئەى جوانى و نەيىنەكانى بوون و هەستى، دەم و دەست بۆ پىتەكان دەبەن.

ناسىن و زانست بەخشراوئەيەكە كە بە دەم دەدرئىت، زانست بە دەست ناچئىت، ئەگەريش بچئىت، ئەوئەندە دەپزئىت و دەتووچئىت و دەست بە دەست دەبئىت كە نەوئەكان، ناوئەكان بە دەستەكانەو دەناسنەو. ناسىن و زانست بە دەم و دەستى ئەوانە دەكەوئىت كە خواى مەزن بە تايبەتى پىيان دەبەخشئىت. لە قورئاندا هاتووە كە خواى مەزن باش ئەزانئىت كە كئىبى خۆى بە دەستى كىوە بدات. هەروەها خواى مەزن ناسىن و پرستەكان بە كەيف و خواستى خۆى دەبەخشئىت، وە باش ئەزانئىت كە ئەو تىرەى كە دەيبەخشئىت بە ژروو، تا كوئ دەچئىت!

ژروو بە كوﻻىك لە تىر و لە تەنباييدا، لە خوﺫا و بە سەر و دەروونىكى بۆژە⁹ كراوە دەچئىت. دەمىش ناپارىزئىت، ئەوئەى كە هاتە رىيدا و بە دەمىدا چوو دەيخوات.

⁹ بۆژە يان كەسى بۆژەكراو بە كەسئىك ئەوترئىت كە ترسىنراوە و هەر لەبەر ئەوئەى كە كەسئىك و دەستئىك ترساندووئە، ئىتر بە پوومەت و كردەيەوە ديار دەبئىت كە ترسىنراوە.

ژژوو و کيسه‌ل جياوازی و ليکچوونی زور نزيکیان له‌گه‌ل يه‌کدی هه‌يه. هه‌ردووکیان هيز و ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌يان هه‌يه که له ناوه‌وه‌ی خوياندا جووله‌ بکه‌ن، به‌لام جياوازی سه‌ره‌کیان له که‌ول و پشتيانه. کيسه‌ل به پشت و که‌وليکی سه‌خت، وه ژژوو به که‌وليکی پو‌شراو له تير.

تير و ته‌نيایي، ئاماژه به پشت کردن له دونيا و بردنه ژير پرسيار و گله‌يي و گازنده‌بييه. ئه‌م تايبه‌تمه‌نديه پيگه‌ی زور له ناوه‌کانی له پيگه‌ی ژژوووه نزيک کردووته‌وه.

جيا کردن و ته‌نيا کردن بو په‌روه‌ده، دوو حاله‌تی جياواز و له يه‌کدی نزيکه. ناوه‌کان و حاله‌ته‌کانی ناوه‌کان وه‌ک حه‌لقه‌کانی زنجيريکی په‌روه‌ده‌يي، يه‌ک له دواي يه‌کدی دروست ده‌بن. ئه‌و حه‌لقه و بازنه به‌ستراوانه، گري و به‌ستنه‌وه و مانه‌وه دروست ده‌کات.

نموونه‌يه‌ک ده‌هينمه‌وه:

بولبول، هه‌لو، داله‌که‌رخوره، بايه‌قوش، شه‌مشه‌مه‌کوي‌ره.

سرنج له‌و ناوانه‌ی سه‌ره‌وه بده‌ن. هه‌ريه‌ک له‌و ناوانه کات و شويني تايبه‌تی هه‌يه بو ئه‌وه‌ی که ده‌رکه‌وي‌ت.

سرنج له‌م ناوانه‌ی خواره‌وه بده‌ن:

ژالژالۆکه و هه‌نگ

هه‌نگ و مي‌رووله

هه‌لو و که‌ر

که‌ر و که‌و

مار و مه‌پ

مه‌پ و بزئ

بزئ و حوستر

حوستر و هه‌نجير

هه‌نجير و گويز

بی و به‌پوو

بی و توو

ھەرىيەك لەو ناوانەى سەرەو، ھالەت و ناوەرۆك و مانا و بەھای خۆى ھەيە. ھەرىيەك لەو ناوانە دەتوانن كە بۆ مرۆف ببن بە وانە بۆ پەرەردە. ھەرىيەك لەو ناوانە وەك ھەلقە و بازنەيەكن.

من لەم نووسيانە ھەندىك جار دەلیم فلان كەس يان فلان ناو وەك ئەو ناوہيە، بۆ نمونە لە شويىنك و تم كە كتيبي رشتەى مروارى وەك دارى بيە. ھەر بەو ناوہو ئەو كتيبەم بەستەو. ئەو كتيبە بەو ناوہو بەسترايەو و ئيتەر لەو زياتر ناچيەت. يان لە شويىنك و تم من دەورەيەك وەك دالەكەرخۆرە بەس مردووخور و تۆپيوخورى كتيبەكان و نووسينەكان بووم، بەلام بە يارمەتى نيچە لە دالەكەرخۆرى بۆ ھەلۆ كە سيمبۆلى زيندووخورى، گوزەرم كرد.

كەسانىك كە ھەول ئەدەن پيىگەن و گەشە بكەن، لە وشە و ويىنەيەكەو بەرەتاي خويان دەست پيىدەكەن، بۆ نمونە من لە بۆق سيفەتى دەستم بە فيربوونى زمانى عەرەبى كرد. ھەرىيەك لە ئيمە لە پيىگە و دەورىك خومان دەبينين و دەست پيىدەكەين. لەو پيىگە و دەورەو ھەول ئەدەين كە بۆ پلە و پيىگەى باشتەر گوزەر بكەين. بۆ نمونە لە بۆق سيفەتى بۆ پراو كردن وەك مار، لەو ھەشەو بۆ ھەلۆ، لەو ھەشەو بۆ ھەنگ. ھەرىيەك لەو ناوانە دەتوانن كە ئاماژە بە قوناخ و دەورەيەكى پەرەردەيى بكەن.

كەسانىك لە نووسەران و بىرمەندان وەك شەمشەمەكوپرە بەس شەوان و لە تاريكى دەردەكەن، لەبەر ئەوہى كە دید و دیدە و جيھانبينى ئەوان ھى رۆژ و خۆر و پووناكى نيە.

خوای مەزن، كۆى سەرجم ناوہكانە. ھەربۆيە مرۆف كە لە داىك ئەبەيت و ئەكرىتەو، زەمىنەى ئەوہى تيدا ھەيە كە لە ناوہكان و ويىنەكان گوزەر بكات. جارى وا ھەيە كەسانىك بە شيوہيەكى تايبەت بە بى ئەوہى كە كەلك لە ناوى ئازەلەكان وەربگرن، بە شيوہيەكى تايبەتى كە خوا بەخشىو، گەشە دەكەن و ناوى خويان بەرز ئەكەنەو.

تەنيايى و لە تەنيا چوون و لە تەنيايى مانەو، ھالەت و شيوە و رەوشىكى پەرەردەيى كۆن و نوپى نەوہكان و ناوہكان بوو. زۆر لە كەسايەتية مرۆفيەكان چوونە نيۆ تەنيايەو و لپى گوزەريان كردوو. ئەو كەسانە بۆ ئەوہى كە لە ناو و ويىنەيەك گوزە بكەن، خويان خستوو ناو تەنيايەو.

پرسيار ئەوہيە كە چۆن مرۆف بزانيەت لە چ ناو و پيىگەيەك نزيكە؟! چۆن زەمىنەى بۆ خۆش بيەت كە گوزەر بكات!؟

لە ئەدەبى ئيسلامى ئامۆزگارى بەو دەكات كە ئيماندار لە شەوان ھەلسانى شەو بكات، يان شەوان ھەلسيەت. ھەلسان بۆ يادى خوای مەزن. ئەمە ھالەت و شيوہيەكى ئيسلامى، بە جورىك تەنيا بوونى مرۆفە. بەلام لەپاش ئەو تەنيا بوونە و لەگەل ئەو تەنيا بوونە ھەردەم ئامۆزگارى بە كۆ كراو. ئيتەر ئيماندار پاش نوپى شەو و يادى شەو، لەسەرى فەرزە كە نوپى بەيانى لە كۆى ئيمانداران بكات. مەبەست و مانا لەو دوو ھالەتە جياوازە ئەوہيە كە بگەيەنيەت ئەو ھەلقە

و بازنامه‌ی که بو ئیماندار دیاری کراوه، یهک له دواى یهک به پپرهو و به‌نامه‌یهک داپرژاوه. مانا و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ئه‌وه‌یه که مروّف هه‌رده‌م پاسه‌وانی ده‌کریت. مه‌به‌ست و مانا ئه‌وه‌یه که ده‌ستی خوا و خاوه‌نیک هه‌یه که ئاگاداره به‌سه‌ر په‌روه‌ده‌ی مروّفدا.

من له ده‌ورانی حوجره‌له‌و حه‌لقه و بازنامه‌ی که ئیسلام و حوجره‌که‌ی ئیمه دایانرپشتبوو خوّم ده‌رکرد و هاتمه ده‌روه. ته‌نیایی و ته‌نیا کردنی من سه‌ری له بازنه و حه‌لقه‌ی جیایی و خو دوورکردن و ون بوون ده‌رکرد. هه‌ر له به‌ره‌تاوه پروویه‌کی گرژ و تالم له هه‌ستی و بوون په‌یدا کرد. پرسیار ئه‌وه‌یه که ئه‌م گرژی و تالیه، پیدراو بوو یان زایراوی ده‌روونی خوّم بوو! له قورئانی پیروژ ئامازه به که‌سانیک ده‌کات که به خواستی خوا بوونه‌ته مه‌یمن، وه له زور شوین ئامازه به‌وه ده‌کات که ده‌سته‌یهک له مروّفه‌کان له ئازهل که‌مترن. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که هه‌چ ئازهلک نابیته مروّف، به‌لام زور مروّف ده‌بن یان شایسته‌یی ئه‌وه به ده‌ست ده‌هینن که بکرینه ئازهل.

بوون به ئازهل له ناو و ناوه‌پۆکه‌وه، به‌و مانا که که‌سیک به له‌ش ببیته ئازهل یان کرده و شیوه‌ی ده‌روونی له‌و ئازهله بچیت، له دینه‌کان زور باس کراوه. به‌لام ئه‌وه‌ی که بو من گرنگه و به‌های هه‌یه، ئه‌وه‌یه که ئازهله‌کان ده‌توانن بن به وینه و وانه بو مروّفی خاوه‌ن ژیر و بیر.

من له کو‌ی فه‌قیکان و دوستی خوّم کاک ئیبراهیم جیا بوومه‌وه و ئه‌و جیاییه له بازنه‌ی ته‌نیایی ده‌رچوو و گه‌یشه بازنه و حه‌لقه‌یهک که ده‌توانم پپی بلیم ئاواره‌یی و به‌ره‌لایی بو ناسین و مانا. ئه‌و ئاواره‌ییه ده‌رد و نیگه‌رانی و نائومی‌دی و تالی و پروو گرژی و ناله‌باری زوری دروست کرد، ئه‌م ته‌نیایی و ناله‌باریه، ورده ورده په‌گ و پیشه‌ی گرژی و په‌خنه و نه‌قد و تیر و ژه‌هری له ده‌روونی من دروست کرد.

منیش به هه‌ست و ده‌روونی وهک هیدایه‌ت و نیچه، خواستی ئه‌وه‌م هه‌بوو که به ده‌ست و پپی خوّم له زه‌وی بگه‌رپم و زانست و ناسین به ده‌ست و ده‌م به‌ینم.

سادقی هیدایه‌ت بو من وهک ژزوویهک بوو که له ته‌نیایی و مانه‌وه له خویدا ده‌سووپایه‌وه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که پریگه و گارپگه‌ی لی تیکه‌ل ببوو، سه‌رده‌میکی ژیانی پرووی له پوژه‌لات (هیند) کرد وه سه‌رده‌میک پرووی له پوژئاوا (فه‌ره‌نسه) کرد. ئایا ژزوو ئه‌زانیت بو کو‌ی ئه‌روات! نیچه رپک به پیچه‌وانه‌ی سادق، سه‌ره‌تای ژیانی پرووی له یۆنان کرد و له کو‌تایی پرووی له زه‌رده‌شت کرد. ژزوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که سه‌روگه‌ردنی ری و پریگه و چوونی نیه، خاوه‌ن پریگه و پپی ته‌واو نیه. سادق و نیچه له ته‌نیایی پرسته‌یان نه‌نووسی، به‌لکو تیری ژه‌راوی له پی‌نووسه‌کانیان که‌وته‌وه.

کاتیک که ئالبر کامو و کافکا کتییی بیگانه و مه‌سخ ده‌نووسن، ئه‌وه‌یان گه‌یاند که ئه‌گه‌ر که‌سیک بی‌هووده و له ترسدا ری بکات و بنووسیت، پرسته‌کانی وهک تیری لی دیت. ئه‌و تیر و گرژیه‌ی که له ژزوو هه‌یه، هاتوو له ترس و لاوازی ئه‌و بوونه‌وه‌ریه.

به کورپیکم وت: ئەزانی بۆ حوشتەر پشستی بەرز بوو تەو! وتی بۆ! وتم: حوشتەر پشستی ئاوه‌ها بەرز کرد بۆ ئەوهی که کهس سواری نەبیت!.

هەر وه‌ها کاتیک که ناوه‌کان لەسەر خاک و زهوی پڕ دەکەن، ورده ورده دەروون و شیوه‌یان وینە دەگریت. کهسانیکی بۆی ههیه ئەم باسه به خه‌یالی منوه به‌ند و به‌ست بکه‌ن، هه‌روه‌ک ئەو کورپه که له وه‌لامی باسه‌که‌ی من و حوشتەر وتی: به‌شکه کاری خودی سروشت بیت و هیچ په‌یوه‌ند به‌و قسه‌ی تۆوه نەبیت!.

من سادق و نیچەم وه‌ک ژژوو بینی. دوو مروّقی بیرکەر که له ده‌روونی خۆیان هه‌ولێ کردنه‌وه و کرانه‌وه ده‌ده‌ن. ده‌یان‌ه‌ویست که به‌خواست و ده‌ستی خۆیان ناسین ده‌ربه‌ینن. هه‌ر ئەو دوو مروّقه بیرکەر هه‌بونه‌ وانە و وینە که له گوزهری ته‌نیایی خۆمدا نه‌گه‌یه‌م به‌دروست کردنی تیر و گله‌یی و گازنده له‌ بوون و هه‌ستی.

سادق و نیچه به‌ کۆیه‌ک گله‌یی و گازنده و شیعر و په‌خشانی تووچاو و شیواو دونیایان به‌جیه‌شت و رو‌یشتن. هه‌ر ئەوان وه‌ک پرد و وینە بوونه‌ وانە و هاوکاری منیان کرد که ئاگادار بم و له‌ ته‌نیایی بۆ حه‌لقه و بازنه‌ی تیر گوزهر نه‌که‌م.

حەلقه‌کان و بازنه‌کانی په‌روه‌رده‌یی که مروّقیکی تیانداندا گوزهر ده‌کات، به‌و ده‌ره‌ات و لیکه‌وت و به‌ره‌مانه‌ی که لییان ده‌که‌ویته‌وه، ده‌گه‌یه‌نن که ئەو مروّقه چ وینه‌یه‌کی هه‌یه. سادق له‌به‌ر ئەوه که وینه‌که‌ی وه‌ک ژژوو بوو، نووسینه‌کانیشی شپرزە و شیواو و تیز بوو. سادق مندالی نه‌خسته‌وه، به‌لام کۆیه‌ک نه‌وه‌ی ئیرانی وه‌ک خۆی خسته‌وه و هه‌ره‌موویانی ته‌نیا و ئاواره و بی‌رپیگه و پوومه‌ت کرد!

لیره‌ گرنگ ئەوه‌یه که نه‌وه‌کان له‌ زنجیره‌یه‌ک حه‌لقه و بازنه‌ی په‌روه‌رده‌یی گوزهر ده‌کەن، هه‌رچی ئەو بازنه و حه‌لقانه‌ خاوه‌نی ئاگاهی هه‌بیت، ئەوه بۆی هه‌یه ئەنجامی گه‌وره‌تری لیکه‌ویته‌وه. له‌ سه‌ره‌تای ئەم باسه‌ باسی وشه‌ی نه‌خوینده‌واریم له‌ ده‌می کابرایه‌کی میوانی مالم‌ان کرد. نه‌وه‌کانی هاتوو له‌ ئەو پیاوه و کهسانی وه‌ک ئەو پیاوه، له‌ داو و بازنه و حه‌لقه‌ی مانای نه‌خوینده‌واری و خوینده‌واری ئەمینین، ئەگه‌ریش گوزهر بکه‌ن، ئەوه ته‌نیا له‌و حه‌لقه و وشه‌یه گوزهریان کردووه. ئیتر بینه‌ پیش چاوت که ژژوو و پڕ و پوومه‌تی ژژوو له‌ کوئ و موحه‌مه‌د و ئەسرا و میعراج له‌ کوئ!؟.

گه‌ر مروّف بیه‌ویت خۆی به‌ پڕ و ده‌ستی خۆی له‌ هه‌ستی و مانای هه‌ستی بکۆلیته‌وه، ئەوه هه‌ستی وه‌ک ژژوو ورد و چکۆله‌ی ده‌کات، له‌به‌ر ئەوه‌ی که مروّف خۆی به‌ ته‌نیا به‌ بی‌ ناو و یارمه‌تی خوا، له‌ به‌رانبه‌ر به‌ هه‌ستی هیچ نیه، بۆیه هه‌ستی زوو له‌ خۆیدا وردی ده‌کات و ناوی پیده‌دات و ده‌یبه‌ستیته‌وه. به‌لام ئەگه‌ر مروّف ده‌ست بۆ ئاسمان دریز بکات و داوای یارمه‌تی له‌ خاوه‌نی ناوه‌کان و وینه‌کان بکات، ئەوه بۆی هه‌یه خوای گه‌وره نه‌یکات به‌ ژژوو یان

دالەكەرخۆره يان مهيمۆن يان مار و مهړ و گولې گولەبهپوژه يان دارى بى و گويز، بهلكو به خواستى خواى گهوره ببيت به ناو و وينهيهك كه خوى بزانيټ چيه!

دهبيت به نهوهكان بوتريټ زانست و ناسين به مروٺ ئه به خشريټ. هه رچيش حيساب بو خاوهنى مهلهكووتى ههفت ئاسمان نهكهيت، دلنيا به كه وهك ژزوو و له ژزوو خراپتر، بئ پوو و پيگه دهبيت و له خوتدا جيگهت نابيتهوه و سهه به رهوخوار دهكريټ و دهمنيټهوه... بو ههميشه!

بزنى شامى له شاخ و بهردا

دراوسيهكى مالى باپيرم دهسته بزنيكى هه بوو كه پييان دهوت بزنى شامى. ئه و بزنانه بهوه به ناوبانگ بوون كاتيڪ كه دهزان، بهرى دووانه يان دهدا. بزنى شامى له ناوچهى كرماشان كه م و نرخه كه شى گران بوو وه به دهستى ههه كه سيكيش نه ده كه وت.

ئه و بزنانه بونى لهش و پيستان خوشيهكى تيدا بوو، منيش حهزم ده كرد گيسكه كانى ئه و بزنانه له باوهش بگرم. بزنى شامى خورى نه ده دا وه تايبه تمه ندى ئه وه بوو كه شاخى له سهه سهرى نه ده پوواند. له گه ل ئه وهى كه شاخى نه ده پوواند، گوانى ئه و بزنانه جوان و شور و به شير بوو. ههروهها تايبه تمه ندى بزنى شامى ئه وه بوو كه له دهسته و كوئى خويان ده له وه پان و له كوئيهك له گه له خان دهكران. ئه و كه سهى كه بزنى شامى هه بايهت ئيتر جوړه كانى ترى بزنى بو پانه ده گيرا و تيكه لى جوړه كانى ترى بزنى نه ده كرد و له گه له و پانى ئه م و ئه و به ره لاي نه ده كرد و هه ردهم دهست و چاوى له سههريان ده بوو.

ئه وهى كه له بزنى شامى بو خاوهنى به هاهى هه بوو، ئه وه بوو كه ده يزانى ئه و بزنه له كاتى زايين دوو گيسك ده دات، وه ئه وهى كه بو من به هاهى هه بوو، ئه وه بوو كه ئه و بزنه شاخى شه پى نيه!

شاخى بزنى له به رزايى بزنى جوان ده كات و به رزى به بزنى ده به خشيت. به لام بزنى شاميه كان توپان ته نيا له وه به هاهى هه بوو كه به رى دووانه ي ده زاياند.

ماموستا عه بدولپه حمانى شه ره فكه ندى ناسراو به هه ژار، به شاعير و فه ره هه نگووسى كورد ده ناسريټ. ماموستا هه ژار كاتيڪ كه ده گه پيټه وه بو ئيران به يارمه تى حكومه تى ئيران شوين و پي پى ده دريټ و خهريك به نووسين و ليكولينه وه ده بيت. ماموستا هه ژار له بهر ئه وهى كه شاهه زايى له بوارى زمانى عه ره بى هه بوو، پائه سپي دريټ كه كتبيى (قانون) له نووسينى ئه بو عه لى سينا له زمانى عه ره بى بو زمانى فارسى وه ربيگيټ. ماموستا هه ژار ئه و كاره ده كات و ناوى خوى وهك وه رگيټيكي ته وانا ده رده خات و يارمه تى ئه ده بى فارسى ده دات و وهك ناويك به شدارى له فه ره هه نگ و فه ره هه نگستاني فارسى ده كات.

ههروهه مامۆستا ههژار ههولێ ئهوه دههات كه چووارينهكاني عومهری خهيام له زمانی فارسی بۆ زمانی كوردی وهربگێرێت. مامۆستا ههژار چووارينهكاني عومهری خهيام بۆ زمانی كوردی وهردهگێرێت و ناوی خۆی بهو بهرهمه بهرز دهكاتوه.

ههروهه مامۆستا ههژار لهو سهردهمه كه له ئێران و تاران دهبیته، كتیبی قورئانی پیرۆز بۆ زمانی كوردی وهردهگێرێت. وهركێرانی ئهوه بهرهمه لهو دهوره ئاماژه بهوه دهكات كه مامۆستا ههژار له ژێر دهستی كۆماری ئیسلامی قورئانی بۆ كوردی وهركێراوه.

وهركێرانی كتیبی (قانون) كاریکی ئاسان نیه و به ههر كهس ناکرێت. ههروهه وهركێرانی چووارينهكاني خهيام بۆ سهر زمانی كوردی دلێکی دهوێت كه لهو بهرهمه نزیکي ههبیته. ههروهه لهگهڵ ئهوانهشدا وهركێرانی قورئان بۆ زمانی كوردی ئاماژه بهوهیه كه مامۆستا ههژار كهسیکی خاوهن شارهزایی و تاڤهت و سهبر و لیبوووردن بووه.

دوو ناوی عومهری خهيام و ئهبو عهلی سینا لهگهڵ ناوی مامۆستا ههژار تهوانی ئهوهیان ههیه كه باسی بزنه شامیهكان بۆ من سهبرگرن و جوان و رپکی بکهن. ئهو سی ناوه له تهوان و سهبر و لیبوووردن، دهروونیان، كیش و بهریکی پانی به خۆیهوه گرتبوو.

ئهبو عهلی سینا له دهورهیهك كه دهیلهمیهكان یارمهتی دهدهن و سووڕانی باری ژبانی له ئهستۆ دهگرن، كتیبی (قانون) دهنووسیت. ئهبو عهلی به هۆی ئهوهی كه پاشاكانی ئهوه پاشایهتیه له نهخۆشی و دهرد یارمهتی دههات، وه ههروهه به هۆی زانین و ناسینییهوه، وهك دۆست و هاوڕیپیی كۆشكهكان ههلیئه بژێرن. ئهبو عهلی یان به یارمهتی دۆستانی به خپو كراوه یان به لوتف و كهرمی پاشایهتیهكان.

عومهری خهيام له دهوره ی پاشایهتی سهلجوقیهكان وهك راویژكار و دۆستیکی زانا ههلیئه بژێرن، ئهوهیش له بهرانبهروه خزمهتی دهم و دهزگاكانی ئهوه پاشایانه دهكات. له دهورهیهك كه دۆستی ئهوه پاشایهتیه دهكات، چهند بهرهمه خۆی وهك (گاهشماری) كه له سهر پۆژژمیرییه، بهرهمه دههینیت و پيشكەشی به پاشای ئهوه كاته دهكات. ههروهه لهو سهردهمه بهرهمه میکی تری كه لهسهر ماتماتیکه، دهنووسیت و ناوبانگی خۆی بهدهر دهكات. ههروهه باسی خهيام دهكهن كه گوايه له ژێر كاریگهري ئهبو عهلی سینا بووه.

مامۆستا ههژار كه له ئێران جیگیر دهبیته، چهند بهرهمه میك له عهرهبی بۆ زمانی فارسی، وه له فارسی بۆ كوردی وهردهگێرێت، كه ئهوه بهرهمانه وهك هۆی ناوبانگی مامۆستا ههژار له ئێران دهناسرینهوه. فارسهكان ئاوهها باسی دهكهن كه ئهوان شوین و رپیان كردووتهوه و دایانمه زانندوووه، كه ئاوهها باسی بکهن، دیاره حهقی ئهوهش به خۆیان دهدهن كه وهك وهركێر و كهسیکی به تهوانا، بهرهمه كانی زمانه كانی تری پێ وهربگێرنهوه.

ئەو دوو ناوہ لہ پڙگہی مامۆستا ھەژار، ئەوہ دەردەخەن کە دەستەبەک لہ ناوہکان لہبەر دەستی دەسلاتداران گەشە دەکەن و بە یارمەتی ئەو دەسلاتانە بەرھەمە گەورەکانی خۆیان دەھیننە بەرھەمەوہ.

ھەرۆھە کە باسی بزنی شامیم کرد، خاوەن ھەولێ ئەوہ دەدات کە ھەردەم دوور لہ بزنیکانی تر بیانپارێزیت وە خزمەت و خاوینیان بکات و دەست و دەمی لەسەریانەوہیە بێت. ھەرۆھە دەستەبەک لہ ناوہکان لہبەر ئەوہی کە تەوانی زایینی بێ کیشەیان ھەبە وە مۆلک و مالی خاوەنیان زۆر دەکەن، لہ ناوہکانی تر جیا دەبنەوہ و دوور و خاوین و لہ ئاسوودەیی پرائەگیرین.

لہ دەورەبەک کە مامۆستا ھەژار لہ تاران لہ ژێر خزمەتی فارسەکان خەریکی وەرگیپانی قورئان بوو، ناسری سوبحانی لہ بەند و گرتووخانە کۆماری ئیسلامی بوو. ئایا ھەردووکیان خزمەت بە ناوی ئیسلام ناکەن؟! بۆ یەکیک دەپارێزن و ئەوہی تریان لہ بەند دەکەن و دەیکوژن؟! بۆ کاتییک کە مامۆستا ھەژار وەفات دەکات، وەزیری فەرھەنگی ئێران دەچیتە سەرھۆشیەکە، لہ کاتییک کە ناسری سوبحانی پاش ئەوہی کە دەیکوژن، خۆیان دەینێژن، بۆ ئەوہی کە دەنگی لێوہ دەرنەبەت!؟

ئەو سێ ناوہی سەرۆھە ھەر وەک بزنی شامی کە بەری پەر دەدات و خاوەن شادمان دەکات، ھەرۆک بزنی شامی شاخی شەپیان لێوہ دەرنایەت و سروشتیان بە بێ شاخ و شەر دەبیت و دەچیت.

ئایا کەسێکی وەک فەردریک نیچە وەک بزنی شامیہ؟! نە، ئەو بەر نادات کە خاوەنەکە ی بۆ خۆی بیات و بیخوات، بە لکو بەریک و گۆشتیک دەداتە قەساب کە مار پیوہی دابیت، ئەو ئازەلەش کە مار پیوہی دابیت، بۆ خواردن نیە. کەسێکی وەک نیچە و سادقی ھیدایەت ناسنامەکانی خۆیان بێ بەھا کرد و خۆیان نەبەستەوہ بە ئەو ناسنامانەوہ، ئیتر ئێوہ پیتان وایە کە ئەوانە لہ کۆشکی پاشا وەرگیپری دەکەن!؟

من دەمەوێت پوونی بکەمەوہ کە دەستەبەک لہ ناوہکان وەک بزنی شامی شاخی شەپیان پیوہ نیە، وە ئەگەر خاوەن بیەوێت کە خیری لێ ببنیت، دەبیت بە دەست و دەمی خۆی جوان خاوەنداریان بکات و بیانپارێزیت. ئەو ناوانە ی کە وەک بزنی شامین، ھەرگیز بۆن و پستە ی شەر و کوشتن لہ دەم و دەستیان بەدەر ناکەوێت، بۆیە ئەو ناوانە لہ ناوہکانی تر کە پستە ی شەر و کوشتن و لێدان دروست دەکەن، جیاوازیان ھەبە.

ھەرۆھە لہ ئێو نەوہکانی کورد وە نەوہکانی مەوۆف دەستەبەک لہ ناوہکان سروشتی بزنی شامیان ھەبە، بەس دەتوانن لہو ژینگە بەر و بەرھەم بەدەن کە خاوەندار ئاگای لہ ژیان و ئاسایشیان بێت.

ئەو جۆرە کەسانە خاوەن تەوانا و سەبر و لێبووردن و وردیەکی تاییەتن کە دەبیت شانازیان پیوہ بکریت و پزیزان لێ بگیریت. زایینی ئەو کەسانە، بە خاوەنداری ئەو کەسانە ئیدارە

دهكړیت و بهرهمهكانیان دیته بهرهمهوه. بویه خاوهندار بۆ ئه و كهسانه دور و پيگهيهكي ديار و زالی ههيه.

من له پيگهه ئه وهم كه ناوهكان له ناوهكان نزيك بكه مه وه، بۆ ئه وهه كه نه وهكان ورد و وريا ببنه وه كه ناوی خويان له چ دهسته يهك له ناوهكان ده ناسنه وه يان نزيك ده بيننه وه؟.

من زور باسي ئه وه ده كه م كه خاوهنداری خوم ده دم به ده ستی خوی مه زنه وه بۆ ئه وهه كه ژينگه و ژيانم بۆ خوش بكات. هه ره همووی ناوهكان له بهر ده ستی پاشا و گه و ره يهك ناوی خويان كرده و ته وه. له بهر ئه وهه كه ئه و كه سانه ه خهريك به ناوهكان و كتیبهكان و رستهكان ده بن، دم و ده ستیان به هه ر شتيكه وه ناده نه وه. ئه مه يه كه ناوهكان هه ر هه موویان له بهر ده ستی پاشايهك ده زين و بهری خويان ده دن. گه ر خوی مه زن خاوهنداری ناوهكان بگريته ئه ستۆ و يارمه تيدهر بيت، ئه وه ئيتر ناوهكان سه ر به كوشكي هه ر پاشايهكدا ناكه ن و له بهرانبه ر هه ر پاشايهكي خنجه ر به شاله وه به سه ر و ده ستی به پينووسه وه كرنوش نابهن.

ناوهكان به ناوهكانه وه به ند و به ست ده بيت و شيوهی ژيان و پيگه و هه ست و هزری مرؤف دهرده برنه وه. ناوهكان به ئه و ده سلآت و چوونهی كه له يه كديدا دروستی ده كه ن، ناوی مرؤف بۆ هه ميشه ده به ستنه وه. كه سانیک وهك هه لۆ هیلانه يه كي چكۆله ده كه ن، وه هه ر ناويك ته وانی ئه وهه نيه كه به سه ر ئه و هیلانه دا باز بدات.

شیخ و ههنگوين

چنگ خستنی ژنان

پاش ئه وهه كه داپيرم مرد و بۆ ئه و مه رگه سه ره خوشی و ده وار هه لدر، خه لكیكي يه كجار زور پروویان له ئاوايي كرد. ده وار شوینی ژنهكان بوو، توژيک له ماله وه دوور خرابوونه وه، له بهر ئه وهه كه ژنهكان هه ر خه ريكي گريان و سه رمؤره ينان بوون.

من له بهر ده رگای هه وشي مالی باپيرم له گه ل ده سته يهك مندالانی ئاوايي پاره ستا بووم و هه ر خه ريكي سه ير كرنی خه لك بووم. دايكم كه له بهر ئه وهه دايكي مردبوو، جوژيک ده گريا وهك ئه وهه كه كه س دايكي نه مرووده .

ره سمی هاتنی ژنهكان ئاوه هابوو كه هه ر كات ده سته يهكي ژن له سه ر جاده ی ئاوايي لايانده دا بۆ ئه وهه كه بي نه نيؤ ئاوايي، ده سته يهك له ژنهكاني ده واره كه ده چوونه پيريانه وه و به " وای وای كردن" به بي ئه وهه كه حال و ئه حوال پرسی له يه كدی بکه ن، ده هاتن بۆ نيؤ ده واره كه و ده ستیان به شين و باوكه رپۆ ده كرد.

جاریک که دهسته‌یهک له ژنه‌کان هاتن، ویستم بزائم ئه‌و ژنانه‌ی که به وای وای کردن ده‌چنه پیری ژنه میوانه‌کانه‌وه چی ده‌کهن؟ له دووره‌وه له‌گه‌ل ژنه‌کان چوومه سهر جاده و نزیکیان بوومه‌وه، ئه‌و کاته من مندا‌ل بووم، کهس سه‌یری منی نه‌ده‌کرد و کهس له منی نه‌ده‌پرسیه‌وه که بو سه‌یری ژنه‌کان ده‌که‌م!؟.

ژنه‌کان که به‌یه‌کدی ده‌گه‌یشتن ده‌ستیان به‌رز ده‌کرده‌وه و په‌نجه‌کانیان به‌یه‌که‌وه ده‌لکاند و ده‌یان‌هینا به‌سهر پوومه‌تیاندا. هه‌ندیکیان ئه‌وه‌نده به توندی ده‌یان‌هینا به‌سهر پوومه‌تیانه‌وه، ده‌بووه هوی ئه‌وه که گونایان برینی تی که‌ویت و خوین بیته خواره‌وه. ئیتر ژنه‌کان تا ده‌گه‌یشتنه نیو ده‌واره‌که، پوومه‌تیان خه‌ت و خوینی تیکه‌وتبوو. هه‌ر هه‌مووی ژنه‌کان ئاوه‌ها به توندی خه‌تیان له پوومه‌تیان نه‌ده‌خست، به‌لکو چه‌ند ژنیک وه‌ک سه‌رکاروان ئاوه‌هایان ده‌کرد.

پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌و سه‌ره‌خوشی و پرسه‌یه ته‌واو بوو، ئیتر من بیرم به سه‌ختی له لای ئه‌وه بوو که چه‌نده به‌های هه‌یه ژن ئاوه‌ها له پوومه‌تی خو‌ی ده‌کات!؟ ژنیک که ته‌واوی به‌ها و جوانی له‌سهر پوومه‌تیه!.

پوژنیک له‌گه‌ل کچیکی دراوسیمان کردم به شه‌ر و ئه‌و کچه ده‌ستی خسته گونام و به په‌نجه‌کانی کچیکی هینا به گونامه‌وه، هه‌ر ئه‌و کاته که ئه‌و که‌نیشکه کپ و خه‌تی به گونامدا ده‌خست، من هه‌سته‌کانی پر له پق و قینی ئه‌و که‌نیشکه‌م خوینده‌وه. خه‌ت که له ده‌م و چاو خرا چاک بوونه‌وه‌ی دووره.

چه‌نده‌ها جاری تر که‌نیشکه‌کانم بینیه که بو ئه‌وه‌ی قورسترین لی‌دان بدن له‌یه‌کدی و دل‌یان ئارام بی‌ت که ده‌ستی خو‌یان وه‌شاندووه، په‌نجه‌کانیان ده‌خسته سهر ده‌م و چاوی به‌کدی بو ئه‌وه‌ی که کپی تی‌بخه‌ن. به پیچه‌وانه‌وه کاتی‌ک که کورپه مندا‌له‌کان شه‌ر ده‌کهن، زور کات یان سه‌ری به‌کدی ده‌شکینن یان شه‌ق به قوونی به‌کدیدا ده‌ده‌ن. له هه‌ردوو حاله‌ته‌که شوینی لی‌دان و برین شاره‌ویه!.

ئایا ئیوه ژنیکتان بینیه کاتی‌ک که بایشک ئه‌دات به ده‌ست به‌ر ده‌می نه‌گریت!؟

ژنه‌کان به شیوه‌یه‌کی سروشتی هه‌رده‌م که بایشک ئه‌ده‌ن، به ده‌ست به‌ر ده‌میان ده‌گرن، وه‌ک ئه‌وه که ترسیک له پشت ئه‌وه‌ویه. هۆکاری ئه‌مه چیه!؟ گه‌ران بو دوا‌ی وه‌لام به‌های نیه، مه‌گه‌ر ئه‌و کاته که بتوانین کویه‌کی تر له‌و په‌فتاران‌ه له‌ژندا بناسین و کوی بکه‌ینه‌ه.

پشیله و مانگا دوو په‌فتاری به‌ران‌به‌ریان تی‌دا هه‌یه. زوربه‌ی کات پشیله و مانگا به ئارامش و به ئه‌سپاییه‌وه ده‌جوولین. جاره‌جار و له ناکاوه مانگا هاریه‌ک ده‌یگریت، وه پشیله ده‌نگ و حاله‌تیکی به‌گژدا‌چوونه‌وه لی‌ی به‌ده‌ر ده‌که‌ویت.

بوونی ئه‌م دوو حاله‌ته‌یه‌ک بنه‌مای گرنگ له سروشت بو من ده‌رده‌خات: هه‌رچی دووانه‌ی دژ که له سروشت هه‌یه، به خواستی‌ک دانراوه.

چەند نموونەى شىۋاۋ بۆ ئەم دەست و خواستە ئەھىنمەۋە:

زۆربەى مندالەكانى ئەم سەردەمە، گەمەى پلى ئىستەيشنيان كردوۋە، ھەروەھا لە زۆر مۇبايل و كۆمپيوتەر و دەزگاكانى ترئەو گەمانە بۆ خۆشى و بەسەر بردنى كات ھەيە. كاتى خۆشى و گەمە و پىكەننى مندال ئەو كاتەيە كە گەمەيەك دەكات كە كەسيك لەو گەمە دەكەۋىتە شەپ و لىدان و ھەلات ھەلاتەۋە. دوو حالەتى دژ لە مندال و ئەو كەسەى كە گەمەى پى دەكرىت ھەيە.

يەككە لە تايبەتمەندىەكانى دەورانى مندالى ئەۋەيە كە كپ و خەت زۆر بەسەر شتەكان ئەھىننىت. لە بىرمە كە لە دەورانى مندالى لە پووى ھەر ديوارىك خەتمان دەكيشا و نەقاشيمان دەگرد و زۆربەى كات خەت و نووسين و نەقاشىەكان شىۋاۋ و بىمانا بوو. شىۋاندن وشەى ھاوبەشە. ئايا ئىۋە سرنجتان لە ميز كردنى مندال داۋە!؟ منداليش ۋەك سەگ ھەز ئەكات كە ميز بە شتەكاندا بكات!

لە بىرمە كە لە مزگەوت مندالەكان بۆ خەتمى قورئان كۆ بوونەۋە و مەلا دەيەويست كە دەم و پلى مندالەكان بە جوان خويندن رابھىننىت. كورپكى خوينشيرين ھەبوو كە نەيدەتوانى پىتى رى بە دەمىدا بھىننىت. كە قورئانى دەخويند، لە جياتى ئەۋەى كە بىوتايەت ئەلف لام را، ئەيوت ئەلف لام لا!

لە مندالىك پرسیارم كرد چەندە پارەت پىيە!؟ بە جۆش و خرۆشەۋە وتى: سەد و پەنجا و چوۋار و سى ھەزار و ھەشتا و ھەفتا و دە مليون و يەك!

ئايا ئىۋە دارىكتان بىنيۋە كە چەند پەلەۋەر لەسەرى لانەيان كوردبىت!؟ لەسەر دارىك، لەسەر ھەر چلئىكى پەلەۋەر ھىلانە ناكات، لەسەر دارىك دانەيەك يان دوو پەلەۋەر ھىلانە دەكات.

لە جۆگە بۆ كەندەر

سالى ھەزار و سىسەد و پەنجا و نۆكە شەرى ئىران و عىراق دەست پى دەكات، پزىمى بەعس بە ھىزى سەبازيەۋە دىنە دەشتى زەھاو و داگىرى دەكەن و خەلك شلەزاو دەبىت و ئاۋارەيى دەست پى دەكات.

ئاۋايىەكەى ئىمە ئەو كاتە لە نىۋان دوو كىۋ بوۋە. خانوۋەكان پاليان بە كەژەكەۋە دابوو و مال و گەلەخانەكان لە نىۋ ئەو دوو كەژەدا دروست كرابوون.

پاش ئەۋەى كە بەعس داگىرى دەكات و خەلكى ئاۋايى ئاۋارەى عىراق دەبىت، خانوۋەكان بە جى دەھىلن و بە كۆمەل زەھاو چۆل دەكەن و لە كوردستان و عەرەبستان لە خەم و دەردى ئاۋارەيى گىر و پىر دەبن. ئىتر ژنەكان تا ئەو شوپنەى كە عەرەب بايەت ئەيانوت عەرەبستان، نەيانەوت عىراق!

پاش ئهوهى كه سيزده سال بهسەر ئه و ئاواره بيه دهچيت، خهلك دهگهريتهوه بو دهشتى زه ها و ئاوا بيه كان ئاوه دان دهكهنه وه. باپيرم خوئ و منداله كانى گه پانه وه بو ئاوا بيه بيويانى و له وئ چادريان هه لدا تا ئه و كاتهى كه خانوو به خشت دروست بكهن. من ئه و كاته له گه ل باپيرم ده گه رام و سهردانى كه ژ و كيوه كانى ئه و ده ورووبه ره مان ده كرد.

پوژيک چووبو بيه سهر كه لاهه كو نه كانى ئاوا بيه كه له ده ورانى شه پى به عس به جييان هيشتبوو. باپيرم چووه سهر كه نيک كه ئاوا بيه ده کرده دوو به شه وه. سه پيرى كه نه كهى كرد و وتى: ئه م كه نه ئه و كاته ئاوه ها در و دراو نه بوو، دواى سيزده سال ئاوه هاى لى هاتووه!

باپيرم سهرى به رز کرده وه و وتى: كه نه كانى ئه و ديوى ئاوا بيه ئه و كاته ئاوه ها در او نه بوون. له دريژى ئه م سالانه كه كهس خاوه ندارى ئه م ده روده شتهى نه كردوو، له لايه كه وه به عسيه كان كه ژه كانيان دريوه و كردوويانه به شوينى توپ و تانك و له لايه كى تره وه ئاوى لافاو و تو فان و باران، ده شته كان و جوگه كانى ئه وه ندهى تر دريوه و شهق و ته ره كى تى خستووه.

به دم پى كردنه وه من و باپيرم چووين به ره و كه ژه كانى پشته وهى ئاوا بيه وه. له به رزاييه كانى كه ژه كانه وه چووينه نيو ده راويكى گه وره وه، تانكيكى به عسى توپينراوى تيدا بوو. خه لكى ئاوا بيه به و به شه ده يانوت " تانكه كه ". تانكيكى به عسى له وئ ما بوو. چوومه نيو تانكه سووتا وه كه، چو ل زهر د بوو. باپيرم وتى: سه ير بكه پو له به عس ئه م هه موو كه ژه ي کرده جاده و تانكى هي ناوه ته سهر كيوه كانى دالا هو!

سهر بازه كان به خواستى خو يان كه ژ و كيوه كانى ده شتى زه ها و يان كون و له ت و كوت كردوو. هه روه ها لافاو و بارانه كانيش به خواستى خو يان زه ويه كان ئا و ده دن و هه نديك له و زه ويانه ش ده درن بو ئه وهى كه له و ريگه وه كو يان بيته وه. باپيرم راستى ده كرد، كانتيك كه خاوه ندار له سهر زه ويه كان نيه، ئه وه زه ويه كان به خواستى داگير كه ران دو ل و ده راو و چال و چو لى تى ده كه و يت.

ئيواره هات و من و باپيرم چووين بو مالى ميمكم. شووه كهى ميمكم له به رتارمى ماله وه دانيشتبوو، له شوينى خوئ هه لسا و به گر و گه رما وه هاته پيريمانه وه. شووه كهى ميمكم ناوى سابيره. مامو سابير ئاموزاى باوكمه، فه قيرى مالى خو بيه تى و كر يكارى كارگه ي بلو كى ئاوا بيه. به ده مى به خه نده وه دانيشت و پاش ئه وهى كه چووار چا بى خوارد، ده ستى نا به ئه ژنوئى منه وه و وتى: كر يكار چا خو ره ... ها!

باسى شه وق و ئشتياقى خوئ بو شيعر كرد. منيش هه ستم كرد ئه و شه وق و ئشتياقه ي ئه م پيا وه كان و سهر چا وه يه كى هه يه. هه ر ئه و سهر و سرنج و هه سته واى كرد كه زوو زوو برؤم بو مالى و بزائم كه سهر چا وه ي ئه و هه ست و عه شقه ي بو شيعر و ئه دب له كو يوه يه!؟

شه ويكى زستانى له خانوو خشته كهى مامه سابير ميوان بووم. باران به توندى ده بارى و ده نكى باران له سهر خانوو كه ئه وه ندهى تر ئيمه ي له يه كدى نزيك ده کرده وه. ميمكه عه تيه م كه ژنيكى پوو خو ش و ميهره بان بوو، زوو زوو چاى دشله مه ي ده نايه به رده ستى من و مامه سابيرم.

ئەو شەو مامە سابىر خەرىك بە پىنە كىردنى پىلاو بوو. دەستى باشى لە پىنە و پەرۆى پىلاو و كەوشى لاستىكى ھەبوو. ئەم مامە خۆشەويستە زۆر كەيف و خۆشى بۆ منداڵەكان ھەبوو، منداڵەكانى ئاوايىش لەبەر ئەو ھى كە ھەر ھەموويان كەوشى لاستىكيان لەبەر دەكرد، ھەر پۆژە و كەوشىكى يەككىيان كۆن دەبوو و دەدرا و مامە سابىر بە سىخ و سوژن پىنەى دەكرد و دەيدا بە خاوەنەكەى. منداڵەكانىش لەبەر ئەو پىنە و پەرۆ زۆر مامە سابىريان خۆش دەويست و ھەموو كات لە مائەوھيان كۆ دەبوونەوھ.

پاش ئەو ھى كە كەوشەكەى پىنە كىرد و دەستى شۆرد، لە تەننىشت من داننىشت و وتى: ئىستە بە خىر ھاتى!

بانگى كچەكەى كىرد و پىي وت كە دەفتەرى شىعرەكەى بۆ بەينىت. كچەكەى دەفتەرهكەى ھىنا و كىردىوھە و شىعەرىكى بە ناوى (ئاويارى دەيمان) خويندەوھ:

ئاويارى دەيمان

ئاويارى دەيمان ئاويارى دەيمان
 دەستم بە دامان دەستم بە دامان
 وھ يەك كۆن فيكۆن سەراپا تەواو
 سەھرا و كەژ و كىو گشت ئەكەيت پاراو
 لە فەسلەى ھاوين خۆرەتاو بەتىنە
 لە فەسلەى زستان ئاسمان گريان و شىنە
 لە فەسلەى بەھار دارەكان گەلايان جوانە
 لە فەسلەى پايىز گەلا پىزانە
 وھەت داناوھ ئەو فەسل و مانگە
 سالى چوار فەسلە فەسلە سى مانگە
 ئەو چوار فەسلە باش بكەم بەيان
 بەھار و ھاوين پايىز و زستان
 دروستت كىردوھ ھەفت ئاسمان
 ئىرادەى خۆتە كەسى بى كەسان

مانگ و خۆر و ئەستێرەى جوان
 لە گەردشدایە بێ کەسر و نوقسان
 شەوت داناوہ بۆ ئیسراحت و خەوتن
 پۆژت داناوہ بۆ مەعاش و کار کردن
 باران ئەواری وەرپووی ئەرزا
 دانە و گیا لە خاک سەر ئەکات بەرزا
 لە یەک دانە سەد دانە ئەروئ
 ئەى لە سەد دانە چەند دانە بپوئ
 ھەنار و خورما لە خاک تینە بەرھەم
 یەکی ترشە یەکی شیرین لە دەم
 قەلەم و زوبان لە وەسفت ماتن
 زالم و زۆردار خۆ بێ دەسلاتن
 بە کوردی نووسیم وەسفی جوانی تۆ
 بەندەى خۆت "سابیر" نەکەیت پەنجەرۆ

پاش ئەوہى کە شیعەرەکەى تەواو کرد، بزگەییەکی خەمناک دەم و ددانى گرتەوہ و سەیری منى کرد، وەک ئەوہ واپوو کە ھەستەکانى ئەو کاتە کە ئەو شیعەرەى نووسیوو دیسان دەروونى گرتووتەوہ. لەو کاتە ھەستم بە پۆخ و دەروونى کرد، ھەستم کرد کە لە دەروونەوہ ھەست بە تەنیاى و مانەوہ و بێدەسلاتى ئەکات. من گویم لە دەنگى بوو و سەیری دەم و پوومەتیم ئەکرد. مامە سابیر زۆر خوشحال دەبوو کە کەسێک گوئ لە شیعەرەکانى بگریت و بەھا بە شیعەرەکانى بدات.

پاش ئەوہى کە شیعەرەکەى تەواو کرد و دەمى دەفتەرەکەى بەست، وتى باش وایە کە باسى ئاغای دەقانت بۆ بکەم. ئاغای دەقان مامۆستایەکی خەلکی باکوورى پۆژشەلاتى ئێران بوو کە لە سەردەمى پێش شەرى ئێران و عێراق و ئاوارەییەکە مامۆستای ئاواييەکەمان بوو. مامۆستایەکی زۆر زیرەک بوو، ھەر جار کە دەچووہوہ بۆ مألەوہى خۆیان، یەک دەستە کتیبى تازەى دەھینا بۆ ئەوہى کە بیخوینیتەوہ. ئەو مامۆستا لە کۆمۆنیست و توودەبیەکانى ئەو کاتەى ئێران بوو. منیش لەبەر ئەوہى کە کەیف و خوشیم لەسەر کتیب ھەبوو، کتیبەکانى بە من دەدا و جار بە جار کتیبم وەک دیارى لێى وەر دەگرت و دەمخویندەوہ. لەو کاتەدا من لە قوتابخانە قوتابییەکی

زیرهک بووم و ئینگلیزیم باش بوو و دهمهویست که له داهاتوودا بجم به شاعیر و نووسهریکی گهوره. بهلام به داخ و ههزار داخهوا که شهپر و ئاوارهیی مهجالی نه‌دا و ئاواره و دهربه‌دهرمانی کرد و ئاغای دهقان به ترسهوه رۆیشت و ئیتر هه‌رگیز نه‌مانبینه‌وه.

مامه سابیر پرومته‌تی له‌قسه کردن راره‌ستا و مات بوو، فرمیسک ده‌لان‌دییه ناوچاوانی و بزگه‌یه‌کی خه‌مناک دهم و لئوی گرت‌ه‌وه.

دهستی بۆ چاییه‌که برد و دیسان دهستی به قسه کردن کرد: ئه‌وه‌نده کتیب و نووسین و پینووسم خۆش ده‌ویست که له کاتی هه‌لات هه‌لاته‌که کتیبه‌کانم له‌گه‌ل خۆم برد بۆ عێراق. ئه‌و کاته که چووینه نیو که‌مپی ئالتاش، هه‌را و به‌زم و برسیه‌تی و یه‌ک تۆز و خۆلیک بوو که چاو چاوی نه‌ده‌بینا. هه‌تا له‌و کاره‌سات و خۆل و با چادرمان هه‌ل‌دا و خانوومان دروست کرد، زۆری پێ چوو و زۆر ئیمه‌ی هیلاک کرد.

مامه سابیر پرووی له که‌نیشکیکی به ناوی سه‌میره کرد و وتی: برۆ کتیبه‌کانی نیو سندوقه‌که‌م بۆ به‌ینه.

سه‌میره چهند کتیبیکی هینا و دای به باوکی. مامه سابیر کتیبه‌کانی گرت به ده‌سته‌وه و وتی: ئه‌م کتیبانه له په‌نجاکاندا که‌وتوو ده‌ستی من، ئه‌وه سه‌ره‌وه‌ی بیست و پینج ساله که من له خاکه‌کان و زه‌ویه‌کان ئه‌مسه‌روئه‌وسه‌ری پێ ده‌که‌م!.

مامه سابیر پیکه‌نی و وتی: تۆ پیت وایه که من پینه کردنی که‌وش له کوپه‌ه فیڕ بووم؟! من ئه‌و کاته که کتیبیکم به ده‌ست ده‌که‌وت، یه‌که‌م کار ئه‌وه‌م ده‌کرد که به سووژن و نه‌ور ده‌مدووری بۆ ئه‌وه‌ی که لاپه‌ره‌کانی له‌یه‌کدی جیا نه‌به‌یت‌ه‌وه.

کتیبیکی به ده‌ستی منه‌وه‌دا. کتیبه‌که‌م به ده‌سته‌وه گرت و سه‌یرم کرد. کتیبه‌که زه‌رد ببوو، دیار بوو که له کۆنه‌وه ماوه‌ته‌وه. که سه‌یری ناوی نووسه‌رم کرد، له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم: ئه‌ی خواجه‌گیان! ئه‌مه تۆ له که‌یه‌وه کافکا ده‌ناسیت؟! سه‌رم جوولاند و وتم: مامه گیان تۆ ئه‌زانی ئه‌م کتیبه‌هی نووسه‌ریکی ئالمانی به ناوی کافکایه که سادقی هیدایه‌ت نووسه‌ری ئیرانی وه‌ریگه‌پراوه بۆ زمانی فارسی!؟

کاتیکی کتیبه‌که‌ی کافکام به ده‌سته‌وه بوو، له ناکاوه وینه‌ی تانکه‌که هاته خه‌یالم. نه‌مزانی که چ په‌یوه‌ندیه‌کیان پیکه‌وه هه‌یه؟!.

مامه سابیر وتی: ئه‌وه ته‌نیا یه‌ک کتیبه که به ده‌ستی تۆیه، سندوقیکی پر کتیبی به‌هاداری ئاوه‌هام برد بۆ عێراق و له‌و ته‌پ و تۆزه‌دا لیم ون بوون و که‌س نه‌یزانی چیان به‌سه‌ر هات؟!.

کتیبی (پروین دختر ساسان) ی به ده‌ستی منه‌وه‌دا. به جوانی به‌رگی کتیبه‌که‌ی دووراند‌بوو. پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لگه‌شا و به پرومه‌تیک که هه‌زار ناله‌ی تیدا بوو وتی: ئه‌و چهند کتیبه‌ش تۆ ببیه بۆ خۆت، ئیتر به که‌لکی من نایه‌ت. ئاواره‌یی و کریکاری و نه‌داری نه‌یه‌یشت که

به خواسته‌کانی خۆم بگه‌م. ئه‌وه خۆم که خه‌ریکی بلۆک دروست کردنم وه ئه‌وه منداڵه‌کانم که ده‌ستیان بۆ کرێکاری ده‌چیت.

مامه سابیر ده‌ستی به من پیشاندا و وتی "سه‌یری ده‌ستی من بکه؟" ده‌ستی هی‌نا به‌سه‌ر گۆنامدا: ئه‌وه ده‌سته زبر و دراهوی من له کار و کرێکاری وای لێ هات، په‌نجه‌کانم هه‌موویان لار و خوار بوون، ئه‌وه‌نده ئاو و سه‌رما و ئاسنی لێ دراهه‌!

پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌وه شه‌وه گه‌رامه‌وه بۆ مالی خۆمان، بیر و ژیرم به مامه سابیرم خه‌ریک بوو. کافکا له کوئی و پینه کردنی کتیب له کوئی؟! ده‌ستییک که شیع‌ر ده‌نووسیت له کوئی و ده‌ستییک که بلۆک دروست ده‌کات له کوئی؟! مامه سابیر نووسینیکی ده‌ستنووسی شیعی‌ری هه‌یه که هه‌ر به ده‌ستنووسی‌او ماوه‌ته‌وه. ئه‌م پیاوه په‌کیکه له پیاوه به‌هیزه‌کان که وزه و ژیرخانیکی فره‌ی هه‌یه بۆ به‌ره‌می هونه‌ری و ئه‌ده‌بی. مامه سابیر له‌وه که‌سانه‌یه که شه‌وانی زستان له مالان خه‌لک به قسه‌ی خۆش و کۆمیدی خه‌ریک ده‌کات. که‌سیکه که ده‌ستی به‌هیزی هه‌یه، په‌نجه‌کانی ته‌وان و وزه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یه که ده‌رزی و سووژن و بی‌ل و پینووس به ده‌سته‌وه بگریت. که‌سیکی وه‌ک من که خه‌ریکی نووسینم ئه‌وه باش ئه‌زانم که ده‌ستی من وزه و هیزی فره‌ی تیدا نیه، بۆ نمونه ناتوانم که جگه له پینووس کار به هیچی تر بکه‌م، ئه‌مه بۆ من لاوازی و ناته‌وانیه و هه‌رده‌م خۆم لۆمه ده‌که‌م. به‌لام مامه سابیر جگه له‌وه‌ی که خاوه‌ن ده‌ستی کار و هونه‌ر و نووسینه، ده‌می قسه و کۆمیدی و سه‌رگه‌رم کردنی منداڵ و گه‌نج و پیری هه‌یه. باس کردن له مامه سابیر باس کردن له که‌سیکه که وزه و هیزی زۆری تیدایه، به‌لام به هۆی خرابی باروودۆخی سیاسی و ئاواره‌یی‌ه‌وه، نائومی‌د و دلشکاوی دونیا ده‌بیت.

ئه‌وه نمونه‌ی سه‌روه‌ه هاوکاری من ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی که باسی ئه‌وه بکه‌م که ئاواره‌یی و مال ویرانی چه‌نده ده‌وری هه‌یه له‌وه که ده‌ست و پوومه‌ت و ژیا‌نی که‌سیک ته‌ره‌ک و شه‌ق بدات. به‌عس نه‌ک ته‌نیا خاکی کوردستانی له‌ت و کوت کرد، به‌لکو نه‌وه‌کانی کوردی کوت کوت و له‌ت له‌ت کرد.

ئه‌وه جوگه‌ی که ده‌وره‌یه‌ک ئاوی پێدا ده‌رۆیشت و ئه‌وه دێیه‌ی که ژیا‌نی تیدا ده‌کرا و ئاوه‌دانی تیدا بوو، ئه‌وه نه‌وه که ده‌وره‌یه‌ک کتیبی به ده‌سته‌وه ده‌گرت و پینووس به کراسه‌کانیا‌نه‌وه بوو، ئه‌وه جوگه‌ی لییان کرده ده‌راو و که‌ند‌ر و نه‌وه‌کانی ئه‌وه کاته‌ی کرده کرێکار و کۆیله‌یه‌ک که به‌س له بیری ئه‌وه‌ن له برسیدا خۆیان و منداڵه‌کانیان بزینن.

مامه سابیر ئه‌وه کاته له قوتابخانه‌یه‌ک ده‌یخویند که زمانی فارسی نه‌وه‌کانی کوردی ده‌لاوانده‌وه، وه له پاش ئه‌وه‌هه‌موو ئاواره‌یی و ده‌ربه‌ده‌ریه که کیشایان دیسان فارسه‌کان قوتابخانه‌یان له کوردستان کرده‌وه و نه‌وه‌کانی کوردیان به‌ده‌م و ده‌ستی خۆیان خه‌ریک کرد.

پوومه‌تی مرۆف که هه‌ر ده‌سته وشه‌یه‌کی تیدا بیت، ئه‌وه ئه‌وه وشانه سه‌ر و چاوی ئه‌وه مرۆفه ده‌سوورینن. مامه سابیر له‌وانه بوو که له قوتابخانه‌ی فارسی به ناوی ده‌قان و کافکا و سادقی

هیدایهت دهست به کتیبهوه ده دات وه هر لهوانهوهیه که حهزی شیعر له لایدا گهشه دهکات. پاشان که سهربازهکانی به عس روو له روویان دهکن، ترس و ههراس له روومهتیان کاریگهری دهکات.

گهر مروّف به هیزهوه بترسینریت، ئهوه مروّف روومهتی له کیس ده دات. یهکه م شت که له شیت دهبینی و سرنجی مروّف رادهکیشیت، ئهوهیه که دیدی له دهست داوه.

پاش ئهوهی که ئهوه هموو چیرۆک و ئاه و حهسرهت و دلشکاوه بییه م بیست و بینی، بوونه هوّی ئهوه که من به پیچهوانهوه وهلام بدهمهوه. من که به هوّی باروودوخیکی ناخووشی ژیانهوه ئاوارهی ولاتی ئینگلیس بووم، زور گوشار و ههره شه م لهسه ره بو ئهوهی که وهک مامه سابیر دهست له نووسین و کتیب بشورم، بهلام من وازم له پیئوس نههینا. من ههرگیز نه مهیشت که ئهوه باروودوخته سهخته بمچمیئتهوه و وردم بکات. کیشه ته نیا مامه سابیر و کهسیکی وهک من نیه، به لکو کیشه نهوهکانی هاوده وری مامه سابیر و نهوهکانی هاوده وری منه. من ناچه میمهوه و ناشکیمهوه و به گژیدا دهچمهوه و داوا دهکه م له هاوده وریه کانم که توخم و توّی دهروونیان نه شکینهوه و به گژیدا بچنهوه.

شیخ و ههنگوین

گول بو په پوله، پهنگه. گول بو ههنگ، توّیه. گول بو مروّف، بوّنه.

گول بوون ئاماره بهوهیه که پیستی پاک و بوّ خوّش و پهنگینی و جوانی یهک دهگریتهوه.

وشهیهکی تر که له ناوی گولهوه نزیکه، کرانهوهی گوله. گول له بهستراوهیی بو کرانهوه، دهگریتهوه و جوانی و بوّ و شهوق به مروّف ده بهخشیت. گول شوینی ههلمژین و نیشتهوه له سهری خوّی خوّش دهکات. به ده رکهوتنی خوّر، گولهکان دهگرینهوه و به چوونی خوّر، گولهکان دم ده بهستنهوه.

ئهوانهی که خوّشهویستی دهکن و مردهی که نیشکیک بن، به گولهوه دهچن بو دوّست و خوّشهویستیان. شیخهکان به ههنگوینیکی که له گول گیراوه، دهچن به ره و نه خوّشهکانهوه.

وینهی گول باشتترین وینهیه بو ئهوهی که کهسیک خوّی تاکی بکاتهوه که چاو و دیدی تووشی ترس و ترازان و لادان بووه یان نه؟! بو ئهوهی که ده رکهویت، ده بیّت سهیری گولیک یان وینهی گولیک بکهیت، گهر هات و چاو ترازو و په ریک چاوی برد، یان وینهیهکی تر دروست بوو، ئهوه ده ریده خات که ئهوه کهسه تووشی کیشهی دید بووه.

بو ئهوهی که ئهوه باسه پشتر است بکه مهوه، وینه و نمونهیهکی تر دههینمهوه: زوربهی ئیمه له ئاودهست کاتی بهسه ر بردووه، دانیشتووه و دید و خه یالی تاو تاو لهیهک تیکه ل بووه. جاریک سهیر ئهکات و جاریک خه یال ده بیات. لهو کاتهیه که (بو نمونه) سهیری گوّشهیهکی

ئاودهسته كه دهكات، چەند خەتى وشكبوو، كه له چامى ئاو وشك بوو تەو، بە چاوى گەمە دەكەن. ھەر جارێك (لەو كاتە كە خەيال و دید لێ تێكەل بوو) دەبێتە وینەیهك، جارێك دەبێتە فیلێكى چكۆلە، جارێكى تر دەبێتە فلچەیهكى پەنگ كردن كە پەنگ لێ دەتكێت. ئەو كەسە كە سەیر دەكات گەر زۆر بەردەوام بێت، دەتوانیت زۆر وینە لێ دەربهینیت. زۆر جار بە ھاوكارى ئەو جۆرە كات و سەیر كردنە تۆنومە كە وینە بكێشم، لە كاتێك كە من دەستى نەقاشیم نیه!

ئەمە من دەبات بۆ ئەو كە بێم پێوهر و عەیارێك ھەیه بۆ ئەوێ بێن كۆ چا و دیدى سەلامەتە و كۆ تووشى تەرەك و تەراز بوو؟

ھەنگوین لە ھەنگ و ھەنگیش لە گۆلەو، چارەى زۆرێك لە تەرەكەكان و لێكترازانەكان و كەرتبوونەكان و شەقبوونەكان و لەتبوونەكان و درانەكان و كرانەكان و برانەكان و تەیشقانەكانە كە لە نەخۆش و لیدراو پوویداو. ھەنگوین تايبەت بۆ چارەسەرى پومەت دانراو.

ئەمە بوو ھۆى ئەو كە من دلپەشۆكاوى و دلپراوكیى بمریت. ماوێهەك وەك مامراوى سەرم لەسەر پەپ و بالى خۆم دادەنیا و دەخەوتم، لەبەر ئەوێ كە سقەم بە ھىچ ناویك و كتیب و نووسینێك نەماوو. كە سەیرى رابردووى خۆم دەكرد كە خەرىك بە كتیبى سادقى ھىدايەت و ئەو دەستە ناوانە بووم، ھەستەكانم وەك نۆكێك كە زۆر كۆلا و بێت و پێستە سپیەكەى جیا بێتەو، منیش ھەر ئەوێ مابوو كە وەك نۆك دەروونم كەرت و لەت بێت. ئیتر شەرمم لەو رابردوو دەكرد كە خەرىك بە ناوى سادقى ھىدايەت بووم و لەبەر دەستەیهك مامۆستای گێژ و گەمژە بنەواى ژيانم دامەزراندوو.

ئەو ھەستانە كە پق و قینی لە دەستە دەستەى ناوھەكان دەگرت و لێیان دوور دەبوو، وەك مەلوچك دەستە دەستە لە پاسارى دلم ھیلانەیان دەكرد و منیان ئاگادار دەكرد كە ئیتر بەسە بۆ خویندى مروفێك كە خۆى دەكوژیت یان دەرووخیت و ون دەبیت و بى منەتە كە نەوھەكان چیان بەسەر دیت؟

ھەولێ ئەوھەمدا كە باش لێكۆلینەو لەسەر ئەو بەكم، لێكۆلینەو لە پە و شوینی ئەو لیدان و تیسەرەواندانە كە لە مروفەو بە من گەیشتبوو. ھەر بۆ ئەمەش وەك فلفلى سەوزم لى دەھات كە ئاگرم لە گیاندا ئامادە دەكرد. پستەیهك منى گرتەو: دەستى پێدەر، حیساب بۆ دەستى لیدەر ناكات.

دەستەیهك لە باسەكانى من وەك گای سەرخەرمانە، گەر ھەوسارى دەمى بە دەستەو نەگريت، دەم لە ئەو خەرمانە دەنیت كە دەيكوتیت.

وتم بە خۆم: ئەگەر بێت كە ئەم كەژە بەم كەرە بېریت، ئەو ھا لە ناكاو لە كەنێك ھەواتى دایەو خوارو و مل و مەھەزتى شكاند!

ههنگوین ئه و بهرهمهیه که کهسانیک له بهرهبه یانان وهک خواردن دهیخۆن، وه کهسانیک وهک دهرفمان به کاری دههبن. یهکه مجار که بیستم ههنگوین بۆ دهردهکان دهرفمانه، دهگه پێتهوه بۆ ئه و کاته که مام تووشی نهخۆشی دهروونی ببوو و ژیان و گیانی لێ شیواو بوو. ئه و کاته ماممیان برد بۆ لای زۆر دکتۆر و خهستهخانه بۆ ئهوهی که دهرفمانی بکهن. دهرفمانهکانی دکتۆرهکان قازانجی نهبوو. له پاش ئهوه باپیرم ماممی هه لگرت بۆ ئهوهی که بیبات بۆ لای شیخ بۆ ئهوهی که دهرفمانی بکات. خه لکیش دین و ئیمانی تهواوی نیه، نهخۆشی خۆیان دههبن بۆ لای دکتۆر، که زانیان له دهستی مرۆف دهردی چارهسهر نابیت، ئه و کاته پوو له شیخ دهکهن!.

باپیرم به مام و ههنگوینهوه هاتهوه. وتی جهنابی شیخ وتوویه که رۆژیک چهند چمچه ههنگوینی پێ بدریت به خواستی خوای مهزن ئه و نهخۆشیه له دهروونی لادهچیت.

دوههم جار که باسی ههنگوینم بیست که وهک دهرفمانه، له قورئان بوو. ئه و کاته که فهقی بووم و خهریکی کتیبی خوای مهزن بووم. له حوجره به ئیمه دهوترا که ههنگوین دهرفمانه و وهک شیفای زۆر دهردیک ناوی لێ براوه. له راستیدا ئه و کاته ئه و باسه ئه وهنده بۆ مامۆستاکان کراوه نهبوو و بههیهکی نهبوو که باسی لێوه بکریت.

سپههم جار که باسی ههنگوینم وهک دهرفمان بیست، له دهست و دهمی مامۆستا عهلی که لهک بوو که به ههنگوین دهرفمانی دابوو که نهیشکیکی خزممان که تووشی دهردیک ببوو که له لای دکتۆرهکان و خهستهخانهکان بێ دهرفمان مابوووه. ئه و که نهیشکه ههرفمان وهک مام، به ههنگوین دهردی دهرفمان بوو.

پێ و شوینی کاری دهرفمانی نهخۆش و دکتۆر دهسته، بهلام پێ و شوینی کاری دهرفمانی نهخۆش و شیخ به دهمه. دکتۆرهکان له لهشی نهخۆش نزیک دهبنهوه و شیخهکان له خوای لهشی نهخۆش.

بۆ من پرسیار بوو که شیخهکان له کوپوه ئاوهها به ههنگوین دهرفمان دهکهن، به بێ ئهوهی که خوی و لهشی نهخۆش تاقیکاری بکهنهوه!؟

دهستی پێدهر، حیساب بۆ دهستی لێدهر ناکات. ئه و نهخۆشیه که که نهیشکه کهی خزممان تووشی ببوو، له لایهکی ترهوه هاتبوو، وه ئه و کهسهی که دهرفمانی کرد له لایهکی ترهوه. خوای مهزن له بهر ئهوهی که خۆی خاوهن له شه، ئیتر حیساب بۆ ئهوه ناکات که تاقیکاری خوی و میزی نهخۆشی بکات. شیخهکان زالن بهسهر نهخۆش و ئه و دهستانهی که نهخۆشی دروست دهکهن.

ههربهه شپوهیه منیش دلم خۆش بوو که دهتوانم چارهسهری کیسه بنه پتهیهکانی خۆم بکهم، به بێ ئهوهی که نیازمندی دهست و دهمی مرۆف بجم. ههستم به خۆشی کرد که ههروهک ئهوه که نهخۆشی ئه و که نهیشکه بۆ شیخ گرنگ نیه که چی وای لێ کردوو!؟ ههروهها زمانی گه پ و گولی منیش گرنگ نیه که چی ئاوههای لێ کردوو!؟ خوای مهزن به ناوی پیروزی دهتوانیت که پاکم بکاتهوه.

ههنگ له نيردراوهکانی خوی مهزنه بو ئهوهی که په‌ند و وانه بیټ بو من که هه‌نگوین هی‌مای ده‌رمانه. ده‌رمانه‌کان هر هه‌مووی به‌ند و به‌ستی ناوی خوی مهزنه. زور کهس هه‌نگوین ده‌خوات و نه‌خوشه، بو؟! هه‌نگوین ده‌بیټ که له ده‌ستیکی پاکه‌وه به نه‌خوش " بدریټ" یان له ده‌میکه‌وه بو نه‌خوشیک " پی‌سی‌پردریټ" که به کاری به‌ریټ.

له قورئاندا هاپوه که قورئان و هه‌نگوین شی‌فای مروّقه، هه‌روه‌ها هاتوه که قورئان پووناکی بو مروّقه. لی‌ره دیسان به گرنگیه‌وه باسی وشه‌ی ئه‌مانه‌ت بو کتیب(قورئان) و هه‌نگوین به کار ده‌به‌م. ده‌بیټ ئه‌و ده‌سته‌ی که ده‌بی‌ه‌خشیت یان پی‌شکه‌ش و دیاری ئه‌کات، له‌سه‌ره‌تاوه له ده‌میکی پاکه‌وه وه‌ک ده‌رمان و چاره‌سه‌ر به‌خشیټ و دیاری بکریټ. ئه‌مه نه‌ی‌نی ئه‌رک و کاری شی‌خه‌!

له قورئاندا هاتوه که وشه‌ی پاک وه‌ک داریکه که ریشه‌ی له خاک و لقه‌کانی له ئاسمانه و وشه‌ی پیس وه‌ک داریکه که ریشه‌کانی له‌سه‌ر زه‌ویه و قه‌رار و مه‌کانی بو نیه. پاشان خوی مه‌زن ده‌فه‌رمیټ که ئه‌و داره ئه‌و کاته به‌ری ده‌دات که خوی مه‌زن خواستی له‌سه‌ری هه‌بیټ. هه‌روه‌ها قورئانیش سه‌دان سال بی‌خوینه‌وه گه‌ر خوی مه‌زن نه‌یه‌ویټ، وه‌ک ئه‌و داره‌یه که هر چی خزمه‌تی بکه‌یت، به‌ریک نه‌دات. وه‌ک گول تا خوی نه‌کاته‌وه، ئه‌وه ناتوانریټ که بکریته‌وه، مه‌گه‌ر ئه‌وه که بو کرانه‌وه تی‌ک بدریټ!

ده‌بیټ که زایین و کرانه‌وه خواست و ویستی خوی مه‌زنی له‌سه‌ر بیټ. ئه‌مه ئه‌و ریشه‌یه‌یه که زورترین ئاوه‌ده‌مه‌ژنیټ و ده‌یگه‌یه‌نیټ به هر هه‌مووی ئه‌م لاپه‌رانه‌وه.

ته‌ره‌ک و شه‌ق و دپاوه‌کان و که‌ندپه‌کان و بپاوه‌کان له زمان و ئه‌ده‌بدا ئاماژه به‌وه‌یه که ئه‌و که‌سه‌ی که تووشی بووه له مه‌ترسی ئه‌وه‌یه که ئه‌وه‌نده‌ی تر بدریټ و بتلیشقیټ. که‌سانیک ئه‌ده‌ب و زمانیان وه‌ک ئه‌و زه‌ویه‌یه که زه‌وی له‌رزه لی‌داوه و بووه‌ته چه‌ند به‌شه‌وه که ئیتر له ته‌وانی خودی ئه‌و مروّقه نیه که چاره‌سه‌ری بکات و ئه‌و ته‌ره‌ک و شه‌ق بوونه بدووریټ و بیلکیټه‌وه. ته‌نیا خوی مه‌زن ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که به ناوی پیرۆز و گه‌وره‌ی به‌شه شه‌ق گرتوه‌کان به یه‌ک بگریته‌وه. هه‌روه‌ها دروونی من و سه‌ری من ئاوه‌ها شه‌قی برد و لی‌ک جیا بووه‌وه و خومیش له‌وه مامه‌وه که چۆن چاره‌سه‌ری ئه‌و شه‌ق بردنه بکه‌م؟! دل‌م گاله‌یه‌کی لی‌ هات که بووه ناله‌یه‌ک و ناله ئه‌وه‌نده له ناکاو و گه‌وره بووه وه‌ک بزنی‌ک به‌ردی تی‌ بگریټ و له زوری ده‌رد باله بکات، هه‌روه‌ها منیش ناله‌م بووه باله بال و وتم: چۆن ده‌بیټ که من له زه‌ویدا ئاوه‌هام لی‌ بیټ؟! منیان وه‌ک شه‌که‌ر کرد به په‌شمه‌ک و چکولیک داریان کردووه پیمدا و به ده‌ستی خویان له زه‌ویدا ده‌مسووریټن. خواجه تو پاریزه‌ر و ئاگاهی که من پاکی و پووناکیم ده‌ویټ و دووری له هر چی چلک و پیسیه داوا ده‌که‌م.

ئه‌وانه‌ی که ته‌وانی ئه‌وه‌یان هه‌یه که بزنان خوا گه‌وره‌یه، ئه‌وه ده‌زانن که شی‌خ به هه‌نگوین ده‌یه‌ویټ که ئاماژه به‌وه بکات که خاوه‌نداره‌کان به کتیبیک مروّقه‌کان بو هه‌میشه له سه‌ر ری پووناک ده‌خه‌ن و به هه‌نگوین شی‌فای ده‌ردی بیماران ده‌به‌خشن. خاوه‌نداره‌کان به ناویک و

بهره‌میک شیفا و پروناکی ده‌به‌خشن، به‌لام هونهری مروّف ئه‌وه‌یه که کتیبخانه به هزاران کتیب داده‌م‌زینیت و نه‌وه‌کانی هر نه‌زانن، وه داروخانه به هزاران جوړی دهرمان دروست ده‌کات که سقه له‌سه‌ریان نیه، هه‌بیک بو دهردی سک ده‌خویت که‌چی چاوی مروّف ده‌په‌نه‌میت. مروّف له‌بهر ئه‌وه‌ی که خاوه‌ندار نیه، ئاگای له شوینیکه و نا‌ئاگاهه له شوینه‌کانی تر.

له ئه‌ده‌بی شیخ و هه‌نگوین، وردی و وریایی دروست ده‌کات که هر دهرد و نه‌زانی و برینیک به چهنده‌ها ده‌ستی جیاواز دروست ده‌بیت و یه‌ک ده‌گریّت و له نا‌کاوه له یه‌ک جیا ده‌بیت‌ه‌وه و مروّف تووشی شه‌له‌ل و نا‌ئومیدی و هه‌ره‌س هی‌نان ده‌کات. کاریک ده‌کات که مروّف دان به‌وه بنیت که ته‌وانی چاره‌ی نیه. نه‌خوشی دید و جیهان‌بینی و شیواوی دهروون تا بگاته ده‌شتی زه‌هاو و خاکی کوردستان و تیکچوونی نه‌وه‌کان و خاکه‌کان و نه‌بوونی چاره‌سه‌ری ئه‌م هه‌موو کیسه و دهرده، من بی‌هاز و بی‌هیز ئه‌کات. چاره‌سه‌ری ئه‌م کومه‌له کیسه و دهرده " یه‌ک " دهرمانه‌!

هی‌ما و سیمبۆلی شیوانی دید و دهروون، تیکه‌ل کردن و وراوه‌یه. وه‌ک تیکه‌ل کردنی وشه‌کان و وینه‌کان. وه‌ک شکاندن و کورت کردنی وشه‌کان و وینه‌کان. ئه‌م حاله‌تانه له که‌سانیک په‌یدا ده‌بیت که تووشی شه‌یدایی و په‌ریشانی ببن. گرفتی گه‌وره ئه‌وه‌یه کاتیک که که‌سیک په‌ریشانی و شه‌یدایی له دهروونی تیکه‌ل بیت، وه‌ک ئه‌وه‌یه که له رۆژی ژن هی‌نان ددانی دهرد و ئازاری زوری هه‌بیت! له یه‌ک رۆژدا هه‌م هه‌ز ئه‌کات که ئه‌و رۆژه به هوی شایی ته‌واو نه‌بیت، وه هه‌م هه‌ز ئه‌کات به هوی دهردی ددان زوو کاتی لی بروات!

کاتیک که فه‌ره‌اد پیربال شعیر ده‌خوینیت‌ه‌وه: ده‌مگوت با و ده‌یگوت نا.... ئه‌مه هر ئه‌و شیواوی و تیکه‌ل کردنه‌یه. یان نه‌قاشیه‌کانی فه‌ره‌اد پیربال خوی شیواوی و تیکده‌ریه.

یه‌کیک له ده‌سته داهینانه نوپکانی مؤسیقا و شیعر و نه‌قاشی، بریتیه له شکاند و تیکه‌ل کردن و جوړیک ورپنه کردن. ئه‌و داهینه‌رانه باوه‌رپیان به‌وه هه‌یه بو ئه‌وه‌ی که ستایل و شیوه‌ی نوئ بزیت، ده‌بیت که له تیکه‌ل کردن و شیوانده‌وه ده‌ست پی بگریّت. ئه‌م کاره‌ش نوئ نیه و له کونه‌وه کراوه.

شکان و شیوان له یه‌کدی جیاوازیان هه‌یه. که‌سیک که ئی‌سکی ده‌ستی شکا بیت، به ئاسانی و توزیک دهرده‌وه ده‌گیریته‌وه. به‌لام شیوانی دهروون به دهم و ده‌ستی هر که‌سیک و به ئاسان نا‌گیریته‌وه.

ده‌یانه‌ویت نه‌ک ته‌نیا بیشکینن، به‌لکو ده‌یانه‌ویت بیشه‌وینن!

پیستی گول و پیستی مار

له بیرم له سالی دووهزار و یهک له گه‌ل دهسته‌یهک ماموستا و فهقی سهردانی پیشانگای کتیبی تارانمان کرد و ههر له ریگهی ئه‌و سهردانانه ههز و هه‌وه‌س و هه‌ستمانی بو‌خوی راکیشا و ده‌م و روومه‌تمانی بو‌خوی کرده‌وه.

ئی‌مه وه‌ک فهقی بو‌ئوه چوو‌بووین که کتیبه‌ دینی‌ه‌کانمان به‌ ده‌ست بکه‌ویت و له‌گه‌ل که‌سانی تر‌دا ئاشنایه‌تی دروست بکه‌ین. ههر بو‌ئهمه‌ش ههر هه‌موو فهقی‌کان و ماموستا‌کان له‌ سالوونیک به‌ ناوی سالوونی میلاد کو‌ ده‌بووینه‌وه و به‌ کو‌ ده‌گه‌ر‌این و سه‌یری کتیبه‌کانمان ده‌کرد. سالوونی میلاد تایبه‌ت به‌ کتیبه‌ عه‌ره‌بی و ئیسلامیه‌کان بوو. ههر له‌به‌ر ئه‌وه فهقی و ماموستا فارسه‌کان و عه‌ره‌به‌کان و به‌لوچه‌کان و تورکه‌کان و که‌سانی تریش سهردانی ئه‌و سالوونه‌یان ده‌کرد و به‌رده‌رگا و ناوه‌وه‌یان به‌ هات و چۆی خو‌یان قه‌ره‌بالغ کردبوو.

من نه‌ پاره‌ی ئه‌وه‌م بوو که کتیبه‌ دینی‌ه‌ چهند به‌رگیه‌کان بکرم، وه‌ نه‌ هه‌زم به‌وه‌ ده‌هات که له‌ سه‌ر ئه‌و کتیبانه‌ سه‌ر و ده‌ستی خو‌م خه‌ریک بکه‌م. کاتی‌ک که سه‌یری سالوونی میلادم ده‌کرد، ههر هه‌مووی پیاو و مه‌لا و عه‌با و شال و پیش بوو، ئه‌وه‌نده نه‌ده‌وه‌ستام و نه‌ده‌گه‌رام، ده‌چوومه‌ ده‌روه‌ بو‌ئوه‌ی که بو‌خو‌م به‌ ته‌نیا بگه‌ر‌یم و پیا‌سه‌ی شوینه‌کانی تری ئه‌و پیشانگا بکه‌م. هۆیه‌کی ته‌نیا‌چوون ئه‌وه‌ بوو که من هه‌زم ده‌کرد به‌ ته‌نیا ده‌ست بو‌کتیبه‌کان به‌رم و که‌س ئاگای له‌وه‌ نه‌بی‌ت که من ده‌مه‌و‌یت خه‌ریک به‌ چ کتیبیک بيم. هۆیه‌کی تری که سه‌یر و نامۆ ئه‌وه‌ بوو که من ده‌مه‌ویست له‌ نیو ئه‌وه‌کانی تر‌دا ون بيم و بو‌خو‌م خه‌ریکی خو‌م بيم. به‌ ته‌نیا سهردانی سالوونه‌کانی چاپی ناوه‌وه‌ی ئیرانم ده‌کرد. فارسه‌کانیش ئه‌وه‌نده کتیب و به‌ره‌م بو‌ خوینه‌ران وه‌رده‌گیرن، ده‌بی‌ته هۆی ئه‌وه‌ که خوینه‌ران به‌ره‌مه‌کان به‌ وه‌رگی‌ردراوی بخوینه‌وه. جو‌راو‌جو‌ری به‌ره‌مه‌کان و تایبه‌تمه‌ندی تری ئه‌وه‌ بوو که فارسه‌کان هه‌ناسه‌کانی سینگیان به‌ ناوه‌کانی رۆژئاوا خه‌ریک ده‌که‌ن، به‌ تایبه‌ت ئاخونده‌کانی فارسی که زور که‌لک له‌ به‌ره‌مه‌کانیان وه‌رده‌گرن. منیش هه‌زم له‌وه‌وا و هه‌ناسه‌ ده‌کرد و که‌یفم به‌وه‌ ده‌هات که به‌ شوین ئه‌و که‌ش و هه‌وا‌یه‌وه‌ برۆم. ئیتر من له‌ مه‌لا‌کان و فهقی‌کان داده‌برام و لییان دوور ده‌که‌وتمه‌وه.

له‌ پیشانگا به‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ بووم که نووسه‌ره‌کان و ناوه‌کان راسته‌وخۆ له‌وئ ببینم و سه‌یری روویان بکه‌م و بزانه‌ که ئه‌وانه‌ چ جو‌ره‌یه‌ک له‌ قسه‌کان به‌ کار ده‌به‌ن؟ یه‌کی‌ک له‌وانه‌ که به‌ دوا‌ی بووم ببینم، برازا‌که‌ی سادقی هیدایه‌ت بوو، ده‌مه‌ویست که له‌ ریگهی برازا‌که‌یه‌وه‌ ده‌ستی دو‌ستی له‌گه‌ل خوینه‌رانی سادق بکه‌مه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌مه‌ویست هه‌ندی‌ک زانیاری تایبه‌تی له‌ ژیا‌نی سادق له‌ برازا‌که‌ی وه‌رگرم.

ئه‌و کاته‌ له‌ پیشانگای تاران ده‌سته‌یه‌ک له‌ ناوه‌کان ژووری تایبه‌تی خو‌یان هه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که به‌ره‌مه‌کانیان فراوان و داوا‌کاری زوری هه‌بوو. یه‌کی‌ک له‌وانه‌ عه‌لی شه‌ریعه‌تی بوو که ژووری تایبه‌تی خو‌ی هه‌بوو. سادقی هیدایه‌ت به‌ هۆی ئه‌وه‌ی که دژایه‌تی ئیسلامی کردوو، ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌دا که به‌ ئازادی ناوی ببری‌ت و با‌سی لیوه‌ بکری‌ت. برازا‌که‌ی هیدایه‌ت

ناوی جههانگیری هیدایهته که به هۆی ناوبانگی مامیهوه ئهویش خهریکی کار و کهسابهت به ناوی مامیهوهیه. بهداخهوا نهمتوانی جههانگیر ببینم و لهوه زۆر نارپهحهت بووم.

ههر لهو پیشانگا به دواي بهرههه وهرگیپردراوهکانی نووسهرانی پوژئاوا دهچووم، ئهوکاته لهو تهنیاییه ناوی کامۆ و سارتر تام و چیژیککی ههبوو که منی بهدواي خۆیهوه دهبرد و پپی بۆ من دهپازاندهوه.

چووم بۆ سالۆنیکی که تاییهت به وتاری وهرگیپان و نووسهران بوو، ئهوهنده به لامهوه خۆش بوو که ههر سالۆنی میلادم له بیر چووبوو. تاییهتمهندی تری کهنیشکهکان بوو. ئهوکاته تازه به تازه سهرهتای دلکردن و کرانهوهی من بوو. ئیتر له پیشانگایهک که کهنیشکه فارسهکان بۆ پابواردن و ناسین و کتیب کپین هاتبوون، چاوی منیان تۆزیک به خۆیانوه خهریک دهکرد. ئهوکاته بوو که من ههستم بهوه کرد که ئیسلام و قورئان به زۆر لهسهر تاران سهپاوه، ئهگهر نه ئهوه گهجانه که نه خویان دهویت نه پیغهمهبر، بۆ خۆیان خهریکی خۆیان و بهژنوبالای خۆیانن. ههستم به دهردیک کرد که بۆ من ئاوهها وهک فهقییهک به قاتیکی کوردی رووم له تاران کردووه؟! پهتیک و گوریسیکی قایم منی به تارانیهکانهوه دهبهسایهوه، ئهوهش ئهوههوا بوو که ئهوان ههناسهیان پی دهکیشا. ئهوه پیشانگا ئهوهندهی تر منی له حوجره و ناوی حوجره دوور دهکرد و منی بهرهو تهنیایی و بهرهلاییهک دهبرد که وای دهکرد کهس وهک خاوهن لهسهر سهرم نهبیته، بۆ ئهوهی که نه شالی دین بههستم وه نه کلای دین لهسهرم بکهه.

پیشانگا و نووسهرهکان و کهنیشکهکان و کتیبهکان و کامۆ و سارتر و تهنیایی ئهوهندهی تر ژینگهی بۆ من دهپازاندهوه که واز بهپینم له حوجره و روو له شوینیکی بکهه که ئهوه تاییهتمهندیانهی ههر ههموو پیکهوه تیدا بیته.

چوومه سالۆنیکی کتیبهکانی ناوهوهی ئیران، زۆر گهوره بوو، به ئهسپایی چوومه نیو غورفیهکهوه. میزهکان ههمووی پر له کتیب بوو. خۆشیهک له دلای منیدا بوو. ههر سهیرم دهکرد و تیرم نهدهخوارد. چوومه تهنیشت میزیک و پاوهستام، چاوم بهست و پهنجهم هیئا بهسهر کتیبهکانهوه. ههندیکیان بهرگهکانیان زیر و ههندیکی تریان بهرگهکانیان لوس بوو. به خۆم وت: ئهوه کهسیک که کویر بیته، چون ببینیته و بخوینیته؟! بزگهیهک منی گرت، وتم ئهوه من دهبینم و ناتوانم بیکرم!. به خۆم وت " من بۆ لیڕهم؟! " جۆریک توورهیی لهوه بوو که من بۆ هاتووم و ناتوانم به کهیفی خۆم کتیب بکرم!?. وینهی کولهیهک هاته پیش چاوم، دهچیته ناوچهیهک که خاکهکهی نهرمه ئاویک گرتوویه!. چوون بۆ ئهوه کوله سهخته.

مامۆستاکانی حوجرهی موحههمهد ئیقبالای لاهوری له ههمان کاتدا که مامۆستای ئیمه بوون، مامۆستایهتی حوجرهی کهنیشکهکانیان دهکرد. ماوهیهک که بهسهر فهقییایهتی من له حوجره گوزهری کرد، ئهوکاته زانیم که حوجرهیهکیش ههیه بۆ کهنیشکهکان که ههر له نیو شاری پوانسهره. ئیمه و کهنیشکهکان ههرگیز یهکدیمان نهبینی و ههر بۆمان نهبوو که یهکدی ببینین و سهردانی یهکدی بکهین. مامۆستاکانیش جار به جار که کاریک و پیویستییهک بایهت باسی

حوجره‌ی که‌نشکه‌کانیان بۆ ئیمه‌ ده‌کرد. ئیتر فه‌قیکان ئاوه‌ها خه‌یالیان ده‌کرد، کاتیک که‌ خویندنیان ته‌واو کرد، ده‌بیت یه‌کیک له‌ که‌نیشکه‌ فه‌قیکان بخوازن. ئه‌مه‌ بووه‌ لک و گلێک له‌سه‌ردلمان که‌ ئه‌م مامۆستایانه‌ ئیمه‌ به‌ خۆیانه‌وه‌ ده‌به‌ستن و هه‌ر لیڤه‌ له‌ بن ده‌ستی خۆیان ژنمان بۆ ده‌هینن!

فه‌قیکانیش ئه‌وه‌نده‌ وڤ و گێژ نه‌بوون، سه‌ردانی شارانیان ده‌کرد و هات و چۆی زانکۆکانیان ده‌کرد و دلایان خۆش بوو. له‌گه‌ڵ ژيانی بی دینیش ئاشنایه‌تیان هه‌بوو، خۆشترین شتی ژيانی بی دینی بۆ من، ئازاد هیشتنی من بوو. وینه‌ی ئه‌و ئازادیه‌ وه‌ک که‌پریک بوو که‌ به‌ چووار دار دروست کراوه‌ که‌ له‌ هه‌ر چووار لاه‌ کراوه‌یه‌ که‌ برۆیت و بچیت!

هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک له‌ ناوه‌کان ژینگه‌ی گوزهر ده‌پازینه‌وه‌. مه‌به‌ستم له‌ پازاندنه‌وه‌ی ژینگه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ناوه‌کان وا ده‌که‌ن که‌ نه‌وه‌کان وه‌ک ئه‌وان بژین و هه‌لسووکه‌وت بکه‌ن. بۆ نمونه‌ فردریک نیچه‌ به‌ چه‌ند شتیکه‌وه‌ ژيانی خۆی پازاند که‌ وای کرد نه‌وه‌کان به‌ شوینی ئه‌و شیوه‌ی ژيانه‌ بکه‌ون. نیچه‌ به‌وه‌ خۆش بوو که‌ له‌گه‌ڵ ژن پابویری‌ت و بۆن بکات و تام و چیرۆی جوانی و زایین پپی بگات. نیچه‌ باشیه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌ دووکه‌ڵ و خواردنه‌وه‌ دووری ده‌کرد. نیچه‌ ته‌نیا بوو و هه‌ر به‌ ته‌نیا‌ی ژيانی ته‌واو کرد.

نووسه‌ره‌کانی تری وه‌ک سارتر و کامۆ و هیدایه‌ت به‌ جگه‌ره‌ و خواردنه‌وه‌ و ته‌نیا‌ی و باسی کرانه‌وه‌ی بی سنوور و بی خاوه‌ن، وایان ده‌کرد که‌ نه‌وه‌کان به‌ دوای ناویان بکه‌ون. هه‌ر ئه‌مه‌ وای کرد که‌ من بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌ست بۆ جگه‌ره‌ و خواردنه‌وه‌ به‌رم و هه‌سته‌کان و هزره‌کان له‌ ته‌نیا‌ی تا‌قی بکه‌مه‌وه‌. هه‌ر ئه‌مه‌ وای کرد که‌ به‌ پپچه‌وانه‌ی حوجره‌ که‌ به‌ ده‌ستی به‌ ده‌ست‌نویژه‌وه‌ کتیبم به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت، به‌ ده‌ستی به‌ جگه‌ره‌وه‌ کتیبم به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و کتیبه‌کانم ده‌خوینده‌وه‌.

ئیاره‌یه‌ک له‌گه‌ڵ کورپکی کورد بووم که‌ ده‌یوت من چیرۆکنووسم و ده‌مه‌وی‌ت که‌ چیرۆکیک بنووسم. باسی شه‌ویکی خۆی ده‌کرد که‌ ده‌بووایه‌ تیر بخواته‌وه‌ و مه‌ست بکات و هه‌ست و هزره‌کانی مه‌ستی بنووسیته‌وه‌. من له‌وه‌ دلنایم که‌ ئاوه‌ها شیوه‌یه‌ک بۆ نووسین که‌ مه‌ست بکه‌یت و ته‌وی‌ت که‌ بنووسیت، هی کورد نیه‌ و له‌ کورد زۆر دووره‌. به‌ خواردنه‌وه‌ی سادقی هیدایه‌ت و ئدگار ئالن پوو وه‌ به‌ ده‌رمانکی‌شانی چه‌ند ناوی ئینگلیسی که‌ ده‌یان‌ه‌ویست هزره‌کانی کاتی کی‌شان بزانه‌ن و بینوسن، بۆم روون بوو که‌ ئه‌وه‌ رۆژئاوا‌ییه‌کانن که‌ ده‌یان‌ه‌وی‌ت به‌ سه‌رخۆشی به‌ پووناکی و راستی بگه‌ن!

من به‌ دوای ئه‌وه‌ بووم که‌ ده‌ستم به‌ هه‌ر شتیکه‌وه‌ بده‌م که‌ له‌ کرانه‌وه‌ و ئازادی و خۆشی نزیکم بکاته‌وه‌. ده‌ستم به‌ ده‌ست‌نویژه‌ ده‌گرت و ده‌ستم به‌ جگه‌ره‌ و خواردنه‌وه‌ ده‌دا، ده‌ستم به‌ کتیبی مه‌سخی کافکا ده‌دا و ده‌ستم به‌ کتیبی قورئانه‌وه‌ ده‌دا، هه‌زم ده‌کرد که‌ ده‌ستم به‌ زۆر شتی تریشه‌وه‌ بده‌م، به‌ تاییه‌ت ئه‌و کاته‌ ده‌مه‌ویست ده‌ستم به‌ له‌شی ژنه‌وه‌ بده‌م، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ به‌ زۆر شت بگه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و ده‌ست پپوه‌دانه‌ چاو و دیدم به‌به‌ستیت!

لهگه‌ل ئه‌وه‌ی که دهستی من له زه‌وی ئارامی نه‌گرت، خوشتترین و ئارامبه‌خشتترین کات ئه‌وه بوو که دهستم بۆ فرمیسیکی چاوم ده‌برد که به‌سه‌ر دهم و چاومدا پانی بکه‌مه‌وه. له دریزی ئهم چه‌ند ساله که ده‌ربه‌ده‌ر و ئاواره‌ی دهستی ناوه‌کان بووم، فرمیسیک و دهستم ئاشنایه‌تیان پیکه‌وه هه‌بووه، هه‌ر ئه‌و فرمیسیکه بووه هۆی ئه‌وه که تا ئیسته زیندوو بمینیم. له‌گه‌ل فرمیسکدا وشه‌کان باشتترین دۆست و هاو‌پیی من بوون، که له هه‌ر شوینیک بۆ من پڕ له وه‌فا و خوشه‌ویستی بوون. وشه‌کان و من وه‌ک مه‌رپ و شوانین که تاویک مه‌رپه‌کان شوان ده‌ده‌نه‌به‌ر وه تاویک شوان په‌زه‌کان ده‌داته‌به‌ر، هه‌روه‌ها تاویک وشه‌کان منیان داوه‌ته‌به‌ر وه تاویک من وشه‌کانم داوه‌ته‌به‌ر.

دهستی من به‌ر پوومه‌تی من خاوه‌نداری ده‌کرا، پوومه‌تم پووی له‌ خوای مه‌زن کرد و چه‌ند پرسته‌یه‌ک بوونه هۆی ئه‌وه که له جگه‌ره و خواردنه‌وه دوور بکه‌ومه‌وه:

" ئه‌و دهمه‌ی که دووکه‌لی پێدا ده‌چیت، مسوگر بن که پرسته‌ی خاوینی زیندووی پێدا گوزه‌ر ناکات."

" ئه‌و پوومه‌ته‌ی که ئه‌لکول سووری بکات و بیخه‌وینیت، ئه‌وه خیر و خوشی له‌و پوومه‌ته‌ دووره."

ئیتیر به‌ ناوی خوای مه‌زن زانیم که سادقی هیدایه‌ت و سارتر و کافکا و کامۆ و ناوه‌کانی تر که دهم و ده‌ستیان به‌ خواردنه‌وه و جگه‌ره خه‌ریک بووه، ئه‌وه له‌ پۆشنایی و پووناکی دوور و به‌ده‌ر و دوورکراو و تییه‌له‌دراو و په‌شکراون.

دهستی من له‌گه‌ل فرمیسیک و وشه‌کان مایه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی که دهم و دهستی خۆم به‌ ناوی خوای مه‌زن له‌ کتیبه‌کان و خواردنه‌وه و جگه‌ره‌وه خاوین کرد، داوام له‌ په‌روه‌ردگاری مه‌زن کرد که لیبووردنی هه‌بیت به‌رانبه‌ر به‌ دهم و دهستی من و لیمخۆش بیت.

له‌ پاش ئهم هه‌موو گرفت و ده‌ردانه، شادمانی من له‌وه‌یه که هه‌ر له‌ به‌ره‌تاکانه‌وه خواستی پاک‌ی و پووناکی هه‌بووه و له‌به‌ر پاک کردنی دل و ده‌روونم، دۆستی و دوژمنیه‌کانم گه‌شه‌ی کردووه. ئه‌و خواسته وه‌ک ئه‌ستیره‌یه‌ک له‌ ده‌روونم چکۆله و گه‌ش، له‌ ناوه‌رۆکی ته‌نیایی و تاریکی ده‌ده‌وشیته‌وه و په‌یتا په‌یتا چاوم لێ هه‌له‌ده‌گریت، هه‌ر ئه‌و ئه‌ستیره‌ نیشانه‌ی ئه‌وه بوو که من له‌ پیکخواه‌یه‌کی مانادار ده‌ژیم و پیکه‌م هه‌یه.

مرو‌ف ده‌ست به‌ پیستی ماردا ده‌هینیت و پێ وایه که به‌ گولدا ده‌ست ده‌کیشیت، نا‌ئاگاه و نه‌زانه که له‌ سه‌ری ماره‌وه چه‌ند نزیک بووه‌ته‌وه؟! مرو‌ف نه‌زانه له‌وه‌ی که پیستی په‌نگین و نه‌رمی مار و پیستی په‌نگین و نه‌رمی گول به‌ سه‌ری په‌نجه‌کان نانسریته‌وه، به‌لکو به‌ پوومه‌ت ده‌ناسریته‌وه.

دەم و دەست

و لا تمش في الارض مرحا....واقصد في مشيك(لقمان ۱۸ و ۱۹)

له ئهدهبی نیو خه لکدا قسه یهک باوه که ئیژن هه موو شت له دهستی خوایه، یان فلان شت له دهستی فلان کهسه، یان ئیژن هه موو شت له دهستی خوته. ئهم قسانه و قسهکانی نیو قورئان: و ان الفضل بید الله یوئتیه من یشاء(الحدید ۸) ئامازه به گرنگی و بهها و نهکراوهکانی نیو دهستی مروّف دهکن. منداڵ پیش ئهوهی که دهمی بکهوئته قسه، دهستهکانی بو شتهکان دریژ دهکات و دهیهوئیت که له ریگهی پهنجهکانیهوه ههست و نهست و ناسینی شتهکانی پی بگات. دهست و نهئینهکانی دهست ههروهک دهم و بنهپی و دل و بهشهکانی تری لهشی مروّف، پر له بهها و کارایی و نهئینه. دهست له ئهدهبی قورئان جگه لهوهی که هیمای وزهیه، سهراچاوهی زور کار و کردهی تره، وهک دهستی موسا که پرووناک و سپی دهبوو، یان دهستی عیسی که نهخوشهکانی چاک ئهکردهوه.

دهم له پیگهی یهکهمدایه، لهبهر ئهوهی که لهگهڵ کردنهوهدا ناسین و حکمهت پروون و دیار ئهکات. وهک یوسف که خهونهکانی دهبژارد، یان پهیامهئنهری خوشهویستی ئیسلام که به وشهکان پرووناکی دهبهخشی وه له لایهکی ترهوه به وشهکان نهئینهکانی وهک گوئیزی نهکراو و نهشکاو دهبهخشی، بو ئهوهی که کهسانی تر ههولئ کردنهوه بدن.

ئهدهبی قورئان پاریز بو دهم و دهست و پی و به گشتی بو لهش دادهئیت، بو ئهوهی که بهو پاریزه بپاریزیت و پاسهوانی بکریت. ههراچون خوی گهوره له سوورتهی لوقمان ئهفهرمیت: و لا تمش في الارض مرحا، یان ئهفهرمیت: واقصد في مشيك. قورئان ئهزانیت دهست و پهنجهی مروّف، بنهپی مروّف، دهم و زوبانی مروّف چ بهها و نهئینهکی گرنگی ههیه. بویه ئاموژگاری به پاریز و ئاگاداری له جووله دهکات. به پیچهوانهی ئاموژگاریهکانی قورئان له بهرهتاوه دهم به شیعیر خهریک بوو، که پیچهوانهی دهم پاریزیه، وه دهستم به ههراکتییکهوه دهگرت، که پیچهوانهی دهست پاریزیه، وه پیم به شیوهیهکی بهرهلا بو ههراکتییک دهچوو، که پیچهوانهی ئاموژگاری قورئان بوو. ئهمه بو من دهریدهخات که مروّف له سهرهتای منداڵیهوه، ههرا له سهرهتا و بهرهتاوه کوئیهک چوونی دژه راستی تیدایه. وهک دهستی منداڵ که بو ههراکتییک دهچیت، یان دهمی منداڵ که ناتوانیت وشهکان به باشی بدرکینیت، به تایبتهت گریانی منداڵ که شیوهیهکی دژایهتی و گژایهتیه بهرانبهرا به زایین. من له سهرهتای چوونی دهستم، له چهپهوه دهستم کردهوه. بو نمونه بهرد و پینوسم به دهستی چهپ دهگرت و دهوهشاند، یان خواردنم به دهستی چهپ دهخوارد. ههستم کرد که وزه و چوونی لای چهپ فرهتره له لای راستم. ههرا ئهمه ئامازه و نیشانهی ئهوه بوو که من دژه راست و راستی کراومهتهوه.

شاعیرانی ئیرانی وهک حافظ و سهعدی، وه ههراکتییکهکانی ئیرانی به تایبتهت سادقی هیدایهت، لهگهڵ نووسههکانی فهرنسهوی وهک کامو و سارتر، منیان و زوریک له نهوهکانی ئیرانی بو بهرهلایی و گهراپی و ویلگهپی برد. له قورئانی پیرۆز ئامازه بهوه دهکات که مهبهست و (قصد) له چوونتان دیاری بکهن. من ههرا له بهرهتاوه که لهگهڵ ئیبراهیم دهست و پیم خسته ریگه و بو

دونیاناسی چووین، هتا ئیسته که له ئینگلیسم، به شیوهیهکی بهرله و نهزانکارانه ههنگام ناوه و هاتووم. لهگهڵ ئهوهی که ههموو ئه و شوینانهی که چووم ههله بوو، بهلام ئهوهی که منی سهربهز هیشهوه ئهوه بوو که من ههردهم له ههنگاوی پێ و ههناسهی سینگم، خۆم له (مرحا) پاراستوو و ههردهم (قصد) و خواست و چاوم بو شوینیک و داوایهک چوو. کهوایه دهبیت ئهوه باس بکه که ههچهند گهراڵی و بهرلهایی له من و ههنگاوهکانم ههبووه و ههیه، بهلام لهگهڵ ئهوهدا ههردهم خۆم له خهیاڵی خاوی شیرازی که مهبهستم دووری له مانای (مرح) ه له قورئان، پاراستوو. من ههردهم به چاو و دیدهی پر له ههست و بهرپرسیاریهتی بو ئهم ههستیه ههنگام ههنگرتوو و ههردهم بیرم له زایی و بوونه کردوو. له و ئایهتهی سوورهتی لوقمان دهیهویت که بگهیهنیت دوو شت له رێ و پیتان دوور نهبیت، یهکهم ئهوه که به خوشخهیاڵی و خاوی رێ و پێ ههلهگرن. دووههم ئهوه که بزائن بو کوئ ئهچن، بهو مانا که دل و دید و رێ و پیتان لهگهڵ یهکدی هاوکار بیت و خۆتان له گهراڵی بپاریزن.

له حوجرهی ئیقباڵی لاهوری به منیان نهوت که بهها و دهوری دهست و پێ چیه و چۆنه؟! تهنیا دهستی ئیمهیان به کتیبهکان خهریک کرد. مهبهستم ئهوهیه که ناسین و زانستیان لهسهربهها و دهوری دهم و دهست نهبوو. ههه ئهم نهزانیه منی وای لی کرد وهک منداڵ دهم و دهست بو ههموو شت بهرم. له راستیدا ئهگه منداڵ له منداڵیهوه کهسیکی چاودیر و پاریزهری نهبیت، ئهوه به دهست و پهنجهی پرسیارکهریهوه خۆی له ناو دهبات. ههروهها من وهک منداڵ دهست و دهم به ههه وشه و ئهدهب و شتیکهوه خهریک ئهکرد، بو ئهوهی که بزائم و تامی شتهکان بکه!

ئهوهندهی که دیدی مرۆف وشکی به سهراو(سراب) دهبینیت، ئهوهندهش دهستی مرۆف زهمینهی ئهوهی تیدا به تووشی وههم و ههله بیت. ئهوه مهکر و فیلی سروشته، سروشت هههچون مهکری له هاجهری داکی ئیسماعیل کرد، مهکر و فیلیش له مرۆفی تر دهکات. له کوتایی ئهزموندایه که کانی ئاو ئهتهقییت. مهبهستم ئهوهیه که بوی ههیه به ناوی خاوی گهوره لهو شوینهی که سهراوه(سراب) ههه لهو شوینه کانی راستهقینه تهقییت. روونتر مهبهستم ئهوهیه که له ههندیک وینهدا، دووانهکان پشتیان به یهکهوهیه و زور له یهکدی نزیکن.

له راستیدا من ئهوهنده دهم و دهستم بهسهر ناوهکان و کتیبهکان هیئا، وه ئهوهنده فیل و مهکریان له من کرد، ههه له دهم و دهستهوه تووشی شیوان و شیواوی (اختلال) ی ناسین بووم. هههکوئ من رووم تیکرد، لیم بووه (سهراب)، ههه له شیراز تا لهندهن!.

دهست و دهم و پێی مرۆف له پیروترین شتهکانه. بهلام مرۆفیکی نااگاه و نهزانی وهک من، به بی پاریز کردن دهستم به ههه شتیکهوه دهساواند و دهم به ههه ناو و وشهیهکهوه دهجوولاند و پیم بهههه کهلاوه و کهن و کهلیکدا دهچوو!.

هه‌لۆ و په‌پووله له جووله و ره‌نگدا

وشه‌كان كه له زمانه‌كاني تره‌وه دین بۆ زمانیکي تر و نه‌وه‌كان کاری پي ده‌که‌ن، به‌و وشانه، وه ئه‌و وشانه ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که ئه‌ده‌ب دروست بکات. بۆ نموونه وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌ک (تناسخ و تبدیل و تحویل و تغیی‌ر) چه‌ند وشه‌یه‌که که به‌رده‌وام ئه‌ده‌بی فارسی و کوردی که‌لکی لییان وه‌رگرتوو وه کاریگه‌ری له ئه‌و زمانانه کردوو که ئه‌و وشانه‌یان وه‌ک میوان وه‌رگرتوو.

له ده‌ورانی فه‌قییایه‌تی و خویندنی قورئاندا به‌ ئی‌مه وتراوه که وشه‌كان هه‌ر هه‌موویان هی خوی مه‌زنه و له لایه‌ن خوی مه‌زنه‌وه به‌ مرؤف به‌خشاوه. له‌سه‌ر ئه‌و حیسابه ئیتر ئی‌مه دهم و ده‌ستمان به‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک و ئه‌ده‌بی‌ک خه‌ریک ده‌کرد.

من که به‌ وشه‌ی (تناسخ و تبدیل) ده‌ست پي ده‌که‌م، خواستی ئه‌وه‌م هه‌یه که زه‌مینه بۆ دوو ناوی په‌پووله و هه‌لۆ له دووری و نزیکیدا خۆش بکه‌م.

په‌پووله جوانه و هی‌مای خاوی‌نیه، وه له که‌ش و هه‌وای خۆش و نزم و ره‌نگین ده‌رده‌که‌ویت، ده‌رکه‌وتنی‌ک که لاوازه و ناتوانیت که راست ب‌روات. مندا‌ل به‌ دوو په‌نجه ده‌یگریت وه سه‌گ بۆ خۆشی خۆی به‌ دوی ده‌که‌ویت و به‌ بایه‌کی نه‌رم بونیاد و با‌لی په‌ریشان ده‌بی‌ت.

هه‌لۆ ناشیرینه و هی‌مای به‌رزه‌ف‌ری و نه‌بوونی به‌زه‌بییه، وه له که‌ش و هه‌وایه‌کی سه‌خت و دژوار ده‌ژی و له ئاسمانه‌كان دوور له ده‌ست و چاو ده‌رده‌که‌ویت، وه چوونی راست و به‌هیز و فراوانه. هه‌لۆ ئه‌و ئازله‌یه که ماسی له ئاو ده‌رده‌هی‌نیت، وه مار به‌ چنگ و دنوکی کوت ده‌کات و ده‌بیات. هه‌لۆ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له ئاسمانه‌کانه و گوشاری هه‌وای ئاسمان له‌سه‌ر ر‌وومه‌تیه، گرژی و تیژی که‌وتووته ناوچاوانی. هه‌روه‌ها هه‌لۆ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له ریگه‌ی هات و چۆی هه‌وره‌کانه، په‌ر و با‌لی ره‌نگی هه‌وره‌کانی لی نیشتوو. هه‌ر وه‌ک په‌پووله که دراوسی‌ی گوله‌کانه و ره‌نگی ئه‌و گولانه ده‌گریت، هه‌روه‌هاش هه‌لۆ به‌ بۆنه‌ی دراوسی‌یه‌تی هه‌وره‌کان ره‌نگی ئه‌و هه‌ورانه ده‌گریت.

ده‌سته‌یه‌ک له ناوه‌کان له دهم و ده‌زگا و باروودۆخی ره‌نگین و خۆش ده‌رده‌که‌ون. هه‌ر وه‌ک په‌پووله که له هه‌وای ره‌نگین و خۆش خۆی به‌ده‌رده‌خات. زۆربه‌ی ناوه‌کانی فارس و کورد و عه‌ره‌ب له سه‌ده‌کانی پاش هاتنی قورئان وه‌ک په‌پووله‌کان له سه‌ر ئه‌ده‌ب و ده‌زگایه‌کی به‌هیز زایراون و ده‌رکه‌وتوون. ناوی حافزی شیرازی بۆ فارسه‌کان زۆر گه‌وره‌یه، حافز به‌ وته‌ی فارسه‌کان به‌ چوواره‌ ده‌وایه‌ت قورئانی له‌به‌ر کردوو. که‌سی‌ک که ئاوه‌ها قورئان له‌به‌ر بکات و به‌های پي بدات، هه‌ر وه‌ک ئه‌و په‌پووله‌یه که هه‌تاوه‌کو هه‌وا خۆش نه‌بی‌ت و گول و خۆر و پووناکی نه‌بی‌ت، به‌ده‌ر ناکه‌وی‌ت. ئه‌و کاره‌ش کردیان ئه‌وه بوو که وه‌ک په‌پووله چوونیان لاواز و نزم بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که شیعره‌کانی به‌ دهمی هه‌ر که‌سی‌ک که‌وت و هه‌ر که‌س بۆ خۆشی و سه‌فای خۆی له‌به‌ری کردوو و له‌سه‌ر سفه‌ری شه‌راب و ده‌رمان خویندراوه‌ته‌وه و قال و مه‌نقه‌لیان تی‌که‌ل کردوو. ئه‌وه قسه‌ی لاواز و نزمه.

سعدی شیرازی که ناویکی تره و فارسهکان شانازی پیوه دهکهن، له بهغدا و پهروهردیهک گهوره بوو که ئیسلام گهشهی پېدا. سعدی ههر وهک حافظ له سهردهمیک دهرکهوت که ههوا خوش و پهنګین و ژینگه ئارام بووه. له ئاوهها ژینگهیهک که شاعیران ههر خهریکی تهکیه و خانهقا و بارهگاگانن و دهست و کتیب و دهستنوویژ دهگرن و دهنووسن، وه گرنګتر لهههر ههمووی ئهوانه ههر کام لهو ناوانه لهبههر دهستی مامۆستایهکی تهوانا لهو بنه و بارهگایانه گهشهیان کردووه و فیږی ئهوه بوون که به شیویهک و ئهدهبیک وشهکان به کار بهرن.

مامۆستایهکمان ههبوو به گالتهوه ئهیوت هزرهتی حافظ که دهچوو بو مهیکهده ههروهک مزگهوت پېشهکی دهستنوویژی دهگرت!

زۆریک له ناوهکانی کورد و فارس و عهرهه ئهوهنده ژینگه و سهرهدمیان خوش و پر له ناو و کتیب بووه، فیږی ئهوه بوون که لهسهر قوونیان دانیشن و خهریک به کتیب و پېنوس بن و وشهکان به دم و جهوههروه لهسهر کاغز بو کهسانی تر برآزیننهوه، به پېچهوانههی دهستهیهک له ناوهکانی تر که ناویان زۆر کهمه، له سهر ئهژنویان به چۆکدان خهریکی ئهوه بوون که وشهکان له دل و دهروونیان دابمهزینن. سهرجهم ناوهکان له دهروون و ناوهپۆکی پیکهاتهیهک که دین دایمهزراند، زایراون و گهشهیان کردووه.

دهستهیهکی تری دنکه و نایاب له ناوهکان، وهک ههئو له ئاسمانهکان بهرزهفر و خاوهن چوون و بالن، وه له ژینگهیهکی تهنیا و دژوار و سهخت ژیان دهکهن. باشتترین ناو بو ئهوهی که یادی بکهمهوه ناوی موحههمهدی کورپی عهبدولایه که سهختی و تهنیایی و دهرد و پهژارهیی و دژواریهکی زوی کیشا بو ئهوهی که یهک کتیبی بو دیاری بکریت. ناوی موحههمهده لهو ناوانهیه که وهک پهپوله نهبووه که له ژینگهیهکی پهنګین و خوش و گول و بولبول زابیت و دهورووبهری تهکیه و مروقی کتیب بهدهست بووبیت و ئاوهدانی له دوری ههبووبیت، به پېچهوانهوه له سهردهمیک زاوه که تهم و تاریکی فراوان بووه.

موحههمهده به کتیبی قورئان و شیوهی چوونی پرستهکانی قورئان، دلی خوینهر دهگریته دهستهوه، وه دهسته دهسته پرسته وهک دار له هوشی مروث دهشکینیت بو ئهوهی که فیږی راهینان و داهینانی بکات. دل و دهروون دهگوشیت و گوشار لهسهر بونیادی مروث دهخات و ئهوهنده له مروث نزیک دهبیتهوه، ئهوهندهش تهرای لی دهسهنیت. له سوورتهی نووردا له قورئانی پیروژ هاتووه که وینهیهکی ئاوهها دروست دهکات: شهپۆلیکی گهوره له سهر شهپۆلیک دیت وه لهسهر ئهوه شهپۆلانهوه ههروی رهش پان بووتهوه. دهستیک له شهپۆلی یهکهمهوه دهردیت و داوی یارمهتی دهکات، شهپۆلیکی گهوره دهکات بهسهریدا و کهس به هاواریهوه ناگات مهگهر خوی گهوره نهبیت!

باس له دژواری باروودۆخی مروث دهکات که ئهوهنده تهنیایه و له گرفته، وه لهو تهنیاییه کهس تهوانی ئهوهی نیه که بگات به هاواریهوه. خوی مهزن ناوی خوی بهرز دهکات و دهلیت که ناوی من تهنیا کهسه که ئاگاهی له تهنیایی و دامای ئهوه مروثه هیه. موحههمهده کهسیک بوو که له

ته‌نیایی و بی‌کەسی خۆیدا له ئەشکەوتییک خوای مه‌زن دەستی گرت و یارمه‌تیدا و ده‌رگه‌ی به‌خشنده‌یی بۆی کرده‌وه. ئیتر گەر بێت و باسی ئەو ژینگه‌ی بکه‌ین که حافظ و موحه‌مه‌د تێدا گه‌شه‌یان کرد، هه‌لسه‌نگاندنیکه‌ وه‌ک ئەوه که ژینگه‌ی ژیا‌نی هه‌لۆ و په‌پوله‌ هه‌لسه‌نگینیت.

خوینه‌ران و موسوڵمانه‌کان زۆر به‌ سه‌ختی و دژواری ده‌توانن که له‌و ژینگه‌ و که‌ش و هه‌وا که موحه‌مه‌د تێدا زا‌یراوه‌ ناگاه‌ بن و لێی نزیک ببنه‌وه. ئەوه‌ کاری هه‌ر که‌س نیه‌ که بزانی‌ت پرسته‌کانی ئەو ژینگه‌ و که‌ش و هه‌وا چ تام و چ مانایه‌کی هه‌یه‌؟! ئەو که‌سانه‌ی که ناوی سه‌عدی و حافظ و نالی و مه‌وله‌وی له‌به‌ر ده‌که‌ن و هه‌ر به‌و ده‌سته‌ که قورئان به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌گرن، دیوانه‌کانی شیعی‌ی ئەوانه‌ له‌ ده‌ست ده‌گرن، ئەوه‌ به‌و کاره‌ ئەوه‌نده‌ی تر خۆیان له‌ ته‌م و تاریکی ده‌خه‌ن!.

له‌ سه‌ره‌تای ئەم بابته‌ باسی وشه‌ی (تناسخ و تبدی‌ل) م کرد که دوو وشه‌ی عه‌ره‌بین که له‌ قورئان باسی لێوه‌ کراوه‌. له‌ قورئان باس له‌وه‌ ده‌کات که ئەوه‌ به‌ ده‌ستی خوا‌یه‌ که کۆ سه‌ر پاست و کۆ سه‌ر لێشیاو بکات. خوای مه‌زن گه‌ر بیه‌وێت که فه‌قی‌ یان خوینده‌وانیک له‌ نه‌زانی و چوونی وه‌ک په‌پوله‌ ده‌ریاز بکات، ته‌وانی ئەوه‌ی پێ ده‌دات که بوونی بگۆردرێت بۆ بوونیکی تر. هه‌ر وه‌ک له‌ باسی کرمی ئەوره‌یشه‌م باس‌م کرد، ناوه‌کان و بوونه‌کان له‌ ته‌نیا‌ییدا خوای مه‌زن دستی تی‌ ئەخات و ده‌یگۆرێت. که‌سانیک وه‌ک کرمی ئەوره‌یشه‌م دوو بو‌نیاد ده‌گۆرن، وه‌ که‌سانیک وه‌ک بزنی شامی بۆ ئەوه‌ی به‌ر به‌ن ده‌بێت خوا‌ه‌نیان هه‌بێت، وه‌ که‌سانیک وه‌ک بۆق راو ده‌که‌ن و که‌سانیک وه‌ک ژالژالۆکه‌ له‌سه‌ر سووچ و که‌ناری ئەوانی تر ما‌ل و تو‌ر ئەکه‌نه‌وه‌. هه‌موو ئەم نموونه‌ و نموونه‌کانی تر له‌ ناوه‌کانی تر وانه‌ و وینه‌ و په‌ند و ئامۆزگاریه‌ بۆ ئەوانه‌ی که خوا‌ه‌ن دید و ده‌روون.

یه‌کیک له‌ هه‌ستیا‌رت‌رین حا‌له‌ته‌کان و هه‌سته‌کان که بۆ زۆریک له‌ مرۆقه‌کان نامۆ و سه‌یره، وه‌ دنکه‌ و ده‌گمه‌ که‌سانیک هه‌ستیا‌ن به‌و حا‌له‌ته‌ کردووه‌:

جاریک له‌ په‌نجه‌ره‌ سه‌یری ده‌ره‌وه‌م ده‌کرد، سه‌یری ده‌ستی خۆم کرد. له‌ ناکاوه‌ ده‌ردی پشت و شانم من برد بۆ ئەو بی‌ر و هه‌سته‌ ناخۆشه‌: کوا ئەو دلخۆشیه‌ی که موژده‌ت به‌ خۆت ده‌دا؟! سه‌یری خۆت بکه‌ که‌ چۆن هیلاک و ماندوویت!؟

پاش ماوه‌یه‌ک که به‌سه‌ر ئەو حا‌له‌ته‌ گوزه‌ری کرد، رۆژیکی تر له‌ پارکیک ریم ده‌کرد، هه‌ست و بی‌ریکی خۆش منی گرت و منی بۆ ئەو قسه‌ برد: به‌خته‌وه‌ری که ده‌رفه‌تت پێ دراوه‌ که به‌ پێ و له‌سه‌ر پێ به‌ هۆشیاری و ئارامش و ئاسوده‌یی بی‌ر و داوا له‌ خوا تیکه‌ل بکه‌یت. ئەمه‌ به‌خته‌وه‌ریه‌که‌ و داها‌توویه‌کی خۆشی پێوه‌یه‌!.

له‌ ناکاوه‌ سه‌یری خۆم کرد و هه‌ست و دید و ده‌روونم شتیکی ده‌وت که به‌ پێچه‌وانه‌ی جاره‌کانی تر بوو. له‌ ناکاوه‌ سه‌یرم کرد و بینیم، له‌ ناکاوه‌ سه‌یرم کرد که من شتیکی ترم!.

له زیندانیکى ناخۆش بووم، زۆر ههستم به ناخۆشى دهکرد، دهمهویست هات و هاوار بکهه، له ناکاوه چاوم کرایهوه، ههستم کرد که ئەمه بهس خهونیکه!. له شوینی خۆم ههلسام و ههندیک به پێ پیم کرد، ماریکی گهوره هاته پیم، له خۆم پرسیار کرد: بۆ ترس وازم لی ناهینیت؟! دهمهویست بگریم. له ناکاوه چاوم کرایهوه، زانیم که ئەمهش خهو بووه!. چووم ئاویکم دا به دهم و چاوم، چووم لهگهڵ براکهه قسه بکهه، ههستم کرد که هیشتا له خهوم، ئەترسام که دیسان له خهونیکى تر ههلسمهوه.

ئهمهیه که له ناکاوه خوا بیهویت مروث و دهروون و دیمهن دهگوریت.

و ما امرنا الا وحدة کلمح بالبصر(القمر ۵۰)

ئهو کاتهی که تیکهلی شیعری شیرازی و چیرۆکی فارسی بووم، ئهوهی که منی به خۆیهوه خهریک کرد، داهینان لهو ژینگه بوو. وهک پهپولهیهک که له رۆژیکى خۆش و خورهم بیهویت به بال و پهروازی جوانی خۆی بنوینیت و نیگا و دیمهن برازینیتهوه، منیش ریک ئاوهها ویستم له ئەدهبی فارسی و کوردی وهک پهپولهیهک، وهک شاعیر و چیرۆکنووسیک جوانی و نیگا و دید بهدهریخهه و ههر ئهوه!. بهلام پاش ئهوهی که خوای گهوره منهتی بهسهری منهوه دانا و گههپام و له تهنیایی زۆرتەر مامهوه، زانیم که پهپوله بوون له باخی شیرازی و ئەدهبی فارسی و گرنگیدان به جوانیهکان، من تیر ناکات. من دهبوو که له کهش و ههوایهکی فرهتر و گهورهتر پهپ و بال بکهمهوه. ئەم چوون و گوزهر کردنه، ئەم جووله له پهپوله بۆ ههلو، منهتی خواجه، من هههگیز نههتوانی که له خۆمهوه گوزهر بکهه. بۆ نمونه ماموستا ههژار و عومهری خهپام و ئەبوعهلی سینا له دهید و نیگای من وهک بزنی شامی بوون و ئەم وینهیه لهسهریان سهپا و بهسترایهوه. بۆیه جووله له پهپوله بۆ ههلو و له ههلو بۆ ههنگ، کاری مروث نیه!.

ئازادی مانا و معنای ئهوهیه که گوزهر بکهیت به رهزامهندی خوا!.

من ناوی خوای مهزن بهرز دهکهمهوه که ئەگهه بیهویت نهوهکان بۆ ناوهکان دهگوریت و ئهوه دهستی پهپولهیه که ناوهکان خاوهنداری دهکات. ژیان و بونیادی پهپولهی پهنگین و چوونی وهک پهپوله له نزمی و تیکهله به ههشهرهکانی تر و له ژینگهیهک که بۆ ههیه پهلامار بدریت و به دوو پههجه راو بکریت، ئەو پرستهیه دروست دهکات که: باش وایه که خۆتان قوربانی دوو پههجه نهکهنهوه!.

خوای مهزن لهبهه ئهوهی که دانهه و بونیادنهه بوونه، تهوانی ئهوهی ههیه که ناوهکان و نهوهکان به ههه وینه و دیمه نیک خاوهنداری بکات. خوای مهزن به هیزی ناسین و داهینانیک که ههیهتی، دهتوانیت قورئانیک ببهخشیت که ههزاران ناو لهسههه دروست ببن و ههزاران کتیب لهسههه بنووسریت. ههروهها خوای مهزن دهتوانیت که به کتیبیک، ههزاران کتیب وهک پووش لی بکات، که ئەو پووشه منهتی دهمی گا ببات بۆ ئهوهی به دهمیهوه بگریت!.

پوومەت و خالی کوتراو

زۆر له ژنه کۆنهکانی کرماشان، دەست و دەم و پوومەتیان خالی کوتراوی پێوه دیاره. پاش ئەوهی که من چاوم کرایهوه و ژنهکانی کوردم بینی، خال لهسەر پوومەتیان دیار بوو. دەورهیهک ژنهکانی کورد ئازادی ئەوهیان ههبوو که لهسەر دەست و پوومەت و لهشیان خالکوتی بکهن و پێیانوه دیار بێت و وهک جوانیهک بناسرێت.

که نیشکیکی خزممان لهو دەورهدا لهسەر گۆنا و دەستی خالی بۆ جوانی کوتابوو. ئەم که نیشکه له دەورە ی پێش کۆماری ئیسلامی ئەو خالە ی کوتابوو. پاش ئەوهی که له کهمپی ئالتاش گه پراینهوه و ژیان له پژی می کۆماری ئیسلامی دەستی پێ کرد، خه لک زۆریک له داب و نه ریت و بیر کردنهوه کانیان گۆرانی بهسهردا هات. زه مینه ی ئەو گۆرانه جگه لهوه که کۆماری ئیسلامی بێت، له کهمپی ئالتاشهوه دەستی پێ کردبوو. له کهمپی ئالتاش خه لک به رهو دینی ئیسلامهوه کرایهوه و له بهر دەستی عه ره بی عیراق وانهکانی دینیان پێ و ترایه وه. عه ره بی سونی عیراق توندی و پێداگری زۆر لهسەر شه رعی ئیسلام ده کهن. هه ر ئەمه ش کاریگه ری لهسەر ژن و مندال و خیزانی ئەو کوردانه کرد که له ئالتاش راگیرابوون.

ئەو که نیشکه که دەست و پوومەتی خالکوتی بوو، له دەورە ی پاش گه پانهوه بۆ ئیران، له ژیر گوشاری باروودۆخ ناچار بوو که بیر لهوه بکاتهوه خالهکانی سه ر پوومەتی لابه رێت!

پاک کردنهوه ی خالهکانی سه ر پوومەت کاریکی ئاسان و بی دهر د نیه، به لکو ده بێت که به ئاسنی داخ بکریت. ئەو کاته شتی که به ناوی پاک کردنی خال به لیژر نه بوو.

پاش ئەوهی که ماوهیهک ئەو که نیشکه خۆی ون کرد و به دهر نه ده کهوت، بۆ من بووه پرسیار که ئەو که نیشکه چی به سه ر هاتوو و بۆ به دهر ناکه وی؟! له دایکم پرسیار ی ئەو که نیشکه م کرد. دایکم وتی که ئەو که نیشکه له بهر ئەوهی که گۆنای بۆ پاک کردنی خالهکان سووتاندوو، به دهر ناکه وی!

بۆ من پرسیار و ترس و تی مانه وه بوو که بۆ ده بێت ئەو خاله بسپرێته وه وه بۆ ده بێت که به ئاسنی داخ لای به رێت!؟

پاش مانگی که زیاتر ئەو که نیشکه به پوومەتیکی سووتاوی ره شبوو، کهوته دهر وه و ئەوه نده ی تر منی له ترس و هه راس خست. چه ند جاری که له نزیکه وه سه یری پوومەتی ئەو که نیشکه م کرد و بینیم که شوینی خاله که ی سووتاندوو بۆ ئەوهی که بیسپرێته وه و دیار نه مینیت.

زۆریک له ژنهکانی تر که خالی سه رده می پێشتریان به سه ر دەست و پوومەته وه هه بوو، هه ر وهک خۆی هیشتیان وه و نه یان سپیه وه. بۆ من بووه پرسیار که ئەو که نیشکه بۆ ئاوه های له پوومەتی خۆی کردوو و به ئاگر خالهکانی ره ش کردوو ته وه؟! پاش ئەوهی که له ژیان ی ئەو که نیشکه ورد بوومه وه، بۆم دهر کهوت که دین هۆی ئەو ره شکردنه وه بووه. ئەو که سانه ی که

سەرپەرەشتی ئەو کەنیشکەیان لە ئەستۆ گرتبوو، لە دەورەى گەرانەوه لە ئالتاش بە دینەوه گەرانەوه، ئیتر ئەمە بوو هۆی ئەوه که ئەو کەنیشکە پرومەتی لە خالەکانی دەورانی پێشتر بێریتەوه.

وینەى خال لەسەر پرومەت بۆ من بوو وینەیهکی سەرکەوتوو بۆ ئەوهى باس لەوه بکەم که ئەدەبەکان چەندە کاریگەری لەسەر دەست و پرومەتی مرۆف دەکەن. ئەدەبێک خال لەسەر پرومەت جوان دەبینیت وە ئەدەبێک خال لەسەر پرومەت ناپەرەوا باس دەکات!

نەوهکانی داویی که گەرانەوه بۆ ئییران و نەوهکانی دەورانی کۆماری ئیسلامی، ئیتر خالکوتیان وەک جوانیەکی باو سەیر نەدەکرد، بەلکو پێیان وابوو ئەو کەسانەى که خالکوتی دەکەن، لە دوام و قەرەجەکانن که کاریکی ناشیرین و ناشایستەتە.

ئەدەبەکان و نەخشەکانی رستهکان وەک خال لەسەر پرومەت و دەست و زوبانی مرۆف و نەوهکان و نەتەوهکان دەمینیتهوه. ئەو نەخشەى که کوتراوه، گەر رەشیش بکریتهوه، شوینی رەشى لەسەر ناوهرۆکی مرۆف دەمینیتهوه. ئەم رەشکردن و پاک کردنه که تا رادهیهک شوینهواری لێدەمینیتهوه، دەبیتە هۆی ئەوهى که ئیتر زەمینە و ژینگە بۆ نەخشە و خالی تر نەمینیته، وە ئیتر پرومەت نەتوانیت که نەخشە و خالیکی تر لە خۆی بگریته.

زۆریک لە فەقیکان که لە حوجرەدا خەریک بە قورئان بوون، لە دەورەى پاش حوجرە خۆیان لە مزگەوت و دین شاردهوه. خەلک ئەو کەسانەى دەناسی و ئەیانزانی که ئەوانە قورئانیان بە دەستەوه گرتوو. دەورەیهک که ئەو فەقیانە سەردانی زانکۆکانیان کرد، ئیتر وازیان لەوه هینا که قورئان بە دەستەوه بگرن. پاش ئەوهى که ئەو کەسانە ژیانیان لە نیو خەلک دامەزراند، ئیتر خەلک پرومەتی ئەو کۆنە فەقیانەیان وەک پرومەتیک دەبینی که خالی دین و حوجرەیان رەش کردووتهوه. خودی ئەو کەسانە لە هەلسووکهوت و دانیشتیان لەگەل خەلک ئەوهیان پێوه دیار بوو و هەستیان پێ دەکرد که خەلک پرومەتی ئەوان رەش بوو و سووتاو دەبینیت.

هەر نەتەوه و خەلکیک که بە ئەدەب و نەخشەیهکی ئەدەبی ئاشنا بوو، ئەوه لەسەر پرومەتی ئەو نەتەوه و خەلکە خالی خۆی کوتاوه. گەر کەسانیک بیانەویته که رەشى بکەنەوه وە یان بیسپرنەوه و لە ناوی بەرن، وەک پرومەتی کەنیشکەیهی خزممان دەبیت که بە ئاسنی داخ یان هەر ئامرازیکی تر رەشى بکەنەوه، که ئەمەش کاریگەری لەسەر ئەو پێسته دەکات، شوینهکەى شوینهواری پێوه دەمینیته.

خالکوتی لەسەر پرومەت لەم دەورەدا کاریکه که دەتوانیته شوینهکەى پاک ببیتەوه، بەلام ئەو خالەى که لەسەر کەژی تاقی بوستان کوتراوه بە ئاسان پاک نابیتەوه. ئەو خالەى که لەسەر بیستوون کوتراوه بە ئاسان پاک نابیتەوه.

ناوهکان و کتیبەکان و ئەدەبەکان تەوانی ئەوهیان هەیه که وەک خالیک که بە رەنگیک و دەستیکی شارەزا کوترابیت، بە ئاسان پاک نەبیتەوه. دەستەیهک لە خالەکان لە سەر شوینیکی

کراوه که پاک کردنه وهی شوینه واری مهترسیدار دروست دهکات. به تاییهت که ئه گهر خاله کان به ناوه کان و کتیبه کان لهسه ر دهروون و ناوه پوکی مروّف بکوتریت، ئه گهر لهسه ر دهروونی نهته وهیهک کوترابیت، ئه گهر که به دهستی شاره زایهک دامه زرابیت، ئه وه زور سهخته که پاک بیته وه، ئه گهر پاکیش بیته وه، شوینه واری خوئی به جی ده هیلیت.

ناوه کانی ئیسلام له دل و دهروون و گیانی من خالکوتی کراوه. خوینهر به خویندنی ئهم نووسینه ده زانیت که ئیسلام به ئه دهب و نهخشه یهک که ههیهتی، خالی لهسه ر زمان و زوبانی من داکوتاه. ئه مه بو من کیشه و گرفتییکی دهروونی مه زنی دروست کرد و ههردهم منی ئازار ده دا. له بهر کردنی سوورتهی فاتیه له به هیترین خهت و خاله کانه که بو هه میشه له دهروون ئه مینیته وه. ئنجا بو منی کورد ئه وه گرنگه که چوّن له گهل برایانی کوردم چاره سه ری کیشه ی کورد بکه م؟! ئه و خهت و خالانه ی که ئیسلام له دهروونی منی کیشاوه، ههردهم ههست و نهستی من ده بات بو ئیسلام و ناتوانم که دژایه تی ئیسلام و موسولمانه کان بکه م. بویه به روونی و دلنیایی ده لیم که خوین و دهروونی من له گهل قورئان تیکهل بووه و ههر له مندالیه وه خهت و خهتمی قورئان له سه رم کوتراه، ئیتر باش وایه که کهس لومه ی نزیکه ههست و نهستی من بو ئیسلام نهکات. ئه مه په یامیکی زور روونه.

له دهوره یهک که له به شه ناوخویی زانکوی سه لاهه دین بووم، بیگانه ییهک له گهل خوینده وانانی پوژیه لاتی کوردستان له لای مندا هه بوو. قسه و باسه کانی زمان و زوبانی ئه وان به دهستی که سانیک خالکوتی کرابوو که بو من به هایه کی نه بوو. له دل و دهروونی خویدا ئه مزانی که ئه و خالکوتیه که له سه ر گیان و هوشی ئه وانه کراوه، ئیتر پاک کردنه وه و کوژرانه وهی بو نیه. ئه مه وای ده کرد ههست به وه بکه م که له کوی که سانیک ده ژیم که بو من، مردوو ده ناسران.

خوای مه زن باشترین پاکه ره وهی خال و نهخشه کانه. دهستی پیروزی ته وانی ئه وهی هه یه که ههر نهخشه و خالیک که تیکه لی خوینیش بووبیت پاکی بکاته وه. مروّف و ناوه مروّفیه کان ههر له به ره تا کانه وه خال و خهت و نهخشه یان له خوینی من تیکهل کرد و منیان به دهسته یهک ناو و پرسته ی دوور له رووناکی کوتاو و منیان په نگین کرد. ئیسته که سرنج له و رابردوو ده ده مه وه، ده لیم: من له وانه بووم که به ره و نه زانی و ئاخر شه پی ده چووم، خوای مه زن منی له و ئاخر شه پیه پرگار کرد.

ههر نهخشه یهک که به سه ر دل و روومه تی مروّفه وه کوتر، ئیتر جیگه ی دلخووشی و ئومید له و مروّفه نامینیت که پرگاری بیت و ده رباز بیت. ههر له به ره تاوه ئه و مروّفه به و خال و نهخشه که به سه ر روومه تی کوتراه، کوژی دیاریکراوه یه. بو نمونه ئه و دهسته له و خوینده وانانه که له زانکوی سه لاهه دین به ناوه کانی سوسیالیسته کان و کومونیسته کانه وه خهت و خالیان بو کوتراه، یان به دهستی ئینگلیزه کان و ئه مریکیه کان نهخشه و خالیان بو کیشراوه و کوتراه و دامه زراوه، ئه وانه ئیتر خوئیان و نه وه کانیا ن خهت و خالیان کیشراوه و کوتراه و براوه ته وه.

له بیرمه که دهسته گهنجیک له پارکهکان خهریک به خال کوتان دهبوون. ئەو گهنجانەى که تازه پى دهگه‌یشتن به خو‌شه‌ویستی کهسیک یان ناویک، وینه‌یهک یان ناویکیان له‌سه‌ر پیستی خویان ده‌نووسی. که‌سانیکم ده‌ناسی که هەر له خویانه‌وه به‌س بو ئەوه‌ی که پیستیان شین بکه‌ن، چه‌ند ورده خالیکی بی مانایان له‌سه‌ر پیستیان ده‌کیشا. هه‌روه‌ها مرو‌ف وشه‌کان و ناوه‌کان له‌سه‌ر گیان و ده‌روونی خال ده‌کو‌تیت و بو‌ماوه‌یهک پیوه ده‌مینیت و له‌گه‌ل ئەو خاله‌وه ده‌ژی. نه‌وه‌کان له‌به‌ر ئەوه‌ی که ناگاه نین که وشه‌کان و رسته‌کان وه‌ک خالی سه‌ر پیسته، خویان له‌گه‌ل هەر کتیب و رسته و ناویک تیده‌خه‌ن و ده‌روونی خویان بو‌ده‌ستی کوته‌ری خالکوته‌کان شل ده‌که‌ن.

که‌سانیک له ئەده‌ب و په‌روه‌رده‌یهک خه‌ریکی خویندن ده‌بن، وه‌ک ئەو فه‌قیانه که له حو‌جره‌یهک بو‌ماوه‌یهکی دریز دەم و ده‌ست و ده‌روونی خویان به‌ناوی سه‌دان ناوه‌وه ده‌ده‌ن، یان وه‌ک خوینده‌وانیکی زانکو که له‌سه‌ر زانسته کو‌مه‌لایه‌تیه‌کان ده‌خوینیت و بو‌ماوه‌ی چه‌ند سال دەم و ده‌ستی به‌ناوه‌کانی رۆژئاوا خه‌ریک ده‌کات، ئەو که‌سانه که ناوه‌ها بو‌ماوه‌ی چه‌ند سال به‌ناوه‌کانی بنه‌یهک و په‌روه‌رده‌یهک خه‌ریک ده‌بن و له‌سه‌ری سه‌بر ده‌که‌ن، ئەوانه خالی بونیادیان کیشراوه و خویان ناگاهیان له‌خویان نیه. مه‌گه‌ر ئەو که‌سانه که خویان مه‌زن به‌خواستی خوی خاله‌کانیان بو‌بکو‌ژینیت‌وه و زه‌مینه‌ی ئەوه‌یان بو‌خوش بکات که خه‌ت و خالی تر بکو‌تن.

نه‌وه‌کان بو‌ ئەوه‌ی که بگه‌ن به‌پیگه‌ی ناوه‌کان، ده‌بیت که خه‌ت و خال له‌سه‌ر ده‌روون و پوومه‌تیان هه‌بیت. که‌سانیک هه‌ن که ده‌یان‌ه‌ویت به‌خواست و هه‌ست و هه‌زی خویان خه‌ت و خال له‌سه‌ر ده‌روونی خویان بکیشن. بو‌نموونه ناوه‌ کوردیه‌کان که له‌بواری قورئان خه‌ریک بوون، هه‌ولی ئەوه‌یاندا که به‌ده‌ستی خویان خه‌ت و خال له‌سه‌ر ده‌روونی خویان و ده‌ورووبه‌ریه‌کانیان بکیشن. که‌سانی وه‌ک ئەحمه‌دی مو‌فتی زاده و ناسری سو‌بحانی له‌وه‌که‌سانه بوون که ده‌یان‌ه‌ویست به‌ده‌ستی خویان، به‌رسته‌کانی قورئان، نه‌خشه و خه‌ت و خال بکیشن.

خه‌ت و خالی ده‌ری له‌سه‌ر پیست، ئاساییترین شیوه‌یه که که‌سیک ئەزانیت به‌چی خه‌ت و خال دروست ده‌کات، به‌لام ئەو په‌روه‌رده‌یه‌ی که خه‌ت و خاله‌کانی وشه‌کان و رسته‌کان ده‌کیشیت وه ئەو دەم و ده‌ستانه‌ی که ده‌یکوتیت، وه‌گرنگتر له‌سه‌ر چ رۆح و ده‌روونیک خه‌ت و خاله‌کان ده‌کیشیت، به‌های زوری هه‌یه. ده‌سته ده‌سته‌ی ناوه‌کانی کورد چ دیندار و چ بی‌دین، له‌شۆرش و هه‌لسانه‌وه‌کانیان پیش ئەوه‌ی که خه‌ت و خال و نه‌خشه له‌سه‌ر ده‌روون و پوومه‌تی خویان بکیشن، ده‌ستیان وه‌ک ده‌ستی خالکو‌ت به‌کار بردوه و نه‌خشه و خال و خه‌تیان بو‌ده‌سته ده‌سته‌ی خه‌لک کیشاوه که به‌ئاسان ره‌ش نابیت‌وه. خه‌لک که ده‌سته رسته و باسیکی بو‌بکه‌یت‌وه، به‌وه‌قسه و باسانه‌وه ده‌به‌سترینه‌وه و داده‌کو‌ترین.

ئەشكەوت و شار لە ئەدەبى ناوہكاندا

دەولەت شارەكانى يۇنان ناويكە كە لە ئەدەبى فەلسەفەدا بە شوپىنى ناوى ناودارانى فەلسەفە ناسراوہ. باسى ئەم دەولەت شارانە بۆ سەرجم زمانەكان وەرگىراوہ و نەوہكانى ھەر زمانىك بە ئەو ناوانە كە لە دەولەت شارەكانەوہ گەشەيان كردووہ، ئاشنايەتيان ھەيە.

دەولەت شار ئامازە بە دوو وشەى دەولەت و شارە كە لە كۆنەوہ لە يۇنانەوہ گەشەيان كردووہ وە ئەو شارانە شوپىنى گەشەى ناوہكان بوون. ئەدەبى مرؤقى كەيفى خۆش بووہ كە يۇنان وەك سەرەتايەكى ناسياو بۆ سەرەتاي ناسين بناسيەت و پييداگرى لەسەر بكات. ھەربۆيە بنەواى سەرجم زانستەكان دەگەرپيننەوہ بۆ يۇنان وە بە خۆشەويستى ھەولى ئەوہ دەدن كە لە رپى يۇنانەوہ سەرەتاي ناسين دەست پيى بكەن.

چەند وردە خالىك ھەيە كە ھۆى خۆشى مرؤف بەرەو يۇنانەوہ دەردەخات، يەككە لەوانە ژيانى مرؤف لە شارە. شار بۆ ناسين شوپينكە كە لە تەنيايى و بى دەنگى مرؤف دەردەھيىت وە ئامازە بەوہيە كە دەستەيەك لە مرؤفەكان لە ھەولى ئەوہن كە بناسن و بزائن. شار و شەراب، شار و پەيگەرە تاشراوہكان، شار و قوتابخانەكان، شار و گەشتى ناوہكان، شار و خواكان، شار و ئەفسانە و چيرۆكەكان، شار و ئاگان، شار و ھونەرەكان. شارەكانى يۇنان بۆ ئاگان بووہ وە ئەوان خواوندارى مرؤف و كتيبەكانيان كردووہ. لە شارەكان قوتابخانەكان گەشەيان كردووہ وە نەوہكان لەبەر دەستى ناوہكان گەرايان سەندووہ.

يۇنانيەكان لە شارەكاندا ناسينيان بە دەست ھيئاوہ، ئەو ناسينە بە ناوى مرؤفەوہ ناسراوہ وە زانستىك بووہ كە بە خواستى خودى مرؤف بووہ. مرؤفەكان بە خواستى خويان گەشەيان بە وشەكان داوہ.

من لە دەورانى حوجرەدا برۋايەكم بۆ دروست بوو كە ناسين لە شارەكان و قوتابخانەكانى نيو شارەكانەوہ گەشە دەكات. ھەر ھەمووى ناوہكان كە من ئاشنايەتيم لەگەليان دروست كرد، لە شارەكانەوہ گەشەيان بە ناوى خويان داوہ. سادقى ھيدايت لە تاران گەرە بوو وە لە فەرانسە ناوى خۆى بۆ نەوہكانى فارس كردوہ. ئەحمەدى موفتى زادە لە بنەمالەى موفتيەكانى شارى سنە بوو كە باوك و باپيرانى وەك ناوہ ناسراوہكانى شارى سنە ناسراون. سەيد قوتب لە سەفەرى بۆ ئەمريكا و گەرانەوہى لەو سەفەرە دەم و دەستى دەكاتەوہ.

لە زانكۆى سەلاھەدين بە دەستەيەك لە مامۇستاكان ئاشنا بووم كە ھەركامەيان لە شاريكەوہ ھاتبوونەوہ، يەككە لە مۆسكۆوہ و يەككە لە بەرلينەوہ و يەككە تر لە لەندەنەوہ و يەككە تر لە بەغداوہ. ئەو مامۇستايانە ھەر ھەموويان باسيان لە دەستەيەك لە ناوہكان دەكرد كە دەوريان ھەبووہ لە دامەزراندنى شارەكان و قوتابخانەكانى شارەكان. باسى ناوى كارل ماركس دەكرا كە بە باسى سۆشياىل، گەشەى بە سۆشياىليزما. سۆشياىليزم دەورى ھەبوو لە دامەزراندنى

نەخشەى شارەكان و نەخشە ئەدەبىيەكان. باسى ناوى مۇنتسكىيۆ و پۇسۇيان دەکرد كە دەورىان هەبوو لە ياساكانى شار و دامەزراندنى پەروردهى شارى.

قوتابخانە فيكرىهكان وهك قوتابخانەى فرانكفۆرت، لە نموونەكانى شارى كردنى ناوهكان و هزرهكانە. ئەو قوتابخانە و قوتابخانەكانى هاوشىوہى كاريگەريان لە نەوهكان و ناوهكان كرد كە شارى بژين و گەشە بە شارى بوون بدن. بە گشتى مودرنىت و كۆلەكەكانى بەرەتاي مودرنىت، دامەزرينەرى شار و ژيان و ئەندىشەى شارى بوو.

فردريك نيچەى ئالمانى لە فەلسەفەى يۆنانەوہ وە لە باسى شارەكان و خواى شارەكانى يۆنان دەستى بە ناسين كرد. نيچە وهك پيشينيانى خوى پرى و شوينى ناوهكانى گرتهبەر و هەولئى ئەوويدا كە لەگەل ناوهكان و وشەكانى يۆنان ئاشنايەتى دروست بكات. نيچە لەگەل خواكانى يۆنان و وشەكانى يۆنان بە جوانى ئاشنا بوو وە پاش ئەو ئاشنايەتتە بووہ مامۇستايەك و لە زانكۆيەك وانەكانى ئەدەبى يۆنانى دەوتەوہ. بەلام يۆنان و وشەكانى يۆنان نەيانتوانى كە ئارامش بۆ ناوى نيچە بهينن. هەربۆيە لە شيعر و مۇسقىا و پەيكەرەكانى شار هەلات بۆ كەژەكانى ئالپ و لەوئى چاوەروانى ئەوہى دەکرد كە يەكئىك بئتە هاوارىه وە.

بۆ شيركو بئكەس وەسىەت دەكات لە ناو شار و لە پاركى ئازادى بينژن؟! ديارە كە خوى لە وەلام باسى ئەوہ دەكات كە پئى خوڤە لە گوڤدا لەگەل شايى و خوڤىهەكانى خەلكى شارى سلىمانى تئكەل بئت. ديارە شيركو بئكەس هەستى بەوہ كردووہ لە گوڤيش هەر دەژى. بۆيە پرسيار ئەوہيە كە ئايا شيركو بئكەس ترساوہ لە گوڤىك كە لە چۆلەوانى و بيابان بئت!؟

" بە كورتى ئەوہ بئيم كە مرؤف وردە وردە و لە دريژى ميژووى خويدا، دل و دەروونى لە هەموو بپيوه و دەيهوئت كە لەناوخۆ و دەروونى خوى لەگەل مرؤفەكانى تر بژى. مرؤف ئيتر نايەوئت كە باسى خوا و پەيامهينەر و چۆلەوانى و غەيب و رۆح گەشە بكات!. هەربۆيە شارى ژيان كردن لە دياردەكانى سەردەمى نوئى مرؤفايەتتە".

ئەشكەوت لە ناسيندا ناوى بەرانبەر شارە. لە دەورانى حوجرەدا كە مامۇستاكان قورئانيان بۆ من دەخوئندەوہ، باسى ئەوہيان نەدەکرد كە ناوهكانى دين هەر هەموويان لە كەژەكان و چۆلەوانىهەكان و ئەشكەوتەكان گەشەيان كردووہ. مامۇستاكانى حوجرە بە دەمى خوئيان قورئانيان بۆ ئيمە دەخوئند و بە دەستى خوئيان ئيمەيان دەبرد بۆ تاران بۆ ئەوہى كە كتئبەكانى ناسين و زانست بکړين. لە پاش ئەوہى كە لە حوجرە جيا بوومەوہ، هەولئى ئەوہمدا كە خۆم قورئان بخوئنمەوہ و نەهئلم كە كەس قورئانم بۆ بخوئنئتەوہ. بە خوئندنەوہى خۆم بۆم روون بووہوہ كە هەر هەمووى ئەو ناوانە كە دين و باسى دينيان لە نيو مرؤف گەشە پئداوہ، لە ئەشكەوتەكان و كەژەكان و تەنياييەكان و چۆلەوانىهەكان كراونەتەوہ.

باش وایه که خوینەر به وردی له ههست و هزرهکانی ئه و ناوانه نزیک بپتهوه که له شارهکان ههلاتوون و پهنايان بۆ که ژهکان بردوو. پالنه و هوکاري ئه و ناوانه چیه که له دوریهکی ژیان له گهڵ شارنشینهکان له شارهکانهوه، له ناکاوه پهنا بۆ که ژهکان و ئهشکهوتهکان دهبن؟!

ناوه مرۆقیهکان ههردهم ههولێ ئهوه ددهن که بهره و ناوهوه برۆن و پیکهاتهیهک دروست بکهن که له دهوری شارهکان بیت. ناهه مرۆقیهکان بهره و ناوهوه دهچن و ریکخراوهکان دروست دهکن و مرۆف ئهوهندهی تر به پیکهاتهکانهوه بهند و بهست دهکن. مه بهست له ناوهوه ئهوهیه که نهوهکان بۆ ئهوهی که بگهن به ناسین و زانست، به ئاسانی بهو پیگه بگهن. وهک جادهکانی شار، بۆ ئهوهی که بۆ هات و چۆ ئاماده و فهراههه بیت، ههروهها ئینترنت و میدیاکان بووته خۆراکی رۆژانهی خهڵک که به شاری کردنی مرۆقه. مرۆف دهیهویت که ناوی خۆی به خۆیهوه بهند بکات وه ژینگهیهک دروست بکات که نهوهکان له رپگهی ناهه مرۆقیهکان ههنگاوهکان ههلبگرن. مرۆف خواستی ئهوهی ههیه که نهوهکان به ناوی مرۆقهوه رپ و رپبازهکانی بۆ خۆش بکریت. مرۆف ههرچی که بونیادی شارهکان نهخشه دهکیشیت، ئهوهنده له دهروهی شارهکان بیگانه دهبیت.

له قورئان هاتوو که ناوهکان له تهنیایی و له چۆلهوانی ناسین و بهخشندهییان پچ کراوه. له قورئان هاتوو که: لکل جعلنا منکم شرعة و منهاجا (المائدة ۴۸) هه ریهک له ناوهکان خاوهن شهقام و رپی خویانن. قورئان چۆلهوانی بۆ خهڵک فهراههه ناکات، به لکو ئاوههای دامهزاندوو که یهکیک یان چهند که سیک پیکهوه له که ژهکان و چۆلهوانیهکان بهخشندهییان پچ دهکریت.

موحه ممه دی کورپی عهبدو لا کاتیک که پهنا ی بۆ ئهشکهوتی حهرا برد، بۆ ئهوه بوو که له باروودۆخی شاریهکان، شوینیک بۆ ئارامش بدۆزیتهوه. موحه ممه دهلات بۆ ئهشکهوتی حهرا بۆ ئهوهی که سکالای دهروونی بگهیهنیت و به دوا ی چارهسهه بگه رپیت.

فردریک نیجهی ئالمانی پاش ئهوهی که سائهها خهریک به ناوهکانی یۆنان دهبیت و به زانستی یۆنان ئاشنا دهبیت، دلێ تهنگ دهبیت و نیگه ران و هیلاک دهبیت، بۆ ئهوهی که ئاسایشیک بدۆزیتهوه، پهنا به که ژهکانی ئالپ دهبات. پهنا بردن بۆ ئالپ مانای ئهوهیه که بونیادهکانی شاری مرۆف زهمینهی ئهوهیان تیدا نیه که ئارامش به دهروونی مرۆف بدن.

شار شوینی خهڵکه وه خهڵک له شارهکان بابهتهکان به دوا ی خویاندا دروست دهکن و په ره ی پچ ددهن. ئه وه دهسته له زانستانهی که له یۆنانه وه گه شهی کرد، بۆ ئه وه بوو که شاریهکان له ژیا نی شاری هاوکاری بکات، بۆ ئه وهی که خهڵک له شادا به ئاسایش بگه یه نیت. زانستی سیاسی و کومه لناسی و ئابووری و دهروونناسی ئه مپۆ له داوینی دهسته یهک له ناوهکان سه ریان بهرز کرده وه که له رپی ناوهکانی یۆنانه وه دهستیان به خویندن کردوو.

خاوه نداریهتی ته واوی بنهکانی دروستبوو له ناوه رپۆکی شارهکاندا، پیکه وه بهند و بهستی یه کدین و دهستهکانی نیو شار هه ر هه موویان پیکه وه گری دراو ن. بۆیه دلخۆشی له لای ئه و

دهستانه به دی نایهت. حوجره ی موحه ممد ئیقبا لی لاهوری له گهل کومه لی ئیسلاح و ده عوه تی سهر به ئیخوانی موسلمین، په یوه ندی هه یه. حوجره پهره به ئه و کتیبانه ده دات که ئه و ده ستانه پپیان خو شه گه شه بکات. ههروه ها خاوه ندرانی زانکوکانی باشووری کوردستان شوشه ی شه رابیان له مه جلیسی سیاسیه کان ته قه ی دیت!

گهنج و تاج له دهستهکان و سهرهکاندا

پښ و پښ

قل عسی ان یكون ردف لکم بعض الذی تستعجلون (النمل ۷۲)

ژنهکان پیلایوی بن بهرز له پښ دهکهن و بنه پپیان له خاک دوور ئهکهن. به پپچه وانه وه له هه ندیک له پښ و په سمه دینیهکان، ده بیت پیلایو له پښ ده بیت.

بنه پپی مروّف پیگه ی مروّف له زه ویدا دیاری ئهکات. غرور و خو له خاکه وه زور نزیکه. مروّف تهوانی ئه وه ی هه یه به ناوی خوا له ریگه ی بنه پپیه وه پیگه ی خو ی بزانیّت. چو نیه تی و شیوه ی ئه م زانینه ش ئه وه یه که مروّف به پپی په تی به سهر خاکدا پښ بکات. مروّف هه رچی بنه پپی له زه وی دوور بیت و بنه پپی له خاک بیمنهت بزانیّت، ئه وه دانایی که م و شیواو ده بیت.

ئایه تی ۷۲ ی سوورته تی نه مل به پروونی ده ریده خات که هه ندیک شت که په له ی بو ئهکهن، زور نزیکه. ههروه ها بو ئه وه ی که مروّف پیگه ی خو ی بزانیّت، باش وایه له پښ و بنه پپی که لک وه رگریّت.

من زور هه ولمداو ه که پښ و پپی خو م تا قی بکه مه وه، هه رچو ن که له ش و جلهکانی خو م تا قی کردو وه ته وه. سه رچاوه ی ناسین و زانست له پښ نیه، به لکو له پپیه. هه رچه ند که مروّف باش و دروست پښ به پپی بکات، له خاک و بنه پپیه وه ناسین و زانست به و که سه ده گات.

به لام مروّف زانست و ناسینی وهک گهنج و تاج ده ویت، ده یه ویت که به ده ست و سه ریه وه بیت!

گهنج و تاج له سهر و ده ستدا

دهسته یه کی که م له ناوه کان بو ئه وه ی که بگهن به ناسین و راستی، ژیان ی خو یان له ترس و هه راس خستو وه. ئه و ناوانه پپیان وابوو ه که راستی وهک گهنجیکه که له سه رزه مینیک نیژراوه و ئه وان ده بیت که به دل و ده روون و ههستهکان و بیرهکانیان پپی بگهن. گه نجهکان و شته به هادارهکان به ده ستیکی ته نیا ده نیژریت، وه به ده ستیکی ته نیاش له چال درده هیژریت. ئه و دهسته له ناوانه پپیان وایه که راستی وهک گهنجیکه که ده بیت به دهستی خو یان له چالی

دەربەھینن. تینویەتی و گری گیانیان نانیشیت، مەگەر ئەو کاتە نەبیت کە بە دەستی خۆیان دەری بەھینن.

ھەر ئەم گەنجە زۆریکی لە قوتابەھکان و فەقیکانی بە دواى خۆیدا شیت و شەیدا کرد وە تا کۆتایی ژیانان لە تەنیاى و گوشەگیری مانەوہ. کەسیکی وەک ئەبوھامدی غەزالی کە لە شاری بەغدا خاوەن پلە و پیگەى زانستی بوو، بۆ ئەوہی کە بگات بە ناسین و تینویەتی دلی بکوژینیتەوہ، پرووی لە شام و شارەکانی تر کرد و خۆی لە گوشەگیری و تەنیاى شارەدوہ. لە کۆتایی بە بەرھەمیکی نووسراوہ کە بە دەستی خۆی دەینوسییت، ئاماژە بەوہ دەکات کە بە ئاسایش و ئارامش گەیشتوہ.

فردریک نیچە و کارل مارکس، ھەركامەیان بە دەستی خۆیان بە دواى گەنجەکە دەکەون و بەھا بە ھەولەکانی یەکدی نادەن و ھەركام لەوان بە ئەدەب و نەخشەبەک دەگات و بانگەوازی بۆ دەکەن. نیچە بۆ ئەوہی کە بە گەنجی راستی بگات، ئاوارەیی کەژەکانی ئالپ دەبیت و ھەولێ ئەوہ دەدات کە ھەستەکان و ھزرەکانی لەسەر کەژەکانی ئالپ دارپۆزیت و ئامادەى بکات. لەو کاتە کە ناوہکان لە تەنیاى و گوشەگیری دەژین و دەمینن، ئەوہی کە بۆیان گرنگە ئەوہیە کە بە کۆتاییەک بگەن کە بپروایان پپی ھەبیت.

مرۆفە خوازیارەکان دەیانەوویت پیش ئەوہی کە بمرن، بە دەستی خۆیان بە ناسین و راستی بگەيەن. دەیانەوویت کە بە دەستی خۆیان تینویەتی و تاسقیەتیان بشکیت و ئارام ببنەوہ.

پیم قورس و سەخت بوو کە منیش وەک ھەر خویندەوانیکی تر لە زانکۆ یەک کتیب و یەک نووسراوہ بە دەستەوہ بگرم. ئەو نووسینانەى کە ئەوانی تر بە دەستەوہیان دەگرت، منیش بە دەستەوہم دەگرت و دەمخویندەوہ. دەروونی من ئەو ستمەى قبوول نەدەکرد. بە بازبازین و ئەمسەرئەوسەرێک کە بۆ دۆزینەوہى ناسین و راستی دەمکرد، ھەستم بەوہ کرد کە منیش وەک ھەریەک لەو کەسانەى کە بە شوینی زانست و ناسین کەوتوون، منیش ئاوەھا بە دواى ناسین کەوتووم. منیش وەک ناوہکانی تر بۆ ئەوہی کە بگەم بە ناسین دەبیت بە دواى ئەو گەنجەدا ئاوارە و مالبەدەر بېم. لەبەر ئەوہی کە دەمەوویت خۆم بە دەستی خۆم گەنجیکی تاییەت لە ئەدەب و پستەکان بدۆزمەوہ کە دل و دەروونی من تیر بکات.

لە بیرمە لە دەورەى حوجرە، لە کاتی خویندن بە چۆخەوورانەکەوہ دەمخویند و کتیبەکانم بە دەستەوہ دەگرت. شالی قاتەکەم جوان جوان دەجەپاند و جۆرە حەزیکم تیدا بوو کە بە شالی بەستراوہوہ، کتیبەکان بخوینم. لە کاتی خەوتنیش ھەر بە قاتی کوردیەوہ دەخەوتم. ئاوەھا خەوتنیک بۆ من بووہ جیگەى پرسیار. لە دەورانی زانکۆی سەلاحەدین ئەو خۆپێچانەوہ دیسان منی گرتەوہ. بە توندی بۆین باخم دەبەست و بە بەستراوہی دەچووم بۆ زانکۆ. لە کاتی گەپانەوہ لە زانکۆش ھەر حەزم لئ بوو کە بە قاتەوہ لەسەر میزی خویندن دانیشم و خەریکی خویندن بېم.

ئاوہا خویندنیك كه فەقئ بیهوئیت به قاتی كوردیهوه بخوینئیت و بخهوئیت، ئاماژیه به دهروونیکی پر له هیوا و ئومئید. كهس نهبوو كه ههست بهوه بكات كه من دهروونیکی پر له ئومئیدم ههیه.

دهستهیهك له ناوهكان بو ئهوهی كه بگهن به گهنجی ناسین و مهعریفهت، لهسهر ناسینهكان و زانستهكان خویمان پل و تل داوه. له زانستهكانی دین بو زانستهكانی مروفی، لهوهشهوه بو زانسته سروشتیهكانهوه، وه لهوهشه بو فلسفه و ژێرخانهكانی فلسفه.

ئیهراهیمی كوری خالم پاش ئهوهی كه زانستهكانی دینی تهواو كرد، دل و دهروونی تیر نهبوو، بو تیر كردنی دهروونی ویستی كه زانسته كۆمهلایهتیهكان بخوینئیت. كهسیکی وهك سهید حوسهینی نهسر و عهبدولكهزیمی سروش كه به ناودارانی بیر و تیرهكانی دینی ئیسلامی ئیرانی دهناسرین، له چهند بواری زانستی ئهمسهر و ئهوسهریان كردوو، له فلسفه و دین و زانسته سروشتیهكان و زانسته كۆمهلایهتیهكان كتییبان خویندوووتهوه و بو دۆزینهوهی ناسین و راستی ههولیان داوه. دۆستی ههر ناویکیان كردوو و لهگهڵ ههر ناویك دهستیانداه.

فردریك نیچه تینی دلی نهشكا و موسیقاش ئهوهی نهگهیانده مهزلگه و له تهنیایی و دامای سكهتهی كرد و مرد. نیچه به گهنجی خوئ نهگهیشته. نهك تهنیا ئهوه، بهلكو هیچ كهس به گهنج ناگات مهگهر خوای مهزن خواستی لهسهری ههبیته و بهری پێ ببهخشیت. له قورئاندا هاتوو له وشه پاك وهك داری پاكه كه رهگ و پیشهی له زهوی بیته و لقهكانی له ئاسمان شهكاوه بیته. وشه پیهیسه وهك داریكه كه رهگ و پیشهی له زهوی نهبیته و له زهوی كهنا بیته و با بهرهو ههر لایهك بیبات. خوای مهزن دهفهرمیته كه داری پاك، بهری خوئ ئهوه كاته دهوات كه خواستی لهسهر ههبیته.

بهردانی دار نمونهیهكه كه خوای گهوره له قورئان كهلكی لی وهردهگریته. ناسین وهك گهنج نمونهیهكه كه مروف كهلكی لی وهردهگریته. بهر بو ئهوهیه كه ئهوه كهسانهی كه له نزیك ئهوه دارهن، لیی بخۆن. بهر بو جاریكه و بو دهمیكه.

ناوهكان له شارهكان بو شارهكانی تر دهچن وه له زانستهكان بو زانستهكانی تر دهچن، له شارهكان بو ئهشكهوتهكان دهچن، تاویك سوئی دهبن و تاویك جیهادی دهبن، سهردهمیك دهبنه پۆژهلاتی و سهردهمیك دهبنه خۆئاوایی، ههر ههمووی ئهوه جوولانهوه و خو تل و پلدانه بو ئهوهیه كه به ناسین و راستی بگهن و دل و دهروونیان ئارام بیته. به خواستی خوای گهوره مروف ههرچی كتیب و كتیبخانه گهشه پیدهوات، ئهوهنده سهر و چاو و گوئی بهند و بهست و داخراو دهبیته و دهمیئیهتهوه. مروف لهوه دووره كه خوای مهزن خوئ ئاسایش به دهروونی مروف دهبهخشیت، تهنیا خوایه كه ئهتوانیت وشهكان له نهخشه و خالیک لهسهر پومتهی مروف به جوانی بكوتیت و تیشکی پووناکی لهسهر بگریته و دهری بخات. لهوه دلنیا بن كه ئهوه كهسانهی كه چهند جار خال به پومتهیان دهكوتن و پاکی دهكهنهوه، ئیتر ئهوه پیسته خالی تر به جوانی وهرناگریته و دهرخات.

بهسرهاتی من و زانست له بهردهستی مروّف چیرۆکیکی تره که شایستهیه نهوهکان به پینووسی خۆم لیمی وهربگرن و ئاگاهیان له باروودۆخی من ههبیّت.

له دهورانی حوجرهدا ههنگاوهکانم له شوینه پیکانی ئهو ناوانه دهنیا که بۆ دینناسی ههولیان دهدا. بۆ نمونه بههام به ژیانی موحههمهدی غهزالی میسری و موحههمهد عهبده دهدا. ئهو دووانه بۆ ئهوهی که بزائن و دین بناسن، ژیانیکی سهخت و نارحهتیاں کیشاوه. ئهو کاته له حوجره باسی ئهوهیان نهدهکرد که موحههمهدی پهيامهینهر به چ پڕیهک به پروناکی گهیشتووه؟! به ئیمهیان نهدهوت که ئهو چۆن بوو تیشک به ئهشکهوتدا نادات، به ئهشکهوتهکهی موحههمهد کهوت و لئ ئاوهدانی کردهوه!؟.

منیان به شوپن ناوی موحههمهدی غهزالی و موحههمهد عهبده خست، له جیاتی ئهوه که به شوپنی ناوی موحههمهدی کورپی عهبدولام بخهن. ئهمه ههلهیهک بوو که نهزانی و ناتهووانی مامۆستاکانی حوجرهی دهگهیاوند. به ئیمهیان نهدهوت که کپنۆش و ستایشی خوای مهزن له شهوان نوور و تیشک دهبهخشیت، بهلکو دهیانهوت که ناسری سوبحانی و موحههمهدی غهزالی له شهواندا، لهسهر کتیبهکان چاویان له خهو دهچوو!.

خوای مهزن بهخشندهیی به ناوی موحههمهدی کورپی عهبدولا کرد، ئهو کهسه که له تهنیایی و تاریکی ئهشکهوتدا، مابوووه. مامۆستاکانی حوجرهش ئیمهیان فییری ئهوه دهکرد که شهوان به سههر کتیبهکانهوه خهومان لئ بکهویت. ئهوهنده دژایهتی خهو و جیگهی خهویان دهکرد، خهو لیمان بووه کیشهیهکی گهوره و تووشی نارحهتیمانی کرد.

من پاش ئهوهی که له زانکۆی سهلاحهدين خویندیم تهواو کرد، باروودۆخی ژیاں له ئیران و عیراق بۆم سهخت بوو، حکومهتی ههریمی کوردستان هاوکاری منی نهکرد و منیش بۆ ئهوهی که شوپنی ژیاں بدۆزمهوه وه پهره به خویندنی خۆم بدهم، پروم له پوژئاوا کرد و له ولاتی بریتانیا داوای پهنابهريم کرد. پاش ئهوهی که باروودۆخی من نالهبار بوو، ههستم کرد که ئهگهر ئهو زانستهی که من دهمهویت ئاوهها ژیاں له من تیک دهوات و لهشم دهردهدار دهکات، ئهوه من دهست لهو زانسته دهشۆرم و واز دههینم. ئیتر سویندم به ناوی خوای مهزن خوارد که لهوه زیاتر نووسینی مروّف به دهستهوه نهگرم و واز له بهرهمهکانی مروّف و ناوهندهکانی مروّف بهینم. ههستهکانم منیان شایسته و لایق دهزانی و یهخهی منیان دهگرت و به منیان دهوت که: ئیتر ئیمه بۆ پروناکی ناچین، ئهوه پروناکیه که دهبیّت بهرهو ئیمهوه بیّت!.

ئاوهها قسهیهک له گیانی ههر کهسیکهوه بهدهرنایهت که "ئهو زانسته دهبیّت که بهرهو منهوه بیّت". ئهمه ئاماره بهوه بوو که دهروونی من رادهیهکی بهرزی له ههستهکان و هزرهکانی بۆ بهدهر کهوتوو. زانست بۆ من وهک گهنج نیه که دهبیّت بهداوی سههرگردان و ئاواره بجم، بهلکو وهک بهخششیکه که دهبیّت خوای مهزن پپی مروّف به شایسته بزانیّت و له بنه پپی بنیّت. زۆر له ناوهکان خۆیان به دهستی خۆیان به داوی گهنج و تاج دهگهرپن که له سهریانی بکهن و خۆیان به نهوهکان بناسین. ئهوانه له پروناکی و راستی دوور و بهدهرن.

له ماوهی ئەم چوواری سالی که له ولاتی ئینگلیس به سهختی و دهر و گرفتاری به پیم کردوه، بۆ من دهرکهوت که ناسین و راستی وهک تیشک و پروناکیه که له کرانه وهدا ده به خشریت، تیشک و پروناکی له دهمه وه ناوه شیریت. دهرکهوت که ناسین و راستی له ئەو تیشکه وهیه که خوی مهزن له تیشکی پیروزی به مروفت ببه خشریت. ئیتر ئینگلیس و کومه ناسی و پهروه رده و زانکۆ و ئەو ناوانه بۆ من به هایه کیان نهما و به ناوی خوی مهزن لیان دوورم گرت و پاریزم له ناوانه کرد.

پۆ و شیوهی ژیانی وشهکانی من تهنیا بۆ خۆم دا پزراوه. من بۆ نه وهکان تهنیا ده توانن که وهک نمونهیه که بمخویننه وه. وینهی من و ئیوه وهک ئەوهیه که کورپیک بیهویت که فییری ئەسپ سواری بییت، ئەو کورپه به ئەسپیک فییر ده بییت که بهس بۆ راهیانان راگیراوه. ئەو ئەسپه بۆ شه پ و پاوی کورپه که نیه. دلنیا بن له وه که من بهم نووسینه ده توانم که کهسانیک به ناوی خوی مهزن رابهینم بۆ ئەوهی که خویان به ئەسپی تایبهتی خویان پاو و شه ری خویان بکهن. من دهمه ویت که به باشترین پرستهکان زهمینه و ژینگه ی ئەوه بۆ نه وهکان خۆش بکهم که به تهوانا و به هیز برۆن و ئاسۆکان و به ستراوهکان بکه نه وه.

له بیرمه که له لادئ که پیک له ناکاوه پهیدا بوو. که ره که هه ندیک برین له پشتی دیار بوو، دیار بوو که ئازهللی درنده په لاماری دا بوو. ههستم کرد له بیکه سی و ترس هاتبوو بۆ ئاوابی ئیمه. مندالهکان له دهوری کۆ بوونه وه و کردیانه هات و هاوار و خویان ده دایه سه ر پشتی که ره که و ده یانه ویت سواری ببن. که ریش به که ری خوی ههستی به وه کردبوو که ئەم مندالانه بهس ده یانه ویت که تاویک سوار ببن و چیژیک ببینن. ئەوهنده هات و هه رایان کرد و که ریان نه قیزه دا، که ر جووته ی ده خست و سه ره ی ده کرد. کهس برین و خوینی له شی که ری بۆ گرنگ نه بوو. نۆره ی من هات که سوار که ر بجم و ده وریک به که ر بدهم. منیان سواری که ر کرد، پشتی که ر زۆر له زه ویه وه نزیکه. مندالهکان هه ر هه موویان له دهوری که ره که کۆ بوونه وه و هه وساری که ره که یان به دهسته وه گرتبوو. مندالهکان هه ر چه زیان له و زله زل و هات و هاواره بوو. سواری که ره که بووم، وتم به مندالهکان که دهمه ویت به تهنیا که رسواری بکهم. له کاتی گه رانه وه بۆ لای مندالهکان، که ره که سمی له به ردیک نیا و من به سه ره وه دام به زه ویدا و سه رم شکا. من هه رگیز له بیرم ناچیت که نه من وه نه هه یچ یه که له مندالهکان چاومان برین و ده ردی که ری نه ده بین، بهس به دوا ی خۆشی و سوارکاری خۆمان بووین.

ههروه ها له ناکاوه که سیک به چه ند به ره می ئە ده بیه وه پهیدا ده بییت، یان که سیک باسی ناویک بۆ نه وهکانی کورد ده کات که ئەوه باشترین که سه بۆ ئەوهی که به ناوی ئەوه وه نه وهکان فییری چوون به ره و زانست ببن و بۆیان بکریته وه. نه وهکان ده بییت ده رو و پیگه و به ره هم و پاشماوه و سه رجهم ورده کاریهکانی ناو و پرومهت و ده روونی ناوهکان بزائن، بۆ ئەوهی که بزانییت کۆ بۆ وانه ی پهروه رده یی، وه کۆ بۆ په ندی پهروه رده یی باشه؟ کۆ بۆ راهینانه، وه کۆ بۆ داهیان؟ زۆریک له ناوهکان و که سایه تیهکان وهک ئەو که ره بریندار و داماره، له بیکه سی و ترس و داماری خویان ده رده خه ن و خویان ده که نه وه، به لام نه وهکان و خوینهر ئاگای له وه نیه

که ئەو کەرە داما و بیکەسە بەس ئاماژە و نیشانی ترس و هەراس و درندەییەکیە که زۆر نزیکە!

هۆی ئەوەی که حوجرە باسی پێگەیی ناسین و پووناکی موحەممەدی کورپی عەبدوڵای نەدەکرد، ئەوەیە که ئەو نەخشە و پێگەیی که موحەممەد هەلیبژارد بۆ پووناکی و ناسین شایستەیی هەر کەسیک نیه و هەر کەسیک بۆی نیه که به ناوی ئەوەوە فییری ناسین و راستی ببیت. هەر ئەوە شایستە و لایقی موسوڵمانەکانە هەردەم ناوی بەرن و سەلەوات لەسەر ناوی بەن و ئەوەندە بەرزی بکەنەو، ناوی خۆیانی لێ دوور بکەنەو!

چیرۆکی قوتابخانەی سەرەتایی (۱)

کتیبەکانی دەورەکانی خۆیندنی پەروەردەیی کۆماری ئیسلامی ئێران، لە سەرەتاوە وێنەیی خومەینی پێو بوو. من و زۆریک لە منداڵەکان نەماندەتوانی که ئەو وێنە هەر وهک خۆی به بێ دەستکاری بهیڵینەو. به پێنووسی سوور و سەوز سمیلان بۆ خومەینی دروست دەکرد یان چاویلکەییەکی رەشمان دەنایە سەر چاوی و ئیتر هەر به خواستی خۆمان سەر و چاوی خومەینیمان دەپازاندەو. هەندیک جار ئەوەندە لەو وێنە پەست دەبووین، دەماندەری و لە کۆلمان دەکردهو.

لە پۆلی پێنجی سەرەتایی لەسەر پۆل دانیشتبوو لە ناکاوه چەند مامۆستایەکی خۆیان کرد بە ژووری خۆیندن و دەرگەکیان داخست و وتیان که دەبیت کتیبەکانتان دەربهینن بۆ ئەوەی که سەیری ئەو لاپەرە بکەین که رەسمی ئیمام خومەینی پێو یە. ترس و هەراس من و چەند دۆستیکی گرت و کەوتینە پەلە پەل و بە پەلە کتیبەکانمان دەرهینا و سەیری لاپەرەکانمان دەکرد و پەلەمان بوو که تا ئەو کاتە نۆرەیی ئیمە دیت، وێنەکان بدپین و ونی بکەین. کورپکی کورد که لە تەنیشتی من بوو، کتیبەکانی برده بن میزەکه و به ئەسپایی وێنەکانی خومەینی دەدپاند و لاپەرەکانی گۆلمۆچە دەکرد. به ترس و هەراسیک که لە ناوچاوانی دەرکەوتبوو، وتی: به خوا دەمانگرن و تیرمان لێ ئەدەن!

لەگەڵ ئەوەی لە سەیری کتیبەکانی خۆم دەکرد وتم: چیه؟ چەند وێنە لە کتیبەکەیی تۆ ماوه، چیت لە سەر و چاوی خومەینی کردوو؟

وتی: پەنجەرەکه داخراوه، نه دەتوانین که وێنەکان فری بدەین، وه نه دەتوانین که بیدەین به دەستی مامۆستاكانەو!

کورپکی کوردی تر که لە دواوه دانیشتبوو، به خەییالی ئاسووده وتی: به خوا براکەم هەر هەمووی دپاند ...

دهستی برد و دای بهسەر شانی ئەو کورپی که دهترسا و وتی: بیخۆ، بینه ناو دهمت و قووتی بده!.

کورپه که به پهله سهری برده بن میزه که و لاپه پره که ی ناوه نیو دهمی و هه رچی ده کرد که به ئاوی دهمی قووتی بدات، نهیده توانی. له بن میزه که سهری بهرز کرده وه و وتی: ناچیت... شل نابیت!.

کونیکی ئاسنینیم له ته نیشته میزه که بینی و به پهله وتم: بیده به من، دهیخه مه ناو ئەو کونه وه.

به ته پی له ناو دهمی ده ریهینا و دای به دهستی منه وه: هه ر ئەم وینه ماوه، ئەوانی ترم دراندووه.

هه ر هه موو وینه کانم خسته کونی میزه که و له وه هه راس و ترسه رزگارمان بوو.

مامۆستا هات و وتی به من کتیبه کانت ده ریهینه. منیش ده رمهینا و دام به دهستی مامۆستاوه. هه ر چه ی سهیری ده کرد نه وینه ی ده بینی وه نه شوینه واری له وینه کانی ده دۆزیه وه. وتی: چیت به سهر وینه کانی هه زه تی ئیمام هیناوه!؟

منیش ترسام و وتم: به خوا ئاغای موعه لیم برا بچکه له کهم هه ر هه مووی دراندووه!.

مامۆستا وتی: برپۆ ده ره وه ده ی، قسه ی خوشت بو ده کهم!.

مامۆستایه کی تر له وه ره وه نه رمه پیکه نینیکی کرد و وتی: ئەمانه خوه شیان له ئیمام نایه ت!.

نۆره ی کورپه کورده که ی تر گه یشت و ئه ویش سهری کرده خوار و وتی براهه م وای لی کردووه. مامۆستا خۆی توورپه کرد و وتی: درۆزنگه لی سه گبابه کان، خۆتان دراندووتانه، ده یخه نه ملی برا چکۆله کانتان، ئەهی برای چکۆله دراندوویه، بو لاپه پره کانی تری نه دراندووه، ها!؟

هه فت هه شت مندالیان ده رهینا و برده مانیان بو ئیداره ی قوتابخانه. ترسی ئەوه مان هه بوو که له قوتابخانه ده رمان بکه ن یان کیشه ی گه وره ترمان بو دروست بکه ن. کاغه زیکیان به ئیمه دا و وتیان که ده بیت هه ر هه مووتان ناوی خۆتانی له ناوی بنووسن و هۆکاری دراندنه کهش بنووسن و په یمان بده ن که ئیتر وینه ی ئیمام نه درپین.

ترس دلێ منی گرت، ناوی خۆمان نووسی و به بی ئەوه ی که ده ستمان پپوه بده ن، وتیان که برپۆنه پۆله کانتانه وه. له رپی چوون بو پۆل به کورپه کورده کهم وت: به خوا ئەو ناوانه له لایان ده مینیت و له داها توو ئەمانناسن و ناهیلن که بچین بو زانکو، له بهر ئەوه ی که پپیان وایه درێ ئیمامین.

سالی دوا ی ئەوه و له ده ورانی ناوه ندی ئیتر وینه کانی خومه ینیمان نه درپاند، هه ر وه ک خۆی مایه وه و ترسی ئەوه مان لادا دروست ببوو که ئەگه ر جاریکی تر بمانگرن، ئەوه کیشه یه کی گه وره مان بو دروست ده که ن.

پاش ئه وهی که چوومه حوجره ی موحه ممه د ئیقبا لی لاهوری و وانه کان و کتیبه کانی دینیم به دهسته وه گرت، جو ره رق و نه فره تیکی تر دل و دهروونی منی گرت و بووه هو ی ئه وهی که به نابه دلی کتیبه کانی دین به دهسته وه بگرم.

له دهورانی فه قیایه تی، خویندن و کار کردن له گه ل وینه کان و چیرۆکه کان به وشه و پرسته کانه. سه رتاسه ری باسه کانی دین هه ره همووی وینه و چیرۆک و به سه ره اته، هه ره همووی ئه وانه ش به پرسته کان دامه زراوه. له دهوره ی حوجره دا به جو ره وینه و خاوه ندراییکی تر گیر و گیرۆده ببووم که بووه هو ی ئه وه دل و دهروونی من په ریشان بکات.

قورئان بو من نووسینی ک بوو که باس له دهسته دهسته وینه کانی جه هه ننه م و ئاگر و قه بر و قه یامه ت ده کات و ده رفه تی ک بو ده ربازبوون نیه و هه ره همووی ژیانمان له کوفر و خه ساره ت به سه ره ده چیت و له ئاگری جه هه ننه م ده سووتین و به تری سه گدا ده چن و کارمان ته واو ده بیت. وینه کانی ترساندن و توقاندن و لیدان له قورئان زور فراوانه. نه ک ته نیا له وینه کانی قورئان به لکو له کتیبه کانی خویندن ئه وه نده ی تر وینه ی ترسناک و توقینه ری هه بوو، دل و جه رگی ئیمه ی هیلاک کردبوو. کتیبیک به ناوی ته سریفی مه لا عه لی ئه شنه وی و نه حوی جامی هه بوو که له یه ک کتیب چه ند ده قی هه بوو. ده قیک که ئه سل ی نووسینه که یه، له ته نیشته ئه وه ده قه، چه ند ده قی تر له په راویز هه بوو که به خه تی ده ستی و خوار و لار له په راویزی کتیبه که نووسرابوو. ئه و جو ره ده قانه ئه وه نده ی تر بووه هو ی ئه وه که دل له زانسته دینیه کان ناخوش بیت.

بو من بووه په رسیار که ئه گه ر قورئان هه ره باسی ئاگر و جه هه ننه مه، ئیتر سه رف و نه حو و شیکاری ئه ده بی و زمانی چه سوود و ده ورایی هه یه!؟

کاری خویندنی زانسته دینیه کان ئه وه یه که فه قی ته وانا بکات که به سه ره وینه کان زال بیت وه شایسته یی ئه وه ی پی ببه خشیت که وینه به وشه کان دروست بکات وه وینه کان له ئه ده بی ک به کار ببات.

حوجره کان فه قیایان ده کرده مه لا، وه مه لایان بو خه لک دروست ده کرد. خه لکیش ده بیت که کاری گه لی و گه لله یی له گه ل بکریت. کاری گه لی و گه لله یی کردن مه به ستم ئه وه یه که خه لک به وشه کان و پرسته کان ده بیت داگیر بکرین و به سه ریاندا زال بیت. ده بیت که خه لک له جه هه ننه م ئاگادار بکه یته وه. جه هه ننه م، ترساندن و توقاندنی بونیادی له ش و هو شی مرۆقه.

مامۆستا کانی حوجره نه یانده زانی که خوی مه زن زورپه ی وینه کان که له قورئان هاتوو بو خه لک دایتاشیوه، خه لکیش به جه هه ننه م نه بیت، به هیچی تر ده ست و ده میان له شه ر و درۆ ناپاریزن. له ئایه تی (۳۹ و ۴۰)¹⁰ ی سووره تی نوور وینه یه ک به وشه کان دروست ده کات، که

¹⁰ _ و الذین کفروا عملهم کسراب بقیعة یحسبه الظمان ماء حتی اذا جاءه لم یجده شیئا و وجد الله عنده فوفه حسابا و الله سریع الحساب (۳۹) او کظلمت فی بحر لعی یغشه موج من فوکه موج من فوکه سحاب ظلمت بعضها فوق بعض اذا اخرج یده لم یكد یراها و من لم یجعل الله له نورا فما له من نور (۴۰ النور)

ئەگەر ئەو وئىنە بۇ خەلک بە کارى بەریت، ئەو خەلکە خوین و گۆشتیان بۆى شل نابیت، خەلک تەنیا گۆشتیان بۆ ئاگرى جەھەننەم موچرکە و بزە دەیگریت، لەبەر ئەوهى خەلک موژدە و سزا، وه خوشى و ناخوشیان دەویت!

حوجرهى ئىقبالى لاهورى دەبوو که دەستەپهک له وئىنەکان که بۆ دروست کردنى زاناکان پئويسته به کارى ببردایهت وه به هاوکارى ئەو وئىنانه نەوهکانى بۆ خوا، نەک بۆ خەلک ئاماده بکردبايهت.

له قورئان هاتوو که ئەگەر بمانه وئیت، مرؤف کەر و کپ و کویر دەکهين. پرستهکانى قورئان تەوانى ئەوهى ههیه که خوینەرى خۆى بينا يان کویرى بکات، کەر و کەر يان بیسهرى بکات. عەرەب بۆ ئەوهنده کەر و لال ماوهتەوه، بۆ ئەوهنده عەرەبهکان به دەبهنگ و گیل و نهزان دەناسرین؟! قورئان و ئیسلام دەستى ههبووه له کەر و کپ کردنى کهلهى عەرەب. وئینهى عەرەب و قورئان وهک ئەو کهسهیه که مانگایهکی ههیه، ئەو مانگا شیرى زۆرى ههیه که ببهخشیت، کابرای خاوهن مانگا بۆ ئەوهى که دەمى به شیرى مانگا بگات، دهیهویت که سهرى مانگا بپریت و پئىستى بکهئیت و له رینگهى دراندنى لهشیهوه به شیرى ئەو مانگا بگات، دهیهویت که به خواستى خۆى کونیک له گوانى مانگا بدۆزیتەوه و دەم بهو کونهوه بنیت که خۆى له گوانى مانگا دروستى دهکات. ئەو کابرا نهزانه، بۆ ئەوهى که دەمى به شیرى سپى مانگا بگات، دەستى به خوینى سوورى مانگاوه تیکه ل دهکات!

ئەدەبى قوتابخانهى فارسى و حوجره پئیش ئەوهى که دەم و دەستى مندالان به خوینان خهريک بکهن، چۆک به مندالەکان دەدن. مەبهستم ئەوهیه که به وئینه و سوورهتیک "پیرۆز بوون" له پئیش هەر شتیک دادهئین. ئەدەبى پهروهردەى فارسى و حوجره پئیش هەر شتیک ههستى نهفرهت و وهرسى له گیانى من هه لخزاند. هەر ئەم ههسته منى لئیان دوور کردهوه. من به چۆکهوه لهگه ل ئیسلام نەمامهوه. من ئەو پیرۆزى و گهوره بیهى ئیسلامم شکاند و له ئیسلام و حوجره دوور کهوتمهوه. هه مووى دهگه پرایهوه بۆ ئەو خاله که پئیش ئەوهى مرؤف تیگه یه نن و بیکه نه وه، مۆر و خهتمى مرؤف دهکهن و ده بیهستنهوه و دەستى خوینان دهکه نه وه.

له راستیدا من له سوورهتى فاتیحه وه نه بوو که بۆم کرایه وه، به لکو له کۆتایى و له سوورهتى ناسه وه قورئانم بۆ کرایه وه. پاشان زانیم که پهروهردەى فارسى وهک پووشى پاییزه. پووشى پاییز ئەوهنده بیکه لکه که نه جووتیار کۆى کردووته وه و نه په زوپۆله کان به دەمیان گرتوو!

پيگير او هکان و وه رگير او هکان

"هه نديک له دهروون و روومه ته کان، هيج جوړه زه مينه يه کيان تيدا نيه که ببن به دوست و ئاشناى يه کدى، وه چارهى يه کديان به هيج شيوه يهک ناویت."

له حسینی کهربه لا تا سارتري پاریس

به هاریک بۆ سهردان چووم بۆ شاری تاران، بۆ سهفهه و کتیب کرین، بۆ تهنیا کردن و دوور خستنی خۆم. ئەو سهفهه به خۆشی دهستی پیکرد، به هار و ههوا خۆش بوو، ماله وهشمان ئه وهنده پرساریان نه ده کرد بۆ کوئ ئه چم و کارم چیه؟ له بهر ئه وهی که زۆر سقهیان به من هه بوو.

ئوتوبوس له ترمینالی شههید کاویانی به پیکهوت و به خۆشی و سهلامهتی پاش ده کاترمیر، ههشت و نۆی بهیانی گهیشتم به ترمینالی رۆژئاوای تاران. ماندوو و هیلاک بووم، ویستم هوتلیک بدۆزمه وه و ئسراحه تیک بکه م. ههروه هاشم کرد، چووم و له ناسرخۆسرو (ناصر خسرو) ژووریکم گرت و تا ئیواره کهی خهوم لیکهوت. ئه لئین خهوی ئیواران حالی مرۆف تیک ئهدات، که له خه وه لسام، حالم خۆش نه بوو، وهک ئه وهی که له مالی باوکم بم و بیر له باس و بابته هه میسه بیه کانی خۆم بکه م. ئه و حال و ئه و ئیواره یه و برسیه تی، پرساریکی له ناکاوهی بۆ من دروست کرد: چۆن فارس و ئیرانی لیک ئه ده یته وه؟!.

له جیگهی خۆم هه لسام و چووم له پرسگه داوای قۆریهک چام کرد. ئه وهنده ی نه برد، کابرایهک به سینیهک چا و قهنده وه هات. له بیر و خه می وه لامي ئه و پرسیاره بووم. ئه و پرسیاره پرساریکی نوئ و تازه نه بوو. من به ده گمهن سقه به هاتنی وه لامي پرسیاره نوئ ده که م. ماویه کی زۆر ئه و پرسیاره یه خه و به رۆکی منی گرتبوو، بۆ وه لامي کورت و یه کلاکه ره وه ده گه پام. ئه و پرسیاره وهک شنه بایهک له ناکاوه هات و منی گرت، هه ر چاوه پروانی ئه وه م نه ده کرد که ئه و پرسیاره له یه که م رۆژی گه یشتنم بۆ تاران خۆی له من قیت بکاته وه!.

بیری مندالی و شهوانی ئه ربه عینی حسین که وتم. بیری مامۆستا فه ریپورز و نووسه رانی فه ره نسه که وتم. که وتمه بیری وشه ی عه ره بی (توکل توسل، اقتداء). خودی ئه و جوړه بیر کردنه شیواو و شپرزانه منیان بۆ ئه نجام و ده رهاتی دروست ده برد. فارسه کان دوو ده سته ن، ده سته یهک پروویان له حسین و کهربه لایه، ده سته یه کی تر پروویان له رۆژئاوا و له نده ن و فه ره نسه یه.

به خۆم وت: جا ده رخستنی ئه م قسه یه چۆن هاوکاری من ئه کات؟

فارسه کان و ئه و رۆحه ی که له ده م و سینگی ئه ده بی فارسی هاتوو ته ده ره وه، هه رده م له پریگهی وه رگیان و ده سته یه گرتن به که سیکی گه وره تر، که سیکی که روو له پاستی و ناسین ئه کات، خۆیان ده ربیره یه. ئیتر ئیمامی حسین و ژان پول سارتر، ناویان وهک کۆله که و مه زارگه یه که که فارسه کان له ده وری ده سوورپین و خۆیان خه ریک ئه که ن. گه ر سهیری ئیران و شاره کانی ئیران بکه یته، ئه بینه یته که مه زارگه زۆر دروست ئه که ن و له ده وری ئه و مه زارگانه گه ردش و دۆعا و یادی خۆیان ئه که نه وه. فارسه کان، مه زارگه کان ده به نه ناوشاره کان و شاری ئه که نه وه.

هەرچۆن پېشتر باسځم كړد، فارسهكان فهرهنگى چاخانه و قاوهخانهيان له فهرهنسهويهكان وهرگرت و له چاخانهكان به پالډانهوه و دانيشتن باسى رېگهه پاست و ناراست ئهكهڼ. فارسهكان و ئيرانيهكان(فارسهكان پوحي خوځيان به نهتهوهكانى ترى ئيران داوه) پهروهدهيهك له ناويان دروست بووه كه مروقه تاكانه و تاقانهكان، ئهوه كهسانههه كه راستهوخو و بوپر شهپرى پرووناكى و ترسى تهنيايى و تاريكى ئهكهڼ، تيياندا نازيپت. ئيتر سهرجهم ناوهكانى كوڼ و نوپى ئيرانى، يان پروويان له حسين كردووه يان له پوژئاوا. ناوهكانى ئيرانى وهك ژنيكى سهماكهڼ، پييان خوشه كه مهزات و بهزم و دهف و دايره و دهنگ و ههرايهك ههبيپت و ئهوان سهماكهڼى ئهوه مهزات و بهزمه بن. فارسهكان سهماى خوځيان له مهزاتى ناوهكان ئهكهڼ، شيعرى خوځيان بو ناوهكان ئهنوسن.

پيپتى مار لهسهر پيپت و قهوسهكانى لهشى ژن، به خوشى و ئهسپايى جووله ئهكات. كاتيپك دوو دژى دژ به پاستى يهك ئهگرڼ، پاستى زور دوور ئهكهويتهوه!.

بو من پرسيار بوو كه بو فارسهكان دهيانهويپت(وحدت) يان يهكتايى قبيله و پرووگه تيپك بدن؟! بو فارسهكان كهريهلايان له مهكه و كهعبه پي گرنگتره؟! بو پهريه به فرهيى و شيواندن و شپريزه كردنى رېگهكان ئهدهن!.

لهم ههست و هزارنه بووم، ههستم به تهنگى ههناسه كړد. ههستم كړد كه هاتنى من بو تاران زور بيكهلكه. ههستم به سووكى و چكولهيى كړد كه ههنگاو و پيم لهسهر خاكى تاران داناوه. به خوم و ت: ئاخر بو ئهوهنده ههنگاو و پيى خوتت بو گرنگه؟! پيپت وايه كه تو كيپت؟! ئهم قسانه چ كاريگهريهكى ههيه؟.

به دلنيايى ئهوه كهسانههه كه يهكتا و تاقانهڼ، دهست و دم تهنيا به ناوى خواى گهوره ئهگرڼ. پهيامهپنهري ئيسلام ژير و ئاگاه بوو كه نهپهپشت فهرموودهكان و ههديسهكانى بنوسن، ئهيزانى كه ناو و كتيپى تاكانه و تاقانه بهس ناو و كتيپى خوايه و ههر ئهوه بهسه. ههريويه بو من پروون بوو كه دهبيپت دهست و دم و دهررون له ههرجى ناوه، چ داهيپنهرهكان كه ههول ئهدهن خالق و يهكتا خوځيان بنويڼن و دهرخهڼ، وه چ وهرگيپرهكانى (ئيتر چ نمونههه كهريهلايى و چ نمونههه فهرهنسهوى) خوم پاك و خاويڼ بكهمهوه. لهبهر ئهوههه كه من له دهررونى خومهوه ههستم بهوه كړد كه من كهسيكى خاوهڼ ديو و ديوهخانم، كهسيكم كه سهما له مهزاتى ئهوانى ترناكهڼ.

ههر وشه و ناو و نهتهويهيك دهور و پيگههه خوى ههيه. كهس كهم نيه و ههموو خاوهڼ پله و پيگههه تايبهتهه خوځيانڼ، فارسهكانيش ههروهها جيگه و دهور و پيگههه خوځيان ههيه. فارسهكان سهماى مهزاتى ناوهكان ئهكهڼ، بهلام من وهك كورد، به هاوكارى وشهكان و خوځيى كوردى دهرروڼم ههستم بهوه كړد كه كورد سهماكهڼى مهزات نيه، بهلكو وزه و زهمينههه ئهوههه تيپديه كه مهزات و بهزم دروست بكات و سهماكهڼان بهينيپته سهما!. بهلام به داخهوا كه سياسي

وهرگيرپه کانی کورد و دهسته نهزان و کاولکه رهکان، توخم و توی نهوه کانی کوردیان دهستکاری کرد.

ئهو ههست و بیرکردنهوانه وای کرد بریار بدهم که ئیتر کتیبی فارسی نهکرم، هه ربویه لهو سهفه ره له جیاتی ئهوه که برپوم بۆ کتیب فرۆشیه کانی تاران، خوم به جوانیه کانی ناوشار خه ریک کرد و پاش چهند پوژ گه پامه وه بۆ کرماشان.

فارسه کان گهر وهرگير و سه ماکه ری ئه ده ب و کوپی ئهوانی تر بن، به عه شق و بۆ خووشی خویمان ئه یکه ن!

پینگیراوه کان و وهرگيرپه اوه کان

چیرۆک و به سه رهاتی مامه نادر (پیاویکی خه لکی ئاوی ئیمه) له نیو خه لکی ئیمه بووه پهند و باسیک که خه لک بۆ نهوه کانی خویمان باسی ده که ن و ده یگيرپه وه.

له سه رده می پاشیه تی ئیراندا، گه نجیک به ناوی نادر بۆ کار و که سابه ت سه ردانی شاره کانی ئیران ده کات و له شاره کانی تاران و که ره ج و قه زوین ده مینیتته وه. نادر که خه لک ناویان کرده مامه نادر، بووه پهند و باوی سه ر ده می خه لک. مامه نادر به قسه ی خوئی له و کاته سه ردانی تیئاتر و دیسکۆ و باره کانی تارانی کردووه وه خه ریکی جگه ره کیشان و بیره خواردن بووه. ئهو کاته مامه نادر وه ک گه نجیک له ده شتی زه هاوه وه چوو بۆ تاران بۆ ئه وه ی که کریکاری بکات. له و ده وره دا که س بۆ کار و که سابه ت پرووی له تاران نه کردووه، مامه نادر به قسه ی خوئی ته نیا که س بوو که له ناوچه ی ده شتی زه هاو سه ردانی تارانی کردووه. ئهو کاته مامه نادر خه ریکی کار و رابواردن و خووخۆش کردن بووه، به قسه ی خوئی ئهو کاته مۆدیلی سه ری فوکۆلی کردووه وه وه ک هه یپیه کان جلی له بهر کردووه وه چاویلکه ی ره شی له چاو کردووه چوو بۆ باره کانی ئهو کاته ی تاران. بۆ منی ده گيرپه وه که پوژیک به سه رخووشی سه ری خوئی کردووه به بار و کاباره یه کدا، له و کاباره سوسه ن گۆرانیبیژی ئیرانی خه ریکی سه ما و گۆرانی بووه، ئه ویش که چهند یه ک تمه نی و دوو تمه نی ئاسنی له گیرفان بووه، داویه تی به سه ر قوونی سوسه ندا! مامه نادر ده یوت که خه لک له بهر جوانی و سه ما و سه رخووشی پاره ی ئاسنیان له گیرفان ده رده هیئا و ده یاندا به سه ر قوونی سوسه ندا. مامه نادر له سه رده می پیری خوئی ئهو باسانه ی بۆ من ده گيرپه وه. کاتی که باسی تمه نه ئاسنیه کان و قوونی سوسه نی ده کرد، دم و چاوی خووشیه کی تی ده که وت و پیده که نی!

پاش ئه وه ی که مامه نادر بۆ سه ردان ده گه رپه ته وه، ئیتر خه لک به مروفتیکی تر ده یناسن و جوړیکی تر سه ییری ده که ن. به قسه ی خوئی، نادریک له چوو بۆ تاران ئیتر نه گه رپه وه، ئه وه نادریکی تر بوو که گه رپه وه بۆ ده شتی زه هاو.

مامه نادر وتی: به چاویلکهی رهش له ناوی خه لکدا هات و چۆم ده کرد، به په ننۆلکی چارلستۆن و کراسیکی قۆل کورت و بۆنی خۆش ده چوومه ناو خه لکه وه. تا ئه وهی که پۆژیک باو کم پیمی وت که ئه مرۆ شیخ و ده رویشه کان دین بۆ ئاواپی و مه جلیسی زکر و ده ف و دایره یه!

مامه نادر پیکه نی و وتی: منیش پرچم دریز بوو، به لام ئه و پرچه دریزه ی که من له تاران هه هینا بووم، وه رگیراو له مۆدیله کانی ئه مریکی بوو که له تارانی ئه و کاته باو بوو.

مامه نادر ئه و پۆژه که ئه و به سه رهاته ی کۆنی بۆ من ده گپرایه وه، پۆژیکی هاوینی بوو. من و ئه و له ژووری دانیشتنی مالی باپیرم دانیشتبووین. ئه و کاته مامه نادر گوشاریکی له سه ر بوو که نه یده توانی خه وی نیوه پروان بکات. منیش به ده رفه تم زانی که له بهر بای موبه پریده و فیئکی ئه و نیوه پروانه باسی ئه و کاته ی خۆی لئ وه ر بگرم. مامه نادر زۆری پئ خۆش بوو که من هه والی ئه و کاته ی لئ وه ر ده گرم، وه به خۆشی ده زانی که بگه رپته وه بۆ باسی ئه وه کاته، به شه وقی پوومه تیه وه ئه وه م زانی.

مامه نادر وتی: که مه جلیسی ده ف و دایره کرایه وه، ده رویشه کان سه ر و ده ستیان به رز ده کرد و به پرچیان گه مه یان ده کرد. زکری خوا و ده ف و هه را، خه لکی ئه وه نده ی تر کۆ کرده وه. سه ر و پرچی من له ناوی خه لکدا دیار بوو، که س چاویلکه ی له چاو نه ده کرد، خه لک زۆرپه ی نه یانده زانی که چاویلکه چیه؟! ئه و سه ر ده مه هه ر ناوچه یه ک شیخیکی هه بوو، خه لکی ئیمه ش ده رویشی بنه ماله ی شیخ سه فایه دن بوون. جه نابی شیخیش که له هه ویوان دانیشتبوو، هه ر چاوی له سه ر من بوو، وتبووی به باو کم: ئه پری ده رویش غه فوور ئه م کابرا به م چاویلکه و شه روا له وه کییه له م مه جلیسه دا؟! باو کم وتبووی جه نابی شیخ ئه وه نادری کوپمه. شیخ به سه ر لئ هاتن وتبووی: نادری کوپت؟! باو کیشم وتبووی: به لی قوربان!

مامه نادر وتی: هه ر ئه وه م زانی که جه نابی شیخ سه ر و پرچی منی گرت و وتی: ناله ئه م سه ر و پرچه چیه که هیناوته ته وه له تاران؟ هه ی گوو به ئه و سه ر و پرچه ت بیّت!

مامه نادر وتی: ئیتر ده شتی زه هاو و شیخ و خه لکم له بهر چاو کهوت و هه ولی ئه وه م دا که به زووترین کات بگه رپمه وه بۆ تاران و ئیتر نه گه رپمه وه.

پاش ماوه یه ک دایکم به سه رهاتیکی تر له مامه نادر گپرایه وه، وتی: له پاش ئه وه ی که ماوه یه ک مامه نادر له تاران ده بیّت و ده گه رپته وه، پپی ده لئین که ژن بخوازه. ئه و سه ر ده مه کوپخای ئاواپی به ده ست و بردیك که هه یبووه، گوشاری له سه ر مامه نادر خستوه که ژنیک بۆ خۆی بخوازیّت و دانیشیّت. ئه و کاته کوپخا ئه حمه د بانگی ده کات و پپی ده لئیت که نیشکی فلان که س و که نیشکی فلان که س هه یه، هه ر کامه یانت ده ویت له خۆتی ماره بکه. مامه نادر ئه و کاته قسه یه ک ده کات و له بیر و ئیسی خه لک ده چپت و هه ر ده م ده لئین که مامه نادر ئه و کاته ئاوه های وتوه، مامه نادر وتوویه: من سوخمه له بهر ناخوازم!

باوكم به سهرهاتيكي تری له مامه نادر گيڙايهوه، وتی: من منداڻ بووم كه مامه نادر له بن سيښهري ديوارهكاني ناوايي داده نيشت و رڅژنامهی به دستهوه دهگرت. ئه و کاته خه لک له وهدا مابوهوه كه ئايا بهرگی رڅژنامه كه به لای گا و گویره كه خوشه ويسته، بو ئه وه دهبيت كه بيدهيت پييان بيخون يان نه؟! ئه و کاته كه مامه نادر رڅژنامهی له بن سيښهري ديوارهكان به دستهوه دهگرت و دهیخويندهوه، خه لک به دواي پهبز و پولهكان له دهروده شتهكان ويڻ و سهرگردان بووه.

مامه نادر له بهرتهای شهري ئيران و عيراقدا له گه ل کومه لئ خه لک رهوانه ی عيراق دهبيت و له كه مپی ئالتاش بو ماوهی بيست سال دهمينتهوه. مامه نادر به قسهی خوی دهکات و سوخمه له بهر ناخوازيت و ههتاوهکو ئيسته كه له پيريدايه، بي ژن و منداڻ ماوهتهوه. ههر وهک مامه نادر كه به بي وهچه و گورده مايهوه، بنه ماله ی شيخه کانيش كه خاوهنداری خه لکيان دهکرد، له رهگ و پيشهوه له ناو خه لک برانهوه و کوتايی به دهسلاتي ئهوانيش هات!

مامه نادر يهکيک له و کهسانهيه كه به خواست و خوشه ويستی خوی له تارانوه شيوهی ژيان و مؤديله کانی ژيانی هه لده بژيريت و بو ژيانی تاقانه ی خوی به کاری دهبات و له پيئاو ئه وهرگيڙانه گيان و ژيانی قوربانی دهبيت و له نيو خه لکدا دهبيته پهند و وانه يهک بو ئه وهی که نه وهکان بترسينزييت. مامه نادر ئه وه شيوه ژيانه ی بو کهسانی تر وهرنه گيڙا، به لکو بو ژيانی خوی وهريگرتبوو، وه بو خوشی ژيانی له گه ل فارسهکان دوستی کردبوو.

ههروهها که سيکی وهک سادقی هيدايهت که وهرگيڙی کافکا و سارتری فه رهنسهويه، به خوشيهوه بو شيوهی ژيان و نووسينه کانی خوی ئه وه بهرهمانه وهرده گيڙيت و به کاری دهبات. هيدايهت به وهرگيڙيک دهناسريت که بو خوی ههولای داوه، ئيتز چ کهسانی تر ئه وه بهرهمه يان بويت يان نه يانه وييت. ليره من دهمه وييت که وشه ی وهرگيڙ له وشه ی پيگيڙ جيا بکه مه وه. ههروهها دهمه وييت که وشه ی وهرگيڙی سياسی له وشه ی وهرگيڙی ئه ده بی جيا بکه مه وه، ههروهها وشه ی وهرگيڙی سياسی و وشه ی پيگيڙی سياسی جيا و شل و شی و شيته ل بکه مه وه.

فردريک نيچه وهرگيڙی ناوی زهره دشته، ناسری سوبحانی وهرگيڙی ناوی سهيد قوتبه، سادقی هيدايهت وهرگيڙی ناوی کافکايه. ماموستا هه ژار پيگيڙيکی ئه ده بيه که به خواستی فارسهکان بهرهمه کان دهگيڙيتهوه. مه سعود بارزانی پيگيڙيکی سياسيه که به خواستی رپوسهکان و ئه مريکيه کان، ئه ده به کان و نه خسه کان بو کورد دهگيڙيت.

سياسيه کان جاده کان دروست دهکن و قوتابی و خوینده وانه کان پيی له سهر داده نيڻ. کاتيک که سادقی هيدايهت سهردانی رڅژئاوا دهکات و له گه ل فه رهنسه ئاشنا دهبيت، له گه ل نووسينه کانی فه رهنسه ئاشنا دهبيت و دهچپته دلپه وه. سياسيه کانی فارس نه يانوت که سادقی هيدايهت دهبيت که کافکا بو فارس وهريگيڙيت، به لکو ئه وان بهس ري و جپيان بو هيدايهت خوش کرد که بزگيري و جامبازی ناوه کان و بهرهمه کان بکات. فارسهکان له ريگه ی بهرهمه ئه ده بيه کانه وه نه وه کانی فارسيان به ناوه کانی فه رهنسه وه ئاشنا کرد. ههر له ناو ئه وه وهرگيڙانه وانه بوو که

ناوه‌کانی داهاتووی ئی‌ران دروست بوون. بۆیه ده‌توانیٔت بوتریٔت که سیاسیه‌کان ده‌ستی به‌که‌من بۆ‌گیڤرانی ناوه‌کانی فه‌ره‌نسیه‌کان بۆ نه‌وه‌کانی فارس.

سه‌رده‌می‌ک باسه‌کانی مارکسیه‌کان و ته‌ویره‌کانیان له‌ نیو کورد گه‌شه و گه‌رای سه‌ند و هه‌ر ده‌م و ده‌ستی‌ک به‌ ناوی مارکسیه‌کانه‌وه خه‌ریک بوو. به‌ره‌مه‌کانی شیوعیه‌کان بۆ کورد وه‌رگیڤدرا و نه‌وه‌کانی کورد به‌ ناوی مارکس و لنین ئاشنا بوون. به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر و فراوان ده‌سته‌یه‌ک له‌ ناوه‌کان ده‌زبان به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و پرومه‌تی نه‌وه‌کانی کوردیان خالکؤتی کرد. کوردیش گه‌ر به‌ ناوی‌که‌وه‌ گرتی وازی لێ ناهینٔت و پێوه‌ خۆی ده‌به‌ستیته‌وه. من باش ده‌مزانێ که زۆرینه‌ی نه‌وه‌کان و ناوه‌کانی کورد باش پێیان " نه‌خوینراوه‌ته‌وه". له‌ بیرمه‌ له‌ کوردستان کاتی‌ک که‌سی‌کیان به‌ جوهره‌ قسه و باسی‌که‌وه‌ بدیبایه‌ت ده‌یانوت: ئه‌مه‌ بیری مارکسه‌! ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ قسه‌ی وایان ده‌کرد، به‌س ئه‌وه‌یان له‌ مارکس ده‌زانی که‌ دژی دین و خوایه. ئه‌وه‌ که‌سانه‌ش که‌ " بیریان مارکس" بوو، به‌س دژایه‌تی خوا و دینیان له‌ مارکس وه‌رگرت!

له‌ مزگه‌وته‌کان و حوجره‌کان به‌ها به‌وه‌ که‌سه‌ ده‌ده‌ن که‌ یه‌که‌مجار قورئان به‌ که‌سی‌ک ده‌خوینٔته‌وه. گه‌ر ئه‌وه‌ که‌سه‌ کیشه‌یه‌کی هه‌بایه‌ت و ده‌م و ده‌ستی له‌گه‌ڵ قورئان پانه‌هاتبایه‌ت و نه‌یتوانیبایه‌ت که‌ قورئان به‌ باشی بخوینٔت، پرسیاریان ده‌کرد که‌ کێ یه‌که‌م که‌س قورئانی پێت خویندووه‌ته‌وه، کێ ئیقره‌ی پێت کردووه؟! مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌ که‌سه‌ که‌سی‌کی نه‌زان و ناته‌وان بووه‌ که‌ نه‌یتوانیوه‌ قورئان به‌ باشی له‌ ده‌مدا بگیڤرٔته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ پرۆایان ئه‌وه‌ بوو که‌ یه‌که‌م که‌س ده‌توانیٔت هه‌ر وشه و پرسته‌یه‌ک که‌ بیه‌ویٔت به‌ ده‌می نه‌وه‌کان بیگیڤرٔت.

من له‌ بیرمه‌ که‌ له‌ زانکؤی سه‌لاحه‌دین ده‌سته‌یه‌ک له‌ قوتابه‌یه‌کان بۆ خویندن پرۆیان له‌ رووسیه‌ کرد و ده‌سته‌یه‌کی تر له‌ مامۆستا‌کانی ئه‌وه‌ قوتابیان هه‌ که‌ چوون بۆ رووسیه‌، پرۆیان له‌ ئینگلیس کرد. ئه‌وه‌ جاده‌ی که‌ بۆ رووسیه‌ دروستکرا‌بوو، سیاسیه‌کانی کورد دروستیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی که‌ نه‌وه‌کانی کورد وه‌رگیڤرٔی ناوه‌کانی رووسیه‌ و ئینگلیس بن. ناوه‌کانی کورد به‌ قه‌سد و مه‌به‌ست بابته‌ته‌کانیان بۆ ده‌وتریٔت بۆ ئه‌وه‌ی که‌ وه‌ریگیڤرن بۆ نه‌وه‌کانی کورد. دامه‌زراندنی زانکؤ به‌ زمانی ئینگلیزی له‌ هه‌ولێر و سلیمانی نیشانه‌ی پیگیڤرانی سیاسیه‌ که‌ ئینگلیسه‌کان ئامۆژگاری به‌وه‌ وه‌رگیڤرانه‌ ده‌که‌ن.

دوو پیاو له‌ ده‌شتی زه‌هاو دراوسی بوون و هه‌یچیان نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بزێوی ژینیان پێ به‌رێ به‌رن. بریاریاندا برۆن له‌ ناوچه‌ی کؤستانی کرماشان له‌ ده‌ستی چه‌ند خاوه‌ن مه‌روما‌لاتی‌ک یه‌کی سه‌د سه‌ر مه‌رپ به‌ین بۆ ئه‌وه‌ی که‌ به‌ خێوی بکه‌ن و دوو کووت هه‌رچی خیری لێ که‌وته‌وه، له‌گه‌ڵ خاوه‌ن مه‌رپا به‌شی بکه‌ن. یه‌کی‌ک له‌وه‌ دوو پیاوه‌ ده‌چیت بۆ لای خاوه‌نداری‌ک و داوای لێ ده‌کات که‌ سه‌د سه‌ر مه‌رپ پێ بدات بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بزێوی ژینانی خۆی پێ ده‌ره‌به‌ینٔت و له‌ لایه‌کی تر دا نیوه‌ی خیر و به‌ره‌که‌تی مه‌رپه‌کان بداته‌ خاوه‌نداره‌که‌. خاوه‌ن مه‌رپه‌کان ئه‌وه‌ پێشنیاره‌ قبوول ده‌کات و سه‌د سه‌ر مه‌رپ به‌ ئه‌وه‌ پیاوه‌ ده‌دات و ئه‌وه‌ پیاوه‌ به‌ سه‌د سه‌ر مه‌رپه‌وه‌ به‌ خو‌شحالی ده‌گه‌رٔته‌وه‌ بۆ ده‌شتی زه‌هاو.

پیاوه‌که‌ی تر ده‌چپته لای خاوه‌نداریکی تر و هر ئه‌و داواکاریه ده‌کات و چاوه‌پروانی وه‌لامی ئاغا ده‌بیٚت. کابرایه‌ک که دۆستی ئاغا ده‌بیٚت و له‌و کاته له لای ئاغا ئاماده‌یه، به ئاغا ده‌لیٚت: قوربان با قسه‌یه‌ک بکه‌م که به‌هایه‌کی زۆری هه‌یه بو ئه‌و بریاره‌ی جه‌نابت.

ئاغا ده‌لیٚت: فه‌رموو دۆستی باش، تو جار و بار به قسه‌کانت من له شه‌ر و به‌لا دوور ده‌که‌یت، به‌شکه ئه‌مجاره‌ش به قسه‌یه‌کت من یارمه‌تی بکه‌یت.

دۆستی ئاغا ده‌لیٚت: قوربان ئه‌م ده‌شته‌ی که ئه‌م کابرای لیوه هاتوووه بو ئه‌وه نابیت که سه‌د سه‌ر مه‌ری تیدا رابگیریت. یه‌که‌م هۆی ئه‌وه‌یه که ئه‌م کابرا له‌به‌ر نه‌داری خۆی هاتوووه بو لای جه‌نابت، مه‌ره‌کانی جه‌نابت ئیسته له ده‌روده‌شتیکی خۆش و به‌رفراوان ده‌له‌وه‌پین. ده‌شتی زه‌هاو بو مه‌رداری ده‌بیٚت، به‌لام بو مه‌ره‌کانی جه‌نابت نابیت که له ناز و نیعمه‌ت گه‌وره بوون. ئه‌م کابرا شوینی باشی نیه بو ئه‌وه‌ی که مه‌ره‌کانی جه‌نابت تیدا رابگیریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له ناوچه‌ی گه‌رمیان نه‌خۆشی و مار و گه‌نه و دز و نه‌داری له پاش شه‌ری ئیران و عیراق به‌ربلاوه، مه‌ره‌کانی خۆت له ره‌نج و ده‌رد و مه‌ینه‌ت مه‌خه. دواي ئه‌وه ئاغا گیان مه‌رداری خاوه‌نی ده‌ویٚت، ئه‌م کابرا به تاقی ته‌نیا هاتوووه بو ئه‌وه‌ی که سه‌د مه‌ر له جه‌نابت وه‌رگیریت، سه‌د مه‌ر به که‌سیک له کویستان ناچیت بو گه‌رمیان، هه‌روه‌ها به خزمه‌تی جه‌نابت بگه‌یه‌نم که ده‌شتی زه‌هاو پر له مین و ته‌قه‌مه‌نیه و هیشتا خاوین نه‌بووه‌ته‌وه، هه‌ر ساله چه‌نده‌ها مه‌ر له‌و ده‌شته ده‌بنه قوربانی مینه‌کان، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌نده پووش و گیا و کای نیه که ئه‌م سه‌د مه‌ره‌ی جه‌نابت تییری لی بخواهت، مه‌ره‌کانی جه‌نابت هه‌ر ساله تو و به‌ریکی باش ده‌به‌خشن، گه‌ر له ده‌شتی زه‌هاو به‌له‌وه‌پین، له‌به‌ر نه‌بوونی گیا و کا خه‌لک خه‌ریکی خه‌له‌خوهری و زیانین، جه‌نابت که کابرایه‌کی ده‌ست و مال پاک، خوی گه‌وره قبوول ناکات که مه‌ره پاکه‌کانت که ده‌میان به هه‌رامه‌وه نه‌داوه، ده‌میان به گوناوه‌وه تیکه‌ل بیت، ئیتر به‌ر و گوشت و شیرئ ئه‌و مه‌رانه شه‌ر بو مال و ژیانته ده‌هینیت. هیوادارم که به گه‌وره‌یی خۆت ئه‌م قسانه به راستی و له‌سه‌ر دلی پاکم لی وه‌رگیریت، من کابرایه‌کم جار به جار هات و چۆی دیوه‌خانی جه‌نابت ده‌که‌م، ده‌مه‌ویٚت که توخم و تۆی راست له ده‌ستی جه‌نابت بکه‌ویٚته‌وه!

ئاغا به خۆشی ده‌لیٚت: ئه‌ی دۆستی باش، سه‌د ره‌حمه‌ت له گوڤری باوکت بو قسه‌کانت، من قسه‌کانی تو به راست ده‌زانم و خوا تۆمان بو بیپاریزیت بو قسه‌کانت.

ئاغا بانگی کابرا ده‌کات و پپی ده‌لیٚت: به‌داخه‌وا داواکاری جه‌نابت ره‌ت ده‌که‌مه‌وه وه ئاماده‌ی ئه‌وه نیم که مه‌ری خۆم به ده‌ستی جه‌نابته‌وه بده‌م. ئیمه بار به پشتی که‌ردا ده‌ده‌ین، نه‌ک به سکی که‌ردا. که‌سانیک پپیان وایه که سکی که‌ر، به‌شیک له پشتی که‌ره! من بار به سکی که‌ردا ناده‌م، من پشت و سک له یه‌کدی جیا ده‌که‌مه‌وه.

کابرای خه‌لکی زه‌هاو ده‌گه‌رپته‌وه بو ئاواپییه‌که‌ی خویان و باسی خۆی بو پیاوه‌که‌ی تر ده‌کات. کابرای تر پپی ده‌لیٚت: ئاگان هه‌ر هه‌موویان وه‌ک یه‌ک نین، هه‌یانه که دۆستی ئامۆزگاریکه‌ری نیه!

مرۆقه‌کان که خەریک بە ناوه‌کان و نه‌وه‌کان دەبن، هەر هه‌موویان له سه‌رچاوه و کانیک قسه و باسه‌کانی خۆیان ده‌رده‌هێنن و تۆی لێ هه‌لده‌گرن، که‌سانیک لووت و ده‌روونیان به‌رزه و به‌ها به ناوه به‌رزه‌کان ده‌ده‌ن، وه که‌سانیک له خاوه‌نداره‌کان وهک ئه‌و باوک‌هیه که بۆ ئه‌وه‌ی منداڵه‌که‌ی هه‌ست به به‌رزى بکات و دلی خۆش بێت و سه‌فایه‌ک بکات، ده‌ینیته سه‌ر شان و ملیه‌وه و به‌رزى ده‌کاته‌وه.

ئهو که‌سانه‌ی که ده‌که‌ونه شوین ناوی ده‌سته وه‌رگێپێک که به عه‌شق و خواستی خۆیان به دواى ناوه‌کان ده‌که‌ون، ئه‌وه ده‌توانم هیوا و ئومیدم هه‌بێت که بگه‌ن به ناسین و پۆشنایی، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ره‌مه‌ی پێگێرانه سیاسیه‌کانن، هیچ دلخۆشی و ئومیدیک نیه که ناوی لایق و شایسته‌یان تی بکه‌وێت.

هه‌روه‌ک به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی مامه نادر، له پاش شه‌ری ئێران و عێراق نه مامه نادر نه‌وه‌یه‌کی خسته‌وه، وه نه ئه‌و شیخه‌ی که پۆژیک سه‌ر و پرچی گرت و لۆمه و بۆژه‌ی کرد بۆ ئه‌و جوړه جل و پۆشینه که بردبوویه ده‌شتی زه‌هاو، هه‌روه‌ها له ده‌وره‌کان و لێدانه گه‌وره‌کان، وه‌رگێره‌کان و شیخه‌کان ده‌تووچین و له‌ناو ده‌چن و نه‌وه‌یه‌کیان لێ ناکه‌وێته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و وه‌رگێری و شیخایه‌تیه له‌به‌ر ناوی خۆیان و پێگه‌ی خۆیان کراوه.

فردریک نیچه که باسی زه‌رده‌شت ده‌کات، دلی خۆشه که باسی ناویکی به‌رز ده‌کات. نیچه پیش هه‌ر شتیک باسی زه‌رده‌شت بۆ خۆی ئه‌کات، بۆ چاره‌سه‌ری قه‌یران و نیگه‌رانیه‌کانی خۆی. کوردیش ئه‌وه‌نده داماره که ده‌یه‌وێت به هاوکاری ناوی چیرۆکنووس و شاعیره‌کان له ناسین و ده‌رگا‌کانی پۆشنایی نزیک بێته‌وه!

عه‌له‌دینی سه‌جادی و جه‌وده‌لی دووره‌کان

له که‌مپی ئالتاش جوړه پێخه‌ف و مه‌لافه‌یه‌ک له نیو خه‌لک بلاو بووه‌وه به ناوی جه‌وده‌لی. جه‌وده‌لی به جوړه مه‌لافه‌یه‌کیان ده‌وت که بۆ خه‌وی نیوه‌پوانی هاوینان به کار ده‌هات. جه‌وده‌لی به مه‌لافه‌یه‌کیان ده‌وت که له چه‌نده‌ها تیکه‌ی په‌رۆ پیکه‌هاتبوو. ژنه‌کان تیکه‌کانی په‌رۆیان کۆ ده‌کرده‌وه و له‌و په‌رۆیانه جه‌وده‌لیان دروست ده‌کرد. ئیتر خه‌لک جه‌وده‌لیه‌کانیان هی‌نایه‌وه بۆ پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان و وهک دیاری که‌مپی ئالتاش له ماله‌کان مایه‌وه.

جه‌وده‌لی کاتیکی بووه مه‌لافه‌ و پێخه‌ف که خه‌لک زۆر نه‌دار بوو و ئه‌وه‌نده ده‌ست و بالی کراوه نه‌بوو که پارچه و په‌رۆ بکری‌ت. ئه‌وه‌ی که خه‌لک هه‌یانبوو له لایه‌ن بنکه‌ی نه‌ته‌وه یه‌گرتوووه‌کان له که‌مه‌که پێیان به‌خشا‌بوو.

تیکه‌کانی جه‌وده‌لی له کۆی پارچه جو‌راو جو‌ره‌کان دروست ببوو. پارچه‌ی جل و په‌رده و کۆن و تازه و په‌نگاو‌په‌نگ و دپاو و که‌م و کورت و هه‌رجۆره پارچه‌یه‌ک که ئه‌وه‌ی تیدا بایه‌ت که

بدووریایهت و پیکبنایهت. ههروهه ژنهکان میردهکانی خۆیان رادهسپارد که له دوکانی پارچه فرۆشهکان ههرحی پارچه و پهپۆی تیکه و بیکهکه بیهینن و کۆی بکهنهوه بۆ ئهوهی که جهودهلی لی دروست بکهن. جهودهلی ههرحههه له نههاری دروست دهکرا، بهلام جوان و دلگیر و باو بوو.

به هاوکاری باسی جهودهلی باسی پیکهاتهی ئهدهبی کوردی و وهرگیراوهکانی کورد و پیگیراوهکانی کوردی و ئهوه دهستانهه که ئهدهبی کوردیان له پیکهاتهیهک پیکهوه دووراند و پیکهوه لکاند، دهکهه.

عهلاهه دینی سهجادی خاوهن کتییی رشتهی مرواری، پیکنهری جهودهلییهکی کوردیه. مامۆستا ههژار به کتییی چیشتی مجپور، خاوهن جهودهلییهکی تری کوردیه. ئهوه کارهه که مامۆستا سهجادی کردوووه بۆ ئهدهبی کوردی، ئهوه بووه که باس و بهسهرهاتهکانی کۆ کردوووتهوه و به ههه موویان جهودهلییهکی دروست کردوووه بۆ ئهوهی که نهوهکانی کورد، پیوه ئاسایش و ئارامشیک بیانگریت.

سیاسیه وهرگیرهکان و پیگیرهکانی کورد ههه کامهیان روویان له ناویک و ولاتیک کردوووه بۆ ئهوهی که نهوهکان بهه بههستی قوتابخانه و پهروهدهیهک بۆ ئهوهی که زمانی نهوهکانی کورد خاوهنداری بکهن. دهستهیهک نهوهکانی خۆیان به فهقی دهزانن و له هوجرهکان به خویان دهکهن، وه دهستهیهک نهوهکانی خۆیان له قوتابخانهکانی ئینگلیز به قوتابی دهکهن و فییری رستهکان و ناوهکانیان دهکهن. ناوهکانی کورد وهه عهبدولپهحمانی قاسملوو و عهبدوللا ئوجهلان له ناوه وهرگیرهکان بوون، بوونه وهرگیرهی سیاسی و کاریگهریان که باکوور و رۆژههلاتی کوردستان کرد. وییهی ئهوه دهستهی که ئهوانه وهشاندیان وهه که ئهوه رۆژهیه که مام ههولیدا قورپیکی باش بۆ خشت برین بگریتهوه. ئهوه رۆژه مام ئاوی بهردایه خاکیک که تایبهت بۆ قورگرتهوه دانرابوو. ئاوی بهردایه خاکهکه و به پی چوووه سهه خاکهکه بۆ ئهوهی که بیشیلیت، مام ئاوهکهی لهگهه پیکوتهکهی نهوهستان. پاش ئهوهی که قورهکه ورده ورده کرایه خشت و گیرایهوه، بۆمان دهههوت که ئهوه ئاوهی که دابوووه خاکهکه، چوووه به زهویدا و شوینی خشت برینهکهی لییان تیکداوه. ئیتر له پاش ئهوه قوره که گیرایهوه، وازیان لهوه زهویه هینا و له شوینیکی تر خاکیان رژاند، له شوینیکی که ئاوه به زهویدا نهچیت و ژینگهی گرتهوه تیک نههات. ههروهه ناوهکانی کورد ئهوه وهرگیراوانهه که هینایانه ناوه مالی کورد، وهه که ئهوه ئاوهیه که زهویهکهی برینهوه و دروست کردنی خشتی تیکداوه. بهه بۆ یهه جار دهتوانن که نهوهکان و خشتهکان بگرنهوه.

عهلاهه دینی سهجادی به رشتهی مرواری کتیییکی نووسی که بووه مهزاتی دهمی ئهوانهه که دهیانهویت بۆ پیکهنین و پابواردن شهکریک بشکینن. ئهوه دهسته له بازارپایانه که هیچ دین و ئیمانیکیان نیه و نهبووه. عهلاهه دینی سهجادی له پیشهکی کتییی رشتهی مرواری ئامازه بهوه

دهكات كه نهوهكانى كورديش هەر وهك نهوهكانى تر پېويستيان به ئهدهبيكه كه پېوه خهريك بن و پېوه قسه بكن.

له جۆرى ئه نووسينه بوو كه باسى پېكنهري پېكهاتهى ئهدهبى و باسى جهودهلى دووريم به بير هاتهوه، منيش ئه و نمونه و وینه و وشانهى كه بهدواى بهكدیدا دین، به هاوكارى بهكدى دهچنم و ئامادهى دهكهم. ئیتر ئههه پړ و شیوهى منه!

عهلا ئهدينى سهجادی كه كاتى ژيانى له بهغدا نيشتهجی بووه، له سهرهتای نووسينهكهى ئاماژه به وتهيهكى هیتلهر دهكات. پاشان ئاماژه به ههولئى ئهبو فهرجى ئيسفههانی دهكات كه كتيبي (الاغانى) نووسيوه، وه ئاماژه به (العقد ألفريد) دهكات كه (ابن عبد ربه) نووسيوهتى. مامؤستا سهجادی پېي وايه كه وهك ههولئهكانى ئه و دوو نووسه ره كه ههولئاندا زمانى عه ره ب پاريزن، ئه وپيش دهتوانيت كه زمانى كوردى له نه مان و ون بوون يارمهتى بكات. هه ر بو ئه مهش وه له ژير كاريگه رى چو نيه تى و شیوهى كو كورده وهى بابته كانى ئه و دوو ناوه، مامؤستا سهجادی ههولئى ئه وه ده دات كه كو له كه يهك بداته ژير زمانى كورديدا و بو نه وه كانى به ئاييت.

قورئان كتيبي ئيسلام، زمانى عه ره بى له سه ر زمان و زوبانى غه يرى عه ره بيش خست. قورئان باس و مه سه ل و نمونه و پرسته و زانست و هه وال و ناوى زورى تيدا يه. خواى مه زن به خواستى پيروزى گه شه به زوريك له ناوه كان ده دات كه له ته وانى هه ر كه سيك نيه كه باسى ليوه بكات. ناوى هه نك ده بات و ئاماژه به وه دهكات كه ئيمه وه حيمان به هه نك كرد كه له شیوهى ئيمه كار بكات. باسى سوله يمان دهكات كه هي زى باى له ژير ده ستى خستوه. خواى مه زن ده فه رميت كه هه ر هه موو وشه كان هى منه و گه ر ده ريا كان ببه نه جه وه ره، وشه كانى من ته واو نابن. خواى مه زن ده فه رميت كه قورئان شيفايه و ده بيته هوى هيدا يه ت و پو شنايى چاوى ئه وانه كه ريگه يان لئ و ن بووه، وه خواى مه زن ده فه رميت كه ئيمه بي نياز ين و ئه وه مرو قه كه به ره و لاي ئيمه وه نياز مه نده.

جيا وازى كتيبي (العقد الفريد) و كتيبي رسته ي مروارى مامؤستا سهجادی له گه ل قورئان له چيدا يه؟! ئينى عه بد ره به و مامؤستا سهجادی ههولئى ئه وه يان داوه كه باس و به سه ره ات و چيروك و هه ر جو ره با سيك، گرنگ نيه ئه گه ر باسى گان يش بيت، كو ي كه نه وه و له نووسينه كه ي خو يان باسى ليوه كهن و بي ده ن به نه وه كانى كورد و عه ره ب.

ليكچوونى مامؤستا سهجادی به كو كردنى باسه كانى نووسينه كه ي له گه ل په رپو و پارچه كان چيه كه خه لكى كه مپى ئالتاش ده يان كرده جهوده لى!؟

خه لك له به ر ئه وهى كه هي چى نه بوو و ده ستى هه ژار بوو، هه ر ئه وه نده يان پي ده كرا كه پاشما وهى په رپو كان له دوكانه كان كو بكه نه وه و بيدوورين و بي ده ن به مى خو ياندا، هه رچه ند كه جوانيه كى پيوه بوو!

ئەو فەقەت قورئانی بە دەستەو دەگرت، ئەوێ پێ دەوترا کہ قورئان نووسینیکیە ھەر ھەمووی باسەکان و ناوھەکانی بەیەکەوہیە و ئەوێ کہ ئیمانی پێ دەھینیت و دەخوینیتەوہ و دەیەویت کہ فییری بیت، دەبیت کہ ھەر ھەموو باسەکانی فییر بیت و بخوینیتەوہ.

من لە دەمی خەلکم دەبیست کہ مامۆستا سەجادی لە کتییی پشتمی مرواری ئاوەھا و ئاوەھا بەسەرھاتیکی وتووہ. ئەو کەسەئێ کہ باسەکەئێ دەگێرپرایەوہ، بەس بەسەرھاتیکی یان چەند بەسەرھاتی دەزانێ. ئەو بەسەرھاتانەئێ بۆ کەیفخۆشی و سەرخۆشی و پیکەنین دەگێرپرایەوہ.

لێرە خواستی من ئەوہیە کہ کورد و نەوہی کورد ئاگاہ بیت کہ بە گێرپرانەوہی بەسەرھات بۆ بازارپێھەکان دلم خۆش نابیت، بۆ ئەوانەئێ کہ دەیانەویت زیاتر لە باسی ژن و مەلا و مارەبەری و کەر و کوێخا بۆیان بدوویت و بە قسەکان بیانکەنێنێ. ئەو کەسەئێ کہ دەیەویت بە ئەدەب و باس و نمونە نەوہیەک و زمانیک دەرباز بکات، دەبیت کہ خاوەنداری وشەکان و ناوھەکان بکات. خوای مەزن لە قورئان دەفەرمیت کہ من موسام بۆ خۆم گەورە کرد، بۆ ئەوہی کہ بیکەم بە پەند و وانە. خوای گەورە خۆی چیرۆکی یوسفی دروست کرد بۆ ئەوہی کہ بیگێرپیتەوہ. مامۆستا سەجادی چیرۆکیکی بۆ نەوہەکانی کورد دەگێرپیتەوہ کہ خۆی دروستی نەکردووہ. ئەوہی کہ ئەو کردووہیە ئەوہیە کہ دەستەییەک باس و بەسەرھات کۆ بکاتەوہ و لە کتیییک داہییریت.

مامۆستا سەجادی خۆی مەلای دین بووہ و ئاگاہی لە باسەکانی دین ھەبووہ، بەلام لەبەر ئەوہی کہ ناوی ئەو فەرھەجی ئسفەھانی و ئیبنی عەبد رەبە دەکاتە نمونەییەک بۆ ئەوہی کہ ئەدەب و زمان بپارێزیت، لە بەسەرھاتی جەودەلی دوورە ھەژارەکان و داماوھەکان زۆر نزیک وە لە ئەدەبی بەرز و بلندی قورئان زۆر دووری دەکاتەوہ.

قورئان ئەوہندە باس و بابەتەکانی سامی ھەییە، ھەرکەس ناویریت کہ بە دەستی بگریت و ھەرکەس ناویریت کہ بیخوینیتەوہ. قورئان نەوہەکان پێ ناکەنیت، بەلکو بە ناوی خوای مەزن وریا و ژیر و ئاگاہیان دەکات کہ ھەر ھەمووی ناوھەکان لە ھەنگ بگرە تا مانگ، لە ژیر دەست و دەسلاتی پەرورەدگاری مەزنە. ئیتەر چیم داوہ بەوہ کہ بابەت و باس لە ئەدەب و زمانی جەودەلی دوورەکان و ھەرگرم، کہ لەبەر ھەژاری و بۆ ئەوہی کہ وشەکانی زمانیان لێ قەر نەبیت، ھەر باس و ناو و ھەکایەتیکی بۆ نەوہەکانی خۆیان کۆ دەکەنەوہ!؟.

لەگەل ئەوہی کہ سەرچاوەی دوورینی جەودەلی ھەژاری و نەداری بوو، کەسانیک شیوہی دوورینی جەودەلی بۆیان وەک شیوہیەکی ھونەریە، ئەو کەسانە لەو پەری دەولەمەندی تیکەکانی پارچەکان دەدرن و رەنگاوپرەنگ دەیدوورن و مەلافەییەکی جوان یان بەرھەمیکی جوانی لێ دروست دەکەن. ھەرۆھا کەسانیک شیوہی کارەکەئێ مامۆستا سەجادی بۆیان وەک شیواز و پێبازیکە بۆ ئەوہی کہ بەرھەمیکی رەنگاوپرەنگ بەرھەینن. مامۆستا سەجادی لە سەرھەتای نووسینەکەئێ ئامازە بەوہ دەکات ئەم کارە بۆ پاراستنی زمانی کوردیە، نەک بۆ دەرھینانی بەرھەمیکی ئەدەبی کہ لە دەولەمەندی ئەدەبی کوردی بیت!.

لیره‌دا من حەق بەو دەدەم کە هەر زمان و ئەدەببیک کەسانی وەک مامۆستا سەجادی هەببیت، بەلام ناببیت کە کاری کۆکەری باس و بەسەرھاتەکان بۆ خەلک و دەم و پیکەنینی خەلک بەو بەناسرپیت کە ئەو زمان و نەتەو دەربازی بوو. لیره خالی گرنگ ئەوێه کە خوینەر تەنیا ئەو بەزانییت کە مامۆستا سەجادی چۆن بیر ئەکات و چۆن دەیهوویت کە زمانی کوردی ریبەری بکات؟ دەولەمەند کردن و قەلەو کردنی زمانیک جیاوازی لەو هەیه کە زمانیک بنەرەتیکی پتەوی لە رستەکان و ناوەکان هەببیت. بنەرەتیک کە نەوکان بیرمەند و وریا ئەکات و ئاسۆکان ئەکاتەو و هەردەم سنووری بەستراوەکانی ناوەو و دەرەوی وشەکان دەکاتەو.

داخ کردنی ئەسپ و مندال

رۆژیکی زستانی من و چەند هاوڕێبەکم لە کۆلان خەریکی یاری بووین. لە ناکاوە دەنگی دەرگەییەک هات کە بە توندی درا بەیەکدا. یەکیک لە هاوڕێکانم بە گریان و نارەحەتی و دەرد هاتە نیو کۆلان و ئیمە بە سەیرلی هاتن وازمان لە یاری هینا و بەرەو هاوڕێکەمان چووین. هەرچیمان کرد کە هۆی گریانەکە بۆ ئیمە باس بکات، گریان مەجالێ پێ نەدەدا. پالی بە دیواریکەویدا و دەستی خستە ناوچۆکی و سینگێ بە ئەژنۆیەو نیا.

بەختیار بە فرمیسک و لەبەر خۆیەو وتی: دایکم ئەحمەدی داخ کرد!

کە وتی ئەحمەدی داخ کرد، ئەوئەندە تر بانگی گریانێ لێ بەربوو و هاواری کرد. لەبەر گریان دەمی کرایەو و فرمیسک پێی خۆی خستەبەر گۆنای و دەهاتە خوارەو.

لە تەنیشتی بەختیار دانیشتین و وتیمان کە باس بکە چۆن داخی کرد و بە چی داخی کرد؟! چوونکە بۆ ئیمە زۆر نامۆ و سەیر بوو!

ورده ورده گریانێ بەختیار راوەستا و دەمی کردەو: دایکم چمچەییەکی لەسەر عەلایەدینەکە داخ کرد و خستیه سەر دەستی ئەحمەد و پووێ لە من کرد و وتی ئەگەر تۆش رووداری بکەیت داخ ئەکەم. منیش لە ترسدا هاتە دەرەو.

هاوڕێبەکم چاو و لووتی نیا بە یەکەو و وتی: چی لێ هات، دووکەل لە دەستی هات؟!

بەختیار: ئەحمەد هاواری کرد و گریا، گۆشتی دەستی تاویایەو، بە چمچەیی ئستیل سووتاندی. دایکم عەسەبی بوو و هەر دەبیوت ئەحمەد دانیشە، ئاخریەکە چمچەیی بۆ داخ کرد و نیای بە دەستیەو.

ئەو رۆژە هەر لە بیرێ ئەو بووم کە ئاخ بۆ دەببیت دەستی ئەحمەد ئاوەها داخ بکرییت؟ ئەم چیرۆکە بوو پرسیاریک و لە گیانی من مایەو. جاربه‌جار دایکم بە منی دەوت کە داخ دەکەم

وه وشه‌ی داخ کردنی بۆ من به کار ده‌برد، به‌لام هه‌رگیز منی داخ نه‌کرد. به پێچه‌وانه‌وه باوكم قهت وشه‌ی داخ کردنی بۆ من به کار نه‌برد.

ماوه‌یه‌ك به‌سه‌ر ئه‌و چیرۆكه‌ چوو تا ئه‌وه‌ی كه ئیتر به‌ختیار له مائیان نه‌ده‌هاته ده‌ره‌وه. رۆژێك له قوتابخانه‌ یه‌خه‌ی ئه‌حمه‌دم گرت و وتم بۆ به‌ختیاری برات ده‌رناكه‌وێت؟ ئه‌حمه‌د وتی: دایكم هه‌ر وه‌ك من ده‌ستی داخ كردووه!

كه وتی ده‌ستی به‌ختیاریش داخ بووه، ئه‌ژنۆم شل بوو، بۆ؟

ئه‌حمه‌د وتی: رپووداری ده‌کرد، ئه‌و رۆژه باران ده‌باری، به‌ختیار ده‌ستی برا بچكۆله‌كه‌می به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و ده‌یه‌ویست كه به‌و بارانه‌ فیری رپی کردنی بكات، دایكم گرتی و چمچه‌ی بۆ داخ كرد و ده‌ستی به‌ قایمی گرت و داخی كرد. ئیسته‌ش به‌ختیار له ماله‌ و دایكم ده‌لێت كه نابیت بپرواته ده‌ره‌وه، تا ئه‌و كاته‌ی كه شوینی داخ كردنه‌كه‌ خۆش بێته‌وه.

ماوه‌یه‌ك به‌سه‌ریدا چوو، رۆژێك به‌ختیار له ناكاه‌وه به‌ ده‌ستی پێچراوه‌وه به‌ده‌ركه‌وت. وتم: چۆنی به‌ختیار!؟

به‌ختیار وتی: باشم.

سه‌ری له‌ خوار ده‌گرت و ده‌ستی ده‌خسته‌ پشتیه‌وه. شه‌رمیك و ده‌ردیك وای ده‌کرد كه سه‌ری له‌ خوار بكات. ئه‌و به‌ختیاره‌ ترسینرا بوو، هیلاك ده‌هاته‌به‌ر چاو. ئه‌و رۆژه هه‌ر هیچ قسه‌ی نه‌کرد و وه‌ك كه‌سیكی زوبان به‌ستراو بوو.

هه‌ر ئه‌مه‌ وای كرد كه بمه‌وێت بزانه‌م ئه‌م دایكه‌ بۆ وا له‌ منداڵه‌كانی ده‌كات؟! هه‌رچی بیرم لێ كرده‌وه، هه‌رچی هات و چۆی مائی به‌ختیارم كرد، هیچم بۆ به‌ده‌ر نه‌كه‌وت. ئیتر وازم هیئا كه له‌و باسه‌ بكوڵمه‌وه.

پاش چهند مانگ رۆژێك باپیرم باسی داخ کردنی ئه‌سپێکی بۆ من كرد و دیسان ئه‌و پرسیاره‌ له‌ گیانی من سه‌ریه‌ه‌ل‌دایه‌وه‌ كه داخ کردنی ئه‌سپ و منداڵ چ په‌یوه‌ندیه‌کیان پێكه‌وه‌ هه‌یه‌؟ له‌ باپیرم پرسیارم كرد كه بۆ ئه‌سپ داخ ده‌کریت؟ باپیرم وتی: لا ده‌ستی ئه‌سپ داخ ده‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی كه باش ده‌ستی ببیت و له‌شی بۆ ده‌ست خۆشه‌ ببیت، بۆ ئه‌وه‌ی كه خاوه‌ن به‌بی كیشه‌ به‌ خواستی خۆی به‌رپیی ببات و سواری ببیت.

وتم: ئه‌ی بۆ منداڵ داخ ده‌که‌ن!؟

باپیرم پێکه‌نی و وتی: كه‌ی منداڵ داخ ده‌کریت رۆله‌ گیان، ئه‌وه‌ كه ده‌لێن داخ ده‌که‌م، به‌س بۆ ئه‌وه‌یه‌ كه منداڵ به‌ گوئی دایك و باوکی بكات.

هه‌ر چی سه‌یری قسه‌کانی باپیرم كرد، ئه‌وه‌ی كه من ده‌مه‌ویست پپی نه‌گه‌یشتم. دیسان پرسیاره‌كه‌ له‌ گیانم به‌ بی وه‌لام خه‌وته‌وه‌.

ماوهیهکی تر بهسەر ئه و پۆژه چوو که باسی داخ کردنی ئهسپم له دهمی باپیرم بیست. بی وهلامی و نهزانی له وهلام وای کرد که ئهوهندهی تر رقم له دایکی ئهحمهد و بهختیار بیتهوه. ئهوهندهی تر رقم له کردهکانی مروّف بیست.

ههولئى ئهوهمدا که له پێگه‌ی روومهت و ئاکار و ههستهکانی ئهحمهد و بهختیار سرنجم بدهم، بۆ ئهوهی بزانه که کاریگه‌ریه‌کانی داخ کردنی منداڵ له ژبانی چی ده‌بیست؟ ماوهیهکی نه‌برد که له ناکاوه پۆژیکم له بیر هات که له‌گه‌ڵ بهختیار به شه‌ردا هاتم. سه‌یرم لئ هات که بۆ من تاوه‌کو ئیسته ئه و پۆژه‌م له بیر نه‌هاتوه؟! چیرۆکی ئه و پۆژه ئاوه‌ها بوو که من و بهختیار له کۆلان به شه‌ردا هاتین و بهختیار چنگی خسته ناو روومهتی من و خه‌تیکی له سه‌ر گۆنام دروست کرد. سه‌یرم لئ هات که بۆ بهختیار وه‌ک ژن دهستی بۆ روومهتی من هیناوه؟!

ئهحمهد که گه‌وره بوو، خه‌ریکی ئیش و کار بوو، ئیتر هه‌ر له دهوری دایکی بوو، جنیوی پێ دهدا و به قسه‌ی ده‌کرد و له‌گه‌ڵ یه‌کدیش پێ ده‌که‌نین. پۆژیک دایکی ئهحمهدم بینی که له ده‌رگی ماله‌وه‌یان باسی ئهحمهدی بۆ دایکی من ده‌کرد، ده‌یوت ئهحمهد پێی وتوه (ئهحمهد به دایکی وتوه) که وه‌ک گویره‌که سنکی ده‌کات و ده‌یه‌سه‌یته‌وه. دایکی ئهحمهد سه‌یری لئ ده‌هات که بۆ ئاوه‌های پێ ده‌لیت؟!

په‌فتاره‌کانی ئه و دوو که‌سه گۆپا، بهختیار تا بلاییت، هه‌سته‌کانی منداڵدۆست بوو. به‌لام ئهحمهد هه‌رچی گه‌وره‌تر ده‌بوو، په‌فتاری سه‌یری له خۆی ده‌رده‌خست، بۆ نمونه پێی له ئه و که‌سانه ده‌گرت که شیت بوون یان به قسه‌ی خه‌لک عه‌قلیان ناقس بوو، قسه‌ی قۆپى له‌گه‌لیان ده‌کرد. ئه و جووره خۆشه‌ویسته‌یهی که ئهحمهد بۆ شیته‌کان هه‌یبوو، له ناوچاوانی دیار بوو. هه‌زی ده‌کرد که سه‌ر له سه‌ری شیته‌کان بنیست و له‌گه‌لیان پێ بکه‌نیت.

پراستی وه‌ک خنجه‌ری به لاشاله‌وه به‌ستراو نیه، که هه‌ر کات ویستت ده‌ریبه‌پینی. پرسیاره‌کان وه‌لامه‌کانیان له جیگه‌یه‌که که پێگه‌ی چوون بۆی دیاری نه‌کراوه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا ئه‌مزانی که ئه‌وه‌ی من وه‌ک وه‌لامی هۆکاری داخ کردن ده‌مویست، به ئاسان به دهستی من ناگات.

سه‌رم بۆ هه‌ر به‌سه‌ره‌تیک ده‌چوو که له ده‌ورووبه‌ری ماله‌وه‌ی ئهحمهد و بهختیار بوو، به‌لام هه‌رگیز به بن و بنچکی په‌گ و پیشه‌ی وه‌لامی ئه و پرسیاره نه‌ده‌چووم که له لامدا دروست ببوو، وه ئه‌وان هه‌رگیز ئه‌وه‌نده هه‌ستیان به‌وه نه‌کرد که من ئه‌وه‌نده په‌رۆشی ئه‌وه‌م که بزانه داخ کردن له چ کانیکه‌وه ئا و ده‌خوات؟! باوکی ئهحمهد و بهختیار که پیاویکی گه‌وره بوو، له‌سه‌ر داخ کردنی منداڵه‌کانی ده‌نگی لێوه ده‌رنه‌هات و به ئاسانی قبوولئى کرد. دایکی ئهحمهد و بهختیار ژنیک بوو که زوو تووره ده‌بوو، که تووره‌ش ده‌بوو هه‌زی ده‌کرد که ده‌ستیک بخت، به جوړیک شوینه‌واری بۆ هه‌تا هه‌تایه بمینیته‌وه. له‌گه‌ڵ خۆم ده‌موت ئاخر خوایه گیان ئه‌وه چ جوړیه‌ک له قین و رقه که ده‌یه‌ویست بۆ هه‌تا هه‌تایه شوینه‌واری له‌سه‌ر مروّف بمینیته‌وه؟!

داخ کردنی ئەحمەد و بەختیار بوو نموونەییەک کە دەروون و بەسەرھاتی خۆم و دەستەییەک لە فەقێکان و قوتابییەکان لێک بدەمەوێ. دەورەییەک کە لە کوردستان بووم، دەورەییەک بوو کە ئازاویەکی گەورە لە دەروونم بوو، نە دەمتوانی کە واز لە ئیسلام بهێنم و نە دەمتوانی کە دەستی پێوە بگرم. هەر ئەو وای کرد کە هەرگیز نەتوانم لەگەڵ هیچ یەک لە ناوەکان بە ئاسوودەیی پەییوەندی بکەم. وەک ئەحمەد کە کەیفی دەھات لەگەڵ شیتەکان قسە بکات، منیش کەیفم دەھات کە لەگەڵ دەستەییەک لە ناوەکان هات و چۆ بکەم کە بە جوانی شوینەواری داخ کردن پێیانەوێ دیار بایەت.

فردریک نیچە لەوانە بوو کە ئینجیل بە باشی دلی داخ کردبوو. هەر ئەمەش وای کرد کە هیچ ھەست و ھزریکی ئاسایی نەبێت. عیسا کە لە زەوی ژیاوی کرد، ژنی ناھینا. دایکیشی بە مریەمی پاکداوین ناوبانگی دەکرد، هەر ئەمە وای لە نیچە کرد کە ھەزی لە ژنی لەشفرۆش بێت، کەیفی بەو ژنانە دەھات کە بە خۆشی لەشیان پیاو ئازار دەدەن. ئەو رۆق و قینەیی نیچە ئەوێندە لە روومەتی مۆف کاریگەری کرد، بوو ھۆی ئەو کە ئیستە تازە بە تازە پۆژئاواییەکان دەزانن لەشی رووتی ژن چ دەرد و دەرمانیکە! چوونکە باوەرپیان بە پاکی عیسا نەکرد، ئاوەھا دونیایان پڕ بوو لەو ژنانە کە لەشیان دەفرۆشن و خۆیان رووت دەکەنەوێ.

سەید قوتب وەک نیچە بە پستەکانی قورئان داخ کرابوو. ئەوێندە لەسەر گیانی بە توندی شوینە مابوو، تا کاریکی کرد کە شان و ملی بۆ ئیسلام بە داردا بدات. پستەکانی بەرھەتا کە لە دەروونی سەید قوتب کوترا بوو، لە تەمەنی گەورەیی کاریگەری خۆی بەدەر خست.

لە ناو خەلکی موسوڵمان دەبوو کە ھەر مندالیک لە مزگەوت فییری ئەو بێت کە قورئان خەتم بکات. زۆربەیی خەلکی موسوڵمان قورئانیان پێ خەتم کراوێ. خەتم کردن بە مانای داخ کردنیکە بە پستەکان کە ئیتر لەش و ھۆش بۆ ھەمیشە گیرۆدەیی خۆی دەکات. خەتم بە مانای مۆر کردنە. لە کۆندا ھەر بنە و دەزگایەکی خاوەن مۆری تاییبەتی خۆی بوو. مۆر لە ئەدەبی کۆندا بەھایەکی فرە و فراوانی ھەبوو، مۆر و خەتم ھێمایەکی دیار بوو. مۆر کردن و نیشان کردن بۆ ئەوھەییە کە ئەو شتە یان کەسە پێیھەوێ دیار بێت، وە ئەو بگەھەنیت کە نیشان کراو و مۆرکراو. ئەو کەسانەیی کە دەبینی زۆر دل و دەروونیان پڕ لە رۆق بەرانبەر بە ئیسلام، ئەوانە بە دەم و دەستیک وشەکانی ئیسلامیان پێ وتراوێتەو کە وا کاریگەری لەسەر دەروونیان کردووە کە ئیتر بە خۆشی رۆو لە ئیسلام ناکەنەوێ. پیاوانی ژیر، ئازەلان بە داخ کردن دەستی دەکەنەوێ، مندالەکانیش بە وشەکان. بەلام دەستی بوون و بەستەنەوێ لای ژنەکان، دەبێت کە بە مل و دەستەوێ دیار بێت!

لە دەورانی زانکۆ و سالانی تر زۆر لەسەر ئیسلام و قورئان دەمامەوێ، ئیتر بە دەم و دانیشتن باس دەکرد یان لە دەستنووسەکانم ناوەکانی ئیسلام بە کار دەبرد و باسی بەسەرھاتی خۆم و قورئانم دەنووسی. ئەوێندە لەسەرم کاریگەری ھەبوو، بە ناچار دەستم بۆ قورئان دەبرد و بە جۆرە گرتنیک قورئانم بە دەستەوێ دەگرت، وەک کەسیک شتیکی لە کەسیک بێھوێت و ئەو کەسە

پیی نه دات. له بیرمه که شهویک له به شه ناوخوايي ئه یلول نزیك به فندق فه رید چاره کیکی ویسکی و بیره یه کم کړی بوو بو ئه وهی که بیخوم. چوومه ژووری چه ند دۆستیک که خه لکی پشه ر و رانیه بوون. به سه لامه تی له گه لیان دانیشتم و خواردمه وه. هه ر ئه وه نده م زانی که سه رم گه رم بوو و پروومه تم سوور هه لگه را. ئه مخوارده وه، هه ستم به خه مۆکی و بیزاری و هیلاکی ده کرد. منی گولمۆچه ده کرد و ده میبرده نیو خومدا و له بیر و خه یالمی ده برد و هه سته کانی منی گرتی بهر ده دا. ئه و دۆستانه ش که له ده وری من بوون، به قسه و پیکه نین منیان ده هینا یه قسه و پی ده که نین. ئه وان له بهر ئه وهی که له گه ل خه لکی کرماشان هه لسو و که وتیان نه کردبوو، جوړیک پییان خو ش بوو که من قسه م ده کرد. ئه وان نه یانده زانی که ده روونی من چ گیره و کیشه یه کی تیدایه؟ هه ستیان به وه نه ده کرد که من چ ده ردیک له سه ر کتیه کان ده کیشم؟ ئه گه ر ئه وانیش بیانزانیایه ت و من ده ردی دلم به وان بوتایه ت، ئه وان به وردی و ژیری نه یانده زانی من چ ده ردیکم هه یه!؟.

سه رم گه رمتر بوو، ئه وانیش خه ریکی قسه و باس بوون. منیش سه رم له دونیای خومدا گرت ده دا. له ناکاوه قورئانیکم له سه ر تا قی ته نیشت په نجه ره که بینی. به بی ئه وهی که پرس به وان بکه م، هه لسام و به سه رخو شی قورئانه کم هه لگرت و کردمه وه. ئه وانیش ئه وه نده هه راسان بوون و لیان تی کچوو، ده ستیان هی نا که قورئانه که له من وه ربگرن و لی می دوور بکه نه وه، له بهر ئه وه که ده یانوت تو سه رخو شی و نابیت قورئان به ده سته وه بگریت. ئه وان له بهر ئه وهی که من پی دا گریم کرد، له سه ر حیسابی سه رخو شی هی چیان نه وت و وازیان هی نا و وه ک که سیکی سه رخو ش سه یری منیان ده کرد و لومه ی منیان ده کرد. کوړیک له وئ بوو له شوینه که ی خو ی هه لسا و وتی: کاکه تا خوا به ردی به سه رمان نه باراندوو ه من ئیره به جی ده هیلم، ئاخر وتوویانه که قورئان به سه رخو شی به ده سته وه بگریت!؟

پوژیک تر له به شه ناوخوايي راستی بووم، گویم له قورئان ده ته کاند. کوړیک خه لکی پوژه لاتی کوردستان به منی وت: تو که خه لکی کرماشانی، بو گوئ له و قورئانه وه رده گریت!؟

کورده کانی باشوور و پوژه لاتی کوردستان پییان وابوو که ئه وهی خه لکی پوژه لاتی کوردستان بیت، ئه وه نده نیوانی له گه ل قورئان خو ش نیه. کوړیک که ئه و کاته ده یانه وت له گه ل پاراستن ئیش ده کات و قسه و باس ده بات، پوژیک منی بینی که گوئ له قورئان ده گرم. سه یری ده م و قه پوژم کرد و جوړیک سه ری ده له قاند، ئه مزانی له دلئ ئاوه ها ده لیت: باشه... دوو قسه ی خو شت بو ده که م، له باشووری کوردستان گوئ له قورئان ده ته کی نیت!؟.

هه ر له سه ر ئه م گوئ گرتنانه بانگی منیان کرد بو ئاسایش و ئه گه ر مالی کاک عه بدولای خزمان نه بایه ن، منیان به ند ده کرد.

له م گرتووخانه که ئیسته ش باس و خواسی قورئان له گیانم هه یه، جابه جار ده لیم ئه مه سه رچاوه که ی ئه و داخه یه که کراوم. ئه و داخه که منی وای لی کرد که به توورپه یی و نیگه رانی له سه رخو شیدا ده ستی بو به رم، وه کاریک بکات که له ئاسایش به گرم بدات. له لایه کی تره وه

هسته‌کانم بۆ ئه‌وه‌ی که یارمه‌تیم بکات، زۆر هه‌ولێ ئه‌وه‌ی ده‌دا که خاوینم بکاته‌وه له‌وه که من داخ کراوم. به‌لام ئه‌وه‌نده که ئیسته لێکی ده‌ده‌مه‌وه، ئه‌وه داخیک بوو که سه‌رشیتی و سه‌ره‌گه‌ره و سه‌ره‌ردانی و سه‌رلێشی‌واوی و سه‌ره‌ریه‌تی و سه‌ره‌مه‌ره و سه‌رشۆری زۆری بۆ من دروست کرد. به‌لام، هه‌ر ئه‌وه ماوه که سه‌ره‌زری و سه‌ربلندی بۆ من به‌نییت!

ده‌سته‌یه‌ک له کتێبه‌کان و نووسینه‌کان و ناوه‌کان و پومه‌ته‌کان ئه‌وه‌نده هێز و ته‌وانی لێده‌ریان هه‌یه که وه‌ک داخ کردن له ده‌روون کاریگه‌ری خۆیان داده‌نین و ده‌روونی مرۆف هه‌وق و هه‌وساری خۆیان ده‌که‌ن. کاریگه‌ری ئه‌وه‌نده‌یه که ژیا‌نی مرۆف به خۆیه‌وه خه‌ریک ده‌کات، کاریک ده‌کات که نه لێی دوور بکه‌ویت‌ه‌وه وه نه ده‌ستی لێ هه‌لب‌گریت. زۆرینه‌ی خه‌لک به هۆی دینه‌کان و بیره‌کان و ناوه‌کان و پێبازه‌کان داخ کراون و که‌سیک که داخ کرا، بۆ هه‌میشه کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌روونی ده‌مینیت و گیرۆده‌ی ده‌کات. بۆیه وریا بن که ده‌ست به کتێبی کێوه ده‌ده‌ن وه له‌گه‌ڵ چ ناویک و کتێبیک و ئه‌ده‌بیک خۆتان خه‌ریک ده‌که‌ن؟

له‌وه دُنیا بن که خوای مه‌زن ته‌وان و زانست و ده‌ستیکی بالای هه‌یه، وه به خواستی پیرۆزی خۆی هه‌لسووکه‌وت له‌گه‌ڵ مرۆف ده‌کات. ئه‌و که‌سه‌ی که بیه‌ویت سه‌رشیتی ده‌کات، وه ئه‌و که‌سه‌ی که بیه‌ویت سه‌ره‌زری ده‌کات. که‌سیش بۆی نیه ده‌م بکاته‌وه!

چیرۆکی ئه‌و پشیله که چۆله‌که بالشکاوه‌کانی ده‌خوارد

ئه‌و راوچیه که نیچیره جوانه‌کانی به بی برین راو ده‌کات، ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که نیچیره‌کانی ده‌ستی و به‌رمالی خۆی بکات و ورده ورده بیانکات به قوریانی خۆی. که‌سانیکیش بۆ ئه‌وه‌ی که نیچیری خۆیان راو بکه‌ن، سه‌گ و داو و تفه‌نگ پیکه‌وه به کار ده‌به‌ن.

بۆ ئه‌وه‌ی که باش سوور بخۆنه‌وه نیو ئه‌م بابه‌ته، به‌سه‌ره‌اتیکتان بۆ ده‌گی‌رمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که زه‌مینه و خاکی باسه‌که‌تان بۆ شی بکه‌مه‌وه.

پشیله‌یه‌ک له ئاواپی هه‌بوو که سرنجی منی بۆ خۆی پاکیشا و منی ماوه‌یه‌ک به دوا‌ی خۆیدا خه‌ریک کرد. ئه‌م پشیله له ئاواپی به پشیله‌ی مالی ده‌یانناسی، بۆ ئه‌وه‌ی که راوی مشک بکات و نه‌هیلیت که ئازه‌له نه‌ناسراوه چکۆله‌کان سه‌ر به هه‌وش و مالدا بکه‌ن. نیوه‌پروانیک له هه‌وشه‌که‌ی مزگه‌وتی ئاواپی ده‌چووم بۆ مزگه‌وت بۆ ئه‌وه‌ی که نوێژی نیوه‌پرو بخوینم. سه‌ر و پومه‌تم له بن داره‌کان گرتبوو، تا ئه‌وه‌ی که له ناکاوه پشیله‌که‌م بینی که له‌سه‌ر جاده‌ی ئاواپی به‌ره‌و خواره‌وه ده‌چوو. له لای خۆمدا خه‌یالم کرد، ئه‌م پشیله به‌م نیوه‌پرو بۆ کوئ ده‌چیت؟! ئه‌وه‌نده گرنگیم به پشیله‌که نه‌دا و سه‌رم کرد به‌مزگه‌وتدا. تا ئه‌وه‌ی که پوژی دوا‌پی هه‌ر له رپی نوێژی نیوه‌پرودا دیسان پشیله‌که‌م بینی که له ده‌رگای مالی خالم خه‌ریکی مش و مۆله و سه‌ره‌گه‌ریه‌تی. خۆم له بن داریک راگرت و وتم با بزانه‌م که ئه‌م پشیله چی ئه‌کات که

هەر نیوه‌پوان من ئەچم بۆ نوێژ ئەمیش ئەچیت بۆ شوینیک؟! ئەم پشیلە که بۆ نوێژ ناچیت، ئەی بۆ کوێ دەچیت!؟.

پشیلە وازی لە مش و مۆل هینا و کهوتە بن دیوار و پاساری خانووکه‌ی مائی خالم. دیواری خانووکه‌ی خالم زۆر درێژ و گه‌وره‌یه. پشیلە هەر سه‌یری پێی ده‌کرد و به‌سه‌ر جاده و له‌ ده‌وری جاده سه‌ری گ‌ر ده‌دا. له‌به‌ر سه‌یر کردن و چاوه‌ چاو کردن زۆر به‌ ئەسپایی به‌ پێدا ده‌پۆشت. منیش عه‌ییم لێ ده‌هات که له‌سه‌ر جاده و له‌ بن دیواری مائی خالم راوه‌ستیم و سه‌یری پشیلەیه‌ک بکه‌م بۆ ئەوه‌ی بزانه‌م که خه‌ریکی چیه؟! گ‌ر خه‌لک بیانزانیبایه‌ت که من به‌ دواي ئەو پشیلە ده‌چم، منیان به‌ ته‌واو نه‌ده‌زانی. وتم قیر و سیا هه‌رچی ده‌بیت بابیت، هه‌رکه‌س هه‌رچی ده‌لێت با بلێت. له‌ گۆشه‌ی دیواری دوکانه‌که‌ی ئاوايي خۆم له‌ پشیلە داگرت و چاوم له‌ پشیلە بوو.

پشیلە سه‌ری برده‌ کونیک و چنگی له‌ کون ده‌خست، له‌ دیواریکی چکۆله‌ چووه‌ ئەو به‌ره‌وه و قه‌پی به‌ مه‌لوچکێکدا کرد و به‌ چه‌ند چنگ وه‌شاندن مل و په‌ری لێ کرده‌وه و خواردی. یه‌کراست به‌ په‌له‌ پێی خۆی گرت‌ه‌به‌ر و گه‌رایه‌وه بۆ ناو ئاوايي.

پۆژی دواي ئەوه من له‌سه‌ر زه‌ویه‌کانی مائی باپیرم ده‌چووم بۆ سه‌ر چالئاوی مائی خالم، تۆزیک له‌ ئاوايي‌ه‌وه دوور بوو. هه‌وا تۆزیک گه‌رم بوو. له‌ خانووی سه‌ر چالئاوه‌که نزیك بوومه‌وه و له‌ بن دیواری خانووی چالئاوه‌که پشیلەکه‌م ببینی، ترس منی گرت، وتم خوايه‌ ئەمه‌ پشیلەیه، ئەمه‌ چیه‌ که ئاوه‌ها ئەوه‌نده سرنجی منی بۆ خۆی راکشاه‌وه وه‌ له‌ پێی مندا ده‌رده‌که‌ویت!؟

مه‌لوچکێکی چکۆله‌ که له‌ زه‌ویدا شه‌ل بوو و نه‌یده‌توانی که‌ه‌ب‌پیت، که‌وته‌ داوی پشیلە و کون به‌ کون خۆی له‌ پشیلە ده‌شارده‌وه. چووه‌ ناو کونی دیواره‌که و پشیلە ده‌ستی برده‌ ناوه‌وه و مه‌لوچک ده‌ره‌ات. مه‌لوچک که‌وته‌ سه‌رجاده‌که و هه‌رچی باله‌ ف‌ره‌ی بوو، نه‌یده‌توانی که‌ه‌ب‌پیت و بال‌ بگ‌ریت‌ه‌وه. پشیلە قه‌پی به‌ مه‌لوچکدا کرد و پ‌رووی له‌ من کرد و له‌ کاتیک که‌ به‌ پێدا ده‌پۆشته‌وه، قووتیدا و چوو به‌ره‌و ماله‌وه.

یه‌کراست یه‌که‌م شتیک به‌ بیرمدا هات ئەوه‌ بوو که ئەم پشیلە به‌ دواي ئەو مه‌لوچک و په‌له‌وه‌رانه‌ ده‌گه‌ریت که‌ شه‌ل بن و نه‌توانن ب‌ف‌رن. ئەو جۆره‌ مه‌لوچکانه‌ی راو ده‌کرد و ده‌یخوارد. ئیتر چه‌نده‌ها جاری تر ئاوه‌ها بینیم و چه‌نده‌ها جار به‌ دواي که‌وتم و راوم ده‌نیا و دوورم ده‌خسته‌وه. به‌لام ئەوه‌ پشیلە‌ی ئیمه‌ نه‌بوو وه‌ خۆشم نه‌ده‌هات که‌ باسی ئەوه‌ بکه‌م که ئەو پشیلە مه‌لوچکی شه‌ل ده‌خوات. خه‌لک ئەگه‌ر باسیکی ئاوه‌هایان له‌ لادا بکه‌یت، ئەوه‌نده‌ بۆیان به‌های نیه‌.

کورپیکیش له‌ ئاوايي بوو که کاره‌که‌ی پاوی په‌له‌وه‌ره‌کان بوو. ئەم کورپه‌ پلیس‌رگ و مه‌لوچکه‌کانی به‌ دوولق ده‌کوشت. کاری ئەم کورپه‌ بۆ پاوی مه‌لوچکه‌کان زۆر ئاسان بوو، به‌ ئاسانی به‌ دوولق لێیانی ده‌دا و پێش ئەوه‌ی که‌ه‌بتۆپیت، سه‌ری له‌ملیان جیا ده‌کرده‌وه.

ئەو كۆرە جۆرە داوئىكى دارىنى ھەبوو كە بۇ پراوى باز و پەلەوەرە جوانەكان بە كارى دەبرد. پوژىك بۇ ئەوھى كە بزىنم چۆن دەيانگرىت لەگەلى چووم. تەلەكەى لە شوئىنىكى بەرز دادەنيا و ئامادەى دەكرد، بۇ ئەوھى كە نىچىرەكەى خۆى بنىرئىتە سەر داوھەكە بۇ ئەوھى كە ھەردوو لاقى بگرىت و بە بى برىن بە دەستى بگەوئىت. لە داوھەكەى خۆى دوور دەكەوتەوھ و نەيدەھىشت كە كەس بە دەوریدا بچىت. ھەر كە پەلەوهرىكى پەنگىن و جوانى دەبىنى، دەستى بەرز دەكرد و دەستى تەكان دەدا و چەپلەى بۇ لى دەدا بۇ ئەوھى كە بەرەو تەلەكەى ئەو بروت. جارى وا بە چەند پوژ تەلەكەى دەنياوھ، بەلام پەلەوهرىكى نەدەگرت و نىچىرى نەدەكرد. ھەر پوژىكىش كە پەلەوهرىكى جوانى بگردبايەت، ئەو پەلەوهرەى نەدەكوشت، دەبىردە شار و دەيفرۇشت و پارەكەى دەخوارد، كەيفى بەوھ خۇش بوو كە ئەو كارە دەكات. ئىتر ھەر ھەموو مندالەكانى ئاوايى دەچوون بۇ لاي ئەم كۆرە كە فىريان بكات چۆن پراوى پەلەوهر بگەن. پوژىك دەيەويست فىرى كورپىك بكات كە تازە لە شارەوھ ھاتبوو. وتى لەگەلم وەرن بۇ ئەوھى كە پراوى پلىسرگتان پى پىشان بەدم. لەسەر جادەى ئاوايى نەچووبووينە خوارەوھ لە ناكاوھ بەردىكى وەشان و پلىسرگىكى خوئىئاوئى كەرد. يەكراست چووه سەرى و وتى پەلەوهر سەيرى مەكەن بۇ ئەوھى كە نەفرىت. ئىتر ئەم كۆرە بووھ مامۇستاي مندالەكانى ئاوايى و ھەر پوژە چەند مندالىك لەبەر دەستى دەخولانەوھ.

ئەو سەردەمە من لە كتئىخانەى شارى سەرىپئىلى زەھاو بۇ خۆم دەخولامەوھ، بىرم دەكرد و دەستم بۇ كتئىبەكان دەبرد و ئەمسەر و ئەوسەرم بە كتئىبەكان دەكرد و لەسەر ھەر مئزىكى ئەو كتئىخانە دادەنىشتم و خۆم و كتئىخانە و ئەو خەلكەم ھىلاك دەكرد. ئەگەر كەسىك زور لە كتئىخانە بمىنئىتەوھ وەك ژنىك لە ئاشپەزخانەى، دەستى تەرە و دەمى وشكە. منىش خەيالآت و بىرم دەكرد و لىك دەدايەوھ كە لە چ بەشكى دەست پى بگەم!؟. لە كام كتئىب دەست پى بگەم؟ كتئىم لە كولىاتى فەلسەفە ھەلدەگرت، دامدەنيا سەر شوئىنى خۆى. كتئىم لە دەروونناسى ھەلدەگرت و تۆزىك دەخوئىند و لەسەر شوئىنى خۆى دامدەنيا. مابوومەوھ كە لە پراوى چ كتئىب و پەلەوهرىك دەست پى بگەم؟ ئەو كتئىخانە وەك دەشتىكى گەورە بوو بۇ من. ھەر ئەو كاتە چۆنىەتى دەست پى كەردن لەگەل كتئىبەكان واى كەرد لە بەسەرھاتى پشیلەى چۆلەكەى بالئشكاوخور بۇ من گرنگ بىت. ئىتر بۇ من باسى پەرورەدە بەھايەكى نەبوو، بەلكو بۇ من وەك پراو بوو كە چۆن بەسەر نىچىرەكان زال بىم؟.

لە دەورانى حوجرەدا مامۇستا و فەقى بۇ ئەوھى كە لە قورئان تى بگەن، دەستە دەستە كتئىبان بە دەستەوھ دەگرت بۇ ئەوھى كە بەسەر قورئاندا بكرىنەوھ. چۆلەكە كە بالى شكا، ئىتر بۇ كون دەگەرپىت كە پىدا بچىت. ھەرەوھا فەقىكان بەسەر قورئاندا نەدەكرانەوھ، سەريان بەسەر تەفاسىر و تەسارىف دەگرت. پەرسى پەرورەدە لە كاردان نەبوو، بەلكو پەرسى پراو و نىچىر كەردن بوو. قورئان وا لە فەقىكان دەكات كە ئەگەر ئەو پوژە ھات و فەقى بووھ موفەسرىك، وەك ئەوھ واىە كە بووھتە زانای زاناکان!. مەبەستم ئەوھىە كە قورئان خۆى بە ئاسان بە دەستى مروققەوھ نادات، وە بۇ ھەر كەسىك خۆى ناكاتەوھ. ئايا فەقى ھەيە كە بە بى خوئىندى تەفاسىر بىتە

كەسك كە باسى پستهكانى قورئان بكات؟! ئەمەيە كە ئەوانەى بۇ راو دەچن، سەگ و داو و تفەنگ لەگەل خۇيان دەبەن، بۇ ئەوہى كە ھەرچيان لەرپیدا ھات نئچيرى بكەن.

دەورەيەك من وەك ئەو پشيلە كە چۆلەكە بال شكاوہكانى دەخوارد، منيش سەرم بەسەر دەستەيەك لە كتيبەكان گرتبوو كە ئامازەى بەوہ دەکرد. يەككە لە كەسە نزيكەكانم جگە لە ناوى سادقى ھيدايەت، سادقى چووبەك بوو. سادقى چووبەك كەسككى نووسەر و خاوەن كتيب بوو. يەككە لە چيروكەكانى ئەم نووسەرە ناوى (قفس) ە كە باسى دەستەيەك مريشك دەكات كە بەندى دەستى خاوەنيان بوون. ئەو چيروكە باسى ژيانى مرؤف دەكات كە وەك مريشك بەستراوہتەوہ. من بە چيروكەكانى چيروكەنووسەكانى فارس دەستم بە خويندنى كتيب كرد، ھەر ئەمەش واى كرد منيش وەك نووسەرانى فارس، بە دواى دەستەيەك لە بابەتەكان بكەوم كە وەك چۆلەكەيەك بيت كە بالى شكاوہ، بابەتى لاواز و ھەژار و لەبەندى بابەتى تر كە بۇ كون دەگەرپیت!

لە دەورانك كە ھاتمە ولاتى ئینگليس لەگەل خۇمدا تاوتويم دەکرد كە من لە داھاتوو خەريك بە چ جورە كاريك بم لەگەل وشەكاندا؟! بە ھەستك كە لە پشتەوہى ترسى تيدا بوو وەلام دەدايەوہ كە من بە دواى كارى چيروكەنووسين دەكەوم. پاش ماويەك ھەولئى ئەوہمدا كە رئ و شوينى ئەو ترسە بگرم كە لە پشتەوہى ئەو قسە بوو. بوم دەرکەوت كە دەروونى من ھەستى بەوہ كردبوو كە رڭگەيەكى زور فراوانتر لە چيروكەنووسين لە پيش منەوہيە، بۇيە ئاوەھا بە ترسەوہ وەلام دەدايەوہ كە دەبم بە چيروكەنووس!

سادقى ھيدايەت ئەوہندە گالتەى بە سادقى چووبەك دەھات، پيى دەوت سادقى چووقەك!. ھوى ئەو جورە ناويناہ دەگەرپیتەوہ بۇ ئەوہ كە سادقى ھيدايەت ھەر ھەموويانى لە بن دەستى خوى خردابوو. ھەر ھەموويان بەردەستى ئەدەبى ھيدايەت بوون.

زور لە قوتاببيەكان و فەقيكان، ناوہكان و نووسەرەكان بريندار دەكەن و لەگەل ھەرکەس و ناكەسكدا ناويان دەھينن و قسەكانى ئەوان باس دەكەن و پەخنەى لئ دەگرن و ديوئەوديوى دەكەن بۇ ئەوہى كە يان لبيان گوزەر بكەن يان پپوہيان بميننەوہ. وەك ئەو راوچيە كە سەگ و تەلە و تفەنگ بۇ راوى خوى بەكار دەبات. فارسەكان لەگەل ناوہكان دەميننەوہ و پپوہيان دەميننەوہ. بەلام كەسككى وەك نيچە دەيەويت كە لە ناوہكان گوزەر بكات، بۇيە ئيتر پپنووس بەس پپنووس نيە، بەلكو بۇ كوشتن و بي بەھا كردن بە كار دەچپت. فارسەكان دەم و دەستى وشە و پستهكانيان وەك لەشى ژنە، راستى تيدا نيە، بەلام جوانى تيدا ھەيە.

ورده ورده كە بيرم دەكردەوہ، كەلكم لە تەواوى ويئەكان و بەسەرھاتەكان و بيرەوہريەكان وەردەگرت بۇ ئەوہى كە لە ويئەى پشيلەيەك كە چۆلەكەى بال شكاو دەخوات بۇ ئەو راوچيە گوزەر بكەم كە بە دواى راوى نئچيرە جوانەكان دەكەويت و بە بي برين راويان دەكات. لەگەل ئەوہى كە ئەمزانى بۇ سادقى ھيدايەت بۇ چووبەك دەكاتە چووقەك، فيرى ئەوہش بووم كە بۇ سادقى ھيدايەت بە نووسينەكانى كافكا ماندوو دەبيت و دەيانكات بە فارسى؟ بە ناوى خوا

لهوهش گوزهرم کرد که وهک نیچه تهله بنه مهوه بو ئهوهی که پرستهکان به چهند سهگ و تفهنگ نیوه گیان و کهوتوو، پراو بکهه!

گوزهر کردن

گوزهر کردن وشه و وینهیه که که من زور له ریگهه به کارم بردوووه. مه بهست و مانا له گوزهر کردن چیه؟ له چی گوزهر بکریت؟

کاتی که له ناوچهیه که گوزهرت کرد، ئهوه لهو ناوچه گوزهرت کردوووه. مه بهست ئهوهیه که به ههست و پچ لهسهری چوویت و ههست و ههناسهت سهبارت بهو ناوچه دروست بووه. بهلام مه بهست و مانا له گوزهر کردن له هزر و ئه ندیشه چیه؟ وشه ی گوزهر کردن بووه وشهیه کی باو له ده می قوتابیان و فهقیکان. مه بهست و مانای ئهوه وشهیه ئهوهیه که بهسهر ناویک، هزریک، ههستیکی دیاریکراو گوزهریان کردوووه.

سرنج لهو قسهیه بدهن: زورجار ههریه که له ئیمه قسهیه کمان کردوووه و بهران بهر وتوووه: ئه زانم... من ماوهیه کی پیشتر ئهوهه چیشتوووه، ئه زانم له باسی چ ههست و هزریک ئه کههیت!

جاریک له گهله کورپک قسهه ئه کرد، باسیکم بو ی کرد. به پیکه نینیک که مانای ئهوه بوو که زورت ماوه، وتی: ئهوه قسه و ههستانه ی که تو بو منی ده گپیته وه، چهند سال پیش تیدا و پیدا گوزهرم کردوووه. له دلای خومدا وتم: خواجه گیان ئه مه من له گهله ههر کهس قسه ئه کههه و باسیکی بو ئه کههه، ئیژیته ئهوه له کونه وه بهسهر ئهوه باس و قسه دا گوزهرم کردوووه! ئه مه بو من قورس و گران بوو که ههر کهس و ناکهسیک بهسهر ئهوه ههست و بو و پرستانه ی که من باسی ده کههه گوزهری کردوووه. منی له دهروون ئازار ئه دا. ده مه ویست له سهر دهسته ههست و پرسته و تام و بو نیک گوزهر بکهه که کهس بهسهر و بنیدا گوزهری نه کرد بیته.

جاریه جار له بازار که سانیک ده بینیم که بو نیک تاییه تیان له خویان داوه. که سانیک هه ن که ده یانه ویته به ههر شیوهیه که بیته خویان له خه لکه وه جیا بکه نه وه، هه تا ئه گه ره به شیوهیه کی ناحهق و نارپک و ناسروشتیش بیته. ههروه ها که سانیک ده بینم که بو نیکیان له خویان داوه که زور کهس ئهوه ی له خویداوه. من ئه وهه تیدا نه بوو که بو نیک له خوم بدهم که هیچ کهس له خوی نه دا بیته. به لکو ئهوه بو نه ی که له لام خوش بایهت ههزم ئه کرد له خومی بدهم. ئیتر ئهوه بو نه بو ی هه بوو که سانی تر له بازار له خویان دا بیته. ئه مه به شیوهیه که منی ئاگادار ئه کرد که من ده مه ویته خوم خوش بم، ئیتر زور بوم ئاساییه که له هه مان کاتدا که سانی تر بهو بو و خوشیه وه له گهله مندا بزین.

به لام پرستهکان و ههستهکان وهک بو نهکان نیه که دیار بیته و بفروشیته. به لکو ههستهکان و پرستهکان بیین و بیکوتاییه. که وایه ئه مه منی ده برد بو ئهوه ی که تاییهت و جیاواز بگه ریم و داوا بکهه.

وشه‌یه‌کی تر هاوشانی گوزهر کردن، خویندنه‌وه‌یه. هزر یان ههستی که‌سیک بخوینریت‌ه‌وه. زۆر جار مروّقه‌کان ههست و هزری یه‌کدی ئه‌خویننه‌وه، به‌لام جاربه‌جار که‌سانیک ههست و هزری نوپیان پییه و بو ئه‌وه‌ی که خاوه‌ن ههست و هزره‌که بیگه‌یه‌نیت، ده‌بیت چهند جار دووباره‌ی بکاته‌وه.

ههر بیرمهند و خاوه‌ن ههست و هزریک، ده‌سته ههست و هزریکی تیدایه که تاییهت به خویه‌تی، وه ده‌سته هزر و ههستیکی تیدایه که له که‌سانی تر وه‌ریگرتووه.

که‌سانیک که ده‌یانه‌ویت تام و چامی ههست و هزری تازه بکه‌ن، خویمان له باروودوخیکی تاییه‌تی ده‌خه‌ن. "خویمان ده‌خه‌ن، که‌س ئه‌وان ناخاته ئه‌و باروودوخته‌وه." بو نمونه په‌یامه‌ینه‌ری ئیسلام که ئه‌سرا و میعراج ده‌کات، که‌سانی تر ده‌یبه‌ن. ده‌یبه‌نه ئه‌و شوینانه‌ی که هیچ مروّقیک نه‌چوووه و ناچیت. بو‌یه گرنگ ئه‌وه‌یه که ده‌تبه‌ن یان خۆت ده‌چیت!؟

خالیک تر که گرنگه، ئه‌وه‌یه که ده‌سته ههست و وینه‌یه‌ک که‌م که‌س ده‌توانیت تامی بکات. بو نمونه که‌سیک له پیی سیداره‌یه و سه‌یری خه‌لک ئه‌کات و بزگه‌یه‌ک ده‌یگریت! کی ده‌توانیت بلیت ئه‌و بزگه چ ههستیکی قوول و گه‌وره‌ی تیدایه!؟ یان که‌سانیک پیش ئه‌وه‌ی بمرن، رسته‌یه‌ک ده‌لین. کی ده‌توانیت ههسته‌کانی پشت ئه‌و رسته‌یه بخوینیت‌ه‌وه!؟

به باس کردنی ئه‌م نمونانه مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که ههر وشه و وینه‌یه‌ک به ئاسانی بو هه‌رکه‌سیک نا‌کریت‌ه‌وه. به‌لام که‌سانی خوازیار هه‌رده‌م ده‌یانه‌ویت که بزانه ئه‌و وینه و رستانه چ ههست و دیدیکی له پشت‌ه‌وه‌یه.

چهند خالیک گرنگه:

یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که ئه‌و که‌سه خوازیاره ده‌یه‌ویت که تام و بۆن و ههستی پشت وینه‌کان و رسته‌کانبکات و بزانیته.

دووهم ئه‌وه‌یه که ده‌یه‌ویت پاش ئه‌وه‌ی که تام و بۆنی کرد، لئی گوزهر بکات و بجیت بو بۆن و تام و ههستی تر.

سیه‌هم ئه‌وه‌یه که ئه‌و که‌سه ده‌یه‌ویت یه‌که‌م که‌س بیت له تام و بۆن کردنی وینه یان رسته‌یه‌ک. به شیوه‌یه‌ک که ده‌یه‌ویت هه‌رده‌م یه‌که‌م بیت، به جوریک که‌س نه‌بیت که ده‌سته ههست و وینه‌یه‌کی له لادا بیت که ئه‌و که‌سه خوازیاره تام و بۆنی نه‌کردبیت.

ههر مروّقیک بۆن و وینه‌یه‌کی تاییهت به خۆی هه‌یه. بۆن و وینه کاریگه‌ریان له‌وه هه‌یه که مروّف به پرووی خووشی یان ناخووشی بکریت‌ه‌وه. ههر مروّقیک ده‌سته‌یه‌ک بۆن و وینه‌ی ناخووش ئه‌چیژیت. به‌لام که‌س نازانیته که له ژیا‌نی چی دیته ریگه‌ی؟ من داوام له خوای گه‌وره کرد با‌شترین ههست و نه‌سته‌کانی ژیا‌نم پیبگه‌یه‌نیت، بو ئه‌وه‌ی کاتیک که له زه‌ویدا ری ئه‌که‌م،

ئەوئەندە ھەستى قورس لە گيانم ھەبىت بۆ ئەوھى خۆم شايستە بزنام كە بە پىلاوھوھ رى ئەكەم!

ھەر ژنىكى جوان، ھەر شىخىكى ھەكیم، تام و بۆن و ھەست و وینەى تايبەتى خۆيان ھەيە. من خۆويستى و خۆخووزيم لە تام و بۆنى ھەستەكان بەلاوھ نەماوھ. بە ھىچ شىوھيەك نامەويت كە لە ھەموو ھەست و تام و بۆنىك گوزەر بكەم. تەنيا خوايە كە زالە بەسەر ھەموو تام و بۆن و ھەستەكان. ھەر كەس شيش كە خوا بىھەويت، بۆن و تام و ھەستى تايبەتى پى ئەبەخشىت.

كەسانىك ھەن لەشيان بۆنىكى تايبەتى لىدەت. ئەو بۆنە پى بەخشاوھ. ھەر ئەو بۆنە ژيانى ئەو كەسە دەرگىر دەكات بە خۆيەوھ!

زۆرىنەى كەسانى خووزيار كە دەبنە فەقەيكان و خویندەوانان، بەردەست و ماوھخۆرن، وەك ئەو پشیلە كە شەلخۆر بوو. ھەر وھەھا ھەر وھەك ئەو كەسانەى كە وەك راوچى بە چەك و داو و راو و سەگ نىچىرى خۆيان دەگرن، كەسانىك بە كەرەستە و ئامىر و داو و راوى جوراوجۆر دەيانەويت كە ئاسۆ ھەستەكان و نەستەكان بەزىنن و بېرن. لە راستيدا ئەوانە نياز مەند و برسین و لە كوان و خوانى مال و دلان ھىچيان نىھ بۆ چارەسەرى ئەو برسىھتە. بۆيە ئەم ھەموو باس و بەسەرھاتە منى ژىر كرد و منى لە ھەقىرى و فەقىرى دەرھىنا و وتى: بۆ ئەوھى تام و بۆنى ئەو ھەست و ھزرانە بكەيت كە كەس بۆن و تامى نەكردوھ، ھىچ كات پەلە و پەرۆشى بۆ مەكە، ھەر وھەھا داو و راوى زۆر لەگەل خۆت ھەلمەگرە، لەبەر ئەوھى كە تام و بۆن و ھەست و ھزر ئەبەخشىت، وەرناگىردىت.

ھەوايەك كە موھەمەد لە ئەشكەوتى ھەرا ھەلىمژى لە كوئ و ئەو ھەوا كە ئىستە ھەلئەمژىت لە كوئ!؟

ئەو كەسانەى كە ھەرىس و ھەسوود و چاوەچنۆك بن و ھەر سەيرى دل و مالى ئەم و ئەو بكەن، رومەتى خۆيان دەخەنە مەترسىھە. ئەوانە شايستەى بەخشى گەورە نىن و بەردەوام شەلخۆر و ماوھخۆر دەمىننەوھ. ئەو جۆرە كەسانە لە بەرەتاوھ وەك بەرخ ھەلدەپەرن و ماوھيەك نابات وەك مەپ مۆل دەدەن و سەر و مل دەكەنە نىو كەسانى وەك خۆيان و ئىتر پشت و قوونيان لە خۆر و ئاسۆ و دونيا دەكەن. ئەو جۆرە كەسانە لە ھەر فەرھەنگ و ئەدەبىك بە مەترسى ئەزانم، لەبەر ئەوھى لە ئەدەبى مەپ و مۆل و سەرشۆرى و شەلخۆرى بلاو دەكەنەوھ و مل و پشت و دەروون لە ئاسۆكان و ملەكان ھەلدەگەرىن.

ئەوانەى كە بەشى خۆيان دەويت، كەم كەم لىي ھەلدەگرن. ئەوانەى كە دەيانەويت زۆر بېرۆن، يەواش يەواش بە سەبەر وھ دەرۆن. لە راستيدا شىوھى رومەت و دەست و دەم پىكەوھ دەگەيەنىت كە ئەو كەسە خووزيارە چ جۆرە ھەست و نەستىكى بۆ وەرگرتن و بەخشندەيى ھەيە؟.

بۆن و بىرەوھرى

پۆژیکی جیژن به خوشی و دلئیکی شادمانهوه له خه وهه لسام و خۆم بۆ بۆن و خوشی ئه و پۆژه ئاماده دهکرد. پۆژانی جیژن، ههر له بهره به یانهوه کۆیهک ههست و نهستی خوش بۆ خه لک ئه هیئت.

ئهو جیژنه برپاربوو که دهسته دۆست و هاوپییهک سهردانی ئیمه بکه ن.

له ههفت و ههشتی به یانیه وه چۆخه و پانه کی کوردیم له بهر کرد و بۆنی خۆم خوش کرد و له ده رگهی حه وشه که مان چوومه ده ره وه. چوومه ناو داره کانی مزگه وته که و له و ته نیایی و چۆلیه چه ند خوله کی ک پاره وه ستام. ههستم به خوشی ئه کرد، ههستم به وزه و هیژ و ده روونیکی ئاوه دان ئه کرد. ئه وه نده ی نه برد، مندا له ورده کانی ئاویی له ده رو دیواری مزگه وته وه ده رکه وتن و له خۆیانه وه وره یان ئه هات.

له حه وشی مزگه وته که نزیک بوومه وه، خه لکی ئاویی به جلی جوان و بۆنی خوش به رده رگی مزگه وتیان پڕ له ههست و نهستی جۆراوجۆر کرد بوو. له سه ر کورته دیواری به رده رگی مزگه وت دانیشتم، حه زم ئه کرد هاتنی خه لک و شادمانی پوومه تی خه لک ببینم. ئه وه نده ی نه برد، چه ند گه نج و مندا لی ئاویی که بۆ بیانۆ ئه گه پان که له به رده رگی مزگه وت دانیشن، له ده وری من کۆ بوونه وه. ئه و مندا ل و گه نجانه نه ک له پۆژی جیژن، به لکو له پۆژانی جومعه ش تا قهت و حه وسه لئی باس و بابه تی مه لایان نه ئه بوو.

کوپیکی خزممان که له شار ئه ژیا و ئه و جیژنه بۆ سهردان هاتبوو بۆ ئاویی، به خه نده و خۆشیه وه هات بۆ مزگه وت. ههر که نزیک بووه وه، بۆن و عه تریکی له گه لی خۆی هاورد و ئه و بۆنه منی خسته بیر و خه یالی زۆره وه. ئه و بۆنه یه که مجار که بۆنم کرد، ده گه پرایه وه بۆ سا له ها پیشتەر. ئه و بۆنه مامۆستایه کی قوتابخانه ی سهرتایی من له خۆی ئه دا. له و سهرده مه ئه و مامۆستایه هه موو پۆژیک به و بۆنه خۆشه وه ده هات بۆ قوتابخانه. ههر له و سهرده مه من دۆستیکی ئازیم هه بوو که به داخه وا له پیکدادانیکی ئۆتۆمۆبیل ژیا نی له ده ستدا. ئه و کوپه ناوی مه سعود بوو، یارسان بوو، زۆر دۆستی و هاوپییه تی خوش و نزیکمان پیکه وه هه بوو. مه سعود له بنه ماله یه کی خاوه ن مو لک و ما ل بوو، که س و کاری له کورده ره سه نه کان بوون. ئه و کاته ئیمه ش به هۆی ئه وه ی که باخیکی گه وره یان نزیک به شار هه بوو، هه موو پۆژیک ده چووین بۆ ناو باخه که له که ناری رووباری ئه لوه ن تا ده مه و ئیواران له گه ل چه ند دۆست و هاوکۆلانی تر گه مه و یاریمان ئه کرد.

له ناکاوه یه کی دای به سه ر شانم و سا لوی لیم کرد، سه رم بادایه وه، کاک ره ئوف بوو. منی له خه یال و بیری مه سعود هی نیایه ده ره وه. سا لو و خوش و بشم له گه ل کرد و ئه وه نده ی نه برد، مه لا له مزگه وت ده ستی به قسه کرد. من و کاک ره ئوف و چه ند گه نجیکی تر له ته نیشتی یه کدی له ریزیکی ناو مزگه وت پێش ئه وه ی دانیشین، دوو رکعه ت نوێژی سونه تمان خویند. پاش ئه وه ی که نوێژم ته واو کرد، یه کی که به ئه سپایی ده ستی نا به پشتمه وه، ویستی ئاگا دارم بکاته وه، سه رم با دایه وه، کاک سا بیر بوو، له شاره وه هاتبوو. به ئه سپایی چوومه ریزه که ی ئه وانه وه و به ده نگی

كەم حال و ئەحوال پرسی. لە كاتى ئەحوالپرسی، بۆنى جۆرىكى "مسك" هات. چەند چركەيەك لە خەيال بووم، زانيم كە ئەو بۆنەم پېشتەر كردوو، ئەوەندە ئاگام لە كاك سابير نەما. ئەھا... يەكسەر بیری كاك ئیسماعیل كەوتم. ئەو بۆنە بۆنى كاك ئیسماعیلی خوراسانی بوو. كاك ئیسماعیل كاتى خۆی لەگەڵ دەستە فەقییەك هاتبوو بۆ خویندى دینی. جارێك پێكەو سەفەریكى تارانمان كرد، ئەو سەفەرە زۆر بە لای منەو خۆش بوو. لە بیرمە كە كاتزەمیر هەشت و نۆی شەو لە ترمینالی كاویانی كرماشانەو بەرێ كەوتین بۆ تاران. كاك ئیسماعیل بۆنىكى خۆشى لە خۆیدا بوو، ئەو بۆنە زۆر خۆش بوو. ئەو شەو لەو رێگە دوور و درێژە كە بەرەو تارانەو دەچووین، كاك ئیسماعیل خەوی لێكەوت، بەلام من لە تەنیشتی پەنجەرەو خەم و خەيال و خویندى و كتیب و هەزار و یەك هەست و هزرى تر لەگەڵ ئەو بۆنە لە دەروونم تێكەل ببوو. هەتا دەمەوبەیانى من هەناسەم لەگەڵ ئەو بۆنەى كاك ئیسماعیل تێكەل ببوو، بە دەم سەیر كردنى دەروودەشتەكانى ئیرانەو بەیرم لە هەموو شت دەكردهو، لە دەروونەو دلم خۆش بوو، هەستم كرد كە ئەو بۆنە ئەوەندەى تر منى خۆش كردوو!

لە ناكاو دەنگى (الله اكبر) ی مەلا بەرز بوو. منى لە خەيال دەرھینا، سەرم گەراندى بۆ ئەوێ كە بزەم كى ئەو بۆنەى لە خۆى داو؟ هەرچى بۆنم كرد، بۆنەكە دەهات و ون دەبوو، ئیتر بە دواى نەچووم.

مەلا قسەكانى تەواو كرد، كورپك كە هەمیشە قامەتى ئەبەست، هەلسا و قامەتى بەست و مەلا پووى لە قىبلە كرد. ئیمەش هەلساين و دەنگە دەنگ و شلەژاویك ناو مزگەوتەكەى گرتەو. كورپكى ئامۆزام هات و وتى: دەمەوێت لە لای تۆو نوێژ بكەم؟! وتم بۆ؟ وتى: ئەو پەزا سەرپانە هەر تێت بۆ لال و كاتىك دەست ئەگرم بۆ نوێژ، ئەمكەنیت!

وتم: چى ئیتریت كە تۆ ئەكەنیت!؟

وتى: كورە هەر جوولە جوول ئەكات و پای بە پامەو ئەنات و ئیتر واز ناهینیت.

لە ناكاو بۆنىكى تر هات بە دەم و لووتەدا، وەك كەسێك بۆن بكات و بە دواى بچیت، يەك چركە ئاگام لە ئامۆزاکەم نەما، بە خۆم وت كە ئەو بۆنەم پېشتەر كردوو... دەم و پوومەتم پراگرت بۆ ئەوێ كە بزەم بۆ كى و كەى ئەگەر پیتەو؟! هەرچىم كرد وەبیرم نەهاتەو. دەستى ئامۆزاکەم گرت و لە تەنیشتی خۆم پراگرت. پەزا، ئەو كورپەى كە ئامۆزاکەمى نینگەران دەكرد، هات و لە تەنیشتیو وىستى بۆ نوێژ دەست بگرت. لە ناكاو خالۆ عەلى مى پەزای گرت و بە نەرمە توورەبىيەكەو وتى: ئەرئ تۆ منال و سەگى ئاوايیت عاسى كردوو، ئەمە بۆ واز ناهینیت؟! بۆ لە دواو پراوئەستە دەى!

ديسان ئەو بۆنە هاتەو، ديسان منى بردهو. ئەمجارە بىرەوهریەكەشى لەگەڵ خۆى هینا. ئەو بۆنە لە سالى هەزار و نۆسەد و نەوهد و هەشت لە باشوورى كوردستان پيم ئاشنا ببوو. كەوتەم بیری ئەو كاتە. لە بیرمە بە دزیو چووبووم بۆ سلیمانى و كەلار بۆ سەردانى خزمەكانمان.

خزمیکمان ئەو بۆنەى لە خۆى ئەدا، ئەو کاتە ژنى نەهینا بوو، هەر کات دەچوو بۆ مالى دەزگیرانی، ئەو بۆنەى لە خۆى ئەدا. چەند جارێک ئەو بۆنەم لە خۆمدا و چووم بۆ ناو بازاری کەلار، زۆر بە لامهوه خۆش بوو. هەر ئەو بۆنە بوو هۆى ئەو کە بیرهوهرى خۆشم لە بازاری کەلار لە لادا بمینیت.

مەلا پووێ لە هەردوولا کرد و بە دەنگى بەرز: السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نوێژ تەواو بوو. خەلک بە پەلە هەلسا و تووچا. من مامهوه، هەندیک بیر و خەیاڵم کز و مات ببوو. بە ئەسپایی قوئانیکم هەلگرت و کردمەوه. هەستم بە ماندوویهتیهک کرد، پاش نوێژ ئیتر هەستم ئەکرد، پۆژ و جیژن تەواو بوو. سەیری جلەکانی خۆم کرد، سوورەتى جنم خویندەوه. هەر بە لائیرادی بۆنى نیو لاپههکانی ناو قورئانەکەم کرد، بۆنیکی کۆن و ناوسیاوی لیدەهات. بیرم چوو بۆ ئەوهى کە بزانی کەى ئەم بۆنەم کردووه؟! ئەها... بە بیرم هات. سەرەتای بەهارى سائیک کە لە حوجره بە تەنیا مامهوه. ئەو بۆنە و ئەو سألە و ئەو بەهاره زۆر منى برده خەم و خەیاڵهوه، وهک کەسێک مردوویهکی خۆشهویستی بیته خەم و خەیاڵیهوه.

لە بیرمه سەرەتای بەهارێک کە دەبوو سەرەتای پشووهکان، من بە پیچەوانهى هەموو قوتابی و فهقیکان لە حوجره مامهوه، ئەو سألە زۆر دەرگیر و لە خەم و دەردى کتیب و نووسین و ناسین و زانست و ئەو قسه و باسانه بووم، هەربۆیه من نەچومەوه بۆ مالهوه، بۆ ئەوهى کە لەو کاتە بتوانم زیاتر تەنیا بيم و زیاتر لەو تەنیاييە خۆم و ناخی خۆم بخۆمهوه و بخوینمهوه.

لە بیرمه هەر لەو کاتە کە زۆر سەرودەستم خەریک بە کتیب بوو، پۆژیک کورپیکى دراوسییى حوجره کە لەسەر دوکانهکەى تەنیشتی حوجره کارى ئەکرد، بە گالتەوه بە منى دەوت: کەم خۆت لە ناوهوه بخۆرهوه با بالآت کورت نەبیئت!

ئەو کورپەش هەستی بە ناوهپۆکی من کردبوو.

سەرەتای ئەو بەهاره لە حوجره مامهوه، ویستم بە تەنیا لە یهک حوجره خەریک بە خویندن بيم. لەبەر ئەوهى کە منیش وهک هەر مرۆقیکی ئاسایی بۆ خۆم باوهرم بە دەسته شتانیک هەبوو کە تاییهت بە خودى خۆم بوو و بۆ کەسى تر نەبوو. من تۆژیک مەغرور بووم، پیم قورس بوو سەرۆکهلهى من لە حوجره یهک بیئت کە دەسته سەرۆکهلهیهکی تری تیدایه کە هیچ خەم و خەیاڵ و بیر و هەستیکی گەورهیان نیه. ئیتر لەبەر ئەو هەست و بیرکردنهوانه لە حوجره مامهوه!

دەنگیک هات و من سەرم هەلبیری، دەنگى کەسێک بوو کە وهک ئاخر کەس لە مزگهوت دەچوو دەرهوه. قورئانەکەم لە شوینی خۆى دانيا و لە دەرگهى چوونه دەر وه نزیک بوومهوه، بۆ ئاخرجار بۆنى ناو مزگهوتەم هەلمژى و چوومه دەر وه. بەردەرگی مزگهوت چۆل و هۆل ببوو. کەوشهکەم لە پچى کرد و لە حەوشى مزگهوت چوومه دەر وه.

له كهنارى ديوارى مزگهوتتهوه بهرهو مالهوه دهچووم، دهنگى مهزههرى خالقى له مالى كاك هميدهوه دههات. دهنگى مهزههر ههر له خوياهوه منى برد بو يادى هاوپرپيهكم له باشوورى كوردستان. ههنديك له ناو خوومهوه مامهوه و نهرم نهرم بهرهو مالهوه دهچووم، بىرى ئهه كوپهم كردهوه. له بىرمه ساليك بو سهردانى چووم بو باشوورى كوردستان و چهند روظييك ميوانى بووم، زور به لامهوه دوستيكي بهرپرز بوو، نيوانيشمان زور خوش بوو. ئهه كوپه ههميشه يهك بوئى له خوئى دهءا، ئهه بوئنهشى نهدهگوپى. بو ههركوئى بچووايهت ئهه بوئنهئى لهگهئ خوئى دهبرد، ئيتر له شين بايهت يان شايى.

ئهه بوئنهئى ئهه كوپه له لاي من زور خوشهويست ببوو، نهك تهنيا لهبهر بوئنهكهئى، بهلكو لهبهر ئهه هاوپرپيهم خوئى. داوام لئى كرد كه له گهپانهوه م بو روظههلاتى كوردستان، شووشهئى بوئنهكهيم پئى ببهخشيئ. ئههويش به بئى هيچ قسهيهك لهبهر خوشهويستى قبوولئى كرد. له كاتى گهپانهوه شووشهكهئى خوئى و شووشهيهكى ترى لهه بوئنه به من بهخشيئ. ئيتر من لهبهر ئهه دوسته و ئهه بهخشيئ، ههردهم ئهه بوئنهم خوش ئههويست.

پاش ئههوى كه مانگان و سالان تيپهري، بو سهردانئىكى تر چووم بو باشوورى كوردستان و سهردانى ئهه دوسته بهرپرز و خوشهويستهم كرد. يهكه م شتيك كه ههست و نهستى من بوئى چوو، ئهه بوو كه ئيتر ئهه بوئنهئى بهكار نهدهبرد. بوئىكى ترى تايبهتى له خوئى دهءا. به سهيرليهاتن وتم: ئيتر ئهه بوئنه له خوئى نادهيت؟! به بزگهيهكى شيرينهوه وتئى: تو لهگهئ خوئى بردت!.

كوپيكي زور ههستيار و ژير بوو، زانيم گوپىنى ئهه بوئنه هوئيهكى تايبهتى ههيه. پرسيارم لئى كرد: راستم پئى بلئى، بوچئى ئيتر ئهه بوئنه له خوئى نادهيت!.

نزيك بووهوه و وتئى: لهبهر ئههوى كه دوستيكي خوشهويستى پئت ئهليم!.

شووشهئى بوئنه نوئيكهئى هيئا و وتئى: ئهه بوئنه و سهرجه م ههست و نهستى دهور ئهه بوئنه م به تو بهخشيئ، من به تو م بهخشيئ!.

ههنديك راوهستا و به چاو پيگه نينيكي خوشئى كرد و وتئى: گهيشتى له مبهستم!.

به جوړيكي كه ويستى زياتر لهسهر ئهه باسه بهردهوام نهبيئ وتئى: ئيتر ههر پياويك به بوئنيك، ژنيك، كتبيبيك، رومهتيك، حال و ئهحواليك، خهنديهك، ههست و هزريك... ئهناسرئتهوه!.

له دهركهئى حهوشئى خوئان چوومه ژورهوه، بوئى برنج و مريشكيك هات كه تايبهت دايمك دروستئى ئهكرد. ئهه برنج و مريشكهئى دايمك زور پئى خوش بوو. له پلهكان چوومه سهروهوه و چوومه ناو ئاشپهزخانهكه، دايمك خهريك بوو ئاو و گوشتئى مريشكى له قاپهكان ئهكرد، سهيرئى دايمك كرد، له دلئى خوئى وتم: ئهه بوئنه ئيتر بيرهوهرى نيه، ههم دايمك لهلايه، ههم برنج و گوشتهكهئى!.

حەرا و کەعبە لە شوپین و دەرگەدا

دەرگەکانی مائەکان لە ئاوییدا

دەرگەکان لە نەخشەی بونیادنیانی خانووکانی ئاوییدا سێ جوړه دەرگە جیاوازی هەبوو. دەرگەیهکی سەرەکی که له پیشه‌وهی خانوو و هات و چۆکان و گوزهره به‌رده‌وامه‌کان و زۆره‌کان لهو دەرگه‌وه ده‌کریت. دەرگە پیشه‌وهی مائەکان دیار و گه‌وره و ناسراوه و پرووی له ئه‌و شوپینانه‌یه که رینگه و بان و هات و چۆکانی له‌سەر‌وه‌یه. دەرگه‌یه‌کی تر دەرگه‌ی پشته‌وه‌یه که زۆرپه‌ی خانووکان دەرگه‌ی پشته‌وه‌یان چکۆله و رپ و گوزهری ناسیاوه‌کان له‌سهریه و نه‌ناسراوه‌کان رپ و پپیان به‌و دەرگه‌دا ناچیت. ئه‌و دەرگه‌ بۆ ژنه‌کان و دراوسێکان و منداله‌کان و سه‌گه‌کان و په‌له‌وه‌ره‌کان و ئازهلەکان کراوه، بۆ ئه‌وه‌ی که به‌ ئاسان بتوانن رپو له به‌شیکه‌ی تری ئاوی بکهن. دەرگه‌ی سه‌هه‌م دەرگه‌ی دراوسێیه. هەر خانوویه‌ک دەرگه‌یه‌کی به‌ره‌و دراوسێی خۆی هه‌یه که تایبەت بۆ هات و چۆی ئه‌و دراوسێ و ئه‌وه‌ی که په‌یوه‌ند به‌وانه‌وه‌یه کراوه.

ئەو سەر‌ده‌مه‌ی که من مندال بووم و له خانووکانی مائی خزمه‌کانمان هات و چۆم ده‌کرد، به‌ هەر دەرگه‌یه‌ک و پروویه‌ک گوزهرم ده‌کرد و هات و چۆم ده‌کرد. بۆ منداله‌کان و سه‌گه‌کان و په‌له‌وه‌ره‌کان و ئازهلەکان سه‌یر نه‌بوو که سهر و پروویان به‌ هەر دەرگه‌یه‌ک بکردبایه‌ت. به‌لام پیاو و ژنه‌ گه‌وره‌کان بۆیان عه‌یب و عار بوو که له دەرگه‌ی پشته‌وه‌ هات و چۆی مالا‌ن بکهن، مه‌گه‌ر له کاتیکی تایبەتی نه‌بایه‌ت. جاروبار له ده‌وره‌ی مندالی به‌سه‌ر دیواری مائەکان هه‌لده‌قونین و هات و چۆمان ده‌کرد. که‌س یه‌خه‌ی ئیمه‌ی نه‌ده‌گرد و لۆمه‌ نه‌ده‌کراین.

مائی خالم له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که چه‌ند دەرگه‌یان بۆ هات و چۆ هه‌بوو، سه‌گه‌کانیان هەر که گه‌فه و مپه‌ی سه‌گیکیان ده‌بیست، خۆیان به‌ کونی دیواره‌کان ده‌کرد و خۆیان ده‌گه‌یانه‌ هه‌راکه‌وه. سرنج له‌وه‌دابوو که سه‌گه‌کان به‌ کونه‌کان باشت‌ر پشت و ده‌ستیان ده‌چه‌میته‌وه و گوزهر ده‌کهن، وه‌ به‌ خیرا خۆیان ده‌گه‌یه‌نن.

پاش ئه‌وه‌ی که له ده‌ورانی مندالی و ئاوی تیپه‌پیم و سه‌رم کرد به‌ حوجره‌دا و ده‌ستم خه‌ریکی کتیبی قورئان بوو. ئایه‌تیکم له‌ سوره‌تی به‌قه‌ره‌ خوینده‌وه که خوی مه‌زن ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات له‌ پشته‌وه‌ نه‌چه‌ مائە‌کانه‌وه، به‌لکو له‌ دەرگه‌ی رپوه‌وه‌ بچنه‌ مائە‌کانه‌وه. هاتوو: و لیس البر بان تاتوا البیوت من ظهورها و لکن البر من اتقی و اتوا البیوت من ابوابها (البقره ۱۸۹) من به‌و ئایه‌ته‌ زانیم که ئیتر کاتی ئه‌وه‌ هاتوو له‌ دەرگه‌ی مائە‌کانه‌وه‌ بچمه‌ ژوووه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ته‌مه‌ن و له‌شم له‌ ده‌وره‌ی مندالی تیپه‌پیه‌وه.

دەرگه‌ و بونیادی ئه‌ده‌ب و فه‌ره‌ه‌نگه‌کان

پاش گوزهری چهند سال ئه و ئايهته پيستیکی تری بو من خست و بهریکی تری به تو و تویکی نوپوه بهخشی. ئه بهره که بهخشی ئیتر بو من نیه، بهلکو بو نهوهکانه.

بو ئهوهی که لهگهله ههه ئهدهب و نهخشهیهکی زمانی ئاشنایی پهیدا بکهیت و ئاگاه بیت، دهبیت که له پیش دههگهی ئه و ئهدهب و نهخشه خوت بناسینیت و خوت دهر و دیار بهخهیت. دهبیت کهسانیک ههبن که نهوهکان فییری ئهوه بکهن که له دۆستی و نیازمهندیدا له دههگهی کی و کام دههگه بدهن و به چ ئهدهبیک له دههگهکان بدهن؟.

ئه و کهسانهی که له ئاواپی ئیمه خانوویمان دروست دهکرد، بو ئهوهی که نهخشهی بکیشن، بهپاریان دها که پرووی له پۆژههلات بیت یان پۆژئاوا. خانوهکان پروویان یان پۆژههلاتی بوو یان پۆژئاواپی. ئه و خانوهی که پرووی له پۆژههلات نهخشهی بو دهپیزرا، خوری بهره بهیانان دهیگریت، وه ئه و خانوهش که له نهخشه پرووی له پۆژئاوا بوو، خوری ئیواران پرووی تیدهکرد.

پاش ئهوهی که دیارکرا پرووی خانوو له کوئ دهبیت، ئیتر گرنه نهبوو که بو دست پیکردنی دروست کردنی نهخشه که له دههگهوه دست پی بکریت و دههگهکان نهخشهی بو بکیشریت. ههروهها له کاتی دروست کردنی ئه و نهخشه له دههگهوه دست پی ناکریت، بهلکو له بهههتا و سهههتاوه ژیرخان و بنهواپی ئه و خانوه دهههینریت. خهریک بوون به دیواری دههگهوه، له کارهکانی کوئییه.

من باسی خاوهن خانوو له سهههتاوه دهکهه، وه ئه و کهسهی که دهیهویت پرو له خانوو بکات. ئه و کهسهی که خانوو دروست دهکات، له دههگهوه دهستی به بونیاد ناکات وه ئه و کهسهی که پرو له و خانوو دهکات، دهبیت که پرو له دههگهی خانوو که بکات.

ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل المشرق و المغرب (البقرة ۱۷۷)

باسی ئهوه دهکهه که ئهوانهی بونیادهکان دروست دهکهن وه ئه و کهسانهی که سهردانی بونیادهکان دهکهن چ جیاوازیهکیان ههیه له سهههتای دهستیپیک و پرو کردنیان؟ بو نمونه موحههمهدی کوری عهبدولا له بهههتاکاندا پرووی له ئهشکهوتی ههرا کرد، له پاشان پرووی له کهعه کرد. جیاوازی پرو کردن له ئهشکهوت و کهعه زور دیار و پروونه.

له ئاواپییدا کاتی که پروم له مالهکان دهکرد، هههگیز بو کار و گهههی خوم بانگی پیاوهکانی مالهکانم نهدهکرد. له دوورهوهی دههگهی مالهوهیان هاوارم دهکرد. ههه کهسیان هاتبایهته دههوه دههوت که کارم به کورهکهتان ههیه، دههویت که گهههی لهگهله بکهه. ئه و وینانه له دواییدا بو من وهک یارمهتیدهریک بوو بو ئهوهی که ئهدهبهکان و خاوهنهکان و ئهوانهی که تییاندا دهژین بناسمهوه.

بۆ ئهوهى كه فهرههنگى ئالمان بناسرېت، دهبيت كه پروو له كتيبهكانى كى بكرېت؟ بۆ ئهوهى كه ئالمان بناسيت پروو له كى دهكهيت؟ بۆ ئهوهى كه فهرههنگى عههب بناسيت، پروو له كى دهكهيت؟ بۆ ئهوهى كه ئيسلام بناسيت، پروو له كوئى و كى دهكهيت؟

" بۆ ئهوهى كه گهواد بناسيت، ناچيت بۆ مالى گهوادهكه، بهلكو ئه و دینیت بۆ مالهكهت."

ئهدهب له ناوهكانه، ناوهكان له بهرهمهكانه، پرووناكترين بهرهمهكان له وشهكانهويه. ههر بويه من دان و ددان به ئه و ناوانه دهنيم كه خاوهنى وشه و پستهن. بۆ ئهوهى كه ئالمان بناسم ههولئى ئهوه ددهم كه خاوهن وشهكان و پرستهكانى ئالمان بناسم. ئايا ههر خاوهن كتيبيك خاوهن پرستهيه؟! نهخير، زور كهس ههن كه خاوهن چهندهها كتيبن، بهلام كتيبهكانى ئهوانه وهك گرتووخانهيهكه كه چرايهكى تيدا نيه بۆ ئهوهى كه بزانيت دهركهى چوونه دهرهوه له كوئيهيه!؟.

من و ئيبراهيمى كورى خالم له باشتريه كهسهكان بووين كه ويستماني بچينه نيو ئهدهبى فارسيهوه. ههر دوو كمان ههولئى ئهوه ماندا كه وهك سهعدى شيرازى سهفهر بكهين و له ريگهى سهفهر به پرستهكان و ناسينهكان بگهين. ئاوهها چوونيك بۆ ئهوهى كه ئهدهبى فارسى بناسرېت، زور سهركهوتوو بوو بۆ من و ئيبراهيم. ههروهها يهكيك له تايبهتمهنديه باشهكانى من له گهله ئاشنايهتیهكان ئهوه بوو كه كاتيك له گهله ناوى سادقى هيدايت ئاشنا بووم، ههر بۆ خووم له گهله ناوى ئاشنا بووم وه به تهنيا له گهله ناوى مامهوه وه به تهنيا خویندمهوه وه به تهنيا چارهسهرى ناوى ئهوم كرد و بۆ ماوهيهك تهنيا به ناوى ئهوهوه خهريك بووم. ئهمه له تايبهتمهنديه جوانهكانه كاتيك كه له گهله كهسيك يان ناويك ئاشنا دهبيت و به گهورهى خوئى دهزاني، به تهنيا و بۆ ماوهيهك له گهله بيت و بزيت.

كاتيك كه خویندهواريك يان فهقييهك دهيهويت كه له گهله ئهدهب و نهخشه و زمانيك ئاشنا بيت، دهبيت كه له گهله ناوى ئه و كهسانه كه خاوهندارى دهكهن ئاشنا بيت و له ريگهى ئهوانهوه ناسين به دهست بهيئي و له دهركه و ئهدهبى ئهوانهوه بچيته ژورهوه.

گهر بيت و پرسيار بكهم كه بۆ ئهوهى ههستهكان و هزرهكانى پوزئاوا بزانييت و بخويبرييت، دهبيت كه به ناوى كيوه ئاشنايهتى دروست بكرېت و له دهركهى كى بدرېت؟ لافاو كه له ههرچى كهوت بۆ بهرزى نابات، بهلكو بۆ دهرواوى دهبات و كهنى پى پر دهكاتهوه.

كاتيك كه له دهركهى ئهدهبى پرووسهكاندا، ناويك كه بۆ من بههاى ههبوو داستايوفسكى بوو، وه به هاوكارى ناوى ئه و ئهدهبى پرووسهكانم خویندهوه. داستايوفسكى باشتر له توولستوى و لنين خاوهندارى زمانى پرووسى كردوو. لنين بونيادى ئهدهبى سهر دهست و دهمى، هى پرووس نيه!.

كاتيك كه له دهركاى ئينگليسهكاندا، كتيبي رابينسون كرؤزؤئه له نووسينى دانييل ديڤو بۆ من كرايهوه. به ئه و كتيبه كه لهيهكهم كتيبهكانى ئينگليسى زمانهكان بوو، من وهرس بووم له وه كه به دواى ئهدهبى ئنگليسهكان بكهوم. كهسانيك به بهرد دهدهن له دهركهى مالهكان بۆ ئهوهى كه

كەسپىك بۇيانى بىكاتهو، كەسانىكىش بە دەم ھاوار دەكەن بۇ ئەوھى كە كەسانىك بۇيانى بىكاتهو. كەسانىك بە ئەدەبى دەم و دەست پىكەو دەوا دەكەن كە دەرگەيان بۇ بىكرىتەو. كاتىك كە رابىنسۆن دەرگای بۇ من كردهو، ئەمە نىشانەى ئەو بوو كە من ھەر چى لە ئەدەبى ئىنگلىسەكان ھەول بەدەم و خۆم ھىلاك بىكەم، وەك رابىنسۆن لە جەزىرەيەكى چكۆلەى دوور لە وشكى، تەنیا و دەست و دەم كورت دەمىنمەو. ئىتر لە پاش ئەوھو بەھام بە نووسىنەكانى ئەوان نەدا. ئىنگلىسەكان بە كىبى ھەرى پۆتەر بە منیان گەياند كە ئەدەبى ئەوان ھەر لە جەزىرە و تەم و تارىكى و رەشى دەمىنئەو.

دەرگای ئەدەبى ئالمانەكان وەك دەرگەى قەلاتە گەورەكانە كە بە كەسپىك و بە دەستىك ناكرىتەو. بۇ ئەوھى كە ئەدەبى ئالمان بۇ خوينەر بىكرىتەو، دەبىت كە لە دووانەى ناوھكان ئاشنا بىت، دەبىت كە بە ھاوكارى دووانەى ناوھكانى ئالمان دەرگای بۇ بىكرىتەو، دو ناوھى ھگل و شۆپنھاوەر، ماركس و نىچە، كانت و ھىتلەر لەو جۆرە دوو ناوانەن كە بە ھاوكارى يەكدى دەرگای ئەدەبى ئالمان دەكەنەو.

ھەر كەسپىك كە دەپھەبىت ئەدەب و نەخشە و دەرگای بۇ بىكرىتەو، دەبىت كە ئەدەبىكى ھەبىت بۇ ئەوھى كە بناسىت و بانگ بىكات و بزانىت كە كىبى دەبىت؟. دەستەيەك لە نەوھكان لە نەزانى دەزىن وە لە نەزانى دەمرن. زۆرىك لە نەوھكان بە ناحەق خۇيان بە ناوھكانەو خەرىك كرددو و بە ناحەقىش كۆتايى بەو خەرىك بوونە دەدەن. من وریاتان دەكەم كە خوای مەزن تەنیا دەستىكە كە تەوانى ھەيە كە ئەوھى بىھەبىت و بىخوازىت بۇى فەراھەم دەبىت و جىگىر دەبىت. من داوام لە خوای مەزن كرد كە بە ناو و دەستى خۇى دەرگەكان و ناوھكان بە من بناسىنئەت، لەبەر ئەوھى كە مروف خۇى لاوازە لەوھى بزانىت كە پشت بە چ دیوارىكەو بەدات و دەست بە چ دەرگە و كۆلەكەيەكەو بەگرىت؟.

موھەممەد كە خاوەن دەرگەى ئەشكەوتىش نەبوو، خوای مەزن كردى بە خاوەن خانووى خۇى. ئەمە شپوھەيەكە كە خوای مەزن پاداشتى ئەوانە دەداتەو كە ئەدەبى ناسىنى دەرگە و بونىادىان ھەيە. ديارە دەبىت پىرسىار بىكرىت كە بۇ پەناى بۇ ئەشكەوت بردوو؟ لەوە دلىام كە شوینى ئەوھى نەبوو كە تەنیا و ئاسوودە تىدا دانىشىت و يادى خوای مەزن بىكات. بۇیە لە ھەر ناوچەيەكى دونیا مزگەوتىك لەسەر ناوى موھەممەد دروست كراو. ئەمە شپوھەيەكە كە خوای مەزن پاداشتى ئەو كەسانە دەداتەو كە يادى دەكەنەو. ئەو ئەشكەوتە كە موھەممەد چووە ناوھوھى، وەك كونىكى گەورەيە كە ئەو كاتە بەس خۇى پىدا چوو و كەسى تر بەویدا نەچوو. لە دوایی كە بوو خاوەن كەعبە، دەرگەكەى لە خەلك داخست وە بەو خەلكەى گەياند كە ئەوھتان شایستەيە كە ھەفت جار تەوافى ئەم خانووە بىكەن و لە دەروى بسوورپىنەو، لەبەرى ئەوھى كە نازانن چ دەرد و خەمىكە لە دەورانى ئەشكەوت و گەيشتن بە كەعبە!؟.

" بۇ ئەوھى كە بگەبىت بە خاوەندارى كەعبە، دەبىت لە ھەراو دەست پى بىكەبىت."

ئایا بۆ ئهوهی که قورئان بناسیت، دهبیّت که موفهسیرهکانی قورئان بناسیت؟ نهخیّر، دهبیّت که ناوهکانی هاتوو له قورئان به باشی بناسیت و لهگهڵ ئهه ناوانه که له قورئان هاتوو، ئاشنایهتی دروست بکریّت. دهبیّت که نهوهکان بزائن که سولهیمان و داوود دهست و دمیان بهسهر زۆریک له ناوهکان زال بوو. سولهیمان خوی مهزن (منطق الطیر) ی پئی فیّر کرد. یوسف زانستی بژاردنی خهوهکانی پئی بهخشرا. خوی مهزن زانستیکی بهخشی که موفهسیرهکان لپی نازانن و ناتوانن که باسی لپوه بکهن. موفهسیرهکان گهشهیان به قورئانی دهستیدا، که مهبهستم له "قورئانی دهستی" ئهوهیه که قورئانیان به پینووس بۆ خهڵک نووسی، له جیاتی ئهوهی که به دهم بۆ خهڵکی بلپینهوه. ئهوان کاتیکی که ناتوانن لهوهی قورئان به زیندووویی بۆ خهڵک باس بکهن، چووژانن که باسی مهنتق و تهیری سولهیمان بکهن که چۆن لهگهڵ جنۆکه و پهلهوهرهکان قسهی کردوو؟!.

فهقیکان بۆ ئهوهی که ناوهکانی قورئان بناسن، پهنا بۆ مهلاکان و مامۆستاکان دهبن، له کاتیکی که خوی مهزن خاوهن قورئانه و ئهوه که ناوهکانی باس کردوو، بههر کهس که بیهویّت، زانستی ناوهکان دهبهخشیّت و پیشکەشی دهکات. مهبهستی من له ههژاری فهقیکان ئهوهیه که له جیاتی ئهوهی که خوی مهزن به خاوهن و بهخشنده بزائن، پهنا بۆ موفهسیرهکان دهبن بۆ ئهوهی که ناوهکانیان پئی فیّر بکریّت.

قورئان و زهمزهه، دووانهیهکی ئامۆزگاریکه

ئاوایی بیویانی له دهستی زههاو کانیهکی ههیه که ههر له کۆنهوه خهڵک له دهوری ئهوه کانیه خانووکانیان بونیاد نیاوه وه له ئاوی ئهوه کانیه دهخۆن و پهزوپۆلهکانیان ئاو ددهن. ئهوه کانیه له داوینی کیویک تهقاوه، وه خهڵک دهوری ئهوه کانیهیان به بهرد و جوگه دیاری کردوو، بۆ ئهوهی که به پاکی ئاوهکه ههلبگرن. ئهم کانیه ئهوهنده کۆنه کهسیک نازانیّت کهی تهقیوه؟.

له دهوری ئهوه کانیهی ئاوایی بیویانی چهند کانی تر ههیه که له وهزی زستان ئاو ددهن و ئاوهدانی دههینن. کانیهک له پشتی ئاواویهوه ههیه که له دۆلیک تهقاوه و له زستانان تا ناوهراستهکانی بههار ئاوی ههیه.

دهمهویّت که خوینهه وریا بیّت له شوینی تهقانی کانیهکان وه میژووی کانیهکان وه چ کانیهک خهڵک له دهوری کۆ دهبیتهوه و خانووکان له دهوری دروست دهکهن؟

ئهو کانیانهی که له پشتی بهردی سهخت و سفت تهقاون و ئاویان پژاندوو، ئهوه به ئاسانی ئاویان وشک ناکات. بهلام ئهوه کانیانهی که له خاکی نهرم ئاویان دهرخستوو، ئهوه بۆی ههیه که له ههر کاتیکیدا وشک بیّت یان کهم بکات، بۆیه ناتوانیّت که سقهی لهسهه بکریّت. بۆیه

خه لک هه ردهم بونیاد له سهر ئه و کانیه دروست ده کهن که له پشت به ردی سهخت و سفت تهقا بیته.

دهسته یه که له کانیه کان، دۆله کان و تهنگی و تاریکیه کان ئاوه دان ده که نه وه، وه دهسته یه کی تر له کانیه کان له داوینی کیوه کان و له بلندی ده ته قن و به رده وام به خشنده ی ئاوکی شیرین و پاکن.

له ئاوی سهر ئاوزه هاو¹¹ چه می که هه بوو که ئاوی فراوانی هه بوو، جار و بار له گه ل منداله کان له ده ورووبه ری چه می ئاوه که ده گه پراین. سرنجم ده دا که له ده وری ئه و چه مه زۆر ورده کانی له سهر ریگه و ته پکه کان ته قاون و که مه ئاوکیان هه یه. زانیم که ههر هه مووی ئه و کانیانه له ده وری چه مه که ی سهر ئاوزه هاو ئاوی خوین وهرده گرن.

ههروه ها له نیو توپ و زنجیره ی ناوه کان، زۆریک له ناوه کان و نه وه کان ئه دهب و پسته کانی خوین له ناوی ئه وانی تره وه وهرده گرن و ده یته قینن. زۆریک له ناوه کان به هاوکاری ناوه کانی تر ناوی خوین به رز ده که نه وه. کاتی که ئاوی چه م، زه وی نه رم و خاکی چامدار کرد بیته، ئه وه بو ههر توژه ئاوکی زۆر ئاسانه که بیته ده ره وه. له سه ده ی بیست زۆریک له ناوه کانی کورد له سهر چه م و له و ژینگه که ئه وانی تر نه رمیان کرد و ته پریان کرد، هاتوونه ته ده ره وه. زۆریک له ئه دیبه کانی کورد وه ک کانیه کانی ده وری چه مه که ی سهر ئاوزه هاو، له ده وری چه می ئه دهبی ئه وانی تر ته قاون و پزراون.

له هاوین ده چه مه سهر ئاوی کانیه که ی ئاوی و سه یرم لی ده هات که له و گه رما و وشکیه ئاوه ها ئاوکی له و به رزیه وه به و پاکی و پوونیه بیته ده ره وه! ههر ئه مه بووه هوی ئه وه که باشترین نمونه ی بزانه بو ئه وه ی که پیگه ی ناوه کان به هاوکاری کانیه کان پوونتر و دیارتر بخرمه ده ره وه. دیاره که من له م نووسینه زۆر نمونه و وینه م هینا بو ئه وه ی که باسی پیگه ی ناوه کان بکه م، له گه ل ئه وه شدا ههر وینه و نمونه یه ک جوانی و تاییه تمه ندی خو ی هه یه وه ته نیا ئه وانه ی که سه بریان هه یه و بیر ده که نه وه ده توانن که تامی جیاوازی وینه کان و نمونه کان بکه ن.

زۆریک له ناوه کان که زایراون، وه ک کانی نیو ده راو و دۆله کان له نزمی و نه رمی و تاریکی و ته نگانه ئا و به ری خوین ده به خشن. مه به ست ئه وه یه که ئه و که سانه ته نیا له شوینی نه رم و نزم ده ته قن و ته وانی ئه وه یان نیه که به ته نیا و پیداگرانه له داوینی کیوه کان له پشت به رده سهخته کان به ته قن. ده توانم که ناوی زۆریک له نووسه رانی دیندار و بی دین به رم که له دۆله کان ته قاون و ئاوه دانیان بو ده رئاوه کان بر دووه. ده رئاوه کانیش باشترین شوینه بو ئه و ده سته له بوونه وه رانه ی که له ته نگی و تاریکی و سیبه ره کان خوین ده شار نه وه. که سیکی وه ک سادقی هیدایهت که ناوی وه ک باشترینه کانی ئه دهبی چیرۆکنووسینی ئیرانی ناسراوه، وه ک کانیه کی

¹¹ _ سهر ئاوزه هاو ناوی یه کی که له ئاویبه کانی ده شتی زه هاوه.

نیو که نیکه که ترس و دل‌هراوکئ و نیگهرانی بو ئه و کهسانه دروست دهکات که دهم به نووسینهکانیهوه دهئین. ناوی هیدایهت وهک ئه و کانیهیه که خاکی بهردهمی تینوویه، بهلام ئهوهنده ئا و نادات که ئه و خاکه تیر بکات، بویه چۆرکه چۆرکه ئا و دردهکات و میشوولهکان و بالنده بچووکهکان له سهری چلک و ههرا دروست دهکهن. کهس دهست و دهمی بو ئاوهها ئاویک نبات و خوی پی تیر ناکات، ههرا کهسیش دهست و دهمی ببات تووشی قیز و نهفرهت دهبیت.

فردریک نیچه ناوی وهک ئه و کانیهیه که له دۆلکی گهوره تهقیوه و له زستانان ئاوی لهگه‌ل ئاوی لافا و ههرا هاتیکی تر تیکه‌ل دهکات و بهسهرا ههرا شوینیکدا بدات کویری دهکاتهوه و تیکی ده‌دات.

به‌ردهوامی ناوی سادق و نیچه له دهم و پینووسی من و زۆریک له ناوهکان و ناوهندهکان ئهوهیه که ئهوان له دهورهیهکی سهخت و له پشت به‌ردیکی سهخت دهست و زوبانی خویان کردهووتهوه. لهو ناوچه و خاکه وشکهی که ئهوان تهقان، پر بووه له به‌ردی سهخت که دهرهتی به کانهکان نه‌داوه به‌تهقین. ئه و ئاوهی که ئهوان ده‌دیدهن به که‌لکی بالنده چکۆلهکان و مارومۆرهکان و ئه و دهسته له ئازه‌لانه دیت. زایینی ناوی ئهوان وه‌رزیه و له دهورهیهکی دیار و بو دهستهیهکی دیار ئا و ده‌دهن. کان و ئاوی ئهوان بو شوانهکان و جووتیارهکان به‌هایهکی نیه، له‌به‌ر ئهوهی که ناتوانن دهسته دهسته مه‌ره‌کان ئا و بدهن وه ناتوانن که زهویه گه‌وره‌کان بو دانه‌کان ئاوه‌دان بکه‌نهوه. فردریک نیچه ناتوانیت که بلیت نووسینه‌کانی من بو ههرا هه‌موو نه‌وه‌کان ده‌بن، به‌لکو ده‌لیت که که‌سانیک له نیو نه‌وه‌کان رسته‌کان پییان ده‌گات. رسته‌کانی نیچه وهک داری سه‌ر کانیه‌که که ته‌نیا رپیواریک و بو دهمیک ده‌توانیت له بنی ئاسایشیک به خوی بدات، ته‌وانی ئهوهی نیه که نه‌وه‌کان له بن داریک سه‌قام و ئاسایش بدات و به رسته‌کانی خوی بیانلاوینیت و ههرا هه‌موویان به‌خوی بکات.

په‌روه‌دهی کۆماری ئیسلامی ئیران له وانه و کتیبه‌کانی خویندنی قوتابخانه، که‌لک له چیرۆکه‌کانی سادق و ته‌کانی نیچه وه‌رناگریت. نهک ته‌نیا که‌لک وه‌رناگریت، به‌لکو هه‌رده‌م هه‌ولی داوه بو ره‌ش کردن و شارده‌وه و بییه‌ها کردنیان.

به‌رده‌کانی سه‌ر کانی له دهوره‌یه‌ک که ئاوی کانی نه‌ته‌قابوو، وهک گه‌وره‌ترین به‌رگری که‌ره‌کان بوون بو ئاوی کانی، نه‌یاند هه‌یشت که ئا و به‌ته‌قیت. به‌لام پاش ئهوهی که کانی ته‌قا و ئاوی خوی پزاند و پزاند، ئیتر هه‌ر ئه و به‌ردانه که به‌رده‌وام نه‌یاند هه‌یشت به‌ته‌قیت، بوونه گه‌وره‌ترین یاریده‌ره‌کانی ئاوی کانی. من له بیرمه که ئه و به‌ردانهی که پیش کانی ئاوی ئاویی ئیمه بوون، بوونه به‌ردیک که خه‌لکی ئاویی له‌سه‌ری داده‌نیشت یان پی له‌سه‌ر داده‌نیا یان ده‌یکرده لیواره‌ی جوگه‌ی کانی بو ئهوهی که بیپاریزیت.

هه‌روه‌ها جاری وا هه‌یه که‌سیک له ده‌روه‌ی مرۆف ناهیلیت وزه و ده‌روونی ئه و مرۆقه به‌ته‌قیت و بکریته‌وه، بو نمونه له به‌سه‌ره‌اتی په‌یامه‌ینهری ئیسلام، ناوی عومه‌ری کورپی خه‌تاب و عه‌مرۆی کورپی هشام وهک دوو ناو ناسراون که وهک به‌رد به‌رگریان کردوووه موحه‌مه‌دی په‌یامه‌ینهر

پرسته‌کانی وهک ئاو بته‌قیتته‌وه، به‌لام پاش ئه‌وهی که پرسته‌کانی موحه‌ممه‌د وهک ئاوی کان‌ی له پشتی به‌ردی سهخت ته‌قايه‌وه، ئیتر هه‌ر دووه عومه‌ره‌که، یه‌کیکیان بووه خزمه‌تکاری گه‌وره‌ی ئیسلام و ئه‌وه‌ی تریان بووه قوربانی گه‌وره‌ی ئیسلام.

دُنیا بن که له ده‌وری هه‌ر که‌سیک و هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک و خه‌لک و مرۆفیک که‌سانیک وهک به‌ردی سهخت و سفت به‌رگری له‌وه ده‌که‌ن که ئه‌و مرۆفانه بو‌ی پاستی و پروناکی بکرینه‌وه. ئیتر ئه‌وه به‌خشنده‌یی خوی گه‌وره‌یه که مرۆفه‌کان یان خه‌لکه‌کان بزائن که ئه‌و ناوانه کین که له ده‌وریانه و ناهیلیت که بته‌قن و بکرینه‌وه؟.

سادقی هیدایهت بو‌ی من وهک به‌ردیک بوو که ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دا من بته‌قیمه‌وه و کرانه‌وه‌م بو‌ی بکریت. پرسته‌کانی هیدایهت وهک به‌ردی سهخت، به‌ری کرانه‌وه‌ی بو‌ی من گرتبوو. ئه‌وه‌نده لیدهر و ژه‌هرین بوو، منی به‌ره‌و دووری له ناوی خوی مه‌زن برد و ده‌ستم له ده‌ستنیژ و هیانی ناوی خوا هه‌لگرت. ناوی هیدایهت بو‌ی زوریک له ناوه‌کانی فارس وهک چه‌میک بوو که زه‌وی و خاکی بو‌ی ناوه‌کانی تر خۆش کردبوو که به هه‌ر تۆزه ئاو و به هه‌ر کونیکی چکۆلانه‌شه‌وه بینه ده‌ره‌وه.

ناوه‌کانی ئه‌ده‌بی فارسی به ته‌واوی وهک به‌ردی سهخت بوون و به‌رگریان ده‌کرد که من بته‌قیمه‌وه. له سه‌فه‌ریکی گه‌وره که من و ئیبراهیم کردمان و ویستمان که دنیا بناسین، گه‌ر به‌زه‌یی خوی گه‌وره به‌نايهت، له جاده‌کانی نیوان قوم و ئراک و ئسفه‌هان ده‌مانیانکوشت و که‌سیش نه‌یده‌زانی. سه‌عدی و حافظ بوونه هۆی ئه‌وه که به سه‌فه‌ر بزاین و بناسین. بو‌یه ده‌لیم که فارسه‌کان وهک به‌رد پریان سهخت ده‌کرد و ئیمه‌یان له ته‌نگانه و به‌ستراوه‌یی ده‌هیشته‌وه. گه‌ر له‌و شارانه‌ی ئیران ژیانمان کۆتایی پئی به‌هاتبايهت، ئه‌وه قوربانی شاعیرانی ئیرانی ده‌بووین.

فردریک نیچه و ئه‌ده‌بی ئالمانه‌کان هه‌روه‌ها وهک به‌ردی سهخت، زه‌مینه‌ی به‌ستنه‌وه و به‌ند کردن خۆش ده‌که‌ن. هه‌ر ئه‌و نیچه‌ی که منی ده‌به‌سته‌وه، خۆی به ناوی عیسی کورپی مریه‌م به‌سترا‌بووه‌وه و هه‌رگیز نه‌یتوانی که له ناوی عیسا گوزهر بکات. من ناوی نیچه‌م له خاله‌ی حه‌یده‌ر که خه‌لکی باشووری کوردستان بوو وه‌رگرت. ئه‌و حه‌یده‌ره تا ناوی نیچه‌ی به من گه‌یاند، وهک ژالژالۆکه و شه‌یتان هه‌زاران جار ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرده ناو ده‌روونم که تۆ هیچت پئی ناکریت و تۆ پروخواویت و تۆ باش وایه که کاغه‌زه نووسینه‌کانت بده‌ی به گۆله‌به‌رۆژه فرۆشیک که گۆله‌به‌رۆژه‌ی تیدا بفرۆشییت. حه‌یده‌ر به شیوه‌یه‌ک قسه‌ی ده‌کرد که ده‌یه‌ویست به‌رانبه‌ره‌که‌ی بپرووخینییت و بو‌ی هه‌میشه به‌رده‌ستی خۆی به‌ییلیت. وتم: خاله‌ی حه‌یده‌ر بو‌ی ئاوه‌ها به بی به‌زه‌یی قسه‌ ده‌که‌یت، بو‌ی ده‌ته‌وییت که مرۆف سووک بکه‌یت؟! ئه‌ویش قسه‌ی دل‌ی خۆی کرد و وتی "من بو‌ی ئه‌وه ئاوه‌ها قسه‌ ده‌که‌م بو‌ی ئه‌وه‌ی که بزائم شتیک له بارت هه‌یه که به قسه‌کان و لیدانه‌کانی من نه‌شکیییت؟! گه‌ر به لیدانی من نه‌شکیییت، ئه‌وه به ئاسان ناشکیییت و به‌ردوام گه‌شه ده‌که‌یت." پاش ئه‌وه که قسه‌ی دل‌ی خۆی کرد، وتی من به نیچه‌ی خه‌یانه‌تم کرد که ئه‌و پاستیه‌م بو‌ی تۆ باس

کرد، من ئاوه‌ها فیڕ بووم که به بی قسه زهرپه‌ی خوّم له‌وانه بدهم که ده‌لین قسه‌مان پێیه، گهر سه‌ریان راست کرده‌وه، ئه‌وه ده‌بنه دۆستانی نزیکه‌ی من!

نیچه ئاوه‌ها حه‌یده‌ری فیڕ کردبوو که له‌گه‌ڵ دۆستان و هاو‌نشینه‌کانی قسه‌ بکات، بۆ ئه‌وه‌ی که یان بۆ هه‌میشه تووشی شه‌له‌لیان بکات، یان بۆ هه‌میشه له‌ ناوی خو‌ی به‌رزتریان بکاته‌وه. ئه‌وه‌یه که من ده‌لیم نیچه وه‌ک به‌ردی سه‌خت، به‌ری له‌ کرانه‌وه‌ی ناوی من ده‌گرت.

کۆرمای ئیسلامی ئی‌ران وه‌ک به‌ردی‌کی گه‌وره‌یه که به‌رگری ده‌کات زمانی کوردی له‌ پوژشه‌لاتی کوردستان بکریته‌وه. ئه‌وان به‌ ئاوی خو‌یان و له‌ کانی خو‌یان ئاو و ناسین به‌ خواری نه‌وه‌کانی کورد ده‌دن. کاریکی زۆر سه‌خته و گه‌شه‌یه‌کی کهم ده‌کات. په‌روه‌ده‌ی کۆماری ئیسلامی بۆ یازده ساڵ منی به‌ خو‌ی به‌سته‌وه وه‌ زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌ی خو‌ش ده‌کرد که خو‌شه‌ویستی تاران له‌ دلی ئیمه‌ بخت بۆ ئه‌وه‌ی که وه‌ک ناوه‌کانی زیندووی ئه‌وان به‌ دوا‌ی زانست بکه‌وین. من به‌ دهرد و فرمی‌سک وازم له‌ په‌روه‌ده‌ی فارس هی‌نا و پروم له‌ باشووری کوردستان کرد بۆ ئه‌وه‌ی که خوّم له‌ په‌روه‌ده‌ی سته‌مگه‌ری ناوه‌کانی فارس ده‌رباز بکه‌م.

ئهو که‌سانه‌ی که سه‌خت بن و وه‌ک ئاو‌یک بن که له‌ ناوه‌وه‌ی که‌ژه‌کان تا به‌رزایی بچن و به‌ دوا‌ی ده‌ربازبوون و کرانه‌وه‌ بگه‌رین، پوژیک له‌ داوینی کیویک ده‌ته‌قنه‌وه و ئاوه‌دانی زۆر بۆ خه‌لکی خو‌یان ده‌هینن و بۆ کاتیکی دوور و درێژ به‌رده‌وام به‌خشنده‌یی خو‌یان ده‌که‌ن. موحه‌مه‌دی په‌یامه‌ینه‌ری ئیسلام ئه‌و کانه‌ بوو که له‌ وشکی و نه‌بوونیکی گه‌وره‌ به‌سه‌ر عه‌ره‌بدا ته‌قیه‌وه. ته‌قانی کانیه‌ک له‌و گه‌رما ئه‌وه‌نده به‌های هه‌یه که به‌ دنیاییه‌وه که‌سانی ژیر به‌ خو‌یان ده‌لین که ئاو و پسته‌یه‌ک که له‌ نیو عه‌ره‌بدا به‌ته‌قیته‌وه، له‌و وشکی و بیابانه، به‌ دنیایی که ئه‌و ئاو و پسته‌ له‌ شوینیکی زۆر دوور و درێژ سه‌رچاوه‌ی گرتووه و به‌ ئاسان نابریته‌وه.

کانی زه‌مزه‌م و ئاوی زه‌مزه‌م باشترین نمونه‌یه که ده‌توانم قورئانی پێ بناسمه‌وه. چیرۆکی ئاوی زه‌مزه‌م ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ هاجه‌ر و ئیسماعیلی کورپی، کاتیکی که هه‌فت جار له‌ نیوان سه‌فا و مه‌روه دیت و ده‌چیت و ئاوی به‌ ده‌ست ناکه‌ویت. پاشان خوا‌ی مه‌زن فرمان ده‌رده‌کات و کانیه‌ک بۆ ئیسماعیل ده‌ته‌قییت و به‌ ئاوی ئه‌و کانیه‌ له‌ مه‌رگ پزگاری ده‌بیت. موسو‌لمانه‌کان باوه‌ریان به‌وه هه‌یه که خوا‌ی مه‌زن له‌به‌ر ناوی ئیسماعیل ئه‌و کانیه‌ی له‌وئ ته‌قاندووه، ئیتر له‌به‌ر ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌وه ئاوی زه‌مزه‌م به‌ ئاو‌یکی پیرو‌ز ده‌ناسریت و ئه‌و که‌سانه‌ی که حه‌جی مالی خوا ده‌که‌ن، ئاوی زه‌مزه‌م له‌گه‌ڵ خو‌یان وه‌ک دیاری ده‌هیننه‌وه.

کانی زه‌مزه‌م له‌ پاشان بووه چالی ئاوی زه‌مزه‌م. سه‌ره‌تا ئاوی زه‌مزه‌م بۆ ئیسماعیل وه‌ک کانی بوو. ئاوی کانی به‌و ئاوه‌ ده‌وتریت که به‌ ئاسان دیته‌ ده‌ره‌وه وه‌ به‌ ئاسان ده‌توانریت که ده‌ستی بۆ ببری‌ت. به‌لام ئاوی چالئاو به‌و ئاوه‌ ده‌وتریت که ده‌بیت به‌ په‌ت و گوریس و دۆلئاو‌یک ده‌ربه‌ینریت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئیتر وه‌ک کانی نیه‌ به‌ ئاسان ده‌ست پێی بگات. ئیسته

موسولمانه كان به هاوكارى ماتۆرى ئاودەرهيئان، ئاوى زەمزەن لە چالەكە ھەلەدەكيشن و دەيخۆن يان لىي ھەلەدەگرن.

چيرۆكى قورئان ھەر وەك ئاوى زەمزەمە، ناوھەكان جووتەن، ناوھەكان لە تەنیشتى يەك و بە دووانەيەك يەكدى بە تەواوى دەردەخەن و دەناسيئن. ھەرچۆن كە باسى ناسرى سوبحانى و ناوى خانووھەكەى خالۆ حوسەيىنى كيۆكەنم كرد، ھەرۆھە ناوى ئاوى زەمزەم و پستەكانى قورئان وەك يەكن. ھەر چۆن لەبەر تينوويەتى ئيسماعيل بە فرمانى خوا زەمزەم وەك كانىك تەقا، ھەرۆھە لەبەر ناوى موحەممەد و لەبەر تينوويەتى موحەممەد بۆ پۆشنايى و پووناكى، پستەكانى قورئان بۆ ئەو پياوھ مەزەنە تەقا و بەخشرا. ھەردووكان بە ناوى جبرەئىلى پيرۆز ئەنجامدراوھ.

قورئان بۆ موحەممەد وەك كانىك بوو كە خاوى مەزن بە كەرەم و بەخشندەيى خۆى بەخشى و تەقاندى، ئەو قورئانە وەك كانىكەى ئيسماعيل بەس لەبەر تينوويەتى بەخشراوھ. ئەو كەسانەى كە لە پاش ئيسماعيل و موحەممەد ھاتن، بۆ ئەوھى كە ئاوى زەمزەم دەربھيئن، دەبوو كە دۆلئاويكى تى بخەن يان ماتۆرى ئاوى پيوھ بېستەن. ھەرۆھە موسولمانەكان بۆ ئەوھى كە وەك ئاوى زەمزەم لە قورئان پيوستى خويان تير بكەن، دەبىت كە وەك چالى زەمزەم، دۆلئاويك يان ماتۆرىكى تى بخەن بۆ ئەوھى كە لە پستەكان و ماناكان و بەخشندەيى قورئان تيرئاو بن. ئەو كارەى كە مەلاكان و مامۆستاكان و زاناكان لەگەل قورئان دەيكەن، وەك كانى ئاويك نىھ كە دەست و دەمى بە ئاسان پيوھ بنين و تيرى لى بخۆن، بەلكو وەك چالى ئاويكە كە دەبىت فەقى تەمەنى لەسەر ئەو كتيبە تەرخان بكات و شەو و پۆژى پيوھ خەريك بىت و سالىھەى سالى بخويئىت و ليكۆلئىنەوھە بكات و داوا لە خاوى مەزن بكات كە بەخشندەيى پى بكات و فيرى قسەكانى بكات وە لە پاش ئەوانەوھە داوا لە خاوى مەزن بكات كە زانايەكى ترى دىنى نەخولقيت و نەيەت كە تەكفيري بكات و لە پاش ئەو ھەموو سالىھە بە دژى خوا و دين، ھات و ھاواری لى بكات!

قورئان بۆ موحەممەد وەك كانى بوو، وە بۆ موسولمانەكان وەك چالى ئاويكە كە دەبىت بە دەستى خويان و بە وزەى خويان ئاوى لى دەربھيئن. ئەو نمونەيەم ھيئا بۆ ئەوھى كە نەوھەكان بزەن خاوى مەزن چۆن كانىكەى بەخشراو بۆ كەسيك دەكاتە چالى ئاويك بۆ كەسانى تر، وە چۆن كتيبيك كە وەك ئاوى كانىكەى بۆ كەسيك، بۆ كەسەكانى تر دەيكاتە ويئەى چالى ئاويكى قوول كە بە ھەر دەستىك دەرنايەت و بەخشندەيى ناكات.

گەر كەسيك وەك نيچە سالىھەى سالى لە نيو شارستانىەتى قوندەر پەرۆھرى يونان بخوليتەوھ، ھەر ئەوھى بە نسيب دەبىت كە مالى و مەنزلى ببيتە ئەو شوپنە كە لەشفرۆشەكان تيدا دەژين. گەر كەسيكى وەك ھيدايتە بۆ خۆى لە نيوان ھيند و فەرانسە بىت و بروت و بە داوى ناسين بكەويت، ئەوھە وەك ئيسماعيل خاوى مەزن كانى بۆ ناتەقينييت و دل و دەروونى پووناك ناكات. ھيدايتە دژايەتى ئەو كەسانەى دەكرد كە باسى خوا دەكەن، ئيتىر چۆن خاوى مەزن دانا و

ئاگاھى بکات؟! گەر ناوہکان وہک دایکى ئیسماعیل نہک ہفت جار، ہفت ہزار جاریش لہ نیوان زانکۆکان و حوجرہکان بىن و برۆن و خوڤان ہيلاک بکەن، تا خواى مەزن فرمان دەرئەکات، کانى بۆ کەس ناتەقیت.

ژیانى مندالەکان لہ کەمپى ئالتاش

لہ کەمپى ئالتاش کە خەلک پىيان دەوت ئوردوگای پۆمادى، ناخۆشترین شوین بۆ مندالەکان بوو. گەورەترین گرفتیک کە لہو دەورانە منى ئازار داوہ، ئەو بەرہەبیانانہ بوو کە خاک و خوڤ چاوى ئیمەى دەبەست و بە ہات و ھاواروہ بانگمان لى بەردەبوو. لہ بیرمە شەوان کە دەخەوتین چاومان پاک و کراوہ بوو، ہەر کە دەخەوتین و بەیان دەکرایەوہ، ريقنہ و جيقنہى چاوى، کارىکى دەکرد کە ہەر دوو بزانگەکان پیکەوہ بلکین و ببیتە ھوى ئەوہ کە ترس و نابىناى بەینیت. زۆر بەرہەبیان بە ہات و ھاواروہ ھەلدەستام و دایکم بە چای گەرم چاوى منى دەشۆرد و پاکى دەکردوہ. زۆر بەرہەبیان زۆریک لہ خەلک بە تايبەت مندالەکان ئاوہایان لى دەہات. دەیانوت کە کیشەى خاک و خوڤ و ئەو ھەوايەيە کە بیابانەکانى عەرەب ھەيەتى.

بەرہەبیانیک پيش ئەوہى کە براکەم لہ خەو ھەلبستیت، لہ جیگە سەیرم کرد کە ہەر دوو چاوى ئەوہندە ريقنہى پپوہبوو، ئاوسابوو. سەیرم لى ہات کە بۆ لہ خەودا ھەست بەوہ ناکەین؟! ھەستم بە ترس و ھەراس ئەکرد لہو چاوى بەستراہ. ئەو بەبیانانہ کە بە چاوى بەستراو لہ خەو ھەلدەساین و لہ ترس ہات و ھاوارمان ئەکرد، بۆ من سەخت و دژوار بوو. خەلک و ئەو کەسانەى کە بەرپرسى خەلک بوون، ھىچ گرنگیان بەو کیشە نەدەدا، لہبەر ئەوہى کە ئوردوگای پۆمادى بیابانیک بوو کە تەنیا ئەو خەلکە لہوئ بوون و ھەر ئەو خەلکە ئەو بیابانەیان ئاوہدان کردبووہ. ئیتتر تەپ و تۆز و خوڤ و ئاوى ئەوئ ھەر کیشەيەکى بۆ ئیمە دروست دەکرد.

یەکیکى تر لہ کیشە گەورەکانى مندالەکان، چلم و پىسى لووت بوو. ھەر وہک ريقنہى چاوى کە بەرہەبیانان چاوى مندالەکانى دەبەست و دەگرت، چلمیش شەو و رۆژ لووتى مندالەکانى دەگرت و دەرد و پىسىہک بوو کە خاوەنیک نەبوو چارەسەرى بکات. ئەو کاتە کە من وردە وردە سەر و چاوم کردوہ، چلم کەوتە ناو لووتم و بۆ ماوہى چەند سال بەردەوام مشەم دەہات. مندالەکان لہ کەمپى ئالتاش ھەر مشە مشیان بوو. ئەوہندە بە لای خەلک ئاسایى بوو، چلم شۆر دەبووہ ناو دەمى مندالەکان و مندالەکانیش ھەلپاندە کیشایە سەرہوہ. چلمى لووت منى ھيلاک کردبوو، نە رۆژیک و نە شەویک بوو، بەردەوام بۆ ماوہى شەش سال لہ دەم و لووتم ئەو گرفتە ھەبوو. ئەو گرفتە ئەوہندە گەورە بوو، مندالەکان چلمەکانیان بە جلەکانیان بە تايبەت قۆلیان دەسپى. قۆلى مندالەکان ھەر ھەمووى چلمى وشک بوو، کەسیش بە کیشەى نەدەزانى و کەسیش بۆى گرنگ نەبوو کە مندالەکان جلەکانیان بشۆرن یان بە دەسپیک بیسرن یان بە دەوا و دەرمان بەرگرى لہو چلمە بکەن. چلمى سەر قۆلى من بۆ ماوہى شەش سال بەردەوام بە بى کیشە

مايهوه. دايكهكان بۆ ئهوهى كه مندالەكانيان خاوين بكنهوه، دهستيان دهبرد و به چاكي كراسى مندالەكان چلمهكانيان دهبسرى، لهبهر ئهوهى كه دهيانزانى سڤينىكى كاتيه و له ماوهيهكى كه مدا ديسان دپتهوه. كهس و كارى مندالەكان بههريان به پاكي دها و مندالەكانيان پاك دهكردهوه، كيشه لهوه بوو كه ئهوه دهرد و گرفتانه ئهوهنده فراوان بوو، بهرگري بۆ نهبوو. كيشهى ئاو و خاك و خۆل و تۆفانهكانى ئهوه شوينه وه بهستراوهيى خهلك و يارمهتى نهدانى خهلك هۆكارى سهركى بوون.

يهكيى تر له گرفتهكانى مندالەكان له وهك ڤيقنه و چلم گشتى و بهربلاو بوو، سڤى يان ئهسڤى بوو. سڤى و سڤى كوشتنى دايكهكان بووه كاريكى ئاسايى. كاتيى كه ژنيى سهردانى مالىكى ترى دهكرد و دادهنيشت و مندالەكى خۆى لهگهلايدا بووبايهت، ئيتىر له جياتى تهشى، سهرى مندالەكهى دنيا سهركچوكى و به دهى به قسهوه، به دوو پهنجه گهورهكهى سڤىكانى دهكوشت و ههروهها لهسهرى مندالەكه بهجڤى دههيشت. سهرى مندالەكان گۆرستانى سڤىكان بوو. بنهمالهكان لهبهر خۆشهويستيهك كه بۆ مندالەكانى خۆيان ههيانبوو، قز و پڤچى مندالەكانى خۆيان وهك جوانيهك دههيشتهوه. ئيتىر سڤى و ئازهلە چكولهكانى تر خۆيان له بن سهرك و پڤچى مندالەكان هشار دها. ئهوه كاته خۆ شوڤردن و ئاوى پڤويست نهبوو كه خهلك خۆى پاك بكاتهوه، ههر ئهم بى ئاويه زۆر دهرد و بهلاى لى كهوتهوه. دايكى من يهكه م مندالى خۆى لهبار چوو، لهبهر نهبوونى خزمهنگوزاريهكان و شتهكانى خۆ پاك كردنهوه. سڤىكان تا ئهوه كاتهى كه چووينهوه بۆ كرماشان، له سهرى مندالەكان مانهوه. پاش گهپانهوه ورده خهلك له شارهكان هات و چۆى دهكرد و دهستى به سابون و ئاوى پڤويست گهيشت. لهوه دهورانى كه من چوومه قوتابخانه، يهكه م شتيى كه دهبوو ههر قوتابيهك وهك فرمان جڤبهجڤى بكات، تاشينى سهرك بوو. ئهوه كات و سهردهمه كه دهورانى دواى شهڤى ئڤران و عڤراق بوو، كه م و كوپى و نهخۆشيهكانى دواى شهڤ له گيانى خهلك ماوو. له بىرمه كه يهكه م سالهكانى گهپانهوه بۆ كرماشان، ژنهكان ههر وهك كه مپى ڤومادى دهستيان له سهرى مندالەكان دهخست و سڤىيان دهكوشت. پاشان ورده ورده ئهوه گرفته له ناو خهلك كه مى كرد.

له ههره گهورهترين كيشهكانى ئهوه دهورانه گرفته دهستهكان و پڤىكان بوو. ئهوه كاته مندالەكان گۆرهوى و پڤلاويان نهبوو. ئهوه سالانه بهردهوام من له برين و نهخۆشيهكانى پڤى ڤهنجم دهبرد. مندالەكانى كه مپى ئالتاش ههر ههموويان ئهوه دهردهيان ههبوو. ئيمه به پڤى پهتى له كۆلاننهكان و دهرودهشت هات و چۆمان دهكرد. له بىرمه كه ڤۆژيى له كۆلان ههڤام دهكرد، له ناكاهه پڤم كهوته سهرك شووشه شكاوڤىك و منى بريندار كرد و به پڤى خوينى چوومهوه بۆ مالهوه. ههر ئهوه پڤى پهتى بوونه كاريگهرى كرده سهرك نهخۆشيهكانى ترى لهش و گهرا و سهركماى به ناحهق دهگهيانده لهشى مندالەكان. جگه له كيشهكانى پڤى، مندالەكان دهستيان لهههرك شت دهخست و دهستيان له هڤچ شت نهدهپاراست، ههر ئهمه بووه هۆى ئهوه كه شهق و تهرك و نهخۆشى دهست و چلك و پڤسى له لهشى مندالەكان بلاو بپتهوه. دهستى مندالەكان له چلكدا نيوى ڤهش بوو، لهگهلا ئهوهدا خوين و برين ههردهم به دهستى مندالەكانهوه ديار بوو. پاش

ئەوھى كە گەپراينەھوھ بۆ كرماشان، دەست تىوھردان لەشتەكان بە دەستى مندالانە ھەر لەگەڵ ئىمەدا ماپەھوھ. لە بىرمە لە شارى سەرىپىلى زەھاو كە شارىكى پاش شەپەكە بوو، زۆر شوپنەوارى شەرى تىدا ماپوھوھ كە بووھى ئەوھ مندالەكان سەر و دەستيان لە ھەر شتىك و شوپنىك بخەن. لە بىرمە كە لەگەڵ چەند مندالىك دەچووین بۆ رپووبارەكەى ئەلۆھن كە ئەو كاتە ئاويكى فراوانى ھەبوو. دەستمان لە بن ئاوەكە دەخست و رپمان دەكرد بۆ ئەوھى كە دەستمان بە شتىكى بەھادار بكەوئت و دەرى بەئین. ئەو رۆژانە كە ئەو كارەمان دەكرد، جاروبار دەستمان بە پارەى ئاسنى دەكەوت و دەرماندەھينا و زۆر كەيفۆش بووین. " دەست خستنه ناو ھەر شتىك " ئەدەبىك بوو كە لە دەورەى كەمپى ئالتاش بۆمان ماپەھوھ.

كىشەھىكى تى ئىمە لەو كاتەدا برسپەتى و خواردنى ئىمە بوو. ئەو دەورانە بووھى ئەوھ كە ئىسكى ئىمە لاواز و گوشتى ئىمە لە ھەراس بگىردرئتەھوھ. ئەمەش كارىگەرى كرده سەر بن و بنەچەقى دەورانەكانى ژيانى ئەو خەلكە كە لە كەمپى ئالتاش سالىھى سالى ژيانىان كرد. تەنیا خواردنىك كە بەردەوام بە دەستى مندالەكان بوو و بەردەوام بەوھوھ خۆمان تىر دەكرد، نانى وشك بوو كە گولمۆچەمان دەكرد و بەو وشكى قەپمان لى دەگرت. ئەو كاتە شىرىنى و چوكلىت و نوقل و شەربەتەكان و ساردەمەنىھەكان يان نەبوو يان بە ئاسانى بە دەست نەدەكەوت. برسپەتى و نەبوونى خواردن، نەخۆشى و دەردى زۆرى لە نىو خەلك بە تايبەت مندالەكان بلاو كردهوھ. چاى شىرىن لە تەواوى سالىھەكان، تەنیا خواردنى بەرەبەيانان بوو. ھەر ئەوھش كارىكى كرد كە مندالەكان سەر و دەم و چاويان لاواز و كز و وشك دەركەوئت، وھ ئەو كەمى و كورپى و قەپە، سەچوون و نەخۆشىھەكانى تىر بۆ مندالەكان دروست دەكرد. زۆرىك لە مندالەكان كە من يەكئىك لەوانە بووم، پاش ئەوھى كە گەپراينە بۆ كوردستان و چووینە دكتور و خوينماندا كە لىكۆلئىنەھوھى لەسەر بكەن، نەخۆشى و دەردى بەردەوام لە لەشى ئىمە بونىدى نىابوو. ئەو جۆرە خواردنەھى كە بەرپرسەكانى كەمپى ئالتاش بە خەلكيان دەدا، بۆ تىر كردنى خەلك لە برسپەتى بوو. پاش ئەوھى كە دوكان و بازار كەوتە نىو خەلكەھوھ، دەمى مندالەكان بە چاى شىرىن و نانى گولمۆچە كراو راپاتبوو. مندالەكان ئەوھندە نەبوونيان بىنى بوو، كاتىك كە لە بازار و دوكانەكاندا دەگەپان، دەستيان بۆ شتەكان درىژ دەكرد، دەستيان بۆ شىرىنىھەك دەبرد كە زۆر و لە رادە بەدەر شىرىن بايەت، يان دەمیان بە خواردەمەنىھەك خەرىك دەكرد كە لە رادەبەدەر ترش بايەت. ئەو جۆرە ھەلبژاردنەھە بەر ئەوھبوو كە نەبوون و نەدارى و بەرپەست و بەرگرى كردن دروستى دەكرد.

لە كەمپى ئالتاش مندالەكان بە چەند گەمەھىك خەرىك دەبوون كە وھك نەخۆشىھەكانيان و كىشەكانيان، سەرچاوەكەى لە ھەژارى و نەدارى و بى كەسى سەرى دەگرت. مندالەكان بە شەپە شەقى نىوان يەكدى سەرى خويان گەرم دەكرد. گەمە بە لاستىكى ئۆتۆمۆبىلەكان و بايسكىلەكان و سووتاندنى ئەو لاستىكانە گەمەھىكى مندالەكان بوو. ھەر ئەمە دەرد و پىسى و نەخۆشى بلاو دەكردەھوھ. لە گەمەكانى تىر مندالەكان گەمە بە قولاخەى كبرىت بوو كە مندالەكان پىيان دەوت قولاخەى كرمىت. ئەو قولاخە كرمىتەھە لە زبەدانەكان و كۆلانەكان و ئەو شوپنەھە دەدۆزراپەھوھ.

مندالەكان بۇ دۆزىنەۋەى ئەو قوللانغانە، دەستيان بۇ ھەر كونيک و زېلدانىک دەخت و كۆيان دەكردهۋە و كۆ دەبوونەۋە و لە كۆلانەكان لەگەل يەكدى گەمەيان دەكرد. ھەر ئەم جۆرە گەمانە بوو شېۋەيەك خۇ خەرىك كردن و گەمە كردن، كە پاشان مندالەكان ھىنايانەۋە بۇ كرماشان و لەسەرى بەردەوام بوون!.

مندال و خۆشەويستى بۇ پەنجەكانى دەست

دوانيوەپروانىكى ھاوينى مائەۋەمان ھەموو خەوتبوون. من و برا چكۆلەكەم نەبىت كە لە بېشكە بەسترابووۋە. ھەندىك بېشكەكەيم جوواند بۇ ئەۋەى كە بخەۋىت، ھەرچى ھەولمدا نەخەوت. دەست و پەنجەى بۇ من دريژ ئەكرد. لە شوپنەكەى خۆم ھەلسام و لىي نزيك بوومەۋە. پەنجەكانى دەستى بە ئەسپايى بەرز كردهۋە و بۇ چەند چركە ھىناى بەسەر پروومەتم، پاشان ھەر بە ئەسپايى دەست و پەنجەى لىم دوورەۋە كرد.

ويستم تووشى حالەتتىكى سەير و خۆشى بكەم، ھەرچىم كرد، ھىچ نەھات بە سەرمدا. منيش بە ئەسپايى سەرى پەنجەى شەھادەتم ھىنا بەسەر گۇنايدا، بزگەيەكى شيرين پروومەتى گرت. ھەستم كرد ئەو پەنجەيەم ھىز و وزە ئەۋەى تىدا ھەيە كە پەيوەندى بە ھەست و نەستى ئەو برايم بكات. پاشان پەنجەكەم لابردي. براكەم ديسان پەنجەى بەرز كردهۋە، پەنجە چكۆلەكەى ۋەك خەيارىكى تازە كە گولى زەردى پيوە بىت، جوان و بە پرس و لە ترسدا بە نەرمى بەرز دەبووۋە. ھەستم كرد كە گيان و ژيان و زىندوويى مندال لەسەر پەنجەكانى، لەبەر ئەۋەى كاتىك كە پەنجەكانى براكەم دەجوولاً، ئەمزانى كە خەوى نايەت، بەلام كاتىك پەنجەكان و دەستى لە جوولە دەكەوت، دلنيا بووم كە خەوتوۋە يان خەوى دىت!.

لە يەك چركە كەوتە بىرم كە يەكەم جار پروومەتى لە بەرانبەر ئاۋىنە ببىنىت. بۇ خۆم پرسىار بوو كە ئايا دروستە ئاۋىنە لە بەرانبەر مندالى بېشكە بنىت يان نە؟! لە بىر بووم، ئاۋىنەيەكى چكۆلەم ھىنا، دلنيا نەبووم كە پروومەتى خۆى بە خۆى پيشان دەم، دەترسام لەۋە كە ئەگەر خۆى ببىنىت، جۆرە رەنگدانەۋە يان كاردانەۋەى خراب دروست بكات.

براكەم كە دەستى من و ئاۋىنەى بىنى، پەنجەى بۇ ئاۋىنەكە دريژ كرد و بى قسە گەياندى كە دەيەۋىت پەنجەى پىدا بەينىت. بۇ من پرسىار بوو كە بۇ مندال پيش ھەر شتىك دەيەۋىت پەنجەى شەھادەى بە شتەكاندا بەينىت!؟

پيش ھەموو شتىك لە بىرى خۆمدا وتم كە پەنجە و دەستى خۆى لە ئاۋىنە پىي پيشان دەدەم، پاشان پروومەتى خۆى پيشانى دەدەم. ترس و ھەراسم لەۋە بوو كە باش نەبىت وىنەى پروومەتى ببىنىت. لە دللى خۆمدا وتم، با يەكەم كەس بم كە پروومەتى خۆى پىي پيشان دەدەم، بەشكە كارىكى باش بكەم!.

پیش هه موو شتیك په نجه و دهستی خویم پئ پیشاندا، په له و په رۆشی ئه وهی بوو که له ئاوینه که نزیك بیته وه. سهرم نزیکی سهری کرد و پرومه تی ههردوو کمانم له ئاوینه پی پی پیشاندا. زور سهری لینه هات. په نجهی به ئه سپایی هیئا به سهر شوشه ی ئاوینه که، وه ک که سیکی کویر که نه بینیت و بیهویت به دهست و په نجه ههستی پیبکات. ههستم به وه کرد که مندال پیی خو شه به په نجهی شه هاده، پیش هه به شیکی تری له شی له شته کان نزیك بیته وه. ئاوینه که لئ دور کرد، هیچ کاریگه ری و سهر لیه اتنیکی فره له پرومه تی دیار نه بوو، بیمنه ت، وه ک که سیك که پیشر خو ی بینیت!

بیره وه ره کانی که مپی ئالتاش

له که مپی ئالتاش به یانان پاش ئه وهی که له خه وه هه لده ستام و نان و چام ده خوارد، ده چووم بو کۆلان و له بن سیبه ری خانووه کان له گه ل منداله کانی تر داده نیشته ی و ده ستان له قور ده خست و به خواستی خو مان ده مانشیلا و ده مانگرت ه وه. به قور په کان کهر و سهر بازمان دروست ده کرد و له پیش تیشکی خو ر دامانده نیا بو ئه وهی که وشک بیته وه. هو کاری دروست کردنی کهر و سهر باز ده توانیت وه ک باسیکی تایبه تی بیت. من مندالی ده ورانی شه ریك بووم که هه زاران مرؤف تیدا بوونه قوربانی و تیدا چوون. ئه و شه ره ده توانیت که هو کاری سهره کی دروست کردنی سهر بازه قور په کان له گه مه کانی منداله کان بیت. به لام کهر و گرتنه وهی کهر له قور له لای منداله کان ده گه ریته وه بو ئه وه که بو دروست کردنی کهر، ده ستیکی هونه رمه ندی ناویت. کهر زور به ئاسانی دروست ده بیت و ده گیریت ه وه. کهر وه ک ئه سپ جوانی تیدا نیه.

پاش ئه وهی که سهر بازه کان و که ره کانمان دروست ده کرد، له بهر هه تاو وشکمان ده کرده وه و پاشان دوو به ره ی شه رمان دروست ده کرد. منداله کان سهر بازه کانیان له بهر انبه ره یه کدی داده نیا و گو ره پانی شه ریان دروست ده کرد. هه ندیک جاریش که له شه ری سهر بازه کانی خو مان ماندوو ده بووین، دار و ئاسنمان به ده سته وه ده گرت و وه ک چه ک به کارمان ده برد و خو مان ده کرده دوو به ره و شه رمان ده کرد و به ده م ته قه مان له یه کدی ده کرد و یه کدیمان ده کوشت.

لیره به ناوی کهر و سهر باز و مندال و گه مه، چه ند وشه ی دین و شه ر و ئاشتی و قار لیک نزیك ده که مه وه.

"مندالی و دین لیکده چن."

له هه ره دیارده کانی نیوان منداله کان، دیارده ی قار و ئاشتی، که دانه ری دوو ناوی شه ر و دو ستیه. منداله کان له ده ورانی مندالی له په نجه کانی ده ستیان بو قار و ئاشتی که لکیان وه رده گرت. منداله کان زور به وردی له سهر په نجه کانیان کار ده کهن وه زور به هه ستیاری په نجه کانیان ده جوو لینن. په نجه ی کورت بو قار بوو، دوو مندال که ده یانه ویست ئیتر پیکه وه دو ستی نه کهن و قسه له گه ل یه کدی نه کهن، په نجه ی کورتیان ده دا له یه کدی و ئیتر قسه یان

لهگهڻ يهكڊى نهدهكرد. پاش ماوهيهك كه دهيانهويست لهگهڻ يهكڊى قسه بكن و ناشتيان بيتهوه، پهنجهي شهادهتيان لهيهكڊى ددها و ئيتر دواى ئهو ليكدانه بويان ههبوو كه قسه لهگهڻ يهكڊى بكن. قار و ناشتي مندالان ههر وهك قار و ناشتي ژنهكانه، زور به دهگمن كاريان دهكهويته شهر به دهست. مندالهكان به پهنجهي ئهو دهسته كه قار ددهن، بهو دهسته شهر ناكمن. كهلك وهرگرتن له پهنجهان ئهدهبيكه بو ئهوهى كه پيگهوه به دهست شهر نهكمن، بو ئهويه كه ئيتر پيگهوه پهيوهندهى نهكمن و پيگهوه پينهكمن.

دين ههروهك دهوراني مندالي به رستهكاني خوي زهمينه و ژينگهي قار و ناشتي لهگهڻ كهسانيكي تر دروست دهكات. ئهو مندالانهى كه له بهرتهاي ژيانيان لهگهڻ رستهكاني دين ئاشنا بن، ئهدهبي قار و ناشتي له گيانيان دهمنيتهوه و بهردهوام دهبيت. له ژيانيان بهردهوام دوستي ئهدهبيك دهكمن و دوژمني و شهري خويان بو ئهدهبي تر دهردهبرن. ههر ئهو مندالانه كه گهوره دهبن، ئامادهيي ئهوهيان تيڊا ههيه كه ببنه سهربازهكاني بهرهيك و گياني خويان بهخت بكن. مروفت ههر له رهچهلهك و منداليهوه خوي دهخاته نيو بهرهان و شهركانهوه. له بيرمه كاتي مندالي دووبهركي و بهر بهر هكاني كردن له تايبهتمهنديه ديارهكاني ئهو دهورانه بوو. ههردهم له شهر و ناشتي، له گهمه و ژياني ئاسايي، دياريكردني بهره و تاشين و خوخته ناو بهرهيك، ئارامش و پيناسهي به مندال ددها. هتا ئهگهر بهرهيكي ديار دوژمني نهكرديت، ئهوه به ناشتي و بو گهمه خويمان دابهش ئهكرد.

ئهو كهسانهي كه فرماندهي شهره گورهكانيان كرد، ماموستايهكيان ههبوو كه به رستهكان، شهري بويان دارشتوو.

" ئهوانهي كه تهواني ناسيني زهوي و وشهكانيان ههبوو، لهسهر شهريك و دوستيهك وشهيان و دهستيان دركاندوو و وهشاندوو."

له نيو خهلكي كرماشان من دوو جوړه به شهردادانم بينيوه:

يهكهم، پوژيكي بههاري خهلك له دهرودهشت دانيشتبون و خهريكي قسه و باس بوون. پياوهكان له دهوري يهكڊى كو بوونهوه و باس و تهويري خويان دهكرد. مندالهكانيش له دهورو بهري پياوهكان دوو دوو و سي سي لهسهر يهكڊى كو دهبوونهوه و له ناكاهه لهسهر يهكڊى دهتووچان و له دهوري يهكيكي تريان كو دهبوونهوه، ههروهك كوترهكان كه تاويك له شويينيك دادهبن و تاويكي تر له شوييني تر دنيشنهوه. له نيو ئهوانه كابرايهك به ناوي نهريمان ههبوو كه هيوايهتي بهشهردان و ههخزاندي ههستي شهري مندالهكان بوو. يهكيك له مندالهكان كه بهسهرشييت و كهلههق ئهيانناسي، ببوو بنيشتهخوشي ئهو جوړه پياوانهي كه مندالهكانيان به شهردا ددها. ئهو منداله ناوي رهزا بوو. نهريمان بو كردنهوهي بهزم و مهزات لهگهڻ رهزا وتي: رهزا كورپيكي باشه، بهس يهك عهبي ههيه! سرنج و توورهيي رهزاي پاكيشا.

پهزاش ئه‌يزانى كه بهم قسه ده‌يه‌ويٽ هه‌ستى شه‌ر و ده‌مى قسه و جنيوى بكاته‌وه. په‌زا ملي تير
كرد و وتى: عه‌يبم چيه... ها... بكهم به كوچكيك و بيدهم به سه‌رتا.. ها.. نه‌ريمانه كه‌چه‌ل؟!

نه‌ريمانيش ئهم جو‌ره قسه كردنه‌ى په‌زاي پي خو‌ش بوو. به ئه‌سپايى وتى: كورپيكي باشى بهس
يهك عه‌يبت هه‌يه، ئه‌ويش ئه‌وه‌يه كه قوونت كونيكى تيدايه!. هه‌ر كه ئه‌مه‌ى وت، په‌زا كردى به
كوچكيك و خستى بو لاقى نه‌ريمان. په‌زا ده‌مى كردوه و وتى: ئه‌ى قوونى خوٽ كون نيه؟! ها...
ئينسان هه‌مووى قوونى كونه!. نه‌ريمان به گالته كردن وتى: نه.. ئينسان قوونى كون نيه، ته‌نيا
قوونى تو كونه!. په‌زا كردى به به‌رديكدا و خستى بو نه‌ريمان. خزميكيان ده‌ستى په‌زاي گرت و بو
ئاشت كردنه‌وه‌ى وتى: كوره گه‌مه‌ت وه‌تهك ئه‌كات، هه‌موو ئينسانيك قوونى كونه.. بو وا
ئه‌كه‌يت؟!... سه‌رئه‌ناته‌سه‌رت!.

په‌زا به توو‌په‌يى سه‌يرى نه‌ريمانى ئه‌كرد و مري لى ئه‌برده‌وه. نه‌ريمانيش به گو‌شه نيگا و گو‌شه
خه‌نده‌وه سه‌يرى په‌زاي ئه‌كرد.

نه‌ريمان بو ئه‌وه‌ى كه مه‌زاتيكي تر له‌گه‌ل په‌زا بكاته‌وه، بانگى ئوميدى كرد. ئوميدى له‌ته‌نيشت
خوى دانيشاند. نه‌ريمان به گالته پي كردن وتى: تو چارى ئوميد ناكه‌يت، ئهم ئوميد
شه‌ر كه‌ريكي باشه... سه‌يرى مل و بازووى بكه!.

په‌زاش ئاگرى تى به‌ر ببوو و خوى جه‌ر دهاد. نه‌ريمان بو ئه‌وه‌ى كه بياندا‌ت به شه‌ردا، وتى:
ها‌ده‌ى زورانيك پي‌كه‌وه بگرن، بزنام كه كى، پشتى كى ده‌داته زه‌ويدا!..

من هه‌ستم كرد كه نه‌ريمان ده‌روونى جو‌ره سرنج و نيگايه‌كى توندى له‌سه‌ر په‌زا هه‌يه. نه‌ريمان
ئه‌وه‌شى ده‌زانى كه په‌زا به ئاسان ملكه‌چى نابيت و ئه‌گه‌ر پيى بلپت ها برؤ له مالى ئيمه
پارچيک ئاو بي‌نه، ده‌يكات به زله‌زل و وه‌لامى په‌زا ئه‌مه ده‌بيت كه ئه‌ى بو به كورپه‌كه‌ى خوٽ
نالپيت!.. هه‌ر بو‌يه، بانگى كرد بو ئه‌وه‌ى كه بيدات به شه‌ردا و سه‌يرى بكات. ئه‌مزانى كه
نه‌ريمان له‌سه‌ر ئوميد هيج كيشه و گرفتريكي نيه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى كه هه‌ر چى به ئوميد بلپت،
ده‌يكات و ئه‌نجامى ده‌دات و پوومه‌تى له‌گه‌ل ئوميد گرفتى نيه.

كه‌سانيك له نيو ئه‌و خه‌لكه‌ى كه له‌وئ بوون، خزمايه‌تيان له‌گه‌ل په‌زا هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر
قسه‌ى نه‌ريمان هيجيان نه‌ده‌وت و ده‌يانه‌هيشت كه شه‌ر كه بكرپت. په‌زاش هه‌ر له بن ده‌ستى
نه‌ريمان و كه‌سانى وهك نه‌ريمان ئاوه‌هاى لى هاتبوو.

شه‌رى په‌زا و ئوميد ده‌ستى پي كرد و ئوميديش له‌به‌ر ئه‌وه‌ى كه كورپيكي گه‌وره‌تر له په‌زا بوو و
توزيک شه‌رم و به‌زه‌يى له گيانى بوو، هيج ده‌ستى بو په‌زا نه‌ده‌وه‌شاند و وازى ده‌هينا و
شه‌ر كه‌ه‌ى داده‌مركاند. ئاگام لى بوو كاتيک كه ئوميد له شويني خوى دانيشت، نه‌ريمان به
ئه‌سپايى به يه‌كيك له كورپه‌كانى ترى ده‌وت كه برؤ په‌نجه به قوونى په‌زا بكه بو ئه‌وه‌ى كه
له‌گه‌ل تو‌دا شه‌ر بكات.

ئەو كۆرەى تر چوو و پەنجەى بە قوونى رەزا كرد. مەبەست لە پەنجە كردن بە قوونىدا، ئەو ھەيە كە ھەروەھا بە ئەسپايى لە دواو پەنجە بداتە شەروالەكەيەو ھەيە بۆ ئەو ھەيە كە بۆيە مويى نراو ھ. لە ناو ئەو خەلكەدا موچ نىان تايبەت بۆ شەردانى مندالەكانە. كەسەيەك لە دواو پەنجە بە شەروالى مندالەيەك دەدات و دەلەيت كە موچتە ناو ھ. لە مندالى مندالەكان زۆر ھەستىار بوون لەو ھەيە كە دەست بە دواو ھەيان بدرەيت.

ئەو كۆرە كە ناو ئەمىر بوو، پەنجەى بە قوونى رەزا كرد و لىيە دوور كەوتەو ھ. نەريمان كردى بە ھات و ھاوار و وتى: ئەرى وەلا ئەو پەزايان موچ نا!

رەزاش بە ھات و ھاوارو ھەيان ناوچاوانى گرژ كرد و خۆى پىل و تل دا و يەخەى ئەمىرى گرت و ھەولەى دەدا كە بۆ ئەو ھەيە تۆلەى بكاتەو ھ، پەنجە بە قوونى ئەمىردا بكات. ھەر بۆ ئەمەش راپراويناىان بە يەكەى دەكرد و مەزات و مەجلىسيان بۆ نەريمان و كەسەكانى تر خۆش دەكرد.

رەزا ئىتر ھەستى كردبوو كە ھەرچى كەيشە و گرفت كە ھەيەتى لە بن سەرى نەريمانە، و ھەيانى كە دەستى ئومىد و ئەمىر راسپاردەى دەمى نەريمانە. ھەرلەبەر ئەمەش لە ھەر كوئ نەريمانى بدىبايەت بەردى بە دەستەو دەگرت و لە نەريمانى دەو ھەيانە. لە ھەر شويناىەك كە بىدبايەت ناوچاوى لە نەريمان گرژ دەكرد و دەستى بۆ بەرد دەبرد و دەمى بە جنىو دەگرت.

دوو ھەم، كرماشانىەكان زۆر ھەيان لە شەپە كەلەشپەرە، ھەر بۆ ئەمەش بازاريكى تايبەتيان ھەيە كە تەيدا كو دەبنەو ھەيە و كەلەشپەرەكانىان بە شەردا دەدەن. كەلەشپەريازى لە كرماشان ميووويەكى كوئى ھەيە و خەلك لە نيو شاردە لەسەرى كەلەشپەرەكان پارە دادەنن. ئەو كەلەشپەرەش كە ئەوان لە شەردا بە كاريان دەبرد، ئاسايى نەبوون، بەلكو تايبەتى بۆ شەپ بە كار دەبران. كەلەشپەرى لارى كرماشان بەناوبانگە!

گەرم كردنى بازارەكان و دانىشتنەكان بە شەپە مندالەكان و كەلەشپەرەكان جگە لەو ھەيە كە سەرگەرمى و گەمەيەك بىت، بازار دروست كردنە، ھەست و رومەت دروست كردنە. ئەو كەلەشپەرەش كە كوشتە و مردەى شەپە، رومەت و سەر و كەلەيان ھەردەم برىندارە و تاج و پوپنەى سەرسەريان لەت و كوئ كراو ھ. بەزم و ھەرايەكە بۆ ئەو ھەيە كە كەسانى تر لەسەريان پارە دابنن و چەپلە لى بەدەن و زەوى شەپەرى بكنەن. ئەوانە لە رۆژانى خۆشى بەھار مندالەكان بە شەردا دەدەن و كەلەشپەرە جوانەكان خويىناوى دەكەن.

"چەندە بۆى ھەيە كە قور بە بى دەست ببىتە كەرىك يان سەربازيەك، ئەو ھەندە دوورە كە خەلك بە بى وشە ببىت بە مرؤف."

خەلك بە كوئەل بۆ ناو ھەيان ھەك قورپەكە كە دەبىت زوو بگيرينەو ھەيە و ئامادە بكرين. ناو ھەيان ھەك پەيامەينەرەكان و ئەوانەى كە لە نيو مرؤفدا پىگەيان بەرز بوو، بە قسە و رستەكانىان

خه لکیان یان به کەر کردووہ یان به سەرباز، لەبەر ئەوہی کہ ئەو دوو ناوہ هێمای شەپ و ئاشتیە. سەرباز هێمای شەپ و پیکدادانە وە کەر هێمای گەورە ئاشتیە.

بۆ ئەوہی کہ لە قورپکی گەورە و خەلکیکی زۆر بەرہەم بۆ گەمە دروست بکریت، باشتترین بەرہەم، کەر و سەربازە.

منداڵ دەستەبەک هەست و کرداری هەبە کہ سەر و سرنجی مرۆف بۆ لای خۆی رادەکیشییت. منداڵ کہ ئەوپەری خۆشەویستی بۆ پەنجەکانی خۆی و کەرستەکانی گەمە هەبە، هێچ یەک لە کەرستەکانی گەمە کردنی بە سەلامەت ناهێلیت وە هەر لە رۆژی یەکەم کہ باوکی بۆی کپی، بە پەنجە خۆشەویستیەکانی دەشکیینیت. منداڵ پپی خۆشە کہ بە ئەو کەرستانە گەمە بکات کہ شکاون و هێچ کامیان تەواو نین. لە بیرمە براکەم دەچوو هەر هەموو ئەسپاوبازیەکانی دەهینا و لەبەر دەمی خۆی هەلیدەرژا و سەیری هەر هەموویانی دەکرد و یەکیکی هەلەبژارد کہ حەزی لی بەتایەت. لە کاتی هەلەبژاردن سەیری سەرچاوی براکەم دەکرد، جۆرە شیئی و عەشقیکی تیڤا بوو کہ گەمە بکات بەو کەرستانە ی کہ بە پەنجە خۆشەویستیەکانی خۆی شکاندووہ. منداڵ لە بەشەپدادانی کەرستانەکان و سەربازە قورپەکانی خۆی وە شەپ کردن بە لەشی خۆی، ئامازە بە هەلخاندنی دەستەبەک لە وشەکانی وەک شەپ و قار و شکاندن و بەرە و خوین و سەرباز و کەر و گۆرەپان دەکات.

من ناوی خوام هینا و داوام لە خۆی مەزن کرد کہ یارمەتیم بدات کہ کەر و سەرباز لە بن رستەکانی من نەخولقیت و نەبمە هۆی شکاندن و قاری نیوان مرۆقەکان. من لە ماوہی چەند سالیکیە هەستم بەوہ کردووہ کہ سەرباز و کەر زایین لە بن دەستی منداڵەکان و پەيامهینەرەکان، نیشانە ئەوہیە کہ مرۆف ئاوەهای شایستەبە کہ پپی بکریت. خۆی مەزن لە قورئان پپداگری لەسەر ئەوہ دەکات کہ هەرچی لە ناوی من دوور ببنەوہ، لە شەپ و سەرباز و کەریەتی نزیک دەبنەوہ. زاناکانی دین نەزانترین و گیلترین جۆری مرۆقەکان بوون کہ نەیانتوانی بزائن سەربازی کردنی دین هەر وەک ئەو منداڵەبە کہ بە دەستی خۆی قور دروست دەکات و بە شەریان دەدات و دەستەبەک لەو شەپە دەشکین و دەستەبەکی تر لە دواي شەپ بە دەستی خودی منداڵەکە دەشکین و ورد دەبن. ئەو خاکەش کہ بووہ قور و جاریک گیرایەوہ و بووہ کەر و سەرباز و منداڵ بۆ گەمە خۆی شەپ پپیان کرد و لە یەکیانی بەردا و شەل و کوتیانی کرد و هەستەکانی خۆی پپ دامرکان، ئیتر ئەوہی کہ لە ئەو سەربازانە دەمیینیتەوہ، دەستەبەک قوری شکاوی بی کہکە کہ ئەگەر بۆ شەپیش بەکار چوو، لە بەرد خراپتر دەکات. سەیری ئەو شەپ و فتنەبە بکەن کہ لە دواي پەيامهینەری ئیسلام بۆ موسولمانەکان مایەوہ. موحمەد دونیای خۆی بە ناوی خوا و دەستی خوا ئاوەدان کرد، وە هەر بەناوی خوا خۆی کردە خوین و مەرافەي موسولمانەکان. ئەمە ئیرادەي مەزنی بڵند و بالای خوابەکە کہ ئەزانیت مرۆف لە دل و دەروونی بە چرکە چی ئەگوزەریت!

چیرۆکی قوتابخانهی سه‌ره‌تایی (۲)

له ده‌ورانی قوتابخانه کێشه‌یه‌ک که هه‌رماوه‌یه‌ک جارێک منداڵه‌کانی هه‌راسان ده‌کرد، کارده‌ستی یان کاری ده‌ستی بوو، به‌و مانا که مامۆستاکان قوتابیه‌کانیان راده‌سپارد که له ماله‌وه به‌ره‌میکی هونه‌ری و ده‌ستی دروست بکه‌ن و ببه‌ن بۆ قوتابخانه. مامۆستاکان ئه‌و ده‌رفه‌ته‌یان به‌ قوتابیه‌کان ده‌دا که به‌ ده‌ستی خۆیان له ماله‌ی خۆیان به‌ره‌میکی ده‌ستکرد له ته‌نیايي و به‌ که‌ره‌سته‌کانی خۆیان دروست بکه‌ن. هه‌ر ئه‌مه‌ش پێی خۆش کردبوو که قوتابیه‌کان که‌ره‌سته‌کانی کارده‌سته‌یه‌کان بده‌ن به‌ باوک یان که‌سیکی تر بۆ ئه‌وه‌ی که بۆیان دروست بکری‌ت. منداڵه‌کانیش په‌رۆشی ئه‌ویان بوو که کارده‌ستی خۆیان به‌ جوانی پێشکەشی مامۆستای بکه‌ن و نمره‌یه‌کی باش وه‌ربگرن.

منداڵه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هێزی داهێنانیان نه‌بوو، هه‌رکه‌سیک لاسایی له‌وانی تری ده‌کرده‌وه. له‌ بیرمه‌ سائیک مامۆستا داوای کرد که کارده‌سته‌یه‌ک ببه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی که نمره‌ی سه‌ری سأل وه‌ربگرین. ئیواره‌ چوومۆ بۆ ماله‌وه و به‌ باوکم وت که کارده‌سته‌یه‌کم بۆ دروست بکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که بیده‌م به‌ مامۆستا و نمره‌ وه‌ربگرم.

باوکمیش ئیواران له‌ ئیش و کار ده‌هاته‌وه و هیلاک بوو. کاتیکی که خه‌ریکی خواردنی چای پاش نان بوو وتی: تۆ به‌یله‌ با من چایه‌که‌م بخۆم، ئه‌مه‌ چی بوو ئه‌م کارده‌سته‌یه‌ی تۆ؟! هه‌ی گوو به‌ ریشی باوکی ئه‌م مه‌درسه‌ی ئیوه که ناهیلن ئیمه‌ تاویک به‌ ئاسووده‌یی دانیشین!

من بێ ده‌نگ مامه‌وه و سه‌رم کړ و کز کرد و پینووسه‌که‌م خسته‌ نیو په‌نجه‌کانی پیم و وتم: مامۆستا وتی که چتیکی بیره‌ وه‌کی جاره‌کانی تر نه‌بی‌ت. ئه‌و جاره‌که به‌ نه‌وت و چایی شه‌و و پوژت دروست کرد، چووار که‌سی تر ئه‌وه‌یان دروست کردبوو.... جارێکی تر هیلکه‌م ره‌نگ کرد و بردم بۆ مه‌درسه‌.... ئه‌م جاره‌ ده‌مه‌وی‌ت که چتیکی ببه‌م که وه‌کو جاره‌کانی تر نه‌بی‌ت!

باوکم پاش ئه‌وه‌ی که نان و چای خوارد، توژیکی ماندوویه‌تی له‌سه‌ری لاجوو، سه‌رینه‌که‌ی پال دایه‌ دیواره‌که و بزگه‌یه‌ک گرتی و وتی: ئاخ‌ر ئه‌م مه‌درسه‌ و موعه‌لیمانه‌ تفاقیان به‌شه‌ر بی‌ت، بۆ واز ناهینن!؟

باوکم ده‌ستیکی به‌ سمیلیدا هینا و له‌ بیردا بوو، وتی: باشه‌ کلاشینکو‌فیکت به‌ دار بۆ دروست بکه‌م چۆنه‌!؟

بزگه‌یه‌ک گرتمی و وتم: ئه‌ی به‌ چی ئه‌یتاشی!؟

باوکم پشتی له‌سه‌ر پالشته‌که هه‌لبه‌ری و وتی: سوپه‌(سبه‌ی) ئیواره‌ هاتمه‌وه دروستی ده‌که‌م، تۆ کارت نه‌بی‌ت!.

ئەو شەو تا بەيانی بېرىم لەو دەكردهوه كه ئەو كلاًشېنكۆفە لە مەدرەسە سەيرى دەكەن و منىش بە دەستەو دەيگرم و مندالەكان لە دلى خويان دەلین كه خۆزگە باوكى ئىمەش چتېكى ئاوه‌های بۆ ئىمە دروست بكردابىت. ئىتر ئەو شەو تا درەنگان هەر بېرىم لەو دەكرد و خۆم لە جىگەكەم پل دەدا.

بەرەبەيان كه هەلسام خۆم بخەمەرى بۆ مەدرەسە، باوكم خۆى ئامادە دەكرد كه بچىت بۆ سەرى كار، پرووى لە من كرد و وتى: ئىمپروژ بچۆ و بگەرى و تەختە دارىكى پان و چەرمگ بدۆزەو، با ئىوارە كه هاتمەو ئامادە بىت.

بە خۆشەو و تم: باشە ئەچم بۆ دوكانەكەى خالۆ عەلى و لە ناو سندوقى ميوەكان دەگەرىم و تەختە دارىكى جوان دەدۆزمەو و ئەبھېنمەو.

ئەو پۆزە كه چووم بۆ قوتابخانە نەموپرا بە مندالەكان بىژم كه باوكم بە تەماى ئەوئەيه كه كلاًشېنكۆفېك دروست بكات. هەر خوا خوام دەكرد كه لە قوتابخانە بىمە دەرەو و بچم بۆ دوكانەكەى خالۆ عەلى و دوكانەكانى تر بۆ ئەوئەيه كه تەختە دارىكى باش بدۆزمەو بۆ كلاًشېنكۆفەكه.

لە دەرگى دوكانەكەى خالۆ عەلى تەختەدارەكانم لىك دەدا و چاوم دەگىرا بۆ ئەوئەيه كه تەختەيەكى سىپى بدۆزمەو. لە ناكاوە چاوم بە باوكم كهوت كه تەختە دارىكى سىپى جوانى بە دەستەوئەيه. خۆم كۆ كردهو و چوومە سەر جادەكه. باوكم لەگەل خالۆ عەلى خۆش و بشى كرد و وتى: تەختەيەكم بۆت دۆزىهوه، ئەمشەو كلاًشېنكۆفېت بۆ دروست ئەكەم!

باوكم بە پىكەنين بۆ مالهوه بە رى كهوت و منىش بە كىفى قوتابخانە بە دواى باوكم كه وتم. شەو باوكم تەختە دارەكەى بە سوماتە پاك كردهو و بە مازىكىكى سوور وئەيهى كلاًشېنكۆفى كىشا و پاشان بە هەرەيهك خەرىكى بېرئەوئەيه وئەيهكه بوو. باوكم بە سەرکهوتووبى كلاًشېنكۆفەكەى دەرھينا و بە سوماتە پاكى كردهو. لە خۆشيدا سەر و پىم لە زەوى نەدەكهوت!

باوكم پاش ئەوئەيه كه كلاًشېنكۆفەكەى دا بە دەستمەو، بە پىكەنين وتى: بىژە ئاغای موعەلم، كوردیان وتوو و كلاًشېنكۆف!

پۆزى بردنى كاردەستى لە بەرەبەيانەو بە كلاًشېنكۆفەو خۆم ئامادە كرد بۆ قوتابخانە. پاش ئەوئەيه كه نان و چام خوارد، بەرى كه وتم. بە خۆشى و غرورەو خۆم گەياند و چوومە ناو پۆلەو، مندالەكان هەر كامەيان كاردەستى خۆى لە بن مۆز و سەر مۆز دانىابوو. منىش كلاًشېنكۆفەكەم لە ناو ئەلاگەيهك نىابوو و باش پىچابوومەو، كورپىكى يارسان پاش ئەوئەيه كه زانى كاردەستىكەم وەك كلاًشېنكۆفە، نزىك بوو و وتى: ئىوہش لە مال خوەتان لەى كلاًشېنكوفە دىرىن!؟

ترسام لە پرسىارەكەى: نە وە خودا ئىمە لەيانە نەبىرىم!

پهنگم زهره بوو، له دلی خوځم وتم ئیسته خه یال ئه کهن له مال هوه کلاشینکو فی راسته قینه مان هه یه. ترسام که ئه مانه ههر له خو یانه وه بوختانم پیدا بکه ن که له مال هوه کلاشینکو فرمان هه یه. له ناکاوه که وتمه بیرى ئه و شه وه که هیزه کانی ئتلاعات کوتا بوویانه سه رماله کانی ئا واییدا. له ناکاوه له دلی خوځمدا وتم: به خوا ئه مانه ئه زانن... بو ی هه یه که بز انن. ئه وه ما وه یه ک له مه وه بهر ماموستا کان لپرسینه وه بیان کرد بو وینه کانی خومه ینیت دراندو وه؟! ئیسته که بز انن کلاشینکو فم هی نا وه ته قوتا بخانه، دل یان دلنیا ده بی ت که له مال هوه کلاشینکو فرمان هه یه.

منداله کانی تر هه ری هک شتی کی هی نا بوو، یه کی ک هی لکه ی په نگ کرد بوو، یه کی کی تر به په تاته و یه کی کی تر به نه وت و چایی شه و و پوژی دروست کرد بوو. یه کی ک له و به ره وه به دار شمشیری کی وه ک شمشیره که ی ئی مامی عه لی دوو ده م دروست کرد بوو. سه یرم ده کرد و له بهر خو مه وه: ئه و کورم ده ناسیه وه، ئه و له و که سانه نه بوو که وینه که ی خومه ینی دراند بوو. له خه یال بووم، ماموستا بانگی منی کرد: به و بز انم چه هاوردی ته، مه مه دی (موحه ممه دی)؟!

سه یری منداله کانم ده کرد که بز انم سه یری من ده کهن؟ ههر هه موویان بی ده نگ بوون و سه یری منیان ده کرد. کورم یارسانه که پیش ئه وه ی که کلاشینکو فم که له ئه لگه ده ربه ینم، به ده نگی بهرز وتی: وه دار کلاشینکو فم درست کردیه!.

به په له ده رم هی نا و دام به ماموستا. ماموستا به ده ستی گرت و وتی: توایت وه پی شه ر بکه یت؟! یه کی کی درستی کردیه؟! باوگت.. ها!؟

ماموستا که هی چی تری نه وت و کلاشینکو فم که ی سه یر کرد و دای به ده ستی منه وه و وتی: بوهره ی ئه پرا خوه ت، من نمره ی خوه م ده مه پی ت، بچو بنیشه.

ههر که ماموستا وتی برو دانیشه، هه سته کانم مرده وه و ئارامیه ک گیانی منی گرت و کلاشینکو فم که له بن میزه که شارده وه. سه یری ده ورو به ری خوځم کرد. که س سرنجی له سه ر نه بوو. ئه و پوژه خوا خوا م ده کرد که هه رچی زووتره له و قوتا بخانه برومه ده ره وه، ده ترسام که ئه و ماموستایانه سه یری وینه کانی خومه ینیان ده کرد، بمگرن و کیشه یه کی گه وره م بو دروست بکه ن.

ناوه کان و کاره ده ستیه کانیان

ئه و به سه ره اته زور قسه و باسی له لای من دروست کرد وه له لای مندا مایه وه. یه کی ک له و پستانه ی که له گه ل ئه و به سه ره اته دیت ئه وه یه که مرو ف لاسایکه ری ئه و پستانه یه که شه ری پی ده کات. مرو ف له ده وری ئه و وینانه ده سوو پی ته وه که له رابردوو بو ی ما وه ته وه. مرو ف له ده وری ئه و وینانه ده ژى که به زوری پیوه خه ریک بووه.

کتی بی بوفی کوری سادقی هی دایه ت کاری کی ده ستی نه بوو. سادق هه رچه ند که چه ند وشه ی بنه په تی له فه لسه فه و ده رووناسی هی ند و پوژئاوا گرت و له گه ل ده روونی خو ی تی که لی کرد،

به لām له گه ل ٺه وهرگرته خوی له ناوهوه دهروونیکي تاک و ته نیا و تایبه تی هه بوو. بۆ نمونه سادق وشه ی (ولگردی) یان ویلگه پری له ٺه ده بی فه رهنسه وه وهرگرت و بر دیه ناو ٺه ده بی فارسیه وه. ههر به و وشه و مانا و ههسته که له فه رهنسه وه وهریگرت، ژیرخانی خوی و چیرۆکه کانی دهرخست. سادق له بهر ٺه وه ی که بۆ ناسین و ئارامش سهردانی هیند کردبوو، له گه ل مانا و به های ویلگه پری و گه رالی ئاشنا ببوو، کاتی که له فه رهنسه له گه ل دهرووناسی و فه لسه فه ی ٺه وان ئاشنا ٺه بیت، ٺه زانی ت که ٺه ویش وه ک فه رهنسیه کان له به ره لایی و ویلگه پری گه یشتوو به پووچگه رای ی. مه به ستم ٺه وه یه که سادق له گه ل وشه کان و ماناکان ٺه ژیا و ٺه مایه وه و له دهروونی تیکه ل ببوو. به پیچه وانه ی سادق و چه ند ناویکی دنکه ی تر، زۆریه ی ٺه و که سانه ی که له بواری چیرۆکنووسین کاریان کرد و کار ٺه که ن، به س ده ستیان له گه ل وشه کان تیکه ل کردوو، له بهر ٺه وه ی که بۆ نمره کار ده که ن، له بهر ٺه وه ی که به های ده سترده کانی خویان له ده می که سانی تر وهرده گرن. ٺه وان به ده سته ی خویان کاریکی ده سته ی ده تاشن که به ده سته ی خویان به ره مه می ده سته ی خویان دهرده خه ن. زۆریک له ناوه کان به کاری ده سته ی خویان ناویان به رز ده که نه وه. ههر هه موویان وه ک قوتابیه کان هه ولی ٺه وه ده دن که له پۆژیک به ره مه ده سته یه کانی خویان به مامۆستا پیشکه ش بکه ن. مامۆستا نازانی ت که کی ٺه وه هه مووه ی دروست کردوو؟ یه کیک باوکی، یه کیک دایکی، یه کیک مامی و یه کیکی تر خالی و یه کیکی تر براکه ی و ئیتر ههر کارده سته یه ک یه کیک له پشته وه دروستی کردوو. به ره مه می زۆریک له چیرۆکنووس و فیلمده رکه ره کان له پشته وه که سانی تر دروستیان کردوو، گرفت ی ٺه وان ٺه وه یه که به ناوی خویانی ده که ن و ته وان ی ٺه وه یان نیه که ئماژه بکه ن که کی زینه ر و دروستکه ری کاره ده سته کانی ٺه وانه ؟.

زۆریک له هه سته کانی مرۆف زه مینه و ژینگه ی دروستبوونی کاری ده سته ی دروست ده کات. که سانیک له ژیا نی مرۆف دهرده که ون که ده بنه هوی ٺه وه که کاری ده سته ی و به ره مه می ده سته ی دروست ببیت، له کاتی که خوینه ران به به ره مه میکی ره سه نی ده زانن. کتیبی (رشته ی مرواری) کاریک و کۆکراوه یه کی ده سته یه. (چیشته ی مجبور) ی مامۆستا هه ژار کاریکی ده سته یه. کتیبی (کلیدر) له نووسینی موحمودی ده ولته ت ئابادی کاریکی ده سته یه. مه به ست ٺه وه یه که ٺه و ناوانه خاوه ن پیکه اته یه کی ٺه ده بی ره وه نده و زیندوو نین و به ره مه مه کانیا ن له پیکه خراوه یه کی زمانی ناسوورپته وه. قوتابیه ک جاریک هیلکه ره نگ ده کات، جاریکی تر به نه وت و چایی شه و و رۆژ دروست ده کات. ههر هه مووی بۆ مامۆستایه ک ده یکات و مامۆستا ٺه زانی ت که ٺه وان به س یه کدی دووباره ده که نه وه.

چیرۆکی ٺه وان وه ک ٺه و مندالانه یه که له سه ر چه ند خانه و خه ت، گه مه ی خه ت خه تان ده که ن. له سه ر چه ند خه ت و چه ند گه مه یه ک، منداله کان له مندالی خویان گوزه ر ده که ن. له ده ورانی مندالی گه مه یه ک هه بوو که پیا نی ده وت "خه ت خه تان". خه ت خه تان دوو گه مه بوو که پیکه اتبوو له خانه کان که به خه ت دیار بوو وه به به ردیک که به ده سته وه ده وه شینرا گه مه که

دهکرا. گهمه‌یه‌کیان هه‌شت خانە‌ی هه‌بوو، گهمه‌که‌ی تر شه‌ش خانە‌ی هه‌بوو. هەر هه‌موو مندالە‌کان ئاشنا بوون به‌وه که چۆن له‌سه‌ر ئه‌و خه‌تانه‌ گهمه‌ بکه‌ن و به‌ردی خۆیان به‌ه‌شێن.

له‌ بن و بنه‌په‌ته‌وه‌ من دان به‌ ناوی ئه‌و که‌سانه‌وه‌ ده‌نیم که خه‌تی خۆیان هه‌بیت و گهمه‌ی خۆیان بکه‌ن. جوړیک خه‌ت و نیشانی گهمه‌ی خۆیان بکێشن که که‌س نه‌زانیت و که‌س به‌ بن و بنه‌چه‌قی گهمه‌یان ئاشنا نه‌بیت. فردریک نیچه‌ له‌و که‌سانه‌ بوو که له‌سه‌ر خه‌ت خه‌تان و گهمه‌ی ئه‌وانی تر گهمه‌ی ده‌کرد و به‌ردی خۆی ده‌وه‌شاند و ئاشنا بوو به‌ شیوه‌ی گهمه‌ی ئه‌وانی تر، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خۆی دامه‌زرینه‌ری گهمه‌یه‌کی تایبه‌تی خۆی بوو که زوړیک له‌ مامۆستا و قوتابه‌یه‌کان له‌سه‌ر خه‌ت و نیشان و گهمه‌ی نیچه‌ ژیا‌نی خۆیا‌نی ته‌رخان کرد. نیچه‌ پیکهاته‌یه‌کی هه‌بوو که له‌سه‌ر خه‌ته‌کانی ئه‌وانی تر گهمه‌ی نه‌ده‌کرد. ئه‌مه‌ بۆ به‌هایه‌کی فراوانی هه‌یه؟ ئه‌وه‌ی که کردی کاریکی ده‌ستی نه‌بوو که بۆ ئه‌وانی تر بیکات و چاوه‌پروانی نمره‌ی ئه‌وانی تر بیت. زابین له‌ رسته‌کانی نیچه‌ هه‌یه‌ وه‌ به‌ توندی دژی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌وه‌ستیت که کاری ده‌ستی ده‌که‌ن و به‌ره‌می ده‌ستی ده‌خولقیین. نیچه‌ زوړ له‌سه‌ر ناوه‌کان و فه‌یله‌سوفه‌کان قسه‌ی کرد و هەر هه‌موویانی به‌ ناته‌وان ناسیه‌وه‌ له‌وه‌ی که خه‌ت و گهمه‌ و به‌ردی خۆیان هه‌بیت. نیچه‌ ته‌نیا به‌ ناوی عیسا و زه‌رده‌شت مایه‌وه‌ و ده‌یزانی که ئه‌و دوو ناوه‌ خاوه‌ن دوو خه‌ت و گهمه‌ و به‌ردی تایبه‌تی خۆیان بوون وه‌ که‌سیش نه‌یده‌زانی که پڕ و شوینی رسته‌کانی عیسا و زه‌رده‌شت له‌ کوپه‌یه‌!؟.

کارگه‌کانی چیرۆکنووسین

فارسه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که زوړبه‌ی ناوه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانیان خه‌ریک به‌ چیرۆک و شیعر و نه‌قاشی و به‌ گشتی هونه‌ره‌ ده‌ستیه‌کان بوون، زوړ کارگه‌ و هوڵ و موڵ و کوپ بۆ ناوه‌کان و نه‌وه‌کان دروست ئه‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که یه‌کدی بگرنه‌وه‌. یه‌کیک له‌ کارگه‌کانی ئه‌ده‌بی فارسی، کارگه‌کانی چیرۆکنووسینه‌. کارگه‌کانی چیرۆکنووسین له‌ لایه‌ن که‌سایه‌تیه‌که‌وه‌ یان چه‌ند که‌سایه‌تیه‌وه‌ به‌پڕ ده‌چیت و چاوه‌پیری ده‌کریت. ئه‌م کارگه‌یا‌نه‌ کاریان ئه‌وه‌یه‌ که نه‌وه‌کانی فارس، به‌ تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی که چه‌ز و خۆلیای چیرۆکنووسینیان هه‌یه‌ گه‌شه‌ پڕ بدن. ئه‌م جوړه‌ کارگه‌یا‌نه‌ ئاماژه‌ و نیشانه‌یه‌کی دیار و پوونه‌ که فارسه‌کان ده‌ست و هونه‌ر زیاتر له‌ یه‌کدی نزیک ده‌که‌نه‌وه‌ تا ده‌روون و هونه‌ر. ده‌بیت ئه‌وه‌ ره‌چاو بکه‌ین که کارگه‌کان بۆ که‌سانی وه‌رگی‌ و بگی‌ و پیگی‌ره‌، نه‌ک بۆ داھینه‌ره‌ ره‌سه‌نه‌کان. فارسه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که وزه‌ و ده‌ستی وه‌رگی‌ریان هه‌یه‌، جوړه‌کانی هونه‌ر له‌ پڕگه‌ی ده‌ست و وه‌رگرتن و وه‌رگی‌رانه‌وه‌ گه‌شه‌ پێده‌ده‌ن.

سادقی هیدایه‌ت زوړ هاوکاری دوستانی چیرۆکنووسی هاوده‌وره‌ی خۆی کردووه‌، به‌لام خودی سادق له‌ به‌رده‌ست و بنده‌ستی مامۆستا و کتیب و کارگه‌ی فارسی گه‌شه‌ی به‌ ده‌ست و ده‌روونی خۆی نه‌دا، به‌لکو هاوکاری له‌ پوژئاواپییه‌کان و هیندییه‌کان وه‌رگرت. ده‌بیت له‌وه‌ ورد و وریا بین که هیه‌چ سنووریکی دیار و پوون له‌ نیوان داھینه‌ری و وه‌رگی‌ری نیه‌. سادق هه‌م وه‌رگی‌ری و جامبازی کردووه‌، هه‌م داھینه‌ری، به‌لام سادق هه‌رده‌م به‌ که‌سیکی داھینه‌ر ده‌ناسریت. سادق کار و

شوغللی وەرگیپران نەبوو، بەلکو بە عەشق و خۆشەویستی بۆ گەشە و گرتنەوہی دەروونی خۆی، ھەندیک ناو و ناوێشانێ وەرگرتووہ و وەرگیپراوہ .

سادیق و سەرجم ناوہکانی فارس بە لای منەوہ ئەوہندە پێگە و دەوری گەورەیان نیہ، من کەسیکم خۆش ئەوێت کە وشە و پستە لە دەم و دەوونی ھەردەم ئامادە بێت. بە شیوہیەکی پوونتر من کەسانی وەک پەيامھێنەرم خۆش ئەوێت کە قسە و وشە و پستە بۆ کار و ئەرک بە کار نابەن، بەلکو لەگەڵ قسەکان و وشەکان و چیرۆکەکان دەژین. من کەسانیکم خۆش ئەوێت کە خاوەن خەت و خالییک بن کە ھیچ کەس نەزانیت لە کوێ سەرچاوەی وەرگرتووہ، کەسانیک کە بە قسە کردنیان پیشان بدەن خاوەن ھەست و ھەناسە و ھەستین. پەيامھێنەران قسە ی دەمی خۆیان بە دەستی خۆیان نەنووسی، بەلام بیرمەندان قسە ی خۆیان بە دەستی خۆیان نووسیوہ .

منیش ئەوہم دەوێت کە قوتابییەکان و فەقیکان و نەوہکان و ناوہکان بەرھەمیەک دروست نەکەن کە ئەوانی تر چەندەھا جار بە دەستی تر دروستیان کردبیت و دووبارە بووبیتەوہ، چتیک دروست مەکەن کە لەسەر خەت و گەمە ی ئەوانی تر بپەرن و لەکوێ بکەنەوہ. ئەو ئاوە ی کە دان دەزینیت، جیاوازە لەو ئاوە ی کە گەشە بە دان دەدات. ھەرۆھا ھەموو جار ئەو دەستە ی کە دان دەوہشینیت، ھەر ئەو دەستە نیہ کە دان دروہ دەکات.

کەسانیک کە لەسەر پێرەو و پێگە ی ئەوانی تر نەبن، وە ئەو نەبوون و نەچوونە سروشتی بێت و لە دژایەتی و بە گژداچوونەوہ نەبیت، ئاماژە و نیشانە ی ئەوہیہ کە ئەو کەسە تەوان و وزە ی ھەیہ کە داھینان لە رێگە یەکی نوێ بکات، بۆ نموونە دەگیپرنەوہ کە ماموستا و ھاو پۆلیہکانی ئەنیشتاین، ئەویان بە کەسیکی گیل و گیژ و گەمژە دەناسی. ھەرۆھا زۆر چیرۆکی ئاوەھایان لەسەر ئەنیشتاین دروست کردووہ. ئەم گیلیہتی و گەمژە یی و چیرۆکانە خۆی ئاماژە و نیشانە ی ئەوہ بووہ کە سەرۆچاوی ئەنیشتاین خاوەن دید و نیگای خۆی بووہ. ئەو جۆرە کەسانە ی کە دید و نیگیان، وینە و نیگاری جیاواز لە مرۆفانی تر ئەبینیت، وەرگیراو نیہ، یان لە گوشار کردن لە دەروونی خۆ دروست نەبووہ، بەلکو بەھرە و بەخششی سروشت و خۆی مەزنە. لە راستی و بنەرەتدا ھەر مرۆفیک دەتوانیت کە خاوەن دید و نیگا و نیگاری خۆی بێت.

خۆی مەزن لە قورئانی پیرۆز ئاماژە بەوہ دەکات کە ئیمە گەورەترین داھینەر و خولقینەرەکانین: ان ربک هو الخلاق العليم(الحجر ۸۶) ھەرۆھا خۆی مەزن دەریدەخات کە ئیمە بۆ ھەر یەک لە ئیوہ رەوش و چوونیک تاییبەتیمان دامەزراندووہ. ھاتووہ: لکل جعلنا منکم شرعة و منهاجا(المائدة ۴۸) ئیتر بۆ روو لە خۆی مەزن ناکەن کە ھیز و وزە ی داھینان و بەرھینانتان پێ بەخشیت!؟.

بەرەبەیان و ئیوارە ی پۆزی جیژن

به‌ره‌به‌يانیكى خوشى به‌هاری جله جوانه‌كانم له‌بهر كرد و بۆنى خوشم له خۆمدا و له‌سهر سه‌كۆى مالى باپيرم پاره‌ستام كه مامم خۆى ئاماده بكات و برۆين بۆ شاييه‌ك كه له ئاوايى قه‌له‌مه ده‌كرا. هه‌وايه‌كى خوش ده‌يدا به دهم و چاودا و ئاسمانى كه‌وه ئه‌وه‌ندهى تر زينه‌تى ژيانى ده‌دا. مامم له ده‌رگا هاته ده‌روه، خه‌ريك بوو كه پيلاوه‌كهى له پي بكات. وتى: بچۆ بزانه كه ياوه‌رى كورپى كاك عه‌لى خۆى ئاماده كردوو؟ بلئى زووبه تا ده‌گه‌ينه قه‌له‌مه، شاييه‌كه ده‌ست پي ده‌كات!

له ده‌رگای هه‌وشه‌كهى مالى باپيرم چوومه ده‌روه و ياوه‌رم بينى كه به ته‌زوئييه‌كه‌وه له پشت ديوارى گه‌له‌خانه‌كهى مالى باوكى پاره‌ستاوه. ده‌ستم لئى به‌رز كردوه: خۆت خستوو پى؟

له دووره‌وه پي‌كه‌نيني‌ك ناوچاوانى خوش كردبوو: له كاتزميز شه‌شى به‌يانيه‌وه من ئاماده‌م!

ياوه‌ر نه‌رمه نه‌رمه له من نزيك بووه‌وه و ده‌ستى له‌گه‌ل مندا و پووى له كه‌ژى چه‌رمگسوار كرد. ريش و سميلى جوان ريك كردبوو، بۆنى خوش و چۆخه‌ورانه‌كه‌كهى كردبوويه كه‌سيكى تر!

باش وايه پيش ئه‌وهى كه به‌رده‌وامى چيروكه‌كه بده‌م توژي‌ك باسى ياوه‌ر بۆ ئيوه بكه‌م:

" ياوه‌رى كورپى كاك عه‌لى، له‌وه‌گه‌نجانيه‌كه له سالانى پيش شه‌رى ئيران و عيراق له داىك بووه. ده‌ورانى منداى له كه‌مپى ئالتاش به‌سهر بردوو و پاش ئه‌وهى كه گه‌راونه‌وه بۆ كرماشان، له‌بهر نه‌دارى و بيكارى چووه بۆ شاره‌كانى تاران و به‌نده‌رعه‌باس بۆ كار و كريكارى. ماوه‌يه‌ك بوو كه گه‌رابووه‌وه بۆ ئاوايى و له مالى باوكى ده‌ژيا و ده‌يه‌ويست كه ئيتر له كرماشان ژيان و كار بكات."

مامم خه‌ته‌كانى شه‌روالى قاته‌كهى دروست ده‌كرد و به هه‌ست و هه‌ناسه‌يه‌كى خوشه‌وه له ده‌رگای هه‌وشه‌كه‌وه هاته ده‌روه. له‌گه‌ل ياوه‌ر ده‌ستيدا و هه‌ر سيكمان به‌رپى كه‌وتين بۆ ئاوايى قه‌له‌مه. قه‌له‌مه ئاوايه‌كه كه پالى داوه‌ته كه‌ژى چه‌رمگسوار و له پشت ئاوايى كلاشيه‌ويه. ئيمه ئه‌وه‌رۆژه له‌بهر زه‌ماوه‌ندى دوستىكى مامم و ياوه‌ر ده‌چووين بۆ ئه‌وى.

له جاده‌ى قيرتاوى به‌ر ريگاي ئاوايه‌وه خۆمان خسته جاده‌ى خاكى رپى كلاشيه‌وه و له ده‌روده‌شتى جوانى ده‌شتى زه‌هاو خوش بووين. ياوه‌ر و مامم له‌بهر ده‌نگى خوشيان ده‌ميان كرده‌وه و گورانىان ده‌وت و هه‌سته‌كانى خويان ده‌رده‌برى. له ته‌نيشت بۆيسانه‌كهى ئيمه تينه‌په‌رپوووين كه ياوه‌ر وتى: له‌به‌ره‌به‌يانه‌وه كه له خه‌وه‌لساوم، ده‌رد و هه‌ست و دل ته‌نگى ئه‌م ئيواره‌يه منى داگير كردوو!

من جوان جوان نه‌مزانى كه مه‌به‌ستى له‌وه قسه‌يه چيه؟! ديسان خۆى به‌رده‌وام بوو: ئيواره‌ى پۆزى جيژن و زه‌ماوه‌ند و شايى بۆ من ناخۆشترين كاته‌كانه، ئه‌وه كاته‌ى كه به ده‌سته هه‌سته‌يكه‌وه كه نه‌كوژاوه‌ته‌وه، خۆر پۆرت لئى ده‌كوژينيته‌وه!

مامم به قسهکانی جارانی: ئەمە دنیایە، پۆژیک جیژنه و بۆنی خۆش و شەش پۆژی تری کریکاری و بۆنی عارەقە!

ورده ورده زانیم که دهردی یاوهر چیه، بۆ خویندنهوهی چهندیهتی و چۆنیهتی ههندیك دهرد دهبیئت که تەشەنە بکەیتە نیو چاوانی مرۆقهوه. هەر بۆ ئەمەش وهک کهسیک که موی پوومهتی کهسیک به بهن ههڵدهگریت، منیش سهرم گرتە سهر پوومهتی یاوهر و ههرجی دهوت سهرنجم لهسهری دهدا و ئاگام لهسهر چۆنیهتی جوولەهی چینهکانی سهر پوومهتی بوو.

یاوهر وازی له گۆرانی وتن هیئا: پیم خۆشه لهسهر ئەو خاکه‌ی که ئەو خه‌لکه لهسهری هه‌ڵدهپه‌رپیت بمرم و به‌و ئیواره نه‌گه‌پیمه‌وه بۆ ماله‌وه. جه‌رگ و هه‌ناوی من ده‌سووتییت. پیم خۆشه که تیکه‌لی ئەو به‌زم و جیژنه بيم و هه‌رگز نه‌بریته‌وه، هه‌ز ده‌که‌م که ئەو رۆژه هه‌رگیز کۆتایی پی نه‌یهت و هه‌رگیز خۆر ئاوا نه‌بیئت!

یاوهر به‌دهمی ری کردنه‌وه ده‌ستیکی به‌سه‌ر رانی خۆی کیشا. هه‌ستم کرد که ئەو کوپه هه‌سته‌کانی هی ئیره و هی خۆی نیه. منیش په‌یتا په‌یتا سه‌یری ریگام ده‌کرد بۆ ئەوهی که بزانه چه‌نده‌مان ماوه که بگه‌ین به‌ قه‌له‌مه؟ بۆ ئەوهی که بگه‌ین به‌ قه‌له‌مه ده‌بوو که له به‌ر ئاوابی کلاشی تیپه‌رین، ئیمه زۆرمان مابوو بۆ ئەوه که بگه‌ین به‌ کلاشی، هه‌ر ئەمه وهک لاینگه‌یه‌ک بوو بۆ من، هه‌زم ده‌کرد که ئەو به‌ره‌به‌یانه کۆتایی پی نه‌یهت و به‌ ئاسان نه‌گه‌ین به‌ کلاشی. ئەوهی که بۆ مامم و یاوهر به‌های هه‌بوو، خۆیان بوون له نیوان به‌ره‌به‌یانیک و ئیواره‌یه‌کی دژبه‌یه‌ک، وه ئەوهی که بۆ من به‌های هه‌بوو، من وهک شایه‌تیکی له نیوان مرۆف و هه‌سته‌کانی له‌یه‌ک پۆژدا.

مامم له تهنیایی و له‌گه‌ل دۆستانی نزیکی خۆی جاربه‌جار هه‌سته چکۆله و شه‌رمه‌کانی خۆی ده‌درکانه. به‌ پیکه‌نین وتی: مانگی ره‌مه‌زان هه‌ز ناکه‌م ته‌واو بیئت، نه‌ک له‌به‌ر پۆژوه‌که‌ی، له‌به‌ر ئەوهی که هه‌ز ناکه‌م به‌ ئاسان به‌ پۆژی جه‌ژنه‌که‌ی بگه‌ین، که ئەگه‌ین به‌ پۆژی جیژنه‌که‌ی له‌ پۆژی دواي جه‌ژن هه‌راس و ترسیکم هه‌یه!

مامم گتیکی کرد: ئەم خه‌لکه له‌ جیژن و پيش جیژن جوړیکه و له‌ دواي جیژنیش جوړیکی تره، زۆر سه‌یره!

به‌دهم ریگاو ده‌مه‌ویست که هه‌ر هه‌مووی له‌ ده‌روونی خۆم کۆ بکه‌مه‌وه که بۆ ئاوه‌ها هه‌راسیان له‌ ئیواره‌ی پۆژی جیژن و شایی هه‌یه؟! ئەمزانێ که خۆشته‌ین به‌شی ئەو پۆژه به‌ لای ئەوانه‌وه ئەوه‌یه که ده‌چنه‌ ناو به‌زمیک که که‌نیشکه‌کان تی‌دا هه‌ڵده‌په‌رن. ئەمزانێ که بن و بنه‌چه‌قی ئەو هه‌راسه له‌وه‌یه که به‌ ده‌ستی به‌تال و ده‌روونیکی پر و نه‌درکاو ده‌گه‌رپینه‌وه. بۆنی خۆشی زه‌ماوه‌ند و جلی جوان و هه‌ستی خۆش و خواردنی ئاماده و به‌تام و گرنگتر ئەوه‌یه که هه‌ر هه‌موو ئەوانه‌ی که له‌و جیژنه به‌شدار ده‌بن، ساغ و سه‌لامه‌تن! هه‌ستم کرد که ئەو پۆژه به‌ ته‌واوی رۆژی له‌ش و زه‌ویه. گه‌یشتم به‌وه که مرۆف زۆر زه‌وی خۆش ده‌ویت.

له ئاوايي کلاشي گوزهرمان کرد و گهيشتینه بهردهمی ئاوايي غه‌لخانچهک و له‌ويشوهه بۆ قه‌له‌مه رېگه‌يه‌کي کهم بوو. ههر له دووره‌وه خه‌لک ديار بوو، دووکه‌لېکي ره‌شيش ده‌چووه ئاسمانه‌وه. ورده ورده ئيمه‌ش ده‌گه‌يشتینه ناو خه‌لکه‌که. ويينه‌ی ئه‌و کاته که ده‌گه‌يشتینه ناو خه‌لکه‌که وهک ئه‌وه بوو که ده‌گه‌ينه سهر ئاوېک و تيدا مه‌لئ ده‌که‌ين، ههرکه‌س به ده‌ست و پيی خۆی جووله ده‌کات. سه‌روچاوی مروّف له جيژن و زهماوه‌ند وهک سه‌روچاوی مروّفه له ئاوی مه‌لئدا.

پاش ئه‌وه‌ی که گه‌يشتینه ناو زهماوه‌نده‌که ئيتر مامم و ياوه‌ر ئه‌و مامه و ياوه‌ره نه‌بوون که له رېگای کلاشي له ته‌نيايي قسه‌يان ده‌کرد و هه‌سته چکۆله شه‌رمه‌کانيان ده‌رده‌بړی. ئه‌وه‌نده هه‌ستم ده‌کرد که سه‌روچاوی ئه‌وان بۆ يه‌کدی و که‌نيسکه‌کان ده‌گه‌را. منيش له بن ديوارېک له‌گه‌ل پياويکي پير که چاويلکه‌يه‌کي زلی له چاو بوو دانيشتبووم. بېرم له‌و کاته ده‌کرد که له رېگه‌وه ده‌هاتين بۆ شايي قه‌له‌مه، هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و کاته زۆر پاک و خاويين بووين!.

ههر هه‌مووی ئه‌م قسه و باسانه منی برده خه‌يال و بېرېک که وه‌لامی ئه‌و پرسياره بده‌مه‌وه که بۆ به‌ره‌به‌يان و ئيواره‌ی رۆژيک ئاوه‌ها دژبه‌يه‌که!؟.

داری هه‌نار و گياي په‌تاته

داوا له خواي مه‌زن ده‌که‌م که به‌گه‌وره‌يي و پيروزي ناوی رووگه و ده‌رگه و ژينگه و کوانگه‌ی يادی ليم نه‌به‌ستېته‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی که شه‌ر و ئاواره‌يي ورده ورده ته‌واو بوو، خه‌لک پرويان له شاری سه‌رپيئي زه‌هاو کرد و ئه‌و شاره‌يان ئاوه‌دان کرده‌وه، باشتريين و خوشتريين کات بوو بۆ منداله‌کان که شتانيک بدۆزنه‌وه. من زۆر هه‌زم له‌و شتانه ده‌کرد که له ناکاوه ده‌چوومه سه‌ری و ده‌مدۆزيه‌وه. کار و شوغلی ئيمه له‌و کاته‌دا کۆ کردنه‌وه‌ی مس بوو. منداله‌کان بۆ ئه‌وه‌ی که ده‌ستيان به‌ مس بگات، په‌لاماری ههر شوينيک و ههر شتيکيان ده‌دا. مسه‌کانمان ورده ورده کۆ ده‌کرده‌وه و گلۆله‌مان ده‌کرد و ده‌مانفرۆشت. ئه‌و کاته مس پاره‌يه‌کي باشی ده‌کرد. ئه‌و جوړه‌گه‌ران و کار کردنه‌مان له ده‌ورانی ئاواره‌يي بۆ مايه‌وه. منداله‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه ههر له منداليه‌وه خه‌ريک به‌ کاری ده‌ستی ده‌بوون، وهک ده‌ستفرۆشی کردن.

يه‌کيک له‌و کاره خراپانه‌ی که منداله‌کان ده‌يانکرد ئه‌وه بوو که بۆ ئه‌وه‌ی مسه‌کانيان له گلۆله‌دا قورس بيټ، به‌ردی قورسيان ده‌خسته بنی و مسه‌کانيان به‌ ده‌وریدا ده‌پيچايه‌وه و ده‌يانبرد که بيفروشن. خاوه‌ن دوکانيش بۆی نه‌ده‌کرا که به‌ ئاسانی مسه‌کان له گلۆله جيا بکاته‌وه و بيکيشيت، ههر به‌ گلۆله‌يي ده‌يکيشا و ده‌يکړی.

ههر کام له منداله‌کان بۆ ئه‌وه‌ی که مسی زۆر بدۆزېته‌وه، به‌ ته‌نيايي به‌ شويني مس ده‌گه‌را. ئه‌و کاته شاری سه‌رپيئل چک و چۆل بوو، زۆرېک له ماله‌کان ديواره‌کانيان پير له مس بوو. ههر بۆ

ئەمەش سەرمان دەكرده هەر مائیک و هەر دیواریکدا، ئیواریهک به تهنیا سهرم کرده مائیکدا، مالهکه ده رگه کهی به ستر بوو، بۆ ئەوهی که برۆمه ژووره وه ده بوو که به بن ده رگه کهدا سهرم دابخه م و به خۆخزاندن له سهر زه ویدا خۆم ببه مه ناو ماله که وه. له مندالیش خۆل زۆر خۆشه و یسته، مندال ههستیکی خۆشی بۆ خۆل ههیه، ههست ناکات که خۆل پیسی ئەکات. یه که مجار که چومه ژووره وه داریکی هه نار سرنجی منی بۆ خۆی راکیشا. ماله که کهسی تیدا نه بوو، گه رام و هاتمه وه بۆ بن داری هه نار که. له بن داره که په تاته رووا بوو. په تاته ی جوان که له خاکی بن داره که هاتبووه ده ره وه. دهستم به هه چپانه وه نه دا. سهیر لیهاتنیک منی گرت، پرسیارم بۆ دروست بوو که داری هه نار و په تاته چۆن ئاوه ها جوان له سهر خاکیک ده رویت! ئەو رۆژه گه رامه وه بۆ ماله وه، جوانی و سهیر لیهاتن و ههستیکی تایبه تی منی گرتبووه وه. رۆژانی دوایش به بی ئەوهی که دهست به داری هه نار که و گیای په تاته کانه وه بدهم، ده چووم و سهیریانم ده کرد و بۆ خۆم به دیاریه وه راده وه ستام.

ئەو وینهیه وهک دیاریه کی ئەو ده وره یه له لای مندا مایه وه و وهک گۆزه یهک که هه چی تیدا نه بیت، دهستم به سه ریدا هینا و خاک و خۆلی ساله ها ته نیایی و به تالیم لی کرده وه. من ههستم به وه کرد که په تاته و هه نار دوو پیست و دوو ناوه رۆکی جیاواز و دووریان له یه که وه هه یه. ئەو دوو ناوه بۆ له بهر چاوی من ده رکه وتن! ئەو دوو ناوه دوو ناوی دوور له یه کدی و وینه یه کی ئامۆژگاریکه ر بۆ من بوو. مه شکهش له پیره ژنی بژن ناپرسیت که ئەوه شیر ی چ ئاژه لیکه که تی ده کریت؟ مه شکه ده ستیک ده ناسیت که ده یژه نییت. وینه کان لیک بی منه تن و خاک له وه بی منه ته که چ تویه کی تی ده چیت؟ ئەوه منم که پرسیار له کۆی ناوه کان و کۆی تۆکان ده که م، ئەوه منم که ده مه ویت خاوه نداری دووانه دژ و جیاوازه کان بکه م و نه پینی و په یخاویان لیک بده مه وه.

باپیرم له دوو دیمه نی جیاوازا

رۆژیکی زستانی من و باپیرم له ژووری دانیشتن پیکه وه دانیشتبووین، باپیرم جگه ره ی ده کیشا و هه ناسه ی هه لده کیشا و به زه حمهت ههسته کانی کۆنی خۆی بۆ ئیمه ده درکاند. به سه رهاتیک ی خۆی بۆ من گه راپیه وه، منیش به دهستی خۆم به ره مه می خۆم له وه به سه رهاته گرته وه، هه ر وهک باسی به ره به یان و ئیواره ی رۆژی جیژن و داری هه نار و گیای په تاته، دوو وینه ی نزیک و دژ به یهک بوو.

باپیرم باسی دوو دۆستی یه هوودی خۆی ده کرد که ئەو سه رده مه له شاری سه ریلی زه هاو خاوه ن دوکان بوون و باپیرم دۆست و موشته ری به رده وامی ئەوان بووه. باپیرم ده یگه راپیه وه که به که ر و هه یستر بۆ شار به ری ده که وتین و که ده گه یشتینه شار و چانیکمان ده دا و شتی خۆمان ده کپی و خۆمان ئاماده ده کرد بۆ ئەوهی که بگه رپینه وه. به لام پش ئەوهی که بگه رپینه وه، سه ردانی چه ند دۆست و خزمان ده کرد.

باپیرم وتی: پوژیک پاش ئه وهی که خۆم ئاماده کرد بگه پیمه وه بۆ زه هاو، چووم بۆ بهرده رگی دوکانه کهی دانیال. دانیال دۆستی کۆنی من بوو، یه هوودی بوو، نیوانیکی خوشمان پیکه وه هه بوو. پاش ئه وهی که چاک و چۆنیم کرد و دانیستم، دانیال به منی وت: کاک که ریم ئه پرا لایی وهی سه رپیل ئه نیه سه نیت، پوژیک قیمهت کهیت!

باپیرم دهستی بۆ ده سه ره کهی برد و ده می سپی و وتی: ئه وهنده ژیر بوو ئه یزانی که پوژیک دیت که سه رپیلی زه هاو ئاوه ها قیمهتی ده بیت، وریا بوو!

باپیرم: ئه و کاته چووار پی نیشانهی ده وله مهندی و دارایی بوو، ئه و کاته من چووار پی زۆرم هه بوو، بۆ من به های نه بوو که خاک پوژیک ئاوه ها به ها و بایه خی تی ده که ویت، ئه و کاته سه رپیل ئاوا بیهک بوو، کهس مالی تیدا نه ده کرد، به های نه بوو.

باپیرم: وتم به دانیال که نامه ویت زه وی بسهنم، په زوپۆله کان بۆ من به های زۆرتی له خاکی سه رپیل هیه.

پاش چه ند سال له و به سه ره اته، پژی می به عس ناوچهی ده شتی زه هاو داگیر ده کات و خه لک به ره و عیراق ده بن. باپیرم مال و مولکی به جیده هیلت و به دهستی به تال ره وانهی بیابانه کانی عه ره بستان ده بیت. بۆ ماوهی سی زده سال باپیرم و بنه ماله کهی له که مپی ئالتاش ده میننه وه و له بیابانه کانی عه ره ب ده ژین.

سالی هه زار و نۆسه د و نه وه د و یه ک خه لکانیک به هاو کاری نه ته وه یه کگرتووه کان ره وانهی پوژه لاتی کوردستان بوونه وه. بۆ ماوه یه ک له ری بوون و ده وره یه کی سه خت له ئوردوگای " بانگه ر¹² " مانه وه. دوی ئه و ماوه ورده ورده خه لک ره وانهی شاری سه رپیل کران و باپیرم له گه ل خوی و ژن و کوره کانی له شاری سه رپیل به دوی شوینیک گه ران که تیدا بزین. باپیرم هیه که سیکی ئاشنای له شاری سه رپیل نه ما بوو. له ناچاری چوونه ناو که لاوه یه ک. هه سیریان له بنی خویان خست و به تانیه کانی ئوردوگای بانگه ریان بۆ خۆ داپۆشین به کار برد. بۆ چه ند شه ویک چووم بۆ لایان، ئه وهنده باروودۆخیان خراپ بوو، نه یانه هیش من له وئ له گه ل ئه واندا به مینمه وه. نه ک ته نیا شوینه که یان له که لاوه یه ک بوو، ده ستیان نه ده چوو که خوار دنیکی باش بۆ خویان دروست بکه ن.

پاش ماوه یه ک ژیانی ناخۆش له و که لاوه، کوری برایه کی باپیرم له شاری سه رپیل خانوویه کی هه بوو، به باپیری وت که بێن و له ژیرزه مینی خانووه کی بزین. ژیرزه مینه کهی برازا کهی باپیرم له که لاوه که باشت بوو، شوینیک بوو که ده یانتوانی تیدا به ئارامی سه ر بنینه وه و بخه ون. سالیکی زیاتر ماله وهی باپیرم له ناخۆشی ژیانان له و ژیرزه مینه به ری کرد تا ئه وهی که ده شتی زه هاو له لایه ن سه بازه کانی کۆماری ئیسلامیه وه پیکه کانی کرایه وه، ئیتر مالی

¹² _ بانگه ر ناوی که مپیک بوو که حکومه تی ئیران بۆ ئه و خه لکه ی دامه زراند بوو که له عیراق ده گه رانه وه بۆ ئیران.

باپیرم له ناخوښی شاری سهرپیل، باریان کرد بو دهشتی زه‌هاو و له سهرئاوزه‌هاو که پریکیان به نه‌یجه و دار دروست کرد بو ئه‌وه‌ی که بو ماوه‌یه‌کی کاتی له‌و که‌پره ژیانیان بکه‌ن!

باپیرم که پوژیک له‌گه‌ل دانیال دانیشتبوو و به غرور و نه‌زانی و بی‌ئاگاییه‌ک به‌های به قسه‌کانی دانیال نه‌دا و زه‌وی و خاکی شاری سهرپیلی به به‌هادار نه‌زانی، پوژیکی به‌سهرهات که له‌و خاک و زه‌ویه شوینیکی بو نه‌بوو که تیدا به ئارامی پال بداته‌وه. ئه‌و دهره‌ی که مالی باپیرم له شاری سهرپیل له که‌لاوه ژیان، له ناخوشتترین دهره‌کانی ژیانی باپیرم بوو. هر ئه‌و باپیره که سهرده‌می‌ک به که‌ر و هیستر و هه‌ستی خوښی و گه‌وره‌یی له شاری سهرپیلدا سهردانی دوسته‌کانی ده‌کرد و شتی ده‌کپی، ئاوه‌ها به‌سهرهاتیکی تالی بو دروست بوو.

باپیرم له دهره‌ی پیش شه‌پدا وه‌ک که‌سیکی خاوه‌ن دارایی هات و چو‌ی شاری سهرپیلی زه‌هاوی ده‌کرد، له دهره‌ی داویدا هر ئه‌و پیاوه له‌بهر قسه‌کانی ده‌می خو‌ی، به نه‌داری و هه‌ژاری له‌و شاره ژیانیکی تال و ناخوښی به‌پیکرد. هه‌روه‌ها زوریک له که‌سه‌کان نا‌اگاه و نه‌زانکارانه قسه‌کان له ده‌میان دیته دهره‌وه و هر ئه‌و قسانه له دواپوژدا یه‌خه‌یان ده‌گریت و به توندی سهر و گیانیان ده‌گریته‌وه و پرومه‌تیاں داگیر ده‌کات. دووانه‌کان و وینه‌کان زور لیک نزیکن و هه‌رگیز یه‌کدی به‌رناده‌ن و یه‌کدی ته‌واو ده‌که‌ن. به باس کردنی ئه‌و چه‌ند نمونه‌ی سهره‌وه خواستی ئه‌وه‌م هه‌بووه که خوینه‌ر وریا بیت که هیچ وینه‌یه‌ک و ناویک جگه له ناوی خوا نه‌بیت، ته‌نیا نیه و دوست و دژ و دوژمنی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه. ئه‌وه کاری ژیره‌کانه که ئه‌و دووانانه بناسن و له‌گه‌لیدا به نه‌رمی و ژیری هه‌لسووکه‌وت بکه‌ن.

ته‌شی له نیوان ده‌ست و زوباندا

مار وه‌ک که‌ر نیه که له‌سهر ریگه‌دا بروات و بناسریت و هه‌وساره‌که‌ی بگیردریت، هه‌روه‌ها که‌سانیک له‌گه‌ل وشه‌کان وه‌ک مار، جوړیک ده‌پون که که‌س نه‌توانیت پری و شوینیان بدوژیته‌وه.

ججیله و ببیله

دهره‌ی مندالی له دهری دایکم کو ده‌بووینه‌وه بو ئه‌وه‌ی که به قسه‌یه‌کی خوښ و چیروکیک سهرمان گهرم بکات و بمانلاوینیت. من و براكانم سهر و چاومان له بن دم و ده‌ستی دایکم گیر و گیروده بوو، بو ئه‌وه‌ی که دهروونمان سوکنایی و ئارامشیک بگریت. دایکم ژنیک بوو که نه قسه‌یه‌کی له لا بوو وه نه چیروکیک به ته‌واوی ده‌زانی. ته‌نیا یه‌ک چیروک له ده‌می دایکم باس کرا که ئه‌وه‌یش چیروکی (ججیله و ببیله) بوو. خو‌میش به ناوه‌که‌ی پیکه‌نینم ده‌هات. دایکم هه‌رگیز نه‌و چیروکه‌ی بو ئیمه به ته‌واوی باس نه‌کرد، خو‌یشی سهروبه‌ری نه‌و چیروکه‌ی نه‌ده‌زانی. ئه‌وه‌ی که له‌و چیروکه‌ی له لای ئیمه و دایکدا مایه‌وه ئه‌وه بوو که ججیله و ببیله پریان ده‌که‌ویتته سهر رووباریک و ده‌لین که هر کامه‌یان میزیاں که‌ف بکات، ئه‌وه ئه‌وه‌یان له

ئاوہکە دەردەچیت و دەربازی دەبیت. ججیلە میز دەکات و میزەکەى کەف ئەکات و خۆى لە ئاوہکە دەدات و دەربازی دەبیت. بەلام میزی ببیلە کەف ناکات و ئاوی پروبار لەگەڵ خۆى دەبیات.

من و دوو برای چکۆلەم کە زایراوی دەورانی کەمپەکانی شەپى ئییران و عیراقین، ئەو چیرۆکەمان بە بەردەوامى لە دەمى دایکم بیستوو. دایکم جگە لەو چیرۆکە هیچ چیرۆکیکی تری بۆ وتن نەبوو.

خالی گرتنگ بۆ من ئەو بوو کە هەر پۆژ و شەو ئیتر خیمان گرتبوو بە چیرۆکی ججیلە و ببیلەو. هەركات کە دەچووینە جیگەى خەو، بە بى ئەوہى کە دایکم بیەویت، ئیمە داوامان لى دەکرد کە چیرۆکی ججیلە و ببیلەمان بۆ باس بکات. پرس و باسى من تەنیا لە خى گرتنى منداڵ نیە، بەلکو زۆر مرقى گەرەم بینبوو کە خى بە شتیگەو دەگرن و ئەو ناوئراوہ (ئەو شتە) بۆ ئەو مرقە وەک هیلانە و خیگە و مۆلگەیهکی دەروونی لیھاتوو.

خالیکی تر ئەو بوو کە دەمانەویست بزانی ججیلە و ببیلە دواى ئەو چیان بەسەر دیت؟ دایکم هەرگیز دەمى لەوہ زیاتر نەدەچوو و هەر لەسەر ئەو پروبارە چیرۆکی ججیلە و ببیلەى تەواو دەکرد. ئیمە دەمانەویست کە لەوہ زیاتر باسى ججیلە و ببیلە بکات. دەمانەویست کە ئاخى ججیلە و ببیلە بە خۆشى تەواو بیت و ئیمە خەویکی خۆش بکەین، بەلام دایکم هەرگیز تەواوی نەکرد و هەرەوہا ئیمەى بەجیدەھیشت. جاریک دایکم گەیشتە کۆتایی چیرۆکەکە و چاوہروانى ئەوہى دەکرد کە ئیمە خەو بمانبات، بەلام من و براکەم سەرچاومان ئەوہندەى تر کرابووہو، ئەو جۆرە کۆتاییە کە دایکم هەموو شەو تەواوی دەکرد، ئیتر ئیمەى ئازار دەدا. دایکی منیش چیرۆکی بۆ ئەوہ دەوت کە ئیمە بخەوینیت. ئەو شەوہ براکەم و پیرای پرسیار بکات: ئەى دواى ئەوہ چى بەسەر ججیلە و ببیلە هات؟! دایکم خۆیشی هیلاک و ماندوو بوو، شەکەت ببوو لەوہى کە ئیمە ئەوہندە پرس و باس ئەکەین. دایکم توورەبیەک گرتى و بەتانیەکەى لیمان نزیک کردوہ و وتى: ئیتر بخەون، بەسە!

منداڵ هەر لە منداڵیەوہ چاو و پەنجەکانی پیکەوہ زۆر پرس و ترس و سەیرلیھاتن لە دەروونی دروست دەکات. دەروووبەر دەورى هەیه لە گەیاندن و گەشەى یان گەناندن و گومراہ کردنى ئەو پرس و ترس و سەیرلیھاتنە.

پاش ئەوہى کە لە دەورانی کەمپ دەربازمان بوو و چووینە شار و ئاوہدانى، دوو برا و خوشکەکەى تری من زایران و سەر و چاویان لە شار و ئاوايى کرایەوہ. دەورەى ئەوان ئەوہ دایکم نەبوو کە چیرۆکەکانى بۆیان دەگیرایەوہ، بەلکو دەم و دەستەکانى تر سەر و چاوی ئەوانى بە خۆیانەوہ خەریک کرد. ئیتر دایکم چیرۆکی ججیلە و ببیلەى بە تەواوی فەرماؤش کرد و بەھایەکی بۆ نەمایەوہ.

ژن گهر له لهشی نزیك بیتهوه، قسهی كهه پې دهكړیت. كاتیک كه تهشی به دهستیوهیه، ئهو تهشیه به چوك و پان و دهست و دهمیوه خهريك دهبیت. ژن له تهنیایی خوی به پړسانی خوری خوی خهريك دهكات و پپی وایه كه كاریکی گهوره دهكات!

پوژیک له ئاویی چووم بو مالی خزمیکمان. ژنیکی مالکه و ژنیکی دراوسییان پیکهوه له سههپری دیواریک دانیشتبوون. ههوالی کوریکیانم پرسی. ژنی مالکه وتی له حمام خوی دهشوریت، ئیسته دپته دهرهوه. منیش له سههپرهكه دانیشتم. هر دوو ژنهكه به تهشی خهریکی پړسانی خوری بوون. به دم و دهست و پان و ئهژنوخهريك بوون. نزیك به نیو كاترمیر كه من لهوئ دانیشتم، تهنیا جاریك ژنی مالکه وتی لیوانیک ئاو بخو! ئیتر هیچ قسهیان لهگهل من و لهگهل یهكدی نهكرد. ههستم كرد تهشی هیز و وزه فرهه هیه له داخستنی دهمی ژن و بهستنهوهی دهستی ژنهكان.

كهنیشك و ژن گهر خاوهنی نهبوو، قسهشی بو وتن پې نیه. ئیتر مندالهكانی ههتیوو گهوره دهبن و گوئ و زوبانیان به دهرودراوسیوه خهريك دهبیت.

ژنهكان و دایكهكان دهبیت كه چیروكی مروقه گهورهكان بو نهوهكانیان به باشی بگپړنهوه. بو ئهوهی كه پړ و شیوازی بیر و ئهنیشه بو مندالهكانیان دروست بكهن. ژنهكان و دایكهكان دهبیت كه دهستهیهکی دیاریكراو له ناوهكان و چیروكهكان و بهسهرهاتهكان به پړك و پړی و به دهستهیهك پرسته و ههستی دیار بو نهوهكانیان بگپړنهوه. ژنهكان و دایكهكان باشتیرین كهسهكانن كه دهتوانن ناوهكان و یادهكان به نهوهكان بگهیهنن.

و علم آدم الاسماء كلها(البقرة ۳۱) خدا له سهرهتاوه علمی ناوهكانی به ئادهم تهعلیم داوه. پیوا لهبهه ئهوهی كه پشته راسته، لاری و خواریهكان پشت راست ئهكاتهوه. بهلام ژنهكان كهیفیان به پشت راست كردنهوهی خواری و لاریهكان نایهت. بو نمونه له بازاره ههره لوکس و گران بههاکانی ولاتی ئینگلیس، دوكانه جوان و پازاوهكان، شورت و جلی بیکینی ژنانه دهفروشن. شورت و دهرپپی ژنهكان له ناوهندی بازاره گهورهكانی ئهو ولاتانهیه!

پاگرتنی ناو و یاد به زوبان وهك پاگرتن و خوشه كردنی مهشكه و هیزهیه به دهست، بو ئهوهی كه بهرههههكانی تپدا پابگیردپیت. مندالهكان و نهوهكان كهسانیکیان تپدا دهكهویت كه ئهو چیروك و بهسهرهاتانه کاریگهه تهواو دهكات ههریان و خویان له پړگهی ئهو چیروكانهوه گهوره دهكهن. ژنهكان چیروك و بهسهرهاتی ئهو كهسانهه كه خوشیان ئهویت، به سهههههم وردهکاریهكانیهوه به ههست و نهستی تاییهت دهگپړنهوه و به بهردهوامی دهیلینهوه. هر ژنیک له ناخ و دهروونیهوه باسی خوشهویستی و دوزمنی خوی بو كهسانیک دهكات. ههربویه زوبانی ژن و دایك بو مندالهكانی باشتیرین پړگهه بهخشندهیی وشهیه. له پړگهه ئهو چیروكانهوهیه كه دل و دهروونی مندالهكان و نهوهكان سههروبهه دهگړیت.

تەشى دەتوانىت كە دەمى ژن بېسەستىت، ژن ئاڭاي لەوہ نىہ كە تەشى دەمى دەبەستىت. ئامازە بەوہىہ كە سروسەت بۆ دەمىك كە ئاڭر و شەر دەنپتەوہ، بە خورى دەبېسەستىتەوہ. ژان و ژاك و ئازە سى و شەى كوردىہ كە لە ناوى ژنەوہ نرىكە. ژنەكان تەوانى ئەوہىان ھەىہ كە شەر و ئاشتى دروست بكن. ژنەكان دەست و دەمىان لە خولقانى ناوہكان و نەوہكان ھەىہ.

ژنەكان بە خواستى خۇيان ناوہكان سووك و قورس دەكەن و بەھا بە ناوہكان دەدەن، بەلام دابكى من ھىچ يەك لە ناوہكانى نەناسى و باسى ھىچ يەك لە ناوہكانى بۆ ئىمە نەكرد. بەسەرھاتى ناوہكان لە پىڭگەى پىاوہكانەوہ بە من ناسراون.

پۆژىك لە بەر ئاواىيەوہ بۆ ھىنانەوہى بەرخەكان دەچووم بۆ سەر زەوىەكانمان. لە پىدا ژنىكم بىنى كە خەرىكى كۆ كوردنەوہى تەپالە و سەنپىرى مانگا بوو. وتم: ئەوہ بۆ چىتە؟ وتى: بۆ كوئنگەمە.... بۆ سووتان باشتەر!

ژن باش ئەزانىت كە ئاڭر بە چىەوہ بىت و ئاڭرى باش لە چىەوہ دەكەوېتەوہ؟! بەشىكى گەورەى وپ و كاس كوردنى مرؤف بە دەست و دەمى ژنەكانەوہ دەكرىت، لەبەر ئەوہى كە باش ئەزانن زەوى شەرى لەسەرە. ژنەكان ئەوہندە كە بە ناوى يەكدىەوہ خەرىكن، ئەوہندە بە ناوى پىاوہكانەوہ خەرىك نىن.

لە تەواوى ئەم چەند سالە كە من لەسەر زەوى ژيام، دەستەيەك ژن كەوتنە دەورەوبەرى من كە دەست و دەمىان بە تەشىەوہ خەرىك بوو يان لە تەنىايى پىلان و پلانىان گىراوہتەوہ. داپىرم يەكەم ژنىك بوو كە دەمى كوردەوہ و ئامۆزگارى منى كرد. لە بىرمە داپىرم وتى: پۆلە گىان باوكت زۆر ھەولى بۆ ئىوہ داوہ و خەوى بۆ ئىوہ نەماوہ، تۆش برۆ فىرى سەنەتتىك بە، بۆ ئەوہى كە دوارپۆرت بژىوى ژىانت ھەبىت.

ھىنانى وشەى سەنەت لە دەمى داپىرم وشەيەكى ئاسايى نەبوو. مەبەستى داپىرم لە سەنەت كارى دەستى بوو، وەك مىكانىكى و خەياتى و ئەو كارانەى كە پىويستى بە فىربوونى دەست ھەىہ. ژن باش لە ژن گوئ دەگرىت، بەلام گوڭرى باشى پىاو نىہ. داپىرم و ژنەكانى تر بۆ ئەوہى كە مندالەكانىان دوارپۆژيان شتىكى تىدا بىت، ئامۆزگارى نەوہكانى خۇيان دەكرد كە لە شاردە بەردەستى مىكانىك و يان خەياتىك بكن بۆ ئەوہى كە فىرى ئىش و كار بن. من بەھام بە قسە و ئامۆزگارىەكەى داپىرم نەتەكاند و گرنگىم پىنەدا. ئەمزانى كە ژن ئاڭاھانە يان ناڭاھانە ھەول و ھۆل ئەدات بۆ ئەوہى كە دەمى مندال و پىاو بېسەستىتەوہ.

لە لايەكى ترەوہ باوكم ھاندەرى من بوو كە بىم بە مەلايەك و فىرى دىن و زانستەكانى دىن بىم. باوكم پەرۆشى ئەوہ بوو كە من بە زووى مىزەرەيەك بېسەتم و وەك مەلايەك ناوبانگ دەربھىنم. ئەو خواستەى باوكم بە تەواوى پىچەوانەى خواستەكەى داپىرم بوو. باوكم بەھاي بە كارى سەنەتەتى نەدا و ھەرگىز بۆى گرنگ نەبوو كە من بىم بە كەسىكى خاوەن سەنەتتىك.

بهسرهاتی من ئاوهها بوو که ژن دهوری تییدا نهبوو وه به پیچیهوانهوه ئهوه پیاوهکان بوون که ژینگه و زهمینهی ئهوهیان خوښ کرد که من گهشه به دهروونی خوښ بدهم. پیاوانی وهک کاک حهیبی کهرهمی و ماموستا فهریبورزی لورستانی و کاک عهبدو لای حاجی مەحموود.

باشوایه که ئاماژه به یهکیک لهو قسانه بکهه که باوکم وتی و بهو قسه دهروونی پاک و خاوینی خوئی بو من بهدهرخت.

باوکم و فرۆشتنی گویرهکه

له هاوینی سالی ههزار و سیسهه و ههشتا و یهکی ههتاوی دهستم کرد به نووسینی چیرۆکیک به زمانی فارسی و ههر لهو هاوینه تهواوم کرد. نووسینهکهه برده تاران و داواکاریم کرد که بهیلن بلاوی بکههوه. داواکاریهکههیان قبولی کرد و چووم بو شاری سنه که بلاوی بکههوه. له سنه به منیان وت که ئهه نووسینه بره پارهیهکی دهویتی که دهبیت بیدهیت. منیش گهپامهوه بو ئاوی و باسی ئهه بره پارهیهه لهگهله باوکم کرد. باوکم وتی: گویرهکهیهکت بو دهفرۆشم، بو ئهوهی که پارهی کتیهکهت بدهیت!

چهند رۆژی نهبرد که باوکم موشتهریهکی هیئا بو گویرهکهکه و فرۆشتی و پارهکهی به مندا و وتی: سالیک گویرهکهیهک بو تو دادهنیم که نووسینهکانت بلاو بکههتهوه!

باوکم بهو قسه و بهو گویرهکه فرۆشتنه، منی له سهنعت و ئهوهی که داپیرم به دواي بوو دوور کردهوه. ههر ئهه قسهی باوکمه بووه ههویینیک که بهردهوام بم لهسهه نووسین و کتیهکهانهوه.

دهمی ژنهکان بو نهوهکان وهک تهشیه، دهتوانیت که به خواستی خوئیان نهوهکان وهک خوری برپیس و گلۆلهیان بکهه و بو خواستهکانی خوئیان بهکاریان بهرن و بیانبهستنهوه. لییرهیه دان و ددان لهسهه ئهوه دهنیم که ژنهکان تهوان و ژینگه و زهمینهی سروشتی ئهوهیان تییدایه بهسهرهاتی ناوهکان بو نهوهکان باس بکهه. ژنهکان باشتترین ریگهی گهیانندی بهسهرهاتی ناوهکانن. بهلام گرفت ئهوهیه که ژنهکان دههههه پهرۆشی دوژمنهکانیانه، ئهوهنده پهرۆشی نهوهکان نین. بویه دلنیا بن که ناوهکان باشتتر له ریگهی ناوهکهانهوه (پیاوهکان) گهشه و تهشهنهه خوی دهکات. دایکهکان و ژنهکان دهتوانن که له بهرتهاوه زهمینهی دۆستی و دوژمنی دروست بکهه و نهوهکان بهشهپدا بدهن و ههز و قین له دهروونی نهوهکان دامهزینن. ریگهوتی من ئهوه بوو که دایکی من چیرۆکیکی نیوهوناتهواو بو ئیمه بگیڕیتهوه و ئهوهشی له بیر بجپیت. دایکانیک ئاخ له دلن بو ئهوهی که بهسهرهاتی کهسانیکی تایبهتی بو مندالهکانی خوئیان باس بکهه، وه بهسهرهاتی دهستهیهکی تر له ناوهکان شارهه بهیلینهوه. ژنهکان دهست و دههههه له شاردنهوه و کردنهوهی ناوهکان و باسهکان تهوان و هیزی تایبهتی ههیه، به تایبهت که ژنهکان بیانیهویتی دۆستی و دوژمنی کهسانیک له دل و دهروونی نهوهکانیان بخهن.

له كۆندا ئاوه‌ها باو بووه كه كه‌سېك ويستووېه مندالەكانى ئاگاه و زانا گه‌وره بېن، به خواست و ده‌ستى خۆى مندالەكانى بردووه له لاي مه‌لايه‌ك يان خاوه‌ن ناويك بو‌ئوه‌وى كه پرى و شوپنى ناسينيان پىي فير بكات. له كۆندا ئاوه‌هايان باش زانيوه كه به ده‌ستىكى تايبته خاوه‌ندارى مندالەكان بكرىت. به‌لام له ده‌ورانى نويدا مندالەكان هر له منداليه‌وه ده‌درينه دەم و ده‌ستى چەند سه‌رچاوه‌يه‌ك كه دۆستى و دوژمانيان له‌گه‌ل يه‌كديدا هه‌يه. دايكه‌كان و مه‌لبه‌نده‌كانى نوئ، هه‌ست و گه‌رمای پر له سۆز له ده‌روونى مندالەكان دروست ناكهن.

له ئاواييدا چەند كه‌سېك خه‌ريك به برپينه‌وه‌ى خشت بوون. به‌يانان و ئيواران ده‌چووم سه‌ردانيانم ده‌کرد. يه‌كېك له‌وانه كه قورپى ده‌شېلا، چه‌كمه‌يه‌كى ره‌شى له پىي ده‌کرد و به‌و چه‌كمه‌(جزمه) قوره‌كه‌ى ده‌شېلا. كه‌سه‌كانى تر چه‌كمه‌يان له پىي نه‌ده‌کرد.

ئيواره‌يه‌ك له‌به‌ر ده‌رگى مالى باپيرم دانىشتبووم، ئه‌و كابرايه‌م بينى كه چه‌كمه‌كه‌ى دابوو به‌شانيدا و به‌ره‌و ماله‌وه‌ى خويان ده‌چوو. سه‌يرم ليهات، ئه‌و كابرا هه‌رچى ئيوارانه پاش ئه‌وه‌ى كه كارى ته‌واو ده‌بوو، به چه‌كمه‌وه نه‌ده‌چوووه بو‌ ماله‌وه، هه‌ميشه چه‌كمه‌كانى ده‌رده‌هينا و هر له‌سه‌ر زه‌وى خشت برپينه‌كه ده‌يشوورد و ده‌يدا به‌ شاندا و ده‌يبه‌رده‌وه بو‌ ماله‌وه.

ئيواره‌يه‌ك پيش ئه‌وه‌ى كه كاره‌كه‌ى ته‌واو بىت، چووم له‌سه‌ر كاره‌كه‌يان له بن سيبه‌ريك دانىشتم بو‌ ئه‌وه‌ى كه پرسيار له كابرا بكم. پاش ئه‌وه‌ى كه برپينه‌وه‌ى خشته‌كه‌يان ته‌واو بوو، كابرا چه‌كمه‌كه‌ى ده‌ره‌ينا و خه‌ريكى شوردنى بوو. نزيك بوومه‌وه و وتم: كاك حاتەم بو‌ به چه‌كمه‌وه ناچيته‌وه بو‌ مال، بو‌ چه‌كمه‌كانت لي‌ره به‌ شاندا ده‌ده‌يت، له مال ئاوتان نيه‌!

كاك حاتەم سه‌يرى منى كرد و پي‌كه‌نى: ئه‌وه پرسياره كه ده‌يكه‌يت؟! ئه‌و چه‌كمه‌ ساله‌هاى ساله كارى پىي ئه‌كم، ئه‌م چه‌كمه بو‌ قوره، بو‌ پرى كردن و پياسه كردن نيه‌!

زۆرىك له مامۆستا و مه‌لاكان ده‌ميان وه‌ك چه‌كمه‌يه‌ك بوو كه تا بن ده‌چوو نيو هه‌ست و نه‌ستى خوينده‌وانه‌كان و فه‌قيكانه‌وه، به‌لام هه‌رگيز له‌گه‌ل ده‌روونى نه‌وه‌كاندا تيكه‌ل نه‌ده‌بوون. زۆرىك له مه‌لاكان و مامۆستاكان به چه‌كمه‌وه باس و به‌سه‌رهاتى چيروكه‌كان و ناوه‌كان بو‌ نه‌وه‌كان ده‌كهن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى كه تا بنى بابته و چيروكه‌كه ده‌چن، به‌لام خويان له‌گه‌ل ئه‌و پرس و بابته جودا ده‌هي‌لنه‌وه.

زۆرىك له فه‌قيكان و خوينه‌ران و خوينده‌واره‌كان دۆستى و ئاشنايه‌تى له‌گه‌ل ناوه‌كان ده‌كهن و پييان وايه كه ئه‌و ناوانه ئه‌و كه‌سانه‌ن كه ده‌توانن له گرفته‌كانيان ده‌ربازيان بكن، له‌وه نابينا و خافلن كه ئه‌و ناوانه چه‌كمه‌ى ره‌شيان له پييه بو‌ ئه‌وه‌ى كه له‌گه‌ل ئه‌وه باسانه‌ى كه دايده‌رپيژن خويان تيكه‌ل نه‌كهن. ده‌گه‌ن كه‌سانىك له نيو مامۆستاكان و مه‌لاكان ده‌رده‌كه‌ويت كه به پىي بچي‌ته نيو قور، هر هه‌موويان به چه‌كمه‌وه كارى خويان ده‌كهن. لي‌ره تايبه‌تمه‌ندى ژن ئه‌وه‌يه كه ئه‌گه‌ر خواستى هه‌بوو كه به‌سه‌رهاتىك بو‌ منداله‌كانى خو بگيرپي‌ته‌وه، به ته‌واوى هه‌ست و بوونيه‌وه، له‌ويه‌پرى جو‌ش و خرۆشيه‌وه ناوه‌كان ده‌گيرپي‌ته‌وه.

ژنهکان باشتريں وهرگيرپهکانن، له بهر ئه وهی که به ههست و نهست و بو دوستی و دوژمنی و دووری و نزیکی باس و قسهکان ئه گيرپته وه.

ئهو که رهستانه ی که ئه رکی به ستنه وه به باشی ده کهن و سه رکه وتوو ده بپت زور ساده و سووکن، وهک ميخوسکه و کوله که و ته شی و (ئه لف لام را) که له قورئان هاتوو ه.

هه ر ناویک وشه یه کی بو دانراوه.

هه ر ناویک وشه یه کی بو دیاری کراوه.

هه ر ناویک وشه یه کی به دیاری یان نادیاری بو دابینکراوه.

بو نمونه که ر یان گویدرپژ به وشه ی نه قیزه جووله ده کات، هه روه ها به نه قیزه جووته ده هاویرپت. که ر و نه قیزه دوو دووانه ی زور دیاره. به لام به پپچه وانه ی که ر، ماین یان هیستر ده بپت نازی بکیشریپت. هه ریوئه مه ش له کوندا گوئه نه گیان به سه روملی هیستر ده به ست بو ئه وه ی که که ر نه بپت و که ریه تی نه کات! که ر و نه قیزه له به رانبه ر هیستر و گوئه نگ ته واو پپچه وانه ی یه کدین.

له سه ره تاوه (فعل) بو (اسم) کراوه. به لام کیشه و نیگه رانی له وه یه که (اسم) و (فعل) تیکه ل بووه. وهک چی!؟

وهک ئه مه:

له بیرم دپت کورپکی گه نچ که هات و چوی مزگه وتی ده کرد، هه میشه له گوشه یه ک به قورئانی که وه ده هات و داده نیشت و خه ریکی خویندن ده بوو. هه موو جارپک یه ک قورئانی به ده سته وه بوو. جارپک ئه و کوره پاش ئه وه ی کاتژمیرپک قورئانی خویند، هه لسا چوو ده ستنویرژ بگریپت. له و ده رفه ته که لکم وه رگرت، هه زم کرد سه یری قورئانه که بکه م. له قورئانه که نزیک بوومه وه و له سه ر په حیله که هه لمگرت. سه یری به رگی قورئانه که م کرد، ئه وه نده به ده سته وه گیرابوو ساویرابوو. دیار بوو که به ده ستیکه وه زور هه لگیرابوو.

له بیرمه داپیرم پپش نیوه پروان و دوانیوه پروان گونیه ی ته شی و خوریه که ی ده هاورد و خه ریک به ته شی رپسان ده بوو. هه موو جارپک یه ک ته شی به ده ستیه وه بوو. له بیرمه پورژیک پاش ئه وه ی که زیاتر له کاتژمیرپک خه ریک به ته شی و خوری بوو، هه لسا ده ستنویرژ بو نویرژ بگریپت. پاش ئه وه ی که ته شی و خوری خسته ناو گونیه که، من چووم و ته شیه که م ده رهینا و سه یرم کرد. ته شیه که زور ساویرابوو. دیار بوو که به ده ستیکه وه زور گیرابوو.

تیکه ل بوونی (اسم و فعل) وهک ئه و دوو نمونه ی سه ره وه یه!.

دهمی مندال پرسیاری گهوره دهکات، بهلام دهستی مندال به کهرستهی زور ساده و سووک خهریک دهبیّت. بهو کهرستانه دهمی پرسیارکه و دهست و پهنجهیهک که به نیشانهی پرسیار دریزی دهکات، دهبهستریّت و خهریک دهبیّت.

له راستیدا من له مندالیهوه کهرستهی گهمه نهبووه. کهرستهکانی گهمه که زور ساده و ساکار و سووک و چکولهیه، دهست و دهم و دهرونی مندال ئهبهستیتهوه. ئهو مندالانهی که بهو کهرستانهوه گهوره دهبن، دهرونیان بو پووناکی ناکریتهوه و خویمان له (صراط المستقیم) دوور دهکن و دوور ئهبینن.

قورئان زور خویندن و تهشی زور هینان بهسهر پاندا، دهم دهبهستیّت و دهرون دهکوژیتهوه و مروّف بهستراو ئههیلّیتهوه.

ئیراهیم له نیوان وشکی و تهپیدا

من دوو ئیراهیم ناو دهنام، ئیراهیمیّک که دوستی خوی گهوره بوو، وه ئیراهیمیّک که دوستی کوئی منه. خواست و شیوهی من ئهوهیه که له نزیکهوه و به تهنیایی لهسهر ناوهکان بچم، وهک سیخ و سهروپی له کوانگه‌دا، بو ئهوهی که به پوونی ئاگاهیم له جوولّهی ناوهکان بیّت.

ئیراهیم، کوری چکولهی خالی گهوره‌مه. سالیّک له من گهوره‌تره و ریژ و خوشه‌ویستیکی تاییه‌تی له نیوان ئیمه‌دا هه‌بووه. دهمه‌ویّت که له ریگهی ناوی ئیراهیم و هه‌وله‌کانی ئیراهیم بو به‌دهسته‌ینانی راستی و ناسین، نه‌وه‌کانی کورد ئاشنا بین له‌وهی که چون هه‌وراز سهر به ناحق بو هه‌ور به‌رز ده‌کاته‌وه و ده‌یدات به زه‌ویدا.

سالی هه‌زار و سیسه‌د و هه‌فتا و هه‌شتی هه‌تاوی ئیواره‌یه‌ک من و ئیراهیم له هه‌وشه‌ی قوتابخانه چووینه دهره‌وه و به لای پووباری ئه‌لوه‌ندا پوومان له سه‌وزه‌زاره‌کانی پشته‌وه‌ی شار کرد. له ناوکهل گوزه‌رمان کرد. ناوکهل ناوی ئه‌و که‌له‌یه که پووباری ئه‌لوه‌ن تی‌دا به‌ره‌و شاری سه‌ریپلی زه‌هاو گوزه‌ر ده‌کات. هه‌ردووکمان بی‌ده‌نگ بووین. کاتیّک له داوینی کیوه‌که به لای چه‌پی پووباره‌که سه‌رکه‌وتین، ئیراهیم سه‌یری منی کرد و وتی: با دنیا بگه‌پین و دنیا بناسین!

به چاوی تیژه‌وه سه‌یری ئیراهیم کرد و وتم: ئاماده‌م!

ئهو پوژه‌ پوژنی پانزده‌ی فه‌روه‌ردینی هه‌فتا و هه‌شتی هه‌تاوی بوو. سی پوژ ده‌بوو که له ئاوابیه‌وه گه‌رابووینه‌وه بو شار بو ئه‌وه‌ی که ده‌ست به خویندنی پاش پشووه‌کان بکه‌ین. پشووه‌کانی سالی تازه بو هه‌ر مندالیّک خوشترین کاته‌کان بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له پشوویه‌کی

دریژدا بۆ ماوهی دوو ههفته له قوتابخانه دوور ده‌بووین و ده‌مانتوانی که له ده‌روده‌شته‌کان بۆ خۆمان بگه‌رپین و گه‌مه بکه‌ین.

کاتیکی که له پاش ئه‌و پشووانه گه‌راینه‌وه، وه‌ک دهرد و نیگه‌رانیه‌کی گه‌وه بوو که ده‌روونی ئیمه‌ی ده‌گوشی. گوشاری مامۆستا‌کان و ئه‌زمونه‌کان و لیدان و لیبیچینه‌وه‌کانی مامۆستا‌کان بۆ ئیمه‌ جه‌ه‌نه‌م بوو. به‌ دوا‌ی ئازادی ده‌گه‌را‌ین، به‌ دوا‌ی ئاسایش و دهر‌بازبوون له‌و گه‌رفته‌ گه‌وره‌یه.

ئیب‌راهم له‌و کاته‌ ته‌نگانه‌یه ئه‌و پېشنیار و قسه‌ گرنگه‌ی باس کرد. چه‌ند رۆژی نه‌برد که ئه‌و قسه‌مانه‌ جیبه‌جی کرد. مندا‌له‌کان ئه‌و شتانه‌ی که ده‌یان‌ه‌و‌یت زوو ده‌ست و هه‌ولێ بۆ ده‌به‌ن!

گه‌مه‌ی تۆپان یاری خۆشه‌ویستی ئیمه‌ بوو. ته‌وا‌وی رۆژه‌ پشوو‌ه‌کانی ئیمه‌ هه‌ر هه‌مووی یاری بوو. بۆ ئیمه‌ دهرد و گه‌رفت بوو که له‌ ده‌روده‌شتی ئازاد و سه‌وز بگه‌رپینه‌وه بۆ قوتابخانه‌یه‌ک که هات و هه‌را و مامۆستا و ئه‌زموون و لیدان بوو. ئیب‌راهم له‌و مندا‌لانه‌ بوو که یاریچیه‌کی ته‌وانا بوو، که‌س نه‌بوو که وه‌ک ئه‌و یاری بکات. ئه‌و گه‌مه‌ی که ئه‌و به‌ تۆپ ده‌یکرد، سرنجی زۆر خه‌لکی بۆ خۆی راکیشا بوو. له‌ بیرمه‌ هاوینیک که پشوو‌یه‌کی سی مانگه‌یه، ئیب‌راهم له‌ یانه‌ی تۆپانی شاری سه‌رپیلێ زه‌هاو ناوی خۆی نووسی و وه‌ک قوتابه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتووی ئه‌و یانه‌یه‌ بوو. منیش ئه‌و هاوینه‌ به‌شداریم له‌و ده‌وره‌یه کرد و هه‌ولێ ئه‌وه‌مدا که له‌ رێگه‌ی ئه‌و یانه‌وه بجم به‌ یاریچیه‌کی سه‌رکه‌وتوو. سه‌رپه‌ره‌شتی ئه‌و یانه‌یه مامۆستا‌یه‌ک بوو به‌ ناوی مامۆستا نه‌وزه‌ری که زۆر که‌یفی به‌ یاریه‌کانی ئیب‌راهم ده‌هات. به‌ ئیب‌راهمی ده‌وت که تۆ ده‌بیته‌ یاریچیه‌کی گه‌وره، ده‌تبه‌م بۆ یانه‌ی کرماشان و به‌وانت ده‌ناسینم. رۆژیک یه‌خه‌ی مامۆستا نه‌وزه‌ریم گرت و وتم: مامۆستا من ده‌به‌یت بۆ یاریه‌کانی نیو شاره‌کان!؟

ئا‌غای نه‌وزه‌ری سه‌ه‌ریکی منی کرد و وتی: سه‌ه‌ر که (گتیک‌ی کرد و ده‌ستی نیاوه سه‌رسینگ‌ی) من بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر نیم‌که‌ت داده‌نیشتم!

به‌و قسه‌ی ئا‌غای نه‌وزه‌ری تیگه‌یشتم که ئه‌گه‌ر من ببات وه‌ک یاریچی زیاده‌ ده‌مبات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هیچ دل‌خۆشی به‌ من نه‌بوو و به‌ یاریچیه‌کی ته‌وانا نه‌میده‌ناسی. ئه‌و هاوینه‌ ئیب‌راهم و مندا‌له‌کانی تر چوون بۆ کرماشان و به‌شداریان له‌ یاریه‌کانی ئه‌و هاوینه‌ کرد. من به‌ قسه‌ی مامۆستام کرد و وازم له‌وه هینا له‌ بجم به‌ یاریچی تۆپان.

ئه‌و ده‌وره که ئیمه‌ خه‌ریکی خۆشه‌ویستی تۆپان بووین، مامۆستا حه‌بیب مامۆستای وانه‌ی ته‌فسیر بوو که له‌ مالی خالم به‌ ئیمه‌ی ده‌وته‌وه. ئه‌و قسانه‌ی که مامۆستا حه‌بیب بۆ ئیمه‌ی ده‌کرد، ورده‌ ورده‌ کاریکی کرد که خۆشه‌ویستیمان بۆ تۆپان نه‌م‌ینیت و دل و ده‌روومان به‌دین به‌ شیعر و ته‌فسیر و قورئان و کتیب و مزگه‌وت. مامۆستا حه‌بیب که‌سیک بوو که به‌ پێچه‌وانه‌ی ئا‌غای نه‌وزه‌ری که منی نائومید کرد، ئومیدی زۆری له‌ گیانی ئیمه‌ ده‌خست. ئیمه‌ پیمان به‌ره‌و مزگه‌وت کرایه‌وه، له‌ کاتیکی که ورده‌ ورده‌ پیمان له‌ زه‌ویه‌کانی تۆپان ده‌برایه‌وه.

ئەو كاتە كە ئىمە لە زەوى تۆپان ياريمان دەکرد، ھەموو جۆرەيەك دۆستمان ھەبوو، يارسان و شيعە و سونى، بەلام پاش ئەوھى كە بووينە دۆستى مامۆستا حەبیب و پيمان بۆ مزگەوت كرايەو، ئىتر دۆستانى نزيكى ئىمە ئەوانە بوون كە نويزيان دەخويند و خويان عيبادەت دەکرد و ھات و چۆى مزگەوتيان دەکرد.

مامۆستا حەبیب ھىچ ئاگای لەو دەرد و مەينەتە نەبوو كە ئىمە دەمانكىشا. ئەو بەس وانەكانى تەفسىرى خۆى دەوتەوھى و لىپرسينەوھى لە دەروونى نالەبارى ئىمەى نەدەکرد كە قوتابخانە و تۆپان و مزگەوت و ھەوھەسەكانى مندالى ليمان تىكەل بووھ و بووھتە دەردىكى گەورە. پىگەى چارەسەر ئەوھ بوو كە ئەو بنە و بنكانە بەجى بەيلين و وازيان لى بەيلين.

پاش ئەوھى كە ھاوينى ئەو سالى بەسەر ئەو ھەلاتنە گەورەيە گوزەرى كرد. ئىبراھىم بۆ خويندى دەرسى دىنى خۆى پىچايەوھى بۆ شارى پوانسەر. شارى پوانسەر شارىكى كوردنشین و جوان و ئاوەدان و پاكە كە خەلكىكى دلپاك و خۆشروومەت تىدا دەژى. حوجرەى ئىقبالى لاھورى ئەو شوينە بوو كە بووھ يەكەم مەلبەندى پەرورەدى ئىبراھىم. مامۆستا حەبیب ئەو كەسە بوو كە زەمينەى ئەوھى خۆش كرد كە ئىبراھىم لەو حوجرەيە وەرگىردىت و وانەكانى دىن بخوينت. ئىبراھىم چوو و من بە تەنيا لە شارى سەرىللى زەھاو مامەوھ. مامۆستا حەبیب ئومىدى ئىمەى دەدايەوھى كە لە سالى داھاتوو لە حوجرەى ئىقبالى لاھورى وەرەگىردىن. دۆستى ئىمە و مامۆستا حەبیب ھەر گەشەى دەکرد و وانەكانى تەفسىر و مزگەوت پەرەى دەسەند. ھەر كە گەشتينە كۆتايى سالى يەكەمى دەبىرستان، پەرۆشى ئەوھم ھەبوو كە پەرەندە و بەلگەكانى خۆم بەرم و لە شارى پوانسەر ناوونوسى بكەم. ھاوين ھات و من چەند سەفەرىكى دۆستانەم كرد بۆ شارى پوانسەر و لەگەل فەقىكان و قوتابىەكان ئاشنا بووم و ناوونوسىم كرد و دلم خۆش بوو كە سالى نوئ وەك فەقىيەك دەرس و وانەكانى دىن دەخوينم و دەبم بە مەلا و مامۆستايەك كە بانگەوازی بۆ دىن و پىيازى ئىسلام دەكات.

منیش وەك ئىبراھىم بووم بە فەقى و ئومىدى ئەوھم ھەبوو كە بىم بە مەلايەكى گەورە بۆ ئەوھى كە خزمەتىكى فراوان بە موسولمانەكان بكەم. ھەر بۆ ئەمەش ناچار بووين كە ھەردەم ھەولى ئەوھ بەدەين كە ببين بە زانا و عالمىكى گەورە. بۆ ئەوھش ھەر جۆرە ھەول و تەقالايەكمان دەدا.

لەبەر كردنى وانەكانى كتيبەكانى قوتابخانە

لە دەورانى پيش حوجرەدا كە من و ئىبراھىم لە قوتابخانەى دەورانى پراھنەمايى (ناوھندى) بووين، چەند خال و سرنجىكم لەسەر ئىبراھىم كۆ كردهوھى كە ھاوكارى منى كرد لە داھاتوو باشتر دەروون و ناوەرۆكى ئىبراھىم بناسمەوھ. يەككە لەوانە ئەوھ بوو كە پستەكان و وشەكانى بە تەواوى لەبەر دەکرد. گەر مامۆستا وەلامىكى تايبەتى لە دەقى كتيبەكەى ديارى بكردبايەت، ئەوھ ئىبراھىم ھەر ھەموو وشەكان و پیتەكانى بە بى ئەوھى كە لىي بەجى بەيلت، لەبەرى دەکرد و دەيوتهوھ. لەبەر كردن و وتنەوھى بۆ ئىبراھىم بەھايەكى فراوانى ھەبوو. ئەوھ شتىك

بوو که من له دلمهوه گالتهم پې دهات. نهمدهتوانی که وشه به وشه لهبهری بکه، دید و نیگی من به شیوهیهکی ورد به منی ئهوت که ئهم نووسیانهی قوتابخانه و حوجره ئهوهنده گرنګ نیه که ئیمه وشه به وشه لهبهری بکهین. من کتیبی خوام لهبهر نهکرد، ئیسته کتیبی مروّف لهبهر بکه! ههر ئهوتاییهتمهندیه ئیبراهیم له دورانی حوجره بهردهوام بوو. به رپک و پیکي ههر ههموو پرستهکان و وشه عهره بیهکانی لهبهر دهکرد و هیچی بهجئ نهدههیشته. ماموستا مهنسوور به فهقیکانی وت که ده بیته نهحوی جورجانی ههر ههمووی لهبهر بکهن. ههروهها ماموستا فاروق وتی که ده بیته فهقی شافعی لهبهر بکهن. من تاکه کهسیک بووم که خوم لهوه نهدا و به راشکاوی به گژی ئهوت فرمانه دا چوومهوه. فهقیکانی تر ههر ههموویان نیوهوناتهواو لهبهریان کرد.

گوشهگیری بو خویندنی کتیبهکان

یهکی تر له گرنګترین وینهکان که ههردهم له ئیبراهیم ده مبینی، ئهوه بوو که له گوشهیهک به تهنیا سهری لهسهر کتیبهکان دهگرت و سهری دهجوولاند و خهریکی خویندنی کتیبهکان دهبوو. ئیبراهیم به بی ماموستا خوی له کتیبهکان دهدا. له زانستی دین ئهوه بههای ههیه که فهقی ده بیته به ماموستایهکی شارهزا خوی له کتیبهکانی دین بدات. ئهوت کاره ئیبراهیم ریشهی له قوتابخانهی فارسیهوه گهشهی کردبوو.

ئیبراهیم پوومهتیکي بی قسهی به خویهوه دهگرت. تهنیایی و کتیبهکان و خهریک بوون به نووسینهکان و ناوهکان، رهگ و خوینی ئیبراهیمی به خویهوه داگیر کردبوو. ئهمه وای کرد که من وشه " وشک بوون" بو ئیبراهیم به کار بهرم. کتیبهکان و ناوهکان ئهوهنده ئیبراهیمی به خویهوه خهریک کرد، به تهواوی پوومهتی وشک کردبوو. کتیبهکان تهوانی ئهوهی ههیه که ئاوهدانی له پوومهتی مروّف ههلبگریت و وشکی بکات. ئیبراهیم بهردهوام خهریک به کتیبهکان بوو، پپی وابوو که خوی له تهنیای دهتوانیت بهسهر پرستهکان و ماناکان زال بیت.

شهویک خهوم بینی به ئیبراهیمهوه. لهو خهوه ئیبراهیم بینی و پرسیارم لی کرد: دهزانی گهنم چهند ئاو دهدریت؟! وتی: نه نازانم!. وتم: برؤ له جووتیارهکان پرسیار بکه، بزانه که دهزانی گهنم چهند ئاو دهدریت؟! مسوگر به ئهوانیش نازانم!.

رؤژیک وتم به ئیبراهیم: تو و ئهوتکتیبانهی که به دهستهوهیه وهک ئهوتکهسهیه که له ئهنبار و هوماری گهنم کار دهکات. له جووتیارهکان وهریدهگریت و دهیدات به نانهواکان. تو نه بهرت هیناوه و نه بهکاریشی دهبهیت!.

سی سالی نهبرد و من وازم له خویندنی حوجره هینا و ئیبراهیم ههر لهسهر فهقییایهتی مایهوه. من چووم بو باشووری کوردستان و له بابتهی کومه لئاسی خهریک به خویندن بووم. وانهیهک که پیموابوو ده مگهیه نیته زور شوینی نه ناسراو.

له درپژي ټو چهند ساله چهند جاريك سهرداني ئيبراهيم كرد، حال و گوزهراني ههروهك خوي بوو. شوييني خوي گوپيويو، له حوجره ي ئيقبالي لاهوري نه مابوو، چووبوو بو حوجره يه كي شاري پاوه. له وئيش ههر خهريكي خويئدني زانسته كاني دين بوو. دياره له درپژي ټو چهند ساله زور كتيب و ناو و ناوه پوكي ليكد او ته وه و ناسياريان بووه. ټو هه ولانه ي كه ئيبراهيم دهيدا، بو من به هايه كي نه بوو. من ئيبراهيم ده ناسي، ده مزاني كه چون له سهر كتيب ه كان داده نيشيت و چون سهر ي له سهر كتيب ه كان ده جو ليني ت؟ بويه دلنيا بووم كه ئيبراهيم ريگه ي زور سهخت و قورسه.

وشكي و گرزي پوممهت

يه كيك له ويئنه كاني تر كه له ئيبراهيم به لاي منه وه بووه هو ي ناسينه وه ي، ټوه بوو كه له سهر كتيب خويئدن زور گزي له ليوي ده گرت و پوممه تي مات و گرژ ده بوو. پيستي ليوي خوي ده خوارده وه و ليوي ته پ ده كرد و به په رو شيكه وه سهر ي له سهر كتيب ه كان ده جو ولاند كه گوايه ئاگاي له ده وروويه ري نيه. ليو خوارده وه ي ئيبراهيم بو من نيشانه يه ك بوو كه بزانه چنده له گه ل رسته كان و كتيب ه كان گرفت و كي شه ي هه يه كه به خوي چاره سهر نابيت. چهند په رو شه كه لي بهيني ته ده ره وه!

ماوه يه ك له مه وه بهر پرسيارم له دايم كرد كه حال و ټه وائي ئيبراهيم چونه؟ دايمك باسي حالي ئيبراهيمي له زواني دايمي ئيبراهيمه وه باس كرد، وتي: دايمي ئيبراهيم وتوويه كه ئيبراهيم به رده وام له زوره كه يه و خهريكي خويئدنه و ټوه نده سهر ي له سهر كتيب گرتووه، وشك بووه ته وه!

هه رچون ههر مروفيك كه ديته دونيا ناويكي لي دهنريت، ههروه ها ههر مروفيك به وشه يه ك ژيان و گياني تيكل ده بيت. ههروهك پيشتتر وتم: (فعل) بو (اسم) كراوه. من پيشتتر باسي نه قاشه كانم كرد كه دهرووني ټه وانه دهروونيكي گرفتاره، به ستر اوه يي به ديمه نيك وا دهكات كه نه قاشه كان به گيرو ده و گرفتار بناسمه وه. ئيبراهيم وشه ي وشك بوو يان وشك كراوي شايسته يه. زانست و ناسيني زيندوو له ريگه ي ده مه وه ده وتريت، قسه ي ده م بو گو يي مروف ده چيت. ئيبراهيم له گه ل كتيب ه كان به چاوي خهريك ده بوو. ټو گو يي بو رسته كان به كار نه ده برد. كار كردن له گه ل چاودا واي له پوممه تي ئيبراهيم كرد كه به پوممه تيكي " كيتابي " بيناسمه وه. ده ست و ده م و گياني ئيبراهيم وهك مروفي " كيتا بيكراو"، سه روچاوي ټه وي وشك كرد بوو.

به ناوي خواي مهن هزر و ههسته كانم ته شه نه ي ده كرده ههسته كاني ئيبراهيمه وه، ده مزاني كه ئيبراهيم بو ټاوه ها به په رو شه له خويئدندا؟! وه بو ټه وه نده چر و پر له ته نيائي خهريك به خويئدني كتيب ه كانه!؟

ته شه نه كردن له دهرووني مروف، ده ست تيوه ردانيكي ناراسته و نابيت كه مروف به بي پوخسه تي ټه واني تر ټه وه نده له ژيان و گياني خهلكي تر سه ر و سرنج بدات. من و ئيبراهيم دوو هاو پي كو نين كه له به ره تا وه پي كه وه ههنگاويكي گه وره مان بو به ده ست هيني شايسته يي

به‌خشنده‌یی ناسین و زانست هه‌لگرتوو. هه‌ر بۆیه دلم نارحەت نیه له‌وه که ده‌ست و هه‌زم له ژيانی ئیبراهیم و هه‌رده‌ده‌م یان ده‌ینوو سمه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که من به‌ ناوی خوای مه‌زن ئه‌م رستانه‌ ده‌نووسمه‌وه.

چەند قورسه‌ یان سه‌خته به‌ که‌سیک بگه‌یه‌نیت که ناسین پرسیکی خوینی و ده‌میه. هه‌روه‌ها چەنده قورسه‌ که به‌ که‌سیک بگه‌یه‌نیت که ناسین پرسیکی ده‌ستی نیه! ئیبراهیم ده‌ستی به‌ کتیب خه‌ریک بوو.

گه‌وره‌ترین هه‌له‌یه‌ک که ئیبراهیم کردی ئه‌وه بوو که به‌شداری له‌ ئه‌زموونی "کنکور" کرد، بۆ ئه‌وه‌ی که له‌ زانکویه‌کی کۆماری ئیسلامی ئیران وه‌ک قوتابه‌یه‌ک ناوئووسی بکات. پرسیارم له‌ ئیبراهیم کرد: من چاوه‌روانی ئه‌وه‌م نه‌ده‌کرد که تۆ پاش یازده‌ سال قورئان به‌ ده‌ست گرتن بته‌وێت که دیسان ببیت به‌ قوتابی قوتابخانه‌کانی فارسی زمان، ئه‌وه‌ش له‌ بواری زانسته‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کاندا!؟

ئیبراهیم له‌ مه‌به‌ستی من تیگه‌یشت.

ئیبراهیم وتی: من که‌سیکیم ده‌وێت که وه‌ک موحه‌ممه‌دی نێردراوه‌ی خوای مه‌زن به‌ شیوه‌یه‌کی زیندوو پیم بلێت که چی بکه‌م!؟ من نازانم چی بکه‌م؟ ماومه‌ته‌وه و تیمام، بۆیه ده‌خوینم!.

وتم: تۆ یازده‌ ساله‌ قورئان به‌ ده‌سته‌وه ده‌گریت، شه‌و و رۆژ نوێژ ده‌که‌یت و له‌ خوا ده‌پارێتته‌وه، بۆ ئاوه‌ها قسه‌یه‌ک ده‌که‌یت!؟

ئیبراهیم و خواستی خویندنی زانسته‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان جوړه‌ دلته‌نگیه‌کی بۆ من دروست کرد. که‌سیکی وه‌ک ئیبراهیم که‌ ساله‌های سال خه‌ریکی خویندنی زانسته‌کانی دینی ئیسلام بووه، جیگه‌ی پرس و ترسه‌ که ده‌ست بۆ کتیبه‌کانی زانسته‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان به‌ریت. ئه‌گه‌ر قورئان نوور و پووناکیه‌ و خواجه‌کی مه‌زن خاوه‌نیه، ئیتر بۆ ئیبراهیم ده‌بیت نیازمه‌ندی زانسته‌کانی مروّقی بیت؟ بۆ ئیبراهیم ده‌بیت نیازمه‌ندی ئه‌ندیشه‌ی ئه‌وانه‌ بیت که دین له‌ نیو مروّقه‌کان سووک ده‌که‌ن؟ دوایی ئیبراهیم کاری گه‌یشت به‌و راده‌ که به‌ منی ده‌وت: هه‌ندیک له‌و کۆمه‌لناسانه‌ جوړیک قسه‌ ده‌که‌ن وه‌ک ئه‌وه وایه‌ که وه‌حییان بۆ هاتبیت!!.

که ئه‌و قسه‌یه‌ کرد له‌ دلّی خۆمدا وتم: ئه‌گه‌ر هیژم هه‌بایه‌ت، هه‌رچی جاده‌ و رێیه‌ که بۆ زانست پێدا گوزهرت کردوو ده‌مکرده‌ که‌ژ و کیو و کویرم ده‌کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که جاریکی تر مروّف پێدا هه‌نگاوه‌کانی نه‌نیت و نه‌چیت!.

باش وایه‌ که بزانی ده‌ست و ده‌می ئیبراهیم نزیک له‌ کتیبه‌کانی شیعه‌کان کردوو. ئه‌و نزیکیه‌ وای کرد که رۆ و شوینی ناودارانی شیعه‌ له‌به‌ر بگریت. بۆ نمونه ئیبراهیم له‌ په‌روه‌رده‌یه‌ک گه‌وره‌ بوو که مامۆستا ناسری سوبحانی ده‌ستی له‌ دامه‌زراندنی هه‌بوو. هه‌روه‌ها زۆر به‌های به‌ قسه‌ و وته‌کانی کاک ئه‌حمه‌دی موفتی زاده‌ داوه. هه‌روه‌ها که‌سانیکی وه‌ک عه‌لی شه‌ریعه‌تی و

عهبدولکه ریمی سروش دهور و دهستیان هه بوو له گه شهی بیری ئیسلامی کوردی، ئیبراهیمیش لهو دهور و دهسته دوور نه بووه. له بیرمه که رۆژیک ئیبراهیم باسی زانستهکانی مروقی و ئیسلامی ده کرد، به جوړه ههستیکی به خرۆشه وه وتی: ئه و پرسیاره گرنگه که ده بیته " چی بکهین یان چی بکریت؟". پاش ئه وهی که قسهکانی ته واو کرد، وتم ئیبراهیم ئه و پرسیاره هی خۆت نیه، ئه و پرسیاره که تۆ دهیکهیت کاتی خۆی عهلی شه ریه تهی دروستی کردووه و تاوه کو ئیسته بی وه لام ماوه ته وه. وتم ئیبراهیم پرس و ترسه کانت هی خۆت نیه!. هه ر کات پرس و ترسه کانت هی خۆت بوو، ئه و کاته ده توانم باوه ر بهیتم که به ره تیه کی هزری و ئه ندیشه بیته دامه زان دووه.

که وایه فارسه کان و شیعه کان دهوریان هه بووه له دامه زان دنی ههسته کان و شیوهی ئه ندیشه کردن و پرس و ترسهکانی ئیبراهیم. ده رکه وتنی ئه و پرسیاره (چی بکریت؟) له ده می ئیبراهیم وهک ئه وه وایه که نه زانیت له پشتی دیواریک چی هه یه! له ناکاوه کلکی فیلیک ده رکه ویت، به و کله ئیتر پپویست نیه سه روکه له ی فیل ببینیت، له بهر ئه وهی که ئیتر ئه زانیت چی له پشت دیواره. هه روه ها به و پرسیاره زۆر لایهن و نه کراوه که له ئه و ماوه له ده روونی ئیبراهیم دروست ببوو، بو من به ده رکه وت.

هه روه ها پیموایه که چوونی من و ئیبراهیم بو زانکو و خویندن له بواری کومه لئاسی هه ر له لایهن فارسه کانه وه سه رچاوه ی گرتووه. فارسه کان له ئیران زانستهکانی مروقیان خرۆشه ویست کردووه.

باسی یه کی که له لاوازیهکانی ئیبراهیم ده کهم بو ئه وهی که خوینهر بزانیته، جووله کردن له کوانگه یهک بو کوانگه یهکی تر چه ند سهخت و ئهسته مه.

له بیرمه له یه کهم شهوی هه لاتنه که دا من و ئیبراهیم به بی پاره و بی شوین و ری له سه ر جادهکانی شاری سنه ده خوولایینه وه. سه رما و برسیه تی و خه و سه ر و گیانی له من و ئیبراهیم تیک دابوو. کاتر می دوو و سیی شه و بوو که ئیبراهیم به ناخۆشی وتی: ته که سیهک ده گرین لی ره وه بو سه ری پئی زه هاو، هه رچی پاره شی بیته ده یهین، بهس بمانگه یه نیته ماله وه!.

من سه یرم لی هات که ئیبراهیم له یه کهم شه ودا ئاوه ها گوشاری پی هات بیته و دل و ده روونی رووخابیته. له دلّی خۆمدا وتم خوایه گیان ئه وه خودی ئیبراهیم بوو که ئه م دونیا ناسیهی دارشت، چۆن ئاوه ها له شهوی یه کهمدا، تهنگی لی هاتووه!.

وتم: نه، ئیبراهیم، سه برت هه بیته، ئیمه وه عدماندا که دنیا بگه ری و دنیا بناسین، نابیته که به سه رمایهک و سهختیهک بیر له وه بکه ینه وه که بگه ری نه وه.

ئیبراهیم به قسهی منی کرد و په شیمان بوو له وه که بگه ری نه وه. هه ستیشم ده کرد که ئیبراهیم له ده روونی خۆی شته کان لیک ده داته وه. گوژی به ددانی خۆی ده شکاند. ئیبراهیم له بهر ئه وهی که به ناز و خرۆشه ویستی دایک و باوکی گه وره ببوو، پیی قورس بوو که بو خواردنی نان و شوینیکی خه و سه رگه ردان بووه!.

سرنجیکی ترم لهسه ر ئیبراهیم ئهوه بوو که زۆر به سهختی جوولهی کردووه. له دریژی ئهم چهند ساله که من له ئیران چوومه عیراق و لهویشهوه هاتمه ئینگلیس و شاران و ولاتانی زۆرم بینی، ئیبراهیم ههر له رۆژههلاتی کوردستان هات و چۆی کردووه و له حوجرهکانی رۆژههلاتی کوردستان ماوهتهوه. ههر ئهمه وای کرد بۆم ده رکهویت که من و ئیبراهیم دوو دهروونی جیاواز له یهکدین.

نووسینهکانی ئیبراهیم

نووسینهکانی ئیبراهیم ههر هه مووی به زمانی فارسی بوو. ئهمه بۆ من کیشهیهک بوو که ئهم کوره دهیهویت له بن دهستی ئهدهبی فارسهکان و له ریگهی فارسهکان دهنگ و پومتهی خۆی بکاتهوه. من پرسیارم لیکرد که دهتهویت به فارسی بۆ کۆ بنووسیت و کۆ نووسینهکانت بخوینیت؟! مامۆستا ناسری سوبحانی و کاک ئهحمه دی موفتی زاده زۆربهی نووسینهکانیان به زمانی فارسی بووه. ههروهها مهلا و مامۆستاکانی رۆژههلاتی کوردستان که له بواری نووسین کار دهکهن، ههولێ ئهوه دهن که نووسینهکان بۆ فارسی وهربگێرن. مهبهست و خواستیان ئهوهیه که ژینگه و زهوی و زهمینهیهکی هاوبهش دروست بکهن بۆ ئهوهی که کورد و فارس به وشهکانی فارسی یهکدی به یهکدی بناسین. له بنهچهقهوه فهقیکان به وشهکان و پستهکانی عهرهبی و فارسی هزر و ههستهکانیان دروست دهکرد. ئیتر وشه ی کوردی و دروست کردنی هزر و ههست به کوردی بهوان ناکریت. دۆلیک که زۆر قوول بوو، ئاوی تیدا به ترسهوه دهخوریت.

فهقیکان و حوجرهکانی رۆژههلاتی کوردستان خۆیان به خاوهن وشهکانی کوردی نهدهزانی. مهلا و مامۆستاکان ههچ جۆره پسته و چیرۆک و دارشتنیکیان نهبوو بۆ ئهوهی که فهقییهک گهوره بکهن که وشهکانی کورد وهک خاوهنداریک خاوهنداری بکات و ژینگهیهک دروست بکات که وشهکانی کوردی له ههتیوی و تهنیایی و بی خاوهنی دهربینیت.

ئیبراهیم له مانهوهیهکی کوشنده

له بیرمه که رۆژیک ئیبراهیم به منی وت: من و تۆ جۆریک نزیکیمان لهگهڵ یهکدی ههیه... باش وایه که خهریک به کاریک بین... ئهگهر بۆ ماوهیهکیش بووه!

زانیم ئهوه قسهیه له ژیر گوشار و قسهکانی دهرووبهروه دروست بووه. خهڵک زۆر قسه و باس لهسه رکهسانی وهک من و ئیبراهیم دروست دهکهن.

ههستم بهوه کرد که ئیبراهیمیش ههستی بهوه کردووه که من و ئهوه ههر له بهرهتاوه وهک ئهوانی تر نهبووین و وهک ئهوانی تر به شوینی ناسین و راستی نهکتهوتووین. بهلام گرفت و کیشهی ئیبراهیم ئهوهبوو که لهو جۆره بوونهی، جۆره ترسیکی ههیه و هزی لیه که له خهڵک دوور نهکتهووتهوه. ئیبراهیم بهوه قسهیه ههروهک ئهوه شهوه که ویستی له سنه بگهڕینهوه بۆ

سه‌رپیل، هه‌روه‌ها ویستی که من بگه‌پینیتته‌وه بو نیو ئه‌و خه‌لک و پیکه‌اته که ساله‌های ساله لپی دوور که‌وتوومه‌ته‌وه!

به‌و قسه که ئیبراهیم کردی، ده‌یه‌ویست به من بلیت که من و تو به ناحق له‌و خه‌لکه جیا ده‌بینه‌وه و رپی ئیمه کۆتاییه‌کی پوون و دیاری نیه و گهر ئاوه‌ها برۆن کیشه دروست ده‌که‌ین. هه‌روه‌ها به‌و قسه که وتی ئه‌وه ده‌رکه‌وت که ئیبراهیم ئاه و ناله‌ی هه‌یه له‌ دۆخیک که ده‌یه‌ویت تیدا ده‌رچیت و ده‌رباز و پرزگاری بیت. ئیبراهیم به‌و قسه‌یه جوړیک هه‌رووکمانی لومه‌ ده‌کرد که بو ئاوه‌ها ژیان و گیانمان وه‌ک ئه‌وانی تر نیه و به‌رده‌وام له‌وان بیگانه و ته‌نیا ده‌بین!.

باش وایه که ئامازه به‌ پسته‌یه‌ک بکه‌م که به‌هایه‌کی زور فراوانی هه‌یه: گهر هه‌ر خوینده‌وانیک یان هه‌ر فه‌قییه‌ک به‌ چهند ناو یان ده‌سته‌یه‌ک له‌ ناوه‌کان خه‌ریک بوو، باش وایه که ئاگاداری جموجۆلی هه‌ر هه‌موو ئه‌و ناوانه‌ بیت و لییان خافل نه‌بیت. ئیبراهیم کتییی زور له‌ ناوه‌کانی به‌ ده‌سته‌وه گرتوه، که ئه‌مانه‌ پهره به‌ به‌ره‌یه‌ک له‌ گیانی ئیبراهیم ده‌ده‌ن که ده‌سلاتی ئیبراهیمی تیدا کورت و که‌م ده‌بیت. ناوه‌کان و کتیه‌کان و پسته‌کان ده‌توانن که به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له‌ ده‌روونی مروّف سهربه‌خۆ کار بکه‌ن. پرسیار ئه‌وه‌یه که ئیبراهیم ده‌یه‌ویت چی له‌ پسته‌کان بکات؟ وه پسته‌کان ده‌یانه‌ویت چی له‌ ئیبراهیم بکه‌ن؟ له‌وه دلنیا بن که ئه‌گهر خاوه‌نداری پسته‌کان و ناوه‌کان نه‌که‌یت، ئه‌وه ئه‌وانن که خاوه‌نداری مروّف له‌ ئه‌ستۆ ده‌گرن. شووتی به‌ ده‌ست له‌ت بکریت ناشیرینه، هه‌روه‌ها کتیه‌کان و ناوه‌کان ده‌ستیکیان ده‌ویت که به‌ په‌تی هه‌لیان نه‌گریت.

گهر قوتابی یان فه‌قییه‌ک پسته‌کان له‌ پریگه‌ی ده‌میک پیی بگات، ئه‌وه ئامازه به‌وه‌یه که ئه‌و قوتابی یان فه‌قییه‌ له‌ بن ده‌م و ده‌ستیک رسته‌کانی پی ده‌دریت. له‌ ئاوه‌ها په‌روه‌رده‌یه‌ک ماموستا زاله به‌سه‌ر قوتابی و فه‌قییدا. به‌لام ئه‌گهر هات و قوتابی یان فه‌قیی خۆی به‌ ده‌می خۆی پسته‌کانی برده نیو سهر و ده‌روونیه‌وه، ئه‌وه بو‌ی هه‌یه که ده‌ست و ده‌می خۆی له‌ بونیادی پسته‌کان تیکه‌ل بکات.

قوتابی یان فه‌قیی له‌ پریگه‌ی خویندن و هه‌ولێ کردنه‌وه‌ی ناسینه‌کان له‌گه‌ل له‌شکریک له‌ پسته‌کان و وشه‌کان جووله‌ ده‌کات و ده‌گه‌ریت. قوتابی به‌شی زانکو، له‌شکریکی فراوانتری له‌ پسته‌کان و ناوه‌کان له‌ ده‌وره تا قوتابه‌یه‌ک له‌ ئاماده‌یی و ده‌بیرستان. ئه‌و له‌شکره له‌ ناوه‌کان و پسته‌کان وه‌ک سه‌ربازه‌کان و فه‌رمانده‌کان کاری شه‌ر و پاراستن ده‌که‌ن. ئیبراهیم به‌ له‌شکریکی وه‌رزاو و ئاماده له‌ پسته‌کان و ناوه‌کان خۆی له‌ زانسته کۆمه‌لایه‌تیه‌کان ده‌دات. پسته‌کانی ئیبراهیم هه‌ر هه‌موویان سه‌ربازی گیانفیدا نین، به‌لکو ده‌سته‌یه‌ک له‌ پسته‌کان و ناوه‌کان له‌ ده‌روونی ئیبراهیم وه‌ک جاش و سیخو‌ر کار ده‌که‌ن، به‌ بی ئه‌وه‌ی که ئیبراهیم به‌ کاری ئه‌وانه ئاگاه بیت. وشه‌کان وه‌ک مروّفه‌کانه، بو‌ی هه‌یه که مروّفیک له‌ ده‌ورانی ژیانیدا سه‌ربازی بو‌ چهند که‌س بکات و چه‌ک بو‌ چهند که‌س هه‌لبگریت و شه‌ر و ئاشتی له‌گه‌ل ده‌سته‌ی جیاوازی مروّفه‌کان بکات. له‌ ده‌وره‌یه‌ک که من له‌ به‌شی کۆمه‌لناسی وانه‌کانی کۆمه‌لناسیم ده‌خویند،

وانهكان و پهند و عبیرهتهكانی ئهو زانسته جاربهجار دههاتن به پیری منهوه و لهگهڵ پستهكانی دین ئاشتیان دهکرد و جاربهجاریش سهروچاویان له باسی دین ههڵدهگهپراند. زۆریک له مهلا و مامۆستاكان به بی ئهوهی که پستهكان و سهربازهكانی زانستهكانی تر به جوانی خاوین بکهن و بیکهه به سهربازی خۆیان، به دهستهیهکی زۆر له پستهكان و سهربازهكان دهچن بۆ شهپکی گهوره و له نیوهی پێگهدا ههر ئهو پسته و سهربازانه پشتی تی دهکهن و به جاش و سیخوړ لپی بهدهردهکهون.

لهگهڵ ئهو پهخناندا باش وایه که باس لهوه بکهم که ئیبراهیم دهستهیهک بنهمای دهروونی ههیه که یارمهتی داوه و دهست و پشتی قایم گرتووه. پیداغری و چیر بوونی ئیبراهیم بووه هوی ئهوه که سالهههه سال لهگهڵ کتیهکان و ناوهکان هاوهم و هاوړی بیت. ههروها بی دهنگی و تهنیایی و گۆشهگیری له تایبهتمهندیهکانی تری ئیبراهیم بووه که ههتاوهکو ئیسته هاوکاری پێگای کردووه. لهگهڵ ئهوانهشدا لیووردن و بهخشندهیی ئیبراهیم لهو بنهمایانه بوو که کاریکی کردووه لهگهڵ زۆریک له سهرچاوهکان ئاشنا بیت.

جاری کۆتایی که قسهه لهگهڵ ئیبراهیم کرد، پیم وت: واز له کتیهکان بهینه و ههول بده که به بی کتیب بزیت، لهبهر ئهوهی که تو له ماوهی ئهه چهند ساله ئهوهی که پپویستت بووه، پیت گهیشتووه و ئهیزانیت.

بهسهرهاتی من و ئیبراهیم وهک کابرایهکه که لهگهڵ منداڵهکهی و دۆستیکی تایبهتی خوی بیت. ئهه کابرا بۆ ئهوهی که منداڵهکهی دلداری بدات و دلخۆش و خهریکی بکات، شتیکی بۆ دهکریت و منداڵهکه بهو شتهوه خهریک دهکات. له ههه مان کاتدا ئهو کابرا بۆ ئهوهی که دۆستهکهی دلداری بدات و بوی بکریتهوه و سهرگهرمی بکات، دۆستهکهی به خۆیهوه خهریک دهکات. من ئیبراهیم به خۆمهوه خهریک دهکهه و ههه ههمووی باس و بابتههکانی سهرحهه ئهه نووسینانه به پرس و بابته و باسی ئیبراهیم دهناسمهوه. لهبهر ئهوهی که دلنیام ئهو بهرده گهورهیه که ئیبراهیمی وشک کردووهتهوه، پهگیکی فراوانی له ئاو له پشتهوهیه!

پێگه بهر ههکان و پێگه گرهکان

بلق و تهقان

" سنوور و بهسترانهوه" له وشه گرنگهکانه که له درێژی ژیان و ههولنهکانم پپیانوهه خهریک بووم. جاری وا ههیه مرۆف ههچ سنووریکی بۆ دانهنراوه، بهلام له ناوهوه بهستراوه، که ئهه ئهه بیته هوی ئهوه له خۆیدا بمینیتهوه. ئیتر لۆمه و گلهیی له خوا و سروشت مانا و بهههیهکی نیه.

سنوورهکان و بهسترانهوهکان له سروشت و میژوودا ههردهم لهگهڵ مرۆف هاوړی بوون. جاری وا ههیه ئاو له شوینیک مهن ئه‌به‌ستیت و ده‌به‌ستریتته‌وه. ئه‌و ئاوه له خال و نوقته‌یه‌که‌وه به‌ری ده‌کریتته‌وه. گهر بیټ و لیږه پرسیار بکه‌ین: ئایا ئه‌و شوینه که ئاو لیبه‌وه ته‌قا، ئه‌و خال و نوقته‌یه به سهره‌تا و سهرچاوه ئه‌ناسریت؟ دروسته که ئاو له‌و شوینه و خاله‌وه ده‌کریتته‌وه، به‌لام ده‌بیټ ئه‌وه بزانی که گوشار و قورسی هه‌ره‌موو ئاو وای کردووه که ئاو له شوینیکه‌وه به‌ته‌قیټ. هه‌روه‌ها کاتیک که سادقی هیدایه‌ت یان نیچه به نووسینه‌کانیان دین و ئه‌ته‌قنه‌وه و مل ئه‌نین و ئه‌رۆن و کویر ئه‌که‌نه‌وه، ئه‌وه ته‌نیا خویان نه‌بوون که ئه‌و کردنه‌وه و کرانه‌وه‌یانه کردووه، به‌لکو قورسای میژوو و کومه‌لی مرۆفی پشتیوانی ئه‌و کردنه‌وه‌یه بووه.

ئایا ئیوه ئاوی تافگه‌تان بینیه که ده‌رژیتته‌و ناو گۆمی پیش خۆیه‌وه؟! له‌و به‌ریوون و هاتنه‌ خواره‌وه شتیک که زۆر فراوانه و دروست ئه‌بیټ، بلق و که‌فی ئاوه. بلق و که‌فی ئاو نه‌ک له تافگه، به‌لکو له ئاوی بارانیش دروست ئه‌بیټ. ئاویک که له سهره‌وه به‌ریټ، بلق و که‌ف دروست ئه‌کات. لیږه بلق و ته‌قانی بلق و یه‌گرتنه‌وه و چوونه ناو یه‌کدی بلق و که‌فه‌کان، زۆر به ئاسانی و خیرایی ده‌کریت.

ئایا ئه‌زانن که بوچی ئاو ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه بلق که لاپه‌ره‌یه‌کی ناسکی ئاوه، دروست بکات؟! بو ئاویک که ئارام و ئاسویی ده‌چیټ بلق دروست ناکات!؟.

ژیان یانی کرانه‌وه و به‌سترانه‌وه. ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیه له ئاو و مرۆف هه‌یه. مرۆف له ئاو نیه، به‌لکو ژییانی مرۆف له ئاوه.

بلق و ته‌قان و گوزهر له‌و شتانه‌یه که ئاو هه‌ردهم چیژی لی ئه‌بینیت.

هه‌ندی‌ک جار له ته‌له‌فیزیۆن ئه‌بینین که زه‌وی وه‌ک بلقی ئاوکیکی چکۆله پیشان ئه‌دات، یان جاری وا هه‌یه که منداله‌کان به که‌ف و بلق گه‌مه ئه‌که‌ن. ئه‌و پیشاندان و گه‌مه کردنه ده‌یه‌ویټ که بگه‌یه‌نیټ مرۆف و ئه‌وه‌ی که له زه‌وی مرۆف هه‌یه، له به‌رانبه‌ر به‌مانا و به‌های هه‌ستی به گشتی، زه‌مینیه ئه‌وه‌ی تیدا‌یه که وه‌ک بلقی ئاویک چکۆله و به‌ستراو بیټ.

ئهم خاله‌ی سهره‌وه گرنگترین خال له فه‌لسه‌فه‌ی نیچه و دینی عیسی‌ی کورپی مریه‌مه. نیچه له‌به‌ر ئه‌وه که عیسا باسی ئاکاری به وشه‌ی سهره‌کی ژیان ناساند، پشتی تیکرد. هه‌روه‌ها نیچه له به‌ر ئه‌وه‌ی که زه‌رده‌شت باسی وشه‌ی ناسینی به وشه‌ی سهره‌کی ژیان ناساند، پرووی تیکرد. نیچه و که‌سانی دنکه وه‌ک نیچه وتیان که مرۆف و زه‌وی و هه‌ستی و زایین زۆر گه‌وره‌تر و فره‌تره له‌وه‌ی که ئیمه تیداین و لیی ئه‌زانین، بۆیه ئیتر به وشه‌ی ئاکاره‌وه ئه‌وه‌نده خۆتان خه‌ریک مه‌که‌ن. له لایه‌کی تره‌وه له ئایینی عیسا و موحه‌مه‌د، خه‌تا و کیشه‌ی مرۆف نه‌بووه که به وشه‌ی ئاکاره‌وه ژییانی خه‌ریک بووه، به‌لکو شه‌یاتین و جنۆکه‌کان به‌ری ئه‌وه ده‌گرن که مرۆف له بلقی وشه‌ی ئاکار بیټه ده‌ره‌وه.

له باسی بَلَق و تهقان مه بهستم ئه وهیه که دهسته دهستهی ناوهکان و بیرمهندان و نووسهران و شاعیران، له ژیر قهوس و کهوانی بَلَقِکی میژوویی و جوگرافی و فلسهفی و مهزههبی و ئه دهبی که به یهک وشه ده توانریت بناسریت، گیریان خواردووه و ماونه تهوه.

که سانیک له ناوهکان که دهزین و دین، له ژیر گوشار و قورسی ده ورووبه ریان نه هاتوون، وهک ئه شوینهی که له ژیر هه ره شه و قورسی ئاوه مه ن به ستاوه که ته قاوه و کراوه ته وه. ئه و که سانه مروث بو کردنه وه و کرانه وهی گه و ره ده به ن.

ناوهکان دوو دهستهی سه ره کین، دهسته یهک که بَلَق و مۆل و گوپ بو نه وهکان دروست ئه که ن و له ناو ئه و بَلَق و مۆل و گوپ نه وهکان ده به ستنه وه و ئه هیلنه وه، که ده به نه ریگه گره کان. دهسته یهکی تر به پیچه وانه وه هه ول ئه دن له نه وهکان له مۆله کان ده ره یین و گوپه کان تیگده ن و بَلَقه کان به قینن. خواستی دهسته ی دووه م ئه وه یه که مروث بو کرانه وه و ئاسوی فره تر و فراوانتر بچیت و دم بکاته وه، که ده به نه ریگه به ره کان.

هه رچون بَلَق و که فی تا فگه یهک زوو زوو دروست ده بیت و ده ته قیت و یه کده گریت و گه و ره ده بیت، ههروه ها هوش و دهروونی مروثه کان زه مینه ی ئه وه ی تیدا هه یه که بکریته وه و کوبیته وه و به ته قیت. بَلَق و که فی ئاوه قهوس و که وان و په رده زوو زوو دروست ده کات و ده یته قینیت. که وایه سنوور و په رده و ناوه پوکی بَلَقه کان، له گو میکه که ده فره تی ئه وه یداوه سنوور بو بَلَق و تهقان مانای نه بیت.

ههروه ها هوش و دهروونی مروث زه مینه ی ئه وه ی تیدا یه که سنوور و ناوه پوک هه رده م به ته قینیت و نویی بکاته وه.

چه نده ئاسانه په رده و ناوه پوکی بَلَقِک به ته قیت، چه نده سه خته په رده و ناوه پوکی مروث بکریته وه. کاتیکیش که مروث قهوس و که وان و په رده یهکی بو ده کریته وه یان ده ته قیت، ئینر له و کرانه وه ئه مینیته وه، نازانیت که هیچ بلق و په رده یهک کو تایی نیه!

ریگه به ره کان و ریگه گره کان

سه خترین ده وریهک که من له ده وری کتیب به ده ست گرتن به سه رم برد، ئه و کاته بوو که ئاشنای ناوی سادقی هیدایهت بووم. سادقی هیدایهت ریگه گر و ریگه کویر که ریگ بوو که منی خسته دهر د و گرفته وه. ناوهکان له دوو حاله تدا یان ریگه به ری یان ریگه گری نه وهکان ده که ن. ناوهکان ته وانی ئه وه یان هه یه که ریگه و ریبا ز له نه وهکان بکه نه وه یان بیبه ستن و نه وهکان بکوژیننه وه. سادقی هیدایهت زوریک له نه وهکانی ئیرانی کوژانده وه. ههروه ها وه رگی پانی نیچه بو زمانی فارسی، نه وهکانی به ره و به سترانه وه و کوژانه وه برد.

ریگه به ره کان کیین؟ ریبه ره کان و قاچاقچیه کان له دیارترین ریگه به ره کانن که نه ته وهکان و نه فره ره کان له ته نگانه و بی رییی به ریبه کی تایبه تی خو یان دهر باز ده که ن. که سانیک له نیو

نووسره‌کان و بیرمه‌نده‌کان و دانه‌ره‌کان و داهینه‌ره‌کان، نه‌وه‌کان به ریبه‌کی تایبه‌تی خوین دهر باز ده‌کهن. ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که کاری قاچاخی مروّف ده‌کهن، له سنوره‌کان که به‌ستراوه‌ته‌وه، نه‌فه‌ره‌کان دهر باز ده‌کهن و ژیانیکی تر به نه‌فه‌ره‌کان ده‌به‌خشن. هه‌روه‌ها که‌سیکی وه‌ک فردریک نیچه ریگه‌به‌ریکی ئازا بوو، که له سه‌رئیشه‌کان و سه‌رده‌ده‌کانی خوئی نه‌ترسا و خوئی کرده قوربانی. که‌سانیکی له نیو خه‌لک هه‌ن که به ساحیر و شیخ ناسراون که کیشه و گرفته‌کان به شیوه‌ی تایبه‌تی خوین چاره‌سه‌ر ده‌کهن. که‌م که‌س ده‌توانیته‌ هه‌نگاو له پری و پریبازی ئه‌وانه بنیته. که‌سانیک که نه‌وه‌کان له ته‌نگانه و سه‌ختی و دهر د پریبه‌ری و ریگه‌به‌ری ده‌کهن و پریبه‌کی تایبه‌تی داده‌مه‌زرین، ئه‌وانه به ریگه‌به‌ره‌کان ده‌ناسرین و ئه‌وانه‌ی که له‌وه ریگه و پریبه‌دا گوزهر ده‌کهن بو ئه‌وه‌ی که دهر باز یانبیته، ئه‌وانه به پریه‌وه‌کان و نه‌فه‌ره‌کانی ئه‌وه ریگه و ریگه‌به‌ره‌ ده‌ناسرین.

که‌وايه گرنگ ئه‌وه‌یه که ریگه‌به‌ره‌کان به پری و شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی خوین که له ده‌روونی خوین سه‌رچاوه ده‌گریته، نه‌فه‌ره‌کان و نه‌وه‌کان له سنور و به‌سترانه‌وه‌یه‌ک که هه‌موو که‌س پریوايه ده‌رفه‌تی چوون نیه، بو که‌ش و که‌وانیکی تر دهر باز ئه‌کهن و ده‌یانپه‌ریننه‌وه.

ریگه‌گره‌کان کیین؟ به‌رده‌کان که به‌رگری له ته‌قانی په‌گی ئاوه‌کان ده‌کهن، له ریگه‌گره‌کان ده‌ناسرین. که‌سیکی وه‌ک سادقی هیدایه‌ت که پالی به وشه‌ی نیهیلیسمه‌وه دابوو، به ریگه‌گریکی گه‌وره ده‌ناسریت. ئه‌وه‌که‌سانه‌ی نه‌وه‌کان و نه‌فه‌ره‌کان له به‌زین و په‌رین و دهرچوون نا ئومید ده‌کهن و فییری ده‌رمان و تریاک و شیعر و موسیقیا یان ده‌کهن، ئه‌وانه به ریگه‌گره‌کان ده‌ناسمه‌وه. ئه‌وانه پریانوايه که شیعر و تریاک و موسیقا سنور به‌زیننه‌! ئه‌وه ریگه‌ی که وشه تییدا به کار نه‌چوو، ئه‌وه هی ئه‌وه نیه که مروّف ده‌م و ده‌ستی تییدا شل بیته و خوئی پییدا بکات.

پراستی و ناسین به پیچه‌وانه‌ی هه‌وا و موسیقا که که‌یفی به شکانه‌وه له چووندا هه‌یه، پیی خوشه وه‌ک نور و وشه به بی شکانه‌وه له چوون و پری دا بپوات. نور و وشه نه‌فره‌تیا ن هه‌یه له شکانه‌وه.

من ریگه‌به‌ره‌کان و ریگه‌گره‌کان به ئه‌وه ده‌سته له چیرۆکانه‌ی که گه‌شه‌ی پیی ده‌ده‌ن ده‌ناسمه‌وه. که‌سیکی وه‌ک فردریک نیچه باسی ناوی زهرده‌شت ده‌کات. چیرۆکی زهرده‌شت له کیوه‌کان باس ده‌کات و شیوه‌ی ئه‌ده‌ب و کرداری زهرده‌شت گه‌شه پیی ده‌دات. نیچه به‌وه دۆسته‌ی که له‌گه‌ل زهرده‌شت هه‌یبوو، ده‌یه‌ویست که ریگه‌به‌ری بو ناوه‌کان و نه‌وه‌کان بکات. نیچه ده‌یه‌ویست که له‌وه ریگه‌به‌ریه‌ی که عیسا ی کوری مریه‌م کردبووی جیا بیته‌وه و لیی دووری بگریته.

موحه‌مه‌دی په‌یامه‌ینه‌ری خودا له قورئانی پیرۆزدا باس له زنجیره‌یه‌ک له ناوه‌کان ده‌کات که به چیرۆکی سه‌یر و سه‌مه‌ره له ریگه‌کانیا ن دهر بازیا ن بووه. باس له یارانی ئه‌شکه‌وت ده‌کات که سه‌ره‌وه‌ی سیسه‌د سا ل له ئه‌شکه‌وتدا ده‌خه‌ون و دیسان له ئه‌شکه‌وته‌که ده‌چنه دهره‌وه. باس له یوسف ده‌کات که براکانی له چالی ناوی ده‌خه‌ن بو ئه‌وه‌ی که دووری بخه‌نه‌وه. خوا ی گه‌وره له چال دهریده‌هینیته و شکوی کۆشکیکی پیی ده‌به‌خشیت. قورئان کتیبیکه که خاوه‌ن چیرۆکی

ئەوانەيە كە پىگەكانيان زۆر سەخت و دەربازبوون تىدا سەرى نەگرتووه، ئەوه خۆى گەوره بە خواستى پىرۆزى پىگەكان سەخت و ئاسان دەكاتەوه و دەريا بۆ موسا شەق دەكات و بە خانووى ژالژالۆكە، دوزمناى موحەممەد لە چوونە ناو ئەشكەوت پەشيمان دەكات. خۆى گەوره دەرگەكان و پىگەكان بۆ چىرۆكەكانى خۆى خاوەندارى دەكات. لە چىرۆكەكانى ئىسلامدا دەربازبوون لەهەر دەرد و گرفتىك هەيە و هىچ شتىك نىە كە مروّف لە ناخۆشى بۆ هەمىشە بەستىتەوه.

ئەوانەى كە خۆيان زۆر ئەچن يان زۆر لە گەران و بىركردن ماندوو دەبن، نەوهكان ناچوینن، بەلكو وەك دار دەيانچىنن. نووسەرى كوردى، موحەممەدى مكرى لە چاوپىكەوتنىكىدا باسى مندالەكانى خۆى كرد و وتى نامەوئىت كە مندالەكانم بەو پىگەى كە من چووم، بچن.

كەسىك كە سەروچاوى مەپ بخوا، دىدە و دىد و نىگای بە هئىز دەبئىت! پرسیار ئەوهيە كە بۆچى سەروپىي مەپ كە هەمىشە لە لەوهپ و لە خوارە، ئەوهندە هئىز و وزەى هەيە!؟ بۆ سەروپىي بزن ئەو هئىزى نىە!؟ كەوايە من پىموايە ئەو كەسانەى دەيانەوئىت دىد و دىدەيان بەهئىز بئىت، باش وايە لە ناوهكانى وەك مەپ، وە نووسەران و بىرمەندانى وەك مەپ كەلك وەربگرن.

كەسىكى وەك كارل ماركس كە مئىزوو و ئابوورى و فەلسەفە دەخوئىنئىت و لەگەل تۆپ و زنجىرەى ناوهكان ئاشنا دەبئىت، دەگات بەوه كە دەلئىت مئىزوو دوو چىنى تىدا هەبووه، كە ئاوهها دەلئىت و دەگات بەو رادە، ئىتر پىي وايە كە گەيشتووه بە كوئىي ناسىن و زانست و ئەوهى كە مروّف كىشەكانى لەسەريەتى. نەك تەنيا ماركس بەلكو نىچەش يەكئىك لەو ناوانەيە كە لە پىگەى پىگەبەر و پىگەگردا قسە دەكات و بۆ نەوهكان دەنووسئىت، دەستەيەك لەرستەكان دەنووسئىت وەك ئەوه كە ئەو چووه بە ئەو دىوى چىرۆكەكە و لە هەموو شتى زانا و دانا بووه. ماركس و نىچە جورىك دەنووسن كە هەرچى بكەن و برون ئەوهيە كە ئىمە پىي گەيشتووین و ئىتر هەولئى ئەوه مەدەن كە ئەو پىگەى ئىمە پىواومانە ئىووش بە رەنگ و بۆن و تامىكى تر بىپوون!

سەدى هىدايەت كە چىرۆك دەنووسئىت باسى (داودى گوزپشت) دەكات. (گوزپشت) بەو كەسە دەلئىن كە پشنى شكاوه يان خوار و لار بووه و پىي پىي ناكريئىت. باسى شەوهكانى وەرامىن يان چىرۆكى سەگىكى بەرەلا دەگىرئىتەوه كە لە پاش خوئىندى ئەو چىرۆكە هىچ هەست بەوه ناكەيت كە يارمەتى دل و دەروونى داوه، بەلكو ئەوهندەى تر دەروون و ناوهوى مروّف ئەشيوئىنئىت و ئەيشەلەقئىنئىت.

من كە باسى ئەو ناوانە و چىرۆكەكانيان دەكەم لە راستىدا دەتانبەمە شوئىنى برىنەكانى خۆم كە هئىشتا دەرد و ئازارى پىوهيە و بوووتە پەند و ئاموزگارى بۆ ئەوانەى كە دەروونىكى شايستەيان هەيە.

كەسانىكى زۆر لە پىگەى ژيانى قوتابىهكان و فەقىكان دروست دەبن كە پىگەكانيان لئ كوئر دەكەنەوه و لەبەر ناتەوانى و نەزانى خۆيان، هىچ قسەيەكيان بۆ نەوهكان پىي نىە. مامۆستايەكم هەبوو بە ناوى ئاغای بەيگى كە مامۆستای زمانى ئىنگلىزى بوو. پۆژىك هاتە پۆل

و باسی سەرلێشیواوی خۆی بۆ قوتابیهکان به زوبانیکی پر له ناله گێرایهوه: من قوتابی بهشی فیزیکی بنهپهتی بووم، لهبهر ئهوهی که ئهمزانی فیزیکی بنهپهتی هیچ بهها و کاراییهکی بۆ ژيانی من نابیت، وازم لهو بابته هیئا و بابتهی زمانی ئینگلیزیم ههلبژارد، لهبهر ئهوهی که ئهمزانی لههر شوینیکی ئهم ولاته من کارم بۆ دهپیت و بیکار نامینمهوه!

ئاغای بهیگی له پێگهی خۆیهوه باسی دهردهکانی خۆی و پهروهرده و کۆمهلگهی ئیرانی دهکرد که مرۆف تیدا بهستراو و ناتهوان و ناچار دهکریت. کاتیک که قسهی دهکرد، من سهیری ناوچاوانی ئاغای بهیگیم دهکرد و سرنجم له ژیر چاوانی دها، ئهو مامۆستا دهستی و دهمی بۆ وانه وتنهوه نهدهچوو و نائومیديهک له دهروونی هاواری دکرد. من باری سهرچاوانیم لهلای خۆدا ههلگرت.

مامۆستای بهرپێزم ئاغای فهریبوزی لورستانی که له دهستیپکی مامۆستایهتی شاد و شادمان بوو، له پاش چهند ساڵ سهردانیم کرد. له بیرمه له باشووری کوردستان گهرابوومهوه بۆ ئهوهی که سهردانی مائی باوكم بکه. چووم بۆ دهبیستانی موعهلیم و لهوئ ئاغای لورستانییم دۆزیهوه. له بینینی من زۆر خۆشحال بوو. له ژيانی خۆی و کاری لئی پرسیارم کرد. وتی: ئهم پهروهرده و ولاته به کهلکی من نایهت، دوو پێگه ههلبژاردوه، یان دهچم بۆ پۆژئاوا یان دهست دهکهم به دامهزراندنی بیزنس و کاریک.

دلشکاوهم له دهم و پرومهتی ئهو مامۆستایه دهخویندهوه. ئهوه ئاماژه بهوه بوو که ئیتر بیهیل بووه له نیو ئهو پهروهرده بهردهوام بیت، لهبهر ئهوهی که دلخۆشی و ئومیدی به داهاتووی ئهو پهروهردهیه نهمابوو.

قوتابخانهکانی پهروهردهی کۆماری ئیسلامی ئیران تهواو پێگهگر و پێگهبری من بوون. دهرد و زهجریکی زۆرم به دهستی ئهو پهروهردهیهوه کیشا که منی داخ لهدل و بریندار کرد. دهگهمن مامۆستا و کتیب و باس و بابتهیک له ئهو پهروهرده نهزانه ههبوو که دلخۆشی به ئیمه بدات. ههر له دیوارهکانی قوتابخانه بگره تا بگاته ئهو دهسته له مامۆستایانه که دهرمانیان دهکیشا و سهرخۆش دههاتن بۆ وتنهوهی وانهکانیان. خویندن لهو پهروهرده ئهوهنده سهخت و قورس بوو که ئومیدی هیچم بهوه نهبوو که پۆژیک برۆم بۆ زانکویهکی ئیران و بمهویت که په ره به خویندن بدهم. زۆریک له قوتابیهکان به دهرد و هیلاکهتی پهریان به خویندن دها و ه زۆریک لهوانه وازیان له خویندن هیئا.

له بیرمه پۆژیک له هۆلی دانیشتنی حوجره مامۆستا فاروق بهویدا گوزهری کرد و به گۆشهی چاوی سهیری کتیبی (بوف کور) سادقی هیدایهتی کرد و به پیکهنین وتی "ئهو کتیبانه باش نیه، مهخوینهوه." خودی مامۆستا پێگهبر و پێگهگریکی گهوره بوو، دهیهویست که من له پێگهگریکی گهوره دوور بکاتهوه!

حوجره‌ی موحه‌ممه‌د ئیقبالی لاهوری له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ریگه‌به‌ریک بوو، له هه‌مان کاتدا ریگه‌گریک بوو بۆ فه‌قیکان. زۆریک له فه‌قیکان به ریگه‌کان و چوونه‌کانی مامۆستا‌کانی حوجره ئاشنایه‌تیان په‌یدا کردبوو، هه‌ر ئه‌مه بووه هۆی ئه‌وه که له ریگه و پهبازه‌کانی تر دوور بن. بۆ نموونه حوجره‌ی موحه‌ممه‌د ئیقبالی لاهوری ئه‌گه‌ر په‌گ و پهبازه‌کانی پهبازه‌کانی بوون و شیخایه‌تی و پیروزی له نیو فه‌قیکان گه‌شه بکردایه‌ت، ده‌یکوشت و ده‌یسوتاند. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که ئه‌و به‌رنامه‌ی که ئه‌وان گرتبوویانه‌به‌ر، که‌سی شیخه‌نش و شیخ سیفه‌تی تیدا گه‌شه‌ی نه‌ده‌کرد. ئه‌و پهبازه‌ی ئه‌وان که‌سی پیروزی دروست نه‌ده‌کرد. کۆمه‌لیک فه‌قی بوون که سه‌روده‌ستیان خه‌ریک به کتییی شیمی و هندسه و باسی زانکۆکانی ئێران و به‌ده‌سته‌پێانی مه‌ده‌رک و بره‌وانه‌ بوو. حوجره‌ی موحه‌ممه‌دی ئیقبالی لاهوری ده‌یه‌ویست که له داها‌توودا که‌سانیکی هه‌بیت که له پیکه‌ته‌کانی تری کۆمه‌لگا جی و پی و پهباز کردبیته‌وه. ئه‌وان خواستی ئه‌وه‌یان هه‌بوو که مامۆستا و موهه‌ندیس و دکتۆر و به‌رپرسیک گه‌شه پی بده‌ن که موسوڵمان و دیندار بیت. ته‌واو به دژی پهبازیکه که مرو‌ف پیروزی و پهبازی ده‌خولقینیت. له‌و کاته‌ی که ئه‌م ریگه دینداریه گه‌شه‌ی ده‌کرد، شیخ و ئیمام و گه‌وره له کۆمه‌لگا باس و ناوی نه‌بوو.

مامۆستا هه‌مید عه‌زیز که له مامۆستا‌کانی شاره‌زای بواری فه‌لسه‌فه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین بوو، به خواستی حکومه‌ت بانگیان کردبوو بۆ کوردستان که وانه بلیته‌وه. ئه‌و مامۆستا له یه‌که‌م سه‌له‌کانی وانه وتنه‌وه‌ی ده‌هات به ده‌میدا و به پیکه‌نین سویندی ده‌خوارد: به فه‌خری کائینات جانتاکه‌م هه‌لده‌گرم و ده‌چمه‌وه بۆ ئالمانییا با ئه‌م چهند سه‌له‌ی کۆتایی ژیانم له‌وئ به‌سه‌ر به‌رم و به‌رم!

دکتۆر هه‌مید گه‌لته‌ی توندی به به‌شه‌کانی زانکۆی سه‌لاحه‌دین ده‌کرد و هه‌یج قسه‌یه‌کی بۆ ئه‌وه نه‌ده‌کرد که قوتابه‌کان ئاگاه بکاته‌وه له که‌م و کورپه‌کانیان. من جاربه‌جار ده‌چووم و چاره‌کیک و نیوچاره‌ک کاتی ئه‌وم ده‌گرت و له پۆلدا قسه‌م ده‌کرد. پاش ماوه‌یه‌ک وه‌رس بووم، مامۆستا هه‌مید به پیکه‌نین سه‌یری منی کرد و وتی: ماندوو بووی؟! له‌گه‌ل ئه‌و پیکه‌نینه هه‌ستم کرد پیم ده‌لیت: هه‌شتا ماوته که له‌گه‌ل مرو‌فدا تیکه‌ویت و بزانیی ناسین و قسه‌ کردن بۆ مرو‌فه‌کان چنده سه‌خت و ئه‌سته‌مه‌؟!.

زانکۆی سه‌لاحه‌دین که من و ده‌سته‌یه‌کی تر له کورده‌کانی پارچه‌کانی کوردستانی بۆ خویندن وه‌رگرتبوو، له پاش خویندن به‌رپرسیاریه‌تی که‌سیانی له ئه‌ستۆ وه‌رنه‌گرت و کاریکیان کرد که کوردستان به جیبه‌پیلین و روو له پۆژئاوا بکه‌ین. که‌س بۆی به‌های نه‌بوو که من رووم له کوئ ده‌که‌م و چیم به‌سه‌ر دیت؟! ئه‌م بی به‌ها کردنه کاریکی کرد که من و خواستی زانستی من سه‌ری لی بشه‌ویت و ئاواره‌ی پۆژئاوا بم. زانکۆی سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌نده ژه‌هر و روومه‌تی گرژ و نارپکی تیدا‌بوو، ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌بوو نه‌وه‌کان ناویمید و دلشکاو بکات. ئیتر چ ریگه‌به‌ریک له نیو زانکۆی سه‌لاحه‌دین هه‌بیت که من شانازی پیوه بکه‌م؟ چ ناویک له‌وییه که خاوه‌ن چیرۆک و روومه‌ت و قسه و بابته و هه‌ست بیت!؟

خاله حەيدەر كە باشترين وهرگيرى نىچە بوو بۆ من، لەوانە بوو كە دەيهويست پريگه‌ى من بگريئ و ببيرپريتهوه. دل و دەروونى فشه و گالته‌ى به من دەکرد، دەيووت كە تۆ دەتهويت به نووسينه‌كانت به چى بكه‌يت و به چى شاد بيتهوه؟! دەيهوت: نىچەى به‌راز كۆتايى هه‌ره‌موو شتى به من و مروقه‌كان پيشاندا، تۆ و هه‌زارانى وهك تۆ گهر بخويين و بنووسن، مروف هه‌ر ئه‌و مروقه‌يه كە دەبييني و هه‌ر هه‌موو شته‌كان براوه‌تهوه و خۆتان هيلاك مه‌كهن!.

حه‌يدەر خۆى به قسه‌كانى نىچە پووچه‌ل و پووچ ببوو، دەيهويست كە له دەروونى گيل و سته‌مكارى خۆيهوه، بچيئه‌ گيانى منهوه. به ناوى خواى گه‌وره نه‌مه‌هيشت قسه‌كان و دەروونى ئه‌و بچيئه‌ دەروونى منهوه.

دەوره‌يهك كە له شارى مه‌نچسته‌ر ته‌نيا و بيكه‌س و بئى جواب بووم و دوستانى من هه‌ولئى ئه‌وه‌يان دەدا كە له زانكوكان بخويين، من ناره‌حه‌ت و نىگه‌ران بووم و لۆمه‌ى باروودۆخى خۆم دەکرد و به خۆم دەوت كە ئه‌گه‌ر زانست به زانكو بيئ، من ناتوانم كە بچمه زانكو، كه‌وايه من به‌شيكم له زانست پئى ناگات. ئه‌و باروودۆخه‌ى خۆم به پريگه‌گر و پريگه‌بريكي گه‌وره دەناسى. نه‌خۆشى و گرتووخانه و بيپاره‌يى و ته‌نيايى و بئى مامۆستايى و بيكه‌سى وهك قه‌ل و دالئى برسى دەوريان له مندابوو. هه‌ر هه‌مووى ئه‌وانه‌م به پريگه‌گر و پريگه‌برى جوولئى ناسيني خۆم دەناسيهوه. له ته‌واوى چركه‌ساته‌كانى ته‌نيايى و بيكه‌سى و دەرد و به‌ندبووندا دل و دەروونم به دواى وه‌لامى ئه‌و پرسياره بوو كە ئه‌گه‌ر ئاوه‌ها بيئ و ده‌رفه‌ت به من نه‌درئت كە به‌هه‌ريه‌كم له ناسين ببه‌م، ئه‌وه من له بوونيكي سته‌مگه‌ر و پووچه‌ل و گه‌نده‌ل ده‌ژيم، من نه له قوتابخانه‌ى فارسى شوينم بووهوه وه نه له حوجره ئاسايشم پئى گه‌هيشت وه نه له زانكوئى هه‌ولير دلّم خۆش بوو وه نه له ئينگليس ده‌رفه‌تى ژيانم پئيرا، ئه‌مه بۆ ئاوه‌هايه خواى گه‌وره!؟

ئاوه‌ها نه‌بوو، وه ئاوه‌ها نيه، دەروونم به منى دەوت كە بوون سته‌م له خواسته‌كانى من ناكات، دەروونم به منى دەوت كە ئه‌م بلقه‌ ده‌ته‌قيت!.

ئىسته ده‌بيئ خوينه‌ر و نه‌وه‌كان بزائن كە بۆ من ئيتر كتيبي نووسراوه‌ى مروف به ده‌سته‌وه ناگرم؟! ده‌بيئ بزائن كە مروقه‌كان چ مه‌لا و چ مامۆستا، قسه‌كانى دەم و ده‌ستيان، بۆ هه‌يه كە پريگه‌گريكي كوشنده بيئ و من له پووناكى دوور بكاته‌وه. مروف و وته‌كانى مروف به‌هاى ئه‌وه‌ى نيه كە من بيخوينم و خۆمى پيوه خه‌ريك بكه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى كە هه‌ر هه‌مووى ژيانى من ده‌سته‌يهك مه‌لا و مامۆستا بوون كە پريگه‌بر و پريگه‌گرى هۆش و دەروونى من بوون. له‌م گرتووخانه‌يه كە ته‌نيا و بيكه‌س ماومه‌ته‌وه، په‌نا به ناوى خواى مه‌زن ده‌به‌م له‌م باروودۆخه كە تئيدام، وه داوا له خواى مه‌زن ده‌كه‌م كە له‌م دەرد و كي‌شه‌يه به سه‌ركه‌وتوويى و پيرۆزىيى ده‌ربازم بكات. ئوميدم به خواى دلوفان هه‌يه و دەروونم موژده‌ى خۆشيم پئى ده‌دات.

به‌شكه په‌گيكي ئه‌م په‌نا بردنه بيكه‌سى و خه‌يالائى من بيئ، به‌شكه په‌گى ترس و هه‌ره‌شه‌ى مروف بيئ، به‌شكه خوا هاته قسه له‌سه‌ر كي‌شه و چيرۆكى من!!.

دهستی کردنی پستهکان و نهوهکان

یهکیک له گرنگترین باسهکان که بو من بههایهکی زوری ههبوو، چۆنیهتی دهستی کردنی پستهکان و نهوهکان بووه؟ ئهوهی که چۆن پستهکان له پپی دهستی مرۆقهوه ئاشتی یان شهپری پپی بکریت؟ نموونه بو دهستی کردنی پستهکان زور فراوانه. شهپهکانی موسولمانهکان له بهرهتای ئیسلامهوه دهستی کردنی پستهکانی ئیسلام دهگهیهنیت. پهپامهپنهری خوی مهزن شارهزاترین کهسیک بوو که پستهکانی به ئازایی و خیرایی دهکرده دهست و بهر و بههره ی لئ دهگرتهوه.

له سالی دووههزار و یهک بهملاره له پوژههلات و باشووری کوردستان، پستهکانی ئیسلام به دهمی مهلاپانهوه وهک مهلا کریکار دهستی دهبوو و سهدان گهنجی کورد دهستیان بو چهک برد و به قسهی خویان له ئیسلام بهرگریان دهکرد. دهستهیهک له گهنجهکان له شارهکانی کرماشان بهدوای ئهوه بهرنامهیه کهوتن و بوون به سهربازی بزوتنهوه ئیسلامیهکان و پوویان له عیراق و ئهفغانستان کرد. ههتاوهکو ئیستهش ئهوه دهسته جیهادیانه له کوردستان له نیو خه لکدا ماونهتهوه و کار و بهرنامهی خویان ههیه.

دوو حیزب و بزوتنهوهی کوردی به ناوی حیزبی کۆمهلهی شوپشگیپانی کوردستانی ئیران و حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران به بیر و بهرنامهوهی سۆسیالیزم و کۆمۆنیزم پستهکانیان دهستی کرد و سهربازهکانیان و پپشمههگهکانیان بو شهپری ئهوه پستانه دروست کرد. حیزبهکانی یهکییتی نیشتمانی کوردستان و پارتی کریکارانی کوردستان، وهک کۆمهله و دیموکرات، بن و بنهچهقیان له سۆسیالیزم و کۆمۆنیزمهوه سهریههلاوه، وه ههولئ ئهوهیانداده که پستهکانی ئهوه بیر و باوهه له نیو خه لکی کورد دهستی بکهنهوه.

دهستی کردن مهبهست ئهوهیه که پستهکان له پپیگهی دهستهوه دهسهلمیت یان دهسهپیت و جیگیر دهپیت، ئیتر به سهرباز و چهک و شوپش و خوین تا دهگاته شیوهی زور دوورتر له خوین پستن وهک:

مهلا عهلی کهلهک دهستی دهنیته سهر سهروسینگی نهخۆشهکانی و ئایهتییکی قورئان به نهخۆشهکانیدا دهخوینیتهوه. ئهوه دهسته تهوانی ئهوهی ههیه که نهخۆش چاک بکاتهوه. مهلا عهلی به هیچ شیوهیهک به دهم باسی ئهوه ناکات که ئهوه نهخۆشیه چۆن له پپیگهی دهستهوه دهچپتهوه دهرهوه، وهک عیسیای کوری مریه یان وهک پهپامهپنهری ئیسلام دهستی لهسهر سهروسینگی نهخۆشهکان دادهنیت و نهخۆشی دهچپته دهرهوه.

مهلا کریکار دهمی دهم نیه، دهمی ئه و دهستیکی کاریگر بوو بۆ ئاماده کردنی سهربازهکان و گیانفیداکان. دهمی مهلا کریکار که قسه دهکات، دهستیکه که کاری پئی دهکات و سهربازی پئی ئاماده دهکات.

عهبدولا ئوجهلان تهوانی ئهوهی ههبوو که به دهمی هیزی پاراستنی گهل دروست بکات، هیزی که به دهست و چهک شهپ دهکن. ئه و هیزه تهوانیکی دهستی زور فراوانی له کوردستان ههیه. من پهکهکه به دهست دهناسم.

کاتی که باسی دهست دهکم، ئیتر بهها بۆ دهم نامینیت، ئیتر بهها بۆ قسه کردن و دانیشن و ئاموزگاری و وت و ویژ بههایهکی نیه. پیاوه گهورهکان ههردهم دهستهیهکی زور له ئه و مرؤفانهیان له دهوره که دهستی خویانیان کردووتهوه. نهوهکان بۆ ناوهکان، نهوهیهکی دهستی کراوه. دیارترین وینهیهک که له نیو موسولمانهکان ههیه ئهوهیه که موهممهدی پهپامهینهری ئیسلام گهنجهکانی وهک شهپرکه دهستی دهکردهوه و وشه شههادتی له لای ئهوان به بههادار پیناسه کرد و زور به شارهزایی ئهدهبیک دانهزاند که نهوهکان گیانی خویان له پیناو وشهکانی ئیسلامدا فیدا بکن و شانازی بهوه بکن.

له نیو خه لکی کوردا دؤعا ههلواسین به له شهوه ههیه. ژنهکان به سوخمهکانیان هه لیده واسن و مندالهکان و گهنجهکان به دهست و کراسهکانیان و جلهکانیانوه دهیبهستنهوه. نووسینی دؤعا و ههلواسینی به له شهوه به عیلاجیکی بی قسه دهناسریتهوه. شیخ یان مهلا به بی ئهوهی که قسهیهک له گهل نهخوش بکات، رستهیهکی بۆ دهنوسیت و دهپییچیتهوه و دهیبهستیت به له شیهوه. ههلواسینی دؤعا له نمونهکانی دهستی کردنی رستهکانه. پوو له پوو کردنی نهخوش و ئه و کهسه مانا و بههای نیه، له بهر ئهوهی که ئه و گرفت و کیشه و نهخوشیه به شیوهیهکی پوشراو و نهینی چارهسهر دهبیت. نهخوش یان ئه و کهسهی که دؤعا بۆ دهکریت، له گورپانی دهرد و گرفتی خوی ئاگاهی نیه، نازانیت که چهند دهستی جیاواز دهستیان له و گرفت و نهخوشیه ههیه که ئه و پیوه دهنالینیت!؟

گهورهکان و ناوهکان و سهرکردهکان باش پهکدی دهناسن و پهکدی ئامانجی هیرشهکانی خویان دهکن. شهپ، شهپی ناوهکانه. سهربازهکان تام و چیژی دۆران و سهرکهوتن به باشی تام ناکهن!.

ههر ناویک و دهمی و ئهدهبیک تهوانی ئهوهی نیه که رستهکانی دهستی ببیت و سهربازهکان دروست بکات. زوریک له نووسه رهکان و دانه رهکان، قسه و رستهکانیان بهس له دل دهمینیت و جووله ناکات بۆ دهستی مرؤف. کهسیکی وهک سادقی هیدایهت رستهکانی تهشه نهیان کرده دهستی و له ریگهی دهستی خویهوه، گیانی خوی تهواو کرد. رستهکان له دهروونی هه موو کهس وهک یهک نیه. کهسانیک که رستهیهکیان پئی ده لیت شه ورؤژ خویان لی ناکه ویت تا ئهوهی که ئه و رسته له پیگهی خوی جیگیر بکن.

پرسته‌کان له ده‌می کهسانی تایبەت دەستی دەکریت و هەر کهسیک ته‌وانی ئه‌وه‌ی نیه که پرسته‌کان دەستی بکات. سه‌ید قوتب له به‌ره‌تای نووسینه‌کان کهسیک بوو که له بواری ئه‌ده‌ب و چیرۆک و شیعەر ده‌ینووسی، به‌لام له کاتی گرتووخانه‌ی توانی کتیبیک بنووسیت که زه‌مینه‌ی ئه‌وه دروست بکات که پرسته‌کان بکاته سه‌رباز و هه‌ست و ئاگر له ده‌روونی مرۆف دروست بکات. دەستی کردن ته‌وانیکی زۆره که خ‌وای گه‌وره ده‌یبه‌خشیت.

هەر ناویک که بوونی هه‌یه یان له نی‌ردراوه‌کانه یان دانراوه‌کان، ئه‌و ناوانه‌ی که کاریگه‌ری له مرۆقه‌کان داده‌نن، به‌خواست و ویستی خ‌وایان نیه، به‌لکو خ‌وای مه‌زن له ده‌سته‌ی دانراوه‌کان یان نی‌ردراوه‌کان دايمه‌زاندووه. ئه‌حمه‌دی موفتی زاده ئه‌زموونیکی تالی له ده‌ستی کردنی پرسته‌کان هه‌بوو. ئه‌و ئه‌زموونه سه‌رکه‌وتنی به‌ ده‌ست نه‌هینا و ئامۆزگاریه‌کانی دوايي کاریکی کرد که نه‌وه‌کانی دواي خ‌وی له ده‌ست و سیاسه‌ت نزیک نه‌بنه‌وه.

قسه‌یه‌کیان باو کرد که گوایه دین په‌یوه‌نده‌ی به‌ دلی مرۆف هه‌یه و نابیت که له ده‌ست و سیاسه‌ت نزیک بیته‌وه. ئه‌و که‌سانه ده‌یانه‌ویت که دین له دل و دم به‌هین و پرسته‌ی دل به‌ ده‌ست نه‌گات و پ‌یی پ‌ی نه‌دریت که پرسته‌کان به‌ ده‌ست بگات. پرسته‌کانی ئیسلام بو ده‌ستی کردن زۆر خ‌وش و ئاسانه و زۆر به‌ ئاسان ده‌توانریت که هه‌زاران سه‌رباز و شه‌رکه‌ر دروست بکریت. نووسراوه‌ی قورئان، به‌ سه‌رجه‌م وشه‌کان و پرسته‌کانی ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که له دم و ده‌ست و دل و چاو هی‌لانه بکات. ئیتر به‌ ده‌ستی هه‌یچ شیکار و خ‌اوه‌ن ته‌فسیریک یان سیاسیه‌ک ناتوانریت ئه‌و تایبه‌تمه‌ندی به‌شوه‌ینری. له راستیدا قورئان ئه‌وه‌نده که‌وته ده‌می مه‌لاکان و ده‌ستی سه‌ربازه‌کانه‌وه، ئه‌وه‌نده نه‌که‌وته دلی مرۆقه‌کانه‌وه!

نابیت له‌وه دوور بین که زه‌وی بو مرۆف بووه پرسیکی ئاکاری و وشه‌ی نزیک له ئاکار، دۆستی و دوژمنیه، وه وشه‌ی نزیک له دۆستی و دوژمنی، وشه‌ی ده‌ستدان و شه‌ری ده‌سته‌کانه. ده‌ست له زه‌وی به‌هه‌یه‌کی زۆر فراوانی هه‌یه. بو ئه‌وه‌ی که دینیک یان پ‌یازیکی یان ده‌سته‌یه‌ک به‌رگری له خ‌وایان بکه‌ن، دوو کاری سه‌ره‌کی ده‌توانریت بکریت: یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که سه‌ربازه‌کان دروست بکرین و شه‌ریان پ‌ی بسپ‌یردریت، دووه‌م ئه‌وه‌یه که ده‌توانریت ئه‌و که‌سانه دروست بکرین که سه‌ربازه‌کان دروست ده‌که‌ن.

من له ئه‌ده‌بی قورئانه‌وه چه‌ند سرنجیکم داوه که بو من به‌هه‌یه‌کی زۆری هه‌بووه که بوون له دیدی قورئانه‌وه بناسریت. له قورئان هاتووه: ولله جنود السماوات و الارض (الفتح ۷) هه‌روه‌ها هاتووه: ید الله فوق أیدیهم (الفتح ۱۰) ئاماره به‌ ناوی ده‌ست و سه‌رباز ده‌کات و ده‌ست و سه‌ربازه‌کانی خ‌وای مه‌زن زۆر فراوان ده‌زانیت. له‌م دوو وشه‌یه ئه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که زه‌وی به‌ شه‌ری ده‌سته‌کان و سه‌ربازه‌کان ده‌ناسریت.

له راستیدا من به‌ دواي دروست کردنی سه‌ربازه‌کان نیم و خ‌وم له‌و بابه‌ته دوور ده‌گرم و ئه‌وه‌ی که بو من به‌هه‌ی هه‌یه، ئه‌وه‌یه که نه‌وه‌یه‌ک دروست بین که ته‌وانی ئه‌وه‌یان هه‌بیت که هی‌زی دروست کردن و خ‌اوه‌نداری ناوه‌کان بزائن و گه‌شه به‌و پرسه‌ بده‌ن.

زۆرپك له ناوهكان و ئەدهبهكان لهبەر ئەوهی كه پستهی زیندوو و تهوانایان نیه كه كارایی و چوونی هه‌بیت، له نیو خۆیان دەمین و یه‌كدی ده‌خۆنه‌وه. بۆ نموونه ئەوانه‌ی كه ده‌یان‌ه‌و‌بیت و لا‌تی ئیران له‌و باروودۆخه‌ ده‌رباز بکه‌ن، ته‌وان و هی‌زی ئەوه‌یان نیه و یه‌كدی ده‌خۆنه‌وه و له‌ ده‌وری یه‌كدیدا ده‌سوورپینه‌وه. سه‌ر‌کرده‌کانی به‌ره‌کانی دژی کۆماری ئیسلامی دانیشتن ده‌که‌ن و ده‌چن بۆ سه‌ردانی یه‌كدی و له‌وه زیاتر کاریکیان پێ نا‌کریت. کیش‌ه‌ی گه‌وره‌ی ئەوانه‌ی ئەوه‌یه‌یه‌ كه‌ ئەو به‌ره‌ و په‌وتانه‌ خاوه‌ن ئەده‌ب و ناو نین كه‌ ده‌ستیان به‌سه‌ر كوردستان یان ئیران زال بکه‌ن. ئەو ئەده‌به‌ی كه‌ ئەوان هه‌یان هه‌ی‌زی دروست کردنی سه‌رباز و شه‌ر و لی‌دانی نیه و ناتوانن كه‌ كوردستان به‌ ده‌ستی سه‌ربازه‌کانیان بگرنه‌وه. گرفت‌ی ئەوان ئەوه‌یه‌یه‌ كه‌ ئەده‌ب و ناوی ئەوه‌یان نیه‌ كه‌ سه‌ربازه‌كان دروست بکه‌ن.

ئایا ئیوه‌ بۆقتان له‌ ده‌ریا بینیه‌؟! بۆقه‌كان هه‌رده‌م له‌ ده‌وری گۆمه‌كان و چه‌مه‌كان ده‌بینرین و له‌و ده‌وره‌ ده‌سوورپینه‌وه. هه‌ر ناویك ته‌وانی ئەوه‌ی هه‌یه‌ كه‌ گۆمیک یان چه‌میک له‌ نه‌وه‌كان خاوه‌نداری بکات و خۆی به‌سه‌ریاندا زال بکات. كه‌سانیک له‌ نیو ناوه‌كان خواستی به‌رزیان هه‌یه‌ و نایانه‌و‌بیت كه‌ هه‌ر گیژ و سه‌رگه‌ردانیك ببیته‌ شاگرد و به‌رده‌ستیان. كه‌سانیک له‌ نیو ناوه‌كان بۆ ئەوه‌ی كه‌ نه‌وه‌كان پابه‌ینن و ئاماده‌یان بکه‌ن، له‌ ئەده‌ب و به‌رنامه‌یه‌کی گرنگ و گه‌وره‌ په‌یره‌وی ده‌که‌ن. ئەو كه‌سانه‌ هی‌زی چوونیان زۆره‌ له‌ ده‌ریاكان و ئاوه‌ گه‌وره‌كان. من ده‌توانم له‌ وینه‌ی زۆرپك له‌ بیرمه‌ندان و ناوداران ببینم كه‌ وه‌ك بۆق له‌ ده‌وری خۆیان هه‌ل‌ده‌قونن و خۆشیان نازانن كه‌ بۆ كو‌ی ده‌چن؟! من نامه‌و‌بیت كه‌ ناوی ئەوانه‌ له‌ ده‌وری ناوی من بێت، وه‌ هه‌روه‌ها نامه‌و‌بیت كه‌ نه‌زان و نادان و گه‌مزه‌ و گیژ خاوه‌نداری ئەده‌بی كوردی بکات و نه‌وه‌کانی كورد به‌ پسته‌ پوچه‌له‌کانی خۆیان بکه‌ن به‌ سه‌رباز و خوینیان برپژن و نابوودیان بکه‌ن یان وه‌ك وه‌رگێپ و به‌رده‌ستی ئەوانی تر گه‌وره‌یان بکه‌ن.

زۆرپك له‌ ناوه‌کانی كورد وه‌ك بۆق چاویان زا‌قه‌ زا‌قی دیت و هه‌ر تاویك بۆ لایه‌ك هه‌ل‌ده‌قونن و هه‌ر تاویك ده‌نگیکیان لی‌وه‌ ده‌ردیت. ئەو بۆق سیفه‌تانه‌ وا باشه‌ كه‌ واز له‌وه به‌ینن كه‌ بۆ نه‌وه‌کانی كورد قسه‌ بنووسن و نه‌وه‌کانی كورد له‌ ده‌وری خۆیان خپ بکه‌ن و خپیان بپرنه‌وه.

مالی باپیرم یه‌ك تا‌قیان هه‌بوو و یه‌ك قورئان. قورئانه‌کیان له‌ نیو په‌رۆیه‌کی سه‌وز ده‌نیا و ده‌یانپێچایه‌وه و له‌سه‌ر تا‌قه‌كه‌ دایانده‌نیا. هه‌ر کاتیک كه‌ مامم قورئانه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت، باپیرم له‌ به‌ر قورئانه‌كه‌ هه‌ل‌ده‌ستا و له‌به‌ر قورئانه‌كه‌ داده‌نیشت و خۆی پۆشراو و بی‌ ده‌نگ را‌ده‌گرت. قورئان له‌ لای باپیرم زۆر پیز و به‌های هه‌بوو، باپیرم بۆ جاریك ده‌ستی بۆ ئەو کتێبه‌ پیرۆزه‌ نه‌برد كه‌ بیخوینیته‌وه. رۆژیک له‌ مانگی په‌مه‌زاندای مامم قورئانه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و هی‌نایه‌ هه‌یوانه‌كه‌ بۆ ئەوه‌ی كه‌ بیخوینیته‌وه. باپیرم له‌ نا‌کاوه‌ سه‌ری به‌رز کرد و ماممی له‌گه‌ل قورئانه‌كه‌ بینی، تو‌وره‌ بوو و وتی: تۆ بۆ ده‌نگ نا‌که‌یت کاتیک كه‌ قورئانه‌كه‌ دینیته‌ هه‌یوانه‌كه‌؟! باپیرم له‌ پرا هه‌لسا و له‌سه‌ر شوینی خۆی دانیشتن. باش هه‌ستم به‌وه‌ کرد قورئان ته‌وانیکی زۆری هه‌یه‌ كه‌ نه‌وه‌كان و سه‌دان نه‌وه‌ به‌ دوا‌ی یه‌كدا بکات به‌ سه‌رباز و به‌شه‌ریان بدات و بیانکات به‌ قوربانی خۆی. سه‌ربازه‌كان شه‌رح و ته‌فسیریان ناو‌بیت و هی ئەوه‌ نین كه‌

قسه و باسه كانيان بۆ شل و شيكاري بكريته وه. سهربازه كان فرمان و ئه مريان ده ويئت. فرمان و ئه مريش له بورهان و لوقمان دووره!

له دهوراني حوجره دا به هادارترين و سهركه وتووترين خويندن ئه وه بوو كه فهقييهك بتوانيت له شاري مه كه يان مه دينه ده رسي دين بخويئيت. ئه مه ئاوات و ئاره زووي فهقييه. له دهوراني زانكوي سه لاهه دين ئاوات و ئاره زووي قوتابيه كان بوو كه له زانكوي سوربوني فره نسه يان ئوكسفوردي ئينگليس زانسته كومه لايه تيه كان بخويئن. نه وه كان هه رده م بۆ كان زاييني ناوه كان خويان ئاماده ده كهن. ئه مه پيي دهوتريت دهستي كردني نه وه كان. دهستي كردني نه وه كان به ده مي ناوه كان. كه سيكي وه ك ماموستا ئه حمه دي موفتي زاده، نه وه كان بن دهستي خوي دهستي خوي كرد و ئيتر كه سيك نه هات له نيو ئه وه نه وه كه له ناوي موفتي زاده فراوانتر بيت. ناسري سوبحاني ههروه ها به ده مي خوي نه وه كان پاش خوي دهستي كرده وه و كه سيك له پاش ئه وه نه هات. دهستي كردن، ده رمالي كردن و به رمالي كردن ده گه يه نيئت. نه وه كان له بن دهستي كه سيك گهوره بوون، ئيتر هه ر له بن دهست و ده مي ئه وه ناوه قورباني ده بن.

بينايه يان ساخت و سازي حوجره ي موحه ممه د ئيقبالي لاهوري به دم و ده زگايه كي نوئي له په روه رده ي ئيسلامي له پرژه ه لاتي كوردستان ده ناسرا. له بهر ئه وه ي كه ئه وه بينا و بونيا ده وه ك حوجره يه كي كۆن نه بوو. سالونيكي ژير زه ميني هه بوو كه بۆ وه رزش بوو، ته به قه ي دووه م ژووره كان خه و و خواردن بوو. ته به قه ي سيه م مزگه وت و هولي دانيشتن و كتبخانه و ژووره كان خويندن بوو.

دهستي كردن و دهستي بوون، پرژه و پرۆسه يه كي زۆر كاريگه ر و ليده ره. فهقيكان له ناوه ها بونيا ديك ئيتر هات و چوي مزگه وتيان نه ده كرد. حوجره به شيكي جيا و دوور له مزگه وت بوو. ئه وه نده ي كه شويينيكي په روه رده ي فه رمي بوو، ئه وه نده شويينيكي پيرۆز نه بوو. له بنه رته وه ئه وه هه وا و هه سته ي كه له پشت و ناوه پوكي هات و چوكاني ماموستا كانه وه ده هاته ناو حوجره و ده رووني فه قيكانه وه، گه شه ي به مه ده نيه تي پرژئاوايي ئه دا تا رۆحانيه تي قورئاني!

براكاني من كه له قوتابخانه كان كۆماري ئيسلامي ئيران خويندويانه، ئيتر زۆر بويان سهخت و نارچه ته بتوانن كه له ئه ده بي فارسي و ئه وه ي كه له ئيران باوه خويان دوور بخه نه وه. براكاني من " دهستي " ئه ده بي فارس بوون، ئيتر به تلفيزيون و كتبخانه كان و فيلمه كان و نوكته كان و سه رجه م ئه و شيوانه ي كه ئيراني جه ماعه ت پيي قسه ده كات و پيي پيده كه نيئت. نه وه كان كورد دهستي ئه ده بي فارسي بوون. ههروه ها فه قيكان له ژينگه يه كدا ده ژين كه دهستي ده ورووبه ري خويان ده بن و له ده وري ده سته كاندا ده سوورپينه وه. دهستي ئه وه ناوانه ده بن كه له ده ورووبه ريان باوه. ماموستا كان حوجره هه رده م بۆ ئه وه ي كه ناوي ماموستايه كي شاره زا باس بكهن، باسي ناسري سوبحاني و ئه حمه دي موفتي زاده يان ده كرد. يان ئه وانه ي كه له ده وري حيزبي ديموكراتدا ده ژين، ناوي عه بدولپرهماني قاسملوو نه ك وه ك نمونه يه ك، به لكو وه ك

ناویک دەیناسن که بۆ هەمیشە نەوہکانی کورد دەم و دەستیانی پێوہ خەریک بکەن. ئەمەییە دەستی کردنی نەوہکان.

ئەو کەسانەیی که دەچن بۆ سەرگۆری ناوہکان و بیرەوہری بۆ خۆیان دروست دەکەن، بۆ ناچن بە شوینی ئەو رێیانە که ناوہکان توانیان قورساییی بۆ پستەکانی خۆیان دروست بکەن؟ چرکەییەک تەوانی ئەوہیان نیە که وەک موخەممەد لە تاریکی ئەشکەوتیک تەنیا بمیئینەوہ، بەلام پێیان خۆشە که برۆن بۆ مەدینەییەک که مەنەوہرەییە! من ئەو کەسانە که بۆ شوینی (منور) دەگەرین بە دۆستی خۆم نازانم. ئەوانە نەوہییەکی دەستی و بێ تام و پووچەلن. وەک خەرمانیک کا که بتەوێت ئاگری پێ بکەیتەوہ، ئەو خەرمانە بۆ ساتیکی کەم تین و گەرما دەبەخشیت، لەبەر ئەوہی که زوو دەسووتیت، ناتوانیت که شەوێکت بۆ گەرم و پووناک رابگریت. هەرەھا زۆریک لە ناوہکان وەک چەقۆی دەمکول هەتا پێستیکت بۆ ئەکەنیت، دەبیت سەد جار لە هەسانی بەدیت. هەرەھا ناوہکان وەک ئەو خەرمانە کایە و ئەو چەقۆ دەمکولە، تا نەوہییەک ئامادە دەکەن و رۆشن و پووناکیان دەکەن و دەیانگرنەوہ، دەبیت که خۆیان سەد جار لە هەسان بەدەن بۆ ئەوہی که تیز و ئامادە بن. هەندیک چەقۆ هەییە که ئەگەر بۆ جاریک لە هەساندرا، چەند پێستت بۆ دەکەنیت!

ناوہکانی کورد چ ئەوانەیی سیاسی و چ ئەوانەیی دژی سیاسییەکانن، وە چ ئەوانەیی که باسی مۆدەرنیت دەکەن، بەوہ ئاگادار دەکەم که بەرمال و دەرمال بۆ خۆتان دروست مەکەن و نەوکانی کورد " دەستی " بەرمال و دەرمالی خۆتان مەکەن.

کات و دەورەییەک که لە شاری سەرپێلی زەھاو بووم، هات و چۆی مالی دوو مامۆستام دەکرد، یەکیک مامۆستا حەبیب و ئەوہی تر ئاغای لورستانی بوو. بۆ ماوہییەک هات و چۆی مال و کۆلانی ئەوانم کرد و وازم هینا. پاش ئەوہی که چوومە شاری پوانسەر، هات و چۆی مامۆستا مەهدی مورادیم دەکرد. چەند شەو چووم بۆ مالی، ئەو چەند شەوہش وەک مورید یان قوتابی نەدەچووم، بەلکو من باسی دینم دەکرد و ئەو باسی بێ دینی دەکرد. لە شاری هەولێر هات و چۆی مالی هیچ مامۆستایەکم نەدەکرد و هاشووی یەک کەس لە ناوہکانم نەدەکرد. ئەو کاتە قوتابیەکان دکتۆر فەرہادیان میوانداری دەکرد یان دۆستی مامۆستا رێبوار سیوہیلیان دەکرد، بەلام من بەس لە سەر رێگە یان لە زانکۆ لەگەڵ مامۆستا رێبوار یان مامۆستا حەمید قسەم دەکرد. لەو دەورە که لە هەولێر بووم، سەرم نەکردە مال و دلێ هیچ مامۆستایەکدا. لە راستیدا من زۆر خۆم پارێزگاری دەکەم لەوہی که دەستی یان بەرمالی و دەرمالی ناویک بجم. نەوہکان و ناوہکان لە ئەدەبی رۆژھەلاتی بەرەو ئەدەبی شیخ و دەرویشی دەچن. من بروام بە ناوی خۆی مەزن هەییە و خۆی مەزن تەوانی ئەوہی هەییە که نەوہییەک دروست بکات که ئەدەبی بەرمالی و دەرمالی تێدا لاواز بێت و سەرجم نەوہکان ببن بە شیخە پلە بەرزەکان.

گەر مرقۇئىك ويىستى دەرمالى و بەرمالى كەس نەبىت، ناچارە كە خۇى خاوەن تەككە و ديوەخان بىت. ئەوانەى كە توخم و تۆيان لە پشتى باوكانى خاوەن و خاوەندارهوۋە پاسەوانى نەكراوۋە، پشتيان لە پىش سىنگيان ئەچەمىتەوۋە!

دنگ و ميل لە دەست و کوتاندا

دوازده عيلم

لە ئەدەبى قورئان باسى دوو دەست دەكات كە تەوانى ئەوۋى ھەيە نەوۋەكان بگرىتەوۋە، يەككى خاۋى مەزنى، دووھەم كىبى قورئانە. خاۋى مەزنى دەفەرمىت كە قورئان رەحمەتئىكە بۆ ھەموو. من دەگەپام بزىنم كە سەر و كانى ئەم رەحمەتە لە كوئىيە؟! بۆ ئەوۋەش لە نىو سوورەتەكانى قورئان دەگەپام و خۆم پىوۋە خەرىك دەكرد. ھەرچىم دەكرد كە شتىك بدۆزمەوۋە، ھىچم بە نىبب نەدەبوو. مامۇستاكان و مەلاكانى حوجرەى موھەممەدى ئىقبالى لاهورى ئەو رىبازەيان باو كرىبوو كە فەقى دەبىت لە سەرف و نەحوۋە دەم و دەستى خەرىك بكات و لە رىگەى ناسىنى وشەكان و ئەدەبى عەرەبى بەو شايستەيىە بگات بۆ ئەوۋى كە قورئان بۆى بگرىتەوۋە. لە پاستىدا لە بەرەتاوۋە ھەولئى ئەوۋەمدا كە منىش وەك ھەر فەقىيەك دەست بە خوئىندى دوازده عيلم بكەم و لە رىگەى ئەو زانستانەوۋە بتوانم كە ئاشنايەتى و دۆستى لەگەل قورئان دروست بكەم. بەد ئىقبالى من ئەوۋە بوو كە كەسىك نەبوو دەستم بگرىت و پىم بلىت: وەلاھى كاكە گيان ئەو سەر و چاۋەى تۆ ھى ئەوۋە نىە كە بە شوئىنى دوازده عيلم بكەوئىت! مەبەستم ئەوۋەيە كە روومەتناس و ناوچاواناسىك نەبوو كە رى لە كەلەگارپىگە (گارپىگە) لىم بەدەرىخت.

لە دەورانىك كە لە حوجرەدا لەبەر دەستى مامۇستاكان و مەلاكان ھات و چۆم دەكرد و خەرىكى دىن و دىنناسى بووم، كول و ھىلاك ببووم. بە خۆم دەوت: ئاخىر تۆ ژىر و بىرت لە كوئىيە؟ تۆ سەردەمىك بۆ ناسىن سەرت كرده شىرازدا و ئىستەش بۆ ناسىن سەرت كرىوۋە نىو سەرفى عەرەبىدا و خۆت ھىلاك كرىوۋە. دەروونم گوراپىگورپ منى لەو ھىلاكەتتە ئاگادار دەكردەوۋە. گوراپىگورپ يانى بەر بەردەوامى.

پۇزىك لە بەردەستى مامۇستا فاروق وانەى فقھمان دەخوئىند و مامۇستاش لەبەر سەرما و بەفرى زستان خۇى پىچابوۋەوۋە، جارىبەجار پاش ئەوۋى كە وانەكان تەواو دەبوو، بە دەمى بە پىكەننەوۋە قسەيەكى دەكرد و ئامۇزگارپەكى فەقىكانى دەكرد. قسەكانى چوۋەسەر چۆنىەتى تىگەيشتن لە قورئان " مامۇستا وتى: بۆ ئەوۋى كە فەقى قورئان تىبگات دەبىت كە ئەسبابى نزول شارەزا بىت، مەبەستم ئەو زەمىنە و ژىنگەيە كە ئەو ئايەتەى تىدا دابەزىوۋە. " مامۇستا باسى لە گرنكى علومى قورئان كرى و بە زانستىكى بەھادارى ناوبرد.

هسته‌کانم ئه‌وه‌نده‌ی که په‌رۆشی ئه‌وه بوو بزانیته، ئه‌وه‌نده‌ش منی له هیلاکه‌تی ئاگادار ده‌کرده‌وه. هه‌ستم کرد که ئه‌گه‌ر به قسه‌کانی مامۆستا بیته، من پێگه‌یه‌کی زۆر دوور و درێژم له پێشه و به ئاسان به ئه‌نجام ناگه‌م.

مامۆستاکان به قسه و ئامۆژگاریه‌کانیان منیان ده‌جهراند و ده‌چزاندوه. زۆر خال و چالیان به ئیمه ده‌وت که چون له زانستی دین سه‌رکه‌وتن به ده‌ست به‌ینین. له‌وانه باسی ئه‌وه‌یان ده‌کرد که بۆ ناسینی ئایه‌ته‌کان ده‌بیته که پرسته و ئایه‌تی پێشتری ئایه‌ته‌کان و ئه‌وه‌ی که له پاش ئایه‌ته‌کان هاتوه به باشی لیک بده‌ینه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌بیته که به وردی و وریایی ته‌واوی ئه‌وه قسه و باسانه‌ی که له سه‌ر ئه‌وه ئایه‌ته هه‌یه لیک و پێکی بده‌ینه‌وه و به ئه‌سبابی نزول و چیرۆک و په‌راویزه‌کان و سه‌رف و نه‌حو و وه‌رگێران و مانا، جوان جوان بیکه‌ینه‌وه و ژینگه‌یه‌ک بۆ دۆستی و ناسین دروست بکه‌ین. ئه‌م شیوه زۆر به لای منه‌وه سه‌خت و قورس بوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه ئایه‌تانه یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه که کیتابی خوا موبینه: الر تلک آیات الکتاب المبین (یوسف ۱) وه ئه‌وه ئایه‌ته که خوی گه‌وره ئاسانی ده‌ویته و سه‌ختی ناویته: یرید بکم الله الیسر و لا یرید بکم العسر(البقره ۱۸۵) وه ئه‌وه ئایه‌ته که خوی مه‌زن ده‌یه‌ویته که پاکتان بکاته‌وه.

سه‌ری مرۆف که خه‌ریک به خویندن ده‌بیته، چه‌ند وینه‌یه‌کی له لای مندا هه‌یه، یه‌کی له‌وانه ئه‌وه‌یه که سه‌ری مرۆف وه‌ک خانوو و کوولانه‌ی هه‌نگ له یه‌ک کاتدا ده‌یان هه‌نگ له ده‌وری دین و ده‌رۆن، هه‌روه‌ها سه‌ری مرۆف له یه‌ک کاتدا ده‌یان وشه و پرسته و وینه له ده‌وری دین و ده‌رۆن و ده‌وریان گرتوه، ئیتر یان که‌له‌که‌له‌ی له ده‌ور ده‌که‌ن، یان ده‌یان‌ه‌ویته که بونیاد و به‌ره‌میکی دیاری تیدا دامه‌زرینن.

وینه‌یه‌کی تر که بۆ من به‌ها‌داره، سه‌ری فه‌قی یان قوتابی وه‌ک دنگ و میل¹³ چه‌ند به‌ره‌میکی تیدا بکویت و بنه‌ویته که بۆ پێداویسته‌یه‌کی تر ئاماده‌ی بکه‌یت و بیگرته‌وه. وه‌ک ئه‌وه ده‌سک و هاوه‌نه‌ی که ژنه‌کان گیاکانی تی ده‌که‌ن و ده‌یکوتن و ده‌یگرنه‌وه و بۆ خواردنه‌کان و به‌ره‌ماکانی خویان که‌لکی لێ وه‌رده‌گرن.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که هه‌ستم ده‌کرد له حوچه ده‌وری سه‌رم زۆر قه‌ره‌بالغ و هه‌رایه، هه‌وره‌ها هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که وه‌ک دنگ و میل سه‌ر و ده‌روونم به ده‌ستی‌که‌وه ده‌کوتریت و ده‌گیریته‌وه.

دوزه عیلم به ده‌سته ناویکی وه‌ک: صرف، نحو، بلاغه، منطق، حدیث، تفسیر، علوم الحدیث، اصول الفقه، عقیده (کلام)، آداب مناظره، تاریخ الاسلام، اخلاق، ریاضیات، فلکیات (نجوم) و فلسفه (حیکمه‌ت) ده‌وتریت.

ژن بۆ ئه‌وه‌ی که گژ و گیاکان بگریته‌وه، که‌لک له دنگ و میل وه‌رده‌گریته. به ده‌ست و خواستی خوی وه هه‌رچی که بویت تیکه‌لی ده‌کات و ده‌یگریته‌وه. هه‌روه‌ها زاناکان و داناکان په‌وش و

¹³ _ دنگ و میل، ده‌سک و هاوه‌ن.

پهروه‌ده‌یه‌کیان دروست کرد که بریتی بووه له " دوازده زانست" بو ئه‌وه‌ی که فه‌قی بکاته مه‌لا و بیگریته‌وه. به‌لام خوی گه‌وره بو ئه‌وه‌ی هه‌نگوین به هه‌نگ دروست بکات، وه‌حیی پی ده‌کات. که‌وایه کوتان و وه‌حی بو گرتنه‌وه‌ی دوو به‌ره‌م، دوو شیوه‌ی تاییه‌تیه بو ئه‌وه‌ی که بیگریته‌وه. کوتان به ده‌ست، وینه‌یه‌کی زور ئاسان و پوون و دیاره، وه گرتنه‌وه‌ی هه‌نگوین له ده‌روونی هه‌نگ زور نائاسایی و ناروون و نادیاره. که‌وایه ده‌بیت دوو ده‌ستی خاوه‌ن بو گه‌یاندن و په‌روه‌ده ده‌ربخه‌ین، ده‌ستیک که ده‌ستی مرؤقیه، وه ده‌ستیک که ده‌ستی خاویه و به وه‌حی و شیوه‌ی نادیار به به‌نده‌کانی خوی ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌یانگریته‌وه.

سه‌رف و نه‌حو بو من به‌س دوو وانه نه‌بوو، دوو زه‌وی بوون که باب و ده‌رگاگان زور له نیویدا فراوان بوو. من ده‌بوو که بابه‌کان و ده‌رگاگان شاره‌زا بجم و له‌گه‌لیان ئاشنا بجم. هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که خوم به له‌شمه‌وه له بابه‌کان و سه‌رفکردنه‌کان گوزهر بکه‌م. بو من وانه نه‌بوو، به‌لکو جه‌ه‌نه‌می‌ک بوو که به وشه‌کان و پیته‌کان و بابه‌کان و رسته‌کان به دم و ده‌ستی مه‌لاکان رازیندرا‌بوویه‌وه. ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل سه‌رف و نه‌حو ده‌روونی فه‌قی وه‌ک بزمار و ته‌وشی، ده‌روون ده‌کو‌تیت و ده‌یتاشیت.

ئهو ئه‌زمونه وا ده‌کات که ئه‌گه‌ر فه‌قی کتیبیک به ده‌سته‌وه ده‌گریت، ئیتر به‌س کتیب نیه، به‌لکو ده‌روه‌شتیکه که هه‌ر وشه‌یه‌ک و رسته‌یه‌ک، بن و پاسار و پال و ژیر و سیبه‌ر و سه‌ختی و نه‌رمی و تالی و شیرینی تاییه‌تی خوی هه‌یه. هه‌رئه‌مه وایکرد که ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک و رسته‌یه‌ک که له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک نووسرابیت، به لای منه‌وه ئه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ر و ناوه‌وه‌ی دروست ده‌کرد. ئهو زانستانه فه‌قی به ته‌نیا له‌گه‌ل رسته‌کان تیده‌خات و به‌جیی ده‌هیلت و وای لی ده‌کات که له‌و ته‌نیا‌یه هه‌زاران به‌سه‌ره‌ات له ده‌روونی دروست ببیت و که‌س ئا‌گای له‌و به‌سه‌ره‌اتانه نه‌بیت.

هه‌رچون موحه‌مه‌د به ناوی خوی مه‌زن کاریکی کرد مرؤف له ده‌وری خانووی خوا بو خوی بسوورپینه‌وه و بپارپینه‌وه، هه‌روه‌ها ئهو قورئانه وای له فه‌قی و مه‌لا کرد که بو خویان به ده‌وریدا بسوورپینه‌وه و بپارپینه‌وه. کتیبیک و خانوویه‌ک چیه که ئاوه‌ها مرؤقه‌کان سه‌دان ساله له ده‌وری ده‌سوورپینه‌وه؟!.

نه‌مویست به دوزده عیلم بگیری‌مه‌وه. له راستیدا دوازده عیلم په‌روه‌ده‌یه‌ک نیه که په‌یامه‌ینه‌ری ئیسلام داینا‌بیت، به‌لکو به ئهو ناو و زانستانه‌وه دیاره که چه‌ند سه‌ده دوا‌ی کۆچی په‌یامه‌ینه‌ری ئیسلام دامه‌زراوه، وه ده‌ست و زانستی یونانی‌شی تیدا گه‌شه‌دراوه. له راستیدا خانه‌قانشینی و ته‌کیه‌نشینی و حوجه‌نشینی نزیک له وشه و ناوه‌ندگه‌ری و ئاکادمیگه‌ری یونانیه، به‌و مانا و مه‌به‌سته که یونان موسولمانه‌کانیان بو زانست له مزگه‌وت جیا کرد و هه‌رله‌گه‌ل ئه‌مه‌ش سه‌رچاوه‌ی گرتنه‌وه و به‌خشنده‌یی زانست و ناسین له (مسجد و محراب) جیا و دوور بووه‌وه!.

من ئه‌گه‌ر رۆژیک برۆم بو حه‌ج، بو ته‌وافی که‌عبه ناچم، به‌لکو ته‌وافی ئه‌شکه‌وتی حه‌را ده‌که‌م. له حه‌را بوو که خوی مه‌زن وه‌حییکی نه‌ینی وه‌ک هه‌نگ به موحه‌مه‌د کرد. خوی گه‌وره به شیوه‌یه‌کی نادیار و ناروون و تاییه‌ت موحه‌مه‌دی به قورئان گرتنه‌وه.

دەستەبەھەکی کەم لە ناوەکان پاش ئەوەی کە زانکۆ و کتێبخانە و ناوەندی زۆر ئەگەرین، سەرشکاو و نائومی و تیماو و مەلول دەمێننەو. ئەوانە ئەزانن کە گرتنەو و بەر و دەرھاتی گەورە بەو شیوەیە کە خوا بە ھەنگ و موھەممەد کردی. ئەو ناوانە کە دەست لە زانکۆکان و ناوەندەکان ھەڵدەگرن، دەچن بۆ تەنیاوی و مزگەوت و میحراب و دەستی پارانەو، بۆ ئەوەی کە لەو ژینگە بەخشش بە دەستەکانیان بکریت. ھەرچۆن لە بەرھەتای ئەم نووسینەو بەسی گەلای داری توو و بی م کرد، ئەوھم پوون کرد کە گەلای بی لەبەر ئەوەی کە گەمە بە تیشکی خۆر ئەکات، بەر و بەخششی پیناکریت و سیبەرھەکی مەر و مرقۆفی ماندوو لە بنی خۆی ئەلاوینیت. ھەرھەھا دەستەبەھەکی زۆر لەو کەسانە کە پاش خویندن و لیکۆلینەوھە ئاکادەمی پوو لە کەژەکان و تەنیاویەکان دەکەن، ئەوانە لە بەرھەتاو ھەک داری بی گەمەیان بە تیشکی خۆر کردوو، بۆیە زۆرەبی زۆریان شکاو و تەوبەکار و لە بەند و دەرددا ژیان زەوی بە جیدەھیلن. ھیلکە کە خۆی کردو، ئەو ژیانیکە لێ دیتە دەرو، بەلام گەر کەسیک بۆ کردنەو شکاندی، ئەو ئیتر بۆ جاریک قوربانی کراو. ھەلە و گەمەبەھەکی چکۆلە، مرقۆف بیمان و بی بەھا دەکات.

خوینەری و ھەرگری لە پیگە فەقێ کاریکی ئاسان و ئاسوودە نیە. نەزانی کە قورئان چ ئایەتیکە یان سوورەتیکە بۆ من بەھای ھەبە؟ ئەمبەر و ئەوبەریم لیک دەدایەو. ھەرچیم دەکرد کە سقە بە قسەبەھەکم بکەم نەمدەتوانی. ھەستم دەکرد کە ھەک میل و دەسکە دەمکووتیت و دەمگریتەو. بەرھەتاکان کە قورئانم دەخویندەو، فشم بە یەعقوبی پەيامھینەر دەھات کە بۆچی بۆ یوسفی کوری گریاو و لەبەر یوسف کویر بوو؟! بۆ من پرسیار و سەیر لێ ھاتن بوو کە یەعقوب ئەگەر ئەیزانی یوسف دەبیتە پاشا، بۆچی بۆی گریاو و بۆی کویر بوو؟! بۆچی پەيامھینەری خوا دەبیت کە کویر ببیت؟! پاش ماوہبەھە کە قورئانم زیاتر خویندەو، دوو قسە یەعقوب بۆ من گرنگ بوو، یەکیک کاتیک کە براکانی یوسف دینەو و دەلین یوسف گورگ خواردوو یە ھە کاتیک کە لە میسر دینەو و دەلین براکەمان دزی کردوو. یەعقوب دەلینت: قال بل سولت لکم أنفسکم أمرا فصبر جميل عسی اللہ ان یاتینی بهم جمیعا انه هو العلیم الحکیم (یوسف ۸۳) لە ھەردوو کاتدا یەعقوب یەک قسە دەکات و ئەزانیت کە ئەمە چیرۆکیکە کە بەردەوامی ھەبە و خوای گەرە کووتایی خوشت دەکات. من فشم بە یەعقوب دەھات، بەلام پاش ئەوەی کە ئاگاہ بووم کە یەعقوب لە دوو کات یەک قسە کردوو، زانیم کە یەعقوب زانا و ئاگاہ بوو و من نەزان بووم و بە ناحەق گالتەم بە یەعقوب کردوو. لەگەڵ ئەویدا ھۆی گریانەکە یەعقوب بۆ من بەھای ھەبوو، بۆ زانیەک و ئاگاہیک دەبیت ئاوہا بگری؟! ھەرھەموو وایاندانیاو کە یەعقوب بۆ یوسف گریاو. ھەستەکانی من دەبوت کە یەعقوب بۆ یوسف نەگریاو، ھەستەکانم دەیانەوت کە یەعقوبی زانا و ئاگاہ بۆ ئەو گریاو کە بۆ خوای گەرە خستوو چیرۆکیکەو کە ئاوہا دوور و دریزە و ئەوئە دەردی تیداو و کردوو بە خاوەنی کۆمەلە کوریک کە ناوبانگی خراپەیان دنیا دەگریتەو!؟

قورئان ئاوہا سەرۆمیشکی منی بە خۆیەو خەریک دەکرد و یەک بە دوا یەک بە شوینی ئایەتەکان و پستەکان و وینەکان و چیرۆکەکان دەکەوتم. من بۆ ماوہی کەمتر لە سێ ساڵ لە

حوجره بووم، بهلام بۆ ماوهی ده ساله که سهرومیچکم بووته شوینی هات و چۆی وشهکان و پرستهکان و چیرۆکهکانی دین و لهگهڵ دهسته دهستهی ناوهکانی تر و باسهکانی تر تیکهڵ بووه.

قورئان به پوونی دهريدهبرپیت که زانست و ناسین و حکمهتی گهوره له لایهن خواوه به بندهکانی دهبهخشریت. شیوه و کههرسته و دهستی ئهو بهخششه دیار نیه.

ئهو شیوهی که قورئان بۆ بهخششی زانست باسی لیوه ئهکات، منی به خۆی گرت و زۆر پیم خوش بوو که بهو شیوه له ناسین نزیک ببهوه. کیشهکانی من ههر له ئاوارهیی و ههژاری و نهبوونی مامۆستا تا ناتهوانی دهروونی خۆم، پالیان ناوه به منهوه که بهو پڕی و پڕیازه دل خوش بکهم.

زۆریک له نووسهههکان و قسهکههکان به چهند شیوهی ئاشنا قسهکانیان بلاو دهکهنهوه. بۆ نمونه چهند ئاههنگی فۆلکلۆر له موسیقای کوردی ههیه و زۆر له گۆرانیییژهکان ئهو ئاههنگه فۆلکلۆرانه به شیوهی دهبرپینی خۆیان ههلهدهبژیرن. ههروهها زۆریک له نووسهران و قسهکههکان که له پڕی فۆلکلۆر بۆ دهبرپین وهردهگرن وه که له شیوهی فۆلکلۆر و ئاشنا بۆ دامهزراندنی ئهدهبی خۆیان وهردهگرن. ئهدهبی نووساری کوردی چهند شیوهیهکی دامهزراندوووه که وهک شیوهی نووسینی فۆلکلۆری ناسراوه و نووسهههکان له پڕی ئهو شیوهی چوونانهوه خۆیان دهردهبرن و دهنووسنهوه.

قورئان به نووسراوهیهکی بههادار دهناسم، له بهر ئهوهی که ئهدهبیکی تاییهتی بۆ خویندن باو و بلاو کردوو، ئههه نیشانهی ئهوهیه که خاوهنیکی بهرز و بلند له پشتهوهی ئهم نووسینهوهیه. قورئانخوین دهبییت که لهشی پاک و خاوین بییت و ئهو کهسهی که دهبخوینیت دهبییت که دهستنوویژی ههبییت. ئهو جلانهی که له بهریهتی دهبییت پیک بییت و لهشی داپۆشیبییت، ههروهها نابییت که بهههراویهک خۆی پان بکاتهوه قورئان بخوینیت، دهبییت به جوانی له نیو دهستهکانی بیگرییت و بهپڕیزی بزانییت، دهبییت که به وردی و نهرمی و یهک به یهک پرستهکان بخوینیت و ههست بهوه بکات که له بهران بهر کتیبیکی گهوره دایه. گرنگتر ئهوهیه که دهبییت ئهو کتیبه بهردهوام بخوینیتهوه.

له ههر دهورهیهک من تهیمانیکم له پرستهکان و وشهکان دهچنی و بهو پرستانهوه کارم دهکرد و بهو پرستانهوه خۆم شل و سفت دهکردهوه. له دهورانی زانکۆی سهلاحه دین من له ئهدهبی قورئان دوور بووم و ههولێ ئهوه مدهدا که که له پرسته مروقیهکان بۆ تهیمان و ئهدهبی خۆم وهربگرم. بۆیه له بهران بهر زاناکانی بواری زانسته کۆمه لایه تیهکان خۆم به دۆست و ئاشنا و قوتابی دهناسیهوه. خواستی ئهوه م ههبوو که به هاوکاری ئهدهبی پۆژئاوا، ئهدهب و تهیمانیکي دیار و جوان ببهستمهوه.

چیخ و تهیمان

من پيشتر باسى تهيمانم كرد. تهيمان كوّمه لّيك نهيجه يه كه ناوه كهى بوّشه و پيكه وه به بهنى خورى بهستراوه. تهيمان له لادّيه كان لهسه ر داره پرا دروستى دهكهن و سروت و قورپ بهسه ردا ددهن. تهيمانه كان به دهستى دهسته يهك كهس به كو دروست دهبيت، به تاييهت منداله كان، له بهر ئه وهى كه شل و سفت بوونى تهيمان زور گرنگ نيه. نهيجه كانى تهيمان به بهنى خورى مه پ و بزن ده پيچر يته وه.

فهق يكان و قوتابيه كان ئاوه ها فير كراون كه هه ر نووسه ريك و ليكو له ريك كه لك له بير و پرا و بوچوونى دهسته يهكى تر له نووسه ره كان وه رده گرييت و ناوى ئه وان تي كه لى ناوى خوى دهكات. ئه و جو ره نووسينا نه وهك تهيمان يكه كه چهنده كهس بو دروست كردنى دهستان تى خست بيت.

من له دهورانى حوجره و زانكو باوه پرم به وه هه بوو كه فهقى يان قوتابى هه ر هه و ليك بو ناسين ده دات، ده بيت كه ناوى ئه وانى ترى تي دا تي كه ل بكات و به هاوكارى ئه وانى تر تهيمانى هوشى دروست بكات و خوى بگريته وه. بو يه دهوره يهك شي عرم دهوت و دهوره يهك چيرو كم ده نووسى و ده مه ويست كه خوّم وهك ئه وانى تر له پيگه ئه وان ده ربخه م.

له ئه م گرتووخانه يه چيخ و ئه ده بى دروست كردنى چيخ، شوينى تهيمانى گرته وه. چيخ له موى بزن و نهيجه ي پته و و ناوپر دروست ده بيت و به دهستى پيرى پيره ژنه كان له ته نيابى دروست ده بيت. ئه مه يه كه چيخ و تهيمان دوو بهستنى جياواز و پيچه وان هى يه كدين. ژيره كان و خاوه ن بيره كان ئه زانن كه من باسى چى ده كه م.

له گرتووخانه ي و لاتى ئينگليس گرتنه وه به دنگ و ميل بو من وهك وي نه يهك بوو كه به هايه كى زور فراوانى هه بوو. هوى ئه وه ده گه ر يته وه بو ئه وه كه ميل به توندى لى ده دات و ده كوتيت و ده گريته وه. هه روه ها گرنگى دنگ و ميل له وه يه كه ده توانريت چهنده جو ره ي جياوازي گيا له گه ل يه كدى تي كه ل بكرين و بكوترين و بگيري نه وه. منيش به ناوى خواى مه زن ئه م نووسينه م كرده دنگ و ميليك بو گرتنه وه ي ناوه كان و وي نه كان. له راستيدا گرتنه وه به دنگ و ميل كاريكه كه ژنانه يه و له ئه ستوى ژنه كانه كه گيا كان و بو نه كان له گه ل يه كدى تي كه ل بكه ن، له بهر ئه وه ي كه ژنه كان له كاتى جياواز و له پيوستيدا قسه كان و باسه كان تي كه ل ده كه ن و بو خواستى خويان به ره مه ي جياواز ده گرنه وه.

كوتانى دنگ و ميل بو ژن، هه روهك ري سانى خورى به ته شيه. وشه بو ژن له نيوان ده ست و ده مى ژنه. هه روهك ته شى و دنگ و ميل كه له نيوان ده ست و ده مى ژنه. به لام وشه بو پيا و له نيوان دل و ده مه. ژنه كان به هاوكارى كه رهسته كان و به ئامراز كردنى به ره مه مه كان بو گه يشتن و چوون بو خواسته كانيان، ده ست و ده م ئه جو و لي نين. كو يله كردن و ئامراز كردن له بنه چه قه وه كار و نه ينيه كى ژنانه يه بو ژيانى با شتر و خو شتر. به لام به سه رباز كردن، كار و نه ينى پيا وان هيه. هه ر له بهر ئه مه يه كه ده ست و ده مى ژن ته وان و كاري ي وهك ته شى و دنگ و ميله. له گه ل ئه وه ي كه ئامرازه، به كوتان و ري سانى به رده وامى و تي كه ل كردن به خواستى خويان ته وانى ئه وه يان هه يه كاري گه رى فره له نه وه كان بكه ن.

زۆرپىك لەو كەسانەى كە لە كوردستان كيشەى دەروونى و ليشيوانى دەروونيان ھەيە، ژنەكانى كە سەردانى مەلا عەلى كەلەك دەكەن. مەلا عەلى بە دەم و دەستى، دەروونى ژنەكان دىننەتە سەر خۆى. ئەمە بەلگەيە كە مەلاكان تەوانى ئەوھيان ھەيە كە دەروونى ژنەكان خاوەندارى بكەن. بۆيە ژنەكان ھەك پياوھەكان خۆشەويستيان بۆ دىن نيە. لەبەر ئەوھى كە دىن تەوانى ئەوھى ھەيە كە تەشەنە بكاتە دەروونى ژنەكانەوھ. ئەو كەسانەى كە لە بواری دىندا دەخوينن، دەروونيان زۆر فراوان دەببیت و تەوانى ئەوھيان ھەيە كە ھەستەكان و ھەناسەكانى ژن و پياو بخويننەوھ. ئەمە ھېزىكە لە پستەكانى دىن بە فەقئىكانى دەبەخشىت.

ئەو كەسانەى كە بۆ ماوھىەك لە حوجرەكان و ناوھندە دىنيەكان خەرىكى خويندن بن، ئەوانە دەروون و ھەستەكان و ھەناسەكانيان زۆر فراوان و گەورە دەببیت و دەتوانن كە بەسەر زۆر لە ھەستەكانى مەرقەھەكانى تر زال ببن. ئەو كەسانەى كە لە ناوھندەكانى دىنى و حوجرەكان دەخوينن، دەروونيان تەوانى ئەوھى ھەيە كە ھەك دنگ و ميل بەرھەمەكان بكوتن و بە خواستى خۆيان و بۆ خواستەكانى خۆيان بىگرنەوھ.

كودتاي سياسى و دەروونى بۆ يەكپەكەنگ و يەك بۆن كردن

خوينەرى ژير ئەو پەرسىارە دەكات كە من پاش ئەو ھەموو سالاھە كە لەگەل دىندارەكان و بئى دىنەكان دۆستيم كردووه، چۆن ئاوەھا لەم گرتووخانەيە دىن دەسلاتی گرتە سەر ھەر ھەمووى دەروونى من، وە چىرۆكەكان و وینەكان و ناوھەكان و پستەكانى بۆ بەرژەوھەندى خۆى گرتەوھ و كەردىە ناو دنگىك و بە دەسكەى خۆى كوتاي؟!

پستەكانى دىن كودتايان لە دەروونى من كردووه و دەروونى منيان لە ژير دەستى خۆيان گرتووه. مەبەستم ئەوھىە كە ئەو خوينەرانە دەتوانن باسى ئەوھە بكەن كە ئەمە كودتايەكە كە دەستەيەك پستەى دىنى كە ھەك كۆنە فەرماندە لە دەروونى من ماونەوھتەوھ، كەردوويانە!.

كودتا لە سياسەتەوھ پەروى داوھ. كەسانىك كە لە كۆشك نزيك و دەسلاتيان ھەيە، دەتوانن كە بە خواستى خۆيان باروودۆخ لە دەست بگرن و بەسەر دەستەيەكى تر زال ببن و لەناويان بەرن. كودتاكان، فەرماندەكان و سەربازەكان دەيەكەن. ھەرۆھە باروودۆخىك لە دەروونى بىرمەندان و نووسەرەكان و نەوھەكان و ناوھەكان دروست دەببیت، بەو شىوھە كە لە ناكاوھ دەستەيەك لە پستەكان بەسەر دەستەيەكى تر لە پستەكان شۆرش دەكەن و دەيانكۆژن و بە كودتايەكى دەروونى، دەسلاتی دەروونى ئەو كەسە لە ئەستۆى خۆيان وەرەدەگرن. كاتىك كە نووسەر يان بىرمەندىك لە قەيران و كارەساتىكى ھەزرى و ھەستى ئەمىنەت و توورە دەببیت و چارەسەرى بۆ نادۆزىتەوھ، بە گەرانەوھ بۆ لاىەك يان بە كودتا و تىكەدانى بەرھەيەك، خۆى و دەروونى خۆى دادمركيننەتەوھ.

پەرسىار ئەوھىە كە كودتاكان كەى پەرو دەدەن و چ جۆرە كەسانىك بۆيان ھەيە كە كودتا لە دەروونيان پەرو بەدات؟. باسى ناوى فەردرىك نىچە دەكەم ھەك كەسىك كە دەستەيەك لە پستەكانى دەروونى كودتايان لەسەر ئەو دەستەكانى تر كەرد و دەسلاتی ئەو كەسەيان لە

ئەستۆی خۆیان وەرگرت. نیچە لە منداڵیەوه برۆای بە عیسا ھەبوو و دەچوووە کلیسا و ناوی وەک قەشەییەک دەکردوو. کەوا یە کەسێک بوو کە ١_ پستەکانی زانیو. ٢_ برۆای بە پستەکان ھەبوو. پاش ئەوێ کە دەستی بو کتیبەکانی تر دەبات و کۆیەک باس و پرس و ترس دەروونی دەگریت، برۆا لە دەروونی نامینیت و دژایەتی پستەکان لە دەروونی دەست پێ دەکات. کاتیک کە فەلسەفە دەخوینیت، دەستەییەک پستە بەھیز لە دەروونی دەچیت و بو ھەمیشە خاوەنداری دەروونی نیچە لە ئەستۆی خۆی وەر دەگریت و بەسەر پستەکانی کتیبی ئینجیل زال دەبیت.

کاتیک کە کودتایەکی سیاسی دەکریت، ترس و ھەراس و لیدانی کوشندە کەسانیک دەگریت، ھەروەھا کاتیک کە پستەکانی دژی عیسا لە دەروونی نیچە زال دەبن، لیدانی کوشندە دروست دەکەن و ترس و ھەراسیک لە دروونی دروست دەبیت. ئەو کەش و ھەوا بو ھەمیشە لە ئەدەبی نیچە مایەو.

کاتیک چەند گیا کە ھەرکامەیان بۆنیکی تاییەتی بە خۆی ھەیە، لە دنگ دەکوترین بو ئەوێ کە تیکەل ببن، یەکیکیان کە بۆنەکە زالتەر، بەسەر بۆنەکان و گیاکانی تر زال ئەبیت. ھەروەھا نەوہکان کە دەبنە ناوہ ناودارەکان، لە دریزی ژیانیان چەند ناو و بۆنی جیاواز و زۆرجار دوور و دژ لە دەروونیان تیکەل ئەبیت. یەکیکیان چەند لەو بۆن و ئەدەبانە بەسەر بۆنەکان و ئەدەبەکانی تر زال ئەبیت. کەسانیک کە شارەزایانە بۆنەکان و ئەدەبەکان تیکەل بکەن، بە خواست و بۆنی خۆیان دەگەن. کەسانیکیش بو ئەزموون و تاقی کردنەو، بۆنەکان و گیاکان و ئەدەبەکان تیکەل ئەکەن، ئەو کەسانە بو ھەیە بە دەرھاتیکی نەخووزراو بگەن.

دەتوانم کە باسی سەید قوتب بکەم کە پستەکانی قورئان کودتایان دروست کرد و سەید قوتبیان خاوەنداری کرد. سەیری وینەیی سەید قوتب بکەن دەزانن کە ئەو پیاوہ لە بەرەتاوہ ھات و چۆی دەستە کەسانیک کردوو کە خەریکی ئەدەب و چیرۆک و شیعەر بوون. لە وینەکانی ریشی نیە و بۆین باخ دەبەستیت و وینەیی ئەو کەسانە ھەیە کە لەگەل ئەدەبی پۆژئاوا دۆستی ھەیە. سەید قوتب کەسێک بوو کە لە بواری ئەدەبدا نووسینی ھەیە و لەگەل زۆریک لە ناوہکانی بیدین و پۆژئاوایی ئاشنایەتی ھەبوو. مەبەستم ئەوێ کە قوتب زۆریک لە پستەکان کە بی دینەکان وتوویانە، ئاگاہی لی ھەبوو و لە دەروونی ھەبوو. کاتیک کە دەچیت بو ئەمریکا لەسەر کەشتیە کە کودتا دەست پێ دەکات و پستەکانی قورئان بەسەر دل و دەروونی زال دەبیت. ئەو کودتا باروودۆخی لە ئەدەبی ئیسلامیەکانی میسر توند و قورس کرد و زۆر بیر و بزووتنەوہ لەسەر ئەو کودتا دەروونیە کە لە دەروونی قوتب روویدا، دروست بوون.

پرسیار ئەوێ کە ئایا نیچە و قوتب خۆیان بوونە ھۆی ئەو کە ئەو کودتا لە دەروونیان روو بدات؟! خواستی ئەوێ ھەیە کە پستەکان وەک بوونی زیندوو لە دەروونی زیندووی ئەوان جیا بکەمەوہ. لەبەر ئەوێ کە لە قورئان ھاتووہ کە خۆی گەورە ئامازەیی بەوہ کردووہ کە وشەکان زیندوون، ھەروەھا ھاتووہ کە ئیمە پاسەوانی پستەکان دەکەین.

من لهوه دَلْنِيَام كه خَوای مهزن خواستی لهسه ر ئه و كودتايانه ههيه كه له دهروونی نهوه كان پروو ده دات. هه نديك له پهله وه ره كان ماسی زیندوو له ئاو دهرده هینن و هه نديك پهله وه ره ده بیئت كه دان بیژنیته بهرده میان بۆ ئه وهی كه دان به دانه دنوكی لی بدن و بیخون. ئنجا خَوای گه وه ئاگای له وه كه سانهیه كه تهوانی ئه وه یان ههیه ماناكان وهك ماسی له ئاو دهرهینن. خَوای گه وه ره خهیر و شهپر له وان هه نزیك دهكات. زۆریك له قوتابیه كان و فهقیكان هه ره وهك ئه وه پهله وه رانهن كه ده بیئت به دهست دان بكه یته بهریان و به دم هاواریان بۆ بكه یته بۆ ئه وهی كه بیخون!

كه سانیک له فهقیكان كاتیك كه چیرۆكیك ده خوینن و ده یانه ویئت كه فیری ئه دهب و قسه ببن، بهس ئسكلت و ئیسی چیرۆكه كه وه رده گرن و له بهری ده كه ن. كه سانیک تر وردتر دهن و باشتتر له سه رچاوه كان ورد دهنه وه. له چیرۆکی یوسفدا هاتوه كاتیك كه باوكی یوسف ئامۆزگاری به كوره كانی دهكات كه چۆن بچنه نیو شاره وه: و قال یا بنی لا تدخلوا من باب واحد و ادخلوا من ابواب متفرقة (یوسف ۶۷) بۆ باوكی یوسف ئامۆزگاری به دهرگا جیاوازه كان دهكات!؟ دهرهینانی وه لآمی ئه وه پرسیاره بهند و بهسته به وه وه كه ئه وه كه سه كه وه لآمی ده داته وه چی له بهر دهسته بۆ ئه وهی كه له دنگ و میله كه یدا بیکوتییت و وه لآمه كه ی دهرهیننییت. هه ره فهقی یان قوتابیهك بۆ ئه وهی كه به رو بۆمی جیاواز بكوتن و به ره هم به خواستی خویان بگرنه وه، ده بیئت كه دهروونیان زۆر ههست و وشه و وینه و چیرۆکی تییدا هه بیئت. ئه و ژنه ی كه ده یه ویئت به دهسك و هاوهن بكوتییت، ده بیئت كه گیایه کی هه بیئت پپی بكوتییت. به و ئایه ته و داواكاریه ی یه عقوبی په یامهینهر ئه وه م بۆ دهر كه وت كه هیشتا یه عقوب كوره خراپه كانی خۆش ئه ویئت كه ئاوه ها ئامۆزگاریان ئهكات. گه ر باوكیك مندالی خۆی خۆش نه ویئت، ئاوه ها ئامۆزگاری مندالی خۆی ناكات. ههروهك چیرۆکی نوح و كوره كه ی كه داوا له خوا دهكات دهریازی بكات، به لآم خَوای گه وه ره به نوح ئه لیئت كه داوای ناحهق مه كه. من ههستم به وه ده كرد كه یه عقوبیش وهك نوح، ئامۆزگاریهك دهكات كه ئه وه نده خوا خۆشی له و جوړه ئامۆزگاریانه نایهت!

دهسته یه کی كه م له فهقیكان و قوتابیه كان هه ولی ئه وه دهن كه وشه و گیای به هادار و بۆنخۆش له دهوری خویان كۆ كه نه وه بۆ ئه وهی كه له كاتی پپیویست به خواستی خویان بیکوتن و بیگرنه وه. ئه وه دهسته له فهقیانه كه یارمه تی له خه لوه ت و ته نیایی و بیر كردن و نوپژ و بی دهنگی و فرمیسك و یادی خوا وه رده گرن، زۆر جیاوازتره له وه فهقیانه كه سه دان كتیب و فیلم و مامۆستای له دهوری خۆی كۆ كردوه ته وه. لی ره گرنگ ئه وه یه كه ئه وه فهقی یان قوتابیه چ جوړه یهك له ناوه كان و وشه كان و رسته كان له دهوری خۆی بۆ گرتنه وهی خۆی كۆ دهكات وه و کاریان پپی دهكات؟.

له دهوره یهك كه له حوجره ی ئیقبالی لاهوری بووم، ئه وه نده سه رومی شكم لی شیواو بوو، هه نديك باس و بابته تی دوور منیان به خۆیه وه خه ريك ده كرد. مامۆستایهك نزیك به حوجره كه ی ئیمه هات و وتی به فهقیكان كه ده یه ویئت كتیبه كانی بفرۆشییت، هه ره كه س كه ده یه ویئت بیئت بۆ مال و لییان هه لپژیرییت.

منیش چووم و سهیری کتیبیکانم کرد. کتیبیکم تییدا دۆزیهوه که باسی برمودای دهکرد. کتیبیکی تر که باسی ئهوهی دهکرد کابرایهک له ئهمریکا سهروهوی بیست و پینج ژنی کوشتووه. کتیبیکی تر که باسی مونیکا لوینسکی دهکرد، ئه و ژنهی که په یوهندهی نهینی له گهڵ سهروکی ئهمریکا ههبوو. کتیبیکی تر که باسی ئیسرائیل و فهلهستینی دهکرد. ئه و کتیبیکانم هه لگرت و پاره که مدا و بردمهوه بو حوجره.

مامۆستاکان جار به جار لۆمهی منیان دهکرد که ئه و کتیبیکانم که من دهیخوینمهوه باش نیه. مامۆستاکان بهس دهیانهوت باش نیه، ئیتر هیچیان بو وتن و ئامۆزگاری کردن نهبوو. بو خومیش پرسیار بوو که بو من له و دهوره به هام به ناوی برمودا داوه؟! له راستیدا من مابوومهوه که سه ر و چاوم به چ ریازییک نزیک بکه م؟ له هه مان کاتدا ئه گه ر مامۆستایهک له و مامۆستایانه من بو یان به هام هه بایهت، سرنجیان ده دا و له خویان ئه و پرسیاره یان ده کرد: ئه م کوپه پیش سالیک بو دونیاناسی ئاواره ی شاران ببوو، چون ئیسته ئاوه ها مات و کر و کز و بیدهنگ و وه رهس ماوه ته وه؟! کهس ته وانی ئه وه ی نه بوو که ئاوه ها پرسیاریک له من بکات!.

وینه ی ئه و ژنه که گیاکان له دنگ دهکات و به میل دهیکوتیت، وینه یهکی روونه، ئه و ژنه ئه زانیت که چ گیاهک له گه ل چ گیاهک بکوتیت، به لام ئایا قوتابی و فهقیکان ئه زانن که چ جوړه یهک له ناوه کان بکوتن و پئیانه وه خه ریک ببن؟! سادقی هیدایهت، سارتر و کافکا و یونگ و عومه ری خه یام له گه ل چه ند ناویکی تر له گه ل یه کدی له ئه ده بییک تیکه ل دهکات و ده یانکوتیت و ده یانگریته وه. نیچه، واگنر و سالومه و شوپنهاور و عیسا و زه رده شتی له دهنگیک کوتاوه و گرتوویانیه تیه وه. هه ر ناویک بو ئه وه ی که ده ربازی بیت و ئیسک بو خوی بگریته وه، هه ولی ئه وه ده دات که دۆستی ناوه کان بکات و کتیبیکانیان بخوینیته وه و بیر و ژیری له گه ل بیر و ژیره کانی تر تیکه ل بکات و وهک ته یمانیک له هوشیدا ببیه ستیته وه.

دهسته یهک له ناوکان زور ژیرانه تر و ئاگاهانه تر دهست و ده می خویان ده پاریزن و وهک پیره ژنی زیرهک جگه له خوری بزن نه بیت دهست به خوری مه ره وه ناده ن و تیکه لی چیخی خویانی ناکه ن. ئه و که سانه ی که ژیری ورد و ته وانا یان هه یه، دهست بو کتیبی هه ر ناویک نابهن و دهست و ده می خویان به قسه و باسی هه ر که سیک تیکه ل ناکه ن.

له سه ره تاوه من زور شتم تیکه ل کرد بو ئه وه ی که به ناسین و رووناکی بکه م. په نام به قوتابخانه ی فارسی و کتیبخانه ی فارسی برد، په نام بو حوجره و دوازه عیلم برد، په نام بو زانکو و کتیبخانه ی رۆژئاوا برد، ئه وانه هه مووی مانای ئه وه یه که من دهست و ده م و پڕ و ریازی زورم له په ره ورده ی خوم تیکه ل کردووه. پاش ئه و هه موو تیکه ل کردنه وه، له کاری ژنانه (مه به ستم له کاری ژنانه ئه وه یه به دهست دهکوتن و ده م ده به ستن) خوم دوور خسته وه. هه ره ها له هه لبژاردنی ژنانه که رهنگه کان تیکه ل ئه که ن خوم دوور کرده وه.

باسی دنگ و میل بو ئه وانه باشه که ئه رکی دایکیان هه یه یان ئه و مامۆستایانه که ده یانه ویت نه وه ی ته وانا دروست بکه ن. گه ر بیت و هه ر حیزب و بیر و باوه رپیک به به زمی خویان بو

نهوهکانی کورد دنگ و هاوهنیان بکوتن و ههراکههیان به پرسته و قسهکانی خویان نهوهکان بگرنهوه، ئهوه پهروهرده و کاری گهیانندن و پیگهیانندن و پراگهیانندن بۆ ناوهکان و نهوهکان سهخت و قورس دهکهن.

له چیشخانه و ئاشپهزخانهی ههرا مایک لهههرا نهتهوهیهک، گژ و گیای کوتراوی تایبهتی بهو نهتهوه و میللهته ههته. ههروهها له ههرا دل و مال و نهتهوه و خهککیک، کویهک ناو و چیرۆکی ناوهکان و ههستهکان ههیه. ئهوه کهسهی که خاوهنداری دهکات و دنگ و میلی به دهستهوهیه، به خواستی خوی دهکوتیت و دهگریتهوه. مهلاکان و ژنهکان دهوری فرهیان ههیه بۆ کوتان و گرتهوه و ریسانی خهک و نهوهکان.

له سروشت و ئهدهدا فرهیی بۆن و وشه ههیه. ههروهها شیوهکانی تیکه ل کردن و گرتهوهش فرهیی تیدایه. ههندیک لهو شیوانه تایبهت و نادیاره، وه ههندیک شیوهش ئاسان و دیار و به دهست دهکریت. به گشتی لهم باسه باسی گرتهوهی ههنگوین و پهيامهینهری ئیسلامم کرد، باسی دوازه عیلم بۆ گرتهوهی فهقیکانم کرد، باسی گرتهوهی چیخ و تهیمانم کرد، باسی دنگ و میل و گرتهوهی گژ و گیاکانم کرد، باسی خۆم کرد که به کتیب و ناوه جیاوازهکان ههولای ئهوهما که خۆم بگرهوه. له کۆتاییش گهیشتم بهوه که گرتهوهی خوی گهوره، ههراچۆن ههنگوینی به ههنگ و موحهمهدی به قورئان گرتهوه، باشترین و پیروژترین شیوهیه بۆ گهشه و گرتهوه.

من لهوه دلنیا و مسۆگرم که خوی مهزن دهستی بالای ههیه له گرتهوهی نهوهکان و ناوهکان. بۆیه ئهگهر نهوهکان له بن دهست و دهمی ههرا ناویک و ههرا باروودۆخیک بن، به پهنا بردن بۆ ناوی خوی مهزن و داواکاری له خوی مهزن دهتوانن که ئاو بکهن به دهرامان و بیکهن به گیاندا.

زهنگۆله و گۆلهنگ

گۆلهنگ له بن ملی مهرا و بز، له ناوی زهنگۆله ئاشنا و نزیکمان دهکاتهوه. گۆلهنگ ئهوه تیکه گۆشت و پیستهیه که به شیوهیهکی سروشتی له بن ملی ههندیک له گیسک و بهرخهکان به شیوهیهکی سروشتی ههرا له سهرهتای زابینهوه دهردهکهویت. جوانیهکه که ئاماژه به نیشانهیهکی دیاره.

به هاوکاری ئهم نیشانهیه، شوانهکان لهههرا ران و لهوهپیک چهند زهنگۆلهیهک به بنا ملی مهرومالاتهکانهوه دهبهستن. زهنگۆله به زۆری له ملی مهراکان دهبهستریت، لهبهرا ئهوهی که مهراکان به نهومی و بهدهم لهوهپهوه جووله دهکهن. مهراکان دهه و سهریان بۆ ئهوه شوینه دهچیت که لهوهپهوهیه، قیبله و رووگهیهکی تایبهتی بۆ مهراکان بهها و مانایهکی نیه.

دەنگى زەنگۆلەي بنا مى مەرەكان خۆشى و جوانىيەكى تايبەتى پېويە، بەلام ئەو بۇ دەنگ خۆشى نىيە، بەلكو ئەو دەنگە ئەو ئازەلەنە لە كۆدا و لە چووندا ھاوكارى دەكات و بەو دەنگە سەرى مەرەكان گەرمى لەوەرگە دەبیت و دەيانبەستىتەو. لەھەر رانیک دوو يان سى زەنگۆلە ھەيە، كە ھەريەكەيان دەورى ھاوكارى يەكديان ھەيە. زەنگۆلەي مى مەر، وەك تەشى دەستى ژن، ئارامش و جادوويەكى ناديارى پېويە.

نەوەكان وەك مەرەكان، بە چەند زەنگۆلەيەك كۆ دەبن و يەك دەگرن و دەناسرین و چوونيان پرو دەگریت و گەرمى سەرودەمى يەكدى دەبن و لە ناوچە و دۆل و گۆرپك¹⁴ بۇ خۆيان خەريك دەبن. لە ھەر ناوچەيەك چەندەھا گۆر و گۆرەپان ھەيە كە دەستە دەستەي نەوەكان و مەرەكان تیدا سەرودەم و گيانيان گەرم و گەردان دەبیت.

ئەو ناوانەي كە لە دەرەوہى پېكھاتەكان و ناوئەندەكان دوورن، لە ناخ و دەرۋونى نەوەكان نزيكن. دەبیت كە باسى سروشتى زەنگۆلە و گۆلەنگ بەكەين، بۇ ئەوہى كە زياتر ناوہكان و نەوہكان و مۆلەكان و گۆرەكان و لەوەرگەكان بناسينەو. بۇ ئەمەش دەبیت كە ئامازە بە ناوہكان و قسەكانى ناوہكان بەكەم و وردتر لەوہى كە باسى ناوہكانم كردوو، باسيان بەكەم. يەككە لەو رستە و وتانەي كە نيچەي پى قەلس و توورە بوو، باسى ئاكار بوو. نيچە بە گزى ئاكاردا دەچىتەو و خۆي بە دزى دەناسينيت. ئنجا دەبیت كە باسى ئەو رستەيە بەكەم كە نيچە لە جياتى و شوپىنى ئاكار دايناو. ئەو رستە ئەوہيە كە باسى لە خۆشەيىستى ناسين كردوو. مرؤف لە لاي نيچە، مرؤفى ئاكارى نىيە، بەلكو مرؤف، مرؤفى ناسينخوازە. لە دەرەوہ و سەرەوہى ئاكار. ھەربۇ ئەمەش كتېبىكى بەو ناونيشانە ھەيە.

نيچە دەيەوويت كە وەك عيساي كورپى مريەم لەو ناوانە بىت كە زەنگۆلە بە مى ناوہكان دەبەستيت و نەوہكانى پېو خەريك دەكات. نيچە نايەوويت كە وەك مەرپك يان ناويك بىت كە زەنگۆلەيەكەيان بە مى كردوو بۇ ئەوہى كە نەوہكان و مەرەكانى تر بە خۆيەو سەرگەرم بكات. بۇ نمونە ئالبر كامو و سارتر و فوكو لەو كەسانە بوون كە نيچە زەنگۆلەي لە مليان كردبوو و نەوہكانى فارس و فەرەنسى لە لەوەرگەيەك خەريك كردبوو. ھەلاتنى نيچە بۇ كەزەكانى ئالپ بۇ ئەوہ بوو كە خۆي لە گۆرەكان و مۆلى مەرەكان و نەوہكان و دەستە ناوہكانى زەنگۆلە لە مل دوور بكاتەو. گەر سرنج لەو ناوانەي بەن كە نيچە لىيان نزيك دەبیتەو، وەك عيسا و شوپنھاوەر و فاگنەر و زەردەشت، كەسانىكن كە خۆيان لە گۆرەكان و مۆلەكان و نەوہكان دوور دەكەنەو و مەيلى ئەوہيان نىيە كە نەوہكان بە زەنگۆلەي مى خۆيان سەرگەرم بەكەن. لە راستيدا بە خۆ دوور كردنەو دەيانەوويت مۆلەكان و گۆرەكان و مەترسى ئەو مۆل و گۆرەكان بۇ سەر مرؤف بېرنەو.

¹⁴ _ گۆر لە ئەدەبى كوردى تەنيا بۇ شوپىنى نىشتنى مردوو نىيە، بەلكو بە شوپىنى لەوہرى مەرپوماتەكان يان گەمە و سەرگەرمى خەلك، گۆر دەوتريت.

له باسی ههشت پێ و ههزار پێ دا له بهشی سیی نووسینهکانی گرتووخانه باسی شیوهی پهروه‌ردهی دین و مروّمان کرد، وهک دوو ئه‌دهبی پهروه‌ردهیی جودا. دین ناوه‌کانی خۆی وهک ههشت پێ دامه‌زراندوو، بۆ ئه‌وهی که سه‌رجه‌م نه‌وه‌کانی مروّف به‌ چهند ناو که زه‌نگۆله له دەم و ملیانه، نه‌وه‌کانی ئاده‌م به‌ خۆيانه‌هه‌ خه‌ریک بکه‌ن. له ئه‌دهبی ئیسلامی به‌وانه ده‌لێن په‌یامه‌ینه‌ره‌کانی (اولو العزم) که پێنج په‌یامه‌ینه‌رن. خوای مه‌زن به‌و پێنج په‌یامه‌ینه‌ره، نه‌وه‌کانی مروّف بۆ هه‌میشه‌ به‌ند و به‌ستی ناوی خۆی کردوو ته‌وه. پێنج ناو و پێنج زه‌نگۆله که نه‌وه‌کانی مروّف له ده‌وری ناوی ئه‌وانه‌وه سه‌ر و پرومه‌تیان ده‌سوورپه‌ته‌وه.

خوینه‌ر ده‌بیت که خۆی وردتر و وریاتر بزانی‌ت که ناوه‌کانی کورد کێ زه‌نگۆله‌ی له ملیان کردوو، که بووه‌ته هۆی ئه‌وه نه‌وه‌کانی کورد له گۆرپیک و مۆلپیک و ئه‌ده‌بیک و که‌شیک تاییه‌ت خاوه‌نداری بکری‌ن و به‌ ده‌نگی زه‌نگۆله و قسه‌کانی دەم و پینوو‌سیان گه‌رمیه‌ک به‌خشن که ئه‌و گه‌رمایه‌ خه‌و و بیه‌وشی و مه‌ینۆشی بۆ نه‌وه‌کان فه‌راهه‌م بکه‌ن؟.

من ناوه‌کان ناکه‌م به‌ مه‌رپیک که زه‌نگۆله له ملیان بیت، به‌لکو له وینه‌ی زه‌نگۆله و ده‌وری زه‌نگۆله بۆ چوون و پروگه و گۆر وهک نمونه‌ که‌لک وه‌رده‌گرم. خوای نه‌کرده به‌ بێ ریزی له منی وه‌رمه‌گرن. هینانی نمونه و وینه جیاوازه‌کان له نووسینه‌کانی من بۆ ئه‌وه‌یه که کاری کردنه‌وه و کرانه‌وه بکات. هه‌ر مروّفیک به‌ وینه و نمونه و شیوه و په‌وشیک ده‌کرپه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها جگه له‌وه که کاری کردنه‌وه‌ی که‌سانیک ده‌کات، باشتر ده‌توانیت که مه‌به‌ست و مانا و ئاسۆ بکاته‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش پروون بیت که خوینه‌ری وریا و ژیر تامی نمونه و وینه جیاوازه‌کان ئه‌کات!.

خوای مه‌زن ئه‌و که‌سانه‌ی که خۆش بویت، له پێگه‌ی خۆی نزیکیان ده‌کاته‌وه و بێند و یه‌کتا و بێ هاوتایان ده‌کات، وهک ناوه‌کانی یوسف و موسا و عیسی کورپی مریه‌م و موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدو‌لا. ئه‌و ناوانه‌ خاوه‌ن گۆره‌کان و مۆله‌کان و نه‌وه‌کان و مه‌ره‌کان و زه‌نگۆله‌کان بوون، به‌ خواستی خوا، نه‌وه‌کان له ده‌وری ناوی ئه‌وان ده‌سوورپه‌ته‌وه. موسا که به‌س که‌سیک بوو، به‌نی ئیسرائیلی به‌ دوا‌ی خۆی برد و خاوه‌نداریانی کرد. موسا که‌سیک بوو که زه‌نگۆله‌ی له ملی به‌نی ئیسرائیل کرد و هه‌تاوه‌کو ئیسته‌ ده‌نگی ئه‌و زه‌نگۆله‌یه هه‌ر به‌رده‌وامه‌!.

ده‌بیت ئه‌وه باس بکه‌ین که ناوه‌کان هه‌ره‌مه‌موویان به‌ ناوی خوای مه‌زن، ده‌ستکردن. خوای مه‌زن له قورئانی پیرۆز ئاماژه به‌ موسا ده‌کات که: و اصطنعتک لئفسی (طه ٤١) خوای مه‌زن موسای بۆ خۆی دروست کرد. دروست کردن و به‌ ده‌ستی خۆ به‌ تاییه‌تی دروست کردن، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که ناوه‌کان له‌هه‌ر حاله‌تیک ده‌ستکردن و بۆ خواستی ئه‌و ناوه‌ کار ده‌که‌ن که دروستیانی کردوو. لێره‌یه که ده‌بیت ئاماژه به‌وه بکه‌م که له دونیای هاوچه‌رخدا ده‌سلاته‌ سیاسییه‌کان و خاوه‌نداره‌کان، نه‌وه‌کان بۆ خۆیان به‌ ده‌ستی خۆیان دروست ده‌که‌ن و ده‌بنه نه‌وه‌یه‌کی پیشه‌سازی و ده‌ستکرد. ده‌سلاتداره‌کان و سیاسییه‌کان و خاوه‌نداره‌کان به‌ خواستی خۆیان نه‌وه‌کان ده‌که‌ن به‌ ناوه‌کان و زه‌نگۆله له ملیان ده‌که‌ن و له گۆشه‌یه‌ک و له گۆرپیکی تاییه‌تی دایانده‌مه‌زینن.

سیاسی کردنی نهوهکان و ناوهکان و زهنگۆلهکان، سیاسی کردنی گۆرهکان و مۆلهکان دروست دهکات. گۆرهکان (که مه بهستم ئه و ژینگه یه که نهوهکان و ناوهکان و زهنگۆله و خاوهن، له سه ری ده ژین و سه ر و ده م و ده ستیان تیدا گه رمه) به ده ست و خواستی خاوه نداره کان دروست ده بی ت و که سانی که م هه ست به وه ده که ن که له ژینگه یه کی ده ستکردی مرۆقیدا سه ر و ده م و ده ستیان گه رمه. دکتۆر هه مید عه زیز له پۆلدا ئه وه ی وت که قسه یه که ده که م که له کوردستان باس نه کراوه: زانستی کۆمه لناسی یه هه وده کان دروستیان کرد!

مه بهستی دکتۆر ئه وه بوو که یه هه وده ئه وه نده ژیر و به فی ل و وریا بوون، زانستیکیان دروست کرد بۆ ئه وه ی که وه ک گۆرپیک بی ت که نه وه کان و ناوه کان و زهنگۆله کان و ژینگه به یه که وه خه ریک بن، به بی ئه وه ی که که س هه ست به وه بکات که ئه و گۆره ده ستکردی مرۆقه و له مۆل کۆتایی پیدای ت. زۆر که س له زاناکانی موسو لمانه کان وه ک شه ریعه تی و قه رزای و گه وره کانی موسو لمانه کان دانیان به وه دا نیا که زانستی کۆمه لناسی زانستیکی زۆر زۆر گه وره و گرانه!. تپیش له هاتن و به ریوونی به خاوه نی نالی ت که ده نگی هه یه یان نه، چ بگات به زانستی کۆمه لناسی که عه رب و فارس بیانه ویت، به زانستی سه رده م و پیرۆز بیناسن و ده نگی بۆ دروست بکه ن!.

یه هه وده و ئینگلیز و ئالمانه کان ته وانی ئه وه یان هه یه به بی ئه وه ی که نه وه کان و ناوه کانی تر بزانه، گۆرپیک و مۆلیک و ژینگه یه که دروست بکه ن. کورد و ناوه کانی کورد و نووسه ره کانی کورد هه ریبه که یان که گۆر و مۆل و داوین و ژینگه و باوه شی ئه وانی تر زهنگۆله له ملیان کراوه. ناوه کانی کورد بۆ ئه وانی تر ده نگیان لیه ده ردیت، بۆیه من سقه به وه ناکه م که له ده وری ده نگی ناوه کانی کوردی کۆ بیم و پوو له و شوینه بکه م که ئه وان پوو یان تیکردوه.

خاوه نداره ره سه نه کان که خوی مه زن له ناوه کانی دانراوه کان یان نیردراوه کان دایانیمه زانده وه، ته وانی ئه وه یان هه یه که کۆیه کی زۆر له ناوه کان و نه وه کان و گۆره کان له ده وری خۆیان کۆ بکه نه وه یان دروستیان بکه ن. ئه و ناوانه ی که ده نگی زهنگۆله کانیان به رز و کۆکه ر بووه، خۆیان یاخی و له ده ره وه ی بونیاده ده ستکرده کان و سیاسیه کان زايراون.

باسی خۆم و ده روونی ئازه گیپ و نائارامی خۆم ده که م بۆ ئه وه ی که باسی وزه و پوتانسیلی ده روونی ناوه کان بکه م. من ده روونم ئه وه نده پوتانسیل و وزه ی تیدایه که ده توانم له هه ر به ره و گۆر و شه رپیک ده ور و ده ستی تاییه تی بگیپم و به خواستی خۆم یارمه تی هه رکه سیک که ده مه ویت بیده م. پوو نتر، ده روونی من هیزی لیده ری و پیده ری هه یه، هیزی گیژ کردن یان ژیر کردن، پوو خان یان بونیادنیان، سه روشتی من جوړیکه که به ناوی خوی مه زن به یارمه تی به ره یه که ده چیت.

خاوه ندارانی وه ک خوی مه زن و شه یتان، له سه ر ده روونی من زۆر په یکاریان کردوه و به رده وام ههستم به وه کردوه که ناوه کان و خاوه نه کان له سه ر من شه پیا نه. پرسیارم له خۆم ده کرد که ده روونی من چی تیدایه که ئاوه ها له سه ر من شه ر و مه رافه یه!!؟ خوی مه زن ئاگا ه و زانایه.

ئىنجا گۆل لە من بگرن، لە دەورەيەك كە ھەستەم بەوھەردە كە لە سەر من شەپ و مەرافەيە، دەروونی من بۆ زۆر كرده و چوون چووه كە ھەرھەمووی ئاكارى بووه. شەيتان زۆر منى ھان داوه كە بئى ئاكارىم و ھەردەم لەش و ھۆشم كوفرانى خوا بكات، ئيتىر بە نووسىنى دژى خوا و دىن تا بگات بە جگەرە و دەرمان و مەشروب و ژن و بەرەلایى و ھەرچى كە شەيتان پىپى خۆشە كە مرۆف تىدا بىت. ھەستەم بەوھەردە كە زۆر پىك لە كار و كردهكانى من لە دەست و دەسلاتى خۆم نىە، ئەوھنە گوشار بە دەروونی من دەھات، ھەستەم دەكرد خويىن و دەروونم كەسى تر خاوەندارى دەكات.

يەككە لە تايبەتمەندياكانى من ئەوھىە كە كالەكى نەگەيو بە پەنگى دەناسمەوھ و كالەكى شيرين بە پەنگى نانسەوھ، بەلكو بە بۆنى دەيناسمەوھ.

كەسانىكى ھەك سادقى ھىدايەت و فەردريك نىچە و سەيد قوتب و ناسر سوبحانى لەوانە بوون كە وزە و پوتانسىلپكى تايبەتيان تىدا ھەبووه. خواى مەزن دووانى لەوانە بۆ خوى ھەلبژارد و دووانيشى بەخشى بە شەيتان.

خاوندارانى ھەك خواى مەزن و شەيتان كە لە دەروونی مرۆف نزيكن و ئاگەھيان لە وردە كاريەكانى دەروونی مرۆف ھەيە، دەست لە دەروونی ناوھەكان و نەوھەكان بەردەدەن و بە خواستى خويان وشە و ھەست و ھزريان پى دەبەخشن يان لىيانەوھ دوورى دەكەنەوھ.

فەردريك نىچە زمانناس و فەرھەنگناس بوو، ھوى ئەوھ كە چوو بۆ خويىندى فەرھەنگى يۆنانى دەگەرپىتەوھ بۆ ئىنجىل و ناسىنى ئەو پىگە كە ئىنجىل بە ئەو گەھىشتبوو، كار كردن لەسەر پىگەيەك كە وشە و پستەكانى ئىنجىل تىدا بەردەام بووه. سەيد قوتب زمانسايك بوو كە ھەولى ناسىنى زمانى عەرەبى و عىبرىداوھ. كارى خويىندى ئەو دوو ناوھ لە تەنيايى بووه. دەروونيان ئەوھندە پالئەر و ھەستى ناسين و ئاگەھى تىدا ھەبووه، كاريكى كردووھ كە لە تەنيايى و لە نەخۆشى و ئاوارەيى و بەنددا دەست لە نىگەرانيەكانيان بەر نەدەن و بەردەوام بن.

ئەو دوو پىگە لە ئەو دوو ناوھ تىدا و پىدا چوون، من پىدا ناچم بۆ ئەوھى كە بزەم و بناسم. چۆنەتى چوون و كار كردنى ناوھەكانى ھەك نىچە و سەيد قوتب لەگەل ناوھەكانى تر و وشەكان و وىنەكان بە پىگەيەكى دەيزەم كە ئەوان بۆ خويان تايبەتى پىدا چوون و بە دەرهات و بەرھاتىك گەيشتن كە منى ئاگادار كردهوھ كە پى لەسەر پىگەي ناسىنى ئەوان نەنىم.

گۆر و گۆرەپانى ناوھ زەنگۆلەدارەكان كە نەوھەكان و ناوھەكانى دەورى خويان خەريك دەكەن، زۆر پايەدار و دوور و درىژە، بە جۆرپىك كە كەم كەس دەتوانىت ئاوھە پىگەيەك دروست بكات. زۆرپىك لە نەوھەكان و ناوھەكانى تر لەبەر ئەو سەختى و دژوارى، خويان دەخەنە نىو ئەو گۆر و گۆرەپانەوھ و بە ھاوكارى ئەو گۆرە بۆ ناسين بەردەوام دەبن. بۆ نمونە زۆرپىك لە قوتابيان و مامۆستاكانى كورد و فارس كەوتنە شوپىن كتپب و ھزر و ھەستەكانى فوكۆ و سارتر و كامو، لە كاتپىك كە ئەوان خويان لە كەسانى ھەك نىچە و ھريانگرتبوو. لىرە مەبەستەم ئەوھىە كە

نهوه‌کانی کورد و فارس له‌بەر ئه‌وه‌ی که له ده‌روونه‌وه ناته‌وانن، خۆیان ده‌خه‌نه ناو کۆر و گۆر و مۆل و بلقی ناوه‌کانی فهره‌نسه و ئالمانه‌وه!

ناوه‌کان که ده‌ستکرد و پیشه‌سازی نه‌بوون، وه له ده‌ره‌وه‌ی ده‌ستی سیاسیه‌کان، ئیسیکیان گرت و به شیوه‌یه‌کی تاکه‌که‌سی و سروشتی به خه‌م و په‌رۆشی ده‌روونی خۆیان خه‌ریک به وشه‌کان و ناوه‌کان بوون، ئه‌وه به ده‌ستی لیدهر یان پیدهر ده‌چنه نیو نه‌وه‌کان و شاره‌کان و خه‌لکه‌وه و ناوه‌نده‌کان و پیکهاته‌کان ده‌خه‌نه ژیر کاریگه‌ری خۆیان‌وه. وه‌ک په‌یکه‌رتاشیک که ماوه‌یه‌کی زۆر په‌یکه‌ریک له ته‌نیایی و به‌بێ ئه‌وه‌ی کهس بزانیته‌ ده‌یتاشیته، پاش ئه‌وه‌ی که په‌یکه‌ره‌که‌ی تاشی و ئاماده‌ی کرد، ده‌بیاته نیو خه‌لکه‌وه و له گۆره‌پانیکی تایبه‌تی شار و له نیو خه‌لک دایده‌مه‌زینیت، وه بۆ هه‌میشه له به‌رچاوی ره‌وه‌نده‌کان دیاره.

بۆیه هه‌رده‌م ئه‌و ناوانه به‌رز و مانده‌گار ده‌بن که له ته‌نیایی و به ده‌ستی په‌یکه‌رتاشیکی تایبه‌ت دروست ده‌بن و له ناکاوه ده‌که‌ونه نیو خه‌لک و نه‌وه‌کانه‌وه. ئه‌وانه ده‌بنه خاوه‌نداره‌کانی ناوه‌نده‌کان و نه‌وه‌کان و ناوه‌کان و بۆ چه‌نده‌ها نه‌وه، کاریگه‌ری توند و تۆخ به جیده‌هیلن.

گه‌ر بیته و سرنج له ناوه‌کانی کورد بده‌ین، ده‌بینین که ئه‌وانه خۆیان زه‌نگۆله و گۆله‌نگی ئه‌وانی تریان له مل و ده‌ست و زوبان گرتوه. ئه‌وانه وه‌رگیره‌کان و پیگیره‌کان بۆ نه‌وه‌کانی کورد بوون. بۆیه ئه‌وانه ته‌وانی ئه‌وه‌یان نیه که ناوه‌کان له ده‌وری خۆیان به‌رز بکه‌نه‌وه. سه‌یری ناوه‌کانی وه‌ک ناسری سوبحانی و ئه‌حمه‌دی موفتی زاده و عه‌بدولپه‌رحمانی قاسملوو و عه‌بدوڵا ئوجه‌لان بکه‌ن، ده‌زانن که ئه‌وانه زه‌نگۆله‌ی ئه‌ده‌به‌کان و ناوه‌کانی تریان به مل و ده‌م و ده‌سته‌وه بووه، بۆیه ئیسته نه‌وه‌کانی کورد، ئاوه‌ها له هه‌ر پارچه‌یه‌کی کوردستان به ناوی یه‌کیک له‌و ناوانه‌وه خه‌ریک ده‌بن و ناویان لێ ناکه‌ویته‌وه، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا هه‌رده‌م وه‌ک نه‌وه له‌به‌رده‌ستی ئه‌و ناوانه ده‌میننه‌وه. ناوه‌کانی کوردی، کۆمپانیاکانی وه‌رگیران و پیگیرانیان بۆ نه‌وه‌کانی کورد دروست کرد. که‌سیک که له‌و کۆمپانیا پال ده‌داته‌وه و کاری وه‌رگیران ده‌کات، ده‌روونی زۆر جیاوازه له‌و که‌سه که وه‌ک ئاواره و په‌وه‌نده و کۆچه‌ریک له ته‌نیایی و گۆشه‌گیری خۆیدا، خۆی به ده‌ستی په‌یکه‌رتاش و خاوه‌نداریکی گه‌وره‌وه داوه و چۆکی داوه و هه‌سته‌کانی ده‌کولیت و له بیر و ژیردایه. ئه‌و ناوانه‌ی که ئه‌م سه‌رده‌مه له ناوه‌کانی کورد دروست ده‌بن، ده‌سته‌یه‌ک ناون که ده‌ستکرد و پیشه‌سازیکار و ده‌ستی و سیاسی و گوپراه‌ل و وه‌رگیر و پیگیران که ده‌ره‌اتوو له ئه‌و مۆل و گۆر و گۆره‌پانه‌ن که ناوه‌کانی کوردی سیاسی بۆ نه‌وه‌کانی کورد خولقاندیان.

له‌م باسه ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه له‌و ده‌ستانه و خاوه‌نداران‌ه‌ی که زه‌نگۆله‌کان بۆ مله‌کان و نه‌وه‌کان و ناوه‌کان ئاماده ده‌که‌ن و به خواستی خۆیان گۆر و گۆره‌پان بۆ وشه‌کان و نه‌وه‌کان دروست ده‌که‌ن، به بێ ئه‌وه‌ی که له نه‌وه‌کان و ناوه‌کان ئاگیان له مه‌حموی بیزه‌وا بیته!

له ناوچهی پښاوی سهربه شاری دالاهو له کرماشان، له وهرزی گهیشتنی گوږ، خاوهن دار و باخهکان، کوپهک له خیزانه ههژارهکانیان وهک کریکار دههاورد بو ئهوهی که توپکلی گوږیان پی پاک بکهنهوه. ئهوانهی که توپکلی گوږیان پاک دهکردهوه، به دهستیانهوه دیار بوو که لهوانه توپکل بو خاوهن گوږهکان پاک دهکهنهوه. خوږیان ههستیان بهوه نهدهکرد که ئهوه رهنکه له دهستیان نیشانهی بندهستی و ههژاریه. ئهوهش باشه بو زانین که ئهوانهی کتیب به دهستی نهوهکان دهبهخشن و دست و ده میان پهنکه دهکن، خوږیان دهستیان به کتیب نیه، وه دست و ده میان پهنکه نابیت. ئهوانهی که زهنگولهکان بو دسته دهستهی ناوهکان و نهوهکان ناماده دهکن و پپیانوهه دهیبهستن، خوږیان نازاد و پهه، خاوهنداری دهکن. ئهوانه بهس زهنگوله دهبهستن و خاوهنداری مولهکان و گوږهکان و ئهدهبهکان دهکن.

ئهوهتان وهبیر دههینمهوه که گوږهنگی سروشتی له ملی مهږهکان، نامارزه بهوهیه که ئهوه مله بو زهنگوله کراوه، ههروهها زوریک له ملهکانی نهوهکان و ناوهکان، خوی مهزن گوږهنگیکی سروشتی له ملیان پرواندوهه که نامارزه بهوهیه ئهوه مله بو ئهوهیه که به دهستیک و زهنگولهیهک بهستریت، له کاتیک که خوږیان نااگاهن لهو نیشانه و گوږهنگه. کهسانیک له نووسههکان و بیرهندان و خاوهن بهرهههکان، به بهر و بهرهههکان، پپیانوایه که له کهسانی خالق و داهینهرن، بهلام له دید و چاوی منهوه، بهر و بهرههه می زوریک له ناوهکان، وهک زهنگولهی بن ملی مهږیک، کاریگری ئهوه بهرهههمانهش ئهوهیه که نهوهکان له گوږ و مۆلیکی ئهدهبی و فرههنگی دهبهستتهوه.

بوچی موحه ممدی په یامهینه فرمانی دهرنهکرد وته پپروزهکانی بنوسریت؟! بو نیچه لهوه دلگران و دلنیگه ران بوو که بو نهوهکانی مروڤ کتیب یان په یام بنوسریت؟! له بهر ئهوهی که موحه ممد و نیچه ئه یانزانی مروڤ ده بیت له ناوهوه بو خوی بکریتهوه. ئه یانزانی که ئه گهر که سیک به دهستیک کرایهوه، بهو دهسته دهستی ئه بیت، بهو دست و پرومهته ئه بهستریتهوه. موحه ممد و نیچه نه یانویست که زهنگوله له ملی نهوهکان و ناوهکان بکن، نه یانویست که ئهدهبی گوږ و مۆل گه شه بکات. بهلام به پپچه وانهوه، نهوهکان و ناوهکان ئهدهبی یهکتایی و بی هاوتاییان گه شه پینه دا، به لکو ئهدهبی په چه و گوږ و مۆلیان بهربلاو کرد.

هه رگه ی گهنم و جو

کابرایهک کورپکی هه بوو و دهیویست که به شیوهیهکی شایسته په روه ردهی بکات. دهستی کوره کهی گرت و بردی بو لای کابرایهک که شاره زایی له گه وره کردنی دار و به خپو کردنی باخهکان هه بوو. به کابرای شارهزا وتی: ئه م کوره ده دم به دهسته وه و بو می گه وره بکه؟!¹⁵

¹⁵ باسی ئهوه کابرا و کوره کهی له هزر و خه یال دروست بووه.

کابرای باخهوان له مه بهستی باوکه که نه گه یشت که کوره که ی گه وره بکات یان فیبری باخهوانی و په ورو وده کردنی داره کانی بکات!؟.

کابرا کوره که ی به جیه یشت و چوو. کابرای باخهوان سهیری کوره که ی کرد و وتی: برؤ بیلیک بیینه و لیله چالیک بکه نه.

کوره که چوو بیلیکی هیئا و خه ریکی چال کندن بوو. پاش ئه وه ی که باخهوان سهیری کرد، وتی ئیتر به سه و ده ست رابگره. وتی به کوره که: پیلاوه که ت دهر بیینه و برؤ نیو چاله که!.

کور سهیری لیها ت، پیلاوه که ی دهر هیئا و چوو نیو چاله که. چاله که تا ئه ژنوی له خوی گرت و کوره که سه رسام بوو له و کاره ی باخهوانه که. باخهوان به بیله که خاک و خوله که نراوه که ی چاله که ی به ردا یه وه نیو چاله که. ورده ورده پی و ئه ژنوی کوره که له چاله که داپوشرا.

کوره که سه بری گرت و پرس یاری نه کرد، به لام ترس له روومه تی دیار بووو. کور تاقه تی نه هیئا: ئه وه چی به من ده که بیت!؟

باخهوان قسه ی نه کرد و داریکی وشکی هیئا و به کوره که ی به سته وه و له بهر خویه وه وتی: ئه م داره ت پیوه ده به ستم بو ئه وه ی که راست گه وره بیت و نه چه میته وه!.

داره که ی به بهن و په ت به جوانی به کوره که به سته وه و کوره که ورده ورده هه سته کانی پر بوو و گریان نیو چاوانی گرت. باخهوان له وه درتر بوو که به ها به گریان ی کوره که بدات. ئاوی هیئا و کردیه ده ورو و به ری دوو لاقی کوره که، وه ک ئه وه ی که ئاوی داریک ده دات.

باخهوان وازی لی هیئا و چوو خزمه تی داره کانی تر بکات. کوره که ش له ترس و گریان هه ر سه ری گر ددها و هاواری ده کرد که بیکاته وه و دهر بیه ی نی ت.

شه و هات و کابرای باخهوان چوو و سهیری کوره که ی کرد و خاکی ده وری لاقی کوره که ی دهر هیئا و داره که و به نه کانی کرده وه و ده ستی کوره که ی گرت و له چال دهر بیه یئا و وتی: من نه وه ی باوکانی ژیر فی ر ده که م، برؤ وه بو مالی باوکت ده ی!.

کوره که چوو بو مالی باوکی و چیرؤ که که ی بو باوکی باس کرد و باوکی وتی: خه م مه خو سبه ی ده تبه م بو لای که سیکی تر.

رؤژ بووه وه و کوره که و باوکی قاوه رتی به یان یان کرد و به ریکه وتن بو لای کابرایه ک که مه له وانی فیبری خه لک ده کرد. به کابرای مه له وان وتی: ئه م کوره م ده دم به ده سته وه!.

کابرای مه له وان وتی: باشه من فیبری مه لیی ده که م، به لام پیم بللی که پازیت به وه ئه م کوره ت له م گو مه فیبری مه لی بکه م!؟

باوکی کورپه که وتی: ئاو هەر ئاوه، ئیتر له هەر ئاوێک که فیڕ بیټ، ئهوهی که گرنکه ئهوهیه که فیڕی مهلی ببیټ.

کابرای مهله فیڕکه زانی که باوکی کورپه که نازانیټ که مه بهستی لهو پرسیار کردنه چی بووه، پوو له کورپه که کرد و وتی: دهتهویټ که فیڕی مهلی ئاو بیت یان ئاوی مهلی؟!؟

کورپه که وتی: دهمهویټ که فیڕی مهلی بم وهک ئه و خه لکه که فیڕیان ده کهیت.

کابرای مهلی فیڕکه ههستی کرد که باوک و کورپه کهی له پرس و مه بهستی تیئاگهن. وتی: ئاوی یه کهم که فیڕه تئ ده چیټ، زور دهوری ههیه له دهروونی ئه و فیڕه ره. که سانیک بهس ئاوی مهلییان دهویټ و که سانیک مهلی له ئاویان دهویټ، ئه و که سانهی که ده یانه ویټ مهلی له ئاو فیڕ بن، خویان بو هەر ئاوێک ئاماده ده کهن.

نموونه ده رمانی

نموونه ده رمانی وشهیه کی ئاشنایه، وهک مؤسیقا ده رمانی و شیمی ده رمانی و قسه ده رمانی که له زانسته مروقیه کان به تایبته له زانستی پزیشکی که لکی لی وهرده گیردیټ.

به کاربردنی ده رمان له گه ل نموونه دا ئماژه به وهیه که له ریگه ی نموونه کانه وه درد و کیشه چاره سهر بکریټ. سه رچاوه ی باس کردنی ئه م بابه ته له نووسینی من ده گه ریته وه بو نووسینه کانی گرتوو خانه که ئماژه م به وه کردوو که وشه کان و نموونه کان ته وانی ئه وه یان ههیه که یارمه تیه کی فره و فراوانی له ش و هوشی مروق بدن و خاوه نداری مروق بکه ن. به رده وام بوون له گه ل وشه کان و ناوه کان به نموونه وه به تایبته له ریگه ی پیئوس زه مینه ی کرانه وه بو مروق خوش ده کات.

مروق وشه کان به دهم و دهستی خوی به کار ده بات یان به دهم و دهستی مروقه کانی تر بو ی به کار ده چن. بو نموونه خوتبه ی نویژی روژی جومعه و گو یگری خه لک، به های له وهیه که به رده وام و په یتا په یتا دهسته یه ک له وشه کان و ناوه کان و چیرۆکه کان و شیوه ی باس کردن و قسه کردن بو خه لک ده کاته وه و ده بیته قه لا و دیواریک که خه لک له خویدا ده گریټ و ده به ستیته وه و داده پیوشیټ.

من نه مهیشت که قسه و لیكدان و هزر و ههستی هه ر که سیک به گو یی مندا بچیټ، وه کتیب و ده ستنوسی هه ر شیکه ر و نووسه ریکم نه خویندوو ه ته وه. له بیرمه روژیک وه ته کی چه ند دو ستیک چوو بووم بو سه ر گو م و ئاو یکی نزیک به پوو باری ئه لو هن. یه که م روژم بوو، ویستم وه ته کی دوستان و هاو رییانم فیڕی مه لی بيم. مندا له کان هه ر له خویانه وه خویان ده خسته ناو ئاو و خویان فیڕی مه لی کردن ده کرد. جله کانم ده رهینا و له که ناری ئاوه که را وه ستام. سه ییری ده ورووبه ری خوم ئه کرد، نه مده زانی که ده بیټ یه که مجار چی بکه م بو ئه وه ی مه لی فیڕ بيم؟!؟ دهنگی گریان و هات و هاواری مندا لیک هات. کابرایه ک که وهک ئه وه بوو باوکی ئه و مندا لیه،

مندال‌ه‌که‌ی له ئاو ده‌خست بۆ ئه‌وه‌ی که فی‌ری مه‌لی بی‌ت. مندال‌ه‌که زۆر که‌وکن و ترسنۆک بوو، هه‌ر که تا نیوه‌ی له‌شی ده‌چوو له‌ ئاو و ئاو‌ه‌که‌وه، له‌ خۆیه‌وه هاواری ده‌کرد و ده‌گریا. کابرای خاوه‌ن مندال پاش چه‌ند جارێک که به‌ نه‌رمی و ئارامی مندال‌ه‌که‌ی له‌ ئاو خست، توو‌په‌یی گرتی و مندال‌ه‌که‌ی وه‌ک شووتی خسته‌ ئاو و ئاو‌ه‌که. مندال‌ه‌که‌ چوو قوولایی ئاو‌ه‌که و سه‌ری ده‌ره‌ینا، با‌لی لێ د‌دا و هاواری ده‌کرد و ئاوی له‌ ده‌می ده‌تفانده‌وه. گریانی مندال و توو‌په‌یی کابرا توو‌زێک منی ترساند. مندال‌ه‌که‌ ده‌ستی بۆ کابرا ته‌کان د‌دا و ده‌یوت باوکه‌ خنکام. باوکی هه‌ردوو ده‌ستی گرت و له‌ ئاو ده‌ره‌ینا. مندال‌ه‌که‌ هه‌ردوو ده‌ستی خسته‌ ده‌وری ملی باوکی و ده‌گریا و ده‌له‌رزی. ئیتر هه‌رچی باوکی مندال‌ه‌که‌ ویستی ده‌ستی له‌ ده‌وری ملی جیا بکاته‌وه، مندال‌ه‌که‌ سفت ملی باوکی ده‌گوشی و هاواری ده‌کرد که ئیتر نایه‌وی‌ت بجیته‌ ئاو و ئاو‌ه‌که‌!

ئهم هات و هاواره‌ش له‌ سه‌ر گۆم و ئاوێک بوو که نه‌ زۆر قوول بوو وه‌ نه‌ مه‌ترسیدار. ده‌سته‌یه‌کی‌ش له‌ مندال‌ه‌کان له‌ نزیکه‌ی گۆمی ئاو‌ه‌که‌ له‌سه‌ر رووباره‌که‌ خه‌ریک بوون ماسیان ده‌گرت و به‌و باوک و مندال‌ه‌ پێده‌که‌نین.

پاش ئه‌وه‌ی که باوک و مندال له‌ ئاو‌ه‌که‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه و له‌ که‌ناری گۆمه‌که‌ راوه‌ستان، من به‌و وینه و ترس و هه‌راسه‌ی ئه‌و مندال‌ه‌وه‌ چوو مه‌ ئاو‌ه‌که‌. وه‌ک که‌سیک مه‌رپێکی زیندوو‌ی له‌ ته‌نیشته‌ ئاگرێک ئاماده‌ کردوو بۆ ئه‌وه‌ی که بیکاته‌ قوربانی، هیشتا مه‌ره‌که‌ی سه‌ر نه‌ب‌په‌یوه‌، ئاگرێکی بۆ کردووته‌وه‌ که‌ گۆشته‌که‌ی ب‌برژینیت. هه‌روه‌ها منیش هیشتا ل‌پ‌ی ده‌ست و ترسی مندال‌ه‌که‌ له‌ ئاو‌ه‌که‌ مابوو، من خۆم خسته‌ ئاو و ئاو‌ه‌که‌. هه‌ستم به‌ ترس کرد، هه‌ر ئه‌وه‌ که ئاو‌ه‌که‌ دای له‌سه‌ر سینگی‌م، هه‌ستم کرد که ده‌خنکیم. خۆم له‌ ئاو‌ه‌که‌ ده‌ره‌ینا و له‌ که‌نای ئاو‌ه‌که‌ به‌ له‌شیکی نیوه‌ته‌ر و نیوه‌وشک راوه‌ستام!

ئیت‌ر من فی‌ری مه‌لی نه‌بووم و هه‌تا ئیسته‌ش که ئاو ده‌دات له‌سه‌ر سینگی‌م، هه‌ست به‌ خنکان و ته‌نگی هه‌ناسه‌ ده‌که‌م. گه‌ر بی‌ت و به‌ه‌وی‌ت که شیکاری ئه‌و هه‌ست و ترسه‌ له‌ خنکان بکه‌م، پیموایه‌ که ئه‌و گۆمه‌ و ئه‌و مندال‌ه‌ و ئه‌و ترس و هاواره‌ له‌ یه‌که‌م جار زۆر شه‌پۆلی ترسی له‌ من وه‌شاند.

پاش ماوه‌یه‌ک که به‌سه‌ر ئه‌و گۆم و پۆژهدا چوو. روژێکی تر له‌سه‌ر ده‌ریایه‌ک له‌گه‌ڵ چه‌ند دۆستیک پیاسه‌مان ده‌کرد. دوو له‌و دۆستانه‌ خه‌لکی نزیک ئه‌و ده‌ریایه‌ بوو، خۆیان خسته‌ ئاو و ئاو‌ه‌که‌ و به‌ خۆشی و خه‌نده‌وه‌ بانگی منیان ده‌کرد که ب‌پۆمه‌ ئاو و ئاو‌ه‌که‌وه‌. من نه‌چووم و هه‌ر له‌ ده‌ره‌وه‌ مامه‌وه‌. پاش ئه‌وه‌ی که هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ پرسیارم لییان کرد: ناترسی‌ن؟! یه‌کیکیان وتی: من له‌ مندالیه‌وه‌ له‌م ئاو و ده‌ریا مه‌لی ده‌که‌م، لی‌ره‌ گه‌وره‌ بووم، ئیت‌ر له‌چی ب‌ترسیم!؟.

و شه‌کان و نموونه‌کان بۆ ده‌سته‌یه‌ک له‌ نووسه‌ره‌کان کوانگه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی که خۆیانی تیدا بکه‌نه‌وه‌ و بزینن. ئیت‌ر هه‌ر له‌و مۆل و کوانگه‌ ده‌مینینه‌وه‌. و شه‌کان له‌ پێگه‌ی نووسین و پینووس بۆ نووسه‌ره‌کان به‌ کان و کوانگه‌یه‌ک ده‌ناسریت که تیدا و پيدا ب‌ه‌رده‌وام و له‌ دریزی کانتیکی دوور خۆیان به‌ ته‌نیا و نه‌رم نه‌رم به‌ و شه‌کان خه‌ریک بکه‌ن و بیان‌ه‌وی‌ت که له‌ پێگه‌ی هه‌ول‌ه‌

دهستیه‌کانی خۆیان‌وه به کان و گهنجی فره و فراوان بگهن. هه‌روه‌ها له‌م گرتووخانه‌یه به به‌رده‌وامی و به‌هاوکاری وشه‌کان هه‌ولئى ئه‌وه‌مداوه که وشه‌کان و ناوه‌کان و یاده‌کان و چیرۆکه‌کان و بابته‌کان به وردی و نه‌رمى له ژیر گوشاری ئه‌م گرتووخانه‌یه به کار به‌رم و هه‌ست و هزره‌کانی خۆم به خه‌ستی بگرمه‌وه. له ته‌نگانه‌یه که زۆریک له دۆسته‌کان به هاناته‌وه نایه‌ن، هه‌روه‌ها له گرتووخانه‌یه که ده‌سته‌یه‌ک له وشه‌کان له مرۆف دوور ده‌بن و ده‌سته‌یه‌کی تر وه‌ک دۆست و هاوڕێ یارمه‌تی ده‌روونی مرۆف ده‌ده‌ن. له پڕیگه‌ی وشه‌کان کرانه‌وه ده‌بی‌ت و به‌ستنه‌وه ده‌کرێت. وشه‌کان شه‌ره‌کان دروست ده‌که‌ن و هه‌ر به وشه‌کان ئاشتی دروست ده‌بی‌ت. سه‌رجه‌م ئه‌و ناوانه‌ی که مرۆفایه‌تیان خاوه‌نداری کردووه، به هاوکاری وشه‌کان هه‌وساری مرۆفیان به ده‌سته‌وه گرتووه. که‌وايه زۆر گرنگه که وشه‌کان به شیوه و پڕیگه و ئه‌دبیکى پاک و خاوی‌ن به کار به‌ری‌ن.

له‌م گرتووخانه‌یه به‌یره‌وه‌ری ئه‌و پۆژه‌م وه‌بیره‌هاته‌وه که له‌سه‌ر گۆمی ئاوه‌که چه‌نده ترسام. ئه‌و به‌یره‌وه‌ریه‌م له ده‌روون و ناو به‌یره‌وه‌ریه‌کان هه‌له‌ته‌کانده‌وه. ئیتر ژیر بووم که ئه‌و گۆمه‌ی که منداڵ تی‌دا ده‌چیت، وه ئه‌و ئاسۆی که پڕیگه‌وه گه‌وره ده‌بی‌ت، وه ئه‌و پستانه‌ی که منداڵ پڕیگه‌وه ده‌کریته‌وه، کاریگه‌ری هه‌میشه‌یی له ده‌روون و دید و نیگای ئه‌و مرۆفه ده‌نی‌ت. بۆیه له سه‌رجه‌م نووسینه‌کان هه‌ولئى ئه‌وه‌مداوه که به هینان و باس کردنی وینه‌کان و نمونه‌کان هاوکاری نه‌وه‌کانی کورد بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی که له یه‌ک نمونه و وینه و ئاسۆ و گۆم و نیگا نه‌میننه‌وه. نمونه‌ده‌رمانی و کار کردن له‌گه‌ڵ وشه‌کان بۆ ئه‌وه‌یه که نه‌وه‌کان له بن دار به‌یه‌کی خه‌وه‌ینه‌ر یان گۆمیکى که‌م ئاویان مۆل و گۆرپیکى به‌ستراو ته‌مه‌ن و ژیری خۆیان نه‌به‌ستنه‌وه.

له قورئانی پیرزۆدا هاتووه: و لقد ضربنا للناس فی هذه القرآن من کل مثل لعلهم یتذکرون (الزمر ۲۷) پیکهاته و بنه‌په‌تی قورئان له‌سه‌ر نمونه‌کان و چیرۆکه‌کانه، بۆ ئه‌وه‌ی که مرۆف یاد و بیر بکاته‌وه. هه‌ندیک له نمونه‌کان و چیرۆکه‌کانی قورئان زۆر ئاسانه بۆ ئه‌وه‌ی مرۆف بگات له مه‌به‌ست و خواستی خوی مه‌زن، وه ده‌سته‌یه‌کی تر له نمونه‌کان ته‌نیا زاناکان ئاگیان لێی هه‌یه. هینانی نمونه‌ی جۆراوجۆر له قورئان بۆ به‌یره‌ینه‌وه و یاد کردنه‌وه‌یه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که بۆ یادکردنه‌وه‌یه، من پیموایه که وینه‌کان و نمونه‌کان دید و ئاسۆ دید و نه‌کراوه‌کان ده‌که‌نه‌وه و بلقه‌کان ته‌قه‌ینن و کاریک ده‌که‌ن که مرۆف زووتر و ئاسانتر بگات به مه‌به‌ست و خواستی ئه‌و که‌سه‌ی که نمونه و وینه داده‌پڕیت.

له درێژی ئه‌م نووسینه‌ی گرتووخانه هه‌ولمداوه که به هاوکاری قورئان و خوی گه‌وره، که‌لک له نمونه‌کان و وینه‌کان وه‌ریگرم، بۆ ئه‌وه‌ی که بلقه‌کان به‌ته‌قینم، بۆ ئه‌وه‌ی که باستر کاری کردنه‌وه و کرانه‌وه بکه‌م. من له‌وه دلنایم که ناوه‌وه و ده‌روونی هه‌ر مرۆفیک به ده‌سته هه‌ست و نه‌ست و نمونه و وینه‌یه‌ک زووتر و زیاتر و ئاسانتر و فراوانتر ده‌کریته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ر نمونه و وینه‌یه‌ک ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که گوشه و نیگار و پوویه‌کی تری ماناکان و مه‌به‌سته‌کان بکاته‌وه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که جگه له‌وه‌ی که بۆن و په‌نگ و جوانی له نمونه و وینه جیاوازه‌کان هه‌یه، هاوکاری ده‌کات بۆ کردنه‌وه‌ی جۆره‌کانی دووانه‌کان و هه‌سته‌کان و ئاسۆکان.

له درپښی ئه م نووسینانه ههولمداوه که که لک له و نمونانه وه بگرم که له خه لکی کورده وه نژیکه و باشتتر ده توانن که لپی تیښگه ن. هه ر خاکیک ئاوی خو ی هه یه و هه ر خه لکیک ناو و نمونه و وینه ی تاییه تی به خو ی هه یه. کرانه وه کان و ئاسوکان زو ر فره و فراوانه، به لام ئه وه ی من دهمه ویت ئه وه یه که نه وه کانی کورد بکه ونه سه ر پپی خو یان و له بن ده ست و باوه شی ئه وانی تر ده ربین. به کور تی خواستم ئه وه یه که کوردیش هه رگه ی¹⁶ تاییه تی به خو ی هه بی ت بو دروست کردنی ههسته کان و هزره کان.

نه وه کانی کورد ده بی ت که به هاوکاری نمونه کان ده رمانی خو یان بگر نه وه. ئنجا پرسیار که ر پرسیار ده کات که ئایا نه وه کانی کورد به نه خو ش و ده رده دار ده زانیت!؟ هه ر هه مووی کیشه کانی کورد به وشه کانی کورده وه په یوه ندیان هه یه. وشه کانی کورد ئه گه ر به شایسته یی به کار ببری ن و خاوه نداری بکری ن، ده توانن که خاک و نه وه کان و دراوسی کانی کورد به خیو بکه ن.

نمونه یه که ده هی ن که چو ن نه وه کان نمونه ده رمانی بکه ن:

په نابهری، ئه ده ب، ناوه کان، نه وه کان، وشه کان

سروش تی ناوه کانی کورد و نه وه کانی کورد و وشه کانی کورد هه رده م په نابهری ئه ده بی ک و دهسته یه که له ناوه کانی ده ره وه ده بن. ناوکانی کورد وه ک ناسری سوبحانی و عه بدولا ئوجه لان و عه بدولر په حمانی قاسملوو، خو یان و نه وه کانی کورد و وشه کانی کوردیان په نابهری ئه ده بی ناوه کانی تری ده ره وه ی کورد و کوردستان کردوو. سروشتی کی تاییه تی له بن پیستی ناوه کانی کورد هه یه که هه رده م په نا به وشه کان و ناوه کانی ده ره وه ی خو یان ده بن. هه روه ک پیشتتر باسی هه رگه کانم کرد، خه لک له ئاوا ییه کان گه نم و دانه ویله کانی خو یان ده برد بو ناوچه یه کی تر بو ئه وه ی که بیهه رن. له بهر ئه وه ی که دام و ده زگای هه رینی تاییه تی خو یان نه بوو. هه روه ها ناوه کانی خاوه ندار، وشه کانی کوردی ده که نه نیو گو نیه و ده بیه ن بو هه رگه کانی ئه وانی تر بو ئه وه ی که بیهه رن و ئاماده ی خواردنی بکه ن، ئیتر بو هه رگه ی ئینگلیز بی ت یان فه رهنسه وی یان عه ره بی. ناوه کانی کورد پاش ئه وه ی که ئه ده بی رسته کان یان له هه رگه ئه ده بیه بیانیه کان وه رگرت، هه ر له و خاوه ن هه رگانه وه، ههسته کان و هزره کان وه رده گرن و ده گه ری نه وه بو نیو خه لکی خو یان!

دهسته سیاسیه کانی کورد له باشووری کوردستان هه ولی ئه وه یانداوه که پی تی ئه بجه د بگو رن بو پی تی لاتینی و سه رجه م وشه کانی کورد و نه وه کانی کورد به پی تی لاتینی دابریژن. دیاره که دهسته یه که له دهسته سیاسیه کانی کورد که به س ده ستیان هه یه، هه ولی جیگیر کردنی ئه و پیته ده دن. هه ناسه و ههستی پشته وه ی ئه و پلان و جیگیر کردنه ئه وه یه که دژی ئه ده بی قورئان کار بکه ن و نه وه کانی کورد دوور ببن له ئه ده بی قورئان و رسته کانی قورئان. ئه م ده ست و هه وله له

¹⁶ _ هه رگه به و شوینانه ده وتریت که تییدا دانه ویله کانی وه ک گه نم و جو و گه نمه شامی ده کریته ئارد و ده هه ردریت.

پاش سالی دووههزار و سئ وانهکانی گۆرانی پیتی خسته نیو پهروهرده و ږاگه‌یاندنی کوردستان و زۆر ههول درا که نهوهکانی کورد بهو باوه‌ږه بگه‌یه‌نن که پیتی لاتین تهوانی ئه‌وهی هه‌یه که ده‌ربری وشه‌کانی کورد بیټ.

گۆرینی پیتی ئه‌بجهد بۆ پیتی لاتین وهک ئه‌وه‌یه که نانی ئاردی گهنم بگۆږی بۆ نانی ئاردی جۆ. هه‌ره‌موو پیته‌کان و وشه‌کان و ناوه‌کان هی خوای مه‌زنه و خوای مه‌زن خاوه‌ن هه‌ره‌موویانه. ئیتر پیتی لاتین بکه‌یت به‌رسته، یان جۆ بۆ ئارد به‌رپیت، هه‌مووی هی خوای مه‌زنه. لیره پیکهاته‌کان و نهوه‌کان تووشی گۆران ده‌بن و سه‌روبه‌ریان لی تیک ده‌چیت و باروودۆخیان لی ده‌شیویت. ئه‌وه‌نده‌ی تر نهوه‌کانی کورد تووشی ئاژاوه ده‌که‌ن.

په‌نا بردن بۆ پیتی لاتین ئاماژه به‌وه‌یه که سروشتی سیاسیه‌کانی کورد گه‌شه به‌ په‌نا به‌ری وشه‌کانی کورد ده‌ده‌ن و ئه‌وه ده‌رده‌خه‌ن که وشه‌کانی کورد ناتوانیت که به‌ بی ئه‌وانی تر و به‌ بی ئه‌ده‌بی ئه‌وانی تر گه‌شه بکات. هه‌روه‌ک خه‌لکی لادئ که دانه‌ویله‌کانی خویان ده‌برد بۆ هه‌رگه‌کانی ئه‌وانی تر، هه‌روه‌ها سیاسیه‌کانی کورد دان و پیتی ئه‌بجهدی ده‌گۆرن به‌ لاتین. نمونهی کاری ئه‌مانه وه‌ک مندالیکه که نه‌خۆش بیټ. دایک و باوک بۆ ئه‌وه‌ی که چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی ناوه‌وه و ده‌روونی مندال بکه‌ن، ناوی (اسم) مندال ده‌گۆرن. کیشه‌ی کورد له ئه‌بجهد یان لاتین نیه، کیشه‌ ده‌روون و هه‌سته‌کانی ناودارانی کورد و سیاسیه‌کانی کورده!

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ږوون بیټ که گۆرینی پیتی ئه‌بجهد بۆ لاتین له کورستان به‌ ده‌ستی سیاسیه‌کانی کورد، ئاماژه و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که کورد له بواری نووسین و کتیب و کتیبخانه خاوه‌ن ږه‌سه‌نایه‌تی و میژوو، وه خاوه‌ن به‌ها و ئه‌رزش نیه، بۆیه ئه‌وه‌نده به‌ لایان ئاسانه که پیت و نووسین له لای ږاسته‌وه بگۆرن بۆ لای چه‌په‌وه!

سه‌قامناسی

سه‌قام و ئاسایش له نهوه‌کان و ناوه‌کانی کورد ناکه‌ویټ و به‌رده‌وام ده‌سته سیاسیه‌کان و وه‌رگیره‌کان و پیگیره‌کان ده‌وری خویان ده‌گیرن بۆ ئه‌وه‌ی که نهوه‌کانی کورد به‌ ئه‌ده‌بی خۆشه‌ویستانی خویان ئاشنا بکه‌ن. که‌وایه نهوه‌کانی کورد ده‌بیټ که ئه‌وه بزانه سه‌قام نیه و وشه‌کانی کورد له‌به‌رده‌ستی ئه‌ده‌ب و ده‌سته ناویکی هاوپه‌یمان نیشه‌جی نابیت، به‌لکو هه‌رده‌م شه‌ر و کیشه‌ی ناوه‌کان و ئه‌ده‌به‌کان له سه‌ر زمان و ئه‌ده‌بی کوردی ئه‌بیټ. بۆیه ناسه‌قامی زمانی کورد به‌ سروشتی بزانه. ئه‌وه‌ی که به‌های هه‌یه ئه‌وه‌یه که نهوه‌کان و ناوه‌کان به‌رده‌وام خزمه‌تی ئه‌ده‌بیکی تایبه‌تی ده‌که‌ن و گه‌شه به‌ ئه‌ده‌بیکی ده‌ده‌ن و دژایه‌تی ئه‌ده‌بیکی تر ده‌که‌ن. بۆ نمونه، من گه‌شه به‌ ئه‌ده‌بی ئیسلام ده‌ده‌م، ئه‌وه‌ی که به‌ها به‌ ناوه‌کانی ئیسلام بدات به‌ دۆستی خۆم ده‌یناسم و ئه‌وه‌ی که دژایه‌تی ناوه‌کانی قورئان بکات به‌ دژمنی خۆمی ده‌ناسم. من به‌ ئه‌ده‌بی ناوه‌کانی ئیسلام قسه ده‌که‌م و وشه‌کانی کوردیش بۆ ئه‌ده‌بی ئیسلام که ئه‌ده‌بی خوای گه‌وره‌یه به‌ کار ده‌به‌م. ئه‌ده‌بی ئیسلام، ئاماژه به‌ ناوه‌کانی ئیسلامه، له ئاده‌م تا عیسا و

موحه ممه‌دی په‌یامه‌ینه‌ر. که‌وایه لی‌تان دل‌نیا ده‌که‌مه‌وه که‌ ئه‌و ناوانه‌ی که‌ خزمه‌تی پی‌ته‌کانی لاتین ده‌که‌ن هه‌ر ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ن که‌ ناوه‌کانی خزمه‌تکاری پی‌ته‌کانی ئه‌بجه‌دی ده‌یکه‌ن. هه‌ر هه‌موویان خزمه‌تی ناوه‌کانی ئیسلام ده‌که‌ن. سه‌ید قوتب که‌ به‌ پی‌ته‌کانی ئه‌بجه‌د نووسیویه، خزمه‌تی ئه‌ده‌بی ئیسلامی کرد و نه‌وه‌کانی به‌ ئیسلام گه‌یاند. فردریک نیچه که‌ به‌ پیت و ئه‌ده‌بی لاتین و یونانی و رۆم ئاشنایه‌تی هه‌بوو، خزمه‌تی به‌ ناوی ئیسلام کرد، نیچه گه‌یاندی که‌ چه‌نده به‌ ناوی عیسا ده‌ردی کیشاوه، وه‌ ئه‌وه‌ خوای عیسا‌ی کورپی مریم بوو که‌ تووشی ده‌رد و نیگه‌رانی کرد. لیگه‌رپین با نه‌وه‌کانی کورد به‌ پیتی لاتین بخوینن، ئه‌وانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ خویشیانی بویت، به‌ تین و گرپکی فراوانتر له‌ ئیسلام نزیکیان ده‌کاته‌وه‌.

ناسین ئه‌رکیک نیه‌ بو‌ هه‌ر هه‌مووی خه‌لک، وه‌ گشتی نیه‌، ناسین ئه‌رکیکی تاکانه و تاقانه‌یه‌. ئه‌مه‌ له‌ قورئان هاتوو که‌ زۆرینه‌ی خه‌لک نه‌زان و گوناهاکار و گیژن، هه‌روه‌هاش ده‌می‌نیت، هه‌تا رۆژی قه‌یامه‌ت. که‌وایه‌ خه‌می ئه‌وه‌ مه‌خۆن که‌ ده‌سته‌ سیاسی‌ه‌کانی کورد پیتی لاتین باو ده‌که‌ن. خوای مه‌زن به‌ ناوی خۆی ده‌ستی تاییه‌تی بو‌ نه‌وه‌کان و ناوه‌کان دیاری کردوو و له‌ کاتی خۆی لی‌یان ده‌وه‌شینی‌ت. خوای گه‌وره‌ بایه‌خ به‌ تاکه‌ تاکه‌ی نه‌وه‌کان ده‌دات و دنکه‌ دنکه‌ له‌ ته‌نیا‌یی به‌ بی‌ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌سته‌ سیاسی‌ه‌کانی کورد ئاگای لی‌یان بی‌ت، به‌خوویان ده‌کات. ئه‌و ناوانه‌ی که‌ کۆشکی سته‌مگه‌ره‌کان و بی‌ ئاکاره‌کان ده‌پووخینن، له‌ باره‌گا و له‌ داوینی خودی خاوه‌ن کۆشکه‌کان گه‌وره‌ ده‌بن. ئه‌وه‌ ئه‌ده‌بی خوای گه‌وره‌یه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی که‌ بگه‌یه‌نی‌ت چه‌نده به‌سه‌ر مرو‌ف و زه‌ویدا زاله‌!

کاتی‌ک که‌ سیاسی‌ه‌کانی کورد به‌ ده‌ستی خۆیان نه‌وه‌کانی کورد به‌ ده‌ستکرد دروست ده‌که‌ن، ئه‌ده‌بی ده‌ستکردیش له‌ سه‌ر وشه‌کانی کورد دروست ده‌که‌ن و ده‌سته‌ ده‌سته‌ی نووسه‌ر و شاعیر و بی‌رمه‌نده ده‌ستکرده‌کان له‌ باوه‌شی نه‌وه‌کانی کورد داده‌مه‌زینن. تاییه‌تمه‌ندی ناوه‌ ده‌ستکرده‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌رده‌وام به‌ دوا‌ی وه‌رگپری و گپ‌رانه‌وه‌ ده‌چن، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ ده‌ستی بازرگانی له‌ پشته‌وه‌ هه‌یه‌.

ئاژه‌ناسی

پاش ئه‌وه‌ی که‌ نه‌وه‌کان له‌وه‌ وریا بوون که‌ ناوه‌کان و وشه‌کان سه‌قامی له‌سه‌ر نیه‌ و شه‌ر و هه‌را به‌رده‌وام بوونی هه‌یه‌، ئاژه‌ناسی و ناسینه‌وه‌ی ده‌سته‌کانی ئاژه‌ گرنگی و به‌های هه‌یه‌. سه‌رچاوه‌ی هه‌ر ئاژه‌ و دوژمنی و گیژاو و نیگه‌رانیه‌ک ئیبلیسی مه‌لعون و یارانی ئه‌ون. گرنگترین ئامراز و شیوه‌یه‌ک که‌ ده‌وری زۆری هه‌یه‌ و ده‌توانی‌ت که‌ پووخان و لی‌دانی زۆر و گه‌وره‌ دروست بکات، ئه‌و شیوه‌یه‌ که‌ شه‌یتانه‌کان که‌لکی لی‌ وه‌رده‌گرن. له‌ قورئانی پیرۆز له‌ وشه‌ی (همزات و وسواس) که‌لکی وه‌رگرتوو. وه‌سواس وشه‌یه‌کی قورئانیه‌ و خوای مه‌زن ده‌ور و به‌های به‌و وشه‌ داوه‌ و نابیت که‌ به‌ مولکی عه‌ره‌بی بزانی‌ن. عه‌ره‌ب له‌وه‌ ناته‌وانتره‌ که‌ ئاوه‌ها رسته‌ و وشه‌کان به‌کار بیات.

له قورئانی پیرۆز ئامازە بەو دەکات که شهیتانهکان وهسوسه له دهروونی مرۆقهکان دروست دهکهن. وهسواس و وهسوسه به قسهیهک دهوترییت که به نهرمی و ئهسپایی و بیدهنگ له دهروونی مرۆف دروست بکرییت و سینگ مرۆف بهو قسه بهجی بهیئریت. وهسواس به پچاندنیکی دهروونی نهرم و بهردهوام دهوترییت که دهیهویت بیخاته ناوهندی بیر، بۆ ئهوهی سرنجراکیشییت. ئهوه کاری شهیتانه که قسهکان و وشهکان و وینهکان له دهروونی مرۆف ههڵدهخات. له کات و ساتی دیاریکراو پهلاماری دهروونی مرۆف دهات و وشهکان ههڵدهخات و مرۆف لهگهڵی تهنیا دههیئیت، وه ئهزانیت که به باشی ئازە له دهروون دروست دهکات. وهسوسه دهنگ و ههڵخستنیک نهرم و بیدهنگه له دهروون که دهتوانییت زۆر کیشه و گرفت بۆ مرۆف دروست بکات. گهر سرنج له دهروونی خۆتان بدهن، ههست بهوه دهکهن که له ناکاوه کهسیک یان لهناکاوه به بی ئهوهی که له دهروهه بییت، له ناوهوه وشهیهک یان ههست و هزریک له دهروونی مرۆف ههڵدهخزییت و ورده ورده له دهروون بای تیدهچیت و گهوره دهبییت. زۆریک لهو ههڵخستانه و به تاییهتی ئهوانهی که ئاکاریه، وهسواسی شهیتانیه.

شهیتانهکان و یاوهرهکانی شهیتان بۆ نهوهکان و ناوهکان و وشهکان و خهڵکهکان لهو شیوه کهڵک وهردهگرن و بهردهوام وشه و باسه ئاکاریهکان ههڵدهخزیین و ههڵدهخن و نهرم نهرم و به ئهسپایی و به بهردهوامی سهرودهم و گوئی و ژیانی نهوهکان به وشهکان و وینهکانی خۆیان خهریک دهکهن و به یهواشی له دهروونی مرۆف دهپچینن. ئهوه باروودۆخهی که له کوردستان ههیه به تهواوی لهبههه دهه و دهستی یاوهرهکانی شهیتانه. له قورئان هاتوو که ئهگهر بهخشندهیی خوی مهزن نهبییت کهس له ئیوه له داوی شهیتان دهربازی نابییت. هوی وتنی ئهوه قسهیه ئهوهیه که شهیتان له بارهگای خوی مهزنهوه دژایهتی خوی کردوو، شهیتان زۆر زانا و وریا و به فرت و فیئل و بههیزه. شهیتان له بهرانبهه خوی گهوره بیهیزه.

من مرۆقیکم که ههردهم له دریزی ژیانم ههز و خۆشهویستیم بۆ ناسین و حکمهت(زهردهستی) ههبووه. بهلام شهیاتین و وزهکانی شهههردهم ههولئ ئهوه ددهن که دهروون و ناوهوهی من خهریک به لادانی ئاکاری(عیسایی) بکهن. ئهوه وزه و هیزانه به مهبهست بۆ ئهوهی که ژیان و دهروونم بشهویین وادهکهن. بۆ ئهوهی که به شوینی ناسین و حکمهت نهکهوم!

نموونهدهرمانی و کار کردن لهگهڵ وشهکان تهوانی ئهوهی ههیه که یارمهتی نهوهکان بدات. له دهرمان ئاکار زۆر دهوری ههیه، وهک سهبرگرتن و ئومید و سقه، ههروهها له کار کردن لهگهڵ وشهکان، ئاکار دهوری زۆری ههیه. دهبییت که خاوینی ههبییت. ئهوه کهسهی که دهیهویت لهگهڵ وشهکان کار بکات، دهبییت که لهشی خاوین بییت. نابییت که خهریک به مهشرووب و جگهره و دهرمان بییت و ئومیدی ئهوهی ههبییت که خوی مهزن کرانهوهی بۆ بکات. ئهوه کهش و ههوا که به وشهکانهوه خهریک دهبییت، دهبییت که بهردهوام لهگهڵی تهنیا بییت. به پچهوانهشهوه ههندیکی دهگهن له نهوهکان و ناوهکان، به خواستی سهیر و نامۆ و نهیینی خوا و سروشت، له پهستی و پیسی ئهکرینهوه!.

له ئەدەبی پۆژاواو نەوهەکان بۆ ئەوهی که به وشەکان بگهیهن و ژیر ببن، خۆیان و دەروونی خۆیان به بەردهوامی دهکەنەوه بۆ کهسانی تر، وه ئەو کردنەوه وهک ئامراز و شیوهیهکه بۆ ئەوهی که نەوهەکان بگیریڤنهوه. له شیوهیهکه که من به‌های پێی دەدەم، ئەو کهسە که دهیه‌وێت به وشەکان به پاکێ و خاویڤنی بگات، ده‌بێت که نه‌هلیت هەر کهس و هەر ناو و ئەده‌بیک لێی نزیك بێته‌وه. کاتی که مرۆف بەردهوام له‌گه‌ل وشەکان و بابەته‌کان و ناوه‌کان ته‌نیا بوو، دوو ناو لێی نزیك ده‌بنه‌وه، یه‌کێک خاوی مه‌زنه و ئەوهی تریان شه‌یتانه. کاتی ته‌نیا یی بۆ خوا و شه‌یاتین باشترین کاته بۆ ئەوهی که ئەو کهسه تووشی دارمان و لیشیوان یان گه‌شه و په‌ره بکریت. شه‌یاتین له ته‌نیا یی فره و فراوان هێرش و په‌لاماریان چر ده‌کەن بۆ ئەوهی که خه‌و و خۆراس له مرۆف تیک بدن. گهر سرنج له ناوی نیچه و سادقی هیدایهت بدری٤ت، ئەو دوو ناوه بەردهوام ته‌نیا و له چۆله‌وانیه‌ک بیر و ژیر و هه‌سته‌کانیان به گر خستوووه و ئەو ژینگه‌یانە دورست کردوووه که ته‌نیا بمیڤن به بی ئەوهی که شایسته‌یی به کهس بدن که له دەروونیان نزیك بێته‌وه. لهو ته‌نیا ییه‌یه که شه‌یتانه‌کان به بەردهوامی، شه‌و و رۆژ په‌لاماری دەروون دەدن و ده‌یان‌ه‌وێت که ئەو کهسه خۆکوژی بکات یان تووشی شی٤تی و نه‌خۆشی و لیشیوانی بکه‌ن. هه‌روه‌ه‌اشیان کرد و سادق خۆی کوشت و نیچه‌ش شی٤ت بوو. که‌وايه زۆر وریا بن و له باسی شیخ و شی٤ت باسی ئەوه‌مان کرد که مرۆف له ته‌نیا یی یان ده‌بێته شیخ یان ده‌بێته شی٤ت!

وردی و وریایی و تیژی و سرنج و ئاماده‌یی دەروونی زۆر به‌های هه‌یه که نەوه‌کان له پێگه‌ی نموونه‌کان بتوانن که کرانه‌وه‌یان پێی بکری٤ت. که‌سانیک که له گۆمی ئاوی نزیك به ماله‌وه‌یان فی٤ری مه‌لێ بوون، ده‌یان‌ه‌وێت که له ئاوه گه‌وره‌کانیش بالیان بوه‌شی٤ت و مه‌له‌وانی بکه‌ن. هه‌رکه‌س که له ئاویک فی٤ری مه‌لی بوو کاری تی٤ده‌کات، وه هه‌رکه‌س که به یه‌که‌م ئەده‌به‌کان و ناوه‌کان و وشەکان دەم و گوی٤ی کرایه‌وه، ئەوه بۆ هه‌میشه کاری تی٤ ده‌کات، مه‌گه‌ر خاوی گه‌وره بۆی بگۆر٤یت. پیتی لاتین بۆ وشەکانی کوردی بۆ ئەوه‌یه که نەوه‌کانی کورد به وشەکانی قورئان سه‌روچاویان نه‌کری٤ته‌وه، ئەمه سه‌روبنی باسه‌که‌یه. ده‌سته سیاسیه‌کانی پۆژاوا ده‌یان‌ه‌وێت که نەوه‌کانی کورد له گۆمی ئاوی پۆژاوا فی٤ری مه‌لی ببن. ده‌سته سیاسیه‌کانی کوردیش یارمه‌تی ئەوان دەدن. ده‌سته سیاسیه‌کانی کورد ژینگه‌یه‌ک دروست ده‌کەن که ته‌نیا ییه‌کی به‌ره‌لا و بی خاوه‌ن گه‌شه بکات، که مه‌جال بۆ شه‌یتانه‌کان خۆش ده‌کات، بۆ ئەوهی له ته‌نیا یی یه‌خه‌ی مرۆقه‌کان بگرن و لاده‌ریان بکه‌ن. دل‌نیاتان ده‌که‌م که وهک ژن بو٤تان ناکوتم و بو٤تان نار٤سم، به‌لکو کو٤تراو و گیراوه و پ٤سراوی دەروونی سه‌خت و گر‌داری خۆمتان بۆ ده‌پ٤زم!

هه‌نار له گه‌بین و کرانه‌وه‌دا

گهیین، کرانهوه و ئارامش و بئمنهتی تئدایه. ههناری بهرته تا¹⁷ ئه وهناره پئست سهوز و دان سپیه بوو که له ژیر ستهم و جهور و نامروهتی مروؤف و گوزه ری ژیان، پئست و دانهکانی سوور هه لگه پان و یهکیان گرتیهوه. ناوهوه و دهرهوه یهک رهنگ بوو. بهلام ههرچون خوی گهوره ئه فهرمیت: فان مع العسر یسری (الشرح ۵) ههروهها دهرهوه پاش یه کگرتیهوهی پئست و ناوهوه، دهورانی کرانهوهی پئست و ئارامشی ئه و دانانهیه که له سههرتاوه، پئکهوه دراوسی بوون و پئکهوه کراونهتهوه.

شهق بردن و کرانهوهی ههنار و وهرینی دانهکان، ئامازهیهکی دیار و پروونه له بئمنهتی و سهربهخویی له پاش دهورانی ئارامش و له خودا بوونی دانهکانه. ئیتر وهک ریزهکانی سههرتا، دانهکان له ریکی و ریکخراوهیی نهماون و نامئینن. پئست به کرانهوه و دهم کردنهوهی ئهوه دهگهیه نیت که دانهکان و توکان، مانا و بههای تهواو و سهربهخو و ئارامیان تئدا ههیه. یهک دانه ههنار که له ههناری داریک وهریوه و کهوتوهته خوارهوه، دروسته گهر له دهمی بنیت، تامی نیه، بهلام بو مروؤفی ژیر مانای فرهی ههیه.

دهم کردنهوه و کرانهوهی ههنار و ههنجیر و مروؤفی چهکیم و دانا و زانا، دهورانی بهخششی بهری به ریکخراوهیی له پشتی سههر ناوه و له دهورانی نوئ و تازه و شکوداریکه که ههر کهسیک تهوانی ئهوهی نیه بگاته ئه و پئگه و پایه و دهمه.

قورئان و ناوئیشانهکانی سوورهتهکانی، به پروونی ئهوه به من دهگهیه نیت که وهک ههناریکی کراوهیه و وهریوه و ئیتر دانهکان و سوورته و وشه و پرسته، له دهورانی ریکخراوهیی گوزه ری کردوه. ئه و ئارامش و شیوهی دهر برین و ههره شه و موژده و چیرۆک گئیرانهوه که له قورئان ههیه، هی دهم و کرانهوهیه که که ئیتر له پاش دهورانی گهیین و تام و مانایه. ئیتر قورئان به فاتیه و مانگا و ئالی عومران و ژن و تا دهگاته ههنگ و مانگ و ههنجیر و ئاسو و به خه لک کۆتایی پئ دهئینیت. ئیتر وهک ههناری پاش شهق بردن و کرانهوه، دهورانی ریک و پئکی و ریکخراوهیی و له کۆدا بوون و مانهوه له کۆدا به سهرچوو.

که سانیک له زانا و داناکان، پاش ئهوهی که دهورونیان به جوانی و تام و مانا و بههاوه دهگهیریتیهوه، ئیتر گوشار و تهنگانهیهک له ناوهوه دروست ئه بئیت بو ئهوهی که بکریتهوه و دهم بکاتهوه، که دهمی کردوه، ئیتر شهق ئه بات، کرانهوه کهشی به شیوهیهکی ناریک و پئشبینی نهکراوه. ئنجا پرسیار ئهوهیه که کی دهگات به تام و دهمی ئه و جوره کرانهوانه!؟

ئهمه جگه لهوهی که یاسا بئیت، جوانی سروشته. کهسیک که ناوه رۆکی له دلی شهوی تاریک و تهنیا فراوان کردوه، به ئاسان ناگات به ههر قوتابی و فهقییهک که نوئیزی به یانیا قهزا ئه بئیت!.

¹⁷ _ ههناری بهرته تا، لیره مه به ستم ناوئیشانیکه که له بهشی یه کهمی نووسینه کان (مهشکه له نیوان کۆله که و تهراوله دا) هاتوه.

ئەمە جگە لەووی که یاسا بیټ، تۆلە سەندنەوویە لە خەلک و عەوام و دەستە دەستە خەلک که لە چایخانەکان بە شەکری چاییەو دەم دەکەنەو و بە تەسبیحەو دەست پرا دەو شینن!.

شیووی تر که بە پێچەوانەوی کرانەووی پیست و دانەییە، کویر بوونەووی دانە لە بن پیستە. هەندیک لە دانەکان لە بن پیست کویر دەبنەو و نەک تەنیا بە پیست ناگەن، بەلکو لە بن پیست بۆش و پووچ ئەبن.

دەم کردنەو و شەق بردن کاری هەر دان و توخمیک نیە. زۆربەیی دان و توخمەکان لەبەری ئەووی که لە شوینی خۆیان نین و بە ناحق و لەپرا دەبەدەر گەشەیان پێ دەدریټ، لە ناووە دەست دەکەن بە پەشکردن و بیټام کردن و گەناندنی یەکدی. گەنم گەر لە گونیە و هوماردا زۆر پابگیردریټ، یەک دەخواتەو. هەروەها زۆریک لە توخم و دانەکان لەبەر ئەووی که دەستی کران و دەستی بوون، گەر بە دەستەو نەبیټ، لە ناووە خۆی دەخواتەو. سادقی هیدایەت جگە لەووی که بە پستەکان و هەستەکانی ئەدەبی فارسی بە خواست و مەبەست کویر کردەو، بە بی ئەووی که توخم بۆ نەو بەخاتەو، خۆی کوشت.

لە قورئانی پیرۆزدا هاتوو: ان الله فالق الحب و النوى (الانعام ۹۵) ئەمە پروونکەرەووی ئەوویە که کەس نازانیټ کۆی لە ناووە کویر ئەبیټەو و کۆی ئەکرێتەو؟! هیچ دان و توخمیک نازانیټ که تا کۆی ئەچیت!؟.

جگە لە کرانەووی کۆتایی و کویربوونەووی سەرەتا، شەلەقان و گەنانی پاش گەیین یەکیکی ترە لە وینەکانی کۆتایی دان و توخمەکان. بۆ نموونە تەماتە و کالەک گەر گەیی و تام و بۆن و دەروونی گرتەو، تەوان و وزەیی ئەووی نیە که خۆی بکاتەو. کرانەو و هیز و وزەیی کرانەووی دەروون، کاری هەر دان و توخمیک نیە. خۆی گەورە بە هەنجیر و هەنار سویندی خواردوو. کرانەووی کۆتایی و دەم کردنەو و تکان و وەرینی دان و بەر، یەکیکە لە تاییەتەندیەکان که خۆی گەورە بە نسیبی هەر دان و ناویکی ناکات.

بۆ نموونە فەرهاد پیربال که دەیگوت بۆ و دەیگوت با تا دوایی، ئەو لە گەیین گەیشت بە شەلەقان. کەس بە ناو پڕۆکی نەگەیشت، دەست و دەمی کەسی پینەکەوت، لە تەنیا و مانەو لە خۆیدا شەلەقا!.

لە بیرمە که داپیرم دەستە هیلکەییەکی زۆری دەنایە ژیر مریشکیک بۆ ئەووی که هەلیبھیټ. داپیرم ئەیزانی که هەر هەموو هیلکەکان هەلنایەت. بەلام لەگەل ئەو دا دنیابوو که زۆربەیان لە بن مریشکە هەلدین. پاش ئەووی که مریشک ماوویەکی لەسەر هیلکەکان گوزەراند، زۆربەیی هیلکەکان توکیلیان تەرەکاند و هاتنە دەرەو. هەندیکیش لە هیلکەکان نەکراو لە بن مریشک مایەو و مریشک بە نائومییدی لەسەری هەلسا و خۆی تەکاند. ئەو هیلکانە که لە ژیر ئەو مریشکە بە نەکراوویی مایەو، ئیتر لە ناووە شەلەقا و گەناو ببوو.

نهوهکانی مروقی که خویمان خهریک به وشهکان و ناوهکان دهکهن، خویمان له گوږ و گوږه پانیکی پر له پرس و ترس خستوو، زوربهی نهوهکان ههر له یهکهه دهورهکان له ناوهوه دهتوږین و دهسهلهقیین. لیدانه گهورهکان که له مروف دهریت، له دورانی مندالیهوهیه. زوربهی دانهکان و نهوهکان له مندالیهوه لیدان و پیدانی چاره نووسازیان پیکراوه. فهرهاد پیربال جگه له بهرهمه دهستیهکانی، دهروونی خوئی و پاشماوهیهک که لئی کهوتووتهوه، شهلهقاو و گهناوه. بویه کهسانیک له بهرتهاوه وهک هیلکه دهسهلهقیین و ناکرینهوه، کهسانیکیش له کوتایی دهگهنین و دهسهلهقیین.

کرانهوه و شهلهقان زور له یهکدی نزیکن، شهیدایی و پهریشانی له یهکدی نزیکن، شیخ دهتوانیت که چارهسهری شیت بکات و لئی نزیک دهبیتهوه. مهبهستم لهوهیه که قورئانیش جوړه شیواوی و شپرزهبیهک به خوینهر دهگهیهنیت، بهلام ئهوه شیواوی و شپرزهبی نیه، بهلکو تهنیا خوینهری خواپیداو ئهگات بهو پیگه و پهیامه که ئهوه کرانهوهیهکی گهورهیه!.

زهردی و وشکی کوتایی پیکهوه، کوتاییهکی به بهرکهت و تاییهته، وهک گهنم و گوږ. خوا گوږی خوئ شهوه، بهلام ئهوه نهگهتهی و له خوږایی بوونی گهوږه که وادهکات خوی گهوره له قورئان ناوی هنجیر ببات و ناوی گوږ نهبات. وشک بوون و زهردی، کوتاییهکه که دهتوانیت سهرتا و بهرتهای زیندووی تر دروست بکات. گهنم و گوږ که گهیی، ئهوکاته وشک ئهبیتهوه. بهلام کالهک و تهماته که گهیی و له گهیین بو شهلهقان گوزهری کرد، ئهوکاته وشک ئهبیتهوه. دهبیتهوه دهورانه رهچاو بکریت. کهسانیکیش وهک سادقی هیدایهت و نیچه و فهرهاد پیربال و دهسته دهسته ناوی تر، پاش ئهوهی که گهیین و له گهیین بو شهلهقان گوزهریان کرد، ئهوکاته گهیشتن به زهردی و وشکی. زهردی و وشکیهک که بیکهک و بیبههایه. زوریک له نهوهکان و ناوهکان نازانن که کرانهوه و زهردی و وشکی پاش گهیین لهگهل شهلهقان و گهنانی پاش گهیین چ جیاوازیهکی ههیه!؟.

من له دریژی ژیانم (توکل) م به قورئان کرد، بو ناسین و نووسین. چوونکه دلنیام که ئهوکتیبه خاوهنیک زیندووی نهمری له پشتهوهیه و ناگای لهو دهم و دهستانهیه که ئهوکتیبه له خوئی دهگریت. کرانهوهی وهک ههنار و ههنجیر جوړه شانازی و شایستهیی و بههایهکه که خوی گهوره بهو ناوانه ئهیدات. خوی گهوره له قورئانی پیروز ئهفهرمیت: و لو لا فضل الله علیکم و رحمته ما زکی منکم من احد ابداء و لکن الله یزکی من یشاء و الله سمیع علیم (النور ۲۱) " زکی " مهبهستم وشک بوونهوهی پاش گهیین، بهو مانا که ئهوکتوخم و دانه گوزهری کردوو، وهک گهنم و گوږ. " فضل " ئهوه دهگهیهنیت که دهربازبوون و پرگاری و کرانهوه و خوئشهختی له ژیانی زهوی بهخششه و پیدانیکه که خوی گهوره تاییهت به دهستهیهک له نهوهکان و توکان ئهیکات. له کونی کوردهواری خهک زهکاتی ههمیشه له گهنم دهرکردوو. زهکات و زهکا له گهنم و وشک بوونهوه نزیکه. بهو مانا و مهبهسته که نابیت ناوهکان و نهوهکان بمینین و بمیننهوه. گهنم و گوږ تا دهورهیهک دهتوانن له زهوی و وشکی بمینین، دهبیتهوهستی خاوهن ئهوکا و بهرهمه لهو دهوره گوزهر پیدات. ئهوکا و توخمانهی که رهنگ و بوئی خویمان خوئ شهوه، ئهوهنده

له لای خوای گهوره خوښه ویست نیهن، وهک خه یار و ته ماته. به لکو خوای گهوره ئه و توخم و دانانهی خوښ ئه ویت که ههست به بهرپرسیاریهتی و یارمهتی بکهن له بهرانبهر به ههستی و بوون، وهک گویند و گهنم که بون و رهنگی تاییه تیان نیه، به لام به ناوه پوک کاریگهری به هیزیان ههیه. ههروه ها خوای گهوره له و ئایه ته پیروژه وشه ی " یشاء " ده هیئیت، به و مانا و مه بهسته که خواست و خوښه ویستی خوای گهوره زور گرنگه که نه وهکان و توکان بکرینه وه. بویه گهر خوای گهوره دان و توخمیکی خوښ ویست ئه یكات به (اسوه) وه ئه گهر دان و توخمیکی خوښ نه ویست ئه یكات به (عبرة).

ئه و کهسه ی که ئیتر ده روون و باس و قسه ی له ریکخراوه یه که نیه و ده می کردووه ته وه و کراوه ته وه و لیبی ئه تکیت و لیبی ئه وه ریت، ئیتر بو هه موو کهس پروون نیه که باس و قسه ی چیه و ههست و هزری له کوپوه دیت؟! ته نیا کهسانی دنکه و تاییه تی وهک خو یان توانای ئه وه یان هه یه که بیان خویننه وه و بزائن که باسی چی ئه کهن؟ ئه و که سانه ی که وهک خو یان بن، قسه و باس و بابته کانی ئه و که سانه له ده روونی خو یان له ریکخراوه یه کی تاییه ت گری و گر ده دن.

کهسانی لاساییکه ر و وه رگپریش هه ن که پپیش ئه وه ی که ئاو و تام بکه ویته ده روونیانه وه، پپستیکی گهوره و گران له ده وری خو یان ده به ستنه وه. کاری ئه وانه جگه له بیمانا و بی تام کردنی خو هیچی تر نیه. هه ولی ئه وه ده دن که دانه کان و هزر و هه سته کان وهک دانه کانی هه نار له ده روونیان گه شه پپ بده ن و تام و ئاوی تی بکه ن و به ره و کرانه وه و شق بردن برؤن، به لام ئه وانه هه ر به بی ئه وه ی که بزائن خاوه ن و پپده ری مانا و تام کییه؟ له ناوه وه بی ئاو و تام و بون ده مینن و له کو تایی مه ر و مانگاش ده م بو خوار دنی نابات!

هه نار له ناوه پوک و کرانه وه و شق بردن، وینه و نموونه یه کی سه رکه وتوو به ئه وانه ی که ژیر و بیریان هه بیئ.

ئه ده بی لکان و پیکان

لکان و پیکان دوو وشه ی کوردین که له ناو له یه ک نزیک و له ناوه پوک و مانا له یه کدی دژ و دوورن. هه ندیک له لکانه کان له سروشتدا شتیکی سروشتیه، وهک لکانی سه گی نیر و می. ههروه ها ده سته یه که له لکانه کان له سروشت ده سترکو و پیکنراوه، به لام له گه ل ئه وه ی که ده سترکه، دروست و به جییه، وهک لکانی قه له مه ی داری قوخ و هه نجیر. هه ندیکیش له لکانه کان ده کریت، به لام ناراست و ناجوانه، وهک لکانی ناوی (عبد) به ناوی (مه دی) یه وه، که ده بیته (عبدالمه دی). یان وهک لکانی ده زگای نیرینه ی پیاویک له شوینی ده زگای مینیه یی ژنیک. هه ردووکیان کاریکی ناجوان و ناراسته، له گه ل ئه وه دا ده ست کراوه یه که بکریت!.

وشه‌ی پیکان به پیچه‌وانی لکانه‌وه، کرده و چوونیکی ناوه‌کی و ناوه‌پۆکیه. یه‌که‌م جاریک که وشه‌ی پیکانم له زمانی خه‌لکی کورد بیست، ده‌گه‌پایه‌وه بۆ کابرایه‌ک که کاری وه‌ک جادوو‌گه‌ره‌کان بوو. که‌سیک که شتیکی گرانبه‌های له لایه‌ن که‌سیکه‌وه دزرا‌بایه‌ت، ده‌چوو بۆ لای ئه‌و که‌سه بۆ ئه‌وه‌ی که پۆ و شوینی بۆ بدۆزیته‌وه. به‌و کاره ده‌لین که پیکاو‌یه‌تی.

دوو‌هه‌م جاریک که وشه‌ی پیکانم بیست، له زمانی خوینه‌ریک بوو که باسی نووسینی نووسه‌ریکی ئه‌کرد، ئه‌و خوینه‌ره ئاماژه‌ی به‌وه کرد که ئه‌و نووسه‌ره باش شته‌کان ئه‌پیکیت. مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو که باش بۆ شته‌کان ئه‌چیت و خال و چاله‌کان به جوانی و دروستی دیاری و به باشی شیکاری ده‌کات.

که‌وايه پیکان و لکان دوو وشه‌ی دووانه و دژ و هاوکاری یه‌ک‌دین.

ژنه‌کان باش شته‌کان به یه‌که‌وه ده‌لکین، وه‌ک لکانی دوگمه‌یه‌ک به کراسیک. به پیچه‌وانه‌وه پیاوه‌کان له پیکاندن وزه و هیزی فره‌یان هه‌یه، وه‌ک بژراندنی خه‌ونه‌کان و پیکانی پۆ و شوینی ماناکان.

که‌وايه پیکان ئاماژه به ده‌روون و ناوه‌پۆک، وه لکان ئاماژه به بیرون و ده‌روه ده‌کات.

جاری وا به فرمانی خوی گه‌وره، له ناوه‌وه و ناوه‌پۆکه‌وه، دیته ده‌روه و بیروونه‌وه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که جاری وا بۆ که‌سانیک دیتن و بینینی ناوه‌پۆک هه‌ر به چاویان ئه‌کریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌ی له ناوه‌وه‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه دیته ده‌روه. که‌سانیک له پیاوانی پۆحانی به خواستی خوی گه‌وره خاوه‌ن "چاوی" به‌هیزن.

له سه‌ره‌تاوه من به‌و دید و نیگایه که "دونیایه خزمه‌ت و به‌رده‌ستی مندایه" زۆر به ئاسانی و ئه‌سپایی بۆ ئه‌وه‌ی که "جوان و راست" بزیم، هه‌ولێ ئه‌وه‌م ده‌دا که شته‌کان پیکه‌وه بلکینم.

یه‌که‌مجار که کاری لکاندم کرد، ئه‌و کاته بوو که له‌سه‌ر ئه‌زموونی سه‌ری سالی وانهی ئینشاء، دوو باس و بابه‌تی جیا‌وازم له‌گه‌ل یه‌کدی تیکه‌ل کرد. له بیرمه که مامۆستا وتی له‌سه‌ر پۆژی دارکاری بنووسن. من باسی دار و دارکاریم له‌گه‌ل باسی دین و ده‌ستکه‌وته‌کانی مرۆف له‌سه‌ر مانگ تیکه‌ل کرد. ئه‌و ساله له‌و وانیه‌یه که‌وتم و ده‌رنه‌چووم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وه به‌س لکاندنێ بابته‌کان بوو.

ئه‌و جۆره لکانه هه‌له‌یه و هه‌له‌کان و لکانده‌کانی تر، منی برد بۆ ئه‌وه که ئیتر واز له ئه‌ده‌بی لکاندنێ بابته‌کان به‌ینم، پیمو‌ابوو که خوا به‌س لکانی باشی به‌س بۆ سه‌گ داناوه‌!. ئه‌م هه‌له و شکانه منی برد بۆ ئه‌وه که پوو له ئه‌ده‌بی پیکان بکه‌م. پیکان پیاویستی به که‌سیکه که خاوه‌ن دید و ده‌روون و وزه‌ی شیکاری و لیکدانه‌وه بییت.

زانستی مرۆفی پیکانیک قبوول ئه‌کات که خاوه‌ن میتۆد و سه‌رچاوه‌ی باوه‌پیکراو بییت. زانستی مرۆفی باوه‌ر به قسه‌ی بی سه‌رچاوه که هاتوو له ده‌میکی ته‌نیا بییت ناکات.

له بهرەتاوه من هەولمدا که پێ لهسەر پێگهی زانستی مروۆقی بنیم بۆ ئەوهی که مانا و بهها و نهقاشی و جوانی ههستی و بوون بپیکم و بۆم بکریتهوه. پاش ئەوهی که ماوهیهک بهسەر ئەو پێگه‌دا چووم، گه‌یشتم به‌وه که مروۆف و پێگهی مروۆقی، زۆر خاو و خه‌موکه و له خۆدا ده‌چیت، وه‌ک هه‌زارپێ. گه‌یشتم به‌وه که من پیکان و کردنه‌وهی سه‌یر و فراوان و گه‌وره‌م ده‌ویست.

لکان و پیکان دوو پێگه‌ و شیوه‌یه بۆ ئەوهی که که‌سیکی وه‌ک من به ناسینی " ئەوهی باشه‌" بگات. لکان و پیکان ده‌بیت له شوینی خۆی بکریت. ئەو دوو وشه‌یه له‌گه‌ڵ یه‌کدی‌دا هاوکاری یه‌کدی ده‌کهن. هه‌ول‌ه‌کان و خواست و مه‌به‌ستی من له نووسین و گرتنه‌وهی باس و بابته‌کان به‌س گه‌یشتن به‌ شیوازیکی نووسین نه‌بوو. مه‌به‌ستم ئەوه نه‌بووه که بابته‌تیکی جوان و قه‌شه‌نگ بنووسم، به‌لکو خواست و مه‌به‌ستی من ئەوه بوو که به‌ هاوکاری لکان و پیکانی وشه‌کان و وینه‌کان، وه‌ک دوو شیوه‌ی تاییه‌تی، له ته‌نگانه و نه‌زانی و مانه‌وه ده‌ربازم بێت. هه‌ربۆیه له‌م نووسینه ئەوه‌نده که دید و ده‌روونم له‌گه‌ڵ خۆم و وشه‌کان خه‌ریکه، له‌گه‌ڵ چاو و گوێی خوینهر خه‌ریک نیه. ئیوه به‌س بینه‌ری ئەو کیشه‌ و شه‌ر و مه‌رافه‌یه‌ی منن.

له ناو‌نیشانیکی ئەم نووسینه به‌ ناوی (حال و هه‌ی) باسی لیکچوونی حاالی لالۆ دیوانه و تابلۆی ئ‌وارد مونکم کرد. هه‌روه‌ها له‌م نووسینه له ناو‌نیشانی (هه‌نگ و تاووس له نیوان گرتنه‌وه و کردنه‌وه‌دا) باسی لیکچوون و نزیکي میم زینه‌ت له‌گه‌ڵ ئەو کچانه‌م کرد که له‌به‌ر خۆشه‌ویستی کابرای گۆرانیبیژ له زه‌وی ده‌که‌وتن و هات و هاواریان ده‌کرد. ئەو دوو نمونه و دیمه‌نه لکانه یان پیکان؟! هه‌رچه‌ند که له‌ پرواله‌ت لکانیکی جوانه، به‌لام له ناوه‌رۆکه‌وه بیر و هه‌ست و هزری خوینهر به‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که ئەوه پیکانیکه که ده‌بیت سه‌روسرنجی تاییه‌تی لیبدریت.

ژنه‌کان زۆر سه‌خته بۆیان له پێگهی " لکان" بۆ پێگهی " پیکان" گوزه‌ر بکه‌ن. به‌لام من له به‌ره‌تاوه به نه‌زانی و دامای و بیکه‌سیه‌وه، هه‌ر له خۆمه‌وه و بۆ خۆم، وشه‌کان و باسه‌کانم ده‌لکاند و تیکه‌ل ئەکرد بۆ ئەوهی که بگه‌م و بۆم بکریته‌وه.

پاش ئەوهی که ماویه‌ک قورئانم خوینده‌وه، ئەو هه‌ست و هزره‌م بۆ دروست بوو که قورئان کۆیه‌ک وشه‌ و ناو و پرسته‌یه که هه‌ر له خۆوه لکینراوه و تیکه‌ل بووه، ئەگه‌رنه هه‌یج شتیکی دیار و تاییه‌تی تی‌دا نابینم. پاش ماویه‌کی تر هه‌ستم کرد که قورئان وه‌ک ئاسمان و ئەسته‌یره‌کان، هه‌ر ماویه‌ک و هه‌ر ساتیک یه‌کیک له پرسته‌کان و وشه‌کانی وه‌ک ئەسته‌یره‌کانی ئاسمان چاو‌م لئ هه‌لده‌گرن. هه‌ستم کرد که ئەو تیکه‌لی و پیکه‌لیه‌ی ئاسمان و ئەسته‌یره‌کان له چاوی منی نه‌زان تیکه‌ل و پیکه‌له، له چاوی خاوه‌ن چاویکه‌وه تیکه‌ل و پیکه‌لی ماناداره.

لکاندن پله‌یه‌ک له خواره‌وهی تیکه‌لیه. هه‌رگیز نه‌مویستوه که وشه‌کان و ناوه‌کان به ناراست تیکه‌ل بکه‌م. هه‌رده‌م له‌وپه‌ری دان نیان به نه‌زانی خۆم، وشه‌کان و ناوه‌کانم لکاندوه به یه‌که‌وه. مه‌به‌ستم ئەوه‌یه که هه‌ر که‌سیک که ده‌نگی خۆشی هه‌بوو، نابیت ببیته ئیمامی خه‌لک له مزگه‌وتدا!!

له راستيدا جياوازي ناو و ناوه پۆكى وشه كان له زهوى بۆ مرۆف بۆ ئه وهيه كه مرۆف گه شه بكات و بكره وه و بگيرته وه، ئه گهر نه هه موو وشه كان و ناوه كان يهك وشه و ناوه، ئه وپيش ناوى خاى گه وه يه!. خاى مه زن له قورئانى پيرۆز ئاماره به زاتى پيرۆزى ده كات: للذين لا يوءمنون بالاخرة مثل السوء ولله المثل الاعلى و هو العزيز الحكيم (النحل ٦٠) خاى مه زن نمونه (مثل) ي بهرز و گه وه يه. من له دريژى ئه م نووسينا نه لكاندم و پيكانم بۆ ئه وهى كه له نمونه (مثل) ي بۆق سيفه تى و دال سيفه تى و ژالالوكه و تاووس و گوله بهرۆزه و بزى و مه پ و مؤل و گوپ و شيعر و كوپ و چيرۆك و سادقى خوكوژ بۆ نمونه و (مثل) ي شايسته تر، وهك هه نار و هه نگوين و هه نجير و زه يتوون و يوسف و موحه ممه د برۆم، وه له و نمونانه شه وه له نمونه و (مثل) ي خاى گه وه نزيك ببه وه.

عه باس موحه ممه دى

مانگى سپته مبرى سالى ٢٠١١

گرتووخانه ي تينسلى هاوس

سه رجه م نووسينه كان له به شى يه كه م تا به شى پينجه م، سالى ٢٠١١ ده ستنووسه كه ي له گرتووخانه نووسراوه و له سالى ٢٠١٣ و ٢٠١٤ به هه نديك زياده وه كراوه ته نووسينه كانى گرتووخانه.

